

பன்னிரு திருமுறைகள்
இரண்டாம் திருமுறை - முதல் பாகம்

A.No.17659

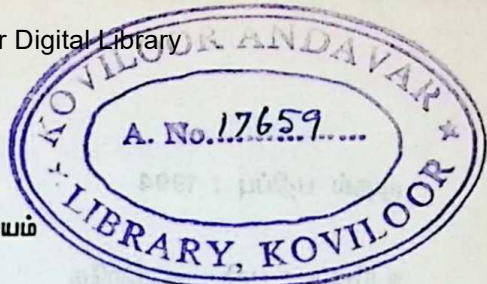
Q:23

கேவாநம்

மலைமலர்
கேவாநம்

தமிழ்நிலைமா

சிவமயம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

தேவாரம்

(இரண்டாம் திருமுறை - முதல் பாகம்)

உரையாசிரியர் :

வ.த. இராமசுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.,

தமிழ் நிலையம்

ஏ.ஆர்.ஆர். காம்ப்ளெக்ஸ்,

141, உஸ்மான் சாலை,

தி. நகர், சென்னை - 600 017.

முதல் பதிப்பு : 1994

உரிமை : பதிப்பகத்திற்கே

இரு தொகுதிகள்:

விலை : ரூ. 175.00

Laser Typeset at : LKM Computer Prints, Madras – 17.

Printed at : Sankar Printers, Madras – 42.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

பதிகப் பெருவழி காட்டப்
பருப்பதக் கோன்பயந்த
மதியத் திருநுதல் பங்கன்
அருள்பெற வைத்தளங்கள்
நிதியைப் பிரமா புரநகர்
மன்னனை என்னுடைய
கதியைக் கருதவல் லோர்அம
ராவதி காப்பவரே.

— நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி.

சைவ சமயத்தின் முதற் குரவராக
விளங்குபவர் திருஞானசம்பந்தர். முன்று வயதில்
ஞானப்பால் அருந்திப் புண்ணியர்தம் வாக்கில்
திகழும் வேதங்களை ஓதாது உணர்ந்தவர். அவர்,
செந்தமிழில் விற்பன்னராகத் திகழ்ந்தவர்.

4 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம் - 2ஆம் திருமுறை

புலமை பெற்றுக் கவிதை பாடுவதும் கவிதை புனைந்து எழுதுவதும் இயல்பு. ஆனால் இறைவன் திருவருளால் பாடும்போது அதன் அமைப்பு முழுமையும் ஒப்பிடுவதற்கு வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதே மெய்ம்மை.

சீகாழிப் பதியில் விளங்கிய சிவபாத இருதயருக்கும் பகவதி அம்மையாருக்கும் கவுணியர் கோத்திரத்தின் குலம் விளங்கத் திருஞானசம்பந்தர் திரு அவதாரம் செய்தார். திருத்தோணியப்பர் அம்பிகையுடன் குளக்கரையில் தோன்றி, ஞானப்பால் நல்க உட்கொண்ட பிள்ளையார், மூன்று வயதில் தோடுடைய செவியன் என எடுத்தோதித் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்யலானார். பல தலங்களுக்கும் சென்று அடியார் கூட்டத்துடன் இறைவனை வழிபட்டுப் பதிகங்கள் வாயிலாகப் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார்.

இவரது பாடல்கள், முதல் திருமுறையில் 136 திருப்பதிகங்களாகவும், இரண்டாம் திருமுறையில் 122 திருப்பதிகங்களாகவும், மூன்றாம் திருமுறையில் 125 திருப்பதிகங்களாகவும் வகுத்து வைக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும் 3 திருப்பதிகங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இறையருளால் பாடப்பெற்ற - ஞானப்பால் அருந்திய ஆளுடைய பிள்ளையாரின் பாடல்கள் அனைத்தும், உயர்ந்த கலைச் சொற்களும் சந்தங்களும் உடையன. நற்றமிழின் நறுமணம், பாலிற் படு நெய் போல் கலந்து உள்ளது. யாவற்றுக்கும் மேலாக இறைவன் உணர்த்த பாடப்பெற்ற பாங்கு நம்மால் வணங்கத்தக்கதே அன்றி உரைக்கும் உரைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும்.

இத்தகைய அருள் நூலுக்கு இணையானது யாது என்று இயம்புவது! மாணிக்கவாசகர் பாட இறைவன் தமது திருக்கரத்தால் எழுதியது திருவாசகம். அதனை உணர்ந்த ஆளுடைய அடிகளை நோக்கி இவ்வாசகத்திற்குப் பொருள் யாது எனப் பெருமக்கள் வினவிய போது, நடராசப் பெருமானையே சுட்டிக் காட்டினார், 'ஐது வாதவூரடிகள். தாமும், சோதியிற் கலந்தனர். ஆயினும், இக் காலத்தில் பயிலும் மாந்தர்கள் கால நிலைக்கு ஏற்ப ஓரளவு பொருள் படுமாறு உரைகள் காண விழைந்தனர். உரை சொல்வார் அச்சம் எல்லாம், இறையருளால் தோன்றிய பாக்களுக்கு உரிய விளக்கத்தை எங்ஙனம் காண இயலும் என்பதே ஆகும். இருப்பினும், பயில்வோர் தமக்கு ஓரளவேனும் அப்பாடல்களின் கருத்து அமையுமாறு பொருள் சொல்லத் துணிந்தனர்.

ஆங்காங்கு ஒதுவா மூர்த்திகளால் ஒதப் பெற்று வந்த திருமுறைகள், திருக்கோயில்களில் நடைபெறும் விழாக் காலங்களில் சொற்பொழிவு களாகவும் கருத்தரங்கங்களாகவும் வெளிவந்தன. அந்நெறியில் தற்போது திருமுறைகள் ஓரளவு தெளிவுரை நவிலப்பெற்று வரத் தொடங்கின. இந் நெறியில் அமையப் பெறுவது இந்நூல்.

முதலாம் திருமுறையில், சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் 1. திருநள்ளாறு, 2. திருமுறைக் காடு, 3. திருக் கோளிலி, 4. திருநாகைக் காரோணம் ஆகிய தலங்கள் பதிகங்களைப் பெற்றுள்ளன. அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய தலங்களாக மூன்று திருத்தலங்கள் அமையப்பெற்றன.

காவிரியின் வடகரைத் தலமாக விளங்கும் கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் விஷச்சுரம் தீர்த்து

6 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் - 2ஆம் திருமுறை

அருளியதும், திருப்பாச்சில் ஆச்சிராமம் என்னும் தலத்தில், கொல்லி மழவனின் மகளின்பால் இருந்த முயலகன் என்ற நோயை நீக்கியருளியதும், திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் நிகழ்த்திய அற்புதமாகும்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், ஞானப்பால் அருந்தித் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்ததே ஓர் அற்புதம் தானே! அதுதானே தோடுடைய செவியன் என்னும் முதல் திருப்பதிகம் ஆயிற்று. திருஞானசம்பந்தர், திருக் கோலக்காவில் வழிபட்டு நிற்கையில் பொற்றாளம் நல்கினார் இறைவன். அது ஓசை எழவில்லை. அம்பிகையின் திருமுன்னர் வந்துற்றதும் தாளத்தில் ஓசை எழுந்தது.

திருவீழிமிழலையில் படிக்காசு பெற்று அடியவர்களின் பசிப்பிணியை நீக்கியருளியதும், திருவோத்தூரில் ஆண் பனைகளைப் பெண் பனைகளாக மாற்றி அமைத்ததும் பேரற்புதங்களாகும். திருத்தருமபுரத்தில் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வேண்டுகோளின்படி, யாழ் வாசிக்கும்போது அதனில் அடங்காதவாறு, நூதனமான பண்ணில் அவ் யாழ் முரியுமாறு திருப்பதிகம் அருளிச் செய்யலானார் ஆளுடைய பிள்ளையார். நினைக்க முத்திதரும் திருவண்ணாமலையும், இருக்க முத்திதரும் கச்சியம்பதியும், தரிசிக்க முத்தி தரும் சிதம்பரமும், பிறக்க முத்தி தரும் திருவாரூரும் இதன்கண் அமையப் பெற்றுள்ளன. திருவாரூர் சப்தவிடங்கத் தலங்க ளுள்ளும் ஒன்றாகும்.

அவ்வாறே, பஞ்ச சபைகளில் பொற்சபை யாகிய தில்லையும், வெள்ளிச் சபையாகிய மதுரை ஆலவாயும், இரத்தின சபையாகிய திருவாலங்காடும்,

சித்திர சபையாகிய திருக்குற்றாலமும் இத் திருமுறையில் உள்ளனவாகும்.

அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் திருவதிகை வீரட்டமும் திருப்பறியலூர் வீரட்டமும் அமைந்துள்ளன.

இரண்டாம் திருமுறையை நோக்கும்போது, அரவம் தீண்டப்பெற்று இறந்த வணிகமகனை உயிர் பெறச் செய்த திருப்பதிகம், திருமருகல் பெருமானைப் போற்றி அருளிச் செய்ததாகும். மற்றும், திருமறைக்காட்டில் திருநாவுக்கரசரால் திறக்கப்பெற்ற திருக்கதவம், திருஞானசம்பந்தரால் அடைக்கப் பாடியதும், திருமயிலையில் எலும்பினைப் பெண்ணாகுமாறு கபாலீச்சரத்தானைப் பாடியருளிச் செய்ததும், திருநீற்றுப்பதிகம் அருளிச் செய்து மதுரையில் பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோயை நீக்கியதும், திருநனிப் பள்ளியில் பாலையை மாற்றி நெய்தல் ஆக்கி, பின்னர் மருத நிலத்தின் வளம் பெறுமாறு செய்ததும் பேரற்புதமாகும்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் நடந்து செல்லும் தன்மை கண்டு இறைவன் சிவிகையினை அருளிச் செய்தது நெல்வாயில் அரத்துறை என்னும் இடத்திலாகும். அருள் மேவும் இத் திருமுறையில், திருக்காறாயில், திருநள்ளாறு, திருமறைக்காடு, திருவாலூர், திருவாய்மூர், திருநாகைக்காரோணம் ஆகிய விடங்கத்தலங்களும், திருவிற்குடி, திருக்கோவலூர், திருக்கடவூர் ஆகிய அட்ட வீரத் தலங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

8 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் - 2ஆம் திருமுறை

மூன்றாம் திருமுறையில், அனல்வாதம், புனல்வாதம் புரிந்து சமணர்களை வென்றதும், முத்துப்பந்தர் பெற்றதும், தந்தையார் புரியும் வேள்விக்குப் பொருள் வேண்டிப் பெற்றதும் ஆகிய திருப்பதிகங்கள் அற்புதப் பதிகங்களாகக் கருதத்தக்கன. ஆளுடைய பிள்ளையார் வெயில் கண்டு துன்புறுதல் நன்றன்று என்னும் கருணையால் ஈசன் முத்துப்பந்தர் அளித்த இடம் பட்டிச்சரம் ஆகும்.

இவ்வாறு அற்புதங்கள் புரியப் பெற்ற காட்சிகள் ஏராளம். அவ் வழியில் பலவாறு அருளிச் செய்துள்ளவர் ஞானசம்பந்தப் பெருமான். திருப்பதிகங்களின் திருக்கடைக் காப்பாக அருளிச் செய்துள்ள செழுமையினை நோக்கும்போது, ஆளுடைய பிள்ளையார் மக்கள்பால் கொண்டுள்ள நேயம் நமக்கு நன்கு புலனாகும்.

பிள்ளையார், திருஆமாத்தூரில் ஈசனை வலம் வந்து வணங்குங்காலத்தில் ஒரு தொண்டர் பசியால் வருந்திக் கொண்டிருந்ததை உணர்ந்தார். அந்நிலையில் இத்தொண்டர் பசியால் வருந்த அருளாதது என் கொல்! என்று, ஈசனை நோக்கி வினவுதல் ஆனார் (2.50. பாட்டு வ. எண் 539). இதனை நோக்கும்போது அத் தொண்டர் பசி தீர உணவு கொண்டது மட்டும் அல்லாது, எல்லாச் செல்வங்களையும் அடைந்தவர் ஆயினார் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய ஒன்று அன்று.

திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்கள் மூன்று வகையான வழிபாட்டினை - குரு, இலிங்கம், சங்கம் (அடியார் திருக்கூட்டம்) உட்கொண்டு மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகியனவற்றை உணர்த்துகின்றன. தலவாசம்

செய்தல், தலத்தை வலம் செய்தல், தீர்த்தம் ஆடுதல், மூர்த்தியை வணங்குதல் என அடியவர்களின் வழிபடும் நிலையை நன்கு உபதேசம் செய்வதாக அமைந்துள்ளன. இவர்தம் திருப்பதிகத்தை இசையுடன் பாடுபவதும், வந்திப்பதும், ஒதுவாமூர்த்திகளைக் கொண்டு பாடுவித்துக் கேட்பதும் பெரும் பேற்றினைத் தருவதாகும்.

உலகத்தில் வழங்கப்பெறும் பதினாறு பேறுகளை அடைகின்ற உபாயம், இத் திருமுறையில் நன்கு ஓதப் பெறுகின்றது. முற்பிறவியில் புண்ணியம் செய்த நிலையில் இம்மையில் துன்பமற்ற வாழ்வும், பாவத்திற்கு ஏற்றவாறு துன்பம் உறுதலும், சாத்திரத்தில் கூறப்பட்ட மெய்ம்மை பல பிறவிகளில் செய்த கன்மங்கள் — வினை ஈசனால் பகுக்கப் பெற்று மன்னுயிர்களுக்கு அருளப் பெறுகின்றது. இவ்வாறு பல பிறவிகளில் செய்யப்பெற்ற வினை சேர்ந்து உயிர்களைப் பற்றி நிற்கும் தன்மையில், அவை சஞ்சிதம் எனப் பெயர் கொண்டு நம் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் உள்ளன. இப் பிறவியில் நம்மால் தாங்கக் கூடிய அளவிற்கு நம் வினைகளைப் பகிர்ந்து அளித்து அருளப்பெற்ற நிலையில் அதற்குப் பிராரத்தம் என்னும் பெயர் சூட்டப்படுகிறது.

இத்தகைய பிராரத்த கன்மத்தால் நல்வினைக்கு ஏற்ற நன்மையும், தீயவினைக்கு ஏற்றவாறு துன்பமும், இம்மையில் ஒவ்வோர் உயிருக்கும் நிகழ்கிறது. மற்றும், பின்னர் அடையும் பிறவிகளில் நிலுவையான சஞ்சிதத்தினின்று பகிர்ந்தளிக்கப் பெறுதலும் கூடும். இப் பிறவியில் செய்யும் வினை ஆகாமியம் என அழைக்கப் பெற,

அவை மீள எடுக்கும் பிறவிகளில் நுகர்வதன் பொருட்டு அமைவதாகும்.

இவ்வாறு, நல்வினைக்கீடாக இன்பமும், தீய வினைக்கு உண்டான துன்பமும் அடைகின்ற வாழ்க்கையும் — பிறப்பும், மன்னுயிர்களுக்கு நன்றல்ல என்னும் பெருங்கருணையால், அத்தகைய வினையும், அதனால் பிணித்து ஈர்க்கும் பிறவியும், அறுந்தொழியும் மார்க்கத்தைத் திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பதிகம் காட்டுகின்றது.

தீயவினைகளை மட்டும் களைந்து, நல்வினை நிலவும் நெறியும் உபதேசிக்கப்படுகிறது. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் ஓர் அருட்சுரங்கம் எனவாகி, இம்மையில் நல்வாழ்க்கையும், மறுமையில் வானாள் வதும், சிவலோகம் சார்வதும், திருவடிப்பேறும் வாய்க்கும் மெய்ம்மையினை நவில்கின்றது. நோய் நீக்கமும், கல்வி வளமும், நீண்ட ஆயுளும் நல்குகின்ற வண்ணங்களும் இத் திருமுறை புரிய வல்லது.

மக்கள், கோள்களால் அவதியும் துன்பமும் அடைகின்றனர் என்ற நிலையினை “ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி சனி பாம்பு இரண்டும் உடனே ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியார் அவர்க்கு மிகவே” என்று எடுத்தோதுகின்ற பெருங்கருணையினை என்னென்று விளம்புவது!

அடியவர்கள்பால் “நாளும் கோளும் வந்து நலியாதவண்ணம் உரைசெய் ஞானசம்பந்தன்” என்ற சொற்றொடர்களை நோக்கும்போது, இறைவனே நமக்கு நேரில் வந்து சொல்கின்றாற் போன்றதொரு

உணர்வு காணப்படுவதை அறியலாம். மற்றும் இணை இல் ஞானசம்பந்தன், அணி காழி நாடுளார்க்கு இறை ஞானசம்பந்தன் போன்ற தொடர்களை நோக்கும் போது, ஈசன் வேறு, திருஞானசம்பந்தர் வேறு என்னும் நினைவு கொள்வது முறையற்றது என்பது கருத்து ஆகின்றது.

ஆய்ந்து கூறுங்கால், இறைவன், திருஞான சம்பந்தர் வாயிலாக உணர்த்தப்பெற்ற இவ்வரிய திருமுறை மன்னுயிர்க்குப் பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது எனலாம். வேத நெறி தழைத்தோங்க, மிகுசைவத் துறை விளங்க, பூதபரம்பரை பொலிய, புனித வாய் மலர்ந்தமுத பிள்ளையின் திருவாய் மறைச் சொற்களை உதிர்ப்பதாகும். வேதங்களை விரித்த சிவபெருமான், அவ்வேத சாரத்தை அருள் தோய்த்துக் கருணையைக் குழைத்து அன்பு வடிவத்துடன் விளங்கும் மதலையின் திருவாயால் ஆளுடைய பிள்ளையால் நற்றமிழின் அமுதமென நல்கினார் என்பது மிகையாகாது.

திருஞானசம்பந்தர், முதல் திருப்பதிகத்தில் திருக்கடைக் காப்பாக உணர்த்திய திருப்பாட்டின் கருத்தின்வழி சிந்திப்பது மேன்மையாகும். நம் துன்பங்களுக்கு வினையே காரணம். அத்தகைய வினை தீர்வதற்கும் பல வழிகள் இருக்கின்றன. ஆயினும் மிக எளிய வழியாவது — எல்லாராலும் நன்கு பற்றி நிற்கத் தகுந்தது, “ஒரு நெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே” என்று உணர்த்தியவாறு, எல்லாரும் இத் திருமுறையை இடைவிடாது பயின்று நன்னலம் பெறுவார்களாக.

இந் நன்னலத்தை நன்முறையில் வெளியிட்ட
சென்னை, “தமிழ் நிலை”யத்தார்க்கு நன்றியுடையேன்.

ஆளுடைய பிள்ளையார் எனச் சிறப்புப்
பெயர் தாங்கிய திருஞானசம்பந்தரின் திருக்கழலைப்
பணிந்து உய்தி பெறுவோமாக.

வ.த. இராமசுப்பிரமணியம்.

பொருளடக்கம்

பொருளடக்கம்

வ.எண்.	விவரம்	பக்கம்
1.	திருத்தலங்களின் வரிசை	14
2.	பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களின் அட்டவணை	22
3.	திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் இரண்டாம் திருமுறை மூலமும் தெளிவுரையும்	37
4.	பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	933

திருத்தலங்களின் வரிசை

திருத்தலம் வ. எண்.	பதிக எண்	திருத்தலம் / பதிகம்
1	2	3
1	137	பூந்தராய் செந்நெல் அங்கமுனி
	147 185 195 211 232 233 249	சீகாழி நல்லானை நான்மறை பண்ணினேர் மொழி நலங்கொள் முத்து விண்ணியங்கு பொங்கு வெண்புரி நம்பொருள் நம்மக்கள் பொடியிலங்கும் திருமேனி
	153 217	வேணுபுரம் நிலவும் புனல் பூதத்தின் படையினர்
	161 165 190 258	திருப்புகலி உகலியாழ் கடல் முன்னிய கலை உருவார்ந்த மெல்லிய விடைய தேறி
	176 201 206 209 210	பிரமபுரம் எம்பிரான் எனக்கமுதம் கறையணி வேலிலர் பிரமனார் வேணுபுரம் விளங்கியசீர் பூமகனார் புத்தேள்

1	2	3
	219 225	கொச்சைவயம் நீல நன்மாமிடற்ற அறையும் பூம்புனலோடு
	238	சிரபுரம் அன்னமென்னடை
2	138 242	திருவலஞ்சுழி விண்டெலாமலர் என்னபுண்ணியம்
3	139	திருத்தெளிச்சேரி பூவலர்ந்தன
4	140	திருவான்மியூர் கரையுலாம்
5	141	அனேகதங்காவதம் நடன்மேவு
6	142 168	திருவையாறு கோடல்கோங் திருத்திகழ் மலை
7	143	திருவாஞ்சியம் வன்னிகொன்றை
8	144	சிக்கல் வானுலாவுமதி
9	145	திருமழபாடி களையும் வல்வினை
10	146	திருமங்கலக்குடி சீரினார் மணி
11	148	திருக்கச்சியேகம்பம் மறையாணை
12	149	திருக்கோழம்பம் நிறறாணை

1	2	3
13	150	திருவெண்ணியூர் சடையாணை
14	151	திருக்காறாயில் நீரானே நீள்சடை
15	152	திருமணஞ்சேரி அயிலாரும் அம்பதனால்
16	154	திருமருகல் சடையாயெனுமால்
17	155	திருநெல்லிக்கா அறத்தால்உயிர்
18	156	திருவழுந்தூர் தொழுமாறு வல்லார்
19	157	திருக்கழிப்பாலை புனலாடிய புன்சடை
20	158 194	திருக்குடவாயில் திகழும் திருமாலொடு கலைவாமும் அங்கை
21	159	திருவாணைக்கா மழையார் மிடறா
22	160 255	திருநாகேச்சரம் பொன்னேர்தரு தழைகொள் சந்தும்
23	162	திருநெல்வாயில் (சிவபுரி) புடையினார் புள்ளி
24	163	இந்திரநீல பருப்பதம் குலவு பாரிடம்
25	164	திருக்கருவூரானிலை தொண்டெலாமலர்

1	2	3
26	166	திருப்புறம்பயம் மறம்பயமலைந்தவர்
27	167	திருக்கருப்பறியலார் கற்றமொடு பற்றவை
28	169	திருநள்ளாறு ஏடுமலி கொன்றை
29	170	திருப்பழுலூர் முத்தன் மிகு மூவிலை
30	171	தென்குரங்காடுதுறை பரவக் கெடும் வல்வினை
31	172	திருஇரும்புளை சீராகழலே தொழு
32	173 227	திருமறைக்காடு சதுரம் மறைதான் பொங்கு வெண்மணற்
33	174 177	திருச்சாய்க்காடு நித்தலும் நியமம் மண்புகார் வான்புகுவர்
34	175	பொது - சேஷத்திரக்கோவை ஆரூர் தில்லையம்பலம்
35	178	திருஆக்கூர் அக்கிருந்த ஆரமும்
36	179	புள்ளிருக்குவேளூர் கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை
37	180 186	திருஆமாத்தார் துன்னம்பெய் கோவண குன்றவார் சிலை
38	181	திருக்கைச் சினம் தையலோர் கூறுடையான்

1	2	3
39	182	திருநாலூர் மயானம் பாலூரு மலைப்பாம்பும்
40	183	மயிலாப்பூர் மட்டிட்ட புன்னையங்
41	184 197	திருவெண்காடு கண்காட்டு நுதலானும் உண்டாய் நஞ்சை
42	187	திருக்களர் நீருளார் கயல்
43	188	கோட்டாறு கருந்தடங் கண்ணின்
44	189	புறவார் பனங்காட்டுர் விண்ணமர்ந்தன
45	191	தலைச்சங்காடு நலச்சங்க வெண்குழை
46	192	திருவிடைமருதூர் பொங்குநூல் மார்பினர்
47	193	திரு நல்லூர் பெண்ணமருந் திருமேனி
48	196	திருப்பாகூர் சிந்தையிடையார்
49	198	திருமீயச்சூர் காயச் செவ்வி
50	199	அரிசிற்கரைப் புத்தூர் மின்னும் சடைமேல்
51	200	திருமுதுகுன்றம் தேவா சிறியோம்
52	202	திருஆலவாய் திருநீற்றுப் பதிகம் மந்திரமாவது நிறு

1	2	3
53	203	திருப்பெரும்புலியூர் மண்ணுமோர் பாகம்
54	204	கடம்பூர் வானமர்திங்களும்
55	205	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி பெண்ணமர்மேனி
56	207	திருக்குறும்பலா (குற்றாலம்) திருந்தமதி சூடி
57	208	திருநணா பந்தார்விரல் மடவாள்
58	212	அகத்தியான்பள்ளி வாடியவெண்டலை
59	213	அறையணிநல்லூர் பீடனாற் பெரியோர்
60	214	திருவிளநகர் ஒளிர் இளம் பிறை
61	215 237	திருவாரூர் பவனமாய்ச் சோடை பருக்கையானை
62	216	திருக்கடலூர் மயானம் வரியமறையார்
63	218	திருத்தேலூர் பண்ணிலாவிய மொழி
64	220	திருநனிபள்ளி காரைகள் கூடை முல்லை
65	221	பொது - கோளறு பதிகம் வேயுறு தோளிபங்கள்
66	222	திருநாரையூர் உரையினில் வந்த பாவம்

1	2	3
67	223	திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம் நேரியனாகு மல்லன்
68	224	தென்திருமுல்லைவாயில் துளிமண்டியுண்டு
69	226	நெல்வாயில் அரத்துறை எந்தை ஈசன் எம்பெருமான்
70	228	திருப்புகலூர் வார்த்தமானீச்சரம் பட்டம் பால் நிற
71	229	திருத்தெங்கூர் புரைசெய் வல்வினை
72	230	திருவாழ்கொளிபுத்தூர் சாகை ஆயிரம் உடையார்
73	231	திருஅரசிலி பாடல் வண்டறை
74	234	திருத்துருத்தி வரைத்தலைப்
75	235	திருக்கோடிக்கா இன்று நன்று
76	236	திருக்கோவலூர் வீரட்டம் படைகொள் கூற்றம்
77	239	அம்பர் மாகாளம் புல்கு பொன்னிறம்
78	240	திருக்கடிக்குளம் பொடிகொள் மேனி
79	241	கீழ் வேளூர் மின்னுலாவிய சடை
80	243	திருக்கேதீச்சரம் விருது குன்றமா

1	2	3
81	244	விற்குடி வீரட்டம் வடிகொள் மேனியர்
82	245	கோட்டுர் நிலமார்தரு கண்டனே
83	246	திருமாந்துறை செம்பொன் ஆர்தரு
84	247	திருவாய்மூர் தளிர் இள வளர் என
85	248	திருவாடாணை மாதோர் கூறுகந்து
86	250	திருக்கேதாரம் தொண்டர் அஞ்சுகளிறும்
87	251	திருப்புகலூர் வெங்கள்விம்மு
88	252	திருநாகைக் காரோணம் கூனல் திங்கட்
89	253	இரும்பை மாகாளம் மண்டு கங்கை
90	254	திலகைப்பதி பொடிகள்பூசிப்
91	256	மூக்கீச்சரம் சாந்தம் வெண்ணிறென
92	257	திருப்பாதிரிப்புலியூர் முன்னநின்ற

பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களின் பட்டியல்

த. வ. எண்.	திருத்தலங்கள்	பாடிய பெருமக்கள்
I. தொண்டை நாடு - 32		
1.	திருக்கச்சியேகம்பம்	மூவர்
2.	திருக்கச்சி - திருமேற்றளி	திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர்
3.	திருக்கச்சி திருவோணகாந்தன் தளி	சுந்தரர்
4.	திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம்	சுந்தரர்
5.	திருக்கச்சி நெறிக்காரைக்காடு	ஞானசம்பந்தர்
6.	குரங்கணில்முட்டம்	ஞானசம்பந்தர்
7.	திருமாகறல்	ஞானசம்பந்தர்
8.	திருவோத்தூர் (செய்யாறு)	ஞானசம்பந்தர்
9.	வன்பார்த்தான்பனங்காட்டுர்	சுந்தரர்
10.	திருவல்லம்	ஞானசம்பந்தர்
11.	திருமாற்பேறு	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
12.	திருவூறல் (தக்கோலம்)	ஞானசம்பந்தர்
13.	இலம்பையங்கோட்டுர்	ஞானசம்பந்தர்
14.	திருவிற்கோலம்	ஞானசம்பந்தர்
15.	திருவாலங்காடு	மூவர்

16.	திருப்பாகுர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
17.	திருவெண்பாக்கம் (பூண்டி நீர்த்தேக்கம்)	சுந்தரர்
18.	திருக்கள்ளில்	ஞானசம்பந்தர்
19.	திருக்காளத்தி	மூவர்
20.	திருவொற்றியூர் (சென்னை)	மூவர்
21.	திருவலிதாயம் (சென்னை - பாடி)	ஞானசம்பந்தர்
22.	(வட) திருமுல்லைவாயில்	சுந்தரர்
23.	திருவேற்காடு	ஞானசம்பந்தர்
24.	மயிலாப்பூர் (சென்னை)	ஞானசம்பந்தர்
25.	திருவான்மியூர் (சென்னை)	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
26.	திருக்கச்சூர்	சுந்தரர்
27.	திருஇடைச்சுரம் (திருவடிகுலம்)	ஞானசம்பந்தர்
28.	திருக்கழுக்குன்றம்	மூவர்
29.	அச்சிறுபாக்கம்	ஞானசம்பந்தர்
30.	திருவக்கரை	ஞானசம்பந்தர்
31.	அரசிலி	ஞானசம்பந்தர்
32.	இரும்பை மாகாளம்	ஞானசம்பந்தர்

II. நடு நாடு - 22

1.	நெல்வாயில் அரத்துறை	மூவர்
2.	பெண்ணாகடம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
3.	கூடலையாற்றூர்	சுந்தரர்

4.	எருக்கத்தம்புலியூர் ராஜேந்திரபட்டணம்	ஞானசம்பந்தர்
5.	திருத்தினை நகர்	சுந்தரர்
6.	திருச்சோபுரம் (தியாகவல்லி)	ஞானசம்பந்தர்
7.	திருவதிகை - வீரட்டம்	மூவர்
8.	திருநாவலூர்	சுந்தரர்
9.	திருமுதுகுன்றம்	மூவர்
10.	திருநெல்வெண்ணெய்	ஞானசம்பந்தர்
11.	திருக்கோவலூர் - வீரட்டம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
12.	அறையணிநல்லூர்	ஞானசம்பந்தர்
13.	இடையாறு	சுந்தரர்
14.	திருவெண்ணெய்நல்லூர்	சுந்தரர்
15.	திருத்துறையூர்	சுந்தரர்
16.	வடுகூர்	ஞானசம்பந்தர்
17.	திருமாணிகுழி	ஞானசம்பந்தர்
18.	திருப்பாதிரிப்புலியூர் (கடலூர்)	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
19.	முண்டச்சரம்	திருநாவுக்கரசர்
20.	புறவார்பனங்காட்டுர்	ஞானசம்பந்தர்
21.	திருவாமாத்தூர்	மூவர்
22.	திருவண்ணாமலை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
III. சோழநாடு - காவிரி வடகரைத் தலம் - 63		
1.	கோயில் - சிதம்பரம்	மூவர்

2.	திருவேட்களம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
3.	நெல்வாயில்	ஞானசம்பந்தர்
4.	திருக்கழிப்பாலை	மூவர்
5.	நல்லூர்ப்பெருமணம்	ஞானசம்பந்தர்
6.	மயேந்திரப்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர்
7.	தென்திருமுல்லைவாயில்	ஞானசம்பந்தர்
8.	கலிக்காமூர்	ஞானசம்பந்தர்
9.	திருச்சாயக்காடு	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
10.	காவிரிப்பூம்பட்டினத்து பல்லவனீச்சரம்	ஞானசம்பந்தர்
11.	திருவெண்காடு	மூவர்
12.	கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர்
13.	திருக்குருகாவூர்	ஞானசம்பந்தர், கந்தரர்
14.	சீகாழி	மூவர்
15.	திருக்கோலக்கா	ஞானசம்பந்தர், கந்தரர்
16.	புள்ளிருக்குவேளூர் (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்)	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
17.	திருக்கண்ணாரகோயில் (குறுமாணக்குடி)	ஞானசம்பந்தர்
18.	திருக்கடைமுடி	ஞானசம்பந்தர்
19.	திருநின்றியூர்	மூவர்
20.	திருப்புன்கூர்	மூவர்
21.	திருநீடுர்	திருநாவுக்கரசர், கந்தரர்

26 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

22.	திருஅன்னியூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
23.	வேள்விக்குடி	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
24.	திருளதீர்கொள்பாடி (மேலைத்திருமணஞ்சேரி)	சுந்தரர்
25.	கீழைத்திருமணஞ்சேரி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
26.	திருக்குறுக்கை - வீரட்டம்	திருநாவுக்கரசர்
27.	கருப்பறியலூர்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
28.	குரக்குக்கா	திருநாவுக்கரசர்
29.	திருவாழ்கொளிபுத்தூர்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
30.	பழமண்ணிப்படிக்கரை	சுந்தரர்
31.	ஓமம்புலியூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
32.	காணாட்டுமுள்ளூர்	சுந்தரர்
33.	திருநாரையூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
34.	கடம்பூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
35.	பந்தணைநல்லூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
36.	கஞ்சனூர்	திருநாவுக்கரசர்
37.	திருக்கோடிக்காவு	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
38.	திருமங்கலக்குடி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
39.	திருப்பனந்தாள்	ஞானசம்பந்தர்

40.	திருஆப்பாடி	திருநாவுக்கரசர்
41.	திருச்சேய்ஞலூர்	ஞானசம்பந்தர்
42.	திருந்துதேவன்குடி	ஞானசம்பந்தர்
43.	திருவியலூர்	ஞானசம்பந்தர்
44.	கொட்டையூர்	திருநாவுக்கரசர்
45.	திருஇன்னம்பர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
46.	திருப்புறம்பயம்	மூவர்
47.	திருவிசயமங்கை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
48.	திருவைகாலூர்	ஞானசம்பந்தர்
49.	வடகுரங்காடுதுறை	ஞானசம்பந்தர்
50.	திருப்பழனம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
51.	திருவையாறு	மூவர்
52.	திருநெய்த்தானம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
53.	பெரும்புலியூர்	ஞானசம்பந்தர்
54.	திருமழபாடி	மூவர்
55.	திருப்பழுவூர்	ஞானசம்பந்தர்
56.	திருக்கானூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
57.	அன்பில் ஆலந்துறை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
58.	திருமாந்துறை	ஞானசம்பந்தர்
59.	திருப்பாற்றுறை	ஞானசம்பந்தர்

28 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

60.	திருஆனைக்கா	மூவர்
61.	திருப்பைஞ்ஞீலி	மூவர்
62.	திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
63.	திருஈங்கோய்மலை	ஞானசம்பந்தர்
IV. காவிரித் தென்கரைத் தலம் - 127		
1.	திருவாட்போக்கி	திருநாவுக்கரசர்
2.	கடம்பந்துறை	திருநாவுக்கரசர்
3.	திருப்பராய்த்துறை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
4.	கற்குடி	மூவர்
5.	மூக்கீச்சுரம்	ஞானசம்பந்தர்
6.	திருச்சிராப்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
7.	எறும்பியூர்	திருநாவுக்கரசர்
8.	நெடுங்களம்	ஞானசம்பந்தர்
9.	மேலைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
10.	திருஆலம்பொழில்	திருநாவுக்கரசர்
11.	திருப்பூந்துருத்தி	திருநாவுக்கரசர்
12.	திருக்கண்டியூர் - வீரட்டம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
13.	திருச்சோற்றுத்துறை	மூவர்
14.	திருவேதிக்குடி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
15.	தென்குடித் திட்டை	ஞானசம்பந்தர்
16.	திருப்புள்ளமங்கை	ஞானசம்பந்தர்

17.	சக்கரப்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர்
18.	திருக்கருகாவூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
19.	திருப்பாலைத்துறை	திருநாவுக்கரசர்
20.	திருநல்லூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
21.	ஆலூர்பசுபதிச்சுரம்	ஞானசம்பந்தர்
22.	திருச்சத்திமுற்றம்	திருநாவுக்கரசர்
23.	பட்டச்சுரம்	ஞானசம்பந்தர்
24.	பழையாறைவடதளி	திருநாவுக்கரசர்
25.	திருவலஞ்சுழி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
26.	குடமூக்கு	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
27.	குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டம்	திருநாவுக்கரசர்
28.	குடந்தைக் காரோணம்	ஞானசம்பந்தர்
29.	திருநாகேச்சுரம்	மூவர்
30.	திருவிடைமருதூர்	மூவர்
31.	தென்குரங்காடு துறை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
32.	திருநீலக்குடி	திருநாவுக்கரசர்
33.	வைகல் மாடக்கோயில்	ஞானசம்பந்தர்
34.	திருநல்லம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
35.	கோழம்பம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
36.	திருவாவடுதுறை	மூவர்

30 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

37.	திருத்துருத்தி (குத்தாலம்)	மூவர்
38.	திருவழுந்தூர்	ஞானசம்பந்தர்
39.	மயிலாடுதுறை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
40.	திருவிளங்கு	ஞானசம்பந்தர்
41.	திருப்பறியலூர் - வீரட்டம்	ஞானசம்பந்தர்
42.	திருச்செம்பொன்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
43.	திருநனிபள்ளி	மூவர்
44.	திருவலம்புரம்	மூவர்
45.	திருத்தலைச்சங்காடு	ஞானசம்பந்தர்
46.	திருஆக்கூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
47.	திருக்கடலூர் - வீரட்டம்	மூவர்
48.	திருக்கடலூர் மயானம்	மூவர்
49.	வேட்டக்குடி	ஞானசம்பந்தர்
50.	திருத்தெளிச்சேரி	ஞானசம்பந்தர்
51.	தருமபுரம்	ஞானசம்பந்தர்
52.	திருநள்ளாறு	மூவர்
53.	கோட்டாறு	ஞானசம்பந்தர்
54.	அம்பர் பெருந்திருக்கோயில்	ஞானசம்பந்தர்
55.	அம்பர்மாகாளம்	ஞானசம்பந்தர்
56.	திருமயச்சூர்	ஞானசம்பந்தர்
57.	மயச்சூர் இளங்கோயில்	திருநாவுக்கரசர்
58.	திலதைப்பதி	ஞானசம்பந்தர்

59.	திருப்பாம்புரம்	ஞானசம்பந்தர்
60.	சிறுகுடி	ஞானசம்பந்தர்
61.	திருவீழிமிழலை	மூவர்
62.	திருவன்னியூர்	திருநாவுக்கரசர்
63.	திருக்கருவிலிக்கொட்டிடை	திருநாவுக்கரசர்
64.	திருப்பேணு பெருந்துறை	ஞானசம்பந்தர்
65.	திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்	ஞானசம்பந்தர், கந்தரர்
66.	அரிசிற்கரைப்புத்தூர்	மூவர்
67.	திருச்சிவபுரம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
68.	திருக்கலயநல்லூர்	கந்தரர்
69.	திருக்கருக்குடி	ஞானசம்பந்தர்
70.	திருவாஞ்சியம்	மூவர்
71.	நன்னிலம்	கந்தரர்
72.	திருக்கொண்டீச்சரம்	திருநாவுக்கரசர்
73.	திருப்பனையூர்	ஞானசம்பந்தர், கந்தரர்
74.	திருவிற்குடி - வீரட்டம்	ஞானசம்பந்தர்
75.	திருப்புகலூர்	மூவர்
76.	திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரம்	ஞானசம்பந்தர்
77.	திருஇராமனதீச்சரம்	ஞானசம்பந்தர்
78.	திருப்பயற்றுார்	திருநாவுக்கரசர்
79.	திருச்செங்காட்டங்குடி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
80.	திருமருகல்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்

32 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

81.	திருச்சாத்தமங்கை	ஞானசம்பந்தர்
82.	திருநாகைக்காரோணம்	மூவர்
83.	சிக்கல்	ஞானசம்பந்தர்
84.	கீழ்வேளூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
85.	திருத்தேவூர்	ஞானசம்பந்தர்
86.	பள்ளியின்முக்குடல்	திருநாவுக்கரசர்
87.	திருவாரூர்	மூவர்
88.	திருவாரூர் அரநெறி	திருநாவுக்கரசர்
89.	திருவாரூர் பரவையுண்மண்டளி	கந்தரர்
90.	திருவிளமர்	ஞானசம்பந்தர்
91.	திருக்கரவீரம்	ஞானசம்பந்தர்
92.	பெருவேளூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
93.	தலையாலங்காடு	திருநாவுக்கரசர்
94.	குடவாயில்	ஞானசம்பந்தர்
95.	திருச்சேறை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
96.	நாலூர் மயானம்	ஞானசம்பந்தர்
97.	கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர்	திருநாவுக்கரசர்
98.	திருஇரும்பூளை	ஞானசம்பந்தர்
99.	திருஅரதைப் பெரும்பாழி	ஞானசம்பந்தர்
100.	அவளிவணல்லூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
101.	திருப்பரிதிநியமம்	ஞானசம்பந்தர்

102.	திருவெண்ணி	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
103.	திருப்பூவனூர்	திருநாவுக்கரசர்
104.	திருப்பாதாளேச்சுரம்	ஞானசம்பந்தர்
105.	திருக்களர்	ஞானசம்பந்தர்
106.	திருச்சிறீறேமம்	ஞானசம்பந்தர்
107.	திருவுசாத்தானம்	ஞானசம்பந்தர்
108.	இடும்பாவனம்	ஞானசம்பந்தர்
109.	திருக்கடிக்குளம்	ஞானசம்பந்தர்
110.	திருத்தண்டலைநீள்நெறி	ஞானசம்பந்தர்
111.	கோட்டூர்	ஞானசம்பந்தர்
112.	திருவெண்துறை	ஞானசம்பந்தர்
113.	திருக்கொள்ளம்பூதூர்	ஞானசம்பந்தர்
114.	திருப்பேரெயில்	திருநாவுக்கரசர்
115.	திருக்கொள்ளிக்காடு	ஞானசம்பந்தர்
116.	திருத்தெங்கூர்	ஞானசம்பந்தர்
117.	திருநெல்லிக்கா	ஞானசம்பந்தர்
118.	திருநாட்டியத்தான்குடி	சுந்தரர்
119.	திருக்காறாயில்	ஞானசம்பந்தர்
120.	திருக்கன்றாப்பூர்	திருநாவுக்கரசர்
121.	திருவலிவலம்	மூவர்
122.	திருகைச்சினம்	ஞானசம்பந்தர்
123.	திருக்கோளிலி	மூவர்
124.	திருவாய்மூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்

125.	திருமறைக்காடு	மூவர்
126.	திருஅகத்தியான்பள்ளி	ஞானசம்பந்தர்
127.	திருக்கோடிக்கரை	சுந்தரர்
V. பாண்டிய நாட்டுத் தலம் - 14		
1.	திருஆலவாய் - மதுரை	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
2.	திருஆப்பனூர்	ஞானசம்பந்தர்
3.	திருப்பரங்குன்றம்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
4.	திருஏடகம்	ஞானசம்பந்தர்
5.	கொடுங்குன்றம்	ஞானசம்பந்தர்
6.	திருப்புத்தூர்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
7.	திருப்புனவாயில்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
8.	திருஇராமேச்சுரம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
9.	திருவாடானை	ஞானசம்பந்தர்
10.	திருக்கானப்பேர்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
11.	திருப்புவணம்	மூவர்
12.	திருச்சுழியல்	சுந்தரர்
13.	திருக்குற்றாலம்	ஞானசம்பந்தர்
14.	திருநெல்வேலி	ஞானசம்பந்தர்
VI. கொங்கு நாட்டுத் தலம் - 7		
1.	அலிநாசி	சுந்தரர்
2.	திருமுருகன் பூண்டி	சுந்தரர்
3.	திருநணா (பவானி)	ஞானசம்பந்தர்

4.	கொடிமாடச்செங்குன்றூர்	ஞானசம்பந்தர்
5.	திருவெஞ்சமாக்கூடல்	சுந்தரர்
6.	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி	மூவர்
7.	கருவூர்	ஞானசம்பந்தர்
VII. மலை நாட்டுத் தலம் - 1		
1.	திருஅஞ்சைக்களம்	சுந்தரர்
VIII. துளவ நாட்டுத் தலம் - 1		
1.	திருக்கோகரணம்	ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்
IX. வட நாட்டுத் தலம் - 5		
1.	திருப்பருப்பதம் (ஸ்ரீசைலம்)	மூவர்
2.	இந்திரநீலபருப்பதம்	ஞானசம்பந்தர்
3.	அனேகதங்காவதம்	ஞானசம்பந்தர்
4.	திருக்கேதாரம்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
5.	திருநொடித்தான்மலை (கயிலாயம்)	மூவர்
X. ஈழ நாட்டுத் தலம் - 2		
1.	திருக்கோணமலை	ஞானசம்பந்தர்
2.	திருக்கேதீச்சரம்	ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர்
XI. புதியதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற தலங்கள் - 2		
1.	திருவிடைவாய் - காவிரித் தென்கரைத்தலம்	ஞானசம்பந்தர்
2.	கிளியன்னலூர் - (விவரம் இல்லை)	ஞானசம்பந்தர்

திருத்தலங்களின் தொகுப்புப் பட்டியல்

Koviloor Digital Library

வ. எண்.	நாடு	மொத்த தலங்கள்	மூவர் பாடியவை	ஞான சம்பந்தர் நாவுக் கரசர்	ஞான சம்பந்தர் சுந்தரர்	திரு நாவுக் கரசர் சுந்தரர்	ஞான சம்பந்தர்	திரு நாவுக் கரசர்	சுந்தரர்
I	தொண்டை நாடு	32	5	3	—	1	17	—	6
II	நடு நாடு	22	4	4	—	—	7	1	6
III	காவிரி வடகரைத் தலம்	63	11	17	6	1	20	5	3
IV	காவிரித் தென்கரைத் தலம்	127	20	24	2	—	54	22	5
V	பாண்டிய நாடு	14	1	3	3	—	6	—	1
VI	கொங்கு நாடு	7	1	—	—	—	3	—	3
VII	மலை நாடு	1	—	—	—	—	—	—	1
VIII	துளுவ நாடு	1	—	1	—	—	—	—	—
IX	வட நாடு	5	2	—	1	—	2	—	—
X	ஈழ நாடு	2	—	—	1	—	1	—	—
XI	புதியதாகக் கிடைக்கப் பெற்றவை	2	—	—	—	—	2	—	—

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்

இரண்டாம் திருமுறை

137. பூந்தராய்

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 14ஆவது தலம். சீகாழி என வழங்கப்படுவது. இத் தலத்திற்கு உள்ள 12 பெயர்கள்: 1. பிரமபுரம், 2. வேணுபுரம், 3. புகலி, 4. வெங்குரு, 5. தோணிபுரம், 6. பூந்தராய், 7. சிரபுரம், 8. புறவம், 9. சண்பை, 10. கொச்சைவயம், 11. கழுமலம், 12. சீகாழி.

பிரமன் பூசித்த திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் திரு அவதாரத்தலம். கணநாதநாயனார் அவதரித்துத் திருத்தொண்டாற்றிய தலம். சந்திரன், முருகக்கடவுள், ஆதிசேடன் முதலானோர் பூசித்த பதி. முதல் திருமுறை பதிகம் எண் 1 காண்க.

சுவாமி : பிரமபுரீஸ்வரர், தோணியப்பர், சட்டை நாதர்

அம்பிகை: திருநிலை நாயகி, பெரியநாயகி

தீர்த்தம் : பிரம தீர்த்தம் முதலானவை

தல மரம் : பாரிஜாதம்

பதிகப் குறிப்பு: வினாவுரை: வினவுதல் வழி உரைத்தல்.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. செந்நெல் அங்கழ னிப்பழ னத்தய லேசெழும்
புன்னை வெண்கிழி யிற்பவ ளம்புரை பூந்தராய்
துன்னி நல்லிமை யோர்முடி தோய்கழ லீர்சொலீர்
பின்னு செஞ்சடை யிற்பிறை பாம்புடன் வைத்ததே.

தெளிவுரை: நெல் வளம்மிக்க வயல்கள் சூழ்ந்து விளங்கி
செழிப்பினைத் தருகின்ற பூந்தராய் என்னும் பதியில்,
வெண்துகிலில் செம்மை நிறம் கொண்ட பவளம்
பதிந்ததைப் போன்றும், புன்னை மலர்கள் விளங்கும்
தன்மையைப் போன்றும், தேவர்கள் முடியின் மிசை
தோயும் செம்மைக்கழல் உடைய பெருமானே! சிவந்த
சடையில் வெண்மையான பிறைச் சந்திரனும் பாம்பும்
பொருந்த வைத்த பாங்கு என்கொல்? சொல்வீராக.

சிறப்புரை: வெண்மையும் செம்மையும் கலந்து
விளங்கும் சிறப்பு இவண் பேசப்படுவது காண்க.
ஈசனார் திருக்கழலின் செம்மையும் செஞ்சடையின்
வண்ணமும் கூறி, செஞ்சுடர் மாண்பு சிறப்பிக்கப்
பெற்றதும், தூய்மையின் நலம் காட்டும் தேவர்தம்
முடியும் வெண்பிறையின் சிறப்பும், பகையொழிந்த
பாம்பின் வெண்மையும் மேன்மையாகி நின்றலையும்.
உணர்த்திற்று.

2. ஏற்று தெண்டிறை யேறிய சங்கினொடு இப்பிகள்
பொன்தி கழ்கம லப்பழ னம்புகு பூந்தராய்ச்
கற்றி நல்லிமை யோர்தொழு பொற்கழ லீர்சொலீர்
பெற்றம் ஏறுதல் பெற்றிமை யோபெரு மானிரே.

தெளிவுரை: கடல் அலைகள் மூலமாகக் கரையில்
மோதி வந்த சங்குகளும் சிப்பிகளும், பொன்போன்ற

தாமரை மலர்கள் சூழ மேவும் பூந்தராய் என்னும் பதியில் உள்ள பொய்கையில் விளங்க, அத்தகைய பதியில் சூழப்போந்து தேவர்கள் தொழுது ஏத்தும் பொன் போன்ற கழலையுடைய பெருமானே! இடப வாகனத்தில் ஏறி அமர்ந்திருப்பது சிறப்புடைய தாகுமோ! சொல்வீராக.

சிறப்புரை: வளம் மிக்க தேவர்கள் பொற்கழலைத் தொழுதல் என்பது ஈசனார் திருக்கழல் சிறப்பினை எடுத்தியம்பியதாயிற்று. இடபத்தின் சிறப்பு இவண் நயந்தோன்ற சுட்டப்பெற்றது. “தடமதில்கள் அவை மூன்றும் தழுவெரித்த அந்நாளில் இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ” என்னும் மாணிக்கவாசகரின் வாக்கின்வழி, இடபம் உகந்து ஏறிய மாண்பு குறிப்பால் உணர்த்துவதாயிற்று.

மன்னுயிர்களைப் பொன்மயமாய்ப் பாங்குற மிளிரச் செய்யும் அருளாற்றல் புரிதலையொட்டிப் பொற்கழலீர் எனத் திருவடியின் சிறப்பு உணர்த்தப் பெற்றது.

பெற்றம் - இடபம்.

3. சங்கு செம்பவ ளத்திரள் முத்தவை தாங்கொடு பொங்கு தெண்டிரை வந்தவைக் கும்புநற் பூந்தராய்த் துங்க மால்களிற் நின்னுரி போர்த்துகந் தீர்சொலீர் மங்கை பங்கமும் அங்கத்தொடு ஒன்றிய மாண்பதே.

தெளிவுரை: சங்கும் பவளமும் முத்தும் தாங்கி வரும் அலைகளைச் சேர்க்கும் திரைகடல் வளம் பெருக்கும் பூந்தராய் என்னும் பதியின்கண் விளங்கும் பெருமானே! அஞ்ஞானத்தால் உயர்ந்து நின்று பொருதல் செய்த யானையின் தோலை உரித்து உகந்து போர்த்து

உமையவளைக் கூறு எனக் கொண்டு தேகத்தோடு உடனாகி அர்த்தநாரி ஈசுவரனாக விளங்கிய மாண்பினைச் சொல்வீராக.

சிறப்புரை: யானையின் தோல் பிறர் உடம்பில் பட்டால் கொல்லும் தன்மையது. ஆயினும் அதன் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டு மகிழ்ந்தவன் என்பது, ஈசன் ஆற்றலை உணர்த்தியதாகும்.

“பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத் தோர் விண்பால் யோகுளய்திவீடுவர் காண்” என்று மாணிக்கவாசகர் உரைத்த பாங்கினில், மன்னுயிர் களுக்குப் போகந்தரும் மாண்பில், உமையொரு கூறுடையவனாக ஈசன் விளங்குதல் உணர்த்தப் பெற்றது.

சிவனும் சக்தியும் பிரிய வொண்ணாதது என்னும் மெய்ம்மையை அங்கத்தோடு ஒன்றிய மாண்பு எனும் தொடர் சுட்டிற்று.

ஒன்றுதல் - உடலால் மட்டுமன்றி இயல்பாலும் ஒருமித்து இணங்கி இருத்தலாகும்.

4. சேம வன்மதில் பொன்னணி மாளிகை சேனையர்
பூம ணங்கம மும்பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்ச்
சோம னும்மரவும் தொடர் செஞ்சடை யீர்சொலிர்
காமன் வெண்பொடி யாகக் கடைக்கண் சிவந்ததே.

தெளிவுரை: நல்ல பாதுகாப்புப் பொருந்திய மதில்களும், பூக்கள் நறுமணம் கமழ அளிக்கும் உயர்ந்த பொழில்களும் உடைய பூந்தராய் என்னும் பதியில், சந்திரனும் அரவும் விளங்கும் சிவந்த சடையுடைய பெருமானே! மன்மதன் சாம்பலாகுமாறு கண் சிவந்தது எதற்கு? விளம்புவீராக!

சிறப்புரை: மன்னுயிர்க்குப் போகத்தைத் தரும் ஈசன் தான் தனித்து நிற்கும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் தன்மையிலும், யோக நிலையின்கண் வேறு உணர்வுகள் எழுதல் தகாது என்னும் மெய்ம்மையை வெளிப்படுத்தவும், கடைசியாகப் பயப்படுத்தக்கூடிய நெற்றிக் கண் ஒளி கூட்டிச் சிவந்த தன்மையும் உணர்த்துவ தாயிற்று.

சேமம் - பாதுகாவல். பொன் - அழகு, உறுதி. சோமன் - சந்திரன். மரவு - அரவு சந்தம் நோக்கி மகரம் மிகுந்தது.

5. பள்ள மீனிரை தேர்ந்துழ லும்பகு வாயன
புள்ளு நாள்தொறும் சேர்பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்த்
துள்ளு மான்மறி யேந்திய செங்கையின் னீர்சொலிர்
வெள்ள நீரொரு செஞ்சடை வைத்த வியப்பதே.

தெளிவுரை: பள்ளத்தில் இருக்கும் நீரில் வாழும் மீனை இரையாகக் கொள்ளும் நாரையானது, வாசம்புரியும் பொழில் சூழ்ந்திருப்பது பூந்தராய் என்னும் பதி. அப்பதியின்கண் துள்ளுகின்ற மானைக் கரத்தில் ஏந்தி விளங்கும் பெருமானே! பெருவெள்ளமாக மேவும் கங்கையைச் சிவந்த சடையின்கண் வைத்த ஆற்றல்தான் என்னே! விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: பள்ளத்தில் - கீழ்ப் பகுதியில் இருக்கும் இயல்புடையது நீர்நிலை. அதனைச் செஞ்சடையின் மேல் திகழுமாறு - கங்கை விளங்குமாறு இருத்தி விளங்கச் செய்யும் ஈசனார் ஆற்றல் வியந்து கூறப் பட்டது.

நாள்தொறும் சேர் - வாசம்புரிதல்.

6. மாது இலங்கிய மங்கையர் ஆட மருங்கெலாம்
போதிலங்கம லம்மது வார்புனல் பூந்தராய்ச்

சோதி யஞ்கடர் மேனிவெண் ணீறணிவீர்சொலிர்
காதில் அங்குழை சங்கவெண் தோடுடன் வைத்ததே.

தெளிவுரை: நாட்டியக் கலையில் பெருமை பெற்றுத் திகழும் மங்கையர் நடனம் புரிய, அழகிய தாமரை மலரிலிருந்து பெருகும் தேன் பாயும் நீர் வளம் மிக்க சிறப்புடையது பூந்தராய் என்னும் பதி. அப்பதியின் கண் பேரொளி காட்டும் திருமேனியில் வெண்ணீறு அணிந்து விளங்கும் பெருமானே! ஒரு காதில் அழகிய குழையும் மற்றொன்றில், அணிகலனாகத் தோடும் அணிந்து இருக்கும் தன்மைதான் யாது! விளம்பு வீராக.

சிறப்புரை: ஆடும் மங்கையர் நடனக் கலையில் தேர்ந்த வராயும், ஈசன் திருமுன்னர் ஆடும் அருள் நிலையும் வாய்த்த சிறப்பு, பெருமை தோன்ற இருப்பதனை “மாது இலங்கிய” என்னும் தொடர் உணர்த்துவ தாயிற்று. “மாதர் பிறைக் கண்ணியானை” எனத் திருநாவுக்கரசர் உரைப்பதும் காண்க.

பெருவெளியாக மேவுதல் சோதி எனவும், காட்சிக்குப் புலனாக்கும் தன்மையில் அம்கடர் எனவும் ஈசனார் திருமேனியின் மாண்பு குறிப்பால் உணர்த்தப்பெற்றதும் ஓர்க.

தோடுடைய செவியனாக உள்ள இறைவர், குழையணிந்த காதினராகவும் விளங்குகின்றார். இரு கந்தருவர்களைக் காதில் குழையாக அணிந்து, அவர் களுடைய இசையில் மகிழ்ந்து விளங்குகின்றார் ஈசன், என்பது வரலாறு. இதனைத் திருநாவுக்கரசர் “தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரன் நற்சங்க வெண்குழை யோர்காதிற் போமாற்கே” எனப்

போற்றியுரைத்தலும் காண்க. மேலும், ஈசனார் தோடும் குழையும் அணிந்துள்ள சிறப்பினை,

தோலுந் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
குலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்துமீ

என மாணிக்கவாசகர் குழையணிந்த சிறப்பினையும் அர்த்த நாரியாய் விளங்கும் தொன்மைக் கோலமும் உரைப்பதையும் காண்க.

மாது - பெருமை, அழகு.

7. வருக்க மார்தரு வான்கடு வன்னொடு மந்திகள் தருக்கொள் சோலை தருங்கனி மாந்திய பூந்தராய்த் துரக்கு மால்விடை மேல்வரு வீர்அடி கேள்சொலீர் அரக்கன் ஆற்றல் அழித்துஅருள் ஆக்கிய ஆக்கமே.

தெளிவுரை: கூடி வாழும் இனத்தைச் சேர்ந்த ஆண் குரங்குகளும் பெண் குரங்குகளும், சோலைகளில் உள்ள தருக்கள் தரும் கனிகளைச் சுவைத்து, பெருக உண்ணும் வளம் உடைய பதி பூந்தராய். அத்தகைய பதியின்கண் இடப வாகனத்தில் விளங்கும் அடிகேள்! தன்முனைப்பு கொண்ட அரக்கனின் ஆற்றலை ஒடுக்கி அருளாக மாறச் செய்த ஆக்கம் தான் என்னே! விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: குற்றம் புரிந்தவர்க்குத் தண்டனை வழங்குதல் முறைமையாதலை உணர்த்துதலும், இராவணனுடைய நிலையில் அத்தகைய முறையிலிருந்து மாறுபட்டு அருள் புரியும்முகத்தான், வாரும் வாழ்நாளும் வழங்கியமை குறித்து விளைந்த அற்புதமும், “ஆற்றல்

அழித்து அருளாக்கிய ஆக்கம்" என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

8. வரிகொள் செங்கயல் பாய்புனல் குழ்ந்த மருங்கெலாம்
புரிசை நீடுயர் மாடநி லாவிய பூந்தராய்ச்
சுருதி பாடிய பாணியல் தூமொழி யீர்சொலிர்
கரிய மால்அயன் நேடி உமைக்கண் டிலாமையே.

தெளிவுரை: அழகிய கயல்கள் பாயும் நீர்வளமும்
உயர்ந்த மதில்களையுடைய மாடமானிகைகளும்
விளங்கும் பூந்தராய் என்னும் பதியில், வேதா
கமங்களை விரித்து விளங்கும் பெருமானே!
திருமாலும் பிரமனும் உம்மைத் தேடியும் கண்டிலாத
தன்மை எதன் பொருட்டு! விளம்புவீராக.

நேடி - தேடி, சுருதி - வேதம்.

9. வண்டல்அங்கழ னிம்மடை வாளைகள் பாய்புனல்
புண்டரீகமலர்ந்து மதுத்தரு பூந்தராய்த்
தொண்டர் வந்தடி போற்றிசெய் தொல்கழ லீர்சொலிர்
குண்டர் சாக்கியர் கூறிய தாங்குறி யின்மையே.

தெளிவுரை: நிலவளம் சேர்க்கும் உரம்மிக்க வண்டல்
மண் உடைய கழனிகளும், மடையில் வாளை மீன்கள்
திகழ விளங்கும் நீர்வளமும், தாமரை மலர்கள்
பெருக்கும் தேன் சுவையும் உடைய பூந்தராய் என்னும்
பதியில், தொண்டர்கள் வந்து வணங்கிப் போற்றும்
அருட்கழல் உடைய பெருமானே! சமணர்களும்
சாக்கியர்களும் பொருளல்லாதவற்றை உரைப்பது
என்னே! விளம்புவீராக.

10. மகர வார்கடல் வந்தண வும்மணற் கானல்வாய்ப்
புகலி ஞானசம் பந்தன் எழில்மிகு பூந்தராய்ப்

பகவ னாரைப் பரவுசொல் மாலைபத் தும்வல்லார்
அகல்வர் தீவினை நல்வினை யோடுடன் ஆவரே.

தெளிவுரை: சுறாமீன் விளங்கும் கடலின் மணல் சேரும்
சோலைகளையுடைய புகலியின் ஞானசம்பந்தன்,
எழில்மிகு பூந்தராய் என்னும் திருநாமம் தாங்கிய
பதியின் இறைவரைப் பரவிப் போற்றிய இத்தமிழ்
மாலையை ஓதவல்லவர்கள், தீவினை யாவும் நீங்கப்
பெற்றவராயும் நல்வினை நாடிச் சேர்ப்பெற்றவராயும்
திசுழ்வார்.

சிறப்புரை: ஒளி வந்துற இருள் விலகுவதைப் போன்று
இத் திருப்பதிகத்தின் பயன், நல்வினை நாடவும்
தீவினை நீங்கும் எனப்பட்டது. அச்சம் தரும்
தீவினையானது அகலும் தன்மையை முதற்கண்
உணர்த்தியது, தீயனவற்றை உடனடியாகக் களைய
வேண்டும் என்பதற்காம்.

138. திருவலங்குழி

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 25ஆவது
தலம். ஏரண்ட முனிவர், ஆதிசேடன், உமையவள்,
திருமால், பிரமன், இந்திரன் வழிபட்டது. இத்
திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள வெள்ளைப்
பிள்ளையார் சிறப்பு மூர்த்தியாவார்.

கவாமி : வலங்குழி நாதர், கற்பகநாதேஸ்வரர்

அம்பிகை: பிருகந்நாயகி, பெரியநாயகி

தீர்த்தம் : காவிரி, அரசலாறு

தல மரம் : வில்வம்

வினாவுரை

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

11. விண்டெ லாமலர் அவ்விரை
நாறுதண் டேன்விம்மி
வண்டெ லாம்நசை யால்இசை
பாடும் வலஞ்சுழித்
தொண்டெ லாம்பர வும்கடர்
போல்ஒளி யீர்சொலீர்
பண்டெ லாம்பலி தேர்ந்தொலி
பாடல் பயின்றதே.

தெளிவுரை: போதுகள் நன்கு விரியவும், வண்டுகள் அதனை வட்டமிட்டு விருப்பத்துடன் தேன் அருந்தி மகிழ்ந்து இசை பாடவும் உள்ள வலஞ்சுழியில், தொண்டர்கள் கூடிப் பரவிப் போற்ற, சுடர் மிகும் ஒளியாய் விளங்கும் பெருமானே! பிரம கபாலம் ஏந்திப் பலியேற்கத் தேர்ந்து, பாடலும் கூறி ஆற்றியது என்னே! விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: வெள்ளத்தனைய மலர்நீட்டம், உள்ளத் தனையது உயர்வு என்கிறவாறு திருத்தொண்டர்கள் மனத்துக்கண் ஆனம் ஒளியை ஏற்றிப் பரவும் அளவின் தன்மையில், இறைவன் ஒளியருள் மேவும் பாங்கு “தொண்டர் எலாம் பரவும் சுடர்போல் ஒளியீர்” என்னும் தொடர் குறிப்பால் உணர்த்துவது காண்க.

- 12.. பாரல் வெண்குரு கும்பகு
வாயன நாரையும்
வாரல் வெண்டிரை வாயிரை
தேரும் வலஞ்சுழி
மூரல் வெண்முறு வன்னகு
மொய்யொளி யீர்சொலீர்

ஊரல் வெண்டலை கொண்டுவரு
ஒக்க உழன்றதே.

தெளிவுரை: நீண்ட அலகுகளையுடைய வெண்ணிறக் கொக்கும் நாரையும், நீர் அலையின்கண் இரையை நாடுகின்ற வளம் மிக்க வலங்குழியில், தலைமாலை யுடன் விளங்கும் பெருமையுடையவரே! பிரம கபாலம் ஏந்தி உலகிடைப் பலியேற்று அலைந்தது எதற்கு? விளம்புவீராக.

மூரல் - புன்னகை; முறுவல் - பல்;
ஒளி - பெருமை; ஊரல் - ஊர்தல்.

13. கிண்ண வண்ணமல ருங்கிளர்
தாமரைத் தாதளாய்
வண்ண நுண்மணல் மேலனம்
வைகும் வலங்குழிச்
சுண்ண வெண்பொடிக் கொண்டுமெய்
பூசவல் வீர்சொலிர்
விண்ணவர்தொழ வெண்டலை
யிற்பலி கொண்டதே.

தெளிவுரை: கிண்ணம் போன்று குழிந்த வடிவத்தை உடைய வண்ணத் தாமரையின் தாதுக்கள் நுண்மையான பொடி மணலின்மீது பரவ, அவ் வண்ணக் கலவையின்மீது அன்னப் பறவைகள் தங்குகின்ற சிறப்பினையுடையது வலங்குழி. அத்தகைய பதியில் விளங்கும் வெண்பொடியைத் திருமேனியில் பூசும் வல்லமையுடைய பெருமானே! தேவர்கள் எல்லாம் தொழுது வணங்குமாறு கபாலம் ஏந்தி, பலியேற்றது எதற்கு? விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: பிரளய காலத்தில் சுடுகாட்டுச் சாம்பலைத் திருமேனியில் பூசவல்ல இறைவன் சிவபெருமான்

என்பதனை, திருஞானசம்பந்தர், “காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசினன் உள்ளம் கவர் கள்வன்” என எடுத்து ஒதும் மாண்பினை “மெய் பூசவல்லீர்” என்னும் தொடர் உணர்த்துதல் காண்க. அத்தகைய வல்லமை உடையவர் பலி கொண்ட எளிமை வியந்து உரைக்கப் பெற்றது.

தாது - மகரந்தப் பொடிகள். அனம் - அன்னம்.

14. கோடெ லாநிறை யக்குவ
 னைம்மல ருங்குழி
 மாடெ லாமலி நீர்மண
 நாளும் வலஞ்சுழிச்
 சேடெ லாம்உடை யீர்சிறு
 மான்மறி யீர்சொலர்
 நாடெ லாம்அறி யத்தலை
 யில்நறவு ஏற்றதே.

தெளிவுரை: நீர்க் கால்வாய்களின் கரையில் உள்ள குவளை மலர்களின் நறுமணம், நீரில் மணக்கும் வளம் பொருந்திய வலஞ்சுழியில் எல்லாவிதமான பெருமைகளும் கொண்டு விளங்கும் பெருமானே! மாணைக் கரத்தில் ஏந்தி விளங்குபவரே! நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் அறியுமாறு, கபாலம் கொண்டு பிச்சை ஏற்றுத் திரிந்தது எதற்கு? விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: பிச்சையாக ஏற்கப்படும் பொருள் உயர்ந்த பொருள் ஆகாதது எனும் வழக்கின் பாங்கில், நறவு என உணர்த்தப் பெற்றது. மன்னுயிர்களின் தீவினையாகிய இழிந்த பொருள் இவண் நறவு எனக் குறிப்பால் உணர்த்தப்பெறுதல் காண்க.

நறவு - இழிந்த பொருள், பழையன, எஞ்சியன.

15. கொல்லை வென்றபுனத் திற்குரு
 மாமணி கொண்டுபோய்
 வல்லை நுண்மணல் மேலனம்
 வைகும் வலங்குழி
 முல்லை வெண்முறு வல்நகை
 யாள்ஒளி யீர்சொலீர்
 சில்லை வெண்டலை யிற்பலி
 கொண்டுழல் செல்வமே.

தெளிவுரை: புறக்கடைப் பகுதியின்கண் விளங்கும்
 வண்ணமிகும் சிறப்பான மணிகளைப் பொடி
 மணலில் விரவி வைகும் அன்னப் பறவைகள் திகழும்
 வலங்குழியில், முல்லை யொத்த முறுவல் நகையுடைய
 பெருமானே! சிறுமையுடைய கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை
 ஏற்றுத் திரிவது செழுமையாகுமோ! விளம்புவீராக.

சில்லை - சிறுமை.

16. பூச நீர்பொழி யும்புனற்
 பொன்னியிற் பன்மல!
 வாச நீர்குடை வாரிடர்
 தீர்க்கும் வலங்குழித்
 தேச நீர்திரு நீர்சிறு
 மான்மறி யீர்சொலீர்
 ஏச வெண்டலை யிற்பலி
 கொள்வது இலாமையே.

தெளிவுரை: பூசத் திருநாளில் அபிடேகப் பெருமை
 கொள்ளும் காவிரித் தீர்த்தமானது நீராடுவோருடைய
 இடர் தீர்க்கும் சிறப்பினையுடைய வலங்குழியில்,
 ஒளியும் செல்வமும் உடைய நன்னீராக விளங்கும்
 பெருமானே! மானைக் கரத்தில் ஏந்திய ஈசனே!

பலரும் ஏசுமாறு பிச்சையேற்பது இன்மை பற்றியதோ! விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: இத் திருப்பாட்டில் இத் திருத்தலத்திற்குரிய தீர்த்தமாகிய காவிரி குறிக்கப்பெற்றுள்ளது, வினை நீக்கத்தின் சிறப்பு உணர்த்துவதற்கு என்க. பூசத்திருநாளின் அபிடேகச் சிறப்பும் இவண் சிறப்பிக்கப் பெற்றது. “பூசம் புகுந்தாடிப் பொலிந்து அழகாய ஈசன் உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ” என்னும் திருஞானசம்பந்தர் வாக்கு நோக்குக. “தைப் பூசம் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்னும் வாக்கும் உடன் நோக்குக.

பொன்னி - காவிரி. தலத்தின் தீர்த்த விசேடம்.

17. கந்த மாமலர்ச் சந்தொடு
காரகி லுந்தழிஇ
வந்த நீர்குடை வார்டிடர்
தீர்க்கும் வலஞ்சுழி
அந்த நீர்முதல் நீர்நடு
வாம்அடி கேள்சொலர்
பந்த நீர்கரு தாதுஉல
கிற்பலி கொள்வதே.

தெளிவுரை: மணம் மிகுந்த மலர்களும் சந்தன மரங் களும், கரிய அகிலும் சேர வரும் தீர்த்த மகிமை பொருந்திய நீரில் (காவிரி) குடைந்து நீராடி மகிழும் அடியவர்தம் இடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழியில், அந்தமும் ஆதியுமாகி நடுவும் ஆகியவர் நீவிரே ஆவீர். அத்தகைய அடிகேள்! மன்னுயிர்க்கே உரிய பந்தம் கொள்வதைப் போன்று உலகில் பலி கொள்வது என்னே! விளம்பு வீராக.

18. தேனுற்ற நறு மாமலர்ச்
 சோலையில் வண்டினம்
 வானுற்ற நசை யாலிசை
 பாடும் வலங்குழிக்
 கானுற்ற களிற் றின்னூரி
 போர்க்கவல் லீர்சொலீர்
 ஊனுற்ற தலை கொண்டுவகு
 ஒக்க உழன்றதே.

தெளிவுரை: தேனும் நறுமணமும் கொண்ட மலர்களை உடைய சோலையில் வண்டுகளின் இனம் பேருவகை கொண்டு இசை பாடும் வலங்குழியில், யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொள்ளும் வல்லமை உடையவராய் விளங்கும் பெருமானே! கபாலத்தைப் பிச்சைப் பாத்திரமாகக் கையில் ஏந்தி, பிறரைப் போன்று உழன்றது என்னே! விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்திக் கொண்டது அரிய செயல் என்பதும், யானைத் தோல் பட்டால் தேகம் அழிந்துவிடும் என்பதும் குறிப்பால் உணர்த்தி ஈசனாரின் எல்லையற்ற ஆற்றல் உணர்த்தப் பட்டது காண்க.

திருத்தலத்தின் சிறப்பும், வழிபடுபவர்தம் தன்மையும் வண்டினங்கள் வாயிலாகக் காணும் விருப்பம் - பேருவகை, மன்னுயிர்பால் நிகழவல்லது என்பதும் இவண் குறிப்பால் உணர்த்தலாயிற்று.

வானுற்ற நசை - பேருவகை, பேரின்பம்.

19. தீர்த்த நீர்வந்து இழிபுனற்
 பொன்னியிற் பன்மலர்
 வார்த்த நீர்குடை வாரீஇடர்
 தீர்க்கும் வலங்குழி

ஆர்த்து வந்த அரக்கனை
அன்றுஅடர்த் தீர்சொலிர்
சீர்த்த வெண்டலை யிற்பலி
கொள்வதும் சீர்மையே.

தெளிவுரை: புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பல வந்து கலக்கப் பெற்ற புனிதமாகியதும் இத் திருத்தலத் தீர்த்தமாக விளங்குவதும் ஆகிய காவிரியில், பன்மலர்கள் சேர்ந்து நறுமணம் கமழ்ந்து விளங்க, அதில் நீராடுபவர் களுடைய இடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழியின்கண், ஆர்த்து வந்த அரக்கனாகிய இராவணனை அடர்த்த பெருமானே! புகழ்மிக்க பிரமனுடைய கபாலம் ஏந்திப் பலி கொள்வதும் புகழ்க்குரியதே! விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவராகிய பிரமனின் ஐந்து தலைகளுள் ஒன்றினைக் கொய்து நான்முக னாக்கிய தன்மையில் கொய்யப்பெற்ற பிரமனின் தலை புகழுக்கு உரித்தே என்றும், ஆதலால் அதனைக் கொண்டு பவியேற்றதும் புகழுடைத்தே என்றும் வியந்து கூறினமையாயிற்று.

20. உரம னும்சடை யீர்விடை
யீர்உமது இன்னருள்
வரம னும்பெற லாவதும்
எந்தை வலஞ்சுழிப்
பிரம னும்திரு மாலும்
அளப்பரி யீர்சொலிர்
சிரமங் னுங்கல னிற்பலி
வேண்டிய செல்வமே.

தெளிவுரை: பெருமைமிக்க சடையுடையவரே! இடப வாகனத்தை உடையவரே! வலஞ்சுழி நாதரே! எமது தந்தையே! உம்மிடம் வரம்பெறுதல் சிறப்பானது.

பிரமனும் திருமாலும் அளப்பதற்கு அரிய பெரு
மானே! பிரம கபாலம் ஏந்தி வேண்டிய செல்வம்தான்
யாது கொல்? விளம்புவீராக.

உரம் - பெருமை. வரமனும் - வரம் மன்னும்.
சிரமெனும் கலம் - பிரம கபாலம்.

21. வீடு ஞானமும் வேண்டுதி
ரேல்விர தங்களால்
வாடின ஞானமென் னாவதும்
எந்தை வலஞ்சுழி
நாடி ஞானசம் பந்தன
செந்தமிழ் கொண்டுஇசை
பாடு ஞானவல் லார்அடி
சேர்வது ஞானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: முத்திப் பேறும் அதனை அடைவதற்கு
உரிய ஞானமும் வேண்டுவீராயின், அது உணவைத்
தவிர்த்து, விரதங்கள் மேற்கொள்வதால் ஆவது அன்று.
உடல் வாட்டம் ஞானத்தை நல்காது. எந்தை யாகிய
வலஞ்சுழிநாதரை நெஞ்சத்தால் துதித்து, ஞான
சம்பந்தரது செம்மை மிகுந்த இத்திருப்பதிகத்தை இசை
யுடன் பாடும் ஒதுவாமூர்த்திகளிடம் பொருந்தி
இருப்பது ஞானமாகும்.

அடிசேர்வது - வணங்குதலும், அவர்வழி நிற்பதும்.

139. திருத்தெளிச்சேரி

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 50ஆவது
தலம். கோயில் பத்து என்று அழைக்கப்படுகிறது.
காரைக் கால் நகரில் ஒரு பகுதி இது. இதற்குப்
பிரமவனம், முத்தி வனம் என்கிற பெயர்களும் உண்டு.

பிரமன் பூசித்த தலம். அம்பர்ஷன், சூரியன் வழிபட்டது.

கவாமி : பார்வதிஸ்வரர்

அம்பிகை : பார்வதியம்மை, சத்தியம்மை

தீர்த்தம் : சூரிய புஷ்கரணி முதலானவை

தல மரம் : வில்வம், வன்னி

வினாவுரை

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

22. பூவ லர்ந்தன கொண்டுமுப்

போதுமும் பொற்கழல்

தேவர் வந்து வணங்கு

மிகுதெளிச் சேரியீர்

மேவ ருந்தொழி லாளொடு

கேழற்பின் வேடனாம்

பாவ கங்கொடு நின்றது

போலுநும் பான்மையே.

தெளிவுரை: நன்கு மலர்ந்த மலர்களைக் கொண்டு மூன்று காலங்களிலும் தேவர்கள் உம்முடைய பொற்கழலை வணங்குமாறு அணிமிகும் தெளிச்சேரி என்னும் பதியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! உலகினைத் தன் கருணை வயத்தால் காத்தருளுகின்ற உமாதேவியோடு பன்றியின் பின்னால் வேடுவத் திருக்கோலம் ஏற்று நின்ற பான்மை, விந்தையதே.

சிறப்புரை: தேவர்களால் வழிபடும் ஈசன் சிறப்பும் அர்சனருக்குப் பாசுபதம் அருள்புரியவும் பன்றி வடிவம் கொண்ட அசுரனை மாயக்கவும் எடுத்த எளிமைத் திருக்கோலமும் ஒருங்கே உணர்த்தப்பட்டது.

தேவர்கள் இறைவனைத் தொழுது போற்றும் சிறப்பு “பூவார் மலர் கொண்டு அடியார் தொழுவார், புகழ்வார் வானோர்கள்” என்று அண்ணாமலையாரைப் போற்றும் ஞானசம்பந்தர் வாக்கும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாம்.

கேழல் - பன்றி. முப்போதுமும் பொற்குழல் - முப்போதும் உம் பொற்குழல்.

23. விளைக்கும் பத்திக்கு விண்ணவர்
மண்ணவர் ஏத்தவே
திளைக்கும் தீர்த்தம் அறாத
திகழ்தெளிச் சேரியீர்
வளைக்கும் திண்சிலை மேல்ஐந்து
பாணமுந் தானெய்து
களிக்குங் காமனை எங்ஙன
நீர்கண்ணிற் காய்ந்ததே.

தெளிவுரை: ஈசனார்மீது பக்தி எழுதல் காரணமாகத் தேவர்களும், பூவுலக மாந்தர்களும் தொழுகின்றனர். அடியவர்களின் குறைகளைத் தீர்த்து, வேண்டிய வரங்களைத் தந்தருளி, மகிழ்ச்சியில் திளைக்கச் செய்யும் தெளிச்சேரியில் விளங்கும் பெருமானே! உறுதியுடன் வில்லை வளைத்து ஐந்து விதமான மலர்க்கணைகளைக் கொண்டு எய்து மகிழ்ந்த மன்மதனை நீவிர், நெற்றிக் கண்ணால் எரித்தது எங்ஙனம் ஆனது!

சிறப்புரை: ஈசன், குறைகளைத் தீர்க்கும் வல்லமை உடையவனாய் விளங்குகின்றார் என்பதனைச் “சென்றாடு தீர்த்தம் கண்டாய்” என வரும் திருநாவுக்கரசர் வாக்காலும் அறிக. “ஆர்த்த பிறவித்துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்” என்று வரும் மாணிக்கவாசகர் வாக்கும் காண்க.

மலையொத்த ஊறுதியான மனம் படைத்தவ
 ரானாலும் அவர்தம் உள்ளமானது காமத்தால்
 விகாரப்பட்டுத் தளர்ச்சியுறுதலையொட்டி, அதற்குரிய
 பெருமையை, மன்மதனுடைய வில்லுக்கு ஏற்றி
 “வளைக்கும் திண்சிலை” என உணர்த்தப் பெற்றது.
 தேவர் முதலானோர் மன்மதனுடைய கணைக்கு
 ஆட்பட்டாராயினும், மலர்க்கணையாயினும்
 வழிபடும் நோக்கம் இல்லாமையால் இறைவனால்
 எரிக்கப்பெற்றான் என்பதையும், ஈசன், வழிபாடு
 செய்வருக்கே அன்றி ஏனையோர்க்கு ஆட்படாதவன்
 என்பதையும் இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துவதாயிற்று.

பிறர்பால் மலர்க்கணை தொடுக்கும் மன்மதன்,
 தன் நோக்கம் வெற்றி கொள்ளும் தன்மையால்
 இறுமாந்து களித்தலைக் “களிக்கும் காமன்” என்பது
 உணர்த்துவதாயிற்று.

குறிப்பு: மன்மதனின் மூன்றுவகையான வில்களாவன;

1. பூ வில் - தேவர்கள்பால் ட ன்படுத்தப்படுவது.
2. கரும்பு வில் - மக்கள்பால் : பன்படுத்தப்படுவது.
3. இரும்பு வில் - அரக்கர்பால் பயன்படுத்தப்படுவது.

திளைக்கும் - மகிழும். ஐந்துபாணம் - ஐவகை மலர்களால் ஆன
 கணை. காய்ந்தது - எரித்தது.

24. வம்பு டுத்த மலர்ப்பாழில்

குழ மதிதவழ்

செம்பு டுத்த செழும்புரி

சைத் தெளிச் சேரியர்

கொம்பு டுத்ததொர் கோல

விடை மிசைக் கூர்மையோடு

அம்பு டுத்தகண் ணாளொடு

மேவல் அழகிதே.

தெளிவுரை: மணம் மிகுந்த மலர்ப்பொழில் சூழ, நிலவு தவழுமாறு உயர்ந்த செம்பு கலந்த மதில்கள் கொண்ட தெளிச்சேரியில் விளங்கும் பெருமானே! கொம்பு உடைய அழகிய இடபத்தின் மீது, கூரிய அழகிய திருவருள் நோக்குடைய உமாதேவியுடன் மேவிய அமுகுதான் என்னே!

சிறப்புரை: உமாதேவியின் விழியருள் இவண் உணர்த்தப்படுகிறது. தமது திருவிழிகளால் மன்னுயிர் களுக்குத் திருவருள் வழங்கும் திருக்கோலத்தில் காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலாட்சி என்னும் திருநாமம் கொண்டு வீற்றிருக்கும் பாங்கும் ஓர்க. “விழிக்கே அருள் உண்டு அபிராம வல்லிக்கு” என்னும் அபிராமி பட்டரின் வாக்கும் நோக்குக.

25. காரு லாம்கடல் இப்பிகண்
முத்தம் கரைப்பெயும்
தேரு லாநெடு வீதிய
தார்தெளிச் சேரியீர்
ஏரு லாம்பலிக் கேகிட
வைப்பிடம் இன்றியே
வாரு லாமுலை யாளையொர்
பாகத்து வைத்ததே.

தெளிவுரை: மேகம் தவழும் கடலில் இருந்து சிப்பிகள் வெளிப்பட்டுக் கரையில் முத்துக்களைக் கொழிக்கவும், தேர் செல்லும் அகன்ற நெடிய வீதிகளையுடையதும் ஆகிய தெளிச்சேரியில் விளங்கும் பெருமானே! எழுச்சி கொண்டு பிச்சை ஏற்கும்போது, உமா தேவியைத் தங்குமாறு செய்யத் தகுந்த இடம் வேறு இன்றி உமது பாகமாகக் கொண்டு இருக்கச் செய்தது தான் என்னே!

ஏர் - எழுச்சி. பலி - பிரம கபாலம் ஏந்திப் பிச்சையேற்றல்.
வைப்பிடம் - தங்கும் இடம்.

26. பக்க நுந்தமைப் பார்பதி
யேத்திமுன் பாவிக்கும்
செக்கர் மாமதி சேர்மதில்
சூழ்தெளிச் சேரியீர்
மைக்கொள் கண்ணியர் கைவளை
மால்செய்து வெளவவே
நக்க ராயுவகு எங்கும்
பலிக்கு நடப்பதே.

தெளிவுரை: உமாதேவியார், உம்மைப் பக்கத்தில் இருந்து பூசிக்க, மதிதவழ் மதில் சூழ்ந்த தெளிச்சேரியில் விளங்கும் பெருமானே! தாருகவனத்து மாதர்கள் நின் பால் பேதலித்து மயக்கம் கொண்டு கையில் அணிந்துள்ள வளையல்கள் கழன்று விழுமாறு மெலியச் செய்து, அவர்களைக் கவரும் வகையில் ஆடையற்றவராய் உலகெங்கும் பிச்சையேற்று நடந்தது தான் என்னே!

சிறப்புரை: உமாதேவியார், ஈசனோடு கூறாகி இருந்து விளங்குவதும், வேறாகித் தனித்துப் பக்கம் சார்ந்து பூசனை செய்வதும் ஒருசேர உணர்த்துதல் காண்க. இத் திருத்தலத்தின் தேவியின் திருநாமமாகிய பார்வதி என்று இத் திருப்பாட்டில் ஏற்றி உணர்த்துவதும் நோக்குக.

நக்கர் - ஆடையற்றவர்.

27. தவள வெண்பிறை தோய்தரு
தாழ்பொழில் சூழநல்
திவள மாமணி மாடம்
திகழ்தெளிச் சேரியீர்

குவளை போற்கண்ணி துண்ணென
வந்து குறுகிய
கவள மால்கரி எங்ஙன
நீர்கையிற் காய்ந்ததே.

தெளிவுரை: அழகிய வெண் பிறைச் சந்திரன் தோயும் பொழில் சூழவும், மணிமாடங்கள் திகழவும் உள்ள தெளிச்சேரியில் விளங்கும் பெருமானே! குவளைக் கண்ணியாகிய உமாதேவியார் துண்ணென்று திகைக்க, வந்து தாக்கிய யானையைத் திருக்கரத்தினால் மாய்த்தது எங்ஙனம் நிகழ்ந்தது!

சிறப்புரை: கவளம் கவளமாகப் பேருணவு கொள்ளும் யானை மதி மயக்கம் உற்ற தன்மையையும், பணிந்து நற்கதி அடைவதனை விடுத்துப் பொருது வந்த தன்மையையும் “கவளமால் கரி” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

உமையவள் கூறுடையவராய்ச் சாந்தம் தோய விளங்கும் பரமன் எவ்விதமான ஆயுதப் படையும் இல்லாது கையினால் யானையை அடர்த்த வீரம் பேசப்படுதல் காண்க. உமையவள் விழியழகைக் “குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க” என்ற தொடராலும் ஓர்க.

28. கோட டுத்த பொழிலின்
மிசைக்குயில் கூவிடும்
சேட டுத்த தொழிலின்
மிகுதெளிச் சேரியீர்
மாட டுத்தமலர்க் கண்ணினாள்
கங்கை நங்கையைத்
தோட டுத்த மலர்ச்சடை
என்கொல்நீர் குடிற்றே.

தெளிவுரை: மலர்க் கொம்புகள் மல்கும் பொழிலில் குயிலின் இசை பெருக, பெருமை மிக்க நாட்டு வளம் பெருக்கும் புறத்தொழிலும், அருள் வளம் பெருக்கும் வேள்வி புரிதல், வேதகீதங்கள் பாடுதல், திருவிழாக்கள் நடத்துதல் போன்றனவும், மிகுந்து மேவும் தெளிச் சேரியின்கண் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! கங்கை என்னும் நங்கையை, இதழ் கொண்டு விளங்கும் கொன்றை தரித்த செஞ்சடையில் பொருந்துமாறு சூடியது என்கொல்?

தோடு - மலரின் இதழ்.

29. கொத்தி ரைத்த மலர்க்குழ

லாள்குயில் கோலஞ்சேர்

சித்தி ரக்கொடி மாளிகை

குழ்தெளிச் சேரியீர்

வித்த கப்படை வல்ல

அரக்கன் விறற்றலை

பத்தி ரட்டிக் கரநெரித்

திட்டதும் பாதமே.

தெளிவுரை: கொத்தாக உள்ள மலர்கள் இரைந்தது போன்ற அடர்ந்த மென்மையான கூந்தலும், குயில் போன்று இனிமையான இசைக் குரலும், சித்திரக் கொடி போன்ற நுண்மையான இடையும் கொண்ட மகளிர் விளங்கும், மாளிகைகள் கொண்ட தெளிச் சேரியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! பிரமதேவனால் வரம் பெற்று, உயர்ந்த படைகள் கொண்ட இராவணனின் வலிமை பொருந்திய தலைகள் பத்தும், அதனை இரட்டித்தவாறு ஆகிய இருபது கரங்களும் நெரியுமாறு செய்து, அருள் புரிந்தது உமது திருப் பாதமே!

சிறப்புரை: வர பலம் பெற்ற அரக்கனாகிய இராவணனால், அத்தகைமையால் கொண்ட படைகொண்ட யாதும் செய்ய முடியாத தன்மையும், கரத்தையும் முடியையும் நெரியச் செய்தது திருப்பாதமே என்பதும், இவண் சுட்டப் பெற்றது. அருள்புரியும் தன்மையுடைய திருப்பாதம் தண்டித்த தன்மையைப் புலப்படுத்துவதுடன், அருள்புரியும் தன்மையால் வாழ்நாளும், மந்திரவாளும் பெறுதற்கு உரிய வரம் புரிந்ததும் திருப்பாதமே என்று சுட்டுமாறு, “இட்டது உம்பாதமே” என்பது உணர்த்துவதாயிற்று.

அரக்கன், தன் வழிக்குத் தடையாகக் கயிலையைக் கருதியமையும், ஈசனார் திருவடியை மறவாத தன்மையைக் குறிப்பால் உணர்த்தியதும் ஓர்க.

30. காலெடுத்த திரைக்கை
கரைக்கெறி கானல்குழ்
சேலடுத்த வயற்பழ
னத்தெளிச் சேரியீர்
மாலடித்தல மாமல
ரான்முடி தேடியே
ஓல மிட்டிட எங்ஙனம்
ஒருருக் கொண்டதே.

தெளிவுரை: கடற்காற்றானது அலைகளாகிய கைகளால் கரைக்கு நீரை அள்ளி வீச, கானலும் சேல் என்னும் மீன்கள் பாயும் வயல் வளமும் விளங்கும் தெளிச்சேரியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! திருமால் உமது திருவடியும், பிரமன் உமது திருமுடியும் தேடியும் காணப்பெறாமல் ஓலம் இட்டு வருந்தி நிற்குமாறு, ஓர் உருவத்தைக் கொண்டு விளங்கியது எங்ஙனம்!

62 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: “கால் எடுத்த திரைக் கை” என்னும் தொடரில் வரும் கவிதை நயம் காண்க. கால்களால் திருக்கோயில் வலம் வருதலும் கைகளால் கூப்பித் தொழுதலும் இவண் குறிப்பால் உணர்த்துவதாயிற்று. “அரன் கோயில் வலம் வந்து கோலக் கோபுரக் கோகரணம் சூழாக் கால்களாற் பயன் என்?” எனவும், “கடிமாமலர் தூவி நின்று பைவாய்ப் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனைக் கைகள் கூப்பித் தொழீர்” எனவும் திருநாவுக்கரர் உரைப்பது காண்க.

கால் - காற்று. ஒருரு - ஓர் உரு. ஒப்பற்ற உருவம்.

31. மந்தி ரந்தரு மாமறை
யோர்கள் தவத்தவர்
செந்தி லங்கு மொழியவர்
சேர்தெளிச் சேரியீர்
வெந்த லாகிய சாக்கிய
ரோடு சமணர்கள்
தந்தி றத்தன நீக்குவித்
தீர்ஓர் சதிரரே.

தெளிவுரை: வேத மந்திரங்களைக் கூறும் அந்தணர்கள், தவம் மிக்கவர்கள், செந்து என்னும் இசையின் வகையாய்ப் பக்தியின் வழி மொழி நவிலும் மாதர்கள் ஆகியோர் விளங்கும் தெளிச்சேரியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! பயனற்றனவாகிய சாக்கியர், சமணர் ஆகியோரின் செயலை நீக்குவித்த ஈசனே, நீரே வித்தகர்!

32. திக்கு லாம்பொழில் சூழ்தெளிச்
சேரிளம் செல்வனை
மிக்க காழியுண் ஞானசம்
பந்தன் விளம்பிய

தக்க பாடல்கள் பத்தும்வல்
 லார்கள் தடமுடித்
 தொக்க வானவர் சூழ
 இருப்பவர் சொல்லிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: எட்டுத் திக்கிலும் பொழில் சூழ விளங்கும் தெளிச்சேரியில் வீற்றிருக்கும் எமது செல்வமாகிய பரமனை, எக் காலத்திலும் மிக்கு விளங்கும் காழிப் பதியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன் விளம்பிய தகைமை பொருந்திய இத் திருப்பதிகத்தை ஓதவல்ல வர்கள், புகழ்மிக்க தேவர்கள் சூழ விளங்குவார்கள்.

சிறப்புரை: இத் திருப்பதிகத்தினை மனதார நாவினால் சொல்லுதலை உணர்த்தும் வகையில் "சொல்லிலே" என்பது குறிக்கப்பட்டது.

140. திருவான்மியூர்

தல விளக்கம்: தொண்டை நாட்டுத் தலம். 25ஆவது தலம். வால்மீகி முனிவர் பூசித்தது. காமதேனு பால் சொரிந்து பூசித்த திருத்தலம். அகத்திய முனிவருக்கு மருந்து மூலிகைகள் பற்றி உபதேசம் செய்த தலம். வேதம், பிருங்கி முனிவர், சூரியன், தேவர்கள் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற திருத்தலம்.

சுவாமி : மருந்திசர், பால் வண்ணநாதர், வேதபுரீஸ்வரர்

அம்பிகை: திரிபுரசுந்தரி, சுந்தரநாயகி, சொக்க நாயகி.

தல மரம் : வன்னி

வினாவுரை

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

33. கரையு லாங்கட லிற்பொலி
சங்கம்பெள் ளிப்பிவன்
திரையு லாங்கழி மீனுக
ளுந்திரு வான்மியூர்
உரையு லாம்பொரு ளாயுலகு
ஆளுடை யீர்சொலிர்
வரையு லாமட மாதுடன்
ஆகிய மாண்பதே.

தெளிவுரை: கடலின் அலைகள் வலிமையாக வீசி, சங்கு களும், முத்துச் சிப்பிகளும், மீன்களும் திரண்டு விளங்கும் சிறப்புடையது, திருவான்மியூர் என்னும் பதி. அப்பதியின்கண் வீற்றிருந்து உலகத்தைப் புரந்தருளும் பெருமானே! மலைமகளாகிய உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு அம்மையப்பராகவும் அர்த்த நாரியாகவும் விளங்கும் ஈசனே! அவ்வாறு விளங்கு வதன் பொருள் யாதுகொல்? விளம்புவீராக.

34. சந்து யர்ந்தெழு காரகில்
தண்புனல் கொண்டுதம்
சிந்தை செய்தடி யார்பர
வுந்திரு வான்மியூர்ச்
சந்த ரக்கழல் மேற்சிலம்பு
ஆர்க்கவல் லீர்சொலிர்
அந்தி யின்னொளி யின்னிறம்
ஆக்கிய வண்ணமே.

தெளிவுரை: சந்தனமும் அகிற் புகையும், குளிர்ந்த தூய நீரும் கொண்டு பூசித்தும், தியானித்தும் பரவிப் போற்றியும், மனம் வாக்கு காயத்தால் வழிபடும் அடியவர்கள் மிகுந்த சிறப்புடையது, திருவான்மியூர்.

அப் பதியின்கண் அழகிய கழலும், சிலம்பும் ஒலிக்க
விளங்கும் பெருமானே! அந்தியின் வண்ணம்
போன்று, செம்மையான வண்ணத்துடன் உமது
திருமேனியின் நிறமானது கொள்ளச் செய்தது எதன்
பொருட்டு? விளம்புவீராக.

35. கான யங்கிய தண்கழி
சூழ்கட லின்புறம்
தேன யங்கிய பைம்பொழில்
சூழ்திரு வான்மியூர்த்
தோன யங்கமர் ஆடையி
னீர்அடி கேள்சொலீர்
ஆனை யங்கவ்வுரி போர்த்தனல்
ஆட உகந்ததே.

தெளிவுரை: கடற்கரைச் சோலையும் உப்பங்கழியும்
சூழும் கடற்புறத்தில் தேன் பொழியும் பசுஞ்சோலை
யும் சூழ விளங்குவது திருவான்மியூர். அப்பதியின்கண்,
தோலாடையை அங்கத்தில் நயந்து அணிந்த
அடிகேள்! யானையை உரித்து அதன் தோலைப்
போர்த்திக் கொண்டதும், நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி
நடனம் புரிந்து உகந்ததும் யாதுபற்றி! விளம்புவீராக.

36. மஞ்ச லாவிய மாடம
திற்பொலி மாளிகைச்
செஞ்சொ லாளர்கள் தாம்பயி
லுந்திரு வான்மியூர்த்
துஞ்ச வஞ்சிருள் ஆடல்
உகக்கவல் வீர்சொலீர்
வஞ்ச நஞ்சுண்டு வானவர்க்கு
இன்னருள் வைத்ததே.

தெளிவுரை: மேகம் தவழும் உயர்ந்த மாட மாளிகைகளும், செம்மையான நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்து, அதன் பொருளுணர்ந்த பெருமக்களும் விளங்குகின்ற பதி, திருவான்மியூர். ஆங்கு நள்ளிருளின்கண் ஆடல் உகந்து புரியவல்ல பெருமானே! தீமை பயக்கும் கொடிய நஞ்சினை உட்கொண்டு தேவர்களுக்கு இனிமையான நல்லருளைப் புரிந்த மாண்புதான் யாதுபற்றியது! விளம்புவீராக.

வஞ்ச நஞ்சு - அமுதம் நோக்க அது நிகழாமல் எதிர்பாராது தோன்றிய நஞ்சு.

37. மண்ணி நிற்புகழ் பெற்றவர்
மங்கையர் தாம்பயில்
திண்ணை னப்புரி சைத்தொழி
லார்திரு வான்மியூர்த்
துண்ணை னத்திரி யஞ்சரி
தைத் தொழி லீர்சொலீர்
விண்ணி நிற்பிறை செஞ்சடை
வைத்த வியப்பதே.

தெளிவுரை: பூவுலகத்தில் கற்பென்னும் ஆற்றல் கொண்டு விளங்கும் மங்கையர்கள் பயிலும் இடமாகவும், நெடியனவாயும் அழகிய வேலைப் பாடுகளுடன் கூடிய மதில்கள் கொண்டதும் ஆகிய, திருவான்மியூர் என்னும் பதியின்கண் வீற்றிருந்து, பிட்சாடனராகத் திரியும் கோலத்தை ஏற்ற பெருமானே! வானத்தில் திகழும் வெண்பிறையைச் செஞ்சடையில் வைத்து மிளிர்ந்த அதிசயம்தான் யாது? விளம்புவீராக.

சரிதைத் தொழில் - கீழ்மைச் செயல்.

38. போது லாவிய தண்பொழில்
குழ்புரி சைப்புறம்

தீதில் அந்தணர் ஒத்தொழி
 யாத்திரு வான்மியூர்ச்
 குது லாவிய கொங்கையொர்
 பங்குடை யீர்சொலர்
 மூதெ யில்லொரு மூன்றெரி
 யூட்டிய மொய்ம்பதே.

தெளிவுரை: மலர் அரும்புகள் மிக்கு விளங்கும் குளிர்ந்த பொழில்களைச் சூழ்ந்து மதில்கள் விளங்கவும், எவ்விதமான மாசும் கூறமுடியாத அந்தணர்கள் ஓய்தல் இன்றி வேதங்களை ஓதும் பெருமை பெற்ற திருவான்மியூரில் உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு விளங்கும் பெருமானே! முப்புரத்தை எரியூட்டிய வல்லமையை விளம்புவீராக.

மொய்ம்பு - வல்லமை.

39. வண்டி ரைத்த தடம்பொழி
 லின்னிழற் கானல்வாய்த்
 தெண்டி ரைக்கடல் ஓதமல்
 குந்திரு வான்மியூர்த்
 தொண்டி ரைத்தெழுந்து ஏத்திய
 தொல்கழ லீர்சொலர்
 பண்டு இருக்கொரு நால்வர்க்கு
 நீர்உரை செய்ததே.

தெளிவுரை: வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்து விளங்கும் அகன்ற பொழிலின்கண் கடலலைகளின் ஓதம் பெருகிக் குளிர்ச்சியை நல்கும் திருவான்மியூரின்கண், திருத்தொண்டர்கள் கூடி "அர அர" என்று பேரொலி எழுப்பி நினைவைப் போற்றிப் பரவும் கழலின் மாட்சிமையுடைய பெருமானே! பண்டைய நாளில் தட்சணாமூர்த்தியின் வடிவத்தில் விளங்கி சனகாதி

முனிவர்களாக விளங்கிய நால்வர்க்கு இருக்கு
முதலான நான்கு வேதப் பொருள்களையும் உணர்த்தி
உரை செய்தது யாதுகொல்! விளம்புவீராக.

40. தக்கில் வந்த துசக்கிரி
வன்றலை பத்திறத்
திக்கில் வந்தல றவ்வடர்த்
தீர்திரு வான்மியூர்த்
தொக்க மாதொடும் னீற்றிருந்
தீர்அருள் என்சொலீர்
பக்க மேபல பாரிடம்
பேய்கள் பயின்றதே.

தெளிவுரை: தகுந்த நெறியில்லாத இராவணனுடைய
பத்துத் தலைகளும் நலிந்து திக்குகள்தோறும் முறை
யிட்டு அலறும்படி அடர்த்த பெருமானே! திருவான்
மியூரின்கண் உமாதேவியுடன் உடனாகி வீற்றிருப்
பவரே! பலவகையான பூத கணங்கள் புடைசூழவும்
பேய்கள் கூத்தாடவும் விளங்குவதன் காரணம்
அருளிச் செய்து விளம்புவீராக.

தக்கில் - தகுதி இல்லாத. புட்பகவிமானம் என்றும் பகர்வர். தொக்க
மாதொடு - உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு.

41. பொருது வார்கடல் எண்டிசை
யுந்தரு வாரியால்
திரித ரும்புகழ் செல்வமல்
குந்திரு வான்மியூர்ச்
கருதி யாரிரு வர்க்கும்
அறிவரி யீர்சொலீர்
எருது மேல்கொடு உழன்றுகந்து
இல்பலி யேற்றதே.

தெளிவுரை: கடல் அலைகள் கரையில் மோதிப் பெருஞ் செல்வத்தை வழங்கவும், புகழ் பெருகவும் உள்ள திருவான்மியூரின்கண், வேதத்தில் கூறப்படும் பிரமன், திருமால் ஆகிய இருவருக்கும், அறிதற்கு எட்டாத வராக விளங்கும் பெருமானே! இடபவாகனத்தின் மீது இவர்ந்து, உகந்து, தாருக வனத்து மாதர்களின் இல்லந் தோறும் சென்று பலியேற்றது யாது காரணம்பற்றி யது? விளம்புவீராக.

சுருதி - வேதம். இல்பலி - இல்லாமை கொண்ட பலி, இல்லத்தில் கொண்ட பலி.

42. மைதழைத்தெழு சோலையின்
 மாலைசேர் வண்டினம்
 செய்த வத்தொழி லாரிசை
 சேர்திரு வான்மியூர்
 மெய்த வப்பொடி பூசிய
 மேனியி னீர்சொலர்
 கைத வச்சமண் சாக்கியர்
 கட்டுரைக் கின்றதே.

தெளிவுரை: மேகம் தவழும் தன்மையில் அடர்ந்த பசிய சோலைகளில் பூத்த மலர்களின் மாலைகளில் வண்டினம் ஒலிக்கவும், வேதங்கள் கூறும் மறையொலி யின் இசை பெருகவும் உள்ள திருவான்மியூரின்கண், திருமேனியில் வெண்பொடி பூசி விளங்கும் பெரு மானே! சமணர் சாக்கியர் பொய்யுரை பகர்வது யாது பற்றி? விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: இறைவன் திருநாமமாகிய பால் வண்ண நாதர் என்னும் பெயர் அமையும் வண்ணம் "பொடி பூசிய மேனியினீர்" என உணர்த்தப்பட்டது காண்க.

70 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

திருவெண்ணீறு என்னும் “பொடி” பால் போன்ற வெண்ணிறம் உடைத்து என்பது குறிப்பு.

கைதவம் - வஞ்சனை.

43. மாதொர் கூறுடை நற்றவ
னைத்திரு வான்மியூர்
ஆதி யெம்பெரு மானருள்
செய்ய வினாவுரை
ஓதி யன்றெழு காழியுண்
ஞானசம் பந்தன்சொல்
நீதி யால்நினை வார்நெடு
வானுலகு ஆள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உமாதேவியைக் கூறுடைய நற்றவம் ஆன, திருவான்மியூரில் விளங்கும் ஆதியாகிய எம் பெருமானை, அருள் செய்யும் பொருட்டு வினாவுரையாக ஓதும் காழியின் ஞானசம்பந்தனின் இப்பதிகத்தை ஓதுபவர்கள் வானுலகை ஆள்வார்கள்.

141. திருஅனேகதங்காவதம்

தல விளக்கம்: வட நாட்டுத் தலம். 3ஆவது தலம். அம்பிகை தவம் செய்த இடம். கௌரி என்னும் திருநாமம் தாங்கி வழிபட்ட தலம். சூரியனும், சந்திரனும் வழிபட்ட திருப் பதி.

சுவாமி : அனேகதங்காவதநாதர், அருள் மன்னேஸ்வரர்
அம்பிகை : மனோன்மணி

பதிகக் குறிப்பு: தென்கயிலாயமான திருக்காளத்தியை வணங்கிய ஞானசம்பந்தர், அங்கிருந்தவாறு தொழுது, திருப்பதிகம் அருளிச் செய்யலானார்.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

44. நீடன் மேவுநிமிர் புன்சடை
மேலொர் நிலாமுளை
சூடன் மேவுமறை யின்முறை
யாலொர் கலாவழல்
ஆடன் மேவுமவர் மேயஅ
னேகதங் காவதம்
பாடன் மேவு மனத் தார்வினை
பற்றறுப் பார்களே.

தெளிவுரை: நீண்டு மேவும் மெல்லிய சடையின் மீது
பிறைச் சந்திரனைச் சூடி, வேதமுறையில் விதித்தபடி
ஆடல் புரியும் தன்மையால், கரத்தில் விளங்கும்
நெருப்பானது சுழல அனேகதங்காவதம் என்னும்
மலையின்கண் மேவும் ஈசனை விரும்பி இசைப்
பாடலால் துதித்துப் போற்றும் அடியவர்களுடைய
வினைப்பற்றானது அறுந்து வீழும்.

நீடன் - நீடல்; சூடன் - சூடல்; ஆடன் - ஆடல்; பாடன் - பாடல்;
கலாவு - சுழலுதல்.

45. சூலம் உண்டுமழு உண்டவர்
தொல்படை சூழ்கடல்
ஆலம் உண்டபெரு மான்றன்
அனேகதங் காவதம்
நீலம் உண்டதடங் கண்ணுமை
பாக நிலாயதோர்
கோலம் உண்டள வில்லை
சூலாவிய கொள்கையே.

தெளிவுரை: ஈசனார்க்குத் தொன்மை வாய்ந்த
படையாகச் சூலமும் மழுவும் உண்டு. அத்தகைய

72 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

பெருமான், ஆலகால விடத்தினை உண்டு, அனேகதங்காவதத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். நீலோற்பல மலரைப் போன்ற கண்ணுடைய உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு அழகிய திருக்கோலம் கொண்டு விளங்கும் அப்பெருமான், அளவற்ற அன்புடன் பொருந்துபவராவர்.

46. செம்பி னாரும்பில் மூன்றெரி
யச்சின வாயதோர்
அம்பி னாலெய்தருள் வில்லி
அனேகதங் காவதம்
கொம்பி னேரிடை யாளொடும்
கூடிக்கொல் லேறுடை
நம்பன் நாமம்நவி லாதன
நாவென லாகுமே.

தெளிவுரை: செம்பு எனும் உலோகத்தால் ஆன மூன்று மதில்களை எரிக்குமாறு, திருமால் அம்பாகவும், அக்கினி தேவன் அதன் முனைப் பகுதியாகவும் விளங்கி நிற்க, மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு விளங்கும் பரமன் அனேகதங்காவதம் என்னும் பதியில் கொம்புபோன்ற இடையுடைய உமாதேவியுடன் மேவி, இடப வாகனத்தில் விளங்கும் நம்பன் ஆவார். அப் பெருமானுடைய திருநாமத்தை நவிலாத நாவானது நாவெனலாகாது.

47. தந்தத் திந்தத்தடம் என்றரு
வித்திரள் பாய்ந்துபோய்ச்
சிந்த வெந்தகதி ரோனொடு
மாசறு திங்களார்
அந்தம் இல்லஅளவஇல்ல
அனேகதங் காவதம்

எந்தை வெந்தபொடி நீறணி
வார்க்கிட மாவதே.

தெளிவுரை: “தம் தத்திம் தத்தண்தம்” எனும் ஓசையின் குறிப்புத் தோன்ற அருவிகள் மலைச் சாரலிலிருந்து வீழ, வெங்கதிரும் மாசற்ற திங்களும், எல்லையும், அளவும் அற்றுத் திகழும் அனேகதங்காவதம் என்னும் திருத்தலம், எந்தை ஈசன் திருவெண்ணீறு பூசி விளங்குகின்ற இடமாகும்.

48. பிறையு மாசில்கதி ரோன்அறி
யாமைப் பெயர்ந்துபோய்
உறையும் கோயில் பகம்பொன்
னணியா சும்பார்புனல்
அறையும் ஓசை பறைபோலும்
அனேகதங் காவதம்
இறையெம் மீசன் எம்மான்
இடமாக உகந்ததே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனும் குற்றமில்லாத கதிரவனும் கோயிலின்மீது பரவிச் செல்லுதலைத் தவிர்த்துப் பெயர்ந்து விலகிப் பக்கம் சூழ்ந்து செல்ல, நீர்த்துளிகள் வீழும் ஓசையானது பறையொலித்தல் போன்று விளங்கும் அனேகதங்காவதம் என்னும் பதியை, எம் ஈசன் இடமாக உகந்து விளங்குபவர்.

அசும்பு - துளிகள், நீர்த்திவலை.

49. தேனை யேறுநறு மாமலர்
கொண்டடி சேர்த்துவீர்
ஆனை யேறுமணி சாரல்
அனேகதங் காவதம்
வாளை யேறுநெறி சென்றுண
ருந்தனை வல்லிரேல்

ஆனை யேறுமுடி யானருள்
செய்வதும் வாணையே.

தெளிவுரை: தேன் விளங்கும் நறுமலர் கொண்டு திருவடியில் சாற்றி வணங்குபவர்களே! யானைகள் ஏறும் மலைச் சாரலையுடைய அனேகதங்காவதம் என்னும் தலத்தில் விளங்கும் ஈசன்பால் சேரும் உயர்ந்த நெறியானது, பசுவிருந்து கிடைக்கப்பெறும் பூசனைப் பொருள்களாகிய பால், தயிர், நெய் முதலான பஞ்சகவ்வியம் கொண்டு பூசனை ஆற்றுவதாகும். அவ்வாறு ஆற்றுதல் சிறப்பினைத் தரும்.

ஆனையேறு - யானை ஏறுகின்று. வாணையேறு - உயர்ந்த வகையான தன்மை. ஆனையேறு முடியான் - பஞ்சகவ்வியப் பூசனை ஏற்பவன். வான் - சிறப்பு.

50. வெருவி வேழமிரி யக்கதிர்
முத்தொடு வெண்பளிங்கு
உருவி வீழ்வயி ரங்கொழி
யாவகில் உந்திவெள்
அருவி பாயுமணி சாரல்அ
னேகதங் காவதம்
மருவி வாழும்பெரு மான்கழல்
சேர்வது வாய்மையே.

தெளிவுரை: அனேகதங்காவதம் என்னும் மலையில் அருவி பாயும் நிலையைக் கண்டு யானை வெருவி அஞ்சி ஓடவும், அருவியின் வாயிலாக மலையிடைப் பிறந்த சுடர் முத்தும், வயிரமும், அகிலும், ஓய்வின்றிப் பெருகிக் கொழிக்கவும் விளங்குகின்றது. அத்தகைய இடத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான் கழல் சேர்வதுதான் மேலானது.

கழல் சேர்வது - பொருந்தி வணங்குதலும் போற்றுதலும். வாய்மை - மேலான அறம்.

51. ஈரம் ஏதும்இல னாகி
 எழுந்த இராவணன்
 வீரம் ஏதும்இல னாக
 விளைத்த விலங்கலான்
 ஆரம் பாம்பது அணிவான்றன்
 அனேகதங் காவதம்
 வாரம் ஆகிநினை வார்வினை
 யாயின மாயுமே.

தெளிவுரை: உள்ளத்தில் அன்பு சிறிதும் இல்லாத வனாய் எழுச்சியுற்ற இராவணன், விவேகம் இன்மையின் காரணமாகவும் தினவுகொள்ளும் தன்மை மட்டும் உடைமையால் வீரம் சிறிதும் இல்லாதவனாய் ஆக்கிய கயிலைமலை நாயகனாகிய சிவபெருமான் பாம்பினை மாலையாக அணிபவன். அப் பெருமானுடைய திருத்தலமாகிய அனேகதங்காவதம் என்னும் பதியின்பால் அன்பு பூண்டு நினைப்பவர்தம் வினை யாவும் மாயும்.

விலங்கலான் - ஈசன்.

சிறப்புரை: “வாரமாகித் திருவடிக்குப் பணிசெய்தொண்டர்”, “ஆரம்பாம்பு, வாழ்வதாரூர்” என வரும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் வாக்கும் காண்க.

52. கண்ணன் வண்ணமல ரானொடும்
 கூடியோர்க் கையமாய்
 எண்ணும் வண்ணம்அறி யாமை
 எழுந்ததோர் ஆரழல்
 அண்ணல் நண்ணும்அணி சாரல்
 அனேகதங் காவதம்
 நண்ணும் வண்ணம்உடை யார்வினை
 யாயின நாசமே.

தெளிவுரை: திருமால், வண்ணத் தாமரை மலர்மேல் விளங்கும் பிரமனோடு சேர்ந்து, பிறரால் தாழ்மையாக நினைக்கப்படுமாறு அறியாமையுடன் இருக்க, நெருப்புப் பிழம்பு போல் எழுந்து பேரொளியாகிய அண்ணலான் ஈசன், நண்ணுகின்ற அழகிய சாரல் அனேகதங்காவதம் ஆகும். அதனை நாடும் எழில் மிக்கவர்தம் வினை யாவும் அழியும்.

சிறப்புரை: திருமாலும் பிரமனும் கூடி இறைவன் யாங்குள்ளான் என்று ஐயம் கொண்டு நின்ற தன்மையால் "கூடியோர்க்கு ஐயமாய் எண்ணுமாறு" எனலும் பொருந்தும்.

கையமாய் - கீழ்மையாதல்.

53. மாப தம்மறி யாதவர்
சாவகர் சாக்கியர்
ஏப தம்பட நின்றிறு
மாந்துழல் வார்கள்தம்
ஆப தம்மறி வீருளி
ராகில னேகதங்
காப தம்அமர்ந் தான்கழல்
சேர்தல் கருமமே.

தெளிவுரை: சிறப்பான பதவிகளைப் பற்றி அறியாத வர்களும், தொடக்க நிலையில் கற்கும் தன்மையுடைய வர்களும், சாக்கியர்களும், இகழப்படுமாறு நின்று, தினவின் வயப்பட்டுத் திரிபவர்கள் ஆவர். விரைவில் கைவரப் பெறும் நற்பதம் வாய்த்தலை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விழைவீராயின், அனேகங் காவதம் என்னும் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஈசன்

திருக்கழலை வணங்குதல் இன்றியமையாதது எனத் தெளிவீராக.

சாவகர் - பயிலும் தன்மையுடையவர். ஏபதம் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. ஆபதம் - ஆகின்ற தன்மை.

54. தொல்லையு ழிப்பெயர் தோன்றிய
தோணிபு ரத்திறை
நல்லகேள் வித்தமிழ் ஞானசம்
பந்தனல் லார்கண்முன்
அல்லல் தீரவுரை செய்த
அனேகதங் காவதம்
சொல்ல நல்லஅகட யும்மடை
யாகடு துன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஊழிக் காலத்திலும் நிலைத்திருக்கும் தொன்மை மிக்க தோணிபுரத்தின் இறைவனால் அருளப்பெற்ற நல்ல வேதம் வல்ல, இனிமை மிக்க ஞானசம்பந்தன், ஈசன்பால் வழிபாடு செய்யும் நல்லோர் முன்பு, தமிழ் உரை கொண்டு அல்லல் தீர்க்கின்ற தன்மையில் அனேகதங்காவதம் என்னும் திருத்தலத்தைப் பற்றியதான இத்திருப்பதிகத்தைச் சொல்பவர்களுக்கு, நல்லன யாவும் வந்து அடையும். வருத்தம் தருகின்ற துன்பம் அடையாது.

142. திருவையாறு

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 51ஆவது திருத்தலம். ஐந்து ஆறுகள் சேரும் இடம் என்பதாம். திருமகள் பூசித்த தலம். இந்திரன், வருணன், வாலி முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம்.

சிவாச்சாரியார் ஒருவர் காசி யாத்திரை சென்று உரிய காலத்தில் திரும்புவதற்குத் தாமதம் ஏற்பட, ஈசன், சிவாச்சாரியார் வடிவம் கொண்டு தம்மைத் தாமே பூசித்துக் கொண்டார். இதனை, “ஐயாறு அதனிற் சைவனாகியும்” என்பார் மாணிக்கவாசகர்.

அப்பர் பெருமானுக்குக் கயிலைக் காட்சி தந்தருளிய தலம். இது ஆடி அமாவாசை அன்று நிகழ்ந்ததாகக் குறிக்கப்படுகிறது. சுந்தரரும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் தரிசிக்கச் சாரும் போது காவிரியின் இருகரையிலும் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து விளங்க, சுந்தரர் திருப்பதிகம் பாட வெள்ளம் ஒதுங்கி நின்று வழி தந்த தலம்.

இத் திருக்கோயிலுள் ஐயாறப்பர் கோயில், தென் கயிலைக் கோயில், ஒலோகமாதேவீச்சரம் ஆக மூன்று கோயில்கள் உள்ளன. மூவர் பாடல் கொண்டது.

சுவாமி : பஞ்சநதேஸ்வரர், ஐயாற்றீசர், செம்பொற் சோதிஸ்வரர், பிரணதார்த்திஅரன்

அம்பிகை : அறம்வளர்த்த நாயகி, தர்மசம்வர்த்தினி

தல மரம் : வில்வ மரம்

தீர்த்தம் : சூரிய புஷ்கரணி, காவிரி

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

55. கோடல்கோங் கங்குளிர் கூவிள
மாலை குலாயசீர்
ஒடுகங் கையொளி வெண்பிறை
குடும் ஒருவனார்
பாடல் வீணைமுழ வங்குழல்
மொந்தைபண் ணாகவே

ஆடு மாறுவல் லானும்ஐ
யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: வெண்காந்தள் மலர், கோங்கு, வில்வ
மாலை ஆகியவை தரித்துக் கங்கையும் வெண்பிறைச்
சந்திரனும் சூடி விளங்கும் ஒப்பற்றவராகிய ஒருவர்,
இசைப் பாடலும் வீணையின் நாதமும், முழவு,
புல்லாங்குழல், மொந்தை ஆகியனவும் இசைய
பண்ணோடு பொருந்துகின்ற நடனம் புரிய வல்லவர்.
அவர் ஐயாற்றை இடமாக உடைய தலைவன் ஆவார்.

கோடல் - வெண்காந்தள். கூவிளம் - வில்வம். குழல் - வேய்குழல்.
புல்லாங்குழல்; மொந்தை - ஒரு வகை வாத்தியம்; ஐயன் - தலைவன்.

56. தன்மை யாரும்அறி வார்இலை
தாம்பிறர் என்கவே
பின்னு முன்னுஞ்சில பேய்க்கணம்
குழத் திரிதர்வர்
துன்ன ஆடை உடுப்பர்
சுடலைப்பொடி பூசுவர்
அன்னம் ஆளுந்துறை யானும்ஐ
யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: ஈசனாரின் மெய்த்தன்மையை யாரும்
அறிபவர்கள் இல்லை. அவர், பிறர் ஏளனம் செய்யு
மாறு முன்னும் பின்னும் பேய்க் கணங்கள் குழத்
திரிபவர்; கந்தல் ஆடையைக் கோவணமாக
உடுப்பவர்; சுடலையில் மல்கும் சாம்பலைப் பூசுபவர்.
அப்பெருமான், அன்னப் பறவைகள் ஒலித்து ஆடும்
துறையுடைய ஐயாற்றை இடமாக உடைய தலைவன்
ஆவார்.

சிறப்புரை: துன்னஆடை யுடுத்திய ஈசன் தன்மை
யினைத் “துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது

என்னேடி” என்னும் மாணிக்கவாசகர்தம் வாக்கும் நோக்குக. “காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி என் உள்ளம் கவர்கள்வன்” என்னும் திருஞானசம்பந்தர் முதலாவதாகப் பாடிய திருப்பாட்டில் சுடலைப் பொடி பூசும் மாண்பினை உணர்த்துதலும் காண்க.

துன்ன ஆடை - கிழிந்த ஆடை, கந்தல் ஆடை.

57. கூறு பெண்ணுடை கோவணம்
 உண்பது வெண்டலை
 மாறி லாருங்கொள் வாரிலை
 மார்பில் அணிகலம்
 ஏறும் ஏறித் திரிவர்இமை
 யோர்தொழுது ஏத்தவே
 ஆறு நான்கும்சொன் னானும்ஐ
 யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களும், சந்தோவிசிதி, கற்பகுத்திரம், வியாகரணம், சிட்சை, சோதிடம், நிருத்தம் ஆகிய ஆறு அங்கங்களும் விரித்தவராகிய ஐயாறுடைய ஐயன், உமாதேவியைக் கூறாக உடையவர்; கோவணத்தை உடையாகக் கொண்டவர்; உண்கின்ற கலனாகக் கபாலம் உடையவர். இதனை ஒரு மாறுதலுக்குக்கூட யாரும் கொள்பவர் இல்லை. மார்பில் ஆமையோடும், பாம்பும், பன்றியின் கொம்பும் அணிகலமாகக் கொண்டுள்ள இப்பெருமான், தேவர்கள் வாழ்த்தித் தொழுமாறு இடப வாகனத்தில் ஏறித் திரிபவர்.

ஏறு - இடபம். ஆறு நான்கு - ஆறு அங்கம் நான்கு வேதம்.

58. பண்ணில் நல்லமொழி யார்பவ
 ளத்துவர் வாயினார்

எண்ணில் நல்லகுணத் தாரிணை
 வேல்வென்ற கண்ணினார்
 வண்ணம் பாடிவலி பாடித்தம்
 வாய்மொழி பாடவே
 அண்ணல் கேட்டுகந் தானும்ஐ
 யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: பண்கலந்து பாடும் தமிழிசைவல்ல மகளிர்
 எண்ணரும் நற்குணத்தினராய், வேலினைவென்ற
 கூர்மையான விழி நோக்குடையவராய், ஈசன் அருள்
 வண்ணமும் ஆற்றல் வண்ணமும் பாடி, வேத சீதம்
 பாட, அதனை இசைப் பிரியனாய்ச் செவிமடுத்து
 உகந்தவர், ஐயாறுடைய தலைவன் ஆவார்.

சிறப்புரை: ஈசனைப் போற்றிப் பாடும் மரபின்
 நெறியினை, “நேர்பாடல் பாடி, நினைப்பரிய தனிப்
 பெரியோன் சீர்பாடல்பாடி நாம் தெள்ளேணங்
 கொட்டாமோ” என்னும் மாணிக்கவாசகர் வாக்கும்
 நோக்குக. பண்ணின் வழி மகிழும் பரமனின் மாண்பு,
 “பண் சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும் பெண்
 சுமந்த பாகத்தன்” என்பதனாலும் ஓர்க.

59. வேன லானை வெருவவுரி
 போர்த்துமை யஞ்சவே
 வானை யூடறுக் கும்மதி
 குடிய மைந்தனார்
 தேனெய் பால்தயிர் தெங்கிள
 நீர்கரும் பின்தெளி
 ஆனஞ்ச ஆடுமுடி யானும்ஐ
 யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: உமாதேவியும் அச்சம் கொள்ளுமாறு
 வெம்மைமிகும் சிற்றத்துடன் வந்த யானையின்

தோலை உரித்துப் போர்த்து, வானைக் கிழித்துச்
செல்லும் சந்திரனைச் சடை முடியில் சூடிய
அழகனார், தேன், நெய், பால், தயிர், தென்னை இளநீர்,
கரும்பின் சாறு, எனவும் ஆவின் பஞ்சகவ்வியமும்
பூசனையாய் ஆடும் திருமுடியை உடைய பெருமான்,
ஐயாற்றை இடமாக உடைய தலைவன் ஆவார்.

மைந்தன் - அழகன், வீரன்.

60. எங்கும் ஆகி நின்றானும்
இயல்புஅறி யப்படா
மங்கை பாகங் கொண்டானும்
மதிசூடு மைந்தனும்
பங்கமில் பதினெட் டொடு
நான்குக்கு உணர்வுமாய்
அங்கம் ஆறும்சொன் னானும்ஐ
யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்துப் பரவி
அண்டமாய் விளங்குபவனும், அவ்வாறு உடைய
தன்மையில் விளங்கும் பொருளாகி, அறியப் படாத
வளாயும் திகழும் உமையவளை, ஒருபாகமாகக்
கொண்டுள்ள ஈசன் வெண்பிறை சூடிப் பதினெட்டு
புராணங்களும், நான்கு வேதங்களும், ஆறு அங்கங்
களும், ஆகியவற்றின் உணர்வாகவும், பொருளாகவும்
விளங்கி, விரித்தவனாகியும் திகழ்பவன், ஐயாற்றை
இடமாகக் கொண்டுள்ள தலைவன் ஆவார்.

சிறப்புரை: ஈசனார் இயல்பு போன்று, தேவியின் இயல்பு
அறியப்படாத ஆற்றல் உடையது என்னும் மாண்பு
உணர்த்தப்படுவது காண்க.

61. ஒதி யாரும்அறி வாரிலை
ஒதி உலகெலாம்

சோதி யாய்நிறைந் தான்கடர்ச்
 சோதியுட் சோதியான்
 வேதி யாகிவிண் ணாகிமண்
 ணோடுளரி காற்றுமாய்
 ஆதி யாகிநின் றானும்ஐ
 யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: ஈசன், யாராலும் ஒதப்பெற்று மன்னுயிர்
 களை அறிவது இல்லை. தானே அவற்றுக்கு ஒதி
 அறிவிப்பவன். உயிர்களையும் தானாகவே அறிபவன்
 அவன். யாண்டும் சோதியாய் நிறைந்துள்ள
 பெருமானாய்ச் சூரிய, சந்திர, அக்கினி ஆகிய
 சுடர்களுக்கும் சோதி தருபவனாய், வேதவடிவினனாய்
 ஆகி, விண்ணாகி, மண்ணோடு நெருப்பும் காற்றுமாகி,
 யாவற்றுக்கும் ஆதியாகி நின்றவன் ஐயாறு உடைய
 தலைவன்.

சிறப்புரை: ஐம்பூதங்களில் நீரையொழித்து ஏனையவை
 கூறியனவாயினும் இனம் நோக்கி நீரையும் உணர்த்தும்.

62. குரவ நாண்மலர் கொண்டடி
 யார்வழி பாடுசெய்
 விரவு நீறணி வார்சில
 தொண்டர் வியப்பவே
 பரவி நாள்தொறும் பாடநம்
 பாவம் பறைதலால்
 அரவம் ஆர்த்துகந் தானும்ஐ
 யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: அன்றலர்ந்த குராமரத்தின் பூக்களால்
 அடியவர்கள் நீறணிந்து பூசிக்கவும், தொண்டர்கள்
 நாள்தொறும் புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடவும், நம்

பாவம் நீங்கப் பெற அரவம் அணிந்து மகிழ்ந்தவன்
ஐயாற்றின்கண் வீற்றிருக்கும் தலைவன் ஆவன்.

63. உரைசெய் தொல்வழி செய்தறி
யாஇலங் கைக்குமன்
வரைசெய் தோளடர்த் துமதி
சூடிய மைந்தனார்
கரைசெய் காவிரி யின்வட
பாலது காதலான்
அரைசெய் மேகலை யானும்ஐ
யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: ஈசனை வழிபடுதல் வேண்டும் என்கிற
தொன்மையான வழியறிகிலனாய், மலையெடுத்த
இராவணனின் தோளை அடர்த்த பிறை சூடியாகிய
அழகனார், காவிரியின் வடபால் உள்ள கரையில்,
ஆடையினை அரையில் கட்டியவனாய் விருப்பத்
துடன் ஐயாற்றினை இடமாகக் கொண்டு விளங்கும்
தலைவர் ஆவார்.

சிறப்புரை: காவிரியின் வடகரைத் தலம் என்னும்
மாண்பு இத்தலத்தின் பெருமையாக இத்திருப்பாட்டில்
உணர்த்தப்பெறுதல் காண்க.

64. மாலும் சோதி மலரானும்
அறிகிலா வாய்மையான்
காலங்காம்பு வயிரங்
கடிகையன் பொற்கழல்
கோல மாய்க்கொழுந்து ஈன்று
பவளம் திரண்டதோர்
ஆல நீழலு ளானும்ஐ
யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: ஈசன், திருமாலும் பிரமனும் அறிதற்கு இயலாத பெருமையுடையவன்; சிறப்பான துகிலை உடையவன்; பொற்கழல் மாண்பினன்; பவளம் போன்று செவ்வொளியானவன்; ஆல நீழலில் உள்ளவன். அப்பெருமான் ஐயாற்றை இடமாகக் கொண்ட தலைவன்.

காம்பு, வயிரம், கடிகை - துகிலைக் குறிப்பது.

65. கையில் உண்டுமில் வாரும்
கமழ்துவர் ஆடையால்
மெய்யைப் போர்த்துமில் வாரும்
உரைப்பன மெய்யல
மைகொள் கண்டத்தெண் டோள்முக்க
ணான் கழல் வாழ்த்தவே
ஐயந் தேர்ந்தளிப் பானும்ஐ
யாறுடை ஐயனே.

தெளிவுரை: கையின்கண் உணவை ஏந்தி உண்ணும் தன்மையுடையவரும், துவர் ஆடையைப் போர்த்திக் கொண்டுள்ளவரும் ஆகிய வேற்று நெறியினர் உரைக்கும் கருத்துக்கள் பெய்யன்று. மை போன்ற கரிய கண்டத்தைக் குறிக்கும் திருநீல கண்டனாகவும், எட்டுத் தோள்களையுடைய பெருமானும், மூன்று கண்களைக் கொண்டுள்ளவனும் ஆகியவன் பரமன். அப்பெருமான் திருவடியைப் போற்றி வாழ்த்த ஐயங்களைத் தீர்த்துத் தெளிவு செய்பவன். அத்தகைய சிறப்புடைய பெருமான் ஐயாற்றை இடமாகக் கொண்டுள்ள தலைவன் ஆவான்.

சிறப்புரை: ஈசனார் எட்டுத் தோள்கள் கொண்டு விளங்குவதை, “எண்டோள் வீசிநின்றாடும் பிரான் றன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் நோக்குக.

ஐயம் என்பது இன்மை நோக்கி அருள் தருதலும், சந்தேகம் தெளிவித்தலும் உணர்த்தும்.

66. பலிதி ரிந்துழல் பண்டங்கள்
மேயவை யாற்றினைக்
கலிக டிந்தகை யான்கடற்
காழியர் காவலன்
ஒலிகொள் சம்பந்தன் ஒண்டமிழ்
பத்தும்வல் லார்கள்போய்
மலிகொள் விண்ணிடை மன்னிய
சீர்பெறு வார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: பலியேற்பதற்காகத் திரிந்து உழன்று பண்ட ரங்கம் என்னும் திருக்கூத்தைப் புரிந்து மேவிய ஐயாற் றினை, வேதம் ஒதி இன்னல்கள் யாவும் தீருமாறு செய்த தகைமைசார்ந்த காழிப்பதியின் அறக்காவல னாகிய, அரநாமத்தைச் சந்தம் மல்க ஒலிக்கும் ஞான சம்பந்தனின் ஒளிமிக்க சிவஞானத் தமிழ்த் திருப் பதிகத்தை ஓதவல்லவர்கள், வளம் மிக்க விண்ணவர் உலகத்தில் சிறப்பான புகழைப் பெறுவார்கள்.

சிறப்புரை: திருத்தலத்தினையும் திருத்தலத்தின் நாதனாகிய ஐயாற்றீசனையும் “ஐயாற்றினை” என்னும் சொல் ஒரு சேர உணர்த்துவதாயிற்று.

143. திருவாஞ்சியம்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம் 10ஆவது தலம். திருமால், இலக்குமி தம்மிடம் வாஞ்சையுடன் விளங்கி இருக்க வேண்டுமென்று பூசித்த தலம். இயமன் வழி பட்டது. பிரமன், இந்திரன், பராசரர், அத்திரி

முதலியோர் வழிபட்டது. இத்தலத்தின் வேறு பெயர்கள்: வாஞ்சியம்பதி, சந்தனவனம், ஜாந்தாரண்யம், பூகைலாசம் என்பன. காசிக்குச் சமமாகச் சொல்லப் படுவது. இது முத்தித்தலம். மூவர்பாடல்பெற்றது.

சுவாமி : வாஞ்சிநாதேஸ்வரர், வாஞ்சிலிங்கேஸ்வரர்

அம்பிகை : மங்கள நாயகி, வாழ்வந்த நாயகி

தல மரம் : சந்தனம்

தீர்த்தம் : குப்தகங்கை, இயமதீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

67. வன்னி கொன்றைமத மத்தம்
எருக்கொடு கூவிளம்
பொன்னி யன்றசடை யிற்பொலி
வித்தபு ராணனார்
தென்ன வென்றுவரி வண்டிசை
செய்திரு வாஞ்சியம்
என்னை யாளுடை யானிட
மாக உகந்ததே.

தெளிவுரை: வன்னிப் பத்திரம், கொன்றை மலர், ஊமத்தம் மலர், எருக்கம் பூ, வில்வம் ஆகியவற்றைப் பொன் போன்று ஒளிரும் சடையின் மீது, பொலியுமாறு செய்த பழம் பொருளாய் விளங்கும் புராணனார், என்னை ஆளாகக் கொள்ளவும், அப்பெருமானுக்கு யான் உடைமையாக இருக்கவும், வண்டினங்கள் "தென்ன" என்று இசை செய்யும் திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியினை இடமாகக் கொண்டு விரும்பி வீற்றிருப்பவர்.

சிறப்புரை: ஈசனார் திருவாஞ்சியத்தில் விளங்குகின்ற சிறப்பினை, “திருவாஞ்சியத்திற், சீர்பெற இருந்து மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்” என வரும் திருவாசகத்தின் அமுத மொழிகளாலும் காண்க. மேலும் ஈசன் தொன்மைக்குத் தொன்மை யாய் விளங்குதலை “போற்றி போற்றி புராணகாரண” என வரும் கூற்றாலும் அறிக.

ஈசனார்க்குத் தென்னா எனும் திருநாமம் சுட்டப் பெறுதலை, “தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகு ஒப்பாய்” என்னும் மாணிக்கவாசகர் வாக்கும் நோக்குக. “வானோர் வணங்கும் பொன்னித் தென்னவனே திருச்சோற்றுத் துறையுளானே” என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கும் காண்க.

68. கால காலர்கரி கானிடை
மாநட மாடுவர்
மேலர் வேலைவிடம் உண்டிருள்
கின்ற மிடற்றினர்
மாலை கோலமதி மாடமன்
னுந்திரு வாஞ்சியம்
ஞாலம் வந்து பணியப் பொலி
கோயில் நயந்ததே.

தெளிவுரை: ஈசர், இயமனாகிய காலனுக்குக் காலனாக இருப்பவர்; மயானத்தில் சிறப்பான நடனம் ஆடுபவர்; முற்படுகின்ற எப்பொருளுக்கும் மேலானவராக விளங்குபவர்; கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை உட்கொண்டு கருமையான மிடற்றினை உடையவர். உலகு எலாம் வந்து பணியுமாறு மாலை மதிதோயும் மாடங்களையுடைய திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியில் அப்பெருமான் கோயில் கொண்டு விளங்குபவர்.

வேலை - கடல். இருள் - கருமை.

69. மேவில் ஒன்றர் விரிவுற்ற
 இரண்டினர் மூன்றுமாய்
 நாவில் நாலர்உடல் அஞ்சினர்
 ஆறர் ஏழோசையர்
 தேவில் எட்டர்திரு வாஞ்சிய
 மேவிய செல்வனார்
 பாவந் தீர்ப்பர்பழி போக்குவர்
 தம்மடி யார்கட்கே.

தெளிவுரை: ஈசன், ஒப்பற்ற ஒருவனாய் விளங்கி எல்லா வற்றிலும் ஒன்றி இருப்பவர்; விரிந்து பரந்து இரட்டித்த தன்மையாயும் சிவம் சக்தி என்னும் இரண்டின் வகையாயும் இருப்பவர்; இச்சை, ஞானம், கிரியை என்று வழங்கப்பெறும் மூன்றும் ஆகுபவர்; நான்கு வேதங்களையும் விரிப்பவர்; பஞ்சபூதங்களாகிய நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்கிற ஐந்தும் உடலாகக் கொண்டு விளங்குபவர்; வேதத்தின் ஆறு அங்கங்களும் ஆகுபவர்; ஏழுவகையான ஓசை தருகின்ற சஞ்சமம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், ந்ஷாதம் (ச,ரி,க,ம,ப,த,நி) எனத் திகழ்பவர்; எண்குணத்தனாகிய தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்பமுடைமை என்னும் எட்டுக் குணங் களை உடையவர். அவர் திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியின்கண் மேவிய செல்வராக விளங்கித் தமது திருவடியைத் தொழும் அடியவர்களின் பாவத்தைத் தீர்த்துப் பழியைப் போக்குபவர் ஆவர்.

சிறப்புரை: உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்க ளுள்ளும் இரண்டறக் கலந்து, அருவப் பொருளாய்

விளங்கி, ஒன்றி நிற்கும் இயல்பு 'ஒன்றர்' என உணர்த்தப்பட்டது. ஒன்று இரட்டித்தலும், அவ் இரண்டு இரட்டித்தலும், அவ் இரண்டு மேலும் இரட்டித்து நான்காதலும், அந்த நான்கும் இரட்டித்து எட்டாதலும், இவ்வாறு விரிந்து செல்லக்கூடிய ஆற்றலும் எல்லையற்ற தன்மையும் விளங்கும் நிலையை, விரிவுற்ற இரண்டினர் என உணர்த்தப் பெற்றது. மும்மூர்த்திகளாய் விளங்குபவன் ஈசன் எனவும், அத்தொழிலின் சிறப்பு நோக்கி மூன்றுமாய் ஆகிய ஈசன் எனலும் பொருந்தும்.

ஈசன் தனது அருளாற்றலைச் சக்தியின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றார் என்னும் கொள்கையில், ஆதி சக்தி, பராசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி என்னும் ஐந்து வகையில் உடல் ஐந்தினர் என உணர்த்தப்படுதலும் ஆம். ஆறாகிய கங்கையைச் சூடிய இறைவன், ஆறர் என உணர்த்துதலும் ஆகும்.

ஈசன் எட்டுருவானவன் என்பதனை, நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என ஐம்பூதங்களும்; சூரியன், சந்திரன் ஆகிய இரு சுடர்களும்; ஆன்மா ஆகிய எண்வகைத் தன்மைகளும் எட்டர் என்பது உணர்த்து.

ஈசன், "ஏழோசையர்" என்று ஞானசம்பந்தர் உணர்த்தியவாறு, "ஒசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே" என வரும் நாவரசர் வாக்கும் காண்க.

"ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட்டு அலறி உலகெலாம் தேடியும் காணேன்" என்னும் மாணிக்க வாசகர் திருவாக்கும் "ஒன்றர்" என உணர்த்தும் ஞான சம்பந்தர்தம் மொழி கொண்டு நோக்குக.

தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்த செயல்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப வந்தடைவது பாவம் என்பதும் அதனைத் தீர்ப்பவர் ஈசன் என்பதும் உணர்த்தியவாறு. மேலும், தான் எவ்விதமான புன்செயலையும் செய்யாராயினும், எதிர்பாராத விதமாகப் பிறர் செய்யும் தீயசெயலானது தொடர்பின்றித் தன்மேல் திணிக்கப்பெற்று வருவது பழி எனவும் சுட்டப்பெற்று, அவ்விரண்டினையும் தீர்க்கவும் போக்கவும் வல்லவர் இறைவன் என்பதும், அச்செயலைத் தமது அடிய வர்களுக்குப் புரிபவன் ஈசன் என்பதும் இவண் உணர்த்தப் பெறுதல் காண்க. இத் திருப்பாட்டில் விளங்கும் எண்ணலலங்காரம் கண்டு மகிழ்க.

தேவில் - தெய்வத்தன்மையில். இது ஐம்பூதங்கள் மற்றும் கடர்கள் ஆன்மா ஆகியவற்றால் நிகழும் சீற்றமும் (புயல், வெள்ளம், நெருப்பு, பூமி அதிர்வு முதலானவை) தண்மையும் ஆதலைச் குறித்தது.

70. சூலம் ஏந்திவளர் கையினர்
மெய்கவண் டாகவே
சால நல்லபொடிப் பூசவர்
பேசவர் மாமறை
சீல மேவுபுக ழாற்பெரு
குந்திரு வாஞ்சியம்
ஆலம் உண்டஅடி கள்ளிட
மாக அமர்ந்ததே.

தெளிவுரை: ஈசன், சூலப் படையைத் திருக்கரத்தின் கண் ஏந்தியவர்; அருள்வழங்கும் கையினர்; திருமேனியில் மணம் மிக்க திருவெண்ணீறு பொருந்துமாறு பூசி விளங்குபவர்; வேதங்களை விரித்து மன்னுயிர்களுக்கு ஞானமும், தெளிவும் வழங்குபவர்; ஆசாரம் பெருகு கின்ற புகழால் விளங்கும் திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியில் ஆலம் அருந்தி தேவர்களைக் காத்து அருள்

புரிந்த அடிகளாக விளங்கி வீற்றிருக்கும் பெருமான் ஆவார்.

சிறப்புரை: விபூதியானது, கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என்று மூன்று வகையானது. திருவெண்ணீறு சகல செல்வங்களையும் பெறுமாறு செய்வதாலும், ஆன்மாக்களுக்குக் கவசம் போன்று உறுதுணையாக விளங்குவதாலும், சிவத்துவத்தைப் பெருக்கியும், பாவங்களை எரித்து நீக்கியும், உயிர்களின் மலத்தை வெளியேற்றித் தூய்மை செய்தலாலும் (சைவ சமய நெறி குறட்பாக்கள் 203, 204), “நல்ல பொடி” என்று உணர்த்தப் பெற்றது.

பொடி - திருந்று.

71. கையி லங்குமறி யேந்துவர்
காந்தள் அம் மெல்விரல்
தையல் பாகம்உடை யார்அடை
யார்புரம் செற்றவர்
செய்ய மேனிக்கரி யமிடற்
றார்திரு வாஞ்சியத்து
ஐயர் பாதம்அடை வார்க்குஅடை
யாஅரு நோய்களே.

தெளிவுரை: ஈசனார், கையில் மான் ஏந்துபவர்; காந்தள் போன்று மென்மையான விரல்களையுடைய உமையவளை ஒரு பாகமாக உடையவர்; நன்னெறியை நாடாதவராய்ப் பகைமை கொண்ட முப்புரத்தின் அசுரர்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கியவர்; சிவந்த திருமேனியராக உள்ள தன்மையில் நஞ்சினைத் தேக்கிய கரிய வண்ணம் பொருந்திய கண்டத்தை உடையவர். அப் பெருமான் திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியில் வீற்றிருப்பவர். தலைவராகிய அவர்தம்

திருவடியைச் சார்ந்து வணங்கிப் போற்றுகின்றவர் களுக்கு, நீங்குவதற்கு அரியதாகிய பிறவி நோய் முதலானவை சாராது.

சிறப்புரை: ஈசனார் சிவந்த திருமேனியை உடையவர் என்பதனை, “அரத்த மேனியாய், அருள் செய் அன்பரும் நீயும் அங்கே எழுந்தருளி இங்கு எனை இருத்தினாய் முறையோ” என்று மாணிக்கவாசகர் உரைப்பதும் இவண் காண்க. அரத்த மேனி - (ரத்தம் - சிவப்பு) செம்மேனி.

அருநோய்கள் காட்டும் வெம்மையிலிருந்து நீங்கப் பெற வேண்டும் என்பதனை திருநாவுக்கரசர்.

அருநோய்கள் கெடவெண்ணீறு அணியா ராகில்
அளிஅற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோ என்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே

என்று மொழிவதனையும், இவண் நோக்கற்பாலது. இந் நிலையில் அருநோய் நீங்குவதற்கான நெறியினை ஞானசம்பந்தர் உணர்த்துதல் காண்க.

மறி - மான். தையல் - உமாதேவி. ஐயர் - தலைவர்.

72. அரவம் பூண்பர்அணி யும்சிலம்பு
ஆர்க்க அகந்தொறும்
இரவில் நல்லபலி பேணுவர்
நாணிலர் நாமமே
பரவு வார்வினை தீர்க்கநின்
றார்திரு வாஞ்சியம்
மருவி யேத்த மட மாதொடு
நின்றஎம் மைந்தரே.

தெளிவுரை: ஈசனார், நாகத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டு இருப்பவர்; திருப்பாதத்தில் சிலம்பு அணிந்து, அது ஆர்த்து ஒலி எழுப்ப விரும்பிப் பிச்சை ஏற்பவர்; அச்செயல் மேவுதலையொட்டி எவ்வகையான நாணமும் கொள்ளாதவர். உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் அழகியராகிய அப்பெருமான், தன் திருநாமத்தைக் கூறிப் போற்றி வழிபடுபவர்களின் வினை தீர்த்து அருள்புரியத் திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியின்கண் வீற்றிருக்கின்றவர்.

சிறப்புரை: அடியவர்தம் வினைகளைப் பிச்சையாக ஏற்று அருள்புரியும் பெருங்கருணாகரனாய் ஈசன் விளங்குகின்றான் என்பதனைக் குறிப்பால் தெரிவிக்கும் வாயிலாக “நாணிலர், பேணுவார்” என்னும் சொற்கள் உணர்த்துவதாயின.

இரவில் - இரவு வேளை; இரத்தல் தொழில். அஞ்ஞானம் என்னும் தன்மையும், பிச்சை ஏற்கும் தன்மையும் ஒருசேர உணர்த்தப் பெறுதல் காண்க. அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெறும் நிலையால் “நல்ல பலி” என்று உணர்த்தப்பெறுவதும் காண்க.

73. விண்ணி லானபிறை குடுவர்
தாழ்ந்து விளங்கவே
கண்ணி னால்அநங் கன்னுட
லம்பொடி யாக்கினார்
பண்ணி லானஇசை பாடல்மல்
கும்திரு வாஞ்சியத்து
அண்ண லார்தம்மடி போற்றவல்
லார்க்கு இல்லை அல்லலே.

தெளிவுரை: விண்ணில் விளங்கி ஒளி தந்து வலம் பெறும் சந்திரனைச் செஞ்சடையில் சூடி விளங்கும் ஈசனார், மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணினால் எரித்துச்

சாம்பல் ஆக்கியவர்; பண்ணுடன் இசைந்த பாடல்கள் எக் காலத்தும் போற்றி வளர மல்கும் திருவாஞ்சியத் தின்கண் வீற்றிருக்கும் அண்ணல் ஆவார். அப்பெருமானுடைய திருவடிகளைப் போற்றித் துதிப்பவர்களுக்கு எக் காலத்திலும் துன்பம் இல்லை.

சிறப்புரை: தனக்கு ஒப்பானவர் யாரும் இல்லை என்னும் முனைப்புடன் விளங்கும் மன்மதன் செருக்கு அழியுமாறும், ஈசன் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்தைச் சுட்டப்பெற்றுப் பின்னர் உயிர் பெற்றானாயினும் அவ்வாற்றல் தாழ்ந்திருக்குமாறு செய்தவன் என்பதனைத் “தாழ்ந்து விளங்கவே” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

அநங்கன் - மன்மதன். அல்லல் : இது இருளின் கடுமையை உணர்த்தும் தன்மையில் அறியாமை, அஞ்ஞானம் ஆகியவற்றால் வரும் துன்பத்தைக் குறிப்பதாயிற்று.

74. மாட நீடுகொடி மன்னிய
தென்னிலங் கைக்குமன்
வாடி ஊடவரை யால்அடர்த்து
அன்று அருள் செய்தவர்
வேட வேடர்திரு வாஞ்சிய
மேவிய வேந்தரைப்
பாட நீடுமனத் தார்வினை
பற்றுஅறுப் பார்களே.

தெளிவுரை: உயர்ந்த மாடமாளிகைகளும் நீண்ட தோரணம் முதலான கொடிகளும் சிறப்பாக விளங்கிய தென்னிலங்கையின் மன்னவனாகிய இராவணன், மனத்தின்கண் உள்ள தெளிவு மறைந்து வாட்டம் உற, அதனால் சினங்கொண்டு மலையை எடுக்க, அந்த மலையினால் அவ் அரக்கன் வதைப்பட்டு பக்தி வயத்

தினால் வேண்டுதல் செய்யுமாறு அடர்த்தவர் ஈசன். பின்னர் அவர் அருள்புரிந்து ஆட்கொண்டு, நீண்ட ஆயுளும், வாட்படையும் வழங்கியவர். அப்பெருமான், அர்ச்சனருக்குப் பாசபதம் என்னும் தெய்வ அத்திரத்தை வழங்குவதற்காக, வேட்டுவ வடிவத்தைக் கொண்டவர். அவர் திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியின் மேவி நம்மைக் காப்பவர். அத்தகைய ஈசனை, உள்ளார்ந்த மனத்துடன் பாடிப் போற்ற வினையும் பற்றும் நீங்கும்.

சிறப்புரை: முற்பிறவியில் செய்த வினையானது இப்பிறவிக்குக் காரணமாகியும், மேலும் உறும் துன்பங்களுக்கு அவ்வினையே முன்வந்து நிற்பதனாலும் வினைத்தாக்கம் என்னும் பிடியிலிருந்து நீங்கப்பெறும் உபாயமாக, வினை நீங்கும் என உணர்த்தப் பெற்றது.

மீண்டும் உண்டாகும் துன்பத்திற்கும் பிறவிகளுக்கும் பற்று எனப்படும் உலகப் பொருள்கள்பால் கொள்ளும் ஆசை காரணமாதலால், அதனை வெல்லும் வகைக்கான - பற்று நீக்குதல் உபாயமாக பற்று நீங்கும் எனக் குறிப்பிட்டு, வினையும் பற்றும் நீங்கும் என உணர்த்தப் பெற்றது. ஈசனைப் போற்றித் துதிக்க, வினையும் பற்றும் அறும் என்பது உணர்த்துவதாயிற்று.

ஈசனைப் பாடித் தொழ வேண்டும் என்னும் கருத்தில் “ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கு அன்பிலை என்புருகிப் பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை” என வரும் திருவாசக வாக்கும் காண்க.

நீடு மனத்தார் - ஆழ்ந்த பக்தியுடையவர்கள்.

75. செடிகொள் நோயின் அடை யார்திறம்
 பார்செறு தீவினை
 கடிய கூற்றமும் கண்டக
 லும்புகல் தான்வரும்
 நெடிய மாலொடு அயன் ஏத்தநின்
 றார்திரு வாஞ்சியத்து
 அடிகள் பாதம் அடைந் தார் அடி
 யார் அடி யார்கட்கே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் போற்றித் துதித்து வணங்கும் இறைவராகிய திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியில் மேவும் அடிகளை - வாஞ்சி நாதேஸ்வரரை வணங்கும் அடியவர்களைப் போற்றும் பெருமக்கள், நோய் அற்றவராய், உறுதி படைத்தவராய் விளங்கு வார்கள். அவர்களுடைய தீவினையானது தாமே நீங்கப்பெறும்; இயமனின் துன்பம் அணுகாது; வீடு பேறும் கைகூடும்.

சிறப்புரை: இத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருநாமம் திருப்பாடல்களில் குறிப்பிட்டு உணர்த் துதல் காண்க. இத் திருத்தலத்தின் விசேடமாக, இயமனுடைய உபாதனை இன்மை, இவண் சுட்டப் பெறுதலும் ஓர்க.

ஈசன் திருப்பாதத்தை வணங்கியவர்கள் அடியார் ஆதலும், அவ் அடியார்களைத் தரிசித்தலும் வணங்கு தலும், அத்தகைய அடியவர் பேற்றைத் தருதலும், ஆகிய சிறப்பு உணர்த்தப்படுதல் காண்க.

செடி - துன்பம், பாவம்; நோய் - பிறவி மற்றும் கொடிய துன்பந் தரும் நோய். புகல் - வீடுபேறு.

76. பிண்டம் உண்டுதிரி வார்பிரி
 யுந்துவர் ஆடையார்

மிண்டர் மிண்டுமொழி மெய்ப்பல
 பொய்யிலை எம்மிறை
 வண்டு கெண்டிமரு வும்பொழில்
 சூழ்திரு வாஞ்சியத்து
 அண்ட வாணன்அடி கைதொழு
 வார்க்கு இல்லை அல்லலே.

தெளிவுரை: பேருணவு கொண்டு திரிந்து தருக்கம் புரியும் உரைகள் மெய்ம்மையாகாதன. பொய்மையற்றவராகிய எமது இறைவர், வண்டுகள் மருவி விளங்கும் பொழில் சூழ்ந்த திருவாஞ்சியம் என்னும் பதியில் வீற்றிருந்து அண்டம் முழுவதிலும் வியாபித்து இருக்க, அப் பெருமானைக் கைதொழுது வணங்கு பவர்களுக்குத் துயரம் இல்லை.

77. தென்றல் துன்றுபொழில் சென்றனை
 யும்திரு வாஞ்சியத்து
 என்று நின்றஇறை யானை
 உணர்ந்துஅடி யேத்தலால்
 நன்று காழிமறை ஞானசம்
 பந்தன செந்தமிழ்
 ஒன்றும் உள்ளம்உடை யார்அடை
 வார்உயர் வானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: இனிமையான தென்றல் காற்று மருவி விளங்குகின்ற பொழிலின்கண் சென்று திகழும் திருவாஞ்சியத்தில், எக்காலத்திலும் வீற்றிருக்கும் இறைவனை ஞானத்தால் நன்கு உணர்ந்து திருவடியைப் போற்றி உரைக்கப் பெற்ற ஞானசம்பந்தர் செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத்தை ஒன்றிய உள்ளத்தினராய் ஏத்து பவர்கள், உயர்ந்ததாகிய வீடுபேறு அடைவார்கள்.

ஒன்றும் உள்ளம் - உள்ளன்புடன். உயர்வானம் - வீடுபேறு.

144. திருச்சிக்கல்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 83ஆவது தலம்.

வசிட்ட முனிவர், காமதேனுவின் வெண்ணெயினால் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்ட பின்னர், அதனை எடுக்க முடியாது சிக்கிக் கொண்டமையால் சிக்கல் என்னும் பெயர் பெற்றது. திருமால் வழிபட்ட தலம். இதற்கு வேறு பெயர், மல்லிகை வனம். சிக்கல் சிங்காரவேலர், பிரசித்தி பெற்ற முருகன் கோயில். ஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. கோயில் மலைமேல் உள்ளது. முருகப் பெருமான் அம்பிகையிடம் வேல் பெற்ற இடம்.

கவாமி : நவந்தேஸ்வரர், வெண்ணெய்ப் பிரான்

அம்பிகை : வேல் நெடுங்கண்ணி, சத்தியதாட்சி

தலமரம் : மல்லிகை

தீர்த்தம் : கூர் புஷ்கரணி, கயாதீர்த்தம், லட்சுமி தீர்த்தம்.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

78. வானு லாவுமதி வந்துல
 வும்மதின் மாளிகை
 தேனு லாவுமலர்ச் சோலைமல்
 கும்திகழ் சிக்கலுள்
 வேனல் வேளைவிழித் திட்டவெண்
 ணெய்ப்பெரு மானடி
 ஞான மாகநினை வார்வினை
 யாயின நையுமே.

தெளிவுரை: வானில் மகிழ்ந்து உலவுகின்ற சந்திரன் வந்து உலவும் தன்மையுடைய அகன்று உயர்ந்த மாளிகையும் மதில்களும், தேன் சொரியும் மலர்ச் சோலைகளும் பெருகி விளங்கும் சிக்கல் என்னும் பதியில், மன்மதனை, நெற்றிக் கண்ணால் விழித்து நோக்கி எரித்துக் சாம்பலாக்கிய வெண்ணெய்ப் பெருமான் திருவடியைச் சார்ந்து, அத்திருவடியையே அறியக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமாக நினைப்பவர்தம் வினை யாவும் நைந்து அழியும்.

சிறப்புரை: வேனல் என்னும் சொல் வெம்மை கொண்ட மன்மதன் என்பதனை உணர்த்துவதாயிற்று. வேனில் என்ற பொருளையும் வேனல் என்பது தர வல்லது. வேனிற்காலத்து வேள் ஆற்றல் மிக்கு உள்ளான் என்பதனை, “வேனில் வேள் மலர்க் கணைக்கும் வெண்ணகைச் செவ்வாய்க் கரியபான லார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ் நெஞ்சே” என்று உரைக்கும் மாணிக்கவாசகர்தம் வாக்கும் நோக்குக.

ஈசனார் திருவடியே பரஞானம், அபரஞானம் ஆகியவற்றைத் தரவல்லது என்று இவண் உணர்த்து மாறு “பெருமானடி ஞானமாக நினைவார்” என்று உரைத்தலும் காண்க. துகிலானது நீரிலும், வெயிலிலும் மாறி மாறி வதைப்பட்டு நைந்து கிழிதல் போன்று, நம் வினையானது ஞானமாகிய வெம்மையிலும் அருளாகிய தன்மையிலும் மாறி மாறி வாதைப் பட்டு அழியும் தன்மை உணர்த்தப் பெறுதலும் காண்க.

திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் வெண்ணெய்ப் பெருமான் என்னும் திருநாமம் இத் திருப்பாட்டில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது நோக்குக.

79. மடங்கொள் வாளைகுதி கொள்ளு
 மணமலர்ப் பொய்கைசூழ்
 திடங்கொள் மாமறை யோரவர்
 மல்கிய சிக்கலுள்
 விடங்கொள் கண்டத்துவெண் ணெய்ப்பெரு
 மானடி மேவி
 அடைந்து வாழும்அடி யார்அவர்
 அல்லல் அறுப்பரே.

தெளிவுரை: வாளை மீன் துள்ளிக் குதிகொள்ளும்
 மணம் தரும் மலர்கள் உடைய பொய்கை சூழவும்,
 ஈசனே உறுதிப்பொருள் என நவிலும் மாமறையாளர்
 கள் பெருகி விளங்கவும் திகழும் சிக்கல் என்னும்
 பதியில் நீலகண்டனாக விளங்கும் வெண்ணெய்ப்
 பெருமானின் திருவடியைப் பொருந்தி வாழும்
 அடியவர்கள் துன்பம் அற்று விளங்குவார்கள்.

சிறப்புரை: உறுதிப் பொருளாய் நவிலும் தன்மையை
 “திடங்கொள்” என்றும், இறைவன் கருணையுடன்
 அருளும் தன்மையை, “விடங்கொள் கண்டத்தன்”
 என்றும், அவனது திருவடியைப் பற்றிச் சரணம்
 அடைந்து விளங்கும் சிறப்பினை “அடைந்து வாழும்
 அடியார்” என்றும் உணர்த்துதல் காண்க.

80. நீல நெய்தல்நில விமல
 ருஞ்சுனை நீடிய
 சேலுமா லுங்கழ னிவ்வள
 மல்கிய சிக்கலுள்
 வேலொண் கண்ணியி னாளையொர்
 பாகன்வெண் ணெய்ப்பிரான்
 பாலவண் ணன்கழல் ஏத்தநம்
 பாவம் பறையுமே.

தெளிவுரை: நீல வண்ணமுடைய நெய்தல் பூக்கள் நிலவும் சுனையும், நீண்ட சேல்கள் (மீன்) மகிழ்ச்சிப் பெருக்கத்தில் விளங்கும் நீர்வளம் மிக்க கழனிகளும் மல்கியது சிக்கல். இத் தலத்தில் வேல் நெடுங்கண்ணி என்னும் திருப்பெயர் தாங்கி வீற்றிருக்கும் உமா தேவியை உடனாகக் கொண்டுள்ள வெண்ணெய்ப் பிரான் என்னும் திருநாமம் தாங்கியுள்ள ஈசன் திருக் கழலை ஏத்தி வழிபட, நம் பாவம் யாவும் நீங்கி மறைந்துவிடும்.

சிறப்புரை: “பவளம் போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்” எனத் திருநாவுக்கரசரும், “பால் திருநீற்று எம் பரமனை” என மாணிக்கவாசகரும் பால் போன்ற வெண்மையுடைய திருநீற்று வண்ணத்தை உரைத்தமை காண்க. இத்திருத்தலத்தில் வசிட்ட முனிவரால் பாலில் இருந்து வடிவு கொண்ட வெண்ணெய் கொண்டு அமைத்த சிவலிங்கத் திருமேனியைச் சுட்டுவதும் ஆகும். இதனைப் “பாலவண்ணன்” எனத் திருஞானசம்பந்தர் உணர்த்துவது காண்க. பாலவண்ணன் என்பது ஈசனாரின் இளமைத் தோற்றத்தை உணர்த்துவதெனினும் பொருந்தும்.

81. கந்த முந்தக் கைதைபூத்துக்
கமழ்ந்துசே ரும்பொழிற்
செந்துவண் டின்னிசை பாடல்மல்
கும்திகழ் சிக்கலுள்
வெந்தவெண் ணீற்றண்ணல் வெண்ணெய்ப்
பிரான்விரை யார்கழல்
சிந்தைசெய் வார்வினை யாயின
தேய்வது திண்ணமே.

தெளிவுரை: நறுமணத்தை முந்திப் பரவச் செய்யும் தாழை பூத்து விளங்கும் பொழிலின்கண், வண்டானது செந்து என்னும் இசையை எழுப்பி இனிமை திகழ விளங்கும் பதி சிக்கல் ஆகும். இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள வெண்ணீற்றண்ணலாகிய வெண்ணெய்ப் பிரான் நறுமணம் கமழும் திருக்கழலைச் சிந்தித்து வணங்குபவர்கள், வினையாயின யாவும் தேய்ந்து அழிவது உறுதி

சிறப்புரை: வினை ஈட்டும் தன்மையுடைய மாயா உலகிடை ஈசன் கழலைச் சிந்திக்க வினை தேய்தலைக் குறித்ததானது முற்பிறவியில் ஈட்டிய வினை யாவும், இப் பிறவியின்கண்ணும், எஞ்சிய பிறவிகளுக்கும் நுகருதலைத் தவிர்த்து நெருப்புக்கு இரையாகும் பஞ்சு போன்று அழியும் என்பதும், இப் பிறவியில் உண்டாகும் செயல்களால் விளையும் வினையும், பற்றி நில்லாது என்பதும் உணர்த்தப் பெறுதல் காண்க.

கைதை - தாழை, தாழம்பூ. சிந்தை செய்தல் - தியானித்தலும் வணங்குதலும்.

82. மங்குல் தங்கும் மறை யோர்கண்மா

டத்தய லேமிகு

தெங்கு துங்கப்பொழிற் செல்வமல்

கும்திகழ் சிக்கலுள்

வெங்கண் வெள்ளேறுடை வெண்ணெய்ப்

பிரானடி மேவவே

தங்கு மேற்சர தந்திரு

நாளும் தகையுமே.

தெளிவுரை: மேகம் தவழும் உயர்ந்த மாடங்களில் மறையவர்கள் விளங்கவும், தென்னை மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்து விளங்கும் சோலைகள் செல்வம் கொழித்துத்

திகழவும் இருப்பது சிக்கல். இத் திருத்தலத்தின்கண் இடப வாகனத்தில் விளங்கும் வெண்ணைப் பிரான் திருவடியைத் தரிசித்து வணங்க, மெய்ம்மை திகழும்; செல்வம் நிலைபெற்று ஒங்கும்.

சிறப்புரை: மாயையின் சீற்றமும், மயக்கமும் நம்மைத் தாக்காமல் மெய்ம்மையை உணர்த்தி, அதன்வழி நிலவச் செய்யும் எனவும், நிலையற்ற தன்மையில் ஓடிக் கொண்டே இருக்கும் செல்வமானது அவ்வாறு இன்றி, நிலையாய் இருந்து நாள்தோறும் சிறப்புத் தரும் என்பதும், “தங்கு மேற்சரதந்திரு நாளும் தகையும்” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

மங்குல் - மேகம். தெங்கு துங்க - உயந்த தென்னை; திரு - திருமகள், செல்வம். சரதம் - மெய்ம்மை; தகையும் - சிறக்கும்.

83. வண்டி ரைத்தமது விம்மிய
 மாமலர்ப் பொய்கைசூழ்
 தெண்டி ரைக்கொள்புனல் வந்தொழு
 கும்வயற் சிக்கலுள்
 விண்டி ரைத்தமல ராற்றிகழ்
 வெண்ணெய்ப் பிரானடி
 கண்டி ரைத்துமன மேமதி
 யாய்கதி யாகவே.

தெளிவுரை: வண்டுகள் ஒலிப்பதனால் தேன் துளிர்க்கும் செழுமை மிக்க மலர்கள் திகழும் பொய்கை சூழ, தெளிந்த நீரானது வயல்களில் சென்று பாயும் சிக்கல் என்னும் தலத்தில், திருமால் பூசித்த மலரால் திகழும் வெண்ணெய்ப் பிரான் என்னும் திருநாமம் தாங்கிய ஈசனின் திருவடியைத் தரிசித்து வணங்கி, மனமே! மக்கட் பிறவியின் சிறப்பினை நன்கு அறிந்து நற்கதி அடைவாயாக.

சிறப்புரை: திருமால் ஈசனைப் பூசித்து வழிபட்ட சிறப்பு இத்திருப்பாட்டில், “விண்டு இரைத்த மலரால் திகழ் வெண்ணெய்ப் பிரான்” என்று உணர்த்தப் பெறுதல் காண்க.

மது - தேன்; விண்டு - திருமால்; வெண்ணெய்ப்பிரான் - இத்திருத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருப்பெயர்; மதி - அறிவு.

84. முன்னுமா டம்மதில் மூன்றுட
 னேளரி யாய்விழத்
 துன்னுவார் வெங்கணை ஒன்று
 செலுத்திய சோதியான்
 செந்நெல் ஆரும்வயற் சிக்கல்வெண்
 ணெய்ப்பெரு மானடி
 உன்னி நீடும்மன மேநினை
 யாய்வினை ஓயவே.

தெளிவுரை: உயர்ந்த, மதில்களையுடைய முப்புரங்கள் எரிந்து சாம்பலாகுமாறு, கொடிய கணை ஒன்று செலுத்திய சோதி வடிவானவன், செந்நெல் பெருகும் வயல் வளம்மிக்க சிக்கல் வெண்ணெய்ப் பெருமான் ஆவார். அப்பெருமானை, மனமே! நன்கு தியானித்து வணங்கி மகிழ்க. அது வினையை நீக்கும்.

85. தெற்றலாகிய தென்னிலங்
 கைக்கிறை வன்மலை
 பற்றி னான்முடி பத்தொடு
 தோள்கள் நெரியவே
 செற்ற தேவனஞ் சிக்கல்வெண்
 ணெய்ப்பெரு மானடி
 உற்று நீநினை யாய்வினை
 யாயின ஓயவே.

தெளிவுரை: இடறிய தன்மையில் கயிலையைப் பற்றிய இராவணனுடைய முடிகள் பத்தொடு தோள்களும் நெரிபட்டுக் கலங்குமாறு அடர்த்த இறைவன், நம் சிக்கல் வெண்ணைப் பிரான் ஆவார். அப்பெருமான் திருவடியை உற்று, மனமே! நினைத்து வணங்குக. அது உன் வினையைத் தீர்க்கும்.

சிறப்புரை: இயல்பினால் சிவபெருமானை வணங்கும் தன்மையுடைய இராவணன் இடறினவனாய்த் தலைப்பட்டான் என்பதனைத் “தெற்றல்” என்னும் சொல் உணர்த்துவதாயிற்று.

தெற்றல் - தெற்றுதல், இடறுதல்; உற்று - அடைதல், சரணம்.

86. மாலி னோடுஅரு மாமறை
வல்ல முனிவனும்
கோலி னார்குறு கச்சிவன்
சேவடி கோலியும்
சீலந் தாமறி யார்திகழ்
சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பிரான்
பாலும் பன்மலர் தூவப்
பறையுநம் பாவமே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் ஈசனைக் காண வேண்டும் என்று முயன்றனர். அத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டும் காண்கிலாராய் அயர்ந்தனர். அப் பெருமான் சிக்கல் என்னும் திருத்தலத்தில் விளங்கும் வெண்ணெய்ப் பிரான் ஆவார். அப் பெருமானைப் பால் அபிடேகம் செய்து பூசித்தும் மலர் கொண்டு தூவிப் போற்றியும் வணங்க நம் பாவம் நீங்கும்.

சிறப்புரை: வெண்ணெய்ப் பிரான் பாலும் பன்மலர் தூவ என்பது, ஈசன்பால் நின்று மலர் தூவி அருச்சித்தல் என்பதும் ஆகும்.

பால் - பக்கம், பகலின்பால்.

87. பட்டை நற்றுவர் ஆடையி
 னாரொடும் பாங்கிலாக்
 கட்ட மணகழுகுக் கள்சொல்
 வினைக்கரு தாதுநீர்
 சிட்டன் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பெரு
 மான்செழு மாமறைப்
 பட்டன் சேவடி யேபணி
 மின்பிணி போகவே.

தெளிவுரை: துவராடை கொண்ட சாக்கியரும் சமண
 ரும் உரைசெய்யும் பாங்கற்ற சொற்களைக் கருதாது
 சிக்கல் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருந்து அருள்புரியும்
 மறைவல்லராகிய ஈசன் திருவடியையே பணிமின்.
 பிணிக்கப்பட்டுள்ள நோய், வினை முதலான தீயவை
 அனைத்தும் நீங்கும்.

சிறப்புரை: ஈசனைச் சிட்டன் என்று குறிக்கும் "சிட்டன்
 சேவடிகைதொழச் செல்லும்" என வரும் திருநாவுக்
 கரசர்தம் வாக்கு நோக்குக.

சிட்டன் - ஈசன். பட்டன் - அறிஞன். ஈசனைக் குறித்தது.

88. கந்த மார்பொழிற் காழியுண்
 ஞானசம் பந்தநல்
 செந்தண் பூம்பொழிற் சிக்கல்வெண்
 ணெய்ப்பெரு மானடிச்
 சந்த மாச்சொன்ன செந்தமிழ்
 வல்லவர் வானிடை
 வெந்த நீறணி யும்பெரு
 மானடி மேவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: நறுமணம் மிக்க பொழில் திகழும் சீகாழி
 யில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன் பூம்பொழில் திகழும்

சிக்கல் என்னும் தலத்தில் மேவும் வெண்ணெய்ப் பெருமான் திருவடியைத் தண்மை மிக்க செந்தமிழால் சந்த இசை பரவச் சொன்ன இத்திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர், திருவெண்ணீறு தரித்த எந்தைபிரானாகிய ஈசன் திருவடியாகிய முத்திப் பேற்றினை அடைவர்.

சந்தம் - சந்த இசை, சந்தனமணம்.

145. திருமழபாடி

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 54ஆவது திருத்தலம்.

மார்க்கண்டேயரின் பொருட்டு இறைவன் மழு ஏந்தி நடம் புரிந்த தலம். திருமால் இந்திரன் ஆகியோர் வழிபட்டது. நந்தி தேவருக்குத் திருமணம் செய்விக்கப் பெற்ற தலம்.

ஈசன் சுந்தரர்பால், “மழபாடிக்கு வர மறத் தனையோ!” என அழைத்த திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது.

சுவாமி : வைத்தியநாதர், வச்சிரதம்பேஸ்வரர்,
மழுவாடீஸ்வரர்

அம்பிகை : அழகம்மை, சுந்தரரம்பிகை

தீர்த்தம் : கொள்ளிடம், இலக்குமி தீர்த்தம்

தல மரம் : பனை மரம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

89. களையும் வல்வினை யஞ்சல்நெஞ்
சேகரு தார்புரம்

உளையும் பூசல்செய் தான்உயர்
மால்வரை நல்விலா
வளைய வெஞ்சரம் வாங்கிஎய்
தான்மதுத் தும்பிவண்டு
அலையும் கொன்றையந் தார்மழ
பாடியுள் அண்ணலே.

தெளிவுரை: நெஞ்சமே! கொடிய வினையின் காரணமாக உண்டாகும் துன்பத்தை எண்ணி அஞ்சற்க. ஈசனை வணங்காது பகைமை கொண்ட முப்புரத்து அசுரர்களை, உயர்ந்த பெருமை மிக்க மேருமலையை நல்ல வில்லாக அமைத்து வளைத்துக் கொடிய சரத்தினைத் தொடுத்து அழித்த ஈசன், வண்டுகள் சூழும் கொன்றை மாலையுடைய மழபாடியுள் வீற்றிருக்கும் அண்ணல் ஆவார். அப்பெருமான் வினையின் உபாதையை நீக்க வல்லவர்; அவரை வணங்கி மகிழ்க என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: ஈசனைக் கருதாதவர்கள் எத்துணை வல்ல வராயினும் அழியப் பெறுவர் என்பதும், அப்பெருமானை வழிபடும் அடியவர்களுக்குத் துன்பம் நீங்கி மகிழ்வு எய்தும் என்பதும், இதனால் உணர்த்தப் பெறுகின்றது. இத் தன்மையின் சிறப்பினை வண்டு அளையும் கொன்றை மாலை சூடும் ஈசனின் எளிமையைப் புகன்றவாறும் காண்க. ஈசனைத் தொழும் அடியவர்களுக்குப் பேரின்பமும் பெரும் பதமும் வாய்க்கும் என்று வண்டு மகிழும் வழி குறிப்பால் உணர்த்தப் பெறுதலும் காண்க.

நல்விலா - நல்லது ஆற்றும் வில்லாக. அளையும் - அன்பினால் நெருங்குதல்.

90. காச்சி லாதபொன் னோக்கும்
கனவயி ரத்திரள்
ஆச்சி லாத பளிங்கினன்
அஞ்சுமுன் ஆடினான்
பேச்சி னால்உமக்கு ஆவதென்
பேதைகள் பேணுமின்
வாச்ச மாளிகை சூழ்மழ
பாடியை வாழ்த்துமே.

தெளிவுரை: நெருப்பில் இட்டுக் காய்த்து வடிக்கப் படாத பொன்னோடு சேரும் கனத்த வயிரத் திரட்சி போன்று, குற்றம் இல்லாத தன்மையில் பளிங்கு போன்றவனாகிய ஈசன், பசுவிருந்து பெறப்படும் பால், தயிர் எனப்படும் பஞ்சகவ்வியம், மகிழ்ந்து ஆடியவன். பயனற்ற சொற்களை மொழிவதனால் ஆவது ஏதுமில்லை. எனவே, பேதைமை கொண்டு காலத்தை வீணாக்காமல் இறைவனைப் பேணி வழிபடுக. வாசம் மிக்க மாளிகைகள் சூழ்ந்த மழபாடியைப் போற்றி வாழ்த்துவீராக.

சிறப்புரை: ஈசனைத் தெளிவளர் “பளிங்கு”. எனக் குறித்தல் காண்க.

காய்ச்சிலாத - காய்த்து வடிக்கப்பெறாத. ஆச்சிலாத - ஆக இலாத, குற்றம் இல்லாத. வாச்சம் - வாசம். மழபாடி - மழவாடிஸ்வரர், திருத்தலத்து ஈசன் திருநாமம்.

91. உரங்கெ டுப்பவன் உம்பர்கள்
ஆயவர் தங்களைப்
பரங்கெ டுப்பவ னஞ்சை
உண்டுபக லோன்றனை
முரண் கெடுப்பவன் முப்புரந்
தீயெழுச் செற்றுமுன்

வரங்கொடுப்பவன் மாமழ
பாடியுள் வள்ளலே.

தெளிவுரை: தக்கன் செய்த யாகத்தில் பங்கேற்ற தேவர் முதலானோரின் வலிமையை வீரபத்திரர் திருக்கோலத்தால் அடர்த்தவன் ஈசன். அப்பெருமான், சூரியனுடைய பற்கள் உகுக்குமாறு செய்தவன்; முப்புரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கியவன்; ஆங்கு நிலவிய மூன்று அசுரர்களுக்கு வரங்கொடுத்து அருள் புரிந்த பெருமான் ஆவன், மழபாடியுள் வீற்றிருக்கும் வள்ளல்.

சிறப்புரை: ஈசனைப் பகைமை பூண்டவர்கள் தேவர்களாக இருப்பினும் தண்டிக்கப் பெறுவார்கள் என்பதனைத் தக்கன் வீரபத்திரரால் அழிந்ததும் மற்றும் தேவர்கள் முதலானோர் தண்டிக்கப் பெற்றதும் இவண் வலியுறுத்தப் பெற்றது. இதனைச் “சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள் ஓடியவாபாடி உந்திபற” என வரும் மாணிக்கவாசகர்தம் அமுதமொழியாலும் காண்க.

ஈசனைப் போற்றாது மாறுபட்டு அழிவுற்ற முப்புரத்தின் அசுரர்கள் அழிந்த தன்மையும், அப்பெருமானைச் சிந்தித்து வணங்கிய மூன்று அசுரர்கள் அழிவுறாது அருள் பெற்ற வண்ணமும் உணர்த்தப் படுவது காண்க.

முன் வரங்கொடுப்பவன் என்பது தன்னை வணங்கும் பக்தர்களுக்குப் புரியும் அருள் வண்ணமும் ஆகும். நஞ்சினை உட்கொண்டு தேவர்களைக் காத்த இறைவன், மன்னுயிர்களின் இயல்புகளையும் வேட்கைகளையும் அறிந்து வழங்கும் வள்ளல் என்பது இங்கு

உணர்த்தப்பட்டது. இதனைத் திருநாவுக்கரசர், “வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய், மெய்த் நெறி கண்டாய், விரதமெல்லாம் மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய், மறைக்காட்டுறையும் மணாளன் தானே” எனச் சிவனார் வள்ளல் தன்மையும் நினைவார்க்கு அருள்புரியும் மாண்பும் குறித்தலும் நோக்குக.

பகலோன் - சூரியன்.

92. பள்ளம் ஆர்சடை யிற்புடை
 யேயடை யப்புனல்
 வெள்ள மாதரித் தான்விடை
 யேறிய வேதியன்
 வள்ளன் மாமழ பாடியுண்
 மேய மருந்தினை
 உள்ள மாதரி மின்வினை
 யாயின ஓயவே.

தெளிவுரை: சடை முடியின் இடையில் மேவும் பள்ளத் தில் கங்கையைத் தரித்த வேத நாயகராகிய வள்ளல் மழபாடியுள் மேவி விளங்கும் மருந்தாவார். அப்பெருமானை உள்ளம் ஒன்றி தியானிக்க வினை யாவும் செயலற்றதாகி நீங்கும்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தில் விளங்கும் ஈசனார் திருப் பெயராகிய வைத்தியநாதர் என்பது இத்திருப் பாடலில், “மழபாடியுள் மேய மருந்து” எனச் சுட்டப் பெறுவது அறிக.

வினையாயின ஓயும் - வினை யாவும் செயலற்றதாகும்.

93. தேனு லாமலர் கொண்டுமெய்த்
 தேவர்கள் சித்தர்கள்

பால்நெய் அஞ்சுடன் ஆட்டமுன்
 ஆடிய பால்வணன்
 வான நாடர்கள் கைதொழு
 மாமழ பாடியெங்
 கோனை நாள்தொறும் கும்பிட
 வேகுறி கூடுமே.

தெளிவுரை: தேன் விளங்கும் மலர்கொண்டு மெய்த் தேவர்களும், சித்தர்களும் பால் நெய் முதலான பஞ்ச கவ்வியம் கொண்டு பூசனை செய்யப்படுபவனாகிய பால் போன்ற திருநீற்று மேனியராகிய ஈசன், வானநாடர்கள் கை தொழுது போற்றும் சிறப்பு மிக்க மழபாடியில் விளங்குகின்ற எம் தலைவர். அப்பெருமானை; நாள்தோறும் கும்பிட்டுப் போற்ற, அப்பெருமானின் திருவடிப் பேறு கைகூடும்.

சிறப்புரை: “வெய்ய விரிசுடரோன் மிகுதேவர் கணங்களெல்லாம் செய்ய மலர்கள் இட மிகு செம்மையுள் நின்றவனே” எனப் போற்றும் சுந்தரர் வாக்கும் ஓர்க. மெய்த்தேவர்களும் வான நாடர்களாய் மொழியப் பெறும் தேவர்களும் வெவ்வேறு தரத்தினர் என்று சுட்டப் பெறுதல் காண்க.

குறி - ஈசன் திருவடிப் பேறு. இதனை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என உணர்த்தும் குறிப்பும் காண்க.

94. தெரிந்த வன்புர முன்றுடன்
 மாட்டிய சேவகன்
 பரிந்து கைதொழு வாரவர்
 தம்மனம் பாவினான்
 வரிந்த வெஞ்சிலை ஒன்றுடை
 யான்மழ பாடியைப்

புரிந்து கைதொழு மின்வினை
யாயின போகுமே.

தெளிவுரை: முற்றும் உணர்ந்தவனாகிய ஈசன், முப்புரங்
களை மாயச் செய்த ஆற்றலையுடைய பரமன்.
அப்பெருமான், தன்னை அன்புடன் தொழுகின்ற
அடியவர்களுடைய மனத்தில் நிறைந்து வீற்றிருப்பவன்.
மேருமலையை வில்லாக வரித்த இறைவன்.
அப்பெருமான், மழுவாமசராகத் திருப்பெயர் தாங்கி
இருக்க, அவன் கருணை வளத்தை நன்கு நெஞ்சில்
இருத்தி பக்தியுடன் கைதொழுக. உமது வினைகள்
அனைத்தும் நீங்கிவிடும்.

சிறப்புரை: பரவித் தொழுகின்ற அடியவர் மனத்தில்
பரவித் திகழும் பெற்றியைக் “கை தொழுவாரவர்தம்
மனம் பாவிப்பானை” என ஞானசம்பந்தர் உணர்த்து
தல் நோக்குக. இதனைச் சுந்தரர், “பற்றானார்க்கு
என்றும் பற்றவன் றன்னைப், பாவிப்பார் மனம் பாவிச்
கொண்டானை” என உரைப்பர்.

வினை நீக்கத்தின் வகை இத் திருப்பாட்டு நனி
யுணர்த்துவது காண்க. பிராரப்தம், சஞ்சிதம்,
ஆகாமியம் எனப்படும் மூன்று வகையான வினை
களும் நீங்கும் உபாயம் புலப்படுத்தும் வகையில், “கை
தொழு மின்வினை யாயின போகும்” என ஞானசம்
பந்தர் உணர்த்துதல் அறிக.

மாட்டிய - வீழ்த்திய. சேவகன் - மன்னுயிர்க்கு உதவி புரிபவன்.
போகும் - மன்னுயிரின்பால் பொருந்தாது விலகும்.

95. சந்த வார்குழ லாள்உமை
தன்னொரு கூறுடை
எந்தை யான்இமை யாதமுக்
கண்ணினன் எம்பிரான்

மைந்தன் வார்பொழில் சூழ்மழ
பாடிம ருந்தினைச்
சிந்தி யாஎழு வார்வினை
யாயின தேயுமே.

தெளிவுரை: நறுமணம் கமழும் கூந்தலையுடைய
உமாதேவியை ஒரு கூறாக உடைய எம் தந்தை,
இமைக்காத முக்கண்ணுடையவராகிய எம்
பெருமான், அழகராய் அழகிய பொழில் சூழ்ந்த
மழபாடியில் வீற்றிருக்கும் வைத்தியநாதர். அவரைச்
சிந்தையில் பதித்துத் தியானிப்பவர் வினை யாவும்
அற்றொழியும்.

மழமாடி மருந்து - தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருப்பெயர்.
வைத்தியநாதர்.

96. இரக்கம் ஒன்றும் இலான்இறை
யான்திரு மாமலை
உரக்கை யால்எடுத் தான்தனது
ஒண்முடி பத்திற
விரல்த லைந்நிறு வியுமை
யாளொடு மேயவன்
வரத்தை யேகொடுக் கும்மழ
பாடியுள் வள்ளலே.

தெளிவுரை: பக்தி ஏதும் இல்லாதவனாய், இறை
வனாகிய சிவபெருமானுடைய திருமலையாகிய
கயிலையை, வலிமை மிகுந்த கையால் எடுத்த
இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும், துன்புறுமாறு,
தம் தலை விரலாகிய பெருவிரலால் ஊன்றி உமா
தேவியோடு விளங்கி இருப்பவர், வரத்தையே
கொடுக்கும் மழபாடியுள் மேவும் வள்ளலாகிய பரமன்
ஆவார்.

சிறப்புரை: ஈசனார் வள்ளல் தன்மை உடைமையின் சிறப்பு, வரத்தையே கொடுக்கும் ஆற்றல் பொருந்தியது என்று உணர்த்தப் பெற்றது.

இரக்கம் - பக்தி. மாமலை - கயிலாயம்.

உரக்கை - வலிமையான கரம்.

97. ஆலம் உண்டுஅழு தம்
அமரர்க்கருள் அண்ணலார்
காலன் ஆருயிர் வீட்டிய
மாமணி கண்டனார்
சால நல்லடி யார்தவத்
தார்களும் சார்விட
மால யன்வணங் கும்மழ
பாடியெம் மைந்தனே.

தெளிவுரை: ஆலகால விடத்தைத் தான் உட்கொண்டு, அழுதத்தைத் தேவர்கள் அருந்துமாறு அருள் புரிந்த அண்ணலாகிய ஈசன், இயமனின் உயிர் வீழ்த்திய நீல கண்டர் ஆவார். அத்தகைய அழகர், பக்தி செய்யும் நற்பண்பு நிறைந்த அடியவர்களும், தவத்தின் ஆற்றல் மிக்க தவயோகிகளும் சார்ந்து திருமாலும், பிரமனும் வணங்கும் மழபாடியில் வீற்றிருப்பவர்.

சிறப்புரை: திருமால் வழிபட்ட தலத்தின் மகிமையும் பிரமன் வாக்கினால் வச்சிரதம்பேசர் என மொழியப் பெற்று போற்றிய மாண்பும் இத்திருப்பாட்டில், “மாலயன் வணங்கும் மழபாடி” என உணர்த்தப் பெற்றமை காண்க.

மழபாடி - ஈசன் திருநாமமாகிய மருவாடஸ்வரர் என்பதும் ஆம்.
மைந்தர் - அழகர்.

98. கலியின் வல்லம னும்கருஞ்
சாக்கியப் பேய்களும்

நலியு நாள்கெடுத் தாண்டவென்
 னாதனார் வாழ்பதி
 பலியும் பாட்டொடு பண்முழ
 வும்பல ஓசையும்
 மலியு மாமழ பாடியை
 வாழ்த்தி வணங்குமே.

தெளிவுரை: வன்மை பொருந்திய சமணர்களும்
 சாக்கியர்களும் நலிவு செய்து துன்புறுத்திய காலத்தில்,
 அதனைத் தடுத்து ஆட்கொண்ட என் தலைவனார்
 வாழ்கின்ற பதியாகிய, தானம், இசை, முழவு முதலான
 ஓசைகள் பெருகிய சிறப்புப் பொருந்திய மழபாடியைப்
 புகழ்ந்து போற்றுவீராக.

பலி - தானம்.

99. மலியு மாளிகை சூழ்மழ
 பாடியுள் வள்ளலைக்
 கலிசெய் மாமதில் சூழ்கடற்
 காழிக் கவுணியன்

.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மாட மாளிகைகள் சூழும் மழபாடியுள்
 விளங்கும் வள்ளலாகிய ஈசனைப் போற்றியவர்
 வலிமை மிக்க பெரிய மதில் சூழ் கடற்கரையுடைய
 காழியில் மேவும் கவுணியக் கோத்திர மரபில்
 தோன்றிய ஞானசம்பந்தர்.

(இப் பாட்டு முற்றுப் பெறவில்லை.)

146. திருமங்கலக்குடி

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம் 38ஆவது
 திருத்தலம். ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்

ஆகியோரின் பாடல் பெற்றது. காளி, சூரியன், திருமால், பிரமன், அகத்தியர் ஆகியோர் வழிபட்டது.

இத்திருக்கோயில் அம்பிகையின் சிறப்பு தோன்ற பஞ்ச மங்களக்ஷேத்திரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தலத்தில் தரிசித்த பின்னர் அருகில் உள்ள சூரியனார் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டும் என்பது மரபு.

சுவாமி : பிராணவரதேஸ்வரர்

அம்பிகை : மங்கள நாயகி

தீர்த்தம் : காவிரி, மங்கள தீர்த்தம்

தல மரம் : வெள்ளெருக்கு

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

100. சீரி னார்மணி யும்அகில்
சந்தும் செறிவரை
வாரி நீர்வரு பொன்னி
வடமங் கலக்குடி
நீரின் மாமுனி வன்னெடுங்
கைகொடு நீர்தனைப்
பூரித்து ஆட்டியர்ச் சிக்க
இருந்த புராணனே.

தெளிவுரை: புகழ் மிக்க மணிகளும், அகில், சந்தனம் ஆகியனவும் செறிந்த மலையிலிருந்து வாரிக் கொண்டு வரும் காவிரியின் நீர் பெருகி மிளிர்வது மங்கலக்குடி. முன்னொரு காலத்தில் முனிவர் ஒருவர் காவிரி யாற்றில் இருந்தவாறு தமது திருக்கரங்களால் புனித நீர் கொண்டு பூசித்துப் போற்ற இருந்த புராணர் இங்கு எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் ஆவர்.

101. பணங்கொள் ஆடரவு அல்குல்நல்
 லார்பயின்று ஏத்தவே
 மணங்கொள் மாமயில் ஆலும்
 பொழில்மங் கலக்குடி
 இணங்கி லாமறை யோர்இமை
 யோர்தொழுது ஏத்திட
 அணங்கி னோடுஇருந் தான்அடி
 யேசரண் ஆகுமே.

தெளிவுரை: படங்கொண்ட அரவம் போன்ற அல்கும்
 உடைய மகளிர், நாள்தொறும் ஏத்திச் சிறப்புற,
 மயில்கள் அசைந்து ஆடும் பொழில்கள் விளங்கும்
 தலம் மங்கலக்குடி. ஆங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஈசனைத்,
 தேடியும் நெருங்கமுடியாத வேதத்தினை ஒதும்
 அந்தணர்களும், தேவர்களும் தொழுது ஏத்திட, உமா
 தேவியை உடனாகக் கொண்டு விளங்கும் அப்பெரு
 மானது திருவடியைத் தஞ்சம் அடைவீராக.

சிறப்புரை: மகளிர்தம் திருமண நல்வாழ்க்கைக்கும், நன்
 மணத்திற்கும் உரிய பிரார்த்தனைத் தலமாக விளங்கும்
 திருத்தல மகிமை இவண் சுட்டப் பெறுதல் ஓர்க.

ஆலும் - ஆடும்; அணங்கு - உமாதேவி.

102. கருங்கை யானையின் ஈருரி
 போர்த்திடு கள்வனார்
 மருங்கெ லாமண மார்பொழில்
 சூழ்மங் கலக்குடி
 அரும்பு சேர்மலர்க் கொன்றையி
 னான்அடி அன்பொடு
 விரும்பி யேத்தவல் லார்வினை
 யாயின வீடுமே.

தெளிவுரை: கரிய வலிமை மிக்க வஞ்சனையுடைய யானையை உரித்து அதன் தோலைப் போர்த்திக் கொண்ட பரமன் மணம் மிக்க பொழில் சூழும் மங்கலக்குடியில் வீற்றிருப்பவர். ஆங்கு கொன்றை மலர் தரித்து விளங்கும் அப்பெருமானை அன்புடன் விரும்பி ஏத்த வல்லவர்களின் வினை யாவும் அழியும்.

சிறப்புரை: ஞானப்பால் அருந்தியதும் பாடிய ஞான சம்பந்தர், இறைவனை உள்ளம் கவர்கள்வன் என்று ஓதியவாறு இத் திருப்பாட்டில் கள்வனார் என்று ஈசனைக் குறிப்பிடுதல் காண்க.

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதும்” நெறியினை இவண் அன்பொடு விரும்பியேத்தல் என்று உணர்த்துவதும் அறிக.

வீடும் - வினை யாவும் அழியும்.

103. பறையி னோடொலி பாடலும்
ஆடலும் பாரிடம்
மறையி னோடுஇயல் மல்கிடு
வார்மங் கலக்குடிக்
குறைவி லாநிறை வேகுணம்
இல்குண மேன்று
முறையி னால்வணங் கும்அவர்
முன்னெறி காண்பரே.

தெளிவுரை: வாத்தியங்கள் முழங்க, பூத கணங்கள் பாடவும் ஆடவும் செய்து மகிழவும், மறைவல்ல அந்தணர்கள் இயல்பினராய் வேதகீதங்களை ஓதவும் விளங்கும் பதி மங்கலக்குடி. இத் திருத்தலத்தின்கண் குறைவில்லாத நிறைவாகவும் குணங் கடந்த நிற்குணனாகவும் விளங்கும் பரிபுரணனே என்று

ஈசனைப் போற்றி வழிபடும் பக்தர்கள், உயர்ந்த நெறியைக் காண்பவர்கள் ஆவார்கள்.

சிறப்புரை: ஈசனார், குறைவிலா நிறைவாகவும் இருத்தலை “குறைவிலா நிறைவே குணக் குன்றே கூத்தனே!” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உரைப்பதும் அறிக. “குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே, ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே” எனவும், “குணங்கள் தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக் குறுகினேற்கு இனி என்ன குறையே” எனவும் மாணிக்கவாசகர் உரைப்பதும் காண்க.

மனம், வாக்கு, காயத்தால் வணங்குதல் இங்கு முறையினால் வணங்குதல் ஆம். சிவாகம முறையில் பூசித்து வழிபடுதலும் குறிக்கும். திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்த திருப்பாடல்கள் முறைப்படி ஒதப் படுதலை உணர்த்துவதை நோக்கின், இத்திருமுறையை ஒதுதலைப் புரிதல் என்பதும் சிறப்புடைத்தாம். இவ்வாறு வணங்கும் அடியவர், முதன்மையான நெறியான திருவடிப் பேறு கைவரப் பெறுவர் என்றால் மிகையாகா.

104. ஆனில் அம்கிளர் ஐந்தும்
அவிர்முடி ஆடிஓர்
மானில் அங்கையி னான்மணம்
ஆர்மங் கலக்குடி
ஊனில் வெண்டலைக் கையுடை
யானுயர் பாதமே
ஞான மாகநின்று ஏத்தவல்
லார்வினை நாசமே.

தெளிவுரை: பசுவின் வாயிலாக அழகுடன் தோன்றும் பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்று

122 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

வழங்கும் ஐந்தும் கொண்டு பூசனை ஏற்று மானைக்
கரத்தில் ஏந்தி விளங்கும் ஈசன், மணம் கமழும்
மங்கலக்குடியில் கபாலம் ஏந்தி இருக்க, அப்
பெருமானின் திருப்பாதமே அடையப் பெறுகின்ற
ஞானமாகக் கொண்டு ஏத்துபவர்களுடைய
வினையானது நீங்கிச் செல்லும்.

சிறப்புரை: ஈசன், பசுவிலிருந்து தோன்றும் பஞ்சகல்
வியத்தைப் பூசனைப் பொருளாக ஏற்று மகிழ்வதனைப்
“பாலொடு ஆனஞ்சம் ஆட்டுகந்தானை” என வரும்
சந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரமும் காண்க.

ஆன் - பசு. மானிலங்கை - மான் நில் அம் கை. மான் நிலவும் கை.
ஊனில் வெண்டலை - கபாலம். உயர்பாதம் - மன்னுயிர்க்கு
உயர்வைத் தரும் பாதம்.

105. தேனு மாய்அமு தாகிநின்
றான்தெளி சிந்தையுள்
வானு மாய்மதி சூடவல்
லான்மங் கலக்குடி
கோனை நாள்தொறும் ஏத்திக்
குணங்கொடு கூறுவார்
ஊன மானவை போயறும்
உய்யும் வகையதே.

தெளிவுரை: ஈசன், தெளிந்த சித்தம் உடையவர்களுக்குத்
தேனாகவும் அமுதமாகவும் விளங்குபவன்; ஞான
வெளியாகவும் விளங்குபவன். சந்திரனைச் சூடியுள்ள
அப்பெருமான், மங்கலக்குடியின்கண் தலைவனாய்
விளங்க, நாள்தோறும் ஏத்திப் போற்றுபவர்களுக்கு,
அவர்கள் உய்யும் வகையில், ஊனமாக இருக்கும்
குறைபாடுகள் யாவும் நீங்கும்.

சிறப்புரை: சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனாகவும் இருந்து நோய் நீக்கும் மருந்தாகியும், ஆரா அமுதனாய் இருந்து வாழவைக்கும் பெருமானாகவும் ஈசன் விளங்குதலை, தேனுமாய் அமுதாகி நின்றான் என்பது உணர்த்துவ தாயிற்று.

ஊனமானவை அற்றொழியும் என்று மொழியும் மாண்பினை, “ஊனத்துறு நோய்கள் அடியார்மேல் ஒழித்தருளி வானத்துறு மலியும் கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்” என்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வாக்காலும் அறிக.

106. வேள்படுத்திடு கண்ணினன்
மேருவில் லாகவே
வான ரக்கர் புரமெரித்
தான்மங் கலக்குடி
ஆளும் ஆதிப் பிரானடி
கள்ளடைந் தேத்தவே
கோளு நாளவை போயறும்
குற்றமில் லார்களே.

தெளிவுரை: மன்மதனை எரித்த நெற்றிக் கண்ணுடைய பரமன், மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டு கொடிய அரக்கர்களாகிய முப்புரத்து அவுணர்களை எரித்து மங்கலக்குடியில் ஆதிப் பிரானாக வீற்றிருந்து அருளாட்சி புரிபவன். அப் பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி ஏத்த நவக்கிரகங்களாலும், விண்மீன்கள் (நட்சத்திரங்கள்) முதலியவற்றாலும் உண்டாகும் தீமைகள் நீங்கும்; மனம், மொழி, மெய் ஆகியவற்றாலும் உண்டாகும் குற்றத்தினையும் இழைக்க மாட்டார்கள்.

124 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: ஈசன் திருவடிகள் இம்மையில் அபரஞானம், பரஞானம் ஆகியவற்றைப் புரிந்து தெளிவுற்ற வராதலும், பாச நீக்கம், சிவப்பேறு ஆகியன நல்கி மறுமைக்கு இன்பம் பயத்தலும் ஆதிப்பிரானின் அடிகள் அடைந்து ஏத்த வல்லார்க்கு வாய்க்கும் என்று உணர்த்தப் பெற்றது.

கோள்களால் நேரும் துன்பங்கள் சிவனடியார்களுக்கு இல்லை என்றும், மற்றும் அக் கிரகங்கள் அனைத்தும் நன்மை செய்யவல்லவை என்றும், திருஞானசம்பந்தர், “தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து நலியாதவண்ணம் உரைசெய்” என்று (பதிக எண் 85. பொதுப் பாடல் (11) - வ. எண் 927) உணர்த்துதல் அறிக.

நாளவை: விண் மீன்கள் 27இல் ஆயில்யம், பரணி, கேட்டை, விசாகம் முதலானவை. இதற்குரிய பழம் பாடலாவது:

ஆதிரை பரணி ஆரல்
ஆயில்யம் முப்பூரம் கேட்டை
தீதுறு விசாகம் சோதி
சித்திரை மகம் ஈராளும்
மாதனம் கொண்டார் தாரார்
வழிநடைப் பட்டார் மீளார்
பாய்தனில் படுத்தார் தேறார்
பாம்பின்வாய்த் தேரைதானே

என்பதாகும்.

107. பொலியு மால்வரை புக்கெடுத்
தான் புகழ்ந்து ஏத்திட
வலியும் வாளொடு நாள்கொடுத்
தான்மங் கலக்குடிப்

புலியின் ஆடையி னான்அடி
யேத்திடும் புண்ணியர்
மலியும் வானுல கம்புக
வல்லவர் காண்மினே.

தெளிவுரை: பொலிவுடன் திகழ்ந்து விளங்கும் பெருமை
மிக்க கயிலையை அடைந்து அதனை எடுத்த
இராவணன், நலிந்து ஞான்று புகழ்ந்து ஏத்திட வலிமை
யும், மந்திரவாளும், நீண்ட வாழ்நாளும் கொடுத்த
பரமன், புலித்தோல் ஆடை தரித்து மங்கலக்குடியில்
வீற்றிருக்கின்றான். அப்பெருமானுடைய திருவடியை
ஏத்திப் பரவும் புண்ணியர்கள் சிறந்ததாகிய முத்திப்
பேற்றை எளிதாக வாய்க்கப் பெறும் வல்லவர் ஆவார்.

காண்மினே - உறுதிப் பொருள் காட்டும் தேற்றச் சொல்.

108. ஞால முன்படைத் தானளிர்
மாமலர் மேலயன்
மாலும் காணவொ ணாளரி
யான்மங் கலக்குடி
ஏல வார்குழ லாள்ஒரு
பாகம் இடங்கொடு
கோல மாகிநின் றான்குணம்
கூறும் குணமதே.

தெளிவுரை: உலகினைப் படைத்த பிரமனும், திரு
மாலும் காணமுடியாத சோதிப் பிழம்பாகிய பரமன்,
மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரை ஒரு
பாகத்தில் இடங்கொண்டு மங்கலக்குடியில் அழகுடன்
வீற்றிருப்பவன். அப் பெருமானின் சிறந்த புகழைக்
கூறுவது, மன்னுயிர்க்குரிய நற்பண்பாகும்.

ஏலவார் குழலி - உமாதேவி.

109. மெய்யின் மாசினர் மேனி
 விரிதுவர் ஆடையர்
 பொய்யை விட்டிடும் புண்ணியர்
 சேர்மங் கலக்குடிச்
 செய்ய மேனிச் செழும்புனற்
 கங்கை செறி சடை
 ஐயன் சேவடி யேத்தவல்
 லார்க்கு அழ காகுமே.

தெளிவுரை: உடலின் மாசும் துவராடையும் கொண்டு
 மேவும் பிற சமயத்தவர்தம் பொய்யுரைகளை ஒதுக்கி
 நீக்குகின்ற புண்ணிய மாந்தர்கள் சேர்ந்து விளங்கும்
 மங்கலக்குடியில், சிவந்த திருமேனியராய்ச் செழுமை
 யான கங்கை செறிந்த சடையுடையவராய், விளங்கும்
 தலைவராகிய ஈசன் சேவடியை ஏத்த வல்லவர்களுக்கு,
 அழகு கைவரப் பெறும்.

சிறப்புரை: அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பது
 போன்று அகமகிழ்ச்சி, மலர்ந்த முகத்தையும், நல்ல
 வடிவழகினையும் நல்குதலும், பதினாறு பேறுகளுள்
 ஒன்றாதலும் குறிக்கப் பெறுமாறு “அழகு ஆகும்” என
 உணர்த்தப்பெற்றது.

110. மந்த மாம்பொழில் குழ்மங்
 கலக்குடி மன்னிய
 எந்தை யைஎழி லார்பொழிற்
 காழியர் காவலன்
 சிந்தை செய்தடி சேர்த்திடு
 ஞானசம் பந்தன்சொல்
 முந்தி யேத்தவல் லார்இமை
 யோர்முதல் ஆவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மந்த மாருதம் (மென்காற்று) திகழும் பொழில் சூழும் மங்கலக்குடியில் வீற்றிருக்கும் எந்தை ஈசனை, எழில் மிக்க பொழில் திகழும் சீகாழிப்பதியின் காவலன் சிந்தை செய்து திருவடிக்குச் சேர்த்திடும் ஞானசம்பந்தன் திருப்பதிகத்தை முந்தி மேவும் விருப்பத்துடன் ஏத்த வல்லவர்கள், தேவர்தம் முதல் வனாய் விளங்குவார்கள்.

எந்தை - எம் தந்தை.

147. சீகாழி

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

111. நல்லாணை நான்மறை யோடியல் ஆறங்கம்
வல்லாணை வல்லவர் பால்மலிந் தோங்கிய
சொல்லாணைத் தொல்மதிந் காழியே கோயிலாம்
இல்லாணை யேத்தநின் றார்க்குளது இன்பமே.

தெளிவுரை: நல்லதெல்லாம் ஆகி நின்று புரிபவனை, நான்கு மறைகளோடு அதன் ஆறு அங்கங்களும் நன்கு விரித்தானை, ஆற்றல் பொருந்திய வேதங்களை ஓத வல்லவர்களாகிய மறையவர்பால் விளங்கும் வாய்ச் சொல்லாக விளங்குபவனை, சீகாழிப் பதியினைத் தனது இடமாக உள்ள ஈசனை, ஏத்தி நின்று வழிபடும் அடியவர்களுக்கு இன்பம் எக் காலத்திலும் நிலைத்து இருக்கும்.

கோயிலாம் இல்லாணை - இருப்பிடம். நின்றார் - நிலைத்து நின்றல். உளது இன்பம் - இம்மை இன்பமும் மறுமை இன்பமும் உள்ளது ஆதல்.

112. நம்மானை மாற்றி நமக்கரு ளாய்நின்ற
பெம்மானைப் பேயுடன் ஆடல்பு ரிந்தானை
அம்மானை அந்தணர் சேரும் அணிகாழி
எம்மானை யேத்தவல் லார்க்கு இடர் இல்லையே.

தெளிவுரை: நமக்குப் பிறவியின்வழி மானமாய் இருக்கும் மும்மலங்களாகிய ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகியனவற்றை நீக்கிப் பேரருளாய் நிலைத்துள்ள ஈசன் பேய்க்கணங்களுடன் ஆடல் புரிபவன். அந்தணர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து வேதம் ஒதி வழிபடுகின்ற அப்பெருமானை ஏத்திப் பரவுபவர்களுக்கு இடர் ஏதும் இல்லை.

113. அருந்தானை அன்புசெய்து ஏத்தகில் லார்பால்
பொருந்தானைப் பொய்யடி மைத்தொழில் செய்வாருள்
விருந்தானை வேதியர் ஓதும்இடை காழி
இருந்தானை யேத்துமி னும்வினை யேகவே.

தெளிவுரை: தனக்கென்று உண்ணும் பொருள் ஏதும் இல்லாதவனை, அன்பு செய்யாதவர்பால் பொருந்தாதவனை, பொய்யடிமை பூண்டவர்க்குப் புதிய வனாய் இருப்பவனை, வேதியர்கள் ஓதுகின்ற காழிப் பதியில் மேவும் ஈசனை, நும்வினை யாவும் விட்டு விலகுமாறு வணங்குவீராக.

சிறப்புரை: வினை நுகர்வு தனக்கிலாதவன் ஈசன் என்பதை “அருந்தானை” என்பது உணர்த்துவதாயிற்று; பொய்யடிமை கொண்டவர்க்கு விளங்கித் தோன்றாதவன் என்பதனை “விருந்தானை” என்னும் சொல் உணர்த்திற்று; “பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்” எனும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வாக்கும் நோக்குக.

114. புற்றாணைப் புற்றர வம்மரை யின்மிசைச்
சுற்றாணைத் தொண்டுசெய் வாரவர் தம்மொடும்
அற்றாணை அந்தணர் காழி யமர்கோயில்
புற்றாணைப் பற்றிநின் றார்க்கில்லை பாவமே.

தெளிவுரை: புற்றாகியும் புற்றில் வாழும் அரவத்தை
அரையில் சுற்றியவனாகவும் தொண்டு செய்து விளங்
கும் தன்முனைப்பு அற்றவர்பால் பொருந்துபவனை,
வேதம் ஓதும் அந்தணர்கள் விளங்கும் காழிப்பதியில்
விளங்கிப் பற்றாய் இருந்து அருள் புரியும்
பெருமானாகிய ஈசனைப் பற்றி வழிபடுபவர்களுக்குப்
பாவம் இல்லை.

115. நெதியாணை நெஞ்சிடங் கொள்ளநி னைவார்தம்
விதியாணை விண்ணவர் தாம்வியந் தேத்திய
கதியாணைக் காரூல வும்பொழிற் காழியாம்
பதியாணைப் பாடுமி னும்வினை பாறவே.

தெளிவுரை: அரிய செல்வனாயும், நெஞ்சில் தியானம்
செய்பவருக்கு உள்நின்று உணர்த்தி விதிப்பவனாயும்,
தேவர்கள் எல்லாம் தொழும் நெறியாயும், மேகம்
தவழும் பொழில் சூழும் காழிப்பதியில் மேவும்
ஈசனாயும் விளங்கும் பெருமானைப் பாடிப் போற்றி
வணங்குமின். நும் வினை யாவும் அழிந்து துன்பம்
நீங்கும்.

நெதி - செல்வம், தியானம். கதி - நெறி.

பதி - இடம், தலைவன். பாற - அழிய.

116. செப்பாண மென்முலை யானைத் திகழ்மேனி
வைப்பாணை வார்கழல் ஏத்தி நினைவார்தம்
ஓப்பாணை ஓதம் உலாவு கடற்காழி
மெய்ப்பாணை மேவிய மாந்தர் வியந்தாரே.

130 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: உமாதேவியை உடனாகக் கொண்ட செம்
மேனியனாய்த் திருக்கழலை நினைத்து வணங்கி
மகிழும் அடியவர்கள்பால் விளங்கி, அவர்களுடைய
விழைவினை ஏற்று அருள் புரிபவன், கடலலையின்
ஓதம் நிலவும் காழிப்பதியின் மெய்ப்பொருள் ஆகிய
பரமன். அப்பெருமானை வழிபடும் மாந்தர்கள், புகழ்
பெற்றவர் ஆவார்கள்.

மெய்ப்பு - மெய்ப் பொருள். வியந்தார் - புகழப்படுதல்.

117. துன்பானைத் துன்பம் அழித்தருள் ஆக்கிய
இன்பானை ஏழிசை யின்னிலை பேணுவார்
அன்பானை அணிபொழிற் காழி நகர்மேய
நம்பானை நண்ணவல் லார்வினை நாசமே.

தெளிவுரை: எப்பொருளும் ஆகும் தன்மையில் துன்ப
மும் அத்தகைய துன்பத்தைத் தீர்க்கும் இன்பமும் ஆகி,
ஏழிசையின் வடிவாகியும், பேணும் அடியவர்தம்
அன்பில் உறைபவனாய், அழகிய பொழில்கள்
விளங்கும் காழி நகர் மேவிய சிவனை நண்ணி
வணங்குபவர்கள் வினை யாவும் அழிந்துவிடும்.

சிறப்புரை: ஈசனால் யாவும் நிகழவல்லது என்னும்
மாண்பு தோன்ற “துன்பானை” என உணர்த்துவது
காண்க. இதனை, “இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே
உள்ளானே” என்னும் மாணிக்கவாசர் அமுதமொழி
யுடன் நோக்குக.

நம்பன் - சிவன்.

118. குன்றானைக் குன்றெடுத்தான்புய நாலைந்தும்
வென்றானை மென்மல ரானொடு மால்தேட
நின்றானை நேரிழை யாளொடும் காழியுள்
நன்றானை நம்பெரு மானை நணுகுமே.

தெளிவுரை: எக்காலத்திலும் குறைவு படாதவனாய்க் குன்றுபோல் உறுதியாக விளங்குபவன் ஈசன். அப் பெருமான், கயிலையைப் பெயர்த்த இருபது தோள் உடைய இராவணனைப் பெருவிரலால் அடர்த்து அன்புடைய பக்தனாக்கி வென்றவன்; திருமாலும் பிரமனும் தன்னைத் தேடி அலையுமாறு செய்தவன்; உமாதேவியோடு சீகாழிப் பதியில் நன்று எல்லாம் ஆகி அருள் செய்பவன். அத்தகைய பெருமானை அடைந்து வணங்குக.

சிறப்புரை: “நன்றானை” என்றமையால், வணங்கும் அடியவர்கள் நல்லது யாவும் பெறுமாறு அருள் புரிபவன் இறைவன் என்று உணர்த்தப் பெறுவ தாயிற்று.

119. சாவாயும் வாதுசெய் சாவகர் சாக்கியர்
மேவாத சொல்லவை கேட்டு வெகுளேன்மின்
பூவாய கொன்றையி னானைப் புனற்காழிக்
கோவாய கொள்கையி னான்அடி கூறுமே.

தெளிவுரை: வாதம் புரிவதில் தொய்வும் வீழ்ச்சியும் ஏற்படும் நிலையிலும் பழித்துக் கூறும் சாக்கியர் முதலானோர் சொற்களைக் கேட்டு, வெகுண்டு எழுதல் வேண்டாம். பூ எனச் சிறப்புடன் திகழும் கொன்றை மலரைச் சூடிய இறைவன், நீர்வளம் மிக்க காழிப்பதியின் ஈசனாய் விளங்குபவன். அப் பெருமானை வணங்குவதும் அவன் திருப்புகழைப் போற்றி மகிழ்வதும் கொள்கையாகக் கொள்ளுக. அது எல்லா நன்மைகளும் தரும் என்பது குறிப்பு.

120. கழியார்சீர் ஓதமல் கும்கடற் காழியுள்
ஓழியாது கோயில்கொண் டானை உகந்துள்கித்

தழியார்சொல் ஞானசம் பந்தன் தமிழார
மொழிவார்கண் மூவுல கும்பெறு வார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உப்பங்கழிகள் உடையதும் சீரான கடல் அலைகளின் ஒதம் கொண்டதும் ஆகிய சீகாழியில் நீக்கமற நிறைந்து கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனை, மகிழ்ச்சியுடன் உருகித் தழைக்கும் அன்பு விளங்க ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இத் திருப்பதிகத்தை இனிமையுடன் மொழிபவர்கள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், பாதாளம் ஆகிய மூன்று உலகத்தின் கண்ணும் உள்ள சிறப்பினைப் பெறுவார்கள்.

சிறப்புரை: வழிபடுகின்ற முறையில் காமியம், நிஷ்காமியம் என்று இருவகை உண்டெனினும், வெறும் கிரியைகளால் ஆன வழிபாடு மட்டும் அன்றி, உள்ளத்தில் அன்பு மேலிட்டுச் செய்யும் வழிபாடு கொள்ளத் தகுந்தது என்று, “உகந்து உள்கி” என்னும் தொடரால் உணர்த்தப்படுவது நோக்குக.

இதனை, “பாட்டகத்து இசையாகி நின்றானைப் பத்தர் சித்தம் பரிவினியானை” என்று சுந்தரர் தேவாரம் உரைப்பதனாலும் ஓர்க.

(இப்பதிகத்தில் 10ஆவது பாடல் கிடைக்கவில்லை.)

148. திருக்கச்சியேகம்பம்

தல விளக்கம்: தொண்டை நாட்டுத் தலம். முதலாவது திருத்தலம். மூவர் பரீடல் பெற்றது. சக்தி பீடமாக விளங்குவது. காமாட்சியம்மை 32 அறங்கள் செய்த

தலம். பூசிக்கும்போது, வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து எழ, தான் மணலால் நிறுவிய சிவலிங்கத் திருமேனியைக் காமாட்சியம்மை தழுவி அணைத்தஞான்று, அத்தழும்பு தோன்றக் குழைந்து விளங்கிய ஈசன், தழுவக்குழைந்தவராயினார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இடக்கண் பெற்ற தலம். இதனை, “காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாறே” என்னும் சுந்தரர் வாக்காலும் அறியலாம். இத்திருக்கோயிலுள்ள வேறு சந்நிதிகள் கச்சிமயானம், வாலீசம்.

இப்பதியில் விளங்கும் பாடல் பெற்ற ஏற்ற திருத்தலங்கள்:

1. திருமேற்றளி. 2ஆவது திருத்தலம்
2. திருக்கச்சி ஓணகாந்தன்தளி. 3ஆவது திருத்தலம்
3. கச்சி அனேகதங்காவதம். 4ஆவது திருத்தலம்
4. கச்சித் திருநெறிக் காரைக்காடு. (திருக்காலிமேடு) 5ஆவது திருத்தலம்.

(முதல் திருமுறை - பதிக எண் 133 காண்க.) கச்சி - காஞ்சிபுரம் ஊர். ஏகம்பம் - திருக்கோயிலின் பெயர்.

சுவாமி : ஏகாம்பர நாதர், கச்சியேகம்பர்

அம்பிகை : காமாட்சியம்மை, ஏலவார்குழலி

தீர்த்தம் : சிவகங்கை, கம்பா நதி

தல மரம் : மாமரம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

121. மறையானை மாசிலாப்புன் சடைமல்குவெண்
பிறையானைப் பெண்ணொடுஆணா கியபெம்மானை

இறையானை ஏர்கொள்கச்சித் திருவேகம்பத்து
உறைவானை யல்லது உள்காது எனது உள்ளமே.

தெளிவுரை: வேத வடிவானவனை, மாசில்லாத சடையின்கண் வெண்பிறை சூடியவனை, பெண்ணும் ஆணும் ஆகி விளங்கும் அர்த்தநாரியாகிய பெருமானை, இறைவனை, அழகு பொருந்திய கச்சியில் (காஞ்சிபுரம்) திருவேகம்பம் என்று வழங்கப் பெறும் திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் ஏகம்பநாதனை அல்லாது எனது உள்ளம் வேறு நினைக்காது.

சிறப்புரை: சடைமுடி தூய்மை பொருந்தி யாண்டும் திகழ்வதால் மாசு இல்லாத தன்மையுடையது என உணர்த்தப்படுதல் நோக்குக.

122. நொச்சியே வன்னிகொன்றை மதிசூவிளம்
உச்சியே புனைதல்வேடம் விடையூர்தியான்
கச்சியே கம்பமேய கறைக்கண்டனை
நச்சியே தொழுமினும்மேல் வினைநையுமே:

தெளிவுரை: நொச்சி, வன்னி ஆகிய பத்திரங்களும், கொன்றை மலரும், வெண்பிறைச் சந்திரனும், வில்வ இதழும் திருமுடியில் புனைந்த திருக்கோலத்துடன், இடப வாகனத்தில் காட்சி நல்கும் கச்சி ஏகம்பன் நீல கண்டனாக விளங்குபவன். அப் பெருமானை விரும்பித் தொழுமின்! நும் வினை நைந்து அழியும்.

சிறப்புரை: கருணையின் வயத்தால் விடம் அருந்திக் கறை கொண்ட மிடற்றினை உடைய பெருமான் நீல கண்டனாய் விளங்கும் தன்மையை உணர்த்தி, அப் பெருமான் வினை நீக்கி அடியவர்களைக் காத்தருள் பவன் என்றும் உணர்த்தப் பெற்றது.

“மேல் வினைநையும்” என்றது மேற்கொண்டு, பிறவிகள்தோறும் நுகரக்கூடிய “ஆகாமியம்” எனப்படுவது விலகும் என்பதாகும். இதன்வழி இப் பிறவியின் வாயிலாக வினையானது பற்றி நிற்காது என்று உணர்த்துவதாயிற்று. இதனால் பிராரத்த வினையும் சஞ்சித கன்மமும் தானாகவே நீங்கும் என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப் பெற்றது.

நச்சி - விரும்பி.

123. பாராரு முழுவமொந்தை குழலியாமொலி
சீராலே பாடலாடல் சிதைவில்லதோர்
ஏரார்பூங் கச்சியேகம் பணையம் மாணைச்
சேராதார் இன்பமாய அந்நெறிசேராரே.

தெளிவுரை: உலகத்தில் சிறந்து நிலவும் முழவு, மொந்தை, குழல், யாழ் ஆகியவற்றுடன் இறைவன் புகழ் மிக்க பாடல், ஆடல் ஆகியன, விதியிலிருந்து சிதைவுபடாது அவ்வவ் இயல்பிற்கு ஏற்றவாறு சிறந்து ஒங்கும் கச்சியில் விளங்கும் ஏகம்பப் பெருமானை நாடித் துதியாதவர், பேரின்ப நெறி சேரும் சிறப்பற்றவர்; ஏகம்பனைத் தொழுபவர் சிறப்படைவர் என்பதாம்.

124. குன்றேய்க்கு நெடுவெண்மாடக் கொடிகூடிப்போய்
மின்தேய்க்கு முகில்கள் தோயும் வியன்கச்சியுள்
மன்றேய்க்கு மல்குசீரான் மலியேகம்பம்
சென்றேய்க்கும் சிந்தையார் மேல் வினைசேராவே.

தெளிவுரை: குன்றினை நிகர்த்த வலிமையான உயர்ந்த மாடமானிகைகளில் விளங்கும் கொடியானது, மின்னல்கள் ஒளிரும் மேகங்களில் பொருந்தும் பெருமை உடைய கச்சியுள், சிறப்பால் பெருகும் புகழ் மிக்க

ஏகம்பம் சென்று வழிபடும் உள்ளம் ஒன்றிய அடிய வர்கள் மேல் வினையானது எக்காலத்திலும் அனுகாது.

125. சடையானைத் தலைகையேந்திப் பலிதருவார்தம்
கடையேபோய் மூன்றும்கொண்டான் கலிக்கச்சியுள்
புடையேபோன் மலருங்கம்பைக் கரையேகம்பம்
உடையானை யல்லது உள்காது எனதுள்ளமே.

தெளிவுரை: சடை முடியுடையவனை, அழகிய கரத்தில் பிர்ம கபாலம் ஏந்தித் தாருகவனத்து முனி பத்தினிகள் கடையாயிலில் நின்று அவர்களிடம் உடல் பொருள் ஆவி என மூன்றினையும் கொண்டு கச்சி நகருள் கொன்றை மலரும் கம்பை நதிக்கரையில் விளக்கும் ஏகம்பநாதனை அல்லாது எனது நெஞ்சமானது வேறு எதனையும் நாடாது.

சிறப்புரை: விழவறாக் காஞ்சி என்னும் சிறப்பினை “கலிக்கச்சி” என்னும் சொல் உணர்த்திற்று. திருத்தலத் தின் தீர்த்தமாகிய கம்பாநதி இத் திருப்பாட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளதும் நோக்குக.

கலி - விழா, முழக்கம், ஒலி, மகிழ்ச்சி. பொன் - கொன்றை, பெருமை, அழகு.

126. மழுவானோடு எழில்கொள்குலப் படைவல்லார்தங்
கெழுவானோர் இமையர் உச்சி உமையாள்கங்கை
வழுவாமே மல்குசீரால் வளர்ஏகம்பம்
தொழுவாரே விழுமியார்மேல் வினைதுன்னாவே.

தெளிவுரை: மழுவும் வாளும் குலமும் படையாகக் கொண்டுள்ள ஈசன், பெருமை மிக்க ஒளிபொருந்திய மலையரசன் மகளாகிய உமையவளும், கங்கையும் விளங்கவும் சீர்மல்கும் ஏகம்பத்தில் வீற்றிருக்க,

தவறாமல் அப் பெருமானைத் தொழுபவரே சிறப்புடையவர். அத்தகையோர்பால் வினையானது நெருங்காது.

துன்னா - நெருங்காது.

127. விண்ணுளார் மறைகள்வேதம் விரித்தோதுவார்
கண்ணுளார் கழலின்வெல்வார் கரிகாலனை
நண்ணுவார் எழில்கொள்கச்சி நகர் ஏகம்பத்து
அண்ணலார் ஆடுகின்ற அலங்காரம்மே.

தெளிவுரை: உயர்ந்து விளங்கும் மறைகளாகிய வேதத்தை விரித்து ஒதுவார்கண் விளங்கும் ஈசன், காலனைத் திருக்கழலால் உதைத்து வெற்றி கண்டவர். கச்சி நகரில் ஏகம்பத்தின்கண் மேவிய அப் பெருமானை நண்ணி வணங்குபவர்கள் எழில் பெறுவார்கள். அப் பெருமான் பூசனைப் பொருள்கள் கொண்டு ஆடும் சிறப்பு அலங்காரமாகத் திகழ்வதாகும்.

128. தூயானைத் தூயவாயம் மறையோதிய
வாயானை வாளரக்கன் வலிவாட்டிய
தீயானைத் தீதில்கச்சித் திருவேகம்பம்
மேயானை மேவுவார்என் தலைமேலாரே.

தெளிவுரை: ஈசன், தூயவன்; தூய்மையாகிய சிறந்த மறையை விரித்த பெருமையுடையவன்; இராவணனுடைய வலிமையை வீழ்த்தியவன்; தீயினைக் கரத்தில் ஏந்தியவன்; தீமை அறுத்து விளங்கும் கச்சித் திருவேகம்பத்தில் விளங்குபவன்; அப்பெருமானைச் சார்ந்து வணங்குபவர்கள், நான் உயர்வாகக் கருதக் கூடியவர்கள் ஆவர்.

சிறப்புரை: தன்னைச் சார்ந்தவர்களின் தீவினைகளை இல்லாமையாக்குவதனைப் புரிதலால், "தீது இல் கச்சித் திருவேகம்பம்" என்று உணர்த்தப் பெற்றது.

திருவேகம்பப் பெருமானை வணங்கும் அடியவர் பெருமை "தலை மேலார்" என்று போற்றப்படுவது அறிக.

129. நாகம்பூண் ஏறதுஏறல் நறுங்கொன்றைதார்
பாகம்பெண் பலியும்ஏற்பர் மறைபாடுவர்
ஏகம்பம்(ம்) மேனியாடும் இறையிருவர்க்கு
மாகம்பம் அறியும் வண்ணத் தவனல்லனே.

தெளிவுரை: ஈசனார், நாகத்தை அணிகின்ற ஆபரணமாக உடையவர்; இடப வாகனத்தில் ஏறுபவர்; மணம் பொருந்திய கொன்றை மாலையுடையவர்; உமாதேவியைப் பாகமாக உடையவர்; கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை கொள்பவர்; வேதம் விரித்து ஒதுபவர்; திருவேகம்பத்தில் மேவி விளங்கும் இறைவர். அப்பெருமான், திருமால், பிரமன் ஆகிய இருவருக்கும் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் அற்றவராய் பெரிய தீப் பிழம்பு அணைய தூண்போன்று நெடிது ஒங்கியவர் ஆவார்.

பூண் - அணியப் பெறும் ஆபரணம்.
மாகம்பம் - பெரியதூண், தீப் பிழம்பு.

130. போதியார் பிண்டியார்என்று இவர்பொய்ந்நூலை
வாதியா வம்மினம்மா வெனுங்கச்சியுள்
ஆதியார் மேனியாடுந் திருவேகம்பம்
நீதியால் தொழுமினும் மேல்வினை நில்லாவே.

தெளிவுரை: பௌத்தர்களும் சமணர்களும் கூறும் பொய்ந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாதம்

புரியாது வம்மின். பெருமையும் வளமையும் உடைத்தெனப் போற்றப்பெறும் கச்சியுள், முழுமுதற் பொருளாயும் ஆதிப்பிரானாயும் மேவி, நடம்பயிலும் திருவேகம்ப நாதரை நியதிப்படி தொழுமின். நுமக்கு வினையானது சாராது.

சிறப்புரை: “அம் மா” என்று சுட்டப் பெற்று திருத்தலத்தின் விருட்சமாகிய மாமரத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளது காண்க. ஆதிப்பிரானாகிய ஈசன் சிறப்பினை, “ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் அதென்றுவே என்று அருளாயே” என வரும் திருவாசகத் தொடரையும் நோக்குக.

131. அந்தண்பூங் கச்சியேகம் பனையம்மானைக்
கந்தண்பூங் காழியூரன் கலிக்கோவையால்
சந்தமே பாடவல்ல தமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற் பாடியாடக் கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: அழகிய குளிர்ச்சி மிக்க கச்சியில் அழகிய தலைவனாக விளங்கும் ஏகம்பப் பெருமானை, வாசனை கமழும் அழகிய சீகாழி என்னும் ஊரில் விளங்குபவனாய் ஒலிமாலையாம் சொல் மாலையைச் சந்தம் மல்கப் பாடவல்ல தமிழ் ஞானசம்பந்தன் பாடிய இத் தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பக்தியுடன் பாடித் தன்னை மறந்து ஆடும் அன்பர்களுக்குப் பாவமானது கெடும்.

கலிக் கோவை - ஒலி மாலை.

149. திருக்கோழம்பம்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 35ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. திருக்குழம்பியம் என வழங்கப் படுகிறது.

சந்தன் என்னும் வித்தியாதரன் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். அம்பிகை பசு வடிவத்தில் வழிபட்டது. இந்திரன் வழிபட்டது.

சுவாமி : கோகிலேசுவரர், கோழம்ப நாதர்

அம்பிகை : செளந்தர நாயகி

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

132. நீற்றாணை நீள்சடைமேல் நிறைவுள்ளதோர்
ஆற்றாணை அழகமர்மென் முலையாளையோர்
கூற்றாணைக் குளிர் பொழிற் கோழம்பமேவிய
ஏற்றாணை யேத்துமின் நும்இடரேகவே.

தெளிவுரை: திருவெண்ணீறு பூசிய பெருமானை, நீண்ட சடையின் மீது கங்கை தரித்தவனை, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் உடையவனை, குளிர்ச்சியான பொழில் திகழும் கோழம்பம்மேவிய இடப வாகனனை ஏத்தி வழிபடுமின். உம் இடர் தீரும்.

133. மையான கண்டனைமான் மறியேந்திய
கையானைக் கடிபொழிற் கோழம்பமேவிய
செய்யானைத் தேனெய்பாலுந் திகழ்ந்தாடிய
மெய்யானை மேவுவார்மேல் வினைமேவாவே.

தெளிவுரை: கரிய கண்டத்தை உடையவனை, மான் ஏந்திய கரத்தையுடையவனை, மணம் கமழும் சோலை சூழ்ந்த கோழம்பம் மேவிய செம்மேனியுடைய நாதனைத் தேனும், நெய்யும், பாலும் திகழப் பூசனை கொள்ளும் திருமேனியுடைய ஈசனை நாடி வணங்கு பவர்பால் வினை நாடாது.

134. ஏதனை ஏதமிலா இமையோர் தொழும்
வேதனை வெண்குழை தோடு விளங்கிய
காதனைக் கடிபொழிற்கோ ழும்பமேவிய
நாதனை யேத்துமினும் வினைநையவே.

தெளிவுரை: ஏதப்பொருளாய் இருப்பதற்குக் காரணப் பொருளாகிய ஈசனை, குற்றமில்லாத யோகியர் தொழும் வேதப் பொருளாகியவனை, வெண்குழையும் தோடும் விளங்கும் காதினனை, மணம் கமழும் பொழில்களையுடைய கோழம்பம் என்னும் பதியில் மேவிய நாதனை ஏத்தி வழிபடுமின். நும் வினை யாவும் நைந்து அழியும்.

சிறப்புரை: ஈசன் ஏதம் உடையவன் என்பது எல்லாச் செயலுக்கும் காரணகர்த்தராக விளங்கும் தன்மை குறித்து கூறப்பட்டது. “குற்றம் நீ குணங்கள் நீ” (மூன்றாம் திருமுறை பதிக எண் : 3:52) எனத் திருஞான சம்பந்தர் கூறுவது காண்க.

ஏதன் - குற்றமுடையவன். இமையோர் - யோகியர், தேவர்.

135. சடையானைத் தண்மலரான் சிரமேந்திய
விடையானை வேதமும்வேள் வியுமாயநன்கு
உடையானைக் குளிர்பொழில்குழ் திருக்கோழம்பம்
உடையானை உள்குமின்உள் ளங்குளிரவே.

தெளிவுரை: சடையுடையவனை பிரம கபாலம் ஏந்திய இடப வாகனனை, வேதமும் வேள்வியும் ஆகிய

நன்மை உடையவனை, குளிர்ச்சியான பொழில்
சூழ்ந்த திருக் கோழம்பம் என்னும் பதியுடையவனை
மனதாரப் போற்றுமின். அவ்வாறு செய்தால் உள்ளம்
மகிழ்ச்சி அடையும்.

136. காரானைக் கடிகமழ்கொன் றையம்போதணி
தாரானைத் தையலொர்பால் மகிழ்ந்தோங்கிய
சீரானைச் செறிபொழிற்கோ ழும்பமேவிய
ஊரானை யேத்துமின் நும்மிடர்ஒல்கவே.

தெளிவுரை: மேகம் போன்று குளிர்ந்து அருள்பவனை,
மணம் கமழும் கொன்றை மலரை மாலையாக
உடையவனை, உமாதேவியை ஒரு பாகமாக மகிழ்ந்து
ஒங்கிய சிறப்புடையவனை, பொழில் சூழும்
கோழம்பம் என்னும் கோயிலை இடமாகக் கொண்ட
வனை ஏத்தி வணங்குமின். உமது இடர் யாவும் கெடும்.

137. பண்டாலின் நீழலானைப் பரஞ்சோதியை
விண்டார்கள் தம்புரமூன் றுடனேவேவக்
கண்டானைக் கடிகமழ்கோ ழும்பங்கோயிலாக்
கொண்டானைக் கூறுமின் உள்ளங்குளிரவே.

தெளிவுரை: பண்டைய நாளில் சனகாதி முனிவர்கள்
நால்வர்க்கு உபதேசம் செய்யும் பொருட்டு ஆலமர
நீழலில் அமர்ந்த பெருமானை, பரஞ்சோதியை,
பகைவராகிய முப்புர அசுரர்களும் கோட்டைகளும்
ஒருசேர உடனே எரியுமாறு செய்தவனை, கோழம்
பத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டவனைப் போற்றி
வாழ்த்த உள்ளம் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கும்.

138. சொல்லானைச் சுடுகணையால் புரமூன்றுளய்த
வில்லானை வேதமும்வேள் வியும்ஆனானைக்
கொல்லானை யுரியானைக்கோ ழும்பமேவிய
நல்லானை யேத்துமின் நும்மிடர்நையவே.

தெளிவுரை: ஈசன், மந்திரச் சொல்லாக விளங்குபவன்; அக்கினி என்னும் கணைதொடுத்து முப்புரங்களை எய்து எரியுமாறு செய்த வில்லை உடையவன்; வேதமும் வேள்வியும் ஆனவன்; கொல்லும் தன்மை உடைய யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்திக் கொண்டவன்; கோழம்பம் என்னும் கோயிலின்கண் விளங்கும் நல்லவன். அப் பெருமையுடைய பரமனை நும் இடர் நைந்து கெடும்பொருட்டு ஏத்தி வழிபடுக.

சிறப்புரை: சொல்லும் பொருளாக விளங்கி மேவும் ஈசன், “சொல்லான்” எனவும், உயிர்களுக்கு மங்கலம் செய்யும் தன்மையால் “நல்லான்” எனவும் உணர்த்துப் பெறுதல் அறிக.

139. விற்றானை வல்லரக்கர் விறல்வேந்தனைக்
குற்றானைத் திருவிரலாற் கொடுங்காலனைச்
செற்றானைச் சீர்திகழுந் திருக்கோழம்பம்
பற்றானைப் பற்றுவார்மேல் வினைபற்றாவே.

தெளிவுரை: விற்படை கொண்ட அரக்கர்களின் தலை வனாகிய இராவணனை, அவன் செயல் கூடாதவாறு தடுத்து அடர்த்தும், கொடிய காலனைத் திருப்பாதத் தால் செற்று அழித்தும், சீர் திகழும் திருக்கோழம்பம் என்னும் இடத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனைப் பற்றாகக் கொண்டு வணங்குபவர்களுக்கு, வினையானது சாராது. வினையே துன்பத்திற்குக் காரணமாக இருப்ப தால் வினை இல்லாத நிலையால் இம்மையில் துன்ப மற்ற வாழ்வும், மறுமையில் சிவப்பேறாகிய பேரின்ப வாழ்வும் கைகூடும் என்பதாம்.

குற்றுதல் - தடுத்தல்.

144 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

140. நெடியானோடு அயனறி யாவகை நின்றதோர்
படியானைப் பண்டங்க வேடம் பயின்றானைக்
கடியாருங் கோழம்ப மேவிய வெள்ளேற்றின்
கொடியானைக் கூறுமின் உள்ளங் குளிரவே.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் அறியாத வகையில்
நின்ற வடிவினனை, பண்டரங்கம் எனப்படும் கூத்துக்
குரிய வேடம் தாங்கினவனை நறுமணம் கமழும்
கோழம்பம் மேவி இடபக் கொடியுடைய ஈசனைப்
போற்றி வாழ்த்துமின், நும் உள்ளமானது மகிழும்.

141. புத்தரும் தோகையம் பீலிகொள் பொய்ம்மொழிப்
பித்தரும் பேசுவ பேச்சல்ல பீடுடைக்
கொத்தலர் தண்பொழிற் கோழம்ப மேவிய
அத்தனை யேத்துமின் அல்லல் அறுக்கவே.

தெளிவுரை: புத்தரும் சமணரும் பேசும் சொற்கள்
ஏற்கப்பெறும் பேச்சு ஆகாது. கொத்தாக மலர் தரும்
குளிர்ந்த பொழில்கள் கொண்டு பெருமை மிகுந்து
விளங்கும் கோழம்பம் மேவிய கடவுளை ஏத்துமின்.
உமது துன்பம் யாவும் தீரும்,

சிறப்புரை: ஈசனை “அத்தன், ஆனந்தன், அமுதன் என்று
அள்ளுறித் தித்திக்கப் பேசுவாய்” எனப் புகலும்
திருவாதவூரர் வாக்கும் நோக்குக.

பீடு - பெருமை. அத்தன் - கடவுள், குரு, தந்தை, செல்வன், உயர்ந்
தவன்.

142. தண்புனல் ஓங்குதண் ணந்தராய் மாநகர்
நண்புடை ஞானசம் பந்தனம் பானுறை
விண்பொழிற் கோழம்ப மேவிய பத்திலை
பண்கொளப் பாடவல் லார்க்கில்லை பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: குளிர்ந்த நீர்வளம் கொண்ட சீகாழி நகரில் நட்பு மிக்க ஞானசம்பந்தன், பொழில்சூழ் கோழம்பம் மேவிய ஈசனைப் பாடிய இத் திருப்பதிகத்தைப் பண்ணொடு பாடவல்லவர்களுக்கு, உலகில் எத்தகைய பாவமும் அணுகாது.

தண்ணந்தராய் - சீகாழி.

150. திருவெண்ணியூர்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 102ஆவது திருத்தலம். ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. கோயில் வெண்ணி என வழங்கப்படுவது.

கவாமி : வெண்ணிக் கரும்பேஸ்வரர், வெண்ணிநாதர்

அம்பிகை : சௌந்தரநாயகி

தீர்த்தம் : சூரிய தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம்

தல மரம் : நந்தியாவர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

143. சடையானைச் சந்திர னோடுசெங் கண்ணரா
உடையானை உடைதலை யிற்பலி கொண்டுஊரும்
விடையானை விண்ணவர்தாம்தொழும் வெண்ணியை
உடையானை அல்லதுஉள் காதுஎனது உள்ளமே.

தெளிவுரை: சடை முடியுடையவனை, வெண்திங்களும், சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பும் உடையவனை, உடைந்த தலையாகிய பிரம கபாலம் கொண்டு இடப வாகத்தில் வருபவனை, தேவர்கள் தொழுது போற்றும் வெண்ணி என்னும் பதியில் வீற்றிருந்து அருள்

வழங்கும் நாதனாகிய ஈசனை அல்லாது எனது உள்ளம் பிறவற்றை நினைக்காது.

சிறப்புரை: செங்கண் அரா என்னும் சொல் மூலமாக அரவத்தின் சிறப்பு உணர்த்தப் பெற்றது. இதற்குக் கட்செவி என்று வழங்கப் படுதலும் காண்க.

அரா - அரவம், பாம்பு. வெண்ணி - திருத்தலத்தையும், தலத்தில் மேவும் ஈசனார் திருப்பெயரையும் உணர்த்துவதாயிற்று!

144. சோதியைச் கண்ணவெண் ணீறணிந் திட்டஎம்
ஆதியை ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத
வேதியை வேதியர் தாம்தொழும் வெண்ணியின்
நீதியை நினையவல் லார்வினை நில்லாவே.

தெளிவுரை: சோதி வடிவானவனை, வெண்மையான திருநீறு அணிந்த ஆதியை, ஆதியும் முடிவும் இல்லாத வேதநாயகனை, வேதம் ஒதும் மறையோர் தொழுது போற்றும் வெண்ணிநாதனை, அறத்தின் நாயகனாகிய ஈசனை நினைத்துப் போற்றுபவர்கள்பால், வினையானது நிற்காது. அத்தகைய பெருமக்கள் துன்பம் அற்று விளங்குவார்கள்.

சிறப்புரை: ஈசன், “ஆதியும் ஆனவன்” என்பதனை “ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் அநெந்துவே என்றருளாயே” எனவும், “ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்” என்பதனை, “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெருஞ் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும்” எனவும் மாணிக்கவாசகர் உரைத்த பாங்குடன் நோக்குக.

வெண்ணி - தலத்தின் பெயரும் தலத்தில் விளங்கும் ஈசனார் திருநாமமாகிய வெண்ணிநாதர் என்பதும் ஆம்.

145. கனிதனைக் கனிந்தவ ரைக்கலந்து ஆட்கொள்ளும்
முனிதனை மூவுல குக்கொரு மூர்த்தியை
நனிதனை நல்லவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
இனிதனை யேத்துவர் ஏதமி லாதாரே.

தெளிவுரை: நினைத்துப் போற்றும் அடியவர்கள்
நெஞ்சில் கனிபோன்று சுவையாக விளங்குபவனை,
உள்ளம் அன்பினால் கனிந்து போற்றும் பக்தர்கள்
நெஞ்சிற் கலந்து ஆட்கொள்ளும் இறைவனை,
மூவுலகங்களுக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனாக விளங்கும்
மூர்த்தியை, நனிசிறந்து மேவும் ஈசனை, நல்லொ
ழுக்கமும் சிலமும் மிக்க ஞானிகள் தொழுகின்ற
வெண்ணியில் மேவும் இனிமையாய் அருள் வழங்கும்
பரமனை ஏத்தி வழிபடுபவர், குற்றம் அற்றவராய்
விளங்குவார்கள்.

சிறப்புரை: குற்றம் அற்றவராக விளங்குபவர்களுக்கு
எல்லா வகையிலும் மகிழ்ச்சியுண்டாகும் என்பதும்
வினையும் பாவமும் நாடாது என்பதும் உணர்த்தப்
பெற்றது.

முனிதன் - இறைவன்.

146. மூத்தானை மூவுல குக்கொரு மூர்த்தியாய்க்
காத்தானைக் கனிந்தவரைக் கலந்து ஆளாக
ஆர்த்தானை அழகமர் வெண்ணியம் மான்தன்றை
ஏத்தாதார் என்செய்வார் ஏழையப் பேய்களே.

தெளிவுரை: முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப்
பழம் பொருளாய் விளங்கும் தொன்மையுடையவனை,
முன்று உலகங்களுக்கும் ஒப்பற்ற மூர்த்தியாகிக்
காத்தருள் புரியும் கடவுளை, உண்மையான
அன்புடையவராய்க் கனிந்து உருகும் மனத்தினர்தம்

உள்ளத்தில் கலந்து அடியவர்களாக்கி மகிழ்ந்து அருள் புரிந்தவனை, அழகு பெருக விளங்கும் வெண்ணி நாதன்தன்னை ஏத்தாதவர் என் செய்வாரோ! கீழ்மைத்தனம் மிக்க பேய்களாய்த் திரிபவர் ஆவரே!

சிறப்புரை: ஈசனை அன்பினாற் கலந்து நின்று வணங்க வேண்டும் என்று உணர்த்தியது காண்க. இதனைக் “கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உன் உருகும் நலம்” என்றும், திருவடியை மலர்தூவிப் போற்றி வணங்கும் அன்பர்களே “ஆன்” எனத் தக்கவர்கள் என்ற மாண்பில், “தாள தாமரைகள் ஏத்தித் தடமலர்புனைந்து நையும் ஆளலாதவரைக் கண்டால் அம்மநான் அஞ்ச மாறே” என்றும் வரும் திருவாசக அமுதமொழியும் நோக்குக. “சங்கவெண் குழையோர் காதிற் கோமாற்கே நாம் என்றும் மீளா ஆளாக் கொய் மலர் சேவடியினையே குறுகினோமே” என்று திருநாவுக்கரசர் உரைப்பதும் காண்க.

ஈசனைத் துதித்துப் போற்றாது காலத்தை வீணாகக் கழித்தல், பேய்த்தன்மையுடையது என்று உணர்த்தப் பெறுதலைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், “நாயேன் பல நாளும் நினைப்பின்றி மனத்துன்னைப் பேயாய்த் திரிந் தலைந்தேன் பெறலாகா அருள் பெற்றேன்” என்று அருளிச் செய்தலும் காண்க.

147. நீராணை நிறைபுனல் சூழ்தரு நீள்கொன்றைத்
தாராணைத் தையலொர் பாகமு டையாணைச்
சீராணைத் திகழ்தரு வெண்ணி யமர்ந்துறை
ஊராணை உள்கவல் லார்வினை ஓயுமே.

தெளிவுரை: சோதி வடிவினனாய், நிறைபுனலாகிய கங்கை சூழ, நீண்ட கொன்றைமாலை சூடி, உமா

தேவியை ஒருபாகமாகக் கொண்ட புகழ் மிக்க ஈசன், பெருமை திகழும் வெண்ணி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருப்பவன். அப் பெருமானைத் தியானம் செய்து வணங்குபவர் வினை, செயலற்றதாகிக் கெடும்.

நீர் - ஒளி, சோதி.

148. முத்தினை முழுவயி ரத்திரள் மாணிக்கத்
தொத்தினைத் துளக்கம் இலாத விளக்காய்
வித்தினை விண்ணவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
அத்தனை அடையவல் லார்க்கில்லை அல்லலே.

தெளிவுரை: முத்து, வயிரம், மாணிக்கம் என்று உயர்ந்த தன்மையுடைய செல்வமாகக் திகழும் ஈசன், அணையா விளக்கெனவாய், எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றி வெளிப்படுவதற்குரிய வித்தாகித் தேவர்கள் தொழுது போற்றும் வெண்ணியில் விளங்குகின்றான். அக் கடவுளை வணங்கும் அடியவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை.

சிறப்புரை: பொருள்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக இருப்பது வித்து என்பதும், ஈசனே யாவற்றுக்கும் காரணனாக விளங்குதலால், அப்பெருமானே வித்தாக உள்ளவன் என்பதும் இவண் உணர்த்தப்பட்டது.

வித்தாகிய வினை, பிறவியின் எழுச்சிக்குக் காரணமாதலையும் அத்தகைய வித்தின் முளைத் தன்மையை, அறுத்து ஒழிப்பது, பிறவாமைக்கு வழியாகும் என்பதனை, “உணக்கிலாததோர் வித்து மேல் விளையாமல் என் வினை ஒத்தபின், கணக்கிலாத் திருக்கோலம் நீவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே” எனப் புகலும் மாணிக்கவாசகர் வாக்கும் காண்க.

துளக்கம் - அசைவு, நடுக்கம். துளக்கம் இலாத விளக்கு - அணையா விளக்கு. வித்து - தோற்றத்திற்குக் காரணமாகிய பொருள்.

149. காய்ந்தானைக் காமனை யும்செறு காலனைப்
பாய்ந்தானைப் பரியகை மாவுரித் தோன்மெய்யில்
மேய்ந்தானை விண்ணவர் தாம்தொழும் வெண்ணியில்
நீந்தானை நினையவல் லார்வினை நில்லாவே.

தெளிவுரை: மன்மதனை எரித்துக் காலனை வீழ்த்திப் பெரிய தோற்றமுடைய யானையின் தோலை உரித்துத் திருமேனியில் போர்த்திக் கொண்டவன், தேவர்கள் தொழுது வணங்கும் சிறப்பு மிக்க வெண்ணியில் வீற்றிருக்கும் ஈசன். அக் கடவுளை நினைத்து வழிபடுபவர்களிடம் வினையானது சேராது.

மேய்ந்தான் - வேந்தான். நீந்தான் - இறைவன்.

150. மறுத்தானை மாமலை யைமதி யாதோடிச்
செறுத்தானைத் தேகஅழி யத்திகழ் தோள்முடி
இறுத்தானை எழிலமர் வெண்ணிஎம் மானெனப்
பொறுத்தானைப் போற்றுவார் ஆற்றல் உடையாரே.

தெளிவுரை: அகந்தையால் பகைமை கொண்டு கயிலை மலையை மதியாது பெயர்த்த இராவணனுடைய வனப்பு அழியுமாறு தோள்களையும் முடிகளையும் துன்புறுத்தியவன், எழில் மேவும் வெண்ணியில் விளங்கும் இறைவன். அப்போது அவ்வரசர்கன், “எம் தலைவனே! காப்பாற்றுவீராக” என்று கலங்கி அழுது வேண்டி முறையிட, குற்றத்தைப் பொறுத்து அருள் புரிந்தவன் பரமன். அப் பெருமானைப் போற்றி வணங்குபவர்களுக்கு எல்லாவிதமான ஆற்றலும் கைவரப் பெறும்.

சிறப்புரை: எல்லாத் தலங்களிலும் வீற்றிருக்கும் ஈசன் ஒருவரே என்னும் கருத்தில் கயிலை மலையைப் பெயர்த்த இராவணனுக்கு அருள் புரிந்த பெருமான் வெண்ணிநாதர் என்று உணர்த்தப்பெறுவது காண்க. இவ்வாய்மையில் மலையைப் பெயர்த்த இராவணனுக்கு அருள் செய்தவன், திருவேகம்பநாதன் (காஞ்சிபுரம்) என்னும் நாவுக்கரசர் தேவாரமும் நோக்குக.

இலங்கை வேந்தன் இராவணன் சென்றுதன்
விலங்க லைஎடுக் கவ்விரல் ஊன்றலும்
கலங்கிக் கச்சியே கம்பவோ என்றலும்
நலங்கொள் செலவளித் தான்எங்கள் நாதனே.

(பாடல் 5-47)

151. மண்ணினை வானவ ரோடு மனிதர்க்கும்
கண்ணினைக் கண்ணனு நான்முக னுங்காணா
விண்ணினை விண்ணவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
அண்ணலை அடையவல் லார்க்கில்லை அல்லலே.

தெளிவுரை: ஈசனுடைய எட்டு மூர்த்தங்களாகிய நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், உயிர் ஆகியவற்றுள், முதலாவதாகக் கூறப்படும் மண்ணாக விளங்கி, தேவர்களுக்கும் பூவுலகத்தவர்களுக்கும் கண்ணாக இருப்பவன் ஈசன். அப்பெருமான் கண்ணனாகிய திருமாலும், நான்முகனாகிய பிரமனும் காணுதற்கு ஒண்ணாத நிலையில் விண்ணொள உயர்ந்து ஒங்கியவன். அவன், தேவர்கள் தொழும் வெண்ணியில் வீற்றிருக்கும் அண்ணல். அப்பெருமானை அடைந்து வணங்குவோர்க்குத் துன்பம் ஏதும் இல்லை. இம்மையில் நலமுடன் வாழ்வார்கள் என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: அட்டமூர்த்தங்களுடன் மண்ணும் விண்ணும் உணர்த்தி இவற்றின் இடையில் தோற்றப் பொலிவைக் கரந்து பின்னர் வணங்கி வேண்டிச் சோதிப் பிழம்பதாய்த் தோன்றியவன் என்று உணர்த்தப்படுதல் காண்க.

“இல்லை அல்லலே” என்பது இம்மையில் துன்பம் அற்ற வாழ்க்கையுடன் பிறவி நீக்கத்தையும் நல்கும் என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப் பெற்றது.

152. குண்டரும் குணமிலாத சமண் சாக்கிய
மிண்டர்கண் மிண்டவை கேட்டு வெகுளன்மின்
விண்டவர் தம்புரம் எய்தவன் வெண்ணியில்
தொண்டராய் ஏத்தவல் லார்துயர் தோன்றாவே.

தெளிவுரை: சமணரும் சாக்கியரும் கூறும் இடக்கான சொற்கள் கண்டு சினங்கொள்ளேல். பகைவராகிய முப்புராரிகளை வென்ற ஈசன் விளங்கும் வெண்ணி என்னும் திருத்தலத்தில் திருத்தொண்டராய் விளங்கி அப் பெருமானை வணங்குபவர்களுக்கு எக் காலத் திலும் துயரம் இல்லை.

153. மருவாரு மல்குகாழித்திகழ் சம்பந்தன்
திருவாருந் திகழ்தரு வெண்ணி அமர்ந்தானை
உருவாரும் ஒண்தமிழ் மாலை இவைவல்லார்
பொருவாகப் புக்கிருப் பார்புவ லோகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மணம் நிறைந்த சீகாழியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன், செல்வம் பெருகும் வெண்ணியில் வீற்றிருக்கும் ஈசனைப் போற்றி, ஒளிமிக்கதாக உரைத்த இத்தமிழ் மாலையைச் சொல்லவல்லவர்கள் பொருந்தி

விளங்கும் சிவலோகத்தில் சார்ந்து மகிழ்ந்
திருப்பார்கள்.

மரு - மணம். பொரு - பொருந்துமாறு. புவன் - இறைவன், சிவன்.
புவலோகம் - சிவலோகம்.

151. திருக்காறாயில்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 119ஆவது
திருத்தலம். காறை வாசல் என்று வழங்கப்படுகிறது.
ஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. தேவேந்திரன்,
முககுந்த சக்கரவர்த்தி பூசித்த தலம்.

இது சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. தியாக
ராஜர், ஆதி விடங்கர்; ஆசனம் - வீர சிங்காசனம்.
நடனம் - குக்குட நடனம். ஏனையவை:

1. திருவாரூர் - வீதிவிடங்கர் - அஜபா நடனம்.
2. திருமறைக்காடு - புவனிவிடங்கர் - ஹம்ஸ நடனம்.
3. திருநள்ளாறு - நகவிடங்கர் - உன்மத்த நடனம்.
4. திருநாகைக் காரோணம் - சுந்தரவிடங்கர் -
பாராவாரதரங்க நடனம்.
5. திருவாய்மூர் - நீலவிடங்கர் - கமல நடனம்.
6. திருக்கோளிலி - அவனிவிடங்கர் - பிருந்த நடனம்.

சுவாமி : கண்ணாயிரமுடையார்

அம்பிகை : கைலாச நாயகி

தல மரம் : பலா, அகில்

தீர்த்தம் : பிரமதீர்த்தம், சேஷதீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

154. நீரானே நீள்சடை மேலொர் நிரைகொன்றைத்
தாரானே தாமரை மேலயன் தான்தொழும்
சீரானே சீர்திக முந்திருக் காறாயில்
ஊரானே என்பவர் ஊனமி லாதாரே.

தெளிவுரை: கங்கை தரித்த பெருமானே! நீண்ட
சடையின் மீது வரிசையாக உள்ள கொன்றை
மாலை யை உடையவனே! தாமரை மலரின்மேல்
விளங்கும் பிரமன் தொழுது போற்றும் பெருமை
உடையவனே! சிறப்புமிக்க திருக்காறாயில் என்னும்
ஊரில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! என்று போற்றி வணங்கும்
அடியவர்கள், குறைபாடு ஏதும் இன்றி உலகில் நன்கு
விளங்குவார்கள். வினைத் துன்பம் இல்லை என்பது
குறிப்பு.

நீரான் - கங்கை தரித்தவன்.

155. மதியானே வரியர வோடுன் மத்தம்சேர்
விதியானே விதியுடை வேதியர் தாந்தொழும்
நெதியானே நீர்வயல் சூழ்திருக் காறாயில்
பதியானே என்பவர் பாவமி லாதாரே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய பெருமானே!
அழகிய அரவமும், ஊமத்த மலரும் தரித்துள்ளவனே!
மன்னுயிர்களுக்கு ஊழின்வழி விதிக்கும் கர்த்தராக
இருப்பவனே! வேதவிதிப்படி விளங்கும் அந்தணர்கள்
தொழுது போற்றும் செல்வனே! நீர்வளமும், வயல்
வளமும் பெருகிச் சூழ்ந்த திருக்காறாயில் என்னும்
பதிக்கு உரிய ஈசனே! என்று போற்றி வணங்கும்
அடியவர்கள், பாவம் சாராது உலகில் நன்கு திகழ்
வார்கள். வினையின் உபாதை இல்லை என்பதாம்.

நெதி - செல்வம், தியானம்.

156. விண்ணானே விண்ணவர் ஏத்தி விரும்பும்சீர்
மண்ணானே மண்ணிடை வாழும் உயிர்க்கெல்லாம்
கண்ணானே கடிபொழில் சூழ்திருக் காறாயில்
எண்ணானே என்பவர் ஏதமி லாதாரே.

தெளிவுரை: வானாகிய பெருமானே! தேவர்கள்
தொழும் சிறப்புடைய மண்ணுலகம் ஆகியவனே!
பூவுலகத்தில் வாழ்கின்ற உயிர்க்கெல்லாம் கண்ணாக
விளங்கும் பரம்பொருளே! மணம் பொருந்திய
பொழில் சூழ்ந்த திருக்காறாயில் என்னும் பதியின்கண்
கருதி வீற்றிருக்கும் ஈசனே என்று போற்றி வணங்கும்
அடியவர்கள், குற்றமற்றவராய் விளங்குவார்கள்.

சிறப்புரை: அட்டமூர்த்தங்களுள், ஈசன் மண்ணும்
விண்ணுமாய் விளங்கும் தன்மை இங்கு உணர்த்தப்
பெற்றது. “வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி”
எனவும், “பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே”
எனவும் வரும் மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும்
காண்க. “மண்ணாகி விண்ணாகி மலையுமாகி,
வயிரமுமாய் மாணிக்தந் தானே யாகிக் கண்ணாகிக்
கண்ணுக்கோர் மணியுமாகி” (பாடல் 6-94) என்று
நாவுக்கரசர் பெருமான் அருளிச் செய்தமையும்
நோக்குக.

இத் திருத்தலம் சப்த விடங்கத் தலங்களுள்
ஒன்றாதலின், ஆதிவிடங்கராய்க் குக்குட நடனம்
மேவும் தியாகராஜப் பெருமானின் சிறப்புத் தோன்ற
“திருக்காறாயில் எண்ணான்” என்று உணர்த்துதல்
ஆயிற்று.

இத் தலத்தில், ஈசனைத் தொழுபவர்கள் குற்றம்
இல்லாதவர்களாய் விளங்குவார்கள் என்பது வினை

156 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

நீக்கத்தையும் சுட்டுவதாகும். கண்ணான்: தலத்தின் ஈசன் திருநாமம் உணர்த்துதலும் ஆம்.

157. தாயானே தந்தையு மாகிய தன்மைகள்
ஆயானே ஆயநல் லன்பர்க்கு அணியானே
சேயானே சீர்திக முந்திருக் காறாயில்
மேயானே என்பவர் மேல்வினை மேவாவே.

தெளிவுரை: தாயாக விளங்கும் பெருமானே! தந்தையும் ஆகி விளங்குபவனே! நல் மனத்துடன் கூடிய அடியவர்களுக்கு அண்மையில் இருந்து அருள் புரியும் நாதனே! மற்றையோர்க்கும் சேய்மையில் விளங்கிப் புரந்தருள் செய்யும் பரமனே! புகழ்மிக்க திருக்காறாயில் என்னும் பதியில் மேவும் ஈசனே என்று போற்றித் துதிக்கும் அடியவர்கள்பால், வினையானது மேவாது.

சிறப்புரை: அன்புடன் விளங்குபவனாய் வளர்த்துப் பாதுகாக்கும் ஈசன், தாயாகியவன் என்று உணர்த்தப் பெற்றது. ஈசன் தந்தைக்குரிய தன்மையாகி ஆற்றும் சிறப்பு, “தந்தையும் ஆகிய தன்மைகள் ஆயவன்” என்று உணர்த்தப் பெற்றது. திருஞானசம்பந்தர், புனிதவாய் மலர்ந்து அழுதபோது பாலடிசில் வழங்குமாறு செய்த அருள் வண்ணம் இதற்குச் சான்று எனல் மிகையாகாது.

“அன்பர்க்கு அண்மையனாய்” விளங்கும் ஈசன், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுக்கு அணித்து விளங்கிய வண்ணம் சான்றாகும் எனலாம்.

158. கலையானே கலைமலி செம்பொற் கயிலாய
மலையானே மலைபவர் மும்மதில் மாய்வித்த
சிலையானே சீர்திக முந்திருக் காறாயில்
நிலையானே என்பவர் மேல்வினை நில்லாவே.

தெளிவுரை: வேத சாத்திரங்களாகிய பெருமானே! அழகும்லிந்த செம்பொற் கயிலாய மலையாய் விளங்கு பவனே! பகைமை பூண்டு வெகுண்டு எழுந்த முப் புரத்தை மாய்த்து எரித்த மேரு மலையை வில்லாக உடையவனே! புகழ் மிக்க திருக்காறாயில் என்னும் பதியில் நிலையாகி விளங்கும் ஈசனே என்று, போற்றி வணங்குபவர்களிடம் வினையானது நிற்காது. வினை சார்தல் இன்றி, தானே மறைந்து விலகும் என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: தவளமால்வரை என்று வழங்கப் பெறும் கயிலை, “கனகமால் வரையை” என்று அருளி, “கற்பகத்தினைக் கனகமால் வரையைக் காமகோபனைக் கண்ணுதலானை” என வரும் சுந்தரர் வாக்காலும் அறிக. மேலும் திருநொடித்தான் மலைத் திருப் பதிகத்தின் வாயிலாக, “மண்ணுலகிற் பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார் பொன்னுலகம் பெறுதல் தொண்டனேன் இன்று கண்டொழிந்தேன்” என்று வரும் வன்றொண்டர் வாக்கும் நோக்குக.

“பொன்னின் வெண்திரு நீறு புனைந்தெனப் பன்னும் நீள்பனிமால்வரை” எனச் சேக்கிழார் பெருமான், கயிலை மலையைக் குறிப்பதும் காண்க.

கலை - வேத சாத்திரம். மலைபவர் - பகைவர். சிலையான் - மேரு வில்லையுடையவன்.

159. ஆற்றானே ஆறணி செஞ்சடை யாடரவு .
ஏற்றானே ஏழுல கும்இமை யோர்களும்
போற்றானே பொழில்திக பூந்திருக் காறாயில்
நீற்றானே என்பவர் மேல்வினை நில்லாவே.

தெளிவுரை: யாவும் ஆகி விளங்கும் பெருமானே! கங்கை தரித்த சிவந்த சடையும் ஆடுகின்ற அரவும்

ஏற்று விளங்கும் நாதனே! ஏழு உலகத்தவர்களும், யோகியர்களும் துதித்துப் போற்றப்படும் பரமனே! பொழில் திகழும் திருக்காறாயில் என்னும் பதியில் விளங்கும் திருநீற்றனாய் மேவும் ஈசனே என்று, போற்றி வழிபடும் அடியவர்கள்மீது, வினை சார்ந்து நிற்காது.

சிறப்புரை: அண்டங்கள் யாவினுக்கும் தலைவனாகியும் அதன் இயக்கமும் ஆகியவன் என்பது ஆற்றானே என உணர்த்தப் பெற்றது. ஏழுலகம் ஆவன: (மேல்) - 1. பூலோகம், 2. புவர்லோகம், 3. சுவர்லோகம், 4. சனலோகம், 5. தபோலோகம், 6. மகாலோகம், 7. சத்ய லோகம்; (கீழ்) - 1 அதலம், 2. விதலம், 3. சுதலம், 4. தராதலம், 5. மகாதலம், 6. இரசாதலம், 7. பாதாளம்.

ஆற்றான் - வழியானவன். ஆறணி - கங்கையணிந்தவன். இமையோர் - யோகியர், தேவரும் ஆவர்.

160. சேர்த்தானே தீவினை தேய்ந்தறத் தேவர்கள்
ஏத்தானே யேத்துநன் மாமுனி வர்க்கிடர்
காத்தானே கார்வயல் சூழ்திருக் காறாயில்
ஆர்த்தானே என்பவர் மேல்வினை ஆடாவே.

தெளிவுரை: பல பிறவிகள் வாயிலாகச் சேர்ந்த தீய வினைகள் யாவும் அற்று நீங்கும்படி செய்த பெருமானே! தேவர்களால் ஏத்திப் புகழப்படும் தேவனே! போற்றிவழிபடும் மேன்மையுடைய முனிவர் களுக்கு எவ்விதமான இடரும் நேராதவாறு காத்தருளும் பரமனே! வயல் வளம் பெருகும் திருக்காறாயில் என்னும் தலத்தின்கண் நிறைந்து விளங்கும் ஈசனே என்று, பரவும் அடியவர்கள்பால் வினையானது செயலற்றதாகும்.

161. கடுத்தானே காலனைக் காலாற் கயிலாயம்
எடுத்தானே யேதமா கம்முனி வர்க்கிடர்

கெடுத்தானே கேழ்கிள ருந்திருக் காறாயில்
அடுத்தானே என்பவர் மேல்வினை யாடாவே.

தெளிவுரை: மார்க்கண்டேயர் உயிரைக் கவர வந்த காலன் உயிரைக் காலால் உதைத்துக் கவர்ந்த நாதனே! கயிலாயம் எடுத்த இராவணனுக்குத் துன்பமும் நன் முனிவர்களுக்கு இடர் கெடுத்தும் விளங்கும் பரமனே! ஒளி திகழும் திருக்காறாயில் என்னும் திருத்தலத்தில் பொருந்தி விளங்கும் ஈசனே என்று, பரவி வணங்கு பவர்களிடம் வினையானது செயலற்றதாகும்.

ஆகம்முனி - ஆகமுனி. சந்தம் நோக்கி மகரம் மிகுந்தது.
கேழ் - ஒளி; ஆடா - இயங்காது.

162. பிறையானே பேணிய பாடலொடு இன்னிசை
மறையானே மாலொடு நான்முகன் காணாத
இறையானே எழில்திக மும்திருக் காறாயில்
உறைவானே என்பவர் மேல்வினை யோடுமே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனை உடையவனே! போற்றிப் பரவும் பாடலுடன் இன்னிசையாய் விளங்கும் மறையவனே! திருமாலும் நான்முகனும் அறியாதவனாய் விளங்கிய இறைவனே! எழில் திகழும் திருக்காறாயில் என்னும் தலத்தில் உறையும் ஈசனே என்று, பரவிப் போற்றும் அடியவர்பால், சார்ந்துள்ள வினையானது நீங்கி அழியும்.

முந்தைய திருப்பாடல்கள் வாயிலாக வினை சாராது என்று அருளிச் செய்த ஞானசம்பந்தர், இத் திருப்பாட்டில், நின்ற வினையானது விலகும் என்று சுட்டப்பெறுதல் காண்க. இது மூன்று விதமாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ள சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் ஆகிய அனைத்தையும் குறிப்பதாகும்.

163. செடியாரும் புன்சமணன் சீவரத் தார்களும்
படியாரும் பாவிகள் பேச்சுப் பயனில்லை
கடியாரும் பூம்பொழில் சூழ்திருக் காறாயில்
குடியாரும் கொள்கையி னார்க்கில்லை குற்றமே.

தெளிவுரை: சமணர் முதலானோர் சொற்கள் பயன் அற்றவையாகும். மணம் கமழும் பூம்பொழில் சூழ்ந்த திருக்காறாயில் என்னும் தலத்தில் குடியிருக்கும் செம்மையுடைய சீலர்களுக்கு ஆணவம் முதலான குற்றங்கள் இல்லை.

இது மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றால் விளையும் குற்றமும் அற்றதாகும் என்பதாம்.

குடியாரும் கொள்கை - தலவாசம் செய்தலும் ஆகும்.

164. ஏய்ந்தசீர் எழில்திக ழுந்திருக் காறாயில்
ஆய்ந்தசீ ரானடி யேத்தி யருள்பெற்ற
பாய்ந்தநீர்க் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்சொல்
வாய்ந்தவாறு ஏத்துவார் வானுலகு ஆள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: பொருந்திய சிறப்பும் எழிலும் திகழ்கின்ற திருக்காறாயிலின்கண், மெய்ம்மை மிக்க வேத ஆகமங்களால் மொழியப்பட்ட புகழுக்கு உரியவனாகிய ஈசன் திருவடியைப் பரவி, அருள் நலம் வாய்க்கப் பெற்ற, நீர் வளம்மிக்க சீகாழியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இத் திருப்பதிகத்தை ஏத்துவார், உயர்ந்த உலகினைப் பெறுவர்.

சிறப்புரை: திருக்காறாயில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசனை ஏத்திய ஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகமானது, ஈசனார் திருக்குறிப்பின் அருள் வண்ணத்தால் வாய்த்தது

என்னும் சிறப்பு “வாய்ந்தவாறு” என்பதால் உணர்த்தப் படுவது காண்க.

வானுலகு ஆள்வது - சிவப்பேறு உடைமை.

152. திருமணஞ்சேரி

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 25ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. இதனைக் கீழைத் திருமணஞ்சேரி என்பர். மன்மதன் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். ஆமை வழிபட்டது. ஈசன், உமாதேவியைத் திருமணம் செய்த தலம்.

கவாமி : உத்வாக நாதசுவாமி, அருள்வள்ளல் நாதர், கல்யாணசுந்தரேஸ்வரர்

அம்பிகை: கோகிலாம்பாள், யாழினும் மென்மொழியம்மை

தீர்த்தம் : சப்தசாகர தீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

165. அயிலாரும் அம்பத னால்புர மூன்றெய்து
குயிலாரு மென்மொழி யாள்ஒரு கூறாகி
மயிலாரு மல்கிய சோலை மணஞ்சேரிப்
பயில்வானைப் பற்றிநின் றார்க்கில்லை பாவமே.

தெளிவுரை: கூர்மையான அம்பினால் முப்புரத்தை எய்து எரியுமாறு செய்து, உமாதேவியை ஒரு கூறாகக் கொண்டு மயில்கள் மருவி விளங்கும் சோலையுடைய மணஞ்சேரியில், அடியவர் பெருமக்கள் வணங்கிப் போற்ற அருள் நல்கி விளங்கும் ஈசனைப் பற்றாகக்

162 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

கொண்டு, உறுதியுடன் இருப்பவர்களுக்குப் பாவம் சாராது.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தின் அம்பிகையின் திருநாமம் குயிலாரும்மென்மொழியாள் என்று உணர்த்தப் பெறுதல் காண்க. ஈசன் அருள் வழங்கிப் பயிலும் சிறப்பும் தற்காலத்திலும் பிரார்த்தனைத் தலமாக விளங்கும் பொலிவும் “பயில்வானை” என்ற சொல் உணர்த்துவதாயிற்று.

பயில்வான் - இடைவிடாது அருள்புரியும் ஈசன்.

166. விதியானை விண்ணவர் தாந்தொழுது ஏத்திய
நெதியானை நீள்சடை மேல்நிகழ் வித்தவான்
மதியானை வண்பொழில் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பதியானைப் பாடவல் லார்வினை பாறுமே.

தெளிவுரை: யாவற்றுக்கும் நெறிமுறையாகவும், விதிக்கும் விதியாகவும் விளங்கும் பெருமானை, தேவர்கள் தொழுது ஏத்தும் செல்வனை, நீண்ட சடைமுடியின் மீது சந்திரனை விளங்குமாறு செய்த பரமனை, வளம் மிக்க பொழில் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி என்னும் பதியில் விளங்கும் ஈசனைப் பாடிப் போற்று பவர்கள், வினையானது அழியும்.

பாறும் - அழியும்.

167. எய்ப்பானார்க் கின்புறு தேனளித் தூறிய
இப்பாலாய் என்னையும் ஆள உரியானை
வைப்பான மாடங்கள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
மெய்ப்பானை மேவிநின் றார்வினை வீடுமே.

தெளிவுரை: வயிற்றுணவை மட்டும் மதியாது, இறைவனைத் தியானித்து விரதம் பூண்டு இளைத்த மேனியராய்ப் பக்தியுடன் விளங்கும் அடியவர்களுக்கு

இன்புறுமாறு தேன் போன்று இனிய அருள் பெருகு மாறு செய்து, என்னை ஆளாக உரிமையுடையவன் ஈசன். அப்பெருமான், உறுதி வாய்ந்த மாடங்களை உடைய மணஞ்சேரியின் மெய்ப்பொருளாக விளங்கு பவன். அப் பரமனை மேலி வணங்குபவர் வினை அழியும். இது துன்பத்தைத் தீர்க்கும் என்பதாம்.

சிறப்புரை: திருஞானசம்பந்தர், ஆளுடையபிள்ளையார் ஆயினமை, “என்னையும் ஆள உரியானை” என்னும் தொடர் உணர்த்ததல் காண்க.

எய்ப்பானார் - விரதம் பூண்டு இளைத்த அன்புடையோர்.
மெய்ப்பான் - மெய்ப்பொருள், உண்மைப்பொருள்.

168. விடையானை மேலுலகு ஏழும்இப் பாரெலாம்
உடையானை ஊழிதோ றூழி உளதாய
படையானைப் பண்ணிசை பாடு மணஞ்சேரி
அடைவானை அடையவல் லார்க்கில்லை அல்லலே.

தெளிவுரை: இடப வாகனத்தை உடையவனாகிய பரமனை, மேலுலகு ஏழும், இவ்வுலகம் யாவும் விரிந்து விளங்குபவனை, ஊழிக்காலங்கள்தோறும் உள்ளதாகிய ஞானவாள் படையுடையவனை, இசைப் பண் விளங்குமாறு பொலியும் மணஞ்சேரியில் வீற்றிருக்கும் ஈசனை அடைந்து போற்றும் அடியவர்களுக்குத் துயர் இல்லை.

சிறப்புரை: ஈசனை, யாண்டும் “உளதாய படையானை” என்று ஞானசம்பந்தர் சிறப்பித்துக் காட்டும் நெறியில், “மாயப் படையும், அல்லற் படையும் வாராமே காத் தருளும் ஞானவாள் ஏந்தும் ஐயர்” என்று மாணிக்க வாசகர் “திருப்படையெழுச்சி”யில் உரைத்தலும் நோக்குக.

164 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

169. எறியார்பூங் கொன்றையி னோடும் இளமத்தம்
வெறியாருஞ் செஞ்சடை யார மிலைத்தானை
மறியாருங் கையுடை யானை மணஞ்சேரிச்
செறிவானைச் செப்பவல் லார்க்கிடர் சேராவே.

தெளிவுரை: ஒளிவீசும் பூங்கொன்றை மாலையும்,
ஊமத்தம் பூவும் மணம் கமழும் செஞ்சடையில்
நிரம்பச் சூடி, மானைக் கரத்தில் ஏந்தியவன் மணஞ்
சேரியில் திட்பமாய் வீற்றிருக்கும் ஈசன். அப்பெரு
மானைப் போற்றிப் பாட வல்லவர்களுக்கு இடையூறு
இல்லை.

எறியார் - ஒளிவீசுதல். மிலைத்தல் - குடுதல். மறி - மான்.
செறிவு - திட்பம், நெருக்கம்.

170. மொழியானை முன்னொரு நான்மறை ஆறங்கம்
பழியாமைப் பண்ணிசை யான. பகர்வானை
வழியானை வானவர் ஏத்து மணஞ்சேரி
இழியாமை யேத்தவல் லார்க்கெய்தும் இன்பமே.

தெளிவுரை: உயர்ந்ததாகிய வேதத்தை மொழிந்தவனை,
அம்மொழிக்கு உரிய விளக்கத்தை நன்கு விரித்து
அருளியவனை, நன்னெறிகள் யாவும் ஆகியவனை,
தேவர்கள் ஏத்திப் பரவும் மணஞ்சேரியில் விளங்கும்
ஈசனைக் குறைவுபடாது ஏத்துபவர்கள் இம்மையில்
இன்பம் பெறுவர். இது மறுமைக்கும் பொருந்தும்.

இழிவு - குறைவு. இழியாமை - குறைவு இல்லாமை.

171. எண்ணானை எண்ணமர் சீரிமை யோர்கட்குக்
கண்ணானைக் கண்ணொரு மூன்றும் உடையானை
மண்ணானை மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பெண்ணானைப் பேசநின் றார்பெரி யோர்களே.

தெளிவுரை: எண்ணங்களுக்கெல்லாம் கடந்து விளங்கும் பரமனை, எண்ணத்தில் பதித்து இருத்திக் காணும் புகழ்மிக்க யோகியர்களுக்கு ஞானக் கண்ணாகியவனை, முக்கண் உடையவனை, அட்ட மூர்த்தகளுள் மண் (பிரித்திவி) என விளங்குபவனை, சிறப்பான வயல்கள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரியில் உமாதேவியைக் கூறாக உடைய ஈசனைப் புகழ்ந்து பேசுபவர்கள், பெருமக்கள் என்று சொல்லப்படும் பெரியோர் ஆவர்.

எண்ணான் - எண்ணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன், கற்பனை கடந்த சோதி.

172. எடுத்தானை எழில்முடி எட்டும் இரண்டும்தோள்
கெடுத்தானைக் கேடிலாச் செம்மை யுடையானை
மடுத்தார வண்டிசை பாடு மணஞ்சேரி
பிடித்தாரப் பேணவல் லார்பெரி யோர்களே.

தெளிவுரை: மலையை எடுத்தவனாகிய இராவணனுடைய பத்துத் தோள்களையும் வலியிழக்கச் செய்த பெருமானை, அழிதல் இல்லாத சிறப்பினையுடைய ஈசனை, வண்டுகள் அணுகி இசைபாடும் மணஞ்சேரியில் விளங்கும் ஈசனை விருப்பத்துடன் பற்றி மனதாரப் போற்றி வணங்கும் அடியவர்கள் பெரியோர்களாகத் திகழ்வார்கள்.

சிறப்புரை: கேடிலாச் செம்மை சிறந்து விளங்கும் தன்மையுடைத்து என்பதனை, “செம்மை நலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை” என வரும் திருவாசகத் தொடராலும் காண்க.

பிடித்து - விருப்பத்துடன் பற்றி; சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளுவது இனியே என வரும் தொடரின் பொருளும் உணர்க.

173. சொல்லானைத் தோற்றங்கண் டானு நெடுமாலும்
கல்லானைக் கற்றன சொல்லித் தொழுதோங்க
வல்லார்நன் மாதவர் ஏத்து மணஞ்சேரி
எல்லாமாம் எம்பெரு மான்கழல் ஏத்துமே.

தெளிவுரை: வேதத்தின் சொல்லாக விளங்கும் பெருமானை, படைப்புத் தொழில் மேவும் பிரமனும் நெடிய திருமாலும் காண முடியாத கடவுளை, ஈசன் புகழ்ப் பாடல்களைக் கருதிச் சொல்லித் துதித்து ஓங்கும் பெருமக்களும், நற்றவமாந்தர்களும் ஏத்துகின்ற மணஞ்சேரியில் எம்பெருமானே, எல்லாமாய் விளங்கும் ஈசனை ஏத்தி அவன் அடி பரவுவீராக.

சொல்லானவன் - வேதப் பொருளானவன். தோற்றம் கண்டான் - படைக்கும் பிரமன். கல்லான் - காணாதானாய் மறைந்தவன். இது படைத்தவனாகிய பிரமனும் நெடிது அளந்தவனாகிய திருமாலும் ஈசனைக் காணாத மாண்பினைப் புலப்படுத்துவது.

174. சற்றேயுந் தாமறி வில்சமண் சாக்கியர்
சொற்றேயும் வண்ணமொர் செம்மை யுடையானை
வற்றாத வாவிகள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பற்றாக வாழ்பவர் மேல்வினை பற்றாவே.

தெளிவுரை: சமணர்களும் சாக்கியர்களும் தமது உரைகள் பயனற்ற தன்மையில் ஆகுமாறு, வண்ணம் பொருந்திய செம்மையுடைய ஈசனை, வற்றாத நீர் நிலைகள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரியில் வாழ்பவர்கள் பற்றாகக் கொண்டிருக்க, அவர்கள்மேல் வினையானது பற்றாது.

வாவி - நீர்நிலை, குளம், பொய்கை.

175. கண்ணாருங் காழியர் கோன்கருத் தார்வித்த
தண்ணார் ஞானசம் பந்தன் தமிழ்மாலை

மண்ணாரு மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பண்ணாரப் பாடவல்லார்க் கில்லை பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: கண்ணுக்கினிய காட்சி நல்கும் காழியின்
தலைவனாகிய ஈசன் கருத்து, உள்ளத்தில் பொருந்து
மாறு செய்து உணர்வித்த ஞானசம்பந்தன் தமிழ்
மாலை, மண்வளம் பெருகும் வயல் சூழ்ந்த மணஞ்
சேரியைப் பண்ணாரப் பொலிய, அதனைப் பாட
வல்லவர்களுக்குப் பாவம் அணுகாது.

பாவம் இல்லை - வினை இன்மையும் ஆகும்.

153. திருவேணுபுரம்

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

176. நிலவும்புன லும்நிறை வாளரவும்
இலகுஞ்சடை யார்க்கிட மாம்எழிலார்
உலவும்வய லுக்கொளி யார்முத்தம்
விலகுங்கட லார் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனும், கங்கையும், கொடிய
அரவமும் விளங்கும் சடையுடைய ஈசனார்க்கு
இடமாக விளங்குவது, எழில் மிக்க உழத்திய மகளிர்
உலவும் வயல்களில் கடலிலிருந்து விலகிச் சென்று
அடையும் ஒளிமிக்க முத்துக்களையுடைய வேணுபுரம்
ஆகும்.

177. அரவார்கர வன்னமை யார்திரள்தோள்
குரவார்குழ லாள்ஒரு கூறனிடம்

168 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

கரவாதகொ டைக்கலந் தாரவர்க்கு
விரவாகவல் லார் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: அரவத்தைக் கரத்தில் கங்கணம் போன்று பொருத்திய ஈசன், மூங்கில் போன்ற தோளும் குராமலர் நிகர்த்த மணம் கமழும் கூந்தலும் உடைய உமாதேவியை ஒரு பாகமாக உடைய பெருமான். அப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடம், குறைவின்றிக் கொடை வழங்கும் வள்ளல்கள் விளங்க அத்தகையோர்க்கு நெருக்கமாகத் திகழவல்லவர்கள் வாழும் வேணுபுரம் ஆகும்.

சிறப்புரை: வேயுறு தோளி எனச் சிறப்பாகக் கூறுப்படு மாறு அமையார் (அமை - மூங்கில்) திரள் தோள் என்று உமாதேவியைக் குறிக்கப் பெற்றது காண்க. “தோட்டு உரவார் குழலாள்” என்றும் கொள்ளுதல் உண்டு (உரவு - ஞானம்; மிகுதல்).

வேணுபுரத்தில் விளங்கும் பெருமான் யாவர்க்கும் யாவும் அருள்பவனாக விளங்குதலும், ஆதலினால் வேணுபுரத்தில் வாழும் பெருமக்களின் கொடைத் தன்மை விளக்கம் பெறாமையும், ஆயினும் அவர்கள் கொடைத் தன்மை பொருந்திய சீலர்கள் என்றும் இவண் சுட்டப்பெறுதல் காண்க.

கரவன்னமை - கரவன் அமை. சந்தம் நோக்கி எனகரம் மிகுந்தது. அரவார்கரவன் - அரவத்தைக் கரத்தில் பொருத்தியன்.

178. ஆகம்மழ காயவள் தான்வெருவ
நாகம்முரி போர்த்தவன் நண்ணுமிடம்
போகந்தரு சீர்வயல் சூழ்பொழில்கண்
மேகந்தவ மும் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: அழகிய திருமேனியுடைய உமாதேவி வெருவுமாறு, வீரத்துடன் யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்திக் கொண்ட ஈசன் வீற்றிருக்கின்ற இடம், மூன்று போகமும் வளங்கொழிக்கும் செழுமை யான வயல்களும் ஓங்கி வளர்ந்த பொழிலின்கண் மேகம் தவமும் இயல்பும் உடைய வேணுபுரம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசன், யானையை அடர்த்து அதன் தோலை உரித்த ஞான்று உமாதேவி வெருவினள் என்பது மகளிர் தம் மரபு நோக்கியதாம். வயல் வளத்தின் சிறப்பு, மக்களுக்கு எல்லாவகையான போகங்களும் தரக்கூடிய அளவில் திகழ விளங்கிற்று எனவும் குறிப்ப தாகும். போக பூமியாகிய தேவர் உலகத்திற்கு ஒப்ப வேணுபுரம் திகழவல்லது என்று சுட்டுதலும் ஆகும்.

ஆகம்மழகா, நாகம்முரி - ஆகம் அழகா, நாகம் உரி. சந்தம் நோக்கி, மகரம் மிகுந்தது.

179. காசக்கட லில்விடம் உண்டகண்டத்து
ஈசர்க்கிட மாவது இன்னறவ
வாசக்கம லத்தனம் வன்திரைகள்
வீசத்துயி லும் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: பொன்வளம் மிக்க பாற்கடலில் தோன்றிய விடத்தை உட்கொண்ட ஈசனார்க்கு இடமாக விளங்கு வது, இனிய தேன் விளங்கும் தாமரை மலரில் திகழும் அன்னமானது வலிமையான அலைகள் வீசும் காரண மாகத் துயில்சாரும் வேணுபுரம் ஆகும்.

சிறப்புரை: பொன்னும் மணியும் திகழ இருப்பது பாற்கடல் ஆதலால் அதனைக் கடைந்து, தேவையான பொருட் செல்வங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் உண்டெனப்பட்டது. முதற்கண் தோன்றி வெளிப்

பட்டது கொடிய நஞ்சு ஆனமையாலும், அதனை ஈசனே பருகுமாறு ஆனமையாலும், அச்செயல் கடல் செய்த செயலாகக் கருதிக் குற்றம் உடைய கடல் என்று உணர்த்துதலும் ஆம்.

இச் செயலை, “அடல் விடையின் மேல்வருவார் அமுதுசெய அஞ்சாதே விடம் அளித்தது எனக் கருதி, மேதினிக்கு வளம் நிறைத்தே கடல்வயிறு நிறையாத காவிரி” எனச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் (திருமுல நாயனார் புராணம் பாடல் எண் 8) உரைத்தலும் காண்க.

காசக்கடல் - காக அக்கடல். காக - பொன், குற்றம். கமலம் - தாமரை, அனம் - அன்னம்.

180. அரையார்கலை சேரன மென்னடையை
உரையாடகந் தானுறை யும்இடமாம்
நிரையார்கழு கின்னிகழ் பானையுடை
விரையார்பொழில் சூழ் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: நன்கு பொருந்திய மேகலையும் அன்னம் போன்ற நடையழகும் உடைய உமாதேவிக்கு, வேத சாத்திர மெய்ம்மைகளை உரைத்து மகிழும் ஈசனார் உறையும் இடமாவது, கமுக மரங்களும் மணம் கமழும் பொழில்களும் சூழும் வேணுபுரம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார், தேவிக்குச் சாத்திர உண்மைகள் விரித்துக் கூறும் சிறப்பு உணர்த்தப்பெற்றது. உமாதேவியார் ஈசனைப் பூசிக்கும் காலந்தவிர, ஏனைய ஞான்று, வேதங்களை விரிக்கும் ஈசனாரின் திருவருட் செயல், “வந்தியோடு பூசையல்லாப் போழ்தில் மறைபேசிச் சந்திபோதில் சமாதி செய்யும் சண்பை நகர் மேய அந்திவண்ணன்” என்று திருஞானசம்பந்தர்

(முதலாம் திருமுறை பதிக எண் 66 திருச்சுண்பை நகர், பாடல் 11) அருளிச் செய்வது காண்க.

இக் கருத்தின்வழி ஈசனார், உமாதேவியாருக்குப் பிரணவத்தின் பொருள் விரித்தபோது சோமஸ்கந்த மூர்த்தி பாணியில் விளங்கிய முருகப் பெருமான், அப் பொருளைச் செவிமடுத்த வரலாறு தணிகைப் புராணம் வாயிலாகவும் காணலாம்.

ஈசனார், சாத்திரச் சான்றுகள் உரைத்த காலத்தில் நேர்ந்த அருளிச்செயல் தொடர்பாகத். தேவியார் பரதவக் குலத்தின் திருமகளாகத் தோன்றி வளர்ந்ததும், ஈசனார் அக்குலத்தின் வழி வந்த மரபின ராய்த் தோன்றித் தேவியை மணங்கொண்ட வரலாறு, “வேடராகிக் கெளிறது படுத்தும்” என மாணிக்க வாசகர் அமுதமொழியாலும், குறிப்பால் தெரிவிக்கப் படுகிறது.

“வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை முக்கே நீ முரலாய்” என வரும் ஆளுடைய அரசர் வாக்கும் காண்க.

அனம் மென்னடையை - உமையவள்.

181. ஒளிரும்பிறை யும்முறு கூவிளவின்
தளிருஞ்சடை மேலுடை யானிடமாம்
நளிரும்புன லின்னல செங்கயல்கண்
மிளிரும்வயல் சூழ் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: ஒளி தரும் பிறைச்சந்திரனும், வில்வ இதழும் சடைமேல் தரித்துள்ள ஈசனின் இடமாவது, குளிர்ந்த நீரில் வளம்மிக்க கயல்கள் (மீன்கள்) மல்கி விளங்கும் வயல்கள் சூழ்ந்த வேணுபுரம் ஆகும்.

182. ஏவும்படை வேந்தன் இராவணனை
ஆவென்றல றஅடர்த் தான்இடமாம்
தாவும்மறி மானொடு தண்மதியம்
மேவும்பொழில் சூழ் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: தான் இருந்த நிலையிருந்தவாறு ஏவிப் பிறரை அழிக்கவல்ல படையுடைய இராவணனை, 'ஆ' என்று அலறிக் கலங்குமாறு அடர்த்த ஈசன் விளங்கும் இடமாவது, தாவும் இளமானும் குளிர்ந்த பொழிலும் சூழும் வேணுபுரம் ஆகும்.

183. கண்ணன்கடி மாமல ரில்திகழும்
அண்ணல் இருவர்அறி யாஇறையூர்
வண்ணச்சகை மாளிகை மேற்கொடிகள்
விண்ணில் திகழும் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் ஆகிய இருவரும் அறியாத இறைவன் விளங்கும் ஊரானது, வண்ணம் கொண்டு விளங்கும் மாளிகைகளின் உச்சியில் திகழும் கொடிகள் தேவலோகத்தில் பொலியும் சிறப்புடைய வேணுபுரம் ஆகும்.

184. போகம்மறி யார்துவர் போர்த்துழல்வார்
ஆகம்மறி யாஅடியார் இறையூர்
முகம்மறி வார்கலை முத்தமிழ்நூன்
மீகம்மறி வார் வேணுபுரமே.

தெளிவுரை: சாக்கியர் முதலானோர் அறியாத நிலை கண்டு, மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கூற, அடியவர்கள் அத்தகையயோரை நோக்காதவராய் இறைவனை நோக்கும் தன்மையராவர். அவ் இறைவன் விளங்கும் ஊர், மௌனமாக இருந்து தியானம் செய்ய வல்லவர்களுக்கும், வேதம் மற்றும் முத்தமிழ் நூல்களையும்

மேன்மையாக அறிந்தவர்களும் திகழும் வேணுபுரம் ஆகும்.

போகம் - சிவபோகம். ஆகம் - உடம்பு. மூகம் - மோனநிலை. மீகம் - உயர்ந்த. மறி - அறி சந்தம் நோக்கி மகரம் மிகுந்தது.

185. கலமார்கடல் போல்வள மார்தருநற்
புலமார்தரு வேணு புரத்திறையை
நலமார்தரு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
குலமார்தமிழ் கூறுவர் கூர்மையரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: கடல் போன்று பெருகும் நல்ல வளந்தரும் வயல்கள் திகழும் வேணுபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவனை, நலந்திகழ் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன மேன்மையான இத் திருப்பதிகத்தை உரைப்பவர்கள் சிறந்து விளங்குவார்கள்.

சிறப்புரை: தமிழால் அருள் செய்யப் பெற்ற மேன்மை, குலமார் தமிழ் என்று உணர்த்தப் பெற்றது. தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி ஈசன் தமிழ் வளர்த்த சிறப்பும், குலம் ஆர்தமிழ் ஆதல் எனல் பொருந்தும்.

குலம் - மேன்மை, அழகு, நன்மை. கூர்மை - சிறப்பு.

154. திருமருகல்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 80ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் ஆகியோர் பாடல் பெற்றது.

கவாமி : மாணிக்கவண்ணர், இரத்தினகிரீஸ்வரர்

அம்பிகை: வண்டுவார் குழலி, ஆமோதாளக நாயகி

தல மரம் : வாழை

தீர்த்தம் : மாணிக்க தீர்த்தம். இலக்குமி தீர்த்தம்

பதிகக் குறிப்பு: திருமருகலுக்கு அருகாமையில் உள்ள வைப்பூரில் தாமன் என்பவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுக்கு ஏழு பெண்கள் இருந்தனர். அவ்வீட்டில் உடன் வசித்து வந்த அவன் மருமகன் உறவு பூண்டவனுக்குத் தன் மூத்த மகளை மணம் செய்து கொடுப்பதாக வாக்களித்திருந்தான். பின்னர் அவனுக்குத் தன் மகளைத் திருமணம் செய்விக்காது, பணம் கொடுத்த வேறு ஒருவனுக்குத் திருமணம் செய்வித்தான். இவ்வாறு ஏனைய ஐந்து பெண்களையும் வேறு இடத்தில் மணம் செய்த கொடுத்த பின்னர், ஏழாவது மகள், வாய்மை நழுவியதைப் பொறுக்காது, அக் காளையுடன் உடன் போக்கு நிகழ்த்தி, மருகலில் இரவு தங்கி இருக்க, ஆடவனை அரவம் தீண்டியது. இறந்துபட்ட காதலனை எண்ணிப் புலம்பி, மருகலில் வீற்றிக்கும் ஈசனை நோக்கி, “பொடியான மன்மதனை, இரதி வேண்டிப் போற்றப் புரிந்தளித்த புண்ணியனே! காவாய்” என வேண்டினாள். அப் பெண் புலம்பும் அமுகுரலைக் கேட்ட ஞானசம்பந்தர் அபயம் அளித்துத் திருப்பதிகம் பாடி, இறந்த வணிக மகளை எழுப்பி, இருவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

186. சடையாயெனு மால்சரண் நீயெனுமால்
விடையாயெனு மால்வெரு வானிபுமால்
மடையார்குவ னைமல ரும்மருகல்
உடையாய்தகு மோஇவள் உள்மெலிவே.

தெளிவுரை: நீர்மடைகளில் குவளைப்பூ மலரும் மருகல் என்னும் பதியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! "சடை முடியுடைய நாதனே! இடப வாகனத்தை உடைய வனே! உன் திருவடியே சரணம்" என்று, வெதும்பித் துயர் கொள்ளும் இப் பெண்ணின் மனவேதனை தகுமோ!

அருள் நல்கி துன்பத்தைத் தீர்ப்பீராக என்பது குறிப்பு.

மால் - அசைச்சொல். உள்மெலிவு - மன வேதனை.

187. சிந்தாஎனு மால்சிவ னேஎனுமால்
முந்தாஎனு மால்முதல் வாஎனுமால்
கொந்தார்குவ னைகுல வும்மருகல்
எந்தாய்தகு மோஇவள் ஏசறவே.

தெளிவுரை: கொத்தாகப் பூக்கும் குவளை மலர் விரவி நிலவும் மருகல் என்னும் பதியில் வீற்றிருக்கும் எம் தந்தையே! "சிந்தையில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமானே! சிவபெருமானே! முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே! யாவற்றுக்கும் தலைவனாக விளங்கும் ஈசனே!" என்று மனம் கசிந்து போற்றித் தன்னை மறந்து வாடுகின்ற இப் பெண் துன்புறுதல் தகுந்ததோ! துன்பம் தீர்த்து அருள் புரிவீராக என்பது குறிப்பு.

188. அறையார்கழ லும்அழல் வாயரவும்
பிறையார்சடை யும்உடை யாய்பெரிய
மறையார்மரு கல்மகிழ் வாய்இவனை
இறையார்வளை கொண்டெழில் வவ்வினையே.

தெளிவுரை: ஒலித்து ஆர்க்கும் வீரக் கழலும், நஞ்சுடைய அரவும், பிறைச் சந்திரன் பொருந்திய சடை முடியும்

உடைய, மறைவிளங்கும் மருகலில் மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! இந் நங்கையைத் துன்புறுமாறு செய்து, கைவளை நெகிழ்ந்து விழுமாறு எழிலைக் கவர்ந்தனையே!

இது பொருந்தாது. அருள் புரிந்து இந் நங்கையின் துன்பத்தைத் தீர்ப்பீராக என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: இருக்கு வேதத்தை முதலாகக் கொண்டு நான்கு வேதங்களும் திகழும் மரபு நோக்கி பெரிய மறை என உணர்த்தப் பெற்றது. மருகல் மகிழ்வாய் என்று ஈசனை உணர்த்தி, இப் பெண்ணின் எழில் வவ்வுதல் பொருத்தமாகாது என்று வேண்டுதலாக முன்வைக்கும் பாங்கும் நோக்குக.

பெரிய மறை - சிறப்பான மறை, மேன்மையான மறை.

189. ஒலிநீர்சடை யிற்கரந் தாய்உலகம்
பலிநீதிரி வாய்பழி யில்புகழாய்
மலிநீர்மரு கல்மகிழ் வாய்இவளை
மெலிநீர்மையள் ஆக்கவும் வேண்டினையே.

தெளிவுரை: முழக்கம் செய்து ஆர்ப்பரித்து வரும் கங்கையைச் சடையில் ஏற்றுக் கரந்தும், உலகத்தில் கபாலம் ஏந்திப் பலியேற்றுத் திரிந்தும், பழியற்ற புகழுடன், நீர்வளம் பெருகும் மருகலில் மகிழ்ந்து விளங்கும் பெருமானே! இந்த நங்கையைத் துன்பத்தால் மெலியுமாறு ஆக்குதலும் விரும்பினையே!

சிறப்புரை: கங்கையைக் கரத்தலும் (கவர்தல்) பிச்சை ஏற்றுத் திரிதலும் ஈசனுக்குப் பழியை ஆக்காது, புகழை ஆக்கிற்று என்பதும், மருகலில் மகிழ்ந்து விளங்கும் இப் பெருமான், இப் பெண்ணின் துன்பத்தைத் தீர்க்காத

நிலையில், அத்தகைய பெருமைக்குக் குறைவு நேரும் என்பதும் இவண் குறிப்பால் உணர்த்துதல் காண்க.

190. துணிநீலவண் ணம்முகில் தோன்றியன்ன
மணிநீலகண் டம்உடை யாய்மருகல்
கணிநீலவண் டார்குழ லாள்இவள்தன்
அணிநீலஒண் கண்ணயர் வாக்கினையே.

தெளிவுரை: நீலகண்டனாக மருகலில் விளங்கும் ஈசனே! அழகிய வண்டுகள் பரவும் குழலையுடைய இப் பெண் மகள் கண்கள் அழுது அயர்வடையுமாறு புரிந்தனையே!

சிறப்புரை: ஈசன், கண்டத்தில் முகில் போன்ற கறை உடையவனாய் இருக்க, அது அழகிய நீலகண்டத்தைக் காட்டும் அருளிச் செயலைப் புலப்படுத்திற்று. முகிலின் தன்மை கூறும்முகத்தான், கருணை மழை வேண்டும் திருக்குறிப்பு, இவண் உணர்த்தப்பெற்றது.

191. பலரும்பர வப்படு வாய்சடைமேல்
மலரும்பிறை ஒன்றுடை யாய்மருகல்
புலரும்தனை யும்துயி லாள்புடைபோந்து
அலரும்படு மோஅடி யாள்இவளே.

தெளிவுரை: அடியவர்கள் பலரும் சேர்ந்து துதிக்கப் படும் பெருமானே! சடையின்கண் வளர்கின்ற பிறைச் சந்திரனை உடைய ஈசனே! மருகல் எனப்படும் இப் பதியில் பொழுது புலர்ந்து விடியும் அளவும் நித்திரை இன்றி நிற்பக்கம் சார்ந்து இவ் அடியவள் பழிச் சொல்லுக்கு ஆட்படுதல் நன்றாகுமோ!

192. வழுவால்பெரு மான்கழல் வாழ்க எனா
எழுவாள்நினை வாள்இர வும்பகலும்

மழுவாளுடை யாய்மரு கற்பெருமான்
தொழுவாள்இவ ளைத்துயர் ஆக்கினையே.

தெளிவுரை: “பெருமான் திருக்கழல் வாழ்க” என்கின்ற ஒலியானது காதால் கேட்டதும் எழுந்து ஈசனை நினைத்துத் துதிப்பவளாவாள், இவ் அடியவள். சைவ நெறியிலிருந்து மாறுபடாத கொள்கை உடையவளாய் எவ்விதமான குறைபாட்டுக்கும் இடந்தராது வழிபாடு செய்பவள். இரவும் பகலும் நின்னையே நினைத்து வழிபடுபவள். மழுப்படையுடைய மருகற் பெருமானே! இந் நங்கையைத் துயரில் ஆழ்த்தினையே!

இவ் அடியவள் துயரைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: ஈசனின் திருநாமம் காதால் கேட்டதும் அன்பு மேலிட்டு எழுச்சி கொண்டு போற்றும் அடியவர்களுக்குரிய இயல்பு இவண் போற்றப்பட்டது. இந் நெறியில்,

சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய் திறப்பாய்
தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என வரும் மாணிக்கவாசகர் அமுதமொழியும் நோக்குக.

ஈசனை, இரவும் பகலும் வணங்கும் முறையைத் திருஞானசம்பந்தர் உரைத்த வாய்மையில், “ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்” என்று திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்தலும் நோக்குக.

193. இலங்கைக்கிறை வன்விலங் கல்எடுப்பத்
துலங்கவ்விரல் ஊன்றலும் தோன்றலனாய்
வலங்கொள்மதில் சூழ்மரு கற்பெருமான்
அலங்கல் இவளைஅலர் ஆக்கினையே.

தெளிவுரை: இலங்கைக்கு அரசனாகிய இராவணன், கயிலை மலையை எடுக்க, அருள் விளங்கும் திருப்பாத விரலை ஊன்றி அடர்த்ததும், நெரிப்பட்டு ஏதும் தோன்றாது ஈசனைப் பணிந்து போற்றித் துதிக்கலாயினன். அத்தகைய அருளாற்றல் உடைய பெருமானாய், மதில் சூழ்ந்த மருகலில் வீற்றிருப்பவனே! பூமாலை போன்று மென்மை உடைய இவ் அடிய வளைத் துயருள் ஆக்கினையே!

சிறப்புரை: ஈசனின் அருள் திறம் திருப்பாதத்திற்கு உரித்தானது என்று அறிவுறுத்தும் பாங்கில், துலங்கும் விரல் என்று உரைத்தலும், அவ்விரல் அரக்கனுக்கு அருள் செய்த சிறப்பினை உடையதாதலும், இவண் சாற்றுதல் நோக்குக.

அடியவளாகிய இந் நங்கை, மாலைக்கு ஒப்பாத லும் அதனை வாடுதல் செய்யாது ஈசன் அருள் புரிதல் வேண்டும் என்னும் குறிப்பும் இவண் உணர்த்தப் பெறுவது காண்க.

விலங்கல் - மலை. விலங்காதது விலங்கி நில்லாதது.
அலங்கல் - மலர்மாலை.

194. எரியார்சடையும் அடியும் இருவர்
தெரியாததொர் தீத்திரள் ஆயவனே
மரியார்பிரி யாமரு கற்பெருமான்
அரியாள்இவ னைஅயர் வாக்கினையே.

தெளிவுரை: சோதி வடிவாக விளங்கும் சடை முடியும், திருவடியும்; திருமால், பிரமன் ஆகிய இருவரும் தெரிந்து கொள்ளாத வடிவில் ஒப்பற்ற தீத் திரட்சி யாகிய நாதனே! இறப்பினை அடையாதவராய்! நின் பாத கமலத்தைப் பிரியாத சீவன் முத்தர்கள் விளங்கும் மருகலில் மேவும் நாதனே! நின்பால் நெருக்கம் பூண்டு பக்தி செய்யும் இவ் அடியவளைத் துயரம் கொண்ட வளாய் ஆக்கினையே!

துயர் நீக்குவீர் என்பது குறிப்பு.

அரி: நெருக்கம்; அரிவை - பெண்.

195. அறிவில்சம னும்அலர் சாக்கியரும்
நெறியல்லன செய்தனர் நின்றழல்வார்
மறியேந்துகை யாய்மரு கற்பெருமான்
நெறியார்குழ லிநிறை நீக்கினையே.

தெளிவுரை: சமணரும் சாக்கியரும் சிவநெறியற்றன செய்து உழன்று நிற்க, மாணேந்திய கரத்துடைய மருகற் பெருமானே! நன்னெறியுடைய இவ் அடியவளின் மன உறுதியை விலகுமாறு செய்தனையே!

196. வயஞானம்வல் லார்மரு கற்பெருமான்
உயர்ஞானம் உணர்ந்துஅடி உள்குதலால்
இயல்ஞானம் பந்தன பாடல்வல்லார்
வியன்ஞாலமெல் லாம்விளங் கும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: எண்குணத்தில் வழங்கப்பெறும் தன் வயத் தினராக வல்ல மருகற் பெருமான், திருக்குறிப்பின் வழி மேவும் ஞானத்தை உணர்ந்து, அப் பெருமானின் திருவடியை நெஞ்சில் பதித்த இயல்பினால், அருள்

செய்யப்பெற்ற ஞானசம்பந்தரின் இத் திருப்பதி கத்தைப் பாட வல்லவர்கள், உலகில் மிக்க புகழுடன் விளங்குவார்கள்.

வியன் - மிகுதி.

155. திருநெல்லிக்கா

தல விளக்கம்: காவித் தென்கரைத் தலம். 117ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. இத் தலத்தின் வேறு பெயர் ஆம்லகவனம், அருணபுரம், சர்வஉத்தமபுரம், பஞ்சாட்சரபுரம், பஞ்சதீர்த்தபுரம், அமிர்தவித்யாபுரம் என்பனவும் ஆம்; சூரியன், திருமால், பிரமன், சந்திரன், சனீஸ்வரன், கந்தருவர், துருவாசர் பூசித்தது. ஐந்தெழுத்து வழிபட்டது.

கவாமி : ஆம்லகவனேஸ்வரர், நெல்லிவனேஸ்வரர்

அம்பிகை : ஆம்லகேஸ்வரி, மங்களநாயகி

தல மரம் : நெல்லி மரம்

தீர்த்தம் : பிரம தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம்

ஆமலகம் : நெல்லி

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

197. அறத்தாலுயிர் காவல் அமர்ந்தருளி
மறத்தான்மதில் மூன்றுடன் மாண்புழித்த
திறத்தால்தெரி வெய்திய தீ வெண்திங்கள்
நிறத்தானெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: அறக் கருணை விளங்குமாறு மன்னுயிர்களைத் துன்பத்திலிருந்து காத்தருளும் நெறியாக, மறக் கருணை விளங்குமாறு. மும்மதில்களை உடைய அசுரர்களை அழித்தவன், ஈசன். அப்பெருமான், தெளிவு எய்திய செம்மையும் வெண்மையும் உடைய வண்ணத்தானாய் நெல்லிக்கா என்னும் திருத்தலத்தில் நிலவி விளங்கும் பரமன் ஆவன்.

சிறப்புரை: அடியவர்களுக்கு அருள் செய்யுமுகத்தான் நஞ்சு அருந்தி நீலகண்டனாய் விளங்கியது அறக் கருணையும், முப்புரத்து அசுரர்களை அழித்தது மறக் கருணையும் ஆம். செம்மேனியராக விளங்கும் ஈசன், வெண்ணீறு பூசிய திருக்கோலம் புனைந்த தன்மை “தெரிவு எய்திய தீ, வெண்திங்கள் திறத்தால்” என்று உணர்த்தப்பெற்றது.

நிலாயவன் - நிலவியவன், வீற்றிருப்பவன்.

198. பதிதான்இடு காடுபைங் கொன்றைதொங்கல்
மதிதானது சூடிய மைந்தனுந்தான்
விதிதான்வினை தான்விழுப் பம்பயக்கும்
நெதிதா(ன்) நெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: ஈசன் இருக்கின்ற இடம் சுடுகாடு. அழகிய கொன்றை மாலையையும், பிறைச் சந்திரனையும் சூடிய வலிமை மிக்க அழகனாய், விதிக்கப்படும் விதியாகவும், விளைவாகிய வினையாகவும், மேலான தாகிய செல்வமாகவும் விளங்கும் அப் பரமன், நெல்லிக்காவுள் நிலவி விளங்குபவன்.

199. நலந்தானவ(ன்) நான்முகன் றன்தலையைக்
கலந்தானது கொண்ட கபாலியுந்தான்

புலந்தான் புக ழால்எரி விண்புகழும்
நிலந்தானெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: மன்னுயிர்களுக்கு நலம் செய்பவன், ஈசன். அப்பெருமான், பிரமனது தலையைப் பிச்சை ஏற்கும் பாத்திரமாகக்கொண்டு பிச்சை ஏற்றவன்; பெரு ஞானத்தின் புகழாய் விளங்குபவன்; தேவர்கள் மற்றும் சூரியன் முதலானவர்கள் புகழ்ந்து போற்றும் தலமாகிய நெல்லிக்கா என்னும் பதியில் நிலவுபவன்.

சிறப்புரை: சூரியன், சந்திரன், திருமால், பிரமன் முதலானோர் வழிபட்ட சிறப்பு இத்திருப்பாட்டில் குறிக்கப் பெற்றது.

கலம் - பிச்சைப் பாத்திரம்.

200. தலைதானது ஏந்திய தம்மடிகள்
கலைதான்திரி காடிட நாடிடமா
மலைதானெடுத்தான்மதில் மூன்றுடைய
நிலைதானெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: கபாலம் ஏந்திய அடிகளாகிய ஈசன், மானைக் கரத்தில் ஏந்தி நாட்டிலும், சுடுகாட்டிலும் திரியும் மாண்புடையவன். முப்புரத்தையுடைய அசுரர்களை அழிப்பதற்காக மேருமலையை வில்லாக எடுத்த அப் பெருமான், நெல்லிக்கா என்னும் திருத்தலத்தில் நிலவுபவன்.

201. தவந்தான்கதி தான்மதி வார்சடைமேல்
உவந்தான்கற வேந்தன் உருவழியச்
சிவந்தான்செயச் செய்து செறுத்துலகில்
நிலந்தானெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: ஈசன், தவமாகவும் விளங்கி அவற்றின் முடிந்த பயனாகவும் இருப்பவன். அப்பெருமான்,

சந்திரனை அழகிய சடையின் மேல் தரித்து மகிழ்ந்தவன்; மன்மதனை எரிந்து சாம்பலாகுமாறு சினந்தவன்; உலகில் நெல்லிக்கா என்னும் தலத்தில் நிலவி விளங்குபவன்.

சுறவேந்தன் - மன்மதன். நிவந்தான் - விளங்கினான்.

202. வெறியார்மலர்க் கொன்றையந் தார்னிரும்பி
மறியார்மலை மங்கை மகிழ்ந்தவன்றான்
குறியாற்குறி கொண்டவர் போய்க்குறுகும்
நெறியானெல்லிக் காவுள் நிலாபவனே.

தெளிவுரை: மணம் கமழும் கொன்றை மாலையை விரும்பி அணிந்தவனாய், மான்கள் விளங்கும் மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியை மணங்கொண்டு மகிழ்ந்தவன் ஈசன். அப்பெருமான், நற்பேறு குறித்தும் அதனைப் பெற வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தாலும், சூரியன் சந்திரன் முதலானவர்களும் திருமால் பிரமன் ஆகியோரும் குறியாகக் கொண்டு சென்று அடைகின்ற நெறியின் காரணத்தால், நெல்லிக்காவில் நிலவி விளங்கி இருப்பவன்.

203. பிறைதான்சடைச் சேர்த்திய எந்தைபெம்மான்
இறைதான்இற வாக்கயி லைமலையான்
மறைதான்புனல் ஒண்மதி மல்குசென்னி
நிறைதா னெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனை சடையில் சேர்த்தருளிய எந்தை பெருமானாகிய இறைவன் யாண்டும் மலர்ந்து விளங்கும் கயிலை மலைக்கு உரியவன். அப்பெருமான் வேதங்களும் மேலாக விளங்க, குளுமையாய் ஒளிரும் சந்திரன் பூசித்து வழிபட்டு மேன்மையின் நிறைவுடன் திகழும் நெல்லிக்காவுள் நிலவி விளங்குபவன்.

சிறப்புரை: சந்திரன் ஈசனைப் பூசித்த திருத்தலத்தின் சிறப்பு உணர்த்தப் பெற்றது காண்க.

204. மறைத்தான்பிணி மாதொரு பாகந்தன்னை
மிறைத்தான்வரை யாலரக் கன்மிகையைக்
குறைத்தான்சடை மேற்குளிர் கோல்வளையை
நிறைத்தானெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: நெல்லிக்கா என்னும் பதியில் நிலவும் ஈசன், உமாதேவியைப் பிணித்துக் கூறுடைய அர்த்த நாரியாகவும், மறைத்து வேறாகவும் விளங்குபவன். அப் பெருமான், குற்றம் புரிந்த இராவணனுடைய தருக்கினையும், வலிமையையும் குறைத்தும், குளிர்ந்த கங்கையைச் சடையிற் கரந்தும் விளங்குபவன்.

மிறை - குற்றம்; கோல்வளை - கங்கை.

205. தழல்தாமரையான் வையம் தாயவனும்
கழல்தான் முடி காணிய நானொளிரும்
அழல்தான் அடி யார்க்கரு ளாய்ப்பயக்கும்
நிழல்தான் நெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: நெருப்பின் வண்ணத்தைப் போன்ற செம்மையான தாமரை மலர்மேல் விளங்கும் பிரமனும், நெடியவனாய் ஒங்கி வையம் அளந்த திருமாலும், திருப்பாதமும் திருமுடியும் காண்பதற்கு முனைந்த நாளில் ஒளிர்ந்து ஒங்கும் தீப்பிழம்புதான் அவர்களுக்கு அருளாகி மேலோங்கியது. அப் பேரொளியே நெல்லிக்கா என்னும் தலத்தில் நிலவும் பெருமான்.

நிழல் - ஒளி.

206. கனத்தார்திரை மாண்டழற் கான்றநஞ்சை
எனத்தான வாங்கிஅது உண்டகண்டன்

186 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

மனத்தாற்சமண் சாக்கியர் மாண்பழிய
நினைத்தா னெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: பேரலைகள் கொண்ட பாற்கடலில், கொடிய நஞ்சு வெளிப்பட்ட ஞான்று, தேவர்கள் “என் அத்தனே! காவாய்” எனத் தொழுது வேண்டி நிற்க, அதனை வாங்கி உட்கொண்டு நீலகண்டனாகியவன் ஈசன். சமணரும் சாக்கியரும் தம் மாண்பு கெடுமாறு, அப்பெருமான் திருக்குறிப்பு கொண்டு நெல்லிக்கா என்னும் திருத்தலத்தில் நிலவி விளங்குகின்றவன்.

எனத்தா - என் அத்தனே!

207. புகர்ஏதும் இலாதபுத் தேளுலகில்
நிகராநெல்லிக் காவுள் நிலாயவனை
நகராநல ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பகர்வார்அவர் பாவம் இலாதவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மாசு இல்லாத தேவர் உலகத்துக்கு நிகரான நெல்லிக்கா என்னும் திருத்தலத்தில் நிலவும் ஈசனை, எக் காலத்திலும் அழிதல் இல்லாத நலத்தினை உடைய ஞானசம்பந்தன், முன் இருத்திச் சொன்ன இத் திருப் பதிகத்தை ஒதும் அடியவர்கள், பாவம் அற்றவர் ஆவர்.

திவினை சாராது என்பது குறிப்பு.

புகர் - மாறு. புத்தேள் உலகு - தேவர் உலகு.

156. திருஅழுந்தார்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 38ஆவது திருத்தலம். தேரழுந்தார் என வழங்கப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. சந்தனவனம்

என்பதும் பெயராகும். வேதம், தேவர்கள், திக்குப் பாலகர்கள் பூசித்த தலம்.

சுவாமி : வேதபுரீஸ்வரர்

அம்பிகை : செளந்தரரம்பிகை

தீர்த்தம் : வேத தீர்த்தம்

தல மரம் : சந்தன மரம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

208. தொழுமாறுவல் லார்துயர் தீர்நினைந்து
எழுமாறுவல் லார்இசை பாடவிம்மி
அழுமாறுவல் லார்அழுந் தைமறையோர்
வழிபாடுசெய் மாமட மன்னினையே.

தெளிவுரை: இறைவன், நிஷ்காமியமாகத் தொழுபவர்கள், தமது துயர் தீர வேண்டும் என்னும் கருத்தில் தியானம் செய்து வணங்கி எழுகின்றவர்கள், பக்திப் பெருக்கினால் இசை பாடி உள்ளம் கசிந்து காதலாசிக் கண்ணீர் மல்கி அழுது போற்றுகின்றவர்கள், அழுந்தூர் என்னும் பதியில் விளங்கும் மறையோர் ஆகிய பெருமக்கள் வழிபாடு செய்கின்ற மாமடம் சார்ந்து வீற்றிப்பவன் ஆவன்.

சிறப்புரை: மனம், வாக்கு, காயத்தால் தொழப்படும் தன்மை இத் திருப்பாட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீ மடேஸ்வரர் ஆலயம் இவண் அமையப் பெற்றுள்ளது நோக்குக.

அழுந்தை - தேரழுந்தூர், திருத்தலத்தின் பெயர்.

209. கடலேறிய நஞ்சமுது உண்டவனே
உடலேஉயி ரேஉணர்வே எழிலே

அடலேறுடை யாய்அழுந்தை மறையோர்
விடலேதொழு மாமட மேவினையே.

தெளிவுரை: பாற்கடவில் தோன்றிய நஞ்சினை அமுதம் என உட்கொண்டு மன்னுயிர்களுக்கு உடலாகவும், உடலுள் நிலவும் உயிராகவும், அதனை இயக்கும் உணர்வாகவும், எழிலாகவும் விளங்கும் பெருமானே! இடப வாகனத்தையுடைய ஈசனே! அழுந்தை நகரில் மறையோர்கள் போற்றித் தொழும் தலைவனே! மாமடத்தில் மேவி விளங்கி அருள்பவனாயினை.

210. கழிகாடல னேகனல் ஆடலினாய்
பழிபாடல னேஅவை யேபயிலும்
அழிபாடல ராய்அழுந் தைமறையோர்
வழிபாடுசெய் மாமட மன்னினையே.

தெளிவுரை: சுடுகாட்டின் பகுதியில், கரத்தில் நெருப்பு ஏந்தி ஆடுபவனாய், பழித்தல் அற்றவனாய் விளங்கும் ஈசனை, அவ்வாறே பழியற்ற தன்மையில் திகழும் அழுந்தை நகரில் மேவும் மறையவர்கள் அழிபாடு நேராதவாறு வழிபாடு செய்கின்றனர். அத்தகைய மாமடம் தன்னில் சிறப்புடன் வீற்றிருந்து அருள் புரிபவன் இறைவன்.

சிறப்புரை: ஆசார ஒழுக்க சீலமும் வேத நூல்களில் சிறந்து விளங்கும் பாண்டித்தியமும் உடையவர்கள் மறையவர்கள் என்றும், அவர்தம் வழிபாடு உலகில் நேரும் அழிபாடுகள் யாவற்றையும் தவிர்த்து, நல்ல வாறு விளங்கச் செய்யும் ஈசர் அருள் வண்ணமும், கருணைத் திறமும் உணர்த்துவதாயிற்று.

கழிகாடலன் - சுடுகாடு இடமானவன். கனல் - நெருப்பு.

211. வானேமலை யேஎன மன்னுயிரே
தானேதொழு வார்தொழு தாள்மணியே
ஆனேசிவ னேஅழுந் தையவர்எம்
மானேஎன மாமட மன்னினையே.

தெளிவுரை: மன்னுயிரானது ஈசனை, “வானாகி விளங்குபவனே! கயிலை மலையானே!” என்று போற்றித் தொழ விளங்கும் ஈசன், தொழுபவரை ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற ஒளியாகவும், உயிராகவும், சிவனாகவும் அழுந்தை நகரில் விளங்கும் தலைவனாகவும் மாமடம் தன்னில் பொலிந்து விளங்குபவன்.

சிறப்புரை: ஈசனார் திருவடியானது தொழப்பெறும் அடியவர்களுக்குச் செவ்விய மணியாக இருந்து அருள் தரும் தன்மை உணர்த்துதலும் ஆம். மணி, மந்திர ஓடாதம் என்னும் தன்மையில் ஈசன் திருவடி மணியாக விளங்கிக் காத்தருள் புரிதலை உணர்த்துவதாயிற்று.

212. அலையார்புனல் சூழ்அழுந் தைப்பெருமான்
நிலையார்மறி யுந்நிறை வெண்மழுவும்
இலையார்படை யும்இவை யேந்துசெல்வ
நிலையாவது கொள்கென நீநினையே.

தெளிவுரை: அலைகள் விளங்கும் நீர்நிலைகள் சூழ்ந்த அழுந்தை என்னும் நகரில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே! நிலை பொருந்திய மானைக் கரத்தில் ஏந்தி ஒளி மிக்க மழுவும் சூலமும் படையாகவும் கொண்டு, அவற்றையே நிலையாகத் தரித்து விளங்கும் திருக் குறிப்பு ஆக்கி விளங்குவதாயினை.

மறி - மான்.

213. நறவார்தலை யின்னய வாவுலகில்
பிறவாதவ னேபிணி யில்லவனே
அறையார்கழ லாய்அழுந் தைமறையோர்
மறவாதெழ மாமட மன்னினையே.

தெளிவுரை: ஈசன், தலைமாலை அணிந்தவன்; உலகில் கருவின் வயப்படும் பிறவியற்றவன்; பிணிக்கப்படும் வினை முதலானவற்றால் ஆட்படாத நின்மலன்; ஒலிக்கும் கழலைத் திருப்பாதத்தில் அணிகலனாகக் கொண்டவன்; அழுந்தை என்னும் நகரில் மறையவர் கள் மறவாது எழுச்சியுடன் போற்றுமாறு மாமடம் தன்னில் மன்னி விளங்குபவனாயினன்.

214. தடுமாறுவல் லாய்தலை வாமதியம்
சடுமாறுவல் லாய்கடர் ஆர்சடையில்
அடுமாறுவல் லாய்அழுந் தைமறையோர்
நெடுமாநகர் கைதொழ நின்றனையே.

தெளிவுரை: காண வேண்டும் என்று தேடிச் செல்பவர் களுக்குக் காணப்பெறாமல் தடுமாற்றம் செய்ய வல்ல வனாகிய ஈசனே! எம் தலைவனே! சுடர்போல் ஒளி வீசும் சடை முடியில் சந்திரனைச் சூடி மகிழும் பெருமானே! பெருக்கெடுத்து வேகமாகச் செல்லும் ஆறாகிய கங்கையைத் தரித்த கங்காதரனே! அழுந்தை மாநகரின்கண் விளங்கும் மறையவர்கள் கைதொழுது போற்றித் துதிக்குமாறு வீற்றிருந்து அருள்புரிபவன் ஆயினன்.

சடுமாறு - சூடுமாறு; அடும் ஆறு - கங்கை.

215. பெரியாய்சிறி யாய்பிறை யாய்மிடறு
கரியாய்கரி காடுயர் வீடுடையாய்
அரியாய்எளி யாய்அழுந் தைமறையோர்
வெரியார்தொழ மாமட மேவினையே.

தெளிவுரை: முன்னைப் பொருட்கும் முன்னைப் பொருளாய் விளங்கும் பெரியோனாய் விளங்கும் பெருமை உடையவனே! யாவற்றுக்கும் நுண் பொருளாய் இருப்பவனே! பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சந்திரசேகரனே! மிடற்றில் கறை ஏற்ற நீலகண்டனே! சுடுகாட்டினை இருப்பிடமாகக் கொண்ட பரமனே! யாவருக்கும் அரியவனாகின்ற இறைவனே! அன்பின்வழி நின்று வணங்குபவர்களுக்கு எளிமையாக விளங்குபவனே! அன்புடைய மறையவர்கள் தொழுது போற்ற அழுந்தை நகரில் “மாமடம்” மேவி விளங்கியவன் ஆயினே.

சிறப்புரை: ஈசன் அரியவனாகவும் எளிமையனாகவும் விளங்கும் சிறப்பு, “யாவரும் அறிவரியாய் எமக்கு எளியாய்” என்னும் மாணிக்கவாசகர் தம் அமுத வாக்காலும் உணர்த்தப்பெற்றது.

216. மணிநீண்முடி யான்மலை யைஅரக்கன்
தணியாதுஎடுத்தான் உட லந்நெரித்த
அணியார்விர லாய்அழுந் தைமறையோர்
மணிமாமட மன்னி இருந்தனையே.

தெளிவுரை: மணிகள் பதித்த நெடிய கிரீடத்தையுடைய இராவணன் சினம் மிகுந்து கயிலை மலையை எடுக்க, அவன் உடலைத் திருப்பாத விரலால் நெரித்த ஈசனே! அழுந்தை நகரில் மறையோர்தம் மணி மாமடம் பொலிந்து இருப்பதாயினே.

217. முடியார்சடை யாய்முன நாள்இருவர்
நெடியான்மல ரானிகழ் வால்இவர்கள்
அடிமேலறி யார்அழுந் தைமறையோர்
படியால்தொழ மாமடம் பற்றினையே.

192 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: சடை முடியுடைய பெருமானே! திருமாலும் பிரமனும் ஆகிய இவர்கள் திருமுடியும் திருவடியும் காணற்கு இயலாதவராய் விளங்கும் நின்னை, அழுந்தையில் உள்ள மறையவர்கள் வேத முறைப்படி தொழுது போற்றுமாறு மாமடம் மேவி வீற்றிருப்பதாயினை.

218. அருஞானம்வல் லார்அழுந் தைமறையோர்
பெருஞானம் உடைப்பெரு மானவனைத்
திருஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ்கள்
உருஞானம்உண் டாம்உணர்ந் தார்தமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: அருமையான மறைஞானம்வல்ல மறையோர் தொழும் அழுந்தை நகரின் பெருஞானப் பிரானாக விளங்கும் ஈசனை, திருஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ் மாலைகளால் ஒதி உணர்ந்தவர்கள் உண்மையான ஞானத்தைப் பெற்று விளங்கியவர்கள் ஆவர்.

செந்தமிழ்கள் - செம்மையான இனிய திருப்பாடல்கள்.

157. திருக்கழிப்பாலை

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 4ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்ற திருத்தலம். வால்மீகி முனிவர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றது.

சுவாமி : பால்வண்ணநாதர்

அம்பிகை: வேதநாயகி

தீர்த்தம் : கொள்ளிடம்

தல மரம் : வில்வம்

பண் : இந்தனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

219. புனலாடிய புன்சடை யாய்அரணம்
அனலாக விழித்தவ னேஅழகார்
கனலாடலி னாய்கழிப் பாலையுளாய்
உனவார்கழல் கைதொழுது உள்குதுமே.

தெளிவுரை: கங்கை தரித்த சடையுடையவனே! முப்
புரக் கோட்டைகள் எரிந்து சாம்பலாகுமாறு
நோக்கியவனே! நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி அழகுமிக்க
ஆடல் புரிபவனே! திருக்கழிப்பாலை என்னும்
தலத்தில் மேவும் ஈசனே! உனது அருள் பொருந்தும்
திருக்கழலைப் போற்றிக் கைதொழுது தியானம்
செய்கின்றனம்.

புனல் - கங்கை. அரணம் - முப்புரக் கோட்டை.
கனல் ஆடலினாய் - நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி ஆடுதல்.

220. துணையாகவொர் தூவள மாதிரையும்
இணையாக உகந்தவ னேஇறைவா
கணையால்எயில் எய்கழிப் பாலையுளாய்
இணையார்கழல் ஏத்த இடர்கெடுமே.

தெளிவுரை: தூய வளம் மிகுந்தவளாய் விளங்கும் உமா
தேவியை உடனாகவும், உடலின் ஒரு கூறாக
இணைத்து அர்த்தநாரியாகவும் உகந்த இறைவனே!
கணை தொடுத்து முப்புரக் கோட்டைகளை எய்து
எரித்த பரமனே! திருக்கழிப்பாலையில் மேவும்
நாதனே! நின் திருக்கழலைப் போற்றி வழிபடும்
அடியவர்களுடைய துன்பம் கெடும்.

அத்தகைய அருள்வண்ணம் உடையவன் ஈசன்
என்பது குறிப்பு.

221. நெடியாகுறி யாய்நிமிர் புன்சடையின்
முடியாகடு வெண்பொடி முற்றணிவாய்
கடியார்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையுளாய்
அடியார்க்குஅடை யாஅவ லம்அவையே.

தெளிவுரை: நீண்டு அண்டமெல்லாம் பெருகி விளங்கு
பவனாகவும், நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வினனாகவும்
விளங்கும் நாதனே! சடை முடியுடைய பெருமானே!
திருவெண்ணீறு அணிந்த பரமனே! மணம் கமழும்
பொழில் சூழ்ந்த திருக்கழிப்பாலையில் அமர்ந்
தவனே! நின்னுடைய அடியவர்களுக்கு அவலம்
அடையாதவாறு அருள் புரிபவன் நீயே ஆயினே.

222. எளியாய்அரி யாய்நில நீரொடுதீ
வளிகாயம்எ னாவெளி மன்னியதூ
ஒளியாய்உனை யேதொழுது உன்னுமவர்க்கு
அளியாய்கழிப் பலை அமர்ந்தவனே.

தெளிவுரை: யாவர்க்கும் அறிவரியனாகவும் அன்பர்க்கு
எளிமையானவனாயும், அட்ட மூர்த்தங்களுள் நிலம்,
நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆக விளங்கும் பொரு
ளாயும், தூய ஒளியாயும், உன்னையே தொழும்
அடியவர்களுக்கு மிக்க அன்புடையவனாயும் விளங்கு
பவன் திருக்கழிப்பாலையில் மேவும் ஈசனாகிய நீயே
ஆவன்.

வளி - காற்று; அளி - அன்பு.

223. நடநண்ணியொர் நாகம் அசைத்தவனே
விடநண்ணிய தூமிட றாவிகிர்தா
கடல்நண்ணு கழிப்பதி காவலனே
உடனண்ணி வணங்குவன் உன்னடியே.

தெளிவுரை: நடம் புரிவதை விரும்பிச் செய்து, ஆபரணமாகப் பாம்பும் அசையுமாறு செய்த பரமனே! பாற்கடல் விளைவித்த ஆலகால விடத்தைத் தூய மிடற்றில் இருத்தி நீலகண்டனாக விளங்குபவனே! அன்பின் முறையால் அன்றி அறிதல் ஒண்ணாத விகிர்தனே! கடலின் கழியில் விளங்கும் திருக்கழிப்பாலை என்னும் திருத்தலத்தில் மேவும் நாதனே! நின் திருவடியைக் காயத்தால் பதித்து வணங்குவன்.

சிறப்புரை: நாகம், ஈசன் திருமேனியில் அசைந்து புரளும் அணிகலனாக விளங்கி மேவினும் நடம் புரியும் காலத்தில் நிகழும் அசைவுகளுக்கேற்ப அசையும் நிலை கொண்டது என உணர்த்தப்பெற்றது காண்க.

224. பிறையார்சடை யாய்பெரி யாய்பெரிய
மறையார்தரு வாய்மையி னாயுலகில்
கறையார்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையுளாய்
இறையார்கழல் ஏத்த இடர்கெடுமே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சடை முடியுடையவனே! முதற்பொருளாய் விளங்கும் பெரியோனே! பெருமை விளங்கும் வேதத்தால் விளையும் சிறந்த வாய்மையாய் இருப்பவனே! பொழில் சூழ்ந்த திருக்கழிப்பாலையில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நின் திருவடியை ஏத்துபவர்கள் இடர் தீரும்.

225. முதிரும்சடை யின்முடி மேல்விளங்கும்
கதிர்வெண்பிறை யாய்கழிப் பாலையுளாய்
எதிர்கொள்மொழி யால்இரந்து ஏத்துமவர்க்கு
அதிரும்வினை யாயின ஆகஅறுமே.

196 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: முற்றிய சடை முடியின்மேல் ஒளிவிடும் வெண்பிறைச் சந்திரனைச் சூடியுள்ள பெருமானே! திருக்கழிப் பாலையில் வீற்றிருக்கும் நாதனே! நின்னை வணங்கி நின்பால் தமது குறையைத் தெரிவித்து அவற்றை நீக்க வேண்டும் என்று கோரும் அடியவர்களின் கொடிய வினைகளும் குற்றங்களும் தாமே விலகும் தரத்தாம்.

சிறப்புரை: எதிர்பாராமல், அச்சுறுத்துமாறும் அதிர்ச்சி அடையுமாறும் வினைவயத்தால் நேரும் துன்பமும் தமது இயல்பினாலும் குறைபாடுகளாலும் நேரும் இடையூறுகளும் விலகுமாறு ஈசன் திருவருளானது செய்யும் ஆற்றல் உடையது என இவண் உணர்த்தப் பெற்றது.

226. எரியார்கணை யால்எயில் எய்தவனே
விரியார்தரு வீழ்சடை யாய்இரவில்
கரிகாடலி னாய்கழிப் பாலையுளாய்
உரிதாகிவ ணங்குவன் உன்னடியே.

தெளிவுரை: அக்கினி தேவனைக் கணையாகக் கொண்டு, முப்புர அசுரர்களுடைய கோட்டைகளை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய பரமனே! நாற்புறமும் விரிந்து பரவும் சடையுடைய பெருமானே! இரவு காலத்தில் சுடுகாட்டில் ஆடி மகிழ்பவனே! திருக்கழிப்பாலையில் வீற்றிருக்கும் நாதனே! நின் திருவடியே அருள் புரிவதற்கு உரித்தானதாகக் கொண்டு நான் எப்போதும் வணங்குபவன் ஆவன்.

கரிகாடு - மயானம், சுடுகாடு.

227. நலநாரண னான்முக னண்ணலுறக்
கனலானவ னேகழிப் பாலையுளாய்

உனவார்கழ லேதொழுது உன்னுமவர்க்கு
இலதாம்வினை தான்எயில் எய்தவனே.

தெளிவுரை: முத்தொழிலில், காக்கும் நலம் சேர்
தொழிலை மேவும் திருமாலும் பிரமனும் நண்ணும்
போது, தீப்பிழம்பாக மிளிர்ந்த நாதனே! திருக்கழிப்
பாலையில் மேவும் நாயகனே! முப்புரத்தை எரித்த
வனே! நின் திருவடியை நினைத்துப் போற்றுபவர்
களுக்கு வினையில்லை. துன்பம் இல்லை என்பது
குறிப்பு.

228. தவர்கொண்ட தொழிற்சமண் வேடரொடும்
துவர்கொண்டனர் நுண்துகில் ஆடையரும்
அவர்கொண்டன விட்டடி கள்உறையும்
உவர்கொண்ட கழிப்பதி உள்குதுமே.

தெளிவுரை: தவ வேடத்தைப் புனைந்தவராய் இருப்
பினும், சமணர் சாக்கியர் கொண்ட கொள்கைகளைக்
கைவிட்டுக் கடற்கரையில் உள்ள திருக்கழிப்பாலை
என்னும் பதியில் உறையும் ஈசனை வணங்கித்
துதிப்பீராக.

229. கழியார்பதி காவல னைப்புகலிப்
பழியாமறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
வழிபாடிவை கொண்டடி வாழ்த்தவல்லார்
கெழியார்இமை யோரொடு கேடிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உப்பங்கழியின் கரையில் விளங்கும்
பதியாகிய திருக்கழிப்பாலையின் நாதனாகிய ஈசனை,
புகலி நகரில் விளங்கும், குறைவற்ற மறை வல்ல
ஞானசம்பந்தர் போற்றிய இத் திருப்பதிகம் வழிபாடு
ஆகும். இதனைக் கொண்டு ஈசனைப் போற்ற

198 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

வல்லவர்கள் சிறப்பு மிக்க தேவர்களோடு குறைவற்று மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.

158. திருக்குடவாயில்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 94ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. குடவாசல் என்று வழங்கப்படுகிறது. கருடன், சூரியன், தாலப்பிய முனிவர், பிருகு முனிவர் வழிபட்ட தலம். திருண பிந்து முனிவர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம். இதன் வேறு பெயர்கள் கதலிவனம், வன்மீகாசலம்.. கோயிலின் பெயர் : பெருந்திருக்கோயில்.

சுவாமி : கோணேஸ்வரர், சூரியேஸ்வரர், பிருகநாதர்

அம்பிகை : பெரியநாயகி

தல மரம் : வாழை

தீர்த்தம் : அமிர்த தீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

230. திகழுந்திரு மாலொடு நான்முகனும்
புகழும்பெரு மானடி யார்புகல
மகிழும்பெரு மான்குட வாயின்மன்னி
நிகழும்பெருங் கோயில் நிலையவனே.

தெளிவுரை: பெருமையுடன் திகழும் திருமாலும், பிரமனும் புகழும் பெருமான் ஈசன். அப் பெருமானை, அடியவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து மகிழ்கின்றனர். அதனால் மகிழ்ந்த பெருமானாகிய இறைவன், குடவாயில் என்னும் பதியில் விளங்கிப் பெருமை மிக்க கோயிலில் வீற்றிருக்கின்றனன்.

சிறப்புரை: மகிழும் என்னும் சொல் அடியவர்கள் ஈசனைப் போற்றும் செயலால் மகிழ்வு எய்தலும், அதன்கண் ஈசன் மகிழ்ந்து அருள் நலம் புரிந்து விளங்கு தலும், அது பெருமைக்குரியதாகும் என்று குறிக்கு மாறும் பெருங்கோயிலின்கண் நிலவுதலும் ஒரு சேர உணர்த்துதல் காண்க.

231. ஓடும்நதி யும்மதி யோடுஉரகம்
குடும்சடை யன்விடை தொல்கொடிமேல்
கூடுங்குழ கன்குட வாயில்தனில்
நீடும்பெருங் கோயில் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: கங்கையும், சந்திரனும், பாம்பும் சடையில் சூடியவன் ஈசன்; அப் பெருமான் இடபத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட அன்பினன். குடவாயிலில் பெருமையுடன் கோயில் கொண்டு நிலவுபவன்.

நதி - கங்கை; உரகம் - பாம்பு.

232. கலையான்மறை யான்கனல் ஏந்துகையான்
மலையாளவள் பாக மகிழ்ந்தபிரான்
கொலையார்சிலை யான்குட வாயில்தனில்
நிலையார்பெருங் கோயில் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: மாணையும், நெருப்பையும் கரத்தில் ஏந்திய ஈசன், மறை வல்லவன்; மலைமகளாகிய உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்த பெருமான்; முப்புரத்தை எரிப்பதற்கு உடனாகிய மேருமலையை வில்லாக உடையவன்; குடவாயில் தன்னில் நிலைத்த பெருமை உடையவனாய்க் கோயில் கொண்டு வீற்றிருந்து விளங்குபவன்.

கலை - மான்; கொலையார் சிலை - மேரு வில்.

200 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

233. கலவும்சடை யான்கடு காடிடமா
நலமென்முலை யாள்நகை செய்யநடம்
குலவுக்குழ கன்குட வாயில்தனில்
நிலவும்பெருங் கோயில் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: விரிந்து பரவும் சடையுடைய ஈசன், சுடு காட்டை இடமாகக் கொண்டு உமாதேவி மகிழுமாறு நடம்புரியும் அன்பினன். குடவாயிலில் பெருமையுடன் கோயில் கொண்டு நிலவுபவன்.

234. என்றன்னுள மேவி இருந்தபிரான்
கன்றன்மணி போல்மிட றன்கயிலைக்
குன்றன்குழ கன்குட வாயில்தனில்
நின்றபெருங் கோயில் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: என்னுடைய உள்ளத்தில் மேவி விளங்கு கின்ற ஈசன் நீலகண்டனாய், கயிலையில் விளங்கும் அழகனாய்க் குடவாயிலில் பெருமையுடன் கோயில் கொண்டு நிலவும் பரமன் ஆவன்.

235. அலைசேர்புனலன் அனலன் அமலன்
தலைசேர்பலி யன்சது ரன்விதிரும்
கொலைசேர்படை யன்குட வாயில்தனில்
நிலைசேர் பெருங் கோயில் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: அலை திகழும் புனலாகிய கங்கையைச் சடையில் தரித்தவன் ஈசன். அப்பெருமான் நெருப்பைக் கையில் ஏந்தியவன்; மும்மலம் அற்ற வனாகிய அமலன்; பிரம கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை ஏற்றவன்; சர்வ வல்லமையுடையவன். மாற்றாரை விதிர்க்குமாறு நடுங்கச் செய்யும் கொடிய, வல்லமை மிக்க படைக் கலம் உடையவன்; குடவாயிலில்

நிலைத்த பெருமையுடையவனாய்க் கோயில் கொண்டு நிலவுபவன்.

சிறப்புரை: ஈசன், சர்வ வல்லமை படைத்தவன் என்று சுட்டும் பாங்கில் சதுரன் என உணர்த்தப் பெற்றது. இதனை, “மதுரவாய் மொழி மங்கையோர் பங்கினன், சதுரன் சிற்றம்பலவன்” என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்குடனும், நோக்குக.

236. அறையார்கழலன் அழலன் இயலின்
பறையாழ்முழ வும்மறை பாடநடம்
குறையாஅழ கன்குட வாயில்தனில்
நிறையார்பெருங் கோயில் நிலாயவனே.

தெளிவுரை: ஈசன், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்தவன்; நெருப்பினை உடையவன். இயைய வரும் பறையின் ஒலியும், உடன் கலக்கும் முழவு, யாழ் ஆகியனவும் ஒலிக்க, வேதங்கள் இசைக்க, குறைவற்ற நடனத்தைப் புரியும் அழகனாகிய அப் பெருமான், குடவாயிலில் நிறைந்து, பெருமை விளங்கக் கோயில் கொண்டு நிலவுபவன்.

237. வரையார்திரள் தோள்அரக் கன்மடியவ்
வரையார்ஓர் கால்விரல் வைத்தபிரான்
வரையார்மதில் சூழ்குட வாயில்மன்னும்
வரையார்பெருங் கோயில் மகிழ்ந்தவனே.

தெளிவுரை: மலை போன்ற உறுதியான திரண்ட தோளையுடைய அரக்கனாகிய இராவணன் வீழ்ச்சியடையக் கயிலை மலை முழுவதும் பரவி விளங்கு மாறு திருப்பாத விரலால் ஊன்றிய ஈசன், மலை போன்ற மதில் சூழ்ந்த குடவாயில் என்னும் பதியில்

மலை போன்று உயர்ந்த பெருங்கோயிலில் மகிழ்ந்து வீற்றிருப்பவன்.

சிறப்புரை: திருக்கோயிலின்கண் மலைபோன்று உயர்ந்ததாக உள்ள இடத்தில் ஈசன் விளங்குதலும், இத்தலத்தின் வேறு பெயராக உள்ள வன்மீகாசலம் என்னும் குறிப்புத் தோன்றவும், மன்னும் வரையார் பெருங்கோயில் என்று உணர்த்தப்படுதல் காண்க. வரையார் என்னும் சொல் நான்கு அடிகளிலும் விரவி வருதல் கவிநயம் வெளிப்பாடு ஆகுதலும், ஈசன் வரை போன்ற - மலைபோன்ற அருள் வண்ணம் பெருகி அடியார்களைப் பாதுகாத்து விளங்குதலையும் குறிப்பால் உணர்த்துவதாயிற்று.

மன்னும் வரையார் என்பது கயிலை மலைக்கு உரியவன், மேரு வில்லுக்கு உரியவன் என்று சுட்டுதலும் ஆம்.

238. பொன்னொப்பவ னும்புயல் ஒப்பவனும்
தன்னொப்புஅறி யாத்தழ லாய்நிமிர்ந்தான்
கொன்னற்படை யான்குட வாயில்தனில்
மன்னும்பெருங் கோயில் மகிழ்ந்தவனே.

தெளிவுரை: பொன்னை ஒத்தவனாகிய பிரமனும், புயலாகிய மேகம் போன்ற வண்ணத்தவனாகிய திருமாலும், அறிய முடியாதவாறு, தனக்கு யாரும் இணை இல்லாத நிலையுடையவனய்த், தீப்பிழம்பாக ஒங்கி உயர்ந்த ஈசன், கொல்லுதல் போன்ற வலிமையான நற்படைக்கலன்கள் விளங்க, குடவாயிலில் பொலியும் பெருங்கோயிலின்கண் மகிழ்ந்தவன்.

239. வெயிலின்னிலை யார்விரி போர்வையினார்
பயிலும்முரை யேபகர் பாவிகள்பால்

குயிலன்குழ கன்குட வாயில்தனில்
உயரும்பெருங் கோயில் உயர்ந்தவனே.

தெளிவுரை: பிற சமயத்தார் உரைகளில் பதியாத வனாகிய ஈசன், குழையும் அன்பினனாய்க் குட வாயிலில் உயர்ந்த பெருங்கோயிலில் உயர்ந்த பீடத்தில் விளங்குபவனாயினன்.

இது ஈசனார் இத்திருக்கோயிலில் உயர்ந்த பீடத்தில் உள்ள திருக்கோலத்தைக் குறிப்பதாயிற்று.

குயிலன் - குயில் + அன் - பதிதல் இல்லாதவன், பொருந்துதல் இல்லாதவன்.

240. கடுவாய்மலி நீர்குட வாயில்தனில்
நெடுமாபெருங் கோயில் நிலாயவனைத்
தடமார்புக லித்தமி ழார்விரகன்
வடவார்தமிழ் வல்லவர் நல்லவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: நீர்வளம் பெருகும் குடவாயிலில் பெருஞ் சிறப்புடைய பெருங்கோயிலின்கண் நிலவும் ஈசனை, புகலியில் விளங்கும் தமிழ் விரகனாகிய ஞான சம்பந்தன் மேலான தமிழ் மாலைகள் சொல்ல, அதனை ஒதுபவர்கள் நல்லோர் ஆவர். இது எல்லா நன்மைகளையும் பெற்றவர் ஆதலையும் உணர்த்தும்.

159. திருவாணைக்கா

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 60ஆவது திருத் தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. சிலந்தி, யானை வழி பட்ட தலம். சிலந்தி மறுபிறவியில் கோச்செங்கட் சோழனாக விளங்கி உலகாண்ட வரலாறு பேசப்

படுகிறது. இதனைத் "தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க்கு அடியேன்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார் சுந்தரர். அம்பிகை பூசித்த தலம்.

சோழ மன்னன், காவிரியில் நீராடும் போது, அவன் கழுத்தில் இருந்த ஆரம் கழன்று விழ, அதனை ஏற்றருளுமாறு வேண்டிக் கொண்ட மன்னன் கோரிக்கையை ஏற்று, பூசனைக்காக நீர் எடுக்கும் குடத்தின் வழி அவ் ஆரத்தினைக் கொண்டு அபிடேகத்தின் போது இறைவன் திருமேனியில் ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்வரலாறு 3ஆம் திருமுறை பதிக எண் 53 பாடல் 7இல் "ஆர நீரொடு ஏந்தினான் ஆனைக்காவு சேர்மினே" என உணர்த்தப்படுகிறது.

ஆதிசங்கரர் இத்திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகைக்கு, ஸ்ரீசக்கரங்கள் இரண்டு செய்து தோடு ஆக (தாடங்கம்) அணிவித்தார் என்பது வரலாறு.

ஈசன் சித்தராக வந்து திருநீறு அளித்து, அதனைக் கூலியாக்கி நான்காவது பிராகார மதிற் சுவர் கட்டினார் என்பதும், எனவே அதற்குத் திருநீற்றான் மதில் என்பதும் வரலாறு.

பஞ்ச பூதத் தலங்களுள் இது அப்புத் (தண்ணீர்) தலம். ஏனையவை:

திருவண்ணாமலை — நெருப்பு.

திருக்காளத்தி — காற்று.

தில்லை — ஆகாயம்.

திருவாரூர் — மண்.

சுவாமி : ஜம்புகேஸ்வரர், ஜம்பு நாதர், அப்புலிங்கேஸ்வரர், வெண்ணாவலீசர், ஆனைக்கா அண்ணல், நீர்த்திரள் நாதர்

அம்பிகை : அகிலாண்டேஸ்வரி

தீர்த்தம் : காவிரி, இந்திர தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம்

தல மரம் : வெண்ணாவல் மரம்

(நாவல் - ஐம்பு)

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

241. மழையார்மிட றாமழு வாளுடையாய்
உழையார்கர வாஉமை யாள்கணவா
விழவாரும் வெணாவலின் மேவியளம்
அழகானும் ஆயிழை யான்அவனே.

தெளிவுரை: மேகம் போன்ற கரிய மிடற்றை உடைய
பெருமானே! மழுப் படையை உடைய நாதனே!
மானைத் திருக்கரத்தில் ஏற்றவனே! உமாதேவியின்
நாயகனே! விழாக்கள் மல்கிப் பெருகும் ஐம்புகேச்சரத்
தில் மேவி விளங்கும் எம் அழகனே என்று தேவி
யாரால், நீவிர் போற்றப்படுகின்ற பெருமான்.

சிறப்புரை: உமாதேவி ஈசனைப் பூசித்து வழிபட்ட
சிறப்பு இவண் குறிக்கப்பெற்றது. ஈசன், தேவியுடன் எக்
காலத்திலும் விளங்குதலம், மன்னுயிர்களின் நலனைக்
கருதி, அம்பிகை ஈசனை வழிபடுகின்றனள் என்னும்
குறிப்பும், “உமையாள் கணவர்” எனும் தொடர்
உணர்த்தப்பெறுவதாயிற்று. இதனை “எம் அழகா
எனும் ஆயிழையாள்” என்பதும் சுட்டும்.

மழை — மேகம் — கருமை நிறமுடையது. நீல கண்டத்தை
உணர்த்தியது. கைம்மாறு கருதாத பண்பும் சுட்டும். உழை — மான்.
வெணாவல் — வெண் நாவல் மரம். தலமரம். ஐம்புகேச்சரம் :
கோயிலின் பெயர். ஆயிழையாள் — அம்பிகை. அகிலாண்டேஸ்வரி.

242. கொலையார்கரி யின்னுரி மூடியனே
மலையார்சிலை யாவளை வித்தவனே
விலையால்எனை யாளும் வெணாவலுளாய்
நிலையாஅரு ளாய்எனு நேரிழையே.

தெளிவுரை: கொலைத் தன்மையுடைய யானையின்
தோலை உரித்துப் போர்வையாக்கிக் கொண்ட பெரு
மானே! மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த ஈசனே!
என்னை ஆட்கொண்டு நாவல் மரத்தின்கீழ் (ஐம்பு
கேச்சரம்) விளங்கும் நாதனே! நிலைத்த தன்மையை
அருள் புரிவிராக எனத் தேவியாரால், நீவிர் போற்றப்
படுபவர்.

243. காலால்உயிர் காலனை வீடுசெய்தாய்
பாலோடுநெய் யாடிய பால்வணனே
வேலாடுகை யாளம் வெணாவலுளாய்
ஆலார்நிழ லாய்எனும் ஆயிழையே.

தெளிவுரை: திருப்பாதத்தால் காலனுடைய உயிரை
வீழ்த்திய பெருமானே! பாலும் நெய்யும் அபிடேகமாக
ஏற்று ஆடிய பால்போன்ற திருவெண்ணீற்று வண்ணம்
திகழுமாறு திருமேனியில் பூசி விளங்கும் ஈசனே! சூலப்
படையினைக் கரத்தில் ஏந்திய நாதனே! ஐம்புகேச்
சரத்தில் வீற்றிப்பவனே! கல்லால மர நிழலில் வீற்றி
ருந்து அறம் உரைத்த நாயகனே! என்று தேவியால்
போற்றப்படும் தலைவன் ஆயினீர்.

வீடு செய்தாய் - வீழ்த்தியது. பால்வணன் - பால்போன்ற திருநீற்று
மேனியன்.

244. சுறவக்கொடி கொண்டவன் நீறதுவாய்
உறநெற்றி விழித்தளம் உத்தமனே
விறன்மிக்க கரிக்கருள் செய்தவனே
அறுமிக்கது என்னும்என் ஆயிழையே.

தெளிவுரை: மீனக்கொடியுடைய மன்மதனைச் சாம்பலாகுமாறு நெற்றிக் கண்ணை விழித்து நோக்கிய உத்தமனே! உறுதி வாய்ந்த பக்தியுடன் பூசித்த யானைக்கு அருள் செய்த பெருமானே! என்னுடைய அன்னை யாகும் தேவியால் அறப்பாங்குடையவனாய்ப் போற்றப்படும் நாதன் ஆயினை.

சிறப்புரை: மன்மதன் மூவகையான வில்லேந்தி ஐந்து மலர்க்கணைகளால் தொடுத்துத் தன் பணியை மேவுகின்றான் என்பது வரலாறு. தேவர்களுக்குப் பூவில்லும், மனிதர்களுக்குக் கரும்பு வில்லும், அரக்கர்களுக்கு இரும்பு வில்லும் கொண்டு, தனது கடமையாற்றி, அவ்வவர்தம் நெறியைப் பிறழ்ச் செய்கின்றான். ஈசன் ஒருவனே அத்தகைய மருட்சி இல்லாதவன் என்பதனை “உத்தமனே” என்று அம்பிகையின் கூற்றாக உணர்த்தப்படுவது காண்க.

ஞானப்பால், தேவியாரால் ஊட்டப் பெற்று அருந்திய பேறு வாய்க்கப் பெற்ற, திருஞானசம்பந்தர்தம் சிறப்பு “என் ஆயிழை” என்று குறிக்கப் பெற்றது. யானை பூசித்த தலவரலாறு இவண் குறிக்கப்படுவதும் நோக்குக.

கறவக்கொடி - மீனக்கொடி. நீறு - சாம்பல். உத்தமன் - சிவபெருமான், ஈசன். ஆயிழை - தாய், அம்பிகை.

245. செங்கட்பெயர் கொண்டவன் செம்பியர்கோன்

அங்கட்கரு ணைபெரி தாயவனே

வெங்கண்விடை யாளம் வெண்நாவலுளாய்

அங்சத்துஅயர் வாயினள் ஆயிழையே.

தெளிவுரை: சிலந்தியாக இருந்து பூசிக்கச் செவ்வையுறு மறுமையில் செங்கண் கொண்ட சோழமன்னர்களின் சிறப்பானவனாகக் கருணையுடன் ஆக்குவித்த பெரி

யோனே! இடப வாகனத்தை உடையவனே! வெண் நாவல் மரத்தின்கீழ் விளங்கும் நாதனே! எனப் போற்றி தேவியானவள் நின் திருமேனியின் அங்கத்தில் விரும்பித் திகழ்ந்தனள்.

அயர்தல் - விரும்புதல், கொண்டாடுதல். அங்கம் - திருமேனி.

246. குன்றேயமர் வாய்கொலை யார்புலியின்
தன்தோலுடை யாய்சடை யாய்பிறையாய்
வென்றாய்புர மூன்றை வெணாவலுளே
நின்றாயரு ளாய்எனு நேரிழையே.

தெளிவுரை: கயிலை மலையில் வீற்றிருப்பவனே! புலித் தோலை உடுத்திய ஈசனே! சடை முடி உடையவனே! பிறைச்சந்திரனைத் தரித்தவனே! முப்புரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கி வெற்றி கொண்ட நாதனே! ஜம்புகேச் சரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே அருள் புரிக என்று உமாதேவியாரால் போற்றப்படுபவன் நீவிர்.

247. மலையன்றெடுத் தவ்வரக் கன்முடிதோள்
தொலையவ்விரல் ஊன்றிய தூமழுவா
விலையால்எனை யாளும் வெணாவலுளாய்
அலசாமல்நல் காய்எனும் ஆயிழையே.

தெளிவுரை: கயிலை மலையைப் பெயர்த்த அரக்க னாகிய இராவணனுடைய முடியும் தோளும் நலியுமாறு விரல் ஊன்றிய பெருமானே! மழுப் படையைக் கொண்டுள்ளவனே! அன்பினால் என்னை ஆட் கொள்ளும் பொருட்டு வெண்ணாவல் மரத்தின்கீழ் விளங்கும் நாதனே! யான் வருந்தாதவாறு அருள் நலம் புரிக என்று தேவியால் ஏத்தப் பெறுபவர் நீவிர்.

விலையால் - அன்பினால் அடிமை கொள்ளும் தன்மை. அலசாமல் - வருந்தச் செய்யாமல்.

248. திருவார்தரு நாரண னான்முகனு
மருவாவெரு வாய்நிமிர்ந்தாய்
விரையாரும் வெணாவலுள் மேவியஎம்
அரவானும் ஆயிழை யாள்அவளே.

தெளிவுரை: ஆயிழையாளாகிய உமாதேவியார், நின்னை, “திருமாலும் பிரமனும் காண்பதற்கு நெருங்கி வர அவர்கள் அஞ்சமாறு தீப்பிழம்பாய் ஒங்கினை! மணம் கமழும் வெண்ணாவல் மரத்தின்கீழ் மேவி விளங்கும் அரனே!” என்று ஏத்திப் பரவும் பரமன் ஆகியவன், நீயார்.

249. புத்தர்பல ரோடுஅமண் பொய்த்தவர்கள்
ஓத்தவ்வுரை சொல்லிவை ஓரகிலார்
மெய்த் தேவர் வணங்கும் வெணாவலுளாய்
அத்தாஅரு ளாய்எனும் ஆயிழையே.

தெளிவுரை: புத்தரும் சமணர்களும் பொய்யுரை கூறு தலும் நல்லுரையை உணராதவரும் ஆவர். மெய்மை கண்டுற்ற தேவர்களால் வணங்கப்பெறும் வெண் நாவல் மர நிழலில் விளங்கும் அத்தனே! என தேவியால் ஏத்தப் பெறுபவனே! அருள் புரிவாயாக.

ஓரகிலார் - உணராதவர்.

250. வெண்ணாவல் அமர்ந்துறை வேதியனைக்
கண்ணார்கமழ் காழியர் தம்தலைவன்
பண்ணோடு இவைபாடிய பத்தும்வல்லார்
விண்ணோரவர் ஏத்த விரும்புவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: வெண் நாவல் மரத்தின்கீழ் வீற்றிருக்கும் வேதப் பொருளாகிய ஈசனைப் பாடிய ஞானம் விளங்கும் சீகாழியின் தலைவனாகிய ஞான

சம்பந்தரின் பண்ணொடு மேவும் இத்திருப்பதிகத்தை
ஒதுபவர்கள், தேவர்களால் விரும்பி ஏத்தப்
பெறுவார்கள்.

சிறப்புரை: வேதமாகிய பரமன் வேதியன் என்று
உணர்த்திய வழி, “சொற்றுணை வேதியன் சோதி
வானவன்” என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் காண்க.
காழியர்தம் தலைவன் - திருஞானசம்பந்தர்.

(இப்பதிகத்தில் 7ஆவது பாடல் கிடைக்கவில்லை.)

160. திருநாகேசுக்ரம்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 29ஆவது
திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்ற திருத்தலம். நாகம்
பூசித்த தலம். ஆதிசேஷன், தட்சன், கார்க்கோடகன்
முதலிய நாகங்களும்; கௌதமர், நந்தி, நளன், பராசரர்,
பகிரதன் முதலியோரும் வழிபட்டது. சண்பகவனம்,
கிரிகன்னிகைவனம் என்பன வேறு பெயர்கள்.

கவாமி : நாகநாதர், நாகேஸ்வரர், சண்பகாரண்யேஸ்வரர்

அம்பிகை: கிரிகுஜாம்பிகை

தல மரம் : சண்பகம்

தீர்த்தம் : சூரிய புஷ்கரணி

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

251. பொன்னேர்தரு மேனிய நேபுரியும்
மின்னேர்சடை யாய்விரை காவிரியின்
நன்னீர்வயல் நாகேச் சுரநகரின்
மன்னேள வல்வினை மாய்ந்தறுமே.

தெளிவுரை: பொன் போன்று அழகுடன் ஒளிரும் திருமேனியனே! மின் போன்ற சிவந்த சடையுடைய பெருமானே! மணம் மிக்கதும் வேகமாக ஓடும் நீர்ப் பெருக்கு உடையதும் ஆன காவிரியின் நன்னீர் பாயும் வயல்கள் சூழ்ந்த நாகேச்சுர நகரின்கண் விளங்கும் தலைவனே! என்று ஈசனைப் பரவித் தொழ, நம்மைப் பற்றி, வலிந்து இடர்தரும் வினையானது மடிந்து அற்று விடும். வினையை அறுமாறு செய்து துன்பத்தைத் தீர்க்கும் என்று உணர்த்துவதாகும்.

சிறப்புரை: “பொன் மேனி, மின்சடை, மன்னே” என்று ஈசனைப் போற்றிய திருஞானசம்பந்தர் உரைத்த அருட்பாங்கில், “பொன்னார் மேனியனே,” “மின்னார் செஞ்சடை,” “மன்னே மாமணியே” என்று அருளிச் செய்த சுந்தரர் வாக்கும் நோக்குக.

252. சிறவார்புர மூன்றெரி யச்சிலையில்
உறவார்கணை உய்த்தவ னேயரும்
நறவார்பொழில் நாகேச் சுரநகருள்
அறவாஎன வல்வினை ஆசறுமே.

தெளிவுரை: சிறப்பினை இழந்தவர்களாகிய மூன்று அசுரர் புரங்கள், எரிந்து சாம்பலாகுமாறு, மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டு, அதற்குப் பொருந்து மாறு திருமாலைக் கணையாகக் கொண்டு செலுத்திய வனே! தேன் சொரியும் பொழில் விளங்கும் நாகேச்சுர நகருள் வீற்றிருக்கும் அறத்தின் வடிவான வனே என வணங்கி நிற்க வன்மையுடைய வினையும், அதனால் விளையும் குற்றமும் அற்று ஒழியும்.

சிறப்புரை: ஆற்றல் மிக்க மூன்று அசுரர்கள் மூன்று கோட்டைகள் வாயிலாக உலகத்தில் தீமை செய்து

வந்தமையாலும், அவர்கள் வரபலத்தால் பெற்ற வலிமை, தீமை செய்வதற்கே உரியதாக இருந்ததாலும் சிறப்பில்லாத புரம் என்று உணர்த்தப் பெற்றது. வரபலத்தால் பெற்ற கோட்டைகள் சிறகுகள் பெற்றுப் பிறர்க்கு நாசத்தையும் அழிவையும் ஏற்படுத்தின எனவும், உணர்த்தும்.

அறவா என்னும் சொல் ஈசனைக் குறித்து உணர்த்துவதாயிற்று. காரைக்கால் அம்மையார் இறைவனை வேண்டிப் பெறும் வாக்காக, “அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க” என்னும் சேக்கிழார் வாக்கும் நோக்குக. “அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு” என்பது ஈசனைக் குறித்தலும் ஆம்.

ஆக - குற்றம்.

253. கல்லால்நிழல் மேயவ னேகரும்பின்
வில்லான்எழில் வேவ விழித்தவனே
நல்லார்தொழு நாகேச் சுரநகரில்
செல்வாஎன வல்வினை தேய்ந்தறுமே.

தெளிவுரை: கல்லால நிழலில் சனகாதி முனிவர்களுக்கு அறம் உரைப்பதற்குத் தட்சணாமூர்த்தியாகிக் காட்சி நல்கிய பெருமானே! கரும்பு வில் ஏந்திய மன்மதனுடைய எழில் மிகுந்த வடிவம் கண்ணுக்குப் புலனாகாதவாறு வெந்து சாம்பலாகும் படி நெற்றிக் கண்ணால் விழித்து நோக்கிய ஈசனே! நற்குணவான்களாக விளங்கும் மாந்தர் தொழும் நாகேச்சுர நகரில் வீற்றிருக்கும் செல்வா! என்று வணங்கித் துதிக்க, வலிய வினையானது தேய்ந்து அழியும்.

254. நகுவாண்மதி யோடுஅர வும்புனலும்
தகுவார்சடை யின்முடி யாய்தளவம்

நகுவார்பொழில் நாகேச் சுரநகருள்
பகவாஎன வல்வினை பற்றறுமே.

தெளிவுரை: மலர்ந்து ஒளி நல்கும் சந்திரனும், பாம்பும், கங்கையும் தகுந்தவாறு சடை முடியில் தரித்துள்ள வனே! செம்முல்லை விளங்கும் பொழில் சூழ்ந்த நாகேச்சுர நகருள் வீற்றிருக்கும் பகவனே! என்று வணங்கி ஏத்த, வலிய வினையின் பற்றானது அறும்.

நகுவாண்மதி - நகுவாள்மதி. வாள் - ஒளி. தளவம் - செம்முல்லை.

255. கலைமான்மறி யும்கனலும் மழுவும்
நிலையாகிய கையின னேநிகழும்
நலமாகிய நாகேச் சுரநகருள்
தலைவாஎன வல்வினை தானறுமே.

தெளிவுரை: மான் கன்றும், நெருப்பும், மழுவும் நிலையாக விளங்குமாறு கரத்தில் ஏந்திய பெருமானே! இம்மை நலம் நிகழ விளங்கும் நாகேச்சுர நகருள் வீற்றிருக்கும் தலைவா! எனத் தொழுது போற்ற, வலிமையான வினை அற்றொழியும்.

சிறப்புரை: இம்மை நலம் நிகழ்வித்து மறுமைக்கும் நலம் சேர்க்கும் தன்மையில் வல்வினை அறும் எனச் சுட்டப் பெற்றது.

256. குரையார்கழல் ஆட நடங்குலவி
வரையான்மகள் காண மகிழ்ந்தவனே
நரையார்விடை யேறுநா கேச்சுரத்துள்
அரைசேஎன நீங்கும் அருந்துயரே.

தெளிவுரை: மலையரசன் திருமகளாகிய உமையவள் காண, ஒலியார்க்கும் கழல் அணிந்து திருநடம் புரிந்து மகிழ்ந்த பெருமானே! வெண்மையான இடபத்தில் ஏறும் நாகேச்சுரத்துள் விளங்கும் அரசே! என்று

தொழுது போற்ற, அரியது என்று நினைக்கூடிய துயர் யாவும் நீங்கும்.

சிறப்புரை: ஈசனார்க்கு வாகனமாக உடையது வெள்ளை வண்ணமுடைய இடபம் என்பது, நரையார் விடை ஏறு என்று உணர்த்தப்பட்டது. இதனை “நரை வெள்வேறு ஒன்றுடை யானை” எனத் திருஞான சம்பந்தர் அருளிச் செய்துள்ளதும் ஓர்க.

257. முடையார்தரு வெண்டலை கொண்டுலகில்
கடையார்பலி கொண்டுழல் காரணனே
நடையார்தரு நாகேச் சுரநகருள்
சடையா என வல்வினை தானஅறுமே.

தெளிவுரை: பிரம கபாலம் ஏந்தி, தாருகவனத்து முனிவர்கள் வீட்டு வாயிலில் நின்று பரி கொண்டு உழலும் பெருமானே! எல்லாவற்றுக்கும் காரண கர்த்தாவாக விளங்கும் ஈசனே! நல்லொழுக்கம் மிக்க சிலத்தவர் விளங்கும் நாகேச்சுர நகருள் வீற்றிருக்கும் சடையா! என்று அழைத்து வணங்கி ஏத்த, வலிமை மிகுந்த வினை யாவும் அழியும்.

சிறப்புரை: சடையா எனும் ஈசன் திருநாமம் இத்திருப் பாட்டு உணர்த்திய வழியில், “சடையா எனுமால், சுரண் நீ எனுமால்” என்று வரும் திருஞானசம்பந்தரின் திருமருகற் பதிகமும் ஓர்க.

நடை - ஒழுக்கம்.

258. ஓயாத அரக்கன் ஒடிந்தலற
நியாரருள் செய்து நிகழ்ந்தவனே
வாயார வழுத்துவர் நாகேச்சுரத்
தாயே என வல்வினை தானஅறுமே.

தெளிவுரை: ஆணவ மலத்தின்பால் ஓய்தல் இன்றி உறவாடிய அரக்கனாகிய இராவணன் முடிகள் இற்று அலறுமாறு, புரிந்து நிகழ்த்தினர்! பின்னர் நீவிரே நல்லருள் புரிந்தீர்! அத்தகைய கருணை வயம் மேவும் பெருமானே! நும்மை வாயார வாழ்த்திப் போற்றும் அடியவர்கள் விளங்கும் நாகேச்சுரத்துள் வீற்றிருக்கும் தாய் போன்றவனே! என்று வணங்கித் தொழுபவர்களின் வலிமையான வினையானது அறும்.

சிறப்புரை: மனத்தின்கண் அன்பு தோன்ற வாயார வாழ்த்தும் மாண்பு சிறப்பித்து உணர்த்துதலாயிற்று. இதனை, “வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர் இனத்தகத்தான்” என்று அருளிச் செய்த அப்பர் சுவாமிகள் வாக்காலும் அறிக. ஈசன், தாயானவன் என்று உணர்த்தியது நோக்குக. இக்கருத்தில் “தாயு நீயே, தந்தை நீயே என, ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலாந் திருமுறையில் (பதிகம் 50; பாடல் 7; வ. எண். 543) அருளிய தன்மையும் காண்க. இவ்வாய்மையில், “அன்னே நின்னை யல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே” என வரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்தமையும் நோக்குக.

நியாரருள் - நீ ஆர்அருள். நாகேச்சுரத்தாயே - நாகேச்சுரத்தை உடையவன் எனவும் ஆம்.

259. நெடியானொடு நான்முக னேடலுறச்
சுடுமாலெரி யாய்நிமிர் சோதியனே
நடுமாவயல் நாகேச் சுரநகரே
இடமாவுறை வாய்என இன்புறுமே.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் தேடி அலையும் ஞான்று, அனல் வீசும் தீப்பிழம்பாக நிமிர்ந்து ஓங்கிய சோதிப்பொருளே! வயல் வளம் மிக்க நாகேச்சுர

நகரினை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் பெருமானே! என்று வணங்கித் தொழ மகிழ்ச்சி உண்டாகும். இம்மையில் இன்புற்று விளங்குவர் என்பது குறிப்பு.

260. மலம்பாவிய கையொடு மண்டையதுண்
கலம் பாவியர் கட்டுரை விட்டுலகில்
நலம்பாவிய நாகேச் சுரநகருள்
சிலம்பாளனத் தீவினை தேய்ந்தறுமே.

தெளிவுரை: மாற்றுச் சமயத்தினரின் உரைகளை நீத்துக் கைவிட்டு, நலம் விளங்கும் நாகேச்சுர நகரில் விளங்குகின்ற பெருமானை, சிலம்பு அணிந்த நாதனே! எனப் போற்றி வணங்கத் தீய வினைகள் யாவும் தேய்ந்து அழியும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் ஒருகாலில் கழலும், மற்றொன்றில் சிலம்பும் அணிந்துள்ளனன் என்று உணர்த்தப்படுவது அறிக.

சிலம்பா - சிலம்பு அணிந்தவன்.

261. கலமார்கடல் சூழ்தரு காழியர்கோன்
தலமார்தரு செந்தமிழின்விரகன்
நலமார்தரு நாகேச் சுரத்தரனைச்
சொலன் மாலைகள் சொல்ல நிலாவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மரக்கலன்கள் விளங்கும் கடல் சூழ்ந்த தலமாகிய காழியில் விளங்கும் செந்தமிழ் விரகன் - திருஞானசம்பந்தன், நலம் விளங்க மேவும் நாகேச்சுர நகரின் பெருமானை, சொல் மாலையாய் அமைத்த இத் திருப்பதிகமாகிய தமிழ்ப் பாடல்களை ஒதுபவர்களுக்கு வினை இல்லை.

இது துன்பம் இல்லை என்று உணர்த்துவதாயிற்று.
நிலா - நிற்காது.

குறிப்பு: இத்திருத்தலம் சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்கு
அபிமானத் தலம் எனப்படும்.

161. திருப்புகலி

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

262. உகலியாழ்கடல் ஒங்குபாருளீர்
அகலியாவினை அல்லல்போயறும்
இகலியார்புரம் எய்தவன்னுறை
புகலியாநகர் போற்றிவாழ்மினே.

தெளிவுரை: ஒலிதிகழ் கடல் சூழ்ந்த உலகில் விளங்கு
பவர்களே! பகைமை கொண்ட முப்புர அசுரர்களை
மாய்த்தவனாகிய புகலி நகரில் வீற்றிருக்கும்
இறைவனைப் போற்றுக. அகலுதற்கு அரிதாகிய
வினையும் துன்பமும் நீங்கும். இனிது வாழ்வீராக.

263. பண்ணியாள்வதோர் ஏற்றர்பால்மதிக்க
கண்ணியார்கமழ் கொன்றைசேர்முடிப்
புண்ணியன்உறையும்புகலியை
நண்ணும் இன்னலம் ஆனவேண்டிலே.

தெளிவுரை: இனிய நலங்கள் அடைய வேண்டும் எனக்
கருதுவீராயின், விருப்பத்துடன் ஏறி இடப
வாகனத்தை உடையவனாய், வெண்மதி சூடி,
மணங்கமழும் கொன்றை மலரும் தரித்து விளங்கும்

218 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

புண்ணியனாகிய ஈசன் உறையும் புகலியை
அடைவீராக.

264. வீசுமின்புரை காதன்மேதகு
பாசவல்வினை தீர்த்த பண்பினன்
பூசநீற்றினன் பூம்புகலியைப்
பேசுமின்பெரிது இன்பமாகவே.

தெளிவுரை: மின்னலைப் போன்று வேகமாக வீசி,
மிகுந்த விருப்பத்தின் வயமாய் விளங்கிப் பற்றுகின்ற
வலிய வினையைத் தீர்த்தருளும் பண்பினனாகிய
திருநீற்று மேனியன் விளங்குகின்ற பூம்புகலியைப்
புகழ்ந்து போற்றுவீராக. பேரின்பம் கைகூடும்.

265. கடிகொள்கூவிள மத்தம்வைத்தவன்
படிகொள்பாரிடம் பேசும்பான்மையன்
பொடிகொள் மேனியன் பூம்புகலியுள்
அடிகளை அடைந்து அன்புசெய்யுமே.

தெளிவுரை: மணம் கமழும் வில்வம், ஊமத்த மலர்
ஆகியவற்றைச் சூடிய இறைவன் பூத கணங்களால்
புகழப்படுபவன். திருநீற்று மேனியனாகிய ஈசனைப்
புகலியின்கண் நாடி அடைந்து பக்தியுடன் தொழு
வீராக.

பொடி - திருநீறு.

266. பாதத்தார்ஒலி பல்சிலம்பினன்
ஒத்ததார்விடம் உண்டவன்படைப்
பூதத்தான்புக லிந்நகர்தொழு
ஏத்ததார்க்கிடம் இல்லைஎன்பரே.

தெளிவுரை: ஈசன் திருப்பாதத்தில் சிலம்பினைப்
பொருந்த அணிந்தவன்; பாற்கடலில் தோன்றிய
நஞ்சினை அருந்தியவன்; பூத கணங்களைப் படையாக

உடையவன். அத்தகைய பெருமானின் புகலி நகரைத் தொழ, துன்பத்திற்கு இடம் இல்லை.

துன்பம் இல்லை என்பது குறிப்பு.

267. மறையினான்ஓலி மல்குவீணையன்
நிறையினார் நிமிர் புன்சடையன்எம்
பொறையினான்உறையும்புகலியை
நிறையினால் தொழ நேசம் ஆகுமே.

தெளிவுரை: ஈசன், வேதம் ஆனவன்; இனிய ஓசை எழுப்பும் வீணை உடையவன்; நிறைவு கொண்ட மென்மையான சடையுடையவன்; என் உள்ளத்தில் உறுதி பயக்கும் வலிமையானவன்; புகலி நகரில் உறைபவன். அப் பெருமானை நிறைவாகத் தொழும் அன்பர்களுக்கு மேன்மேலும், சிவபக்தியும் மன்னுயிர் பால் நேசமும் உண்டாகும்.

பொறை - வலிமை, பொறுமை.

268. கரவிடைமனத் தாரைக்காண்கிலான்
இரவிடைப்பலி கொள்ளும்எம்மிறை
பொருவிடையுயர்த் தான்புகலியைப்
பரவிடப் பயில் பாவம்பாறுமே.

தெளிவுரை: ஈசன், உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசும் வஞ்சகருடைய மனத்தில் பதிந்து தோன்றாதவன்; இரவில் பலி ஏற்றவன்; இடப வாகனத்தில் அமர்ந்து விளங்குபவன். எமது இறைவனாகிய அப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் புகலியைப் பரவிப் போற்றித் துதிக்கப் பாவம் அழியும்.

269. அருப்பினான்முலை மங்கைபங்கினன்
விருப்பினான்அரக் கன்னுரஞ்செகும்

பொருப்பினான் பொழிலார் புகலியூர்
இருப்பினான் அடி ஏத்தி வாழ்த்துமே.

தெளிவுரை: உமாதேவியை விரும்பிப் பாகமாக உடைய வனாகிய ஈசன், இராவணனுடைய வலிமையை அழித்த கயிலை மலையை உடையவன். அப் பெருமான், பொழில் நிறைந்த புகலியை இருப்பிடமாக உடையவன். அவன் திருவடியை வணங்கிப் போற்று வீராக.

அருப்பு - அரும்பு.

270. மாலுநான்முகன் தானும்வார்கழற்
சீலமும்முடி தேடநீண்டெரி
போலுமேனியன் பூம்புகலியுள்
பாலதாடிய பண்பனல்லனே.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் நீண்ட சீலம் மிக்க திருவடியும் திருமுடியும் தேட, நீண்டதோர் சோதிப் பிழம்பாகிய திருமேனியன் புகலி நகரில், பால் அபிடேகம் ஏற்று அருள் வழங்கும் பண்பின் மிக்கோ னாக விளங்கும் ஈசன்.

271. நின்றுதுய்ப்பவர் நீசர் தேரர்சொல்
ஒன்றதாகவே யாவணர்வினுள்
நின்றவன்னிக பூம்புகலியைச்
சென்றுகைதொழச் செல்வமாகுமே.

தெளிவுரை: சமணர், தேரர் சொற்கள் மதிக்கத் தகுந் தவையல்ல. நம் உணர்வில் கலந்து விளங்கும் இறைவன் வீற்றிருக்கும் புகலியை அடைந்து வணங்கச் செல்வம் பெருகும்.

செல்வம் - அருட்செல்வம். பொருட்செல்வமும் ஆகும்.

272. புல்லமேறிதன் பூம்புகலியை
நல்லஞானசம் பந்தனாவினாற்
சொல்லுமாலையீ ரைந்தும் வல்லவர்க்கு
இல்லையாம்வினை இருநிலத்துளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: இடப வாகனத்தையுடைய ஈசனின் பூம்
புகலியை, நல்ல ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இத்
திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்க்கு இப்பூவுலகில் வினை
இல்லை.

இது, ஆகாமிய கர்மம் இல்லை என்பதும்,
பிராரத்த கர்மமும் இல்லாமை ஆகும் என்பதும்
குறிப்பால் உணர்த்தப் பெற்றது.

இருநிலம் - பூவுலகம்.

162. திருநெல்வாயில்

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 3ஆவது திருத்
தலம். சிவபுரி என வழங்குகிறது. (திருநெல்வாயில்
அரத்துறை - நடுநாட்டுத் தலம் வேறு உள்ளது)

கண்வ மகரிஷி வழிபட்டது. திருஞானசம்பந்தர்
பாடல் பெற்றது.

சுவாமி : உச்சிநாதேஸ்வரர்

அம்பிகை : கனகாம்பிகை

தல மரம் : நெல்லி மரம்

பண் : இந்தளம்

222 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

273. புடையினார்புள்ளி கால்பொருந்திய
மடையினார்மணி நீர்நெல்வாயிலார்
நடையினார்விறற் கோவணந்நயந்து
உடையினார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: மடையின்கண் தெளிந்த நீர் விளங்குகின்ற
நீர்வளம் மிக்க நெல்வாயில் என்னும் பதியில் நெறி
மிகும் நால்விறற் கோவண ஆடை உகந்து வீற்றிருப்
பவர் உச்சிநாதேஸ்வரர்.

குறிப்பு: “மறைநான்கே வான்சரடாத் தன்னையே
கோவணமாய்ச் சாத்தினன்” என்னும் திருவாசக
வாக்கும் நோக்குக.

உச்சியார் - திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருப்பெயர்.
புள் - பறவை; புள்ளி - நண்டு.

274. வாங்கினார்மதிண் மேற்கணவெள்ளம்
தாங்கினார்தலை யாயதன்மையர்
நீங்குநீர்நெல் வாயிலார்தொழு
ஒங்கினார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: முப்புரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கிக்
கங்கையைச் சடை முடியில் தாங்கிய ஈசன்,
மேலானவர். அப் பெருமான் நீர்வளம் மிக்க நெல்
வாயிலில் அடியவர் தொழு உச்ச நாடேஸ்வரராய்
ஒங்குபவர்.

நீங்கு நீர் - ஓடும் நீர் பெருகி விளங்கும் நிலை.

275. நிச்சலேத்துநெல் வாயிலார்தொழு
இச்சையாலுறை வார்எம் ஈசனார்
கச்சை யாவதோர் பாம்பினார்கவின்
இச்சையார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: நித்தம் தொழப்பெறும் நெல்வாயில் உடையவர் விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்து அருள் புரியும் ஈசன். அவர் பாம்பை அரையில் சுட்டும் இயல்பினர்; எழில் பொருந்திய இச்சையால் மேவுபவர். அவர் உச்சி நாதேஸ்வரர் ஆவார்.

சிறப்புரை: ஈசனார், இச்சை ஞானம் கிரியை ஆகிய தன்மை உடையவர் என்பது புலப்படுத்தும் தன்மையும், யாவற்றையும் தமது இச்சையின் வண்ணம் நிகழ்விப்பவர் என்பதும் உணர்த்தப்பெற்றது.

276. மறையினார்மழு வாளினார்மல்கு
பிறையினார்பிறை யோடிலங்கிய
நிறையினார்நெல் வாயிலார்தொழும்
இறைவனார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: ஈசன், வேதமாய் விளங்குபவர்; மழுப் படையுடையவர்; பிறைச் சந்திரனை உடையவர்; பக்திப் பெருக்கினால் நெஞ்சம் நிறைவுடைவராய் வணங்கித் தொழும் திருத்தொண்டர்கள் மேவும் நெல் வாயில் என்னும் பதியில் விளங்குபவர். அவர் எமது உச்சி நாதேஸ்வரப் பெருமானே ஆவார்.

277. விருத்தனாகிவெண் ணீறுபூசிய
கருத்த னார்கனல் ஆட்டுகந்தவர்
நிருத்தன்ஆரநெல் வாயிலார்தொழும்
இறைவனார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: மூத்து விளங்கும் விருத்தனாகித் திரு வெண்ணீறு பூசிவராக விளங்கும் ஈசன், நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி ஆடுபவராய் நெல்வாயில் விளங்கி, யாவராலும் மனதாரத் தொழப்படுபவர். அவர் எமது உச்சிநாதேஸ்வரர் ஆவார்.

278. காரினார் கொன்றைக் கண்ணியார்மல்கு
 பேரினார்பிறை யோடிலங்கிய
 நீரினாரநெல் வாயிலார்தொழும்
 ஏரினார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: ஈசன், கார்காலத்தில் மலரும் கொன்றை மலரைத் தரித்துள்ளவர்; புகழ்மிக்க திருநாமங்களை உடையவர்; பிறைச் சந்திரனும் கங்கையும் தரித்த சடை முடியினை உடையவர்; நெல்வாயில் என்னும் பதியில் பொருந்தி விளங்குபவர்; யாவராலும் தொழப் பெறும் சிறப்புடையவர். அவர் எமது உச்சி நாதேஸ் வரர் ஆவார்.

279. ஆதியார்அந்தம் ஆயினார்வினை
 கோதியார்மதில் கூட்டுஅழித்தவர்
 நீதியாரநெல் வாயிலார்மறை
 ஓதியார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: ஈசன், ஆதியாகவும் அந்தமாகவும் விளங்குபவர்; தீமை செய்யும் மூன்று அசுரர்களின் சேர்க்கையை அழித்துக் கோட்டை மதில்களை எரித்தவர்; நற்பண்பு நிறைந்து ஆசார சீலம் பொலியும் நெல்வாயில் என்னும் பதியில் விளங்குபவர்; வேதங்களால் போற்றப்படுபவர். அவர் எமது உச்சிநாதேஸ் வரர் ஆவார்.

280. பற்றினான்அரக் கன்கயிலையை
 ஒற்றினார்ஒரு கால்விரல்உற
 நெற்றியாரநெல் வாயிலார்தொழும்
 பெற்றியார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: கயிலை மலையைப் பற்றிய இராவணன் தலைமுடி நன்கு நெரிந்து துன்புறுமாறு திருப்பாத

மஸரால் ஊன்றிய பெருமான் ஈசன். அவர் நெல்வாயில் என்னும் பதியில் யாவரும் தொழுது போற்றுமாறு வீற்றிருக்கும் எமது உச்சி நாதேஸ்வரர் ஆவார்.

281. நாடினார்மணி வண்ணனான்முகன்
கூடினார்குறு காதகொள்கையர்
நீடினார்நெல் வாயிலார்தலை
ஒடினார்எமது உச்சியாரே.

தெளிவுரை: தன்னைக் காண வேண்டும் என்னும் நாட்டத்தை உடைவர்களாகிய மணிவண்ணனாகிய திருமாலும், நான்முகனாகிய பிரமனும் ஒன்று சேர்ந்து தேடியும் காண முடியாதவாறு நெடிது ஒங்கிய தன்மையில் தீப்பிழம்பாக விளங்கியவர் நெல்வாயில் பொருந்தி வீற்றிருக்கும் ஈசனார். அவர் பிரம கபாலத்தைக் கையில் உடைய எமது உச்சிநாதேஸ்வரர் ஆவார்.

தலை ஒடினார் - பிரம கபாலத்தை உடையவர்.

282. குண்டுஅமண்துவர்க் கூறைமூடர்சொல்
பண்டமாகவை யாதபண்பினர்
விண்தயங்குநெல் வாயிலார்நஞ்சை
உண்டகண்டர்எம் உச்சியாரே.

தெளிவுரை: சமணர்களும், துவராடை கொண்டுள்ள சாக்கியரும் நற்பொருளை வழங்காத கொள்கையினர். அவர்களுடைய சொற்களைக் கொள்ளற்க. உயர்ந்த சிறப்புக் கொண்ட நெல்வாயிலில் விரும்பி வீற்றிருந்து, நஞ்சினை உட்கொண்டு நீலகண்டராய் விளங்கும் எம் உச்சி நாதேஸ்வரரை வணங்குவீராக.

283. நெண்பயங்குநெல் வாயில்ஈசனைச்
சண்பை ஞானசம் பந்தன் சொல்லிவை

பண்பயன் கொளப் பாடவல்லவர்
விண்பயன் கொளும் வேட்கையாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஆழ்ந்த இணக்கம் பெருகச் செய்யும் நெல்வாயில் என்னும் நகரில் விளங்கும் ஈசனைச் சீகாழிப் பதியின் திருஞானசம்பந்தன் சொல்லிய பண் வழங்கும் இத் திருப்பதிகத்தை ஒதி, பண்ணின் இசை விளங்கப் பாட வல்லவர்கள், மேலான விண்ணுலகம் வாய்க்கப் பெறுவர். அவர்கள் இம்மையில் கொள் கின்ற வேட்கைகள் யாவும் நிறைவேறும்.

சண்பை - சீகாழி. விண் - வீடுபேறு.

1 163. திருஇந்திரநீலப்பருப்பதம்)

தல விளக்கம்: வடநாட்டுத் தலம். பாடல் பெற்ற வடநாட்டுத் தலம் ஐந்தனுள் 2ஆவது திருத்தலம். இமய மலைச்சாரவில் உள்ளது. இந்திரன் வழிபட்டது. திருஞானசம்பந்தரால் பாடப் பெற்றது.

பதிகக் குறிப்பு: தென்கயிலாயமாகிய திருக்காளத்தியில் ஈசனை வணங்கிய ஞானசம்பந்தர், அங்கிருந்தவாறு இத் திருத்தலத்தைப் பாடியருளினார்.

கவாமி : நீலாசலநாதர்

அம்பிகை : நீலாம்பிகை

தீர்த்தம் : இந்திர தீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

284. குலவுபாரிடம் போற்றவீற்றிருந்து
இலகு மான்மழு ஏந்தும்அங்கையர்
நிலவும்இந்திர நீலபர்ப்பதத்து
உலவினான் அடி உள்க நல்குமே.

தெளிவுரை: பூத கணங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஆரவாரம் செய்து போற்றித் துதி செய்ய, மான், மழு ஆகியவற்றை ஏந்திய அழகிய கரத்தினராய் வீற்றிருந்து, பெருமையுடன் நிலவும் இந்திர நீல மலையில் மேவும் ஈசனின் திருவடியை எண்ணித் துதிக்க, விரும்புவன யாவும் கைகூடும்.

பாரிடம் - பூத கணங்கள்.

285. குறைவிலார்மதி சூடியாடல்வண்டு
அறையுமாமலர்க் கொன்றைசென்னிசேர்
இறைவன்இந்திர நீலபர்ப்பதத்து
உறைவினான்றனை ஒதி உய்ம்மினே.

தெளிவுரை: குறைவு நீங்கி வளர்ந்து ஒளி தரும் பிறைச் சந்திரனைச் சூடி, வண்டுகள் தேனருந்தி ஒலிக்கும் கொன்றை மாலையை முடியில் அணிந்த இறைவன் இந்திரநீல பருப்பதத்தில் உறைபவன். அப் பெருமானைப் போற்றி நற்கதி அடைவீராக.

286. என்பொன்என்மணி என்னஏத்துவார்
நம்பனான்மறை பாடுநாவினான்
இன்பன்இந்திர நீலபர்ப்பதத்து
அன்பன்பாதமே அடைந்து வாழ்மினே.

தெளிவுரை: என்னுடைய பொன்னே! மணியே! என்று உயர்வாகப் போற்றிப் பர்வப்படும் ஈசன் மறையோதும் பெருமான்; உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பம் தருபவன்.

228 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

அவ் இறைவன் இந்திர நீல பருப்பதத்தில் வீற்றிருக்கின்றான். அன்பனாகிய அப் பெருமான் திருவடியை அடைந்து வாழ்வீராக.

நம்பன், இன்பன், அன்பன் - ஈசனை உணர்த்தியது.

287. நாசமாம்வினை நன்மைதான்வரும்
தேசமார்புக ழாயசெம்மைஎம்
ஈசன்இந்திர நீலபர்ப்பதம்
கூசிவாழ்த்துதும் குணமதாகவே.

தெளிவுரை: பிறவிக்கும் பிறவியில் நேரும் துன்பத்திற்கும் காரணமாகும் வினையானது நாசமாகவும், எல்லா வினைகளும் - சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமியம் ஆகியவை, தீய்ந்து அழியப் பெறுவதால் உண்டாகும் நன்மை வரவும், ஒளி மிக்க புகழும் செம்மையும் உடைய எமது ஈசன் இந்திர நீல பருப்பதத்தில் விளங்கி நிற்க, அப்பெருமானை நற்பண்பு மேவுபவராய்ச் சிறப்புடன் வாழ்த்துவீராக.

சிறப்புரை: ஈசனை வணங்க வினை நாசமும், பேரின்ப ஆக்கமும் ஒருசேர விளைவிக்கும் என உணர்த்தப் பெறுவது காண்க.

ஈசன் திருவடி மேன்மையும், தூய்மையும் உடையது என்பதும், மலங்களால் சூழப்பெற்ற இவ்வரிய மனம் அப் பெருமானை நினைத்துப் போற்றுவதற்கு, தன் சிறுமை காரணமாகக் கூசும் தன்மை உடையது எனவும் குறிக்கும் பாங்கில் “கூசி வாழ்த்துதும்” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

“கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும் தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் ஈசனார்க்கு

அன்பார்” என்று வரும் திருவாசக அமுத மொழியும் நோக்குக.

288. மருஷமான்மட மாதொர்பாகமாய்ப்
பரவுவார்வினை தீர்த்தபண்பினான்
இரவன்இந்திர நீலப்பரப்பதத்து
அருவிசூடும் அடிகள் வண்ணமே.

தெளிவுரை: மானைக் கரத்தில் ஏந்தி, உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு, போற்றி வணங்குபவரின் வினை தீர்க்கும் இயல்பினனாகி, பலி ஏற்றுக் கங்கை தரித்து இந்திர நீலப்பருப்பதத்தில் விளங்குகின்றவர், ஈசன்.

இரவன் - பிரம கபாலம் ஏந்தி பலியேற்றவன்.
அருவி சூடி - கங்கையைத் தரித்து.

289. வெண்ணிலாமதி சூடும் வேணியன்
எண்ணிலார்மதில் எய்தவில்லினன்
அண்ணல்இந்திர நீலப்பரப்பதத்து
உள்நிலாவறும் ஒருவனல்லனே.

தெளிவுரை: வெண்மையாக நிலவும் சந்திரனைச் சூடிய இறைவன், மனத்தால் நினைந்து போற்றாதவர்களாகி, பகைமை கொண்ட முப்புர அசுரர்களின் கோட்டைகளை, மேருவை வில்லாகக் கொண்டு, எய்து சாம்பலாக்கியவன். அவ்வண்ணல் இந்திர நீலப்பருப்பதத்தில் விளங்கி மேவும் ஒருவனே அல்லவா!

ஒருவனல்லனே - ஒப்பற்ற ஒருவன் அல்லவா, ஒருவனாய் விளங்கும் நல்லனே.

290. கொடிகொள் ஏற்றினர் கூற்றுதைத்தவர்
பொடிகொள் மேனியிற் பூண்டபாம்பினர்
அடிகள்இந்திர நீலப்பரப்பதம்
உடையவாணன் உகந்த கொள்கையே.

230 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: ஈசனார், இடபத்தைக் கொடியாக உடையவர்; காலனை உதைத்தவர்; திருநீற்றினைப் பூசிய திருமேனியர்; பாம்பினை அணிகலனாகப் பூண்டவர். அப் பெருமான் இந்திர நீலபருப்பதத்தில் விரும்பி வீற்றிருப்பவர்.

291. எடுத்தவல்லரக் கன்கரம்புயம்
அடர்த்ததோர்விர லானவனையாட்
படுத்தன்இந்திர நீலபர்ப்பதம்
முடித்தலம்உற முயலும் இன்பமே.

தெளிவுரை: மலை எடுத்த இராவணனை அடர்த்த திருவிரலால் அவனை ஆட்படுத்திய பெருமான் இந்திர நீல பருப்பதத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசன், அப்பெருமான் விளங்கும் திருமலையை அடைந்து வழிபடப் பேரின்பம் கையுறும்.

292. பூவினானொடு மாலும்போற்றுறும்
தேவன்இந்திர நீலபர்ப்பதம்
பாவியாஎழு வாரைத் தம்வினை
கோவியாவரும் கொல்லும் கூற்றமே.

தெளிவுரை: பிரமனும், திருமாலும் போற்றி அடைகின்ற இடம், மகாதேவனாக விளங்கும் ஈசனார் வீற்றிருக்கும் இந்திரநீல பருப்பதம் ஆகும். அப் பெருமானை மனத்தில் எண்ணிப் போற்றாதவர்களைக் கூற்றுவன் சினந்து துன்புறுத்துவான்.

இத் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் நாதனை எண்ணித் துதிப்பவர்களுக்கு இயமன் உபாதை இல்லை என்று உணர்த்துவதாகும்.

தேவன் - ஈசன். பாவியா எழுவார் - தியானம் செய்தல், போற்றுதல். கோவியா வரும் - சினந்து வரும்.

293. கட்டர்குண்டமண் தேரர்சீரிலர்
விட்டர்இந்திர நீலப்பர்ப்பதம்
எட்டனை நினை யாதது என்கொலோ
சிட்டதாயுறை யாதிசீர்களே.

தெளிவுரை: சமணர்களும் பௌத்தர்களும் சீரும் சிறப்பும் விட்டவர்கள். ஈசன் விளங்கும் இந்திர நீல பருப்பதத்தை என் பிரமாண அளவும் நினைத்துப் போற்றாது இருப்பது என்கொல்! ஆதிமூர்த்தியாக விளங்கும் அப் பெருமானுடைய சிறப்புகள் அறிவு மயமாய்த் திகழ்வதாகும்.

அப்பெருமானை நினைத்து வழிபடுக என்பது குறிப்பு.

எட்டனை - எள்தனை, எள்ளளவு, சிறிதளவு. சிட்டதாய் - அறிவுடையது, ஞானமாய்.

294. கந்தமார்பொழில் சூழ்ந்தகாழியான்
இந்திரன்தொழு நீலப்பர்ப்பதத்து
அந்தம்இல்லியை ஏத்துஞானசம்
பந்தன்பாடல் கொண்டு ஓதிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: இந்திரன் வழிபட்ட நீலப்பருப்பதத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியை, மணம் கமழும் பொழில் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன் போற்றி உரைத்த இத் திருப்பதிகத்தை, ஆதாரமாகப் பற்றி ஓதி வாழ்வீராக.

சிறப்புரை: இந்திரன் பூசித்து வழிபட்ட குறிப்பு இத் திருத்தலத்தின் சிறப்பாக அமையப்பெற்று இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க.

இத் திருப்பதிகத்தை ஒதுதல் நல்வாழ்க்கை அமையப் பெறும் என்பதும், இம்மை நலம் சிறப்பும் என்பதும் உணர்த்தப் பெற்றன.

164. திருக்கருவூரானிலை

தல விளக்கம்: கொங்கு நாட்டுத் தலம். இது பாடல் பெற்ற 7இல், 7ஆவது திருத்தலம் திருஞானசம்பந்தரால் பாடப் பெற்றது. கருவூர் என்பது ஊருக்கும் ஆனிலை என்பது கோயிலுக்கும் பெயர். கருவூர் என்பது தற்போது கரூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. காமதேனு வழிபட்ட தலம். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில், புகழ்ச் சோழர் ஆண்ட பதி; எறிபத்த நாயனார் தோன்றிய தலம். திருவிசைப்பா அருளிச் செய்த கருவூர்த் தேவரின் தலம்.

சுவாமி : பசுபதி நாதர்

அம்பிகை : கிருபா நாயகி, சௌந்தர்ய நாயகி

தீர்த்தம் : ஆம்பிராவதி (அமராவதி) ஆறு

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

295. தொண்டெலாமலர் தூவியேத்த நஞ்சு
உண்டலாருயிர் ஆயதன்மையர்
கண்டனார்கரு வுருள்ஆனிலை
அண்டனார்அருள் ஈயும்அன்பரே.

தெளிவுரை: திருத்தொண்டர்கள் எல்லாரும் மலர் தூவி ஏத்த, மன்னுயிர்களுக்கெல்லாம் ஆருயிர் ஆகிய தன்மையராய் நஞ்சினை உண்ட கண்டத்தினராய்க் கருவூருள் விளங்கும் ஆனிலை என்னும் திருக்

கோயிலுள் வீற்றிருக்கும், அண்டங்களுக்கெல்லாம் உடைவராகிய ஈசர், அருள் செய்யும் அன்பினர் ஆவர்.

சிறப்புரை: நஞ்சுண்ட அருள் பாங்கு மன்னுயிர்பால் அன்புடைமை கூறி, ஈசனார் ஆருயிர் ஆதல் உணர்த்தப் பெற்றது.

கண்டனார் - கழுத்தினர்.

கண்டு (கற்கண்டு) அன்னார் எனலும் ஆகும்.

296. நீதியார்நினைந்து ஆயநான்மறை
ஓதியாரொடுங் கூடலார்குழைக்
காதினார்கரு வுருள்ஆனிலை
ஆதியார்அடி யார்தம்அன்பரே.

தெளிவுரை: ஆசார ஒழுக்க சீலம் உடையவர்கள் எக் காலத்திலும் போற்றி வேதங்களை ஓதி விளங்க, அவர் களுடன் இயைந்து மேவும் ஈசன், குழை அணிந்த காதினார் ஆவர். அப் பெருமான், கருவூரில் விளங்கும் ஆனிலை என்னும் கோயிலின்கண், அடியவர்களின் அன்பினராய் வீற்றிருக்கும் ஆதிப்பிரான்.

297. விண்ணுலாமதி சூடிவேதமே
பண்ணுளார்பரம் ஆய பண்பினர்
கண்ணுளார்கரு வுருள்ஆனிலை
அண்ணலார்அடி யார்க்கு நல்லரே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனைச் சூடி, வேதத்தின் பொருளாய் ஆகியவர், நடம் பயிலும் ஈசர். அப்பெரு மான், கருவூரின் ஆனிலையில் கோயில் கொண்டு அடியவர்களுக்கு நன்மை புரிபவர்.

கண்ணுளார் - கூத்தர், நடம் புரிபவர்.

298. முடியார்மும்மத யானைஈர்உரி
பொடியார்பூங்கணை வேளைச் செற்றவர்

கடியுளார்கரு வுருள் ஆனிலை
அடிகள் யாவையும் ஆயுசுரே.

தெளிவுரை: ஈசன், யானையின் தோலை உரித்துத் திருந்று பூசிச் சடைமுடியுடையவராய், மன்மதனை எரித்த பெருமான். பூசையின் சிறப்பு மிக்க கருவூர் ஆனிலையில் கோயில் கொண்டுள்ள அப்பெருமான், யாவும் தாமாகும் ஈசர் ஆவார்.

புங்கண வேள் - மன்மதன்.

299. பங்கயம்மலர்ப் பாதர்பாதியோர்
மங்கையர்மணி நீலகண்டர்வான்
கங்கையார்கரு வுருள் ஆனிலை
அங்கைஆடர வத்துளம்மண்ணலே.

தெளிவுரை: ஈசனார், தாமரை மலர்போன்ற மென்மையான திருப்பாதம் கொண்டவர்; உமாதேவியை ஒரு பாகம் கொண்டவர்; நீலகண்டம் உடையவர்; கங்கையைச் சூடியவர். அப்பெருமான், கருவூர் ஆனிலையில், அழகிய திருக்கரத்தில், ஆடுகின்ற அரவத்துடன் விளங்கும் அண்ணல் ஆவார்.

300. தேவர்திங்களும் பாம்பும் சென்னியின்
மேவர் மும்மதில் எய்தவில்லியர்
காவலர்கரு வுருள் ஆனிலை
மூவராகிய மொய்ம்பர்அல்லரே.

தெளிவுரை: சிறப்புடைய சந்திரனும் பாம்பும் சென்னியில் மேவி விளங்கி, முப்புரத்தைச் சாம்பலாக்கிய மேருவில்லை உடைய ஈசர், காக்கும் கடவுளாய்க் கருவூருள் ஆனிலை மேவி, மும்மூர்த்திகளும் தாமேயாகும் சக்தி மிக்கவர் அல்லவா!

மூவர் - மும்மூர்த்திகள்; மொய்ம்பு - வலிமை, சக்தி.

301. பண்ணினார்படி யேற்றர்நீற்றர்மெய்ப்
பெண்ணினார்பிறை தாங்குநெற்றியர்
கண்ணினார்கரு வுருள் ஆனிலை
நண்ணினார்நமை யாளுநாதரே.

தெளிவுரை: ஈசர், பண்ணின் இசையாயும், படியும்
இடப வாகனத்தை உடையவராகவும், திருந்நு
பூசியவராகவும், அங்கத்தில் உமாதேவியைப் பாகங்
கொண்டவராகவும், பிறைச்சந்திரன் தரித்தவராகவும்,
நெற்றிக் கண் உடையவராகவும், கருவூர் ஆனிலையில்
வீற்றிருந்து நம்மை ஆட்கொண்டு அருள்புரியும்
நாதராகவும் விளங்குபவர்.

302. கடுத்தவாளரக் கன்கயிலையை
எடுத்தவன்றலை தோளுந் தாளினால்
அடர்த்தவன்கரு வுருள் ஆனிலை
கொடுத்தவன்னருள் கூத்தனல்லனே.

தெளிவுரை: சினங்கொண்ட இராவணன் கயிலையை
எடுக்க, அவனுடைய வன்மையான தலையும்
தோளும், திருப்பாத விரலால் அடர்த்தவன், கருவூர்
ஆனிலையில்) வீற்றிருக்கும் நம்மையெல்லாம்
ஆட்கொள்ளும் நாதராகிய ஈசன்.

303. உழுதுமாநிலத்து ஏனமாகிமால்
தொழுதுமாமல ரோனும் காண்கிலார்
கழுதினான்கரு வுருள் ஆனிலை
முழுதுமாகிய மூர்த்திபாதமே.

தெளிவுரை: பூமியைத் தோண்டிப் பன்றி வடிவில்
சென்ற திருமாலும், பிரமனும், காணாதவராய்ப் பேய்க்
கூட்டத்தையுடைய ஈசன், கருவூர் ஆனிலையின்

மூர்த்தியாய் விளங்குபவன். அப்பெருமான் திருவடியே
உலகில் யாவுமாய்த் திகழ்வது ஆகும்.

கழுது - பேய்.

304. புத்தர்புன்சமண் ஆதர்பொய்யுரைப்
பித்தர் பேசிய பேச்சைவிட்டுமெய்ப்
பத்தர் சேர்கரு வுருள் ஆனிலை
அத்தர்பாதம் அடைந்துவாழ்மினே.

தெளிவுரை: புத்தர், சமணர் ஆகியோர் கூறுவதாகிய
பொய்யுரைகளை ஒதுக்கி, மெய்ம்மையாய்ப் பக்தி
செய்யும் அன்பர்கள் சேர்கின்ற கருவூர் ஆனிலையின்
அத்தனாகிய ஈசன் திருப்பாதத்தை வணங்கி
இவ்வுலகில் நலம் செறிந்த வாழ்க்கையை அடைவீராக.

305. கந்தமார்பொழிற் காழிஞானசம்
பந்தன்சேர்கரு வுருள் ஆனிலை
எந்தை யைச்சொன்ன பத்தும்வல்லவர்
சிந்தையில்துய ராயதீர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: நறுமணம் வீசும் பொழில்கள் உடைய
சீகாழியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன், கருவூர்
என்னும் தலத்தில், ஆனிலை என்று வழங்கப் பெறும்
திருக்கோயிலின்கண் சென்று, எந்தையாகிய ஈசனைப்
போற்றிச் சொன்ன இத் திருப்பதிகத்தை ஓதவல்லவர்
களின் மனத்துயர் தீரும்.

165. திருப்புகலி

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

306. முன்னிய கலைப்பொருளு முவுலகில்வாழ்வும்
பன்னிய ஒருத்தர் பழுவர்வினைவினஞாலம்
துன்னியிமையோர்கள் துதிசெய்துமுன்வணங்கும்
சென்னியர்விருப்புறு திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: முன்னின்று ஒங்கும் கலைகளானவையும், முன்று உலகங்களிலும் அமைகின்ற வாழ்க்கைத் தன்மையும், பொருந்த அளிக்கும் ஒரு தலைவர் விளங்கும் பழைமையான ஊர் யாது என வினவினால், இப் பூவுலகத்தை அடைந்து தேவர்கள் துதிசெய்து எதிர் நின்று வணங்க, தலையானவராய் விளங்குகின்ற ஈசன், விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருப்புகலியாகும். இத் திருப்பாட்டு வினா உரையாதலும் காண்க.

சிறப்புரை: ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கு என வழங்கப்பெறும் சிறப்பு, முன்னிய கலைப் பொருள் என்று உணர்த்துவதாயிற்று. “உவமை யிலாக்கலை ஞானம்” என்று தெய்வச் சேக்கிழாரால் பாராட்டப் பெறும், வரம்பு கடந்த தன்மையும் உணர்த்துவ தாயிற்று.

307. வண்டிரை மதிச்சடை மிலைத்தபுனல்கூடிப்
பண்டெரிகையாடு பரமன்பதியது என்பர்
புண்டரிக வாசமது வீசமலர்ச் சோலைத்
தெண்டிரை கடற்பொலி திருப்புகலி யாமே.

தெளிவுரை: பிறைச்சந்திரனும், கங்கையும் சடையில் விளங்குமாறு சூடி, நெருப்பைக் கையில் ஏந்தி ஆடும் பரமன், வீற்றிருக்கும் பதி என்று சொல்லப்பெறுவது, தாமரை மலரின் மணமும், சோலைகளில் உள்ள

மலரின் மணமும், அலைகள் வீசும் கடலின் வளமும், பொலியும் திருப்புகலியாகும்.

சிறப்புரை: தாமரை மலரின் வளம் நீர்வளத்தையும், சோலைகளின் வளம் மண் வளத்தையும் உணர்த்துதல் காண்க.

புண்டரிகம் - தாமரை.

308. பாவணவு சிந்தையவர் பத்தரொடு கூடி
நாவணவும் அந்தணன் விருப்பிடமதென்பர்
பூவணவு சோலையிருண் மாலையெதிர்கூரத்
தேவணவிழாவளர் திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: ஈசர், பக்திப் பாடல்களைப் பாடும் பக்தர்களின் சிந்தையில் விளங்குபவர்; பக்தர்கள் கூடி நின்று 'அர'வொலி முதலான நாவாரப் போற்றும் புகழ்மிகும் சொற்களில் தோய்ந்த அந்தணர் எனப் பெறும் இறைவர். அப்பெருமான், விருப்பத்துடன் வீற்றிருக்கும் இடம் என்று யாவராலும் சொல்லப்படுவது, பூக்கள் நிரம்பிய சோலையும், பெரிய மாலை சாற்றித் தெய்வ வழிபாடு செய்யும் திருவிழாக்கள் நாளும் பெருகி வளரும் திருப்புகலியாகும்.

309. மைதவழு மாமிடறன் மாநடமதாடி
கைவலையினாளொடு கலந்தபதிஎன்பர்
செய்பணி பெருத்தெழும் உருத்திரர்கள்கூடித்
தெய்வமது இணக்குறு திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: கருமையான வண்ணம் கொண்ட கண்டத்தை உடைய ஈசன், சிறப்பான நடனம் புரிந்து, உமாதேவியுடன் உடனாகி வீற்றிருக்கும் பதி என்று சொல்லப்படுவது, திருத்தொண்டு மிகுதியாகச் செய்து விளங்கும் சிவகணத்தவர் கூடி நிற்க, தெய்வ நலம்

பெருகி இணக்கம் உறுகின்ற சிறப்புடைய திருப்புகலி ஆகும்.

உருத்திரர்கள் - சிவ கணத்தவர்.

310. முன்னம்இருமுன்று சமயங்களவை யாகிப்
பின்னை அருள்செய்த பிறையாளன் உறைகோயில்
புன்னையமலர்ப்பொழில்கள் அக்கின்ஒளிகாட்டச்
செந்நெல்வயலார்தரு திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: ஆறு சமயங்களும் ஆகி அவற்றுக்கு அருள் செய்பவனாகிய பிறைமதி சூடும் பெருமான் உறைகின்ற கோயில், புன்னை மலர்ப் பொழில்கள் சூழ்ந்து, சங்கு மணி போன்று ஒளிகாட்டவும், செழுமையான வயல்களும் நிறைந்த திருப்புகலி யாகும்.

சிறப்புரை: ஆறு சமயங்களுக்கும் அருள் பாலிக்கும் ஈசன் மாண்பு இவண் உணர்த்தப்பட்டது. “அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் வேறாம் குறியது உடைத்தாய்” என ஈசன் விளங்கும் நிலை யினைச் சிவஞான சித்தியார் உரைப்பதும் காண்க.

“அர அர சிவாய என்று தினமும் நினையாமல் நின்று அறுசமய நீதி யொன்றும் அறியாமல்...” என வரும் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழும் காண்க.

311. வங்கமலியுங்கடல் விடத்தினைநுகர்ந்த
அங்கணன் அருத்திசெய்து இருக்கும்இடம் என்பர்
கொங்குஅணவியன்பொழிலின் மாசுபணிமூசத்
தெங்கணவு தேன்மலி திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை உட்கொண்ட அழகு மிக்க முக்கண்ணுடைய ஈசன்,

விரும்பி வீற்றிருக்கும் இடம் என்பது, தேன் பெருகும் பெருமைமிக்க பொழிலில் பனி மூடி விளங்கத் தென்னை மரங்களிலிருந்து தேன் பெருகித் திகழும் திருப்புகலி ஆகும்.

312. நல்குரவும் இன்பமும் நலங்கள் அவையாகி
வல்வினைகள் தீர்த்தருளு மைந்தன் இடம்என்பர்
பல்கும் அடியார்கள் படியாரிசைபாடிச்
செல்வ மறை யோருறை திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: இன்பத்திற்கும், துன்பத்திற்கும் அவனே காரணகர்த்தராகிக் கொடிய வினைகள் தீர்த்து நலங்கள் ஆக்கியும் அருள்புரியும் அமுதனாகிய ஈசன் வீற்றிருக்கும் இடம் எனப்படுவது, அடியவர்கள் பல்கிப் பெருகி உலகமெல்லாம் உவந்து மகிழுமாறு இசைப் பாடல்கள் பாடவும், செல்வமாக விளங்கும் மறைவல்லவர்கள் உறையவும் திகழும் திருப்புகலி யாகும்.

313. பரப்புறு புகழ்ப்பெருமை யாளன்வரை தன்னால்
அரக்கனை அடர்த்தருளும் அண்ணல் இடம்என்பர்
நெருக்குறு கடல்திரைகள் முத்தமணிசிந்தச்
செருக்குறு பொழிற்பொலி திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: விரிந்து பரவும் புகழும் பெருமையும் உடைய ஈசன், கயிலை மலையால் இராவணனை அடர்த்து அருள்புரிந்த அண்ணல் ஆவர். அப்பெருமான், விளங்கி மேவும் இடம் என்பது, கடலலைகள் முத்தும் மணிகளும் வாரிக் கொணர்ந்து, பெருமை உடைய பொழிலின்கண் வீச, பொலிந்து செல்வச் செழிப்புடன் விளங்கும் திருப்புகலி நகர் என்று சொல்வார்கள்.

314. கோடலொடுகூன்மதி குலாயசடை தன்மேல்
ஆடரவம் வைத்தருளும் அப்பன், இருவர்க்கும்
நேடளரியாகிஇரு பாலும்அடிபேணித்
தேடவுறை யுந்நகர் திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: கோடல் மலரும் பிறைச் சந்திரனும் சூடிய
சடைமுடியில், ஆடுகின்ற அரவத்தை வைத்து அருள்
புரியும் எம் தந்தை, திருமால் பிரமன் ஆகியயோருக்குத்
தீப்பிழம்பாகி, இருபக்கமும் திருவடி பேணி, விளங்கும்
திருப்புகலியாகும்.

கோடல் - காந்தள், கோட்டுப்பூ.

315. கற்றமணர் உற்றுலவு தேரர்உரை செய்த
குற்றமொழி கொள்கையது இலாதபெருமானார்
பொற்றொடி மடந்தையரு மைந்தர் புலன்ஐந்தும்
செற்றவர் விருப்புறு திருப்புகலியாமே.

தெளிவுரை: மெய் நூல்களை உரையாத மொழிகளைக்
கற்ற சமணர், தேரர்கள் சொற்களை ஏற்காத
கொள்கை உடையவராகிய பெருமான், விளங்குகின்ற
ஊரானது, மகளிரும், ஆடவரும், புலன் வழியில்
மனத்தைச் செலுத்தாது வென்று, ஞானிகளாய்
விளங்குகின்றவர்கள் விரும்புகின்ற திருப்புகலியாகும்.

316. செந்தமிழ்பரப்புறு திருப்புகலிதன்மேல்
அந்தமுதலாகிநடு வாயபெருமானைப்
பந்தனுரை செய்தமிழ்கள் பத்தும்இசைகூர
வந்தவணம் ஏத்துமவர் வானமுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: தெய்வத்தைப் பற்றி இனிய செம்மையான
தமிழ் உரை செய்து பரப்பும் திருப்புகலியில், அந்தமும்

242 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

ஆதியும் நடுவும் ஆகிய பெருமானை, ஞானசம்பந்தன் உரைசெய்த இத்திருப்பதிகத்தால் இசையுடன் ஒதுபவர்கள் சிறப்படைவார்கள்.

தமிழ்கள் பத்தும் - திருப்பாடல்கள் பத்தும்.

166. திருப்புறம்பயம்

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 46ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. சனகாதி முனிவர்கள் முதலானோர் வழிபட்டது. இத் திருத்தலத்தின் பெருமையை, “புறம்பயம் அதனில் அறம்பல அருளியும்” எனத் திருவாசகம் இயம்புகிறது. இது திருப் பிறம்பியம் எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

சுவாமி : சாட்சி நாதேஸ்வரர், புன்னைவன நாதர், புறம்பயநாதர்

அம்பிகை: கரும்பன்னசொல்லி

தீர்த்தம் : பிரம தீர்த்தம்

தல மரம் : புன்னை மரம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

317. மறம்பய மலைந்தவர் மதிற்பரி சறுத்தனை
நிறம்பகமை செம்மையொடு இசைந்துனது நீர்மை
திறம்பயன் உறும்பொருள் தெரிந்துணரு நால்வர்க்கு
அறம்பயன் உரைத்தனை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: மன்னுயிர்களைத் துன்புறுத்தும் கொடிய செயலைப் புரிந்த முப்புரத்தினை உடைய அசுரர் கோட்டைகளை, எரித்துச் சாம்பலாக்கிய பெரு

மானே! பசுமை நிறமுடைய உமாதேவியும் செம்மை நிறம் உடைய நீவிரும் இன்புற இசைந்து, உம்முடைய தன்மையின் திறமாகிய அறப்பொருளை சனகாதி முனிவர்களாகிய நால்வர்க்கு உரைத்தருளிய குரு நாதரே! நீவிர் புறம்பயம் என்னும் பதியின்கண் வீற்றிருந்து அருள்புரிபவராயினீர்.

சிறப்புரை: சனகாதி முனிவர்களுக்கு அறம் உரைத்த இத் திருத்தலத்தின் சிறப்பு இவண் உணர்த்தப் பெற்றது.

மறம்பய மலைந்தவர் - துன்பம் விளைத்த முப்புர அகரர்கள்.

318. விரித்தனை திருச்சடை அரித்தொழு குவெள்ளம்
தரித்தனை யதன்றியு மிகப்பெரி யகாலன்
எருத்திற வுதைத்தனை இலங்கிழை யொர்பாகம்
பொருத்துதல் கருத்தினை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: திருமுடியில் விளங்கும் சடை விரித்து நடம் புரிந்த நாதனே! கங்கையைத் தரித்திருப்பவனே! காலன் ஒடிந்து மாயுமாறு திருப்பாதத்தால் உதைத்த பெருமானே! உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு உடனாகி விளங்குபவனே! நீவிரே புறம்பயம் அமர்ந்து திகழ்பவர்.

சிறப்புரை: யாராலும் அழிவுபடாத காலன் என்பது தோன்ற “மிகப்பெரிய காலன்” என்று உணர்த்தப் பெற்றது.

எருத்து - கழுத்து, தோள்.

319. விரிந்தனை குவிந்தனை விழுங்குயிர் உமிழ்ந்தனை
திரிந்தனை குருந்தொசி பெருந்தகைய நீயும்
பிரிந்தனை புணர்ந்தனை பிணம்புகு மயானம்
புரிந்தனை மகிழ்ந்தனை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: யாவிலும் விரிந்து பெருகியும், நுண்பொருளாயும் விளங்குபவனே! மன்னுயிர்களுக்கு வினையின் வழிப் பயன்களைச் செய்பவனாய் மேவும் முதலோனே! குருந்த மரத்தை ஒடித்த திருமால், மோகினி வடிவமாய் விளங்க, உடன் திரிந்த அன்பனே! மயானத்தில் நடம் புரியும் நாதனே! நீவிரே புறம்பயம் அமர்ந்து மகிழ்ந்து விளங்குகின்றவர்.

சிறப்புரை: விரிந்தும் குவிந்தும் உடைய ஈசன் அருள் பாங்கினை, “ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே!” என்றும், வினையின் வழி உயிர்களைச் செப்பம் செய்யும் பாங்கினை, “அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி” என்றும் மணிவாசகப் பெருமான் உணர்த்தியவாறும் நோக்குக.

குருந்து ஒசி பெருந்தகை - திருமால்.

320. வளங்கெழு கடும்புன லொடுஞ்சடை யொடுங்கத்
துளங்கமர் இளம்பிறை சுமந்தது விளங்க
உளங்கொள வளைந்தவர் சுடுஞ்சுட லைநீறு
புளங்கொள விளங்கினை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: வளம் பெருகும் கங்கையைச் சடையில் ஒடுங்குமாறும், இளைய பிறைச்சந்திரன் தரித்தும், இறந்தவர்களைச் சுடுகின்ற மயானத்தின் (சுடலை) நீறு பூசியும் விளங்கும் பெருமானே! நீரே புறம்பயத்தில் வீற்றிருப்பவர்.

321. பெரும்பிணி பிறப்பினொடு இறப்பிலையொர்பாகம்
கரும்பொடு படுஞ்சொலின் மடந்தையை மகிழ்ந்தோய்
சுரும்புண அரும்பவிழ் திருந்தியெ ழுகொன்றை
விரும்பினை புறம்பயம் அமர்ந்தஇ றையோனே.

தெளிவுரை: பிறப்பொடு இறப்பும் பிணியும் இல்லாத பெருமானே! கரும்பன்ன சொல்லி என்னும் திருநாமம் தாங்கிய உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்து விளங்கும் நாதனே! வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்து மலரும் கொன்றையை விரும்பிச் சூடிய இறைவனே! புறம்பயத்தில் உள்ளவர் நீவிரே!

கரும்பு - வண்டு.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகையின் பெயராகிய கரும்பன்னசொல்லி என்பது இத் திருப்பாட்டில் குறிக்கப்பெற்றது நோக்குக.

322. அனல்படு தடக்கையவர் எத்தொழில ரேனும்
நினைப்புடை மனத்தவர் வினைப்பகை யுநீயே
தற்படு சுடர்ச்சடை தனிப்பிறை யொடுஒன்றப்
புனற்படு கிடக்கையை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: வேத நெறிப்படி வேள்வி புரியும் தகைமை உடையவரும் மற்றும் எத் தொழிலை மேற்கொள்வாராயினும் உம்மை நினைத்து வழிபடுவாராயின், அவர்கள் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய வினையைத் தீர்ப்பவர் நீவிரே ஆவர். நெருப்புப் போன்று சுடர்விடும் சிவந்த சடையில் ஒப்பற்ற வெண்பிறைச் சந்திரனும், கங்கையும் திகழுமாறு உள்ள நாதரே! நீரே புறம்பயம் அமர்ந்துள்ளீர்.

சிறப்புரை: ஈசன் தன்னை நினைத்துப் போற்றுபவர்களின் வினையைக் கடிந்து நீக்கி அருள்பவன் என்று குறித்த வகையில் “வினைப்பகையும் நீயே” என உணர்த்தப்பெற்றது. இது இம்மையில் துன்பத்தைத் தீர்த்து மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பதாகும். பிறவித்

துன்பம் தீர்த்துப் பேரின்பம் தரும் வீடுபேறு நல்கும்
என்பதும் ஆம்.

323. மறத்துறை மறுத்தவர் தவத்தடி யருள்ளம்
அறத்துறை ஒறுத்துனது அருட்கிழ மைபெற்றோர்
திறத்துள திறத்தினை மதித்தக லநின்றும்
புறத்துள திறத்தினை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: மறம் தோய்ந்த கொடிய தன்மை இல்லா
தவர்களும், தவத்தின்வழி நிற்கும் அடியவர்களும்,
தேவரீர்தம் அருளுரிமை பெற்ற சிவஞானிகளும்
அவ்வவர்களின் தகுதியைப் போற்றி மதித்து
அவற்றுடன் பொருந்தி விளங்கியும் வேறாகவும்
உடைய நீவிர், புறம்பயம் அமர்ந்துள்ளீர்!

மறத்துறை மறுத்தவர் - சாத்வீகம் பொருந்தியவர்கள்.
சத்துவ குணத்தினர்.

324. இலங்கையர் இறைஞ்சிறை விலங்கலின் முழங்க
உலங்கெழு தடக்கைகள் அடர்த்திட லும்அஞ்சி
வலங்கொள எழுந்தவ னலங்கவி னவஞ்ச
புலங்களை விலங்கினை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: இலங்கையின் வேந்தனாகிய இராவணன்
கயிலை மலையின் கீழ் நெரியுற்றுக் கதறுமாறும்,
திரட்சியான பெரிய கரங்கள் துன்புற்று வருந்தவும்
அடர்த்திட, அவ்அரக்கன் அச்சம் கொண்டு எழுந்து
ஐம்புலன்களை அடக்கி வழிபடுமாறு செய்தவர்
புறம்பயம் அமர்ந்த தேவரீர்.

உலம் - திரட்சி.

325. வடங்கெட நுடங்குண இடந்தஇ டைஅல்லிக்
கிடந்தவன் இருந்தவன் அளந்துண ரலாகார்

தொடர்ந்தவர் உடம்பொடு நிமிர்ந்துடன் வணங்கப்
புடங்கருள் செய்தொன்றினை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்.

தெளிவுரை: ஆலிலையில் பள்ளி கொண்ட திருமாலும்
தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும் அளந்தும் உணர
இயலாதவராய்த் தீப்பிழம்பாக ஓங்கிய தேவரீர், இவ்
இருவரும் வணங்கி நிற்க, அருள் புரிந்து, புறம்பயம்
அமர்ந்துள்ளீர். அவர்கள் தத்தம் வாகனத்தில்
பெருமை யோடு விளங்கச் செய்தவன் ஈசன் என்பது
குறிப்பு.

வடம் - ஆலிலை. அல்லி - தாமரையின் அகிதழ், ஒன்றினை -
பொருந்தி விளங்கினை. புடங்கருள் - புள் தங்கும் அருள். கருடன்,
அன்னம் ஆகிய புள் வாகனம்.

326. விடக்கொரு வர்நன்றென விடக்கொரு வர்த்துள
உடற்குடை களைந்தவர் உடம்பினை மறைக்கும்
படக்கர்கள் பிடக்குரை படுத்துமை யொர்பாகம்
அடக்கினை புறம்பயம் அமர்ந்தவு ரவோனே.

தெளிவுரை: ஊன் நல்லது எனவும் அல்லது எனவும்
கூறுகின்ற தன்மை உடையவர்களாய் விளங்குபவர்கள்
உரை கொள்ளாது, உமாதேவியைப் பாகங்கொண்டு
தேவரீர் புறம்பயம் அமர்ந்துள்ளீர்.

327. கருங்கழி பெருந்திரை கரைக்குல வழுத்தம்
தருங்கழு மலத்திறை தமிழ்க்கிழ மைஞானன்
கரும்பவிழ் புறம்பயம் அமர்ந்தத மிழ்வல்லார்
பெரும்பிணி மருங்கற ஒருங்குவர் பிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உப்பங்கழியின் வாயிலாகப் பேரலைகள்
முத்துக்களைக் கொண்டு கரை சேர்க்க விளங்குகின்ற
கழுமலத்தின் நாதன் - தமிழின் உரிமை கொண்ட
ஞானசம்பந்தன், புறம்பயம் அமர்ந்த பெருமானைப்

போற்றிய இத் திருப்பதிகத்தை ஒதுபவர்கள், பிணரி அற்றவராய் இம்மையில் விளங்கி, மீண்டும் பிறவியை அடையாதவராய் வீடு பேறு அடைவார்கள்.

ஒருங்குதல் - அழிதல்.

167. திருக்கருப்பறியலார்

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 27ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் பாடல் பெற்றது. மேலைக்காழி, தலைஞாயிறு என வழங்கப் பெறுவது. கோயிலின் பெயர் கொகுடிக் கோயில். வசிபட்டர், ஆஞ்சநேயர், இந்திரன் வழிபட்டது.

சுவாமி : குற்றம் பொறுத்த நாதர்

அம்பிகை: கோல்வளை நாயகி

தல மரம் : கொகுடிமூல்லை

தீர்த்தம் : இந்திர தீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

328. சுற்றமொடு பற்றவை துயக்கற அறுத்துக்
குற்றமில் குணங்களொடு கூடும்அடி யார்கள்
மற்றவரை வானவர்தம் வானுலகம் ஏற்றக்
கற்றவன் இருப்பது கருப்பறிய லாரே.

தெளிவுரை: பந்த பாசங்களைத் தயக்கமின்றி அறுத்து, மனத்தின்கண் மாசு இல்லாத நற்குணங்கள் நிறைந்த அடியவர்களொடு கூடி, ஈசனைத் தொழுது போற்றும் அன்பர்களை வீடுபேறு அடையச் செய்யும் அருள் பாங்கினன் வீற்றிருப்பது, கருப்பறியலார் ஆகும்.

சிறப்புரை: சுற்றமொடு பற்றுக்கள் யாவும் அறுத்தல் அகப் பற்றும் புறப் பற்றும் அறுத்தலை உணர்த்துவ

தாயிற்று. இதனை, “உற்றாரையான் வேண்டேன் ஊர் வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்” என உரைக்கும் மாணிக்கவாசகர் தம் அமுத மொழியுடனும் காண்க. துயக்கம் - தயக்கம். கற்றவன் - கருணையுடன் அருள்புரியும் ஈசன்.

329. வண்டனை செய்கொன்றையது வாரசடைகண் மேலே கொண்டனைசெய் கோலமது கோளரவி னோடும் விண்டனைசெய் மும்மதிலும் வீழ்தரவொர் அம்பால் கண்டவன்இருப்பது கருப்பறிய லாரே.

தெளிவுரை: வண்டுகள் சூழும் கொன்றை மலரைச் சடை முடியின்மேல் பொருந்தச் சூடி, வலிமை மிக்க அரவத்தை உடன் தரித்து விளங்குகின்ற ஈசன், இடம் பெயர்ந்து சென்று வஞ்சனையால் மன்னுலகத் தினைத் துன்புறுத்திய மூன்று கோட்டை மதில்களும் எரிந்து சாம்பலாகுமாறு, ஓர் அம்பைச் செலுத்திய பெருமான். அப் பெருமான் வீற்றிருப்பது கருப்பறியலார் ஆகும்.

விண்டு அனைசெய் - நீங்கிச் செல்லும் தன்மை; நகரும் தன்மை. கண்டவன் - யாவற்றையும் தம் ஆற்றலால் கண்டு அறிபவன்.

330. வேதமொடு வேதியர்கள் வேள்விமுத லாகப் போதினொடு போதுமலர் கொண்டபுனை கின்ற நாதனென நள்ளிருள்முன் ஆடுகுழை தாழும் காதவன் இருப்பது கருப்பறிய லாரே.

தெளிவுரை: மறையவர்கள் வேதம் ஓதவும், வேள்வி முதலான நற்செயல்கள் அந்தந்தக் காலத்தில் முறையாகப் புரியவும், மலரின் அரும்புகள் கொண்டு தூவி அர்ச்சனை கொள்ளும் தலைவன், நள்ளிருளில் நடம் புரியும் பெருமான். அதுபோது திருச்செவியில் அணிந்துள்ள குழையானது தாழ்ந்து விளங்கும் தன்மையில்

விளங்க, அப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடம் கருப்
பறியலூர் ஆகும்.

காதவன் - செவியினன். போதுமலர் - அரும்பு.

331. மடம்படு மலைக்கிறைவன் மங்கையொரு பங்கன்
உடம்பினை விடக்கருதி நின்றமறை யோனைத்
தொடர்ந்தணவு காலனுயிர் காலவொரு காலால்
கடந்தவன் இருப்பது கருப்பறிய லூரே.

தெளிவுரை: முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் விளங்கும்
கயிலை மலைக்கு அதிபனாகிய ஈசன், உமாதேவியை
ஒரு பாகமாக உடையவன். உடம்பினை விடுத்து,
மறையோனாகிய மார்க்கண்டேயனுடைய உயரைக்
கவர்ந்து செல்ல வேண்டும் என்று தொடர்ந்த கால
னுடைய உயிரை மாய்க்க, ஒரு காலால் உதைத்து
வென்றவனாகிய அப் பெருமான் வீற்றிருப்பது கருப்
பறியலூர் ஆகும்.

மடம் - முனிவர்கள் விளங்கும் இடம்; துறவிகள் வாழும் இடம்.
மறையோன் - மார்க்கண்டேயர். அணவுதல் - நெருங்கிச் செல்லுதல்.

332. ஒருத்தியுமை யோடுமொரு பாகமது வாய
நிருத்தனவன் நீதியவன் நித்தன்நெறி யாய
விருத்தனவன் வேதமென அங்கமவை ஒதும்
கருத்தனவன் இருப்பது கருப்பறிய லூரே.

தெளிவுரை: மனம் ஒருமித்தவளாகிய உமாதேவியை,
ஒரு பாகத்தில் கொண்டு விளங்கும் ஈசன், நியதியின்
தன்மையினன்; நித்தியமானவன்; நடனம் புரியும்
நெறியில் யாவற்றையும் இயங்கச் செய்பவன்;
முன்னைப் பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொரு
ளாகியவன்; வேதமும் அதன் ஆறு அங்கங்களையும்
விரிவு செய்தவன்; அவற்றை ஒதும் கருத்தினனாயும்,

அவற்றின் பொருளாகவும் இருப்பவன். அப்பெருமான் வீற்றிருப்பது கருப்பறியலார் ஆகும்.

ஒருத்தி - ஒருமித்தவளாகிய உமையவள்.

333. விண்ணவர்கள் வெற்பரசு பெற்றமகள் மெய்த்தேன் பண்ணமரு மென்மொழியி னாளையனை விப்பான் எண்ணிவரு காமனுடல் வேவளரி காலும் கண்ணவன் இருப்பது கருப்பறிய லாரே.

தெளிவுரை: தேவர்கள் துயர் தீர வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில், மலையரசன் மகளாகி, தேனை ஒத்த பண் மருவும் மென்மொழியினளாகிய பார்வதியை ஈசனுக்கு மணம் புரிவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய மன்மதன் உடல் வெந்து எரியுமாறு நோக்கிய நெற்றிக் கண்ணுடைய பெருமான் வீற்றிருப்பது கருப்பறியலார் ஆகும்.

334. ஆதியடி யைப்பணிய அப்பொடு மலர்ச்சேர் சோதியொளி நற்புகை வளர்க்குவடு புக்குத் தீதுசெய வந்தணையும் அந்தகன் அரங்கக் காதினன் இருப்பது கருப்பறிய லாரே.

தெளிவுரை: ஆதிநாயகனாகிய ஈசன், திருவடியை வணங்கிப் புனித தீர்த்தத்தால் அபிடேகம் செய்து மலர் சாற்றிக் தூப தீபங்கள் ஆகியவற்றால் ஆராதித்த மார்க்கண்டேயருக்குத் தீமை செய்ய வந்த காலனை, உதைத்து அழித்த பெருமான். அப்பெருமான் வீற்றிருப்பது கருப்பறியலார் ஆகும். காலனின் பிடியி லிருந்து அந்தணச் சிறுவனைக் காத்தருளிய ஐயாற்று நாதனின் அருள்வண்ணமும் உணர்த்துவதாகும்.

252 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: சிவபூசை செய்யும் தொண்டர்களுக்கு இயமனின் (காலன்) தொல்லை இல்லை என்பதை இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துவதாயிற்று.

தீதுசெய - உயிரைக் கவர்தல். காதினன் - உதைத்து அடர்த்தனன்.

335. வாய்ந்தபுகழ் விண்ணவரும் மண்ணவரும் அஞ்சப்
பாய்ந்தமர்செ யுந்தொழிலி லங்கைநகர் வேந்தற்கு
ஏய்ந்தபுயம் அத்தனையும் இற்றுவிழ மேனாள்
காய்ந்தவன் இருப்பது கருப்பறிய லூரே.

தெளிவுரை: புண்ணியம் செய்து வாய்த்த புகழ்மிக்க தேவர்களும், பூவுலக மாந்தர்களும் அஞ்சமாறு பாய்ந்து வீரத்துடன் போர் செய்யும் இயல்புடைய இலங்கை நகரின் வேந்தனாகிய இராவணனுடைய உறுதியான அத்தனை தோள்களும் நலியுமாறு சினந்த வனாகிய ஈசன் வீற்றிருப்பது, கருப்பறியலூர் ஆகும்.

சிறப்புரை: பூவுலகில் செய்யும் புண்ணியங்களும் ஏனைய அறநெறிகளும் இம்மையில் புகழும் மறுமைக் கண்ணும், தேவர்களாய் விளங்கிப் பெருமை அடை தலும் குறிக்கும் தன்மையில், “வாய்ந்த புகழ் விண்ணவர்” என உணர்த்தப் பெற்றது.

இராவணனுடைய தோள்கள் இருபதும் ஈசன் திருக்கழல் முன்னர் ஆற்றல் இழந்தன என்பதனை “புயம் அத்தனையும்” என்ற தொடர் உணர்த்திற்று. அத்தனையும் என்பதில் உள்ள “உம்”மை, இழிவைக் குறித்தது.

336. பரந்தது நிரந்துவரு பாய்திரைய கங்கை
கரந்தொர்சடை மேன்மிசை யுகந்தவளை வைத்து
நிரந்தர நிரந்திருவர் நேடியறி யாமல்
கரந்தவன் இருப்பது கருப்பறிய லூரே.

தெளிவுரை: விரிந்து பரந்து சீராகப் பெருகும் அலைகளை உடைய கங்கையைச் சடை முடியில் தரித்து மகிழுமாறு வைத்த ஈசன், இடைவிடாமல் திருமாலும் பிரமனும் தேடியும் நெருக்கம் கொள்ளாதவராய் மறைந்த பெருமான். அப்பெருமான் வீற்றிருப்பது கருப்பறியலார் ஆகும்.

சிறப்புரை: கங்கையைச் சடையில் கரந்த ஈசன் திருமால், பிரமனுக்குக் கரந்து விளங்கினான் என்று உணர்த்தப்பெற்றது.

நிரந்தரம் - இடைவிடாது; நெருக்கம்.

337. அற்றமறை யாவமணர் ஆதமிலி புத்தர்
சொற்றமறி யாதவர்கள் சொன்னசொலை விட்டுக்
குற்றமறி யாதபெரு மான்கொகுடிக் கோயில்
கற்றென இருப்பது கருப்பறிய லாரே.

தெளிவுரை: திகம்பரர்களும் புத்தர்களும், சீரிய சொற்கள் அறியாதவர்களாய் இருக்க, அத்தகையோர் சொற்களை ஏற்காது, குற்றத்தைப் பொருட்டாகக் கொள்ளாத பெருமான், கொகுடிக்கோயிலில் உறுதியாக வீற்றிருப்பது கருப்பறியலார் ஆகும்.

சிறப்புரை: இத் திருக்கோயிலின் பெயரான கொகுடிக் கோயில் என்பதும் இத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருநாமமாகிய குற்றம் பொறுத்த நாதர் என்பதும் இத் திருப்பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளது காண்க.

அற்றம் - மறைவு, மறைக்கத்தக்க உறுப்பு. குற்றமறியாத பெருமான் - குற்றம் பொறுத்த நாதர்; ஈசன்.

338. நலந்தரு புனற்புகலி ஞானசம் பந்தன்
கலந்தவர் கருப்பறியல் மேயகட வுள்ளைப்

254 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

பலந்தரு தமிழ்க்கிளவி பத்தும்இவை கற்று
வலந்தரும் அவர்க்குவினை வாடல்எளி தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: நலன்கள் தருகின்ற நீர்வளம் மிக்க புகலியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன், கலந்த அன்பினராய்க் கருப்பறியல் என்னும் தலத்தில் மேவிய ஈசனை, பலன் அளிக்கும் இத் தமிழ்ப் பதிகத்தால் ஏத்த வல்லவர்களுக்கு, வினையானது எளிதாய் மறைந்து விடும்.

வினை மறைய, கருவின்கண் தோன்றிப் பிறக்கும் அவத்தை கெடும் என்பது உணர்த்தப் பெற்றது.

பலம் - பயன். கற்று - உணர்ந்து ஒதுதல்.

168. திருவையாறு

தல விளக்கம்: பதிகம் எண். 142 காண்க.

திருவிராகம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

339. திருத்திகழ் மலைச்சிறுமி யோடுமிகு தேசர்
உருத்திகழ் எழிற்கயிலை வெற்பிலுறை தற்கே
விருப்புடைய அற்புதர் இருக்கும்இடம் ஏரார்
மருத்திகழ் பொழிற்குலவு வண்திருவை யாரே.

தெளிவுரை: செல்வம் திகழும் மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியுடன் வீற்றிருக்கும் ஒளி வடிவானவராகிய ஈசர் அழகுதிகழ விளங்குகின்ற எழில்மிகும் கயிலையில் வீற்றிருப்பதற்கு விருப்பம் உடைய அற்புதர் ஆவர்.

அப்பெருமான் மேவும் இடம், மணம் கமழும் பொழில் சூழ்ந்த வள்ளல் தன்மையுடைய திருவையாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் மேவி விளங்கும் திருவையாறு என்னும் பதியானது, பெருமானைப் போன்று வள்ளல் தன்மை மிகுந்து காணப்படும் சிறப்பினை, ஆங்கு நறுமணம் திகழும் பொழிலும் அதன்வாயிலாக நீர் வளம் மற்றும் நிலவளத்தின் பெருமையும் குறிப்பால் உணர்த்தி, அடைந்தாரை வாழ்விக்கும் பதி என்பது, “வண் திருவையாறு” என உணர்த்தப் பெற்றது.

அற்புதர் - நினையாத முன்னம் நல்லருள் புரியும் ஈசர்.

340. கந்தமர வந்துபுகை உந்தலில் விளக்கேர்
இந்திரன் உணர்ந்துபணி எந்தையிடம் எங்கும்
சந்தமலி யுந்தரு மிடைந்தபொழில் சார
வந்தவளி நந்தணவு வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: நறுமணமும், தூண்டா மணி விளக்காய் செம்பொற்சோதியும் ஆகி விளங்கும் ஈசனைப் பணிந்து போற்றியவன் இந்திரன். அப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடமாவது, சந்தன மரங்கள் பெருகி விளங்க, அப்பொழிலிலிருந்து வீசும் காற்றானது அடைந்து மருவும் வண்மையுடைய திருவையாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: இந்திரன் பூசித்த தலத்தின் சிறப்பினை, இத் திருப்பாட்டு உணர்த்திற்று.

கந்தம் - நறுமணம். உந்தலில் விளக்கு - தூண்டா மணிவிளங்கு. ஈசன் திருப்பெயராகிய செம் பொற் சோதி என உணர்த்தியது.

341. கட்டுவடம் எட்டுமுறு வட்டமுழ வத்தில்
கொட்டுகரம் இட்டவொலி தட்டும்வகை நந்திக்கு

இட்டமித நட்டமவை இட்டவர் இடம்சீர்
வட்டமதி லுள்திகழும் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: வடத்தைக் (வார்) கொண்டு கட்டப்பெற்ற முழவு ஒலிக்கவும், கரங்களால் தட்டித் தாள ஒலி எழுப்பவும் நந்திதேவருக்கு விருப்பமான திருக்கூத்து ஆடும் பெருமான் இடமாவது, சிறப்புகள் யாவும் உள் கொண்டு ஒங்கும் வண்மை திகழும் திருவையாறு ஆகும்.

342. நண்ணியொர் வடத்திநிழல் நால்வர்முனி வர்க்கன்று
எண்ணிலி மறைப்பொருள் விரித்தவர் இடம்சீர்த்
தண்ணின்மலி சந்தகிலொடு உந்திவரு பொன்னி
மண்ணின்மிசை வந்தணவு வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: கல்லால மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து தட்சணா மூர்த்தி திருக்கோலந் தாங்கிச், சனகாதி முனிவர் களாகிய நால்வர்க்கு அறம் உணர்த்தி, அதன் வாயிலாக எண்ணற்ற வேதப்பொருளை விவரித்து, மோனத்தாலும் சின்முத்திரை காட்டியும் உபதேசம் செய்த பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடமாவது, குளிர்ந்து விளங்கும் சந்தனமும் அகிலும் தம் அலைகளால் உந்தி வரும் காவிரி கரையின் மீது அவற்றை ஈர்த்து விளங்கச் செய்யும் திருவையாறு ஆகும்.

343. வென்றிமிகு தாரகனது ஆருயிர் மடங்கக்
கன்றிவரு கோபமிகு காளிகதம் ஓவ
நின்று நடம் ஆடியிட நீடுமலர் மேலால்
மன்றம்மலி யும்பொழில்கொள் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: தாரகாசுரன், வரபலம் கொண்டு உலகத் தைத் துன்புறுத்தி அழிவினை உண்டாக்கிய போது, பராசக்தி சினங்கொண்டு அவ் அசுரனை வதைத்து

உலகினைக் காத்தருளினள். அதுபோது, தேவியின் சிற்றம் தணியுமாறு, நடனம் புரிந்து மகிழ்வித்த இறைவன் விளங்கும் இடம், மலரின் மணம் சூழ்ந்து பெருகும் பொழில்கள் உடைய திருவையாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: இத் திருப்பாட்டில் ஈசனார் திருநடனச் சிறப்பு உணர்த்தப்பட்டது காண்க.

கன்றல் - வதைத்தல்; சுதம் - சினம்.

344. பூதமொடு பேய்கள் பல பாடநடம் ஆடிப்
பாதமுதல் பையரவு கொண்டணி பெறுத்திக்
கோதையர் இடும்பலி கொளும்பரன் இடம்பூ
மாதவி மணங்கமழும் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: பூதகணங்களுடன் பேய்க்கணங்களும் பாட, அதற்கு ஏற்ற வகையில் ஆடி, பாத முதல் முடி வரையில் ஆடுகின்ற அரவத்தை அணிகலனாகக் கொண்டு, தாருக வனத்து மாதர்கள் இடுகின்ற பிச்சைப் பொருட்களை ஏற்ற பரமன் இடமாவது, மாதவிப் பூக்களின் மணம் கமழும் வண்மைமிக்க திருவையாறு ஆகும்.

பெறுத்தல் - அடைவித்தல், கொள்ளுதல். மாதவி - குருக்கத்தி.

345. துன்னுகுழல் மங்கைஉமை நங்கைகளி வெய்தப்
பின்னொருத வம்செய்துழல் பிஞ்ஞகனும் அங்கே
என்னசதி என்றுரைசெய் அங்கணன் இடம்சீர்
மன்னுகொடை யாளர்பயில் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: நெருங்கிய கூந்தலையுடைய உமாதேவி யார் மனம் வருந்துமாறு நிகழ, அதனை ஒட்டித் தேவியானவள் தவம் செய்து போற்ற, ஈசன் ஆங்கே எழுந்தருளி மணம் புரிந்து தேவியாகக் கொள்ளுதல் ஒரு தன்மையாயிற்று. அவ்வாறு புரியும் ஈசன் விளங்கு

258 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

கின்ற இடம் புகழ்மிக்க கொடையாளர்கள் திகழும் வண்மை மிக்க திருவையாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனோடு உடனாகிய உமாதேவி, தக்கன் மகளாக வேண்டியமையால் தாட்சாயணி ஆயினமையும், மலையரசன் மகளாகப் பார்வதி தேவியாகவும் விளங்கி பூசித்து இறைவனுடன் சேர்ந்த வரலாறு இத் திருப்பாட்டில் குறிப்பால் உணர்த்தப் பெற்றது. காமாட்சி தவம் புரிந்தது, கௌரி தவம்புரிந்து நோற்றது முதலானவையும் ஆகும்.

திருத்தலத்தின் வண்மை உணர்த்திய வழி, அத் தலத்தில் வாழும் பெருமக்களின் வள்ளல் தன்மையையும் “மன்னு கொடையாளர் பயில்” என்று உணர்த்துவதும் காண்க.

சதி - தேவி, மனைவி. அங்கணன் - ஈசன்.

346. இரக்கமில் குணத்தொடுஉல கெங்குநலி வெம்போர்
அரக்கன்முடி யத்தலை புயத்தொடு மடங்கத்
துரக்கவிர லிற்சிறிது வைத்தவர் இடம்சீர்
வரக்கருணை யாளர்பயில் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: இரக்கம் அற்றவனாய் உலகம் எல்லாம் நலியுமாறு கொடிய போர் செய்யும் தன்மையுடைய அரக்கனாகிய இராவணன் முடிகளும் தோள்களும் துன்புற்று நலியுமாறு திருப்பாத விரலால் சிறிது ஊன்றிய ஈசனார் இடம், சிறப்புகளும் தெய்வ வரபலமும் கருணைத் திறமும் ஒருசேரப் பெற்றுத் திகழும் பெருமக்கள் விளங்கும் வண்மை மிக்க திருவையாறு ஆகும்.

347. பருத்துருவ தாகிவி ணடைந்தவனொர் பன்றிப்
பெருத்துருவ தாயுலகு இடந்தவனும் என்றும்

கருத்துருவொ ணாவகை நிமிர்ந்தவன் இடம்கார்
வருத்துவகை தீர்கொள் பொழில் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: பிரமனும் திருமாலும் தேடியனான்று, அவர்கள் கருத்துக்கு அறியவொண்ணாத வகையாய் ஒங்கி, தீத்திரட்சியான ஈசன் இருக்கும் இடம், மேகத்திலிருந்து தருக்கள் தமக்குத் தேவையான அளவு நீரை மழை கொண்டு தருவித்து ஈர்த்துக் கொள்ளும் எழில் உடைய திருவையாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: பிரமன் பருந்தென ஏகி ஈசனார் முடிப் பாகத்தைக் காணச் சென்றவன் என்று குறிப்பிடுதல் காண்க.

348. பாக்கியமது ஒன்றுமில் சமண்பதகர் புத்தர்
சாக்கியர்கள் என்றுடல் பொதிந்துதிரி வார்தம்
நோக்கரிய தத்துவன் இடம்படியின் மேலால்
மாக்கமுற நீடுபொழில் வண்திருவை யாறே.

தெளிவுரை: ஈசனை வணங்கும் பாக்கியத்தை விட்ட வர்கள் சமணரும் சாக்கியரும் ஆவர். அவர்களால் நோக்குதற்கு அரியவன் ஈசன். அப்பெருமான் இடம், உலகில் நீடுவளர்ந்த பொழில்கள் மேகத்தைத் தொடும் திருவையாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: நோக்கரியவனாகிய ஈசன், பாக்கியம் உடையார்க்கு அன்றிப் பிறர்க்கு அரியவன் என்று உரைத்த பாங்கில், "நோக்கரிய நோக்கே" என வரும் திருவாசக அமுத மொழியும் காண்க.

படி - உலகு.

349. வாசமலி யும்பொழில்கொள் வண்திருவை யாற்றுள்
ஈசனை எழிற்புகலி மன்னவமெய்க்கு ஞானப்

புகரன் உரைத்ததமிழ் பத்தும்இவை வல்லார்
நேசமலி பத்தரவர் நின்மலன் அடிக் கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: நன்மணம் கமழும் பொழில்கள் விளங்கும் வண்மை திகழும் திருவையாற்றுள் விளங்கும் ஈசனை, எழில் மிகும் புகலியின் மன்னவனாயும், மெய்ஞ்ஞான அந்தணனாயும் விளங்கும் ஞானசம்பந்தன் உரைத்த தமிழ்ப் பதிகம் கொண்டு ஓத வல்லவர்கள், நின்மலனாக உள்ள அப் பெருமானின் நேசம் மிகுந்த பக்தர்கள் ஆவார்கள்.

169. திருநள்ளாறு

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். 52ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. நளச் சக்கரவர்த்தி வழிபட்டு சனி பகவான் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற தலம். இது சனி பகவான் சந்நிதிச் சிறப்பு உடையது.

திருமால், பிரமன், இந்திரன், அகத்தியர், புலஸ்தியர், அர்ச்சுனர் முதலானோர் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். இது சப்தவிடங்கத்தலங்களுள் ஒன்று. நகவிடங்கர் - உன்மத்த நடனம். ஏனையவை:

1. திருவாரூர் - வீதிவிடங்கர் - அஜபா நடனம்.
2. திருமறைக்காடு - புவனிவிடங்கர் - ஹம்ஸ நடனம்.
3. திருநாகைக்காரோணம் - சுந்தர விடங்கர் - பாராவார தரங்க நடனம்.
4. திருவாய்மூர் - நீலவிடங்கர் - கமல நடனம்.

5. திருக்கோளிலி - அவனிவிடங்கர் - பிருந்த நடனம்.

6. திருக்காறாயில் - ஆதி விடங்கர் - குக்குட நடனம்.

(முதல் திருமுறை பதிகம் எண் 7 காண்க)

கவாமி : திருநள்ளாற்றீசர், தர்ப்பாரணயேஸ்வரர்

அம்பிகை : பிராணாம்பிகை, போகமார்த்த பூண்முலையாள்

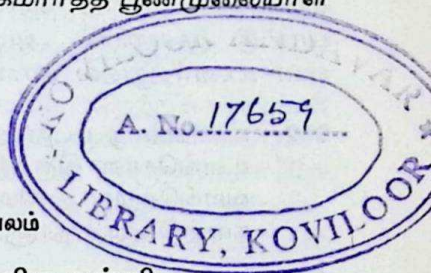
தல மரம் : தருப்பை

தீர்த்தம் : நள தீர்த்தம்

திருவிராகம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

350. ஏடுமலி கொன்றையர விந்துவிள வன்னி
மாடவல செஞ்சடையெ மைந்தன்இடம் என்பர்
கோடுமலி ஞாழல்குர வேறுகர புன்னை
நாடுமலி வாசமது வீசியநள் ளாறே.

தெளிவுரை: இதழ்கள் மலிந்த கொன்றை, பாம்பு,
பிறைச் சந்திரன், வன்னிப் பத்திரம் ஆகியவற்றை,
சிறப்புடைய சிவந்த சடையில் தரித்த அழகனாகிய
ஈசன் வீற்றிருக்கும் இடம் என்பது, கோங்கு, குரவம்,
புன்னை ஆகிய மலர்களின் வாசனை பெருகி
விளங்கும் நள்ளாறு ஆகும்.

அரவிந்து - அரவு இந்து (பாம்பும் சந்திரனும்). வன்னி - வன்னிஇலை.

351. விண்ணியல் பிறைப்பிள வறைப்புனல் முடித்த
புண்ணியன் இருக்கும்இடம் என்பர்புவி தன்மேல்
பண்ணிய நடத்தொடுஇசை பாடும்அடி யார்கள்
நண்ணிய மனத்தின்வழி பாடுசெய்நள் ளாறே.

தெளிவுரை: வானத்தில் விளங்கும் சந்திரனும், ஒலித்து விளங்கும் கங்கையும் சடையில் தரித்துள்ள புண்ணிய னாகிய ஈசன் வீற்றிருக்கும் இடம் என்பது, இறைவன் புகழ் கூறும் இசைப் பாடலும், அதற்கு ஏற்ப நடனமும் கொண்டு, அடியவர்கள் மனம் ஒருமித்துப் போற்றி வழிபாடு செய்யும் நள்ளாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: மனம், வாக்கு, காயத்தால் ஆகிய வழி பாட்டு முறையில் அடியவர்கள் சிறந்து விளங்கினர் என உணர்த்துதல் காண்க.

352. விளங்கிழை மடந்தைமலை மங்கையொரு பாகத்து
உளங்கொள இருத்திய ஒருத்தன்இடம் என்பர்
வளங்கெழுவு தீபமொடு தூபமலர் தூவி
நளன்கெழுவி நாளும்வழி பாடுசெய்நள் ளாநே.

தெளிவுரை: அன்பால் குழையும் இயல்பினளாகிய மலைமகளை ஒரு பாகமாக விரும்பி ஏற்ற இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடம் என்று சொல்லப்படுவது, தூப, தீபங்களுடன் மலர் தூவிப் போற்றிய நளன், நான் தோறும் வழிபட்ட நள்ளாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: நளச்சக்கரவர்த்தி சனிக்கிரகத்தால் பீடிக்கப் பட்டு, நாடும் மனைவி மக்களும் இழந்து துன்புற்று வருந்த, இத் தலத்திற்கு வந்து வழிபட்டமையால், அத் துயர் விலகியது என்னும் திருத்தலச் சிறப்பினை இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துவதாயிற்று.

தூப தீபங்கள் கொண்டு மலர் தூவி ஈசனை வழிபடும் முறை இவண் உணர்த்தப்பெற்றது காண்க.

353. கொக்கரவர் கூன்மதியர் கோபர்திரு மேனிச்
செக்கரவர் சேருமிடம் என்பர்தட மூழ்கிப்

புக்கரவர் விஞ்ஞையரும் விண்ணவரும் நண்ணி
நக்கரவர் நாமநினை வெய்தியநள் ளாறே.

தெளிவுரை: ஈசன் கொக்கின் இறகு, அரவம், வளைந்த
பிறைச் சந்திரன், கோபிக்கும் நெற்றிக்கண் ஆகிய
வற்றை கொண்டிருப்பவர்; சிவந்த திருமேனியர். அப்
பெருமான் பொருந்தி வீற்றிருக்கும் இடமாவது,
பாதாளத்தில் உள்ள நாகலோகத்தினரும்,
வித்தியாதரர், திகம்பரர் முதலானோரும் திருநாமத்தை
ஓதி அதன் பயனாய் எய்திய நள்ளாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: சினம் எழுந்த நிலையில், நெற்றிக் கண்ணி
லிருந்து நெருப்புப் பொறிகள் எழுதலைக் “கோபர்”
எனல் உணர்த்தியது. இது ஈசனின் திருநாமங்களில்
ஒன்றாகும். உயிர் ஆகிய பசுக்களைக் காக்கும் தன்மை,
காரணமாகியது குறித்து இப் பெயர் சுட்டலும்
பொருந்தும்.

ஈசன் திருப்பெயரைத் தியானம் செய்யும் தன்மை
யில் விஞ்சையர் முதலானோர், நள்ளாறு எய்திய
சிறப்பு உணர்த்துதல் காண்க.

கொக்கரவர் - கொக்கின் இறகும், அரவமும். புக்கரவர் - புருந்த
நாகலோகத்தினர். நக்கர் - திகம்பர்.

354. நெஞ்சமிது கண்டுகொள் உனக்கென நினைந்தார்
வஞ்சமது அறுத்தருளு மற்றவனை வானோர்
அஞ்சமுது காகியவர் கைதொழ எழுந்த
நஞ்சமுது செய்தவன் இருப்பிடநள் ளாறே.

தெளிவுரை: தன்னை நினைத்துப் போற்றுபவர்கள்
நெஞ்சத்தில் தோன்றி காட்சி தருபவனாகிய ஈசன்,
வஞ்சமாகிக் கண்ணுக்குப் புலனாகாத வினையைத்
தீர்ப்பவன். புறங்காட்டி ஓடிய வானவர்கள் அஞ்சி

ஈசனைத் தொழுது வேண்ட, நஞ்சினை அழுது எனக்
கொண்டு அருந்தி அபயம் அளித்த அப்பெருமான்
வீற்றிருக்கும் இடம், நள்ளாறு ஆகும்.

355. பாலனடி பேணாவன் ஆருயிர் குறைக்கும்
காலனுடல் மாளமுன் உதைத்தஅரன் ஊராம்
கோலமலர் நீர்க்குடம் எடுத்துமறை யாளர்
நாலின்வழி நின்றுதொழில் பேணியநள் ளாறே.

தெளிவுரை: மார்க்கண்டேயரின் உயிரைக் கவர வந்த
காலன் மாயுமாறு உதைத்த ஈசன் இருக்கும் ஊரானது,
நன்னீர் கொண்டும் புது மலர் கொண்டும் பூசித்து,
வேதத்தின் நெறிமுறையில் வாழும் மறையவர்கள்
பேணுகின்ற நள்ளாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: கும்பம் அமைத்து வேத மந்திரங்கள் ஒதி
வேள்வி இயற்றி புனிதச் செயல் புரிதலைக் குறிக்கு
மாறு “நீர்க்குடம் எடுத்து” என்பது உணர்த்துதலும்
ஆம்.

நாலின் வழி - நான் வேத நெறியின் வழி.

356. நீதியர் நெடுந்தகையர் நீள்மலையர் பாவை
பாதியர் பராபரர் பரம்பரர் இருக்கை
வேதியர்கள் வேள்வியொழி யாதுமறை நாளும்
ஒதியர னாமழும் உணர்த்திடுநள் ளாறே.

தெளிவுரை: ஈசன், நீதிமுறையாய் விளங்குபவர்;
உயர்ந்த பண்புடையவர்; நீண்டு உயர்ந்த கயிலை
மலையை உடையவர்; உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில்
வரித்து அர்த்தநாரியாகக் காட்சி தருபவர்; பரஞான
மாகிய தெய்வ அறிவாகவும், அபரஞானமாகிய உலகப்
பொருள்களின் கலை அறிவாகவும் விளங்குபவர்;
தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தெய்வமாக மகாதேவனாக

வினாங்குபவர். அப்பெருமான் வீற்றிருப்பது, அந்தணர் கள் வேள்விகளை இடைவிடாது புரிந்து வேதங்கள் ஒகி, அரனுடைய திருநாம மகிமையை உணர்த்தும் நள்ளாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனின் உயர்ந்த குணத்தை, “நெடுந் தகையர்” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று. “நெடுந்தகை நீ என்னை ஆட்கொள்ள யான் ணும்புலன்கள் கொண்டு விடும் தகையேனை விடுதிகண்டாய்” என உரைக்கும் மாணிக்கவாசகர் அருள் மொழியும் நோக்குக.

முந்தைய திருப்பாட்டுக்களில் ஈசன் திருநாமத்தை ஓதிய தன்மையால் திருத்தலம் சார்ந்து வழிபடும் பேறும் (பாடல் 4), மற்றும் வழிபாட்டுகளின் மேன்மையும் சிறப்பும் உணர்த்திய நிலையும், இத்திருப் பாட்டில் அரன் நாமமாகிய ஐந்தெழுத்தின் மகிமை உணர்த்தும் நெறியும் காண்க.

பாவை - உமாதேவியார்.

357. கடுத்துவல் அரக்கன்மு(ன்) நெருக்கிவரை தன்னை
எடுத்தவன் முடித்தலைகள் பத்துமிகு தோளும்
அடர்த்தவர் தமக்கிடமது என்பர்அளி பாட
நடத்தகல வைத்திரர்கள் வைகியநள் ளாறே.

தெளிவுரை: தீய செயலை மேற்கொள்ளும் கொடிய எண்ணத்தால் சினம் கொண்ட அரக்கனாகிய இராவணன் கயிலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க, அவனது பத்துத் தலைகளும் இருபது தோள்களும் நெரியுமாறு அடர்த்த இறைவர் தமது இடமாகக் கொண்டு விளங்குவது, வண்டுகள் இசைத்து ரீங்காரம்

செய்ய அதனால் மகரந்தத் தூள் உதிர்ந்து கலந்து
திரட்சி கொள்ளும் சிறப்புடைய நள்ளாறு ஆகும்.

அளி - வண்டு.

358. உயர்ந்தவன் உருக்கொடு திரிந்துலக மெல்லாம்
பயந்தவன் நினைப்பரிய பண்பன்இடம் என்பர்
வியந்தமரர் மெச்சமலர் மல்குபொழில் எங்கும்
நயந்தரும வேதவொலி யார்திருநள் ளாறே.

தெளிவுரை: உலகத்தை அளப்பதற்காக நெடிது உயர்ந்து
ஒங்கிய - திருவிக்கிரம அவதாரமாகிய திருமாலும்,
உலகத்தைப் படைத்த பிரமனும், நினைப்பதற்கு அரிய
வனாகிய ஈசன் இடம் என்று சொல்லப்படுவது,
தேவர்கள் எல்லாம், கருணைத் திறத்தினை வியந்து
போற்ற, மலர்கள் பெருகும் பொழில் விளங்கவும்,
நன்னயமும் தருமமும் காக்கும் வேதத்தின் ஒலி
திகழவும் உள்ள நள்ளாறு ஆகும்.

சிறப்புரை: வடிவம் இத்தகையது என்று சொல்வதற்கு
அரியவனாகிய ஈசனை, வடிவம் தாங்கிய நிலையில்
தேடிய மாண்பு “உருக்கொடு திரிந்து” எனும்
தொடரால் உணர்த்தப்பட்டது.

பண்பன் - குணவிசேடம் உடைய ஈசன்.

359. சிந்தைதிரு கற்சமணர் தேரர்தவம் என்னும்
பந்தனை அறுத்தருள நின்றபர மன்னார்
மந்தமுழ வந்தரு விழாவொலியும் வேதச்
சந்தம்விர விப்பொழில் முழங்கியநள் ளாறே.

தெளிவுரை: சமணர், பௌத்தர் ஆகியோர் மாறுபட்ட
சிந்தையுடையவராய், மேவும் தவத்தின் கட்டறுத்து
அருள் புரியும் ஈசன் வீற்றிருக்கும் ஊர் எனப்படுவது,
மென்மையான முழவின் ஒலியுடன், விழாக்களின்

ஒலியும், வேத கீதங்களின் ஒலியும் பரவ, பொழில் திகழும் நள்ளாறு ஆகும்.

தேரர் - பௌத்தர்.

360. ஆடலர் வார்சடையன் ஆயிழைத னோடும்
நாடுமலி வெய்திட இருந்தவனள் ளாற்றை
மாடமலி காழிவளர் பந்தனது செஞ்சொல்
பாடலுடை யாரை அடையாபழிகள் நோயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஆடும் இயல்புடைய அரவத்தைச் சடையில்கொண்ட ஈசன் உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு நாடித் தொழும் அடியவர்கள் எல்லாச் செல்வங்களையும் எய்துமாறு வீற்றிருக்கும் நள்ளாற்றினை, மாட மாளிகைகள் திகழும் சீகாழியில், விளங்கும் திருஞானசம்பந்தரின் செம்மையான திருப்பதிகத்தால் பாடிப் போற்றுபவர்களைப் பழிசாராது; அவர்கள் நோயின்றி நல்வாழ்வு பெறுவார்கள். இது பிறவி நோய் தீர்த்தலையும் குறிக்கும்.

குறிப்பு: “ஆடல்” என்பது ஈசன் இத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளி, விடங்கப்பெருமானாகத் திகழ்ந்து திருக்காட்சி புரிதலைக் குறிக்கும்.

170. திருப்பமூவர்

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 55ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. மேலப்பமூவர், கீழைப்பமூவர் என இரு பிரிவாக உள்ளது. இது கீழைப்பமூவர் ஆகும் (பழு - ஆலமரம்).

அம்பிகை தவம் செய்ததால் யோகவனம் எனவும் பெயராயிற்று. பரசுராமர் தன் தாயைக் கொன்ற பழி தீரும் பொருட்டு பூசித்த தலம்.

சுவாமி : வட மூல நாதர் (வடம் - ஆலமரம்),
யோகவனேஸ்வரர், ஆலந்துறையார்

அம்பிகை : அருந்தவநாயகி

தல மரம் : ஆல மரம்

தீர்த்தம் : பிரம தீர்த்தம்

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

361. முத்தன்மிகு முவிலைநல் வேலன்விரி நூலன்
அத்தன்எமை யாளுடைய அண்ணலிடம் என்பர்
மைத்தழை பெரும்பொழிலின் வாசமது வீசப்
பத்தரொடு சித்தர்பயில் கின்றபழு வுரே.

தெளிவுரை: ஈசன், மலமற்ற நின்மலர்; மூன்று இலை களையுடைய குலப்படைஉடையவர்; விரித்துச் சொல் லப்படும் தத்துவங்களை உரைக்கும் வேதம் ஆகியவர்; அன்பின் மிக்க தலைவர்; எம்மை ஆளாகப் பெற்ற அண்ணல்; அப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடம், பசுமை யான இலைகளை உடைய, உயர்ந்து ஒங்கிய பெரும் பொழிலின் நறுமணம் வீசவும், பக்தி பெருக வழிபடும் அடியவர்களும் சித்தர் பெருமக்களும் விளங்கும் பழுவூர் என்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்.

சிறப்புரை: திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை ஆளுடைய பிள்ளையார் என்று வழங்கப்படும் குறிப்புத் தோன்ற “எமை ஆளுடைய அண்ணல்” என்னும் தொடர் உணர்த்துதல் காண்க.

திரிகுலத்தைப் படையாக உடைய ஈசன்
“நல்வேலன்” என்று உணர்த்தப் பெற்றது.

முத்தன் - நின்மலன்; மைத்தழை - பசுமையான இலை.

362. கோடலொடு கோங்கவை குலாவுமுடி தன்மேல்
ஆடரவம் வைத்தபெரு மானதிடம் என்பர்
மாடமலி குளிகையில் ஏறிமட வார்கள்
பாடலொலி செய்யமலி கின்றபழு வுரே.

தெளிவுரை: வெண்காந்தள், கோங்கு ஆகிய மலர்
களைச் சடைமுடியில் நன்கு விளங்குமாறு சூடி, ஆடு
கின்ற அரவம் வைத்த பெருமானுடைய இடம்,
மானிகையின் மேல்தளத்தில் ஏறி மகளிர், ஈசன் புகழ்ப்
பாடல்களைக் கவினுற இசைக்கின்ற பழுவூர் என்பர்.

கோடல் - வெண்காந்தள். குளிகை - மானிகையின் மேல்தளம்.

363. வாலிய புரத்திலவர் வேவணிழி செய்த
போலிய ஒருத்தர்புரி நூலரிடம் என்பர்
வேலியின் விரைக்கமலம் அன்னமுக மாதர்
பாலென மிழற்றிநடம் ஆடுபழு வுரே.

தெளிவுரை: வலிமைமிக்க முப்புரம் எரிந்து சாம்பலாகு
மாறு செய்த ஒருவர் முப்புரி நூல் அணிந்த ஈசன்.
அவர் வீற்றிருக்கும் இடம் தாமரை மலர்போன்ற
அழகிய முகத்தையுடைய மாதர், பால் போன்ற
தூய்மையான இனிய பாட்டிசைத்து நடம் புரியும்
பழுவூர் என்பர்.

புரிநூலர் - பூணூல் அணிந்த ஈசர்.

364. எண்ணுமொர் எழுத்துமிசை யின்கிளவி தேர்வார்
கண்ணுமுத லாயகட வுட்கிடம் தென்பர்

மண்ணின்மிசை யாடிமலை யாளர்தொழு தேத்திப்
பண்ணினொலி கொண்டுபயில் கின்றபழு வுரே.

தெளிவுரை: எண்ணும் எழுத்தும் அதை உரைக்கும் சொல்லும் ஆகி அதற்கு முதற்பொருளும் ஆகிய கடவுளாகிய ஈசன் விளங்கும் இடம் என்பது, பூவுலகில் மலை நாட்டினர் ஏத்திப் பண்ணொடு போற்றிப் பரவும் பழுவூர் ஆகும்.

சிறப்புரை: எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ் இரண்டும் கண்ணென்று உயிர்க்கு ஆதல் குறிப்புத் தோன்ற “எண்ணுமொர் எழுத்தும் இசையின் கிளவி” என உணர்த்தப்பெற்றது. ஈசன் அபரஞானத்தின் தன்மையாய் விளங்கி உயிர்க்கு உணர்த்துதலும் அத்தகைய ஞானமாக விளங்குதலும் குறிக்கப்பெற்றது.

சேர நாட்டிலிருந்து, இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானைப் பூசிப்பதற்காக வந்து நியமங்களைப் புரிந்த அந்தணர்தம் சிறப்பு, தலத்தின் பெருமை காணுமாறு “மலையாளர் தொழுதேத்திப் பண்ணின் ஒலி கொண்டு பயில்கின்ற பழுவூர்” என உணர்த்தப் பெற்றது. இக் குறிப்பு இத் திருப்பதிகத் திருக்கடைக் காப்பாக வரும் பாடலிலும் (பாடல் 11) குறிக்கப்பெற்றது காண்க.

பண் - வேதம்.

365. சாதல்புரி வார்கடலை தன்னில்நட மாடும்
நாத(ன்)நமை யாளுடைய நம்பன்இடம் என்பர்
வேதமொழி சொல்லிமறை யாளர்இறை வன்றன்
பாதமவை யோதநிகழ் கின்றபழு வுரே.

தெளிவுரை: மயானத்தில் நடம்புரியும் நாதன் நம்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டு அருள் வழங்கும் ஈசன்

ஆவர். அப் பெருமான் விளங்குகின்ற இடம் என்பது, அந்தணர்கள் வேத கீதங்கள் ஒதி, வேதங்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய ஈசனைப் போற்றி வணங்கும் பழுவூர் ஆகும்.

366. மேவயரு மும்மதிலும் வெந்தழல் விளைத்து
மாவயர அன்றுஉரிசெய் மைந்தன்இடம் என்பர்
பூவையை மடந்தையர்கள் கொண்டுகழ் சொல்லிப்
பாவையர்கள் கற்பொடு பொலிந்தபழு வுரே.

தெளிவுரை: ஓரிடத்தில் சென்று பொருந்தி அழிவை ஏற்படுத்தும் மாயையும் வஞ்சனையுமுடைய முப் புரத்தை வெந்து சாம்பலாகுமாறு செய்து யானை வெருவுமாறு அடர்த்து அதன் தோலை உரித்த அழகிய வீரனாகிய ஈசன் விளங்குகின்ற இடமாவது, மடந்தையர்கள் நாகணவாய்ப் பறவையின் வாயிலாகப் புகழ்ச் சொற்கள் சொல்லுதலும் பாவையர்கள் கற்பொடு பொலிந்து மேம்படுதலும் உடைய பழுவூர் என்பர்.

சிறப்புரை: மும்மதில் நகர்ந்து சென்று கொடுமை இழைக்கும் தன்மை இவண் குறிப்பிடுவதாயிற்று.

மடந்தையர் - 14 முதல் 19 வரை வயதுடைய பெண்கள்.
பூவை - நாகணவாய்ப் பறவை. மா - யானை.

367. மந்தணம் இருந்துபுரி மாமடிதன் வேள்வி
சிந்தவிளை யாடுசிவ லோகனிடம் என்பர்
அந்தணர்கள் ஆகுதியில் இட்டஅகில் மட்டார்
பைந்தொழிநன் மாதர்கவடு ஒற்றுபழு வுரே.

தெளிவுரை: ஈசனைப் புறம்பாக வைத்த தக்கனது யாகம் அழியுமாறு, வீரபத்திரர் திருக்கோலத்தில் திருவிளையாடல் புரிந்த சிவலோக நாதனாகிய ஈசன் விளங்குகின்ற இடமாவது, அந்தணர்கள் வேள்விச்

சாலையில் இட்ட அகிற்புகை தேன் போன்ற இனிய சொல்லுடைய மாதர்கள் பாதங்கள் தழையப் பெருகி வந்து விளங்குகின்ற பழுவூர் என்பர்.

சிறப்புரை: ஈசனுக்குத் தெரிவிக்காமல் செய்தலும், சிறப்பு அழிக்கும் தன்மையும் தெள்ளெனப் புலப்படுத்தும் தன்மையில், மந்தணம் (இரகசியம்) என்பதும் மாமடி என்பதும் உணர்த்துவதாயிற்று. அகிற்புகையின் அடர்த்தியும் ஆங்கு மகளிர் விளங்கிக் கைத் தொண்டு செய்து வழிபடும் சிறப்பும் உணர்த்தப் பெற்றது.

மாமடி - சிறப்பினை மடியச் செய்தல். மட்டு - மணம், தேன்.

368. உரக்கடல் விடத்தினை மிடற்றிலுற வைத்தன்று
அரக்கனை அடர்த்தருளும் அப்பன்இடம் என்பர்
குரக்கினம் விரைப்பொழிலின் மீதுகனி யுண்டு
பரக்குறு புனற்செய்வினை யாடுபழு வுரே.

தெளிவுரை: சிறப்பு மிக்க பாற்கடலில் தோன்றிய விடத்தைக் கண்டத்தில் வைத்து, இராவணனைக் கயிலை மலையில் நெரித்து, பின்னர் அருள் புரிந்த இறைவன் விளங்கும் இடம், மணம் மிகுந்த பொழிலின் மீது அமர்ந்து, கனிகளை உண்டு மகிழ்ந்த குரங்கினங்கள் விரிந்து பரந்த நீர் கொண்ட வயல்களில் விளை யாடும் பழுவூர் என்பர்.

உரம் - சிறப்பு; கடல் - பாற்கடல்.

அப்பன் - ஈசன், இறைவன்; செய் - வயல்.

369. நின்றநெடு மாலுமொரு நான்முகனு நேட
அன்றுதழ லாய்நிமிரும் ஆதிஇடம் என்பர்
ஒன்றும்இரு முன்றுமொரு நாலும்உணர் வார்கள்
மன்றினில் இருந்துடன் மகிழ்ந்தபழு வுரே.

தெளிவுரை: உலகத்தை அளந்து நின்ற திருமாலும், பிரமனும், தேடவும் தோன்றாதவனாகிப் பின்னர் தழலாய் ஓங்கிய ஆதிசிவன் விளங்கும் இடம், ஒன்றென ஏகப் பொருளாய் விளங்கும் ஈசனையும், இரு மூன்று எனவாகும் ஆறு அங்கமும், நான்கு வேதமும் உணர்ந்தவர்கள் அரங்கத்தில் கூடி மகிழும் சிறப்புடையது பழுவூர் ஆகும்.

370. மொட்டையம ணாதர்துகில் மூடுவிரி தேரார்
முட்டைகண் மொழிந்தமுனி வான்றன்இடம் என்பர்
மட்டைமலி தாழையின நீரதிசை பூகம்
பட்டையொடு தாறுவிரி கின்றபபு வுரே.

தெளிவுரை: சமணர்களும் பௌத்தர்களும் சொல்கின்ற பொருந்தாத மொழிகளை வெறுக்கும் ஈசன் இடம், தாழை, தென்னை, பாக்கு ஆகியன செழித்து ஓங்கும் பழுவூர் என்பர்.

பூகம் - பாக்கு மரம்.

371. அந்தணர்கள் ஆனமலை யாளர்அவர் ஏத்தும்
பந்தமலி கின்றபபு வூர்அரனை ஆரச்
சந்தமிகு ஞானமுணர் பந்தனுரை பேணி
வந்தவணம் ஏத்துமவர் வானமுடை யாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மலை நாட்டு அந்தணர்கள் ஏத்திப் பக்தியுடன் வழிபடுகின்ற ஈசனை, நிறைவாகவும், சந்தம் மிகுந்ததாகவும், ஞானம் உணர்ந்த ஞானசம்பந்தன் சொல்லி உரைத்தவாறு ஏத்தி வழிபடுகின்றவர்கள் சிறப்புடையவர் ஆவர்.

274 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: மலை நாட்டு அந்தணர்கள் பூசிக்கும் சிறப்பு கூறுதல் காண்க. இக்குறிப்பு பாடல் 4இல் வருதலும் கொள்க.

171. தென்குரங்காடுதுறை

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 31ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. சுக்கிரீவன், அநுமான் வழிபட்டது. ஆடுதுறை என வழங்கப்படுகிறது.

கவாமி : ஆபத்சகாயேஸ்வரர்

அம்பிகை : பவனக்கொடியம்மை, வண்டார்கருமென் குழலம்மை

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

372. பரவக்கெடும் வல்வினை பாரிடம் சூழ
இரவிற்புறங் காட்டிடை நின்றெரி யாடி
அரவச் சடை அந்தணன் மேய அழகார்
குரவப்பொழில் சூழ்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: பூத கணங்கள் சூழ, இரவில் மயானத்தில் நின்று எரிகின்ற நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தித் திருநடம் புரிந்து, அரவத்தைச் சடையில் கொண்டு விளங்கும் அந்தணனாகிய ஈசன் மேவி விளங்கும், அழகிய குரவ மலர் பூக்கும் பொழில் சூழ உள்ள குரங்காடு துறையைப் பரவித் தொழுது போற்ற, இடர் தரும் வலிமையான வினை யாவும் கெட்டு அழியும்.

சிறப்புரை: நறுமணம் கமழும் குரவ மலர் சூழ்ந்து, மனத்தில் மகிழ்ச்சி தருதலும், இறைவன் அருள் வண்ணம்

இழைந்து வினை கெடுதலும், ஒரு சேர வழங்கும் சிறப்பினை “அழகார்” என்னும் சொல் உணர்த்துவ தாயிற்று.

பரவுதல் - தல வழிபாடும், எண்ணி மகிழ்தலும்.

பாரிடம் - பூத கணங்கள்.

373. விண்டார்புர மூன்றும் எரித்த விமலன்
இண்டார்புறங் காட்டிடை நின்றெரி யாட
வண்டார்கரு மென்குழல் மங்கையொர் பாகம்
கொண்டா(ன்) நகர் போல்குரங் காடுதுறையே.

தெளிவுரை: பகைமை கொண்ட முப்புரத்தை எரித்த விமலனாகிய ஈசன், இண்டு மிகுந்த மயானத்தில் நெருப்பேந்தி நடம் புரிந்து வண்டார்கரு மென்குழலம்மையாகிய உமையவளை ஒரு பாகம் கொண்டு விளங்கும் நகர் குரங்காடுதுறை.

விண்டார் - பகைவர். இண்டு - ஒரு கொடிவகை, தொட்டாற் சிறுங்கி.

374. நிறைவில்புறங் காட்டிடை நேரிழை யோடும்
இறைவில்லெரி யான்மழு வேந்திநின்றாடி
மறையின்னொலி வானவர் தானவர் ஏத்தும்
குறைவில்லவன் ஊர்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: எக்காலத்திலும் நிறைவு கொள்ளாத இயல்புடைய மயானத்தில், இறவாது எஞ்ஞான்றும் எரியும் நெருப்பும் மழுவும் கரத்தில் ஏந்தி உமாதேவியோடு நடம் புரியவும், வேதங்களின் ஒலியும் வானவர்களும் அசுரர்களும் தொழுது போற்றி நிற்க, குறைவற்றவனாகிய ஈசன் விளங்குகின்ற ஊர், குரங்குகாடுதுறை ஆகும்.

இறைவில் - இறவாத, அழியாத. தானவர் - அசுரர் தான் என்னும் தன்மையுடையவர்.

375. விழிக்கும்நுதல் மேலொரு வெண்பிறை குடித்
தெழிக்கும் புறக் காட்டிடைச் சேர்ந்தெரி யாடிப்
பழிக்கும்பரி சேபலி தேர்ந்தவன் ஊர்பொன்
கொழிக்கும் புனல் குழ்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: நெற்றியில் விளங்கும் நெருப்பு விழிக்கு
மேல் வெண்மையான பிறைச் சந்திரனைச் சூடி,
யாவற்றையும் அடங்கச் செய்யும் மயானத்தில் நின்று,
நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி ஆடல் செய்து, பிறர்
பழிக்கும் தன்மையில் பிச்சை ஏற்ற ஈசன் விளங்கும்
ஊர் என்பது, பொன்போன்ற சிறப்பும், செல்வமும்
கொழிக்கும் புனல் வளம் பொருந்திய குரங்காடுதுறை
ஆகும்.

தெழிக்கும் - அடங்கச் செய்யும். புனல் - நீர்.

376. நீறார்தரு மேனிய(ன்) நெற்றியொர் கண்ணன்
ஏறார்கொடி எம்மிறை ஈண்டுளி யாடி
ஆறார்சடை அந்தணன் ஆயிழை யாளோர்
கூறா(ன்) நகர் போல்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: ஈசன், திருவெண்ணீற்றைத் திருமேனியில்
தரித்தவன்; நெற்றியில் நெருப்புக் கண் உடையவன்;
இடபத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட எம் இறைவன்;
நெருப்பினைக் கரத்தேந்தி ஆடல் புரிபவன்;
கங்கையைச் செஞ்சடையில் பொருத்திய அந்தணன்;
உமா தேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு
அர்த்தநாரியாய் மேவுபவன். அப்பெருமான் விளங்கும்
நகர், குரங்காடுதுறை.

ஏறு ஆர் கொடி - இடபக்கொடி. மிறை - இறை. சந்தம் நோக்கி
மகரம் மிகுந்தது. எம்மனோர் போல. அந்தணர் - குளிர்ச்சியான
அழகன், தூயவன், ஈசன்.

377. நளிரும்மலர்க் கொன்றையும் நாறு கரந்தைத்
துளிருஞ்சல விச்சடு காட்டெரி யாடி
மிளிரும்அர வார்த்தவன் மேவிய கோயில்
குளிரும்புனல் சூழ்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: கொன்றை மலரும், மணம் வீசும் திருநீற்றுப் பச்சையும் தரித்துச் சடுகாட்டில் நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி ஆடல் செய்து, ஒளிரும் நாகத்தை அணிந்த ஈசன் மேவும் கோயில், குளிர்ச்சியான நீர் சூழ்ந்த குரங்காடுதுறையாகும்.

கரந்தை - திருநீற்றுப்பச்சை.

378. பழகும்வினை தீர்ப்பவன் பார்ப்பதி யோடும்
முழுவம் குழல் மொந்தை முழங்குளரி யாடும்
அழகன் அயில்மூவிலை வேல்வலன் ஏந்தும்
குழகன் னகர் போல்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: உயிரைத் தொடர்ந்து பற்றிப் பழகித் துன்பம் நல்கும் வினையைத் தீர்ப்பவன், உமாதேவியுடன், முழவும் புல்லாங்குழலும், மொந்தையொலியும் முழங்க நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்தி ஆடல் செய்யும் ஈசன். அப் பெருமான், கூர்மையான குலப்படை ஏந்திய அன்பன். அவன் வீற்றிருக்கும் நகர் குரங்காடு துறை ஆகும்.

அயில் மூவிலை வேல் - கூர்மையான குலப்படை. அழகன் - சிவன்; குழகன் - அன்பன்.

379. வரைஆர்த்து எடுத்தவ் அரக்கன்வலி ஒல்க
நிரையார்விர லால்நெரித் திட்டவன் ஊராம்
கரையார்ந்திழி காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
குரையார்பொழில் சூழ்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: கயிலை மலையை ஆரவாரித்து எடுத்த இராவணனுடைய வலிமை அழியுமாறு, ஒலி முழக்கம் செய்து அருள் வழங்கும் திருப்பாத மலரின் விரலால் நெரித்த ஈசன் விளங்குகின்ற ஊர், கரையின் சிறப்புடைய காவிரியின் அழகிய கரைமேல் செறிந்து விளங்கும் பொழில் சூழ்ந்த குரங்காடுதுறை ஆகும்.

சிறப்புரை: பாடல் பெற்ற திருத்தலங்கள் காவிரி வடகரைத் தலங்கள் எனவும், தென்கரைத் தலங்கள் எனவும் காவிரிக் கரையின் சிறப்புத் தோன்ற “காவிரிக் கோலக்கரை” என உணர்த்தப் பெற்றது.

ஒல்க - அழிய.

380. நெடியானொடு நான்முகனும்நினை வொண்ணாப்
படியாகிய பண்டங்க னின்றெரி யாடி
செடியார்தலை யேந்திய செங்கண்வெள் ளேற்றின்
கொடியானகர் போல்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் காண முடியாத வாறு விளங்கியும், நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்திப் பண்டரங்கம் என்னும் ஆடல் செய்தும், பிரம கபாலம் ஏந்தியும் இடபக் கொடியும் உடைய ஈசன் நகர், குரங்காடுதுறையாகும்.

381. துவராதையர் வேடமலாச் சமண் கையர்
கவர்வாய்மொழிகாதல் செய் யாதவன் ஊராம்
நவையார்மணி பொன்னகில் சந்தன முந்திக்
குவையார்கரை சேர்குரங் காடு துறையே.

தெளிவுரை: பௌத்தர் மற்றும் சமணர் கூறுகின்ற ஐயம் தரும் சொற்களை விரும்பாத ஈசன் ஊர், நவமணி களும் பொன்னும் அகிலும் சந்தனமும் முந்திக் கொண்டு சேர்க்கும் குரங்காடுதுறை ஆகும்.

இது நகரின் செல்வ வளமும் ஈசன் புகழ் வளமும் உணர்த்துவதாயிற்று.

கவர்வாய் மொழி - ஐயம் தரும் சொற்கள். காதல் செய்யாதவன் - விருப்பம் கொள்ளாத இறைவன். முந்திக் குவை - முந்திக் குவிக்கும், உந்திக் குவிக்கும்.

382. நல்லார்பயில் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
கொல்லேறுடை யான்குரங் காடு துறைமேல்
சொல்லார்தமிழ் மாலைபத் தும்தொழு தேத்த
வல்லாரவர் வானவ ரோடுறை வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: நற்பண்பாளர்கள் விளங்குகின்ற சீகாழி நகரில் மேவும் ஞானசம்பந்தர், இடப வாகனத்தை உடைய ஈசன் வீற்றிருக்கும் குரங்காடுதுறை என்னும் தலத்தின் மீது, சொற்களில் சிறப்பான தமிழ்மாலை யாக உரைத்த இத் திருப்பதிகம் கொண்டு தொழுது ஏத்த வல்லார், சிறப்பான முத்திப் பேற்றினை அடைந்து ஆங்கு உள்ளவர்களோடு மகிழ்ந்து விளங்கு வார்கள்.

172. திருஇரும்பூனை

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 98ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. ஆலங் குடி என வழங்கப்படுகிறது. விசுவாமித்திரர் பூசித்து வழிபட்ட தலம். தல விசேடம் தட்சிணாமூர்த்தி.

கவாமி : காசி ஆரண்யேஸ்வரர், ஆபத்சகாயேஸ்வரர்

அம்பிகை : ஏலவார் குழலி

தீர்த்தம் : அமிர்த புஷ்கரணி

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

383. சீரார்஑ழ லேதொழு வீர்இது செப்பீர்
வாரார்முலை மங்கையொ டும்உடன் ஆகி
ஏரார்இரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
காரார்கடல் நஞ்சமுது உண்ட கருத்தே.

தெளிவுரை: ஈசனாரின் சிறப்பான புகழ்க் கழலைத் தொழுபவர்களே! உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு அழகிய இரும்பூளை என்னும் தலத்தை இடமாகக் கொண்ட ஈசன், பாற்கடலில் தோன்றிய கொடிய நஞ்சினை அமுது என உண்டு உயிர்களைக் காத்தருள் புரிந்த கருத்து யாது என்று உரைப்பீராக.

384. தொழலார்஑ழ லேதொழு தொண்டர்கள் சொல்லீர்
குழலார்மொழிக் கோல்வளை யோடுடன் ஆகி
எழிலார்இரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
கழல்தான்கரி கானிடை யாடு கருத்தே.

தெளிவுரை: தொழுது வணங்குதற்குரிய ஈசனார் திருக் கழலைத் தொழுது போற்றும் திருத்தொண்டர்களாள்! குழல் போன்ற இனிய மொழியுடைய உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு எழில் பெருகும் இரும்பூளை என்னும் பதியை இடமாகக் கொண்டு விளங்கும் ஈசனார் திருக்கழல், மயானத்தில் நடமாடும் கருத்து என்கொல் எனப் பகர்வீராக.

385. அன்பாலடி கைதொழுவீரறி யீரே
மின்போல் மருங்குல் மடவாளொடு மேவி
இன்பாய்இரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
பொன்போற்சடை யிற்புனல் வைத்த பொருளே.

தெளிவுரை: அன்புடன் ஈசனார் திருவடியைக் கைதொழுது போற்றும் அன்பரீர்! மின்னலைப்

போன்ற இடை உடைய உமாதேவியுடன் மேவி மன்னுயிர்களுக்கு இன்பம் நல்கும்முகத்தான் இரும்புளை என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான், பொன் போன்ற சடையின்கண் கங்கை வைத்த சிறப்பினை ஏத்திப் பரவுவீராக.

386. நச்சித் தொழுவீர்கள் நமக்கிது சொல்லீர்
கச்சிப் பொலி காமக் கொடியுடன் கூடி
இச்சித்து இரும் புளை இடங்கொண்ட ஈசன்
உச்சித்தலை யிற்பலி கொண்டுமூல் ஊணே.

தெளிவுரை: பெருமானை விரும்பித் தொழுது போற்று கின்ற பெருமக்களே! திருக்கச்சியில் பொலிவுடன் முப்பத்திரண்டு அறங்கள் செய்தும் பூசித்தும் மகிழும் காமாட்சியுடன், தழுவக் குழைய வீற்றிருந்து மிகுந்த இச்சையுடன் இரும்புளை என்னும் தலத்தில் இடம் கொண்டு வீற்றிருக்கும் ஈசன் பிரம கபாலம் ஏந்தி, உணவு பலி கொள்ளும் கருத்து யாது என, நமக்கு விளம்புவீராக.

உச்சித் தலை - பிரம கபாலம்.

387. சுற்றார்ந்தடி யேதொழு வீர்திது சொல்லீர்
நற்றாழ்குரல் நங்கையொ டும்உட னாகி
எற்றேஇரும் புளை இடங்கொண்ட ஈசன்
புறாடர வோடென்பு பூண்ட பொருளே.

தெளிவுரை: அடியார்கள் குழ இருந்து திருவடி மலரைத் தொழுது போற்றும் சீலர்களே! நன்று நீண்ட குழல் உடைய உமாதேவியுடன் வீற்றிருந்து இரும்புளை என்னும் பதியில் மேவும் ஈசன் புற்றில் விளங்கும் அரவமும் எலும்பும் அணிகலனாகக் கொண்டு விளங்கும் பொருள் யாது என உரைப்பீராக.

282 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்பிகையின் திருநாமமாகிய ஏலவார் குழலி என்னும் திருப்பெயர் இத் திருப்பாட்டில் உணர்த்தப் பெற்றது காண்க.

குறிப்பு: சென்ற திருப்பாட்டு (பாடல் 386) காஞ்சி காமாட்சியின் திருநாமம் குறிக்கப் பெற்றது காண்க. இத்திருத்தலத்தின் தேவியின் திருநாமம் ஏலவார்குழலி என்பதும் திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில் உடனாகி விளங்கும் தேவியின் திருநாமமும் அஃதே ஆதலும் ஓர்க.

குழல் - கூந்தல். குழல் நங்கை - ஏலவார்குழலி.

388. தோடார்மலர் தூய்த்தொழு தொண்டர்கள் சொல்லீர்
சோடார்குழற் சேயிழை யோடுட னாகி
ஈடாரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
காடார்கடு வேடுவன் ஆன கருத்தே.

தெளிவுரை: இதழ்கள் விளங்கும் மலர்களைத் தூவி இறைவனைத் தொழுது போற்றும் திருத்தொண்டர்கள்! அழகு திகழும் அடர்த்தியான கூந்தலை உடைய உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு பெருமையாக இரும்பூளையில் வீற்றிருக்கும் ஈசன், கானகத்தில் அர்ச்சனருக்குப் பாசுபதம் அளிக்கும் மாண்பில் வேடுவ வடிவம் கொண்ட கருத்து யாது என விளம்பு வீராக.

ஈடு - பெருமை.

389. ஒருக்கும்மனத் தன்பருள் ளீர்இது சொல்லீர்
பருக்கைமத வேழம் உரித்துஉமை யோடும்
இருக்கையிரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
அரக்கன் னுரந் தீர்த்தரு ளாக்கிய வாறே.

தெளிவுரை: மனத்தைப் புலன் வழிச் செல்ல விடாது அடக்கிக் காத்து அன்புடைய பக்தர்கள் இடையில் விளங்கும் மெய்யன்பர்களே! பெரிய துதிக்கையுடைய மதம் கொண்ட யானையின் தோலை! உரித்து உமா தேவியோடு இரும்புளை என்னும் பதியில் வீற்றிருக்கும் ஈசன், இராவணன் மலையைப் பெயர்த்தபோது அவனுடைய வலிமையை அடக்கிப் பின்னர் அவன் செயலே நல்லருள் புரிவதற்குக் காரணமாக்கிய சிறப்பு என்னே என விளம்புவீராக.

390. துயராயின நீங்கித் தொழுந்தொண்டர் சொல்லீர்
கயிலார்கருங் கண்ணியொ டும்உட னாகி
இயல்பாஇரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
முயல்வார்இரு வர்க்குளரி யாகிய மொய்ம்பே.

தெளிவுரை: வினைப்பயன் காரணமாய் நேரும் துன்பம் யாவும் களையப்பெற்றுத் தொழுது மகிழும் திருத் தொண்டர்கள்! கயல் போன்று அருள் நோக்கால் மன்னுயிர்களைப் பேணிக் காக்கும் கண்கள் உடைய உமாதேவியுடன், இயல்புடன் இரும்புளை என்னும் பதியில் வீற்றிருக்கும் ஈசன், தேடிச் சென்றவர்களாகிய திருமால், பிரமன் ஆகிய இருவருக்கும் தீப்பிழம்பாகிய சிறப்பு என்னே! விளம்புவீராக.

391. துணைநன்மலர் தூய்த்தொழுந் தொண்டர்கள் சொல்லீர்
பணைமென் முலைப் பார்ப்பதி யோடுட னாகி
இணையில் இரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
அணைவில் சமண் சாக்கியம் ஆக்கிய வாறே.

தெளிவுரை: நன்மலர்களால் தூவித்தொழுது போற்றும் திருத்தொண்டர்கள்! பார்வதி தேவியை உடனாகக் கொண்டு இணையில்லாத இரும்புளையில் வீற்றிருக்கும் ஈசன், சமணர் சாக்கியர் ஆகியோர் சார்ந்து

284 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

அணைந்து வழிபடாதவாறு ஆக்கியது என்கொல்!
விளம்புவீராக.

சிறப்புரை: ஈசனைத் துணை மலர்கள் கொண்டு தூவி வணங்கும் முறைமையைத் திருஞானசம்பந்தர் உணர்த்திய பாங்கில், “பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர் கொண்டு ஏற்றி நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்” என மாணிக்கவாசகர் உரைக்கும் அமுத மொழியும் காண்க.

இத் திருத்தலத்தின் சிறப்பாகத் திகழ்வது தட்சிணாமூர்த்தித் திருக்கோலம் என்பதும், இத் திருப்பதிகம் வினாவுரை வழி அடியவர் பெருமக்களை விளம்புமாறு அமையப் பெற்றதும் காண்க. சனகாதி முனிவர்களுக்கு அறமுரைத்த பரமன் மூர்த்தமாக விளங்கும் இத்திருத்தலம், குருமூர்த்தமாக நின்று விளங்குதலும் அப் பெருமக்களுக்கு மெய்ப்பொருள் உணர்த்திய நெறியில் இவண் அமையப் பெறுவதும் குறித்தல் கண்டு “இணையில் இரும்புளை” எனப்பட்டது.

392. எந்தை இரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
சந்தம்பயில் சண்பையுள் ஞானசம் பந்தன்
செந்தண்தமிழ் செப்பிய பத்திவை வல்லார்
பந்தம்அறுத்து ஓங்குவர் பான்மையி னாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: எம் தந்தையாகிய, இரும்பூளை என்னும் பதியை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் ஈசன்பால், சந்தப் பாடல்கள் கொண்டு விளங்கும் சண்பை நகர் மேவிய ஞானசம்பந்தரின் செந்தண்மை கொண்ட

இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், மாயையால் பீடிக்கப்படும் பந்த பாசத்திலிருந்து நீங்கியவர் ஆவார்.

செந்தண் தமிழ் - அறத்தின் வழி நின்று தெய்வச் சிறப்புப் பொருந்த செம்மை விளைவிக்கும் திருப்பாட்டு.

173. திருமறைக்காடு

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 125ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. வேதாரண்யம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இதன் வேறு பெயர்கள்: மறைவனம், வேதவனம், சத்யகிரி, ஆதி சேது, தென்கயிலாயம்.

மறை, இராமர், அகத்தியர், முசுருந்தச் சக்கரவர்த்தி, கௌதமர், விசுவாமித்திரர், வசிட்டர், நாரதர், பிரமன் முதலியோர் வழிபட்டது. அகத்தியருக்கு ஈசனார் திருமணக்கோலம் காட்டி அருளிய தலம்.

இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. மற்றும் பதிக எண் 169 காண்க.

வேதங்களால் பூசித்துப் பின்னர் காப்பிடப்பட்ட திருக்கதவம் திருநாவுக்கரசு நாயனாரால் திறக்கப் பெற பதிகம் அருளிச் செய்யப் பெற்றது. இறைவனைத் தரிசனம் செய்த பின்னர் திருஞானசம்பந்தர் திருப் பதிகம் அருளிச் செய்து திருக்கதவம் அடைப்பித் தருளினார். மற்றும் முதல் திருமுறை, பதிகம் 22இல் காண்க. இது திருக்காப்பிட்ட திருப்பதிகம்.

கவாமி : மறைக்காட்டீசர், வேதவனேஸ்வரர்

அம்பிகை : யாழைப் பழித்த மொழியம்மை

தல மரம் : வன்னி

286 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தீர்த்தம் : வேத தீர்த்தம் (கடல்)

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

393. சதுரம்மறை தான்துதி செய்து வணங்கும்
மதுரம் பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுரை மைந்தா
இது நன்கிறை வைத்தருள் செய்க எனக்குன்
கதவந்திருக் காப்புக்கொள்ளுங் கருத் தாலே.

தெளிவுரை: ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடு இன்றிப்
பொருந்த விளங்கி மேவும் நான்மறை துதிசெய்து
வணங்குகின்ற சிறப்புடைய பொழில் சூழ்ந்த பதி
திருமறைக்காடு. இத் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும்
அழகனே! திருக்கதவம் காப்பிடுமாறு அருள்புரிக,

குறிப்பு: வேதம் பூசித்த தலச்சிறப்பு உணர்த்துதல்
காண்க.

இறை - தெய்வத்தன்மை.

394. சங்கம்தர எம்அவை தான்கரைக்கு எற்றும்
வங்கக்கடல் சூழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா
மங்கைஉமை பாகமு மாகஇது என்கொல்
கங்கைசடை மேலடை வித்த கருத்தே.

தெளிவுரை: சங்கு, முத்து ஆகியவை கரைக்கு உந்தித்
தள்ளும் வங்கக் கடல் சூழும் மறைக்காட்டில் வீற்றி
ருக்கும் ஈசனே! உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக்
கொண்டு விளங்கி இருக்கக் கங்கையைச் சடைமேல்
சேர்ந்து இருக்குமாறு செய்த கருத்து என்கொல்!

தரளம் - முத்து.

395. குரவங்குருக் கத்திகள் புன்னைகள் ஞாமுல்
மருவும் பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா

சிரமும் மல ருந்திகழ் செஞ்சடை தன்மேல்
அரவம்மதி யோடுஅடை வித்தல் அழகே.

தெளிவுரை: குராமரம், குருக்கத்தி (மாதவி), புன்னை, புலிநகக் கொன்றை ஆகியவை மருவி ஒங்கும் பொழில் சூழ்ந்த மறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! தலை மாலை அணிந்தும் மலர் சூடியும் திகழும் செஞ்சடையின் மீது அரவமும், சந்திரனும் பொருந்தி இருக்கு மாறு செய்த அழகுதான் என்னே!

சிறப்புரை: “தலைமாலை தலைக்கணிந்து தலையாலே பலி தேரும் தலைவனைத் தலையே நீ வணங்காய்” என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கிற்கு ஏற்பத் தலைக்கு மாலை அணிந்து விளங்கும் சிறப்பு தெரிவிக்கப்பட்ட வாறு, சிரம் சூடிய செம்மை உணர்த்தப்படுவது காண்க. அரவமும், சந்திரனும் கிரகணம் கொள்ள மறையும் தன்மை கொண்டு, மரபுவழிப் பகையாதல் தவிர்த்து ஒருசேர விளங்கும் தன்மை வியந்து பேசப் பட்டது.

396. படர்செம் பவளத்தொடு பன்மலர் முத்தம்
மடலம் பொழில்குழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா
உடலம்உமை பங்கம தாகியும் என்கொல்
கடல்நஞ்சுஅழு தாவது உண்ட கருத்தே.

தெளிவுரை: செம்பவளமும் முத்துக்களும் கொண்டு விளங்கி, அகன்ற இலைகள் கொண்ட பொழில் சூழும் மறைக்காட்டில் மேவும் ஈசனே! உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு இருந்து பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை அமுதமென உட்கொண்ட கருத்து என் கொல்!

397. வானோர்மறை மாதவத் தோர்வழி பட்ட
தேனார்பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுறை செல்வா
ஏனோர்தொழு தேத்த இருந்தநீ என்கொல்
கான்ஆர்கடு வேடுவன்ஆன கருத்தே.

தெளிவுரை: தேவர்களும், மறைகளும், மாதவத்தை உடைய முனிவர்களும் வழிபட்ட தேன் சொரியும் பொழில் சூழ்ந்த மறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் செல்வனே! ஏனைய அன்பர்கள் தொழுது ஏத்த இருந்த தேவரீர், காட்டில் விளங்கும் கடுமை மிகுந்த வேடுவக் கோலம் கொண்டு விளங்கிய கருத்து என் கொல்.

சிறப்புரை: வேதமும் அகத்தியர் முதலான முனிவர்கள் வழிபட்ட தலச்சிறப்பும் அர்ச்சனருக்கு அருள் வழங்கும் முகத்தான் ஈசன் வேடுவக்கோலம் கொண்ட வரலாறும் இத் திருப்பாட்டு உணர்த்திற்று.

398. பலகாலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்றி
மலரால் வழிபாடு செய் மாமறைக் காடா
உலகேழுடை யாய்கடை தோறுமுன் னென்கொல்
தலைசேர்பலி கொண்டதில் உண்டது தானே.

தெளிவுரை: பல காலம் வேதங்கள் தேவரீரின் திருப் பாதங்களைப் போற்றி மலர் தூவி வழிபாடு செய்யும் சிறப்பு மிக்க மறைக்காட்டில் விளங்கும் ஈசனே! ஏழு உலகங்களும் உடைய பெருமானே! தாருக வனத்து முனிவர் இல்லங்கள்தோறும் சென்று பலி ஏற்று உண்டது என்கொல்.

399. வேலாவல யத்தய லேமிளிர் வெய்தும்
சேலார்திரு மாமறைக் காட்டுறை செல்வா

மாலோடயன் இந்திரன் அஞ்சமுன் என்கொல்
காலார்சிலைக் காமனைக் காய்ந்த கருத்தே.

தெளிவுரை: கடலால் சூழப்பட்டு அதன் பக்கத்தில்
மிளிர்ந்து விளங்கியும் சேல்கள் பெருகும் நீர் வளம்
கொண்டுள்ள செழிப்பு மிகுந்த மறைக் காட்டில்
விளங்குகின்ற செல்வப் பெருந்தகையே! திருமாலும்,
பிரமனும், இந்திரனும் அஞ்சமாறு, காலனைப்
போன்று உயிரை வாட்டுகின்ற பாணத்தை எய்யும்
வில்லை உடைய மன்மதனை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய
கருத்து என்கொல்.

வேலாவலயம் - வேலை - கடல்குழந்த.

400. கலங்கொள்கடல் ஓதம் உலாவு கரைமேல்
வலங்கொள்பவர் வாழ்த்திசைக் கும்மறைக் காடா
இலங்கையுடை யான்அடர்ப் பட்டிடர் எய்த
அலங்கல்விரல் ஊன்றி அருள்செய்த வாறே.

தெளிவுரை: மரக்கலங்கள் செல்லும் கடலின் கரையில்
விளங்கி, வலம் வரும் அடியவர்களின் வாழ்த்தொலி
களை முழக்குகின்ற மறைக்காட்டில் விளங்கும்
பரமனே! இராவணன் கயிலை மலையின்கீழ் இடர்
உற்று துன்பம் எய்திட மலர் போன்ற திருப்பாத விரல்
ஊன்றி அருள் செய்த மாண்பு என்னே!

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தின் நகர்வலச் சிறப்பு, “வலங்
கொள்பவர் வாழ்த்திசைக்கும்” என உணர்த்தப்
பெறுதல் காண்க.

மறைக்காடர் -- திருத்தலத்தின் ஈசன் பெயர். அலங்கல் - மலர்.

401. கோனென்றுபல கோடி உருத்திரர் போற்றும்
தேனம்பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுறை செல்வா

ஏனங்கழு கானவர் உன்னெழுள் என்கொல்
வானந் தல மண்டியும் கண்டிலா வாரே.

தெளிவுரை: தலைவன் என்று பலகோடி உருத்திரர் போற்றும் தேன் சொரியும் பொழில் சூழும் மறைக் காட்டில் விளங்குகின்ற செல்வப் பெருந்தகையே! பன்றியாகிய திருமாலும், கமுகாகிய பிரமனும் முறையே பூமியைத் தோண்டிக் குடைந்தும் வானத்தில் உயர்ந்து பறந்தும் தேவரீரைக் கண்டிலாத தன்மை என்கொல்!

சிறப்புரை: திருமால் ஏனமாக வடிவு கொண்டும் பிரமன் கமுகாகிச் சென்று தேடிய வரலாறும் வழங்கப் படுகிறது காண்க. பிரமன் அன்னப் பறவையாய்ப் பறந்து சென்று தேடிய வரலாறும் வழங்கப்படுகிறது.

402. வேதம்பல வோமம் வியந்தடி போற்ற
ஓதம் உலவும்மறைக் காட்டில் உறைவாய்
ஏதில்சமண் சாக்கியர் வாக்கிவை என்கொல்
ஆதரொடு தாமலர் தூற்றிய வாரே.

தெளிவுரை: வேதங்கள் வேள்விகள் புரிந்து திருவடியைப் போற்ற கடல் அலைகளின் ஓதம் நிலவும் மறைக் காட்டில் விளங்குகின்ற பெருமானே! சமணரும் சாக்கியரும் பழிச் சொற்களைக் கூறித் தூற்றுவது என்கொல்.

403. காழிந்தக ரான்தலை ஞானசம் பந்தன்
வாழிம் மறைக் காடனை வாய்ந்தறி வித்த
ஏழின்னிசை மாலையீ ரைந்திவை வல்லார்
வாழியுல கோர்தொழ வானடை வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: சீகாழி நகரினை உடைய, வேதத்தை உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர், உயிர்களை வாழ வைக்கும் மறைக்காட்டு நாதனைத் தரிசிப்பதற்குத் திருக்கதவம் திறக்கப்பெறும் அருள் பெற்றுத் தரிசித்து அறிவித்த ஏழிசை மல்கும் இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள் நனி வாழ்வார்களாக; உலகத்தோர் யாவராலும் போற்றப்பெறுமாறு புகழுடன் திகழ்வார்களாக; மறுமையில் சிறப்பான வீடு பேறு அடைவார்களாக.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்து நாதராகிய மறைக்காடர் என்பது இவண் சுட்டப்பெறுதல் காண்க.

174. திருச்சாய்க்காடு

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 9ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. சாயாவனம் என வழங்கப்படுவது. கோச்செங்கட் சோழன் கட்டிய மாடக் கோயில்.

உபமன்யு முனிவர், இந்திரன், ஐராவதம் வழி பட்டது. இயற்பகை நாயனார் வழிபட்ட தலம். காசிக்குச் சமமான சிறப்பு சொல்லப்படும் தலங்கள் ஆறு. அவை:

1. திருவெண்காடு
2. மயிலாடுதுறை
3. திருவிடைமருதூர்
4. திருவையாறு
5. திருவாஞ்சியம்
6. திருச்சாய்க்காடு - இத் திருத்தலம்.

சுவாமி : சாயாவனேஸ்வரர்

அம்பிகை : குயிலினும் நன்மொழியம்மை

தல மரம் : பைஞ்சாய் (சாய் - கேரை)

தீர்த்தம் : காவிரி, ஐராவத தீர்த்தம்.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

404. நித்த லுந்நிய மஞ்செய்து நீர்வலந் தூவிச்
சித்தம் ஒன்றவல் லார்க்குஅருளும்சிவன் கோயில்
மத்த யானையின் கோடும்வண் பீலியும் வாரித்
தத்து நீர்ப்பொன்னி சாகர மேவுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: நித்தமும் நியமத்துடன் பெருகி ஒழுகும்
தியானமும் மந்திர உச்சாடனம் செய்து சித்தம் ஒன்றி
வழிபாடு செய்பவர்களுக்கு அருள் புரியும்
சிவபெருமான் விளங்குகின்ற கோயில், யானைத்
தந்தமும் மயிற்பீலியும் வாரித் தந்து மேவும் காவிரி நீர்
பாயும் சாய்க்காடு ஆகும்.

405. பண்த லைக்கொண்டு பூதங்கள் பாட நின்றாடும்
வெண்த லைக்கருங் காடுறை வேதியன் கோயில்
கொண்ட லைத்திகழ் பேரிழு ழங்கக் குலாவித்
தண்ட லைத்தட மாமயி லாடுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: பூத கணங்கள் பண்களில் பொருந்தி
விளங்கும் இசைப் பாடல்களைப் பாட, மண்டை
ஒடுகள் மல்கும் சுடுகாட்டில் நின்று ஆடும் வேதநாயக
னாகிய ஈசன் திருக்கோயில் மேகம் திகழ்ந்து விளங்க
வும், பேரிகை போன்ற இடி முழக்கம் பரவி விளங்க,
மகிழ்ந்து தண்டலை மயில்கள் ஆட விளங்கும் சாய்க்
காடு ஆடும்.

வெண்தலை - மண்டையோடு. கொண்டல் - மேகம். தண்டலை
மயில் - தோகை விரித்து அழகுடன் மேவும் மயில்.

406. நாறு கூவிள நாகிள வெண்மதி யத்தோடு
ஆறு குடும் அமரர் பிரானுறை கோயில்
ஊறு தேங்கனி மாங்கனி ஓங்கிய சோலைத்
தாறு தண்கத லிப்புதல் மேவுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: நறுமணம் கமழும் வில்வம் இளம்பிறைச் சந்திரன் ஆகியவற்றுடன் கங்கை குடுகின்ற, தேவர் தலைவனாகிய சிவபெருமான் உறையும் கோயில் சுவை மிகும் தென்னை, மாமரங்களின் சோலைகளும் குலைகள் மேவும் வாழை மரங்களின் புதர்களும் பெருகி விளங்கும் சாய்க்காடு ஆகும்.

நாறு - நறுமணம். கூவிளம் - வில்வம். ஊறு - சுவை; தாறு - குலை. கதலி - வாழை.

407. வரங்கள் வண்புகழ் மன்னியஎந்தை மருவார்
புரங்கள் மூன்றும் பொடிபட எய்தவன் கோயில்
இரங்க லோசையும் ஈட்டிய சரக்கொடும் ஈண்டித்
தரங்க நீள்கழித் தண்கரை வைகுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: வள்ளல் தன்மையும் புகழும் விளங்குமாறு வரங்கள் தந்து பெருமையுடன் திகழும் எம் தந்தை யாகிய சிவபெருமான், அன்பு கலந்து போற்றி வழி படுதல் செய்யாது பகை கொண்டு திரிந்த அசுரர்களின் புரங்கள் மூன்றினையும் சாம்பலாகுமாறு கணையால் எய்த பெருமான் ஆவார். அப் பரமன் கோயில் கொண்டு விளங்குவது, மரக்கலன்கள் வழி யாகக் கடலில் இருந்து கரையில் பொருட்களை இறக்கி வைப்பதும் ஈட்டிய பொருள்களை மீண்டும் உப்பங் கழிகளின் வாயிலாகக் கரை சேர வைக்கும் சாய்க்காடு ஆகும்.

தரங்கம் - கடல் அலை.

408. ஏழை மார்கடை தோறும் இடும்பலிக்கு என்று
கூழை வாளரவு ஆட்டும் பிரான்உறை கோயில்
மாழை ஒண்கண் வளைக்கை நுளைச்சியர் வண்பூந்
தாழை வெண்மடற் கொய்துகொண் டாடுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: தாருக வனத்தில் உறைகின்ற முனிவர்கள் இல்லந்தோறும் சென்று மாதர்கள் இடுகின்ற பிச்சை ஏற்கும் தன்மையில் அழகிய ஒளிமிக்க பாம்பினை ஆட்டுகின்ற பரமன் உறைகின்ற கோயிலானது, மான் போன்ற ஒளிமிக்க கண்ணும் வளையணிந்த கையும் உடைய நுளைச்சியப் பெண்கள் நீண்ட பூப்போன்ற தாழை மடல்களைக் கொய்து மகிழ்ந்து அணிந்து நறு மணம் திகழ விளங்கும் சாய்க்காடு ஆகும்.

ஏழை - தாருகவனத்தின் மாதர்கள். மாழை - மான். நுளைச்சியர் - நெய்தல் நில மகளிர்.

409. துங்க வானவர் சூழ்கடல் தாங்கடை போதில்
அங்கொர் நீழல் அளித்தளம் மான்உறை கோயில்
வங்கம் அங்குஒளிர் இப்பியு முத்து மணியும்
சங்கும் வாரித் தடங்கடல் உந்துசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: உயர்ந்த நிலை கொண்ட வானவர்கள் பாற்கடலைச் சூழ்ந்து கடைந்தபோது வெளிப்பட்ட நஞ்சின் வெம்மை கொடுமை செய்ய, அபயம் அளித்து அதனை உட்கொண்டு இனிமையளித்த ஈசன் உறையும் கோயில், வங்கக் கடலில் ஒளிர்ந்து விளங்கும் சிப்பியும், முத்தும், மணியும், சங்கும் வாரி அலைகளின் வாயி லாக உந்திச் சேரும் சாய்க்காடு ஆகும்.

நீழல் - இனிமை.

410. வேத நாவினர் வெண்பளிங் கின்குழைக் காதர்
ஓத நஞ்சணி கண்டர் உகந்துறை கோயில்

மாதர் வண்டுதன் காதல்வண் டாடிய புன்னைத்
தாது கண்டு பொழில் மறைந்து ஊடுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: ஈசன், வேதத்தை விரித்து ஒதும் திருநாவினர்; வெண்மையான பளிங்கு போன்ற குழையைக் காதில் அணிந்துள்ளவர்; பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை அணிகலனாகத் திகழும் கண்டத்தை உடையவர். அப்பெருமான் உறைகின்ற கோயில், பெண்வண்டு தன் இணையாகிய ஆண் வண்டுடன் ஆடி இருக்கப் புன்னை மரத்தின் மகரந்தத் தாது கண்டு பொழிலில் மறைந்து நின்று ஊடுதல் கொள்ளும் சாய்க் காடு ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசன் குழைக்காதினர் என்பதனைத் திருநாவுக்கரசர், “சங்கவெண்குழை ஓர் காதிற் கோமாற்கே நாம் என்றும் மீளா ஆளாய்” என உரைக்கும் வாசகமும் காண்க.

பாற்கடலில் தோன்றிய பொருட்கள் யாவும் பெருஞ் செல்வங்களாகத் தேவர்கள் நுகர்ந்து இன்பம் உற, ஈசன் நஞ்சினை உட்கொண்டு அணிபோன்று திகழும் கறைக்கண்டனாக, நீல கண்டனாக விளங்கிக் காதத்தருளும் பரம்பொருளாய் உகந்து விளங்குகின்றான் எனக் குறிக்குமாறு “நஞ்சணி கண்டர் உகந்துறை கோயில்” என்பது உணர்த்துவதாயிற்று.

மகரந்தங்களை அடைந்து களித்த வண்டுகள் ஆடலும் ஊடலும் கொள்ளும் தன்மை, உயிர்களுக்குப் போகந்தரும் ஈசன் அருள் வண்ணமும் இனிமைப் பாங்கும் உரைப்பதாயிற்று.

ஓதம் - பாற்கடல்.

411. இருக்கு நீள்வரை பற்றி யடர்த்தன்று எடுத்த
அரக்கன் ஆக நெரித்தருள் செய்தவன் கோயில்
மருக்கு லாவிய மல்லிகை சண்பகம் வண்பூந்
தருக்கு லாவிய தண்பொழில் நீடுசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: புகழும் பொலிவும் விளங்கி மேவும் நீண்ட
கயிலை மலையைப் பற்றி ஆரவாரம் செய்து எடுத்த
இராவணன் உடல் நெரித்துப் பின்னர் அவன் மனங்
கசிந்து போற்ற அருள் செய்த பரமன் விளங்கும்
கோயில், நறுமணம் குலவி விளங்கும் மல்லிகை,
சண்பகம் மற்றும் மலர்களை வரையாது வழங்கும்
தருக்கள் மிகுந்த தண்பொழில் நிறைந்த சாய்க்காடு
ஆகும்.

அரக்கன் ஆகம் - இராவணன் உடல்.

412. மாலி னோடயன் காண்டற்கு அரியவர் வாய்ந்த
வேலை யார்விடம் உண்டவர் மேவிய கோயில்
சேலி னேர்விழி யார்மயிலாலச் செருந்தி
காலை யேகன கம்மலர் கின்றசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் காண்பதற்கு அரிய
வராகவும், எதிர் நோக்காத நிலையில் பாற்கடலில்
தோன்றிய விடத்தை உண்டு காத்தருள் செய்த ஈசன்
மேவும் கோயில், சேல் போன்ற விழியுடைய மகளிர்
மயில் போன்ற நடை கொண்டு விளங்கவும், செருந்தி
யும், பொன்போன்ற மஞ்சள் வண்ணம் கொண்ட
மலர்கள் பூத்தொளிரும் சாய்க்காடு ஆகும்.

வேலை - பாற்கடல். ஆலும் - நடைபயிலுதல். கனகம் - பொன்.

413. ஊத்தை வாய்ச்சமண் கையர்கள் சாக்கியர்க்கு என்றும்
ஆத்த மாக அறிவரி தாயவன் கோயில்

வாய்த்த மாளிகை சூழ்தரு வண்புகார் மாடே
பூத்த வாழிகள் சூழ்ந்து பொலிந்தசாய்க் காடே.

தெளிவுரை: சமணர்களுக்கும் சாக்கியர்களுக்கும் பிரியமாக அறிவதற்கு அரியவனாகிய ஈசன் உறைகின்ற கோயில், மாட மாளிகைகள் சூழ்ந்து விளங்குகின்ற சிறப்புடையதும் பூக்கள் நிறைந்த தூய்மையான நீர்வளம் மிக்க குளங்களும் சூழ்ந்து விளங்கும் சாய்க்காடு ஆகும்.

ஆத்தம் - ஆப்தம், நெருக்கம், விருப்பம். வாவி - குளம்.

414. ஏனை யோர்புகழ்ந்து ஏத்திய எந்தைசாய்க் காட்டை
ஞான சம்பந்தன் காழியர் கோனவில் பத்தும்
ஊனம் இன்றி யுரைசெய வல்லவர் தாம்போய்
வான நாடினிது ஆள்வாரிம் மானிலத் தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உபமன்யு முனிவர் முதலாகப் பெருமக்கள் பலரும் புகழ்ந்து பூசித்து மகிழ்ந்த எந்தை சாய்க்காட்டு நாதனை, ஞானசம்பந்தராகிய காழியர் கோன் நவின்ற இத் திருப்பதிகத்தைக் குறைவுபடாது ஒதுபவர்கள் மறுமையில் வானவர் நாட்டில் விளங்குவார்கள்; இம்மையில் - இப்பூவுலகில் புகழுடன் எல்லா வளங்களையும் உற்றவர் ஆவர்.

175. திருச்சேத்திரக் கோவை

தல விளக்கம்: பொது. திருத்தலங்கள் பல விளங்கும் தன்மையும் ஆங்காங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் ஒருவனே என்று உரைத்தலும் உடையது.

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

415. ஆரூர்தில்லை யம்பலம் வல்லம் நல்லம்
 வடகச்சியும் அச்சிறு பாக்கநல்ல
 கூரூர்குட வாயில் குடந்தை வெண்ணி
 கடல்குழகழிப் பாலைதென் கோடிபீடார்
 நீரூர்வயல் நின்றியூர் குன்றியூருங்
 குருகாவையூர் நாரையூர் நீடுகாணப்
 பேரூர்நன் னீள்வயல் நெய்த் தானமும்
 பிதற்றாய் பிறை சூடிதன் பேரிடமே.

தெளிவுரை: திருவாரூர், தில்லையம்பலம், வல்லம், நல்லம், மேலான திருக்கச்சி, அச்சிறுபாக்கம், நன்மையின் கூர்ப்புடைய குடவாயில், குடந்தை, வெண்ணியூர், திருக்கழிப்பாலை, தென்கோடிக்கரை, பீடுடைய நீர் வளமும் வயல் வளமும் பொலியும் நின்றியூர், குன்றியூர், குருகாவூர், நாரையூர், காணப்பேரூர், வயல்விளங்கு திருநெய்த்தானம் ஆகிய தலங்கள்தோறும் எழுந்தருளியுள்ள பிறை சூடிய பெருமானைத் தன்னிலை மறந்து தியானம் செய்ய்மின்.

416. அண்ணாமலை ஈங்கோய் மத்தி முத்தாறு
 அகலாமுது குன்றம் கொடுங்குன்றமும்
 கண்ணார்கழக் குன்றம் கயிலை கோணம்
 பயில்கற்குடி காளத்தி வாட்போக்கியும்
 பண்ணார்மொழி மங்கையோர் பங்குடையான்
 பரங்குன்றம் பருப்பதம் பேணி நின்றே
 எண்ணாயிர வும்பகலும்
 இடும் பைக்கடல் நீந்தலாம் காரணமே.

தெளிவுரை: திருவண்ணாமலை, ஈங்கோய் மலை, திருமுதுகுன்றம், கொடுங்குன்றம், திருக்கண்ணார்

கோயில், திருக்கழுக்குன்றம், திருக்கயிலை, திரிகோணமலை, திருக்கற்குடி, திருக்காளத்தி, திருவாட் போக்கி, பண்ணார் மொழி மங்கையாகிய உமாதேவியை பாகமாகக் கொண்டு விளங்கும் திருப்பரங்குன்றம், திருப்பருப்பதம் ஆகிய திருத்தலங்களைப் பேணி நின்று இரவும் பகலும் எண்ணித் துதிக்கத் துயர்க் கடலிலிருந்து கரையேறுதல் ஆகும்.

417. அட்டானம்என்று ஓதிய நாலிரண்டும்
 அழகன்னுறை காவனைத் தும்துறைகள்
 எட்டாம்திரு மூர்த்தியின் காடொன்பதும்
 குளமுன்றும் களம்அஞ்சும் பாடிநான்கும்
 மட்டார்குழ லாள்மலை மங்கைபங்கன்
 மதிக்கும்இட மாகிய பாழிமூன்றும்
 சிட்டானவன் பாகூர்என் றேவிரும்பாய்
 அரும்பாவங்கள் ஆயின தேய்ந்தறவே.

தெளிவுரை: ஈசன், வீரட்டானம் என்று சொல்லப்படும் திருக்கண்டியூர், திருக்கடவூர், திருப்பறியலூர், திருக்குறுக்கை, திருவிற்குடி, திருவதிகை, திருக்கோவலூர், திருவழுவை திருத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் அழகன்; திருக்கோலக்கா, திருக்குரக்குக்கா, திருக்கோடிக்கா, திருவானைக்கா, திருநெல்லிக்கா என்று வழங்கப் பெறும் தலங்களில் வீற்றிருப்பவன்; அன்பில் ஆலந்துறை, திருமாந்துறை, திருப்பாற்றுறை, கடம்பந்துறை, பராய்த்துறை, பேணு பெருந்துறை, வெண்துறை, அரத்துறை எனத் துறைகள் எட்டும் விளங்குபவன்; திருச்சாயக்காடு, திருவெண்காடு, தலைச்சங்காடு, கொள்ளிக்காடு, திருமறைக்காடு, திருநெறிக் காரைக்காடு, திருவாலாங்காடு, திருவேற்காடு, தலையாலங்காடு எனக் காடு ஒன்பதிலும் விளங்குபவன்; குளம் என்று வழங்கப்பெறும் கடிக்குளம்

முதலான மூன்று தலங்களிலும் விளங்குபவன்; களம் என வழங்கப்பெறும் திருவேட்களம், நெடுங்களம், திருவஞ்சைக்களம் போன்ற தலங்கள் ஐந்திலும் வீற்றிருப்பவன்; பாடி என வழங்கப் பெறும் திருஎதிர் கொள்பாடி, திருமழபாடி, திருவாய்ப்பாடி, திருவலி தாயம் (பாடி என வழங்கப்படுவது) நான்கு திருத்தலங்களிலும் வீற்றிருப்பவன்; தேன் கமழும் கூந்தலை உடைய மலைமகளைப் பாகம் கொண்டு விரும்பி வீற்றிருக்கும் பாழி என வரும் அரதைப் பெரும்பாழி முதலான மூன்றிலும் விளங்குபவன். அப்பெருமான் திருப்பாகூர் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்க, விரும்பி ஏத்திப் பரவுபவர் தம் பாவங்கள் யாவும் விலகும்.

418. அறப்பள்ளி அகத்தியான் பள்ளிவெள்ளைப்
 பொடியூசி ஆறணி வானமர் காட்டுப்பள்ளி
 சிறப்பள்ளி சிராப்பள்ளி செம்பொன் பள்ளி
 திரு நனி பள்ளிசீர் மகேந்திரத்துப்
 பிறப்பில்லவன் பள்ளிவெள் ளச்சடையான்
 விரும்பும் மிடைப் பள்ளிவண் சக்கரமால்
 உறைப்பாலடி போற்றக் கொடுத்தபள்ளி
 உணராய்மட நெஞ்சமே உன்னி நின்றே.

தெளிவுரை: ஈசன், அறத்தின் இடமாக உள்ள அகத்தி யான்பள்ளியில் திருநீறு பூசி விளங்குபவன்; கங்கை தரித்துத் திருக்காட்டுப் பள்ளியில் உறைபவன்; சிறப்பை அள்ளி வழங்கும் சிராப்பள்ளி, செம்பொன் பள்ளி, திருநனிபள்ளி, சீர் பெருகு மயேந்திரப் பள்ளி யில் வீற்றிருப்பவன். பிறப்பற்றவனாக விளங்கும் அப் பெருமான், கங்கையைச் சடையில் தரித்து விளங்க, ஆழிப் படை உடைய திருமால் அன்பால் திருவடி போற்றி வணங்கி நிற்க, பின்னும் பள்ளி என வழங்கப்

பெறும் தலங்களில் விளங்கும் திருத்தலங்களை உணர்ந்து, நெஞ்சமே, போற்றித் திகழ்வாயாக.

419. ஆறைவட மாகற லம்பரையாறு
அணியார் பெரு வேரூர் விளமர்தெங்கூர்
சேறைதுலை புகலூர் அகலாது
இவை காதலித் தானவன் சேர்பதியே
.....

தெளிவுரை: திருமாகறல், அம்பர்மாகாளம், திருவையாறு, பெருவேரூர், இளமர், திருத்தெங்கூர், திருச்சேறை புகலூர் ஆகிய திருத்தலங்கள் ஈசன் சேர்பதியாகும்.

ஆறைவடமாகறல் - சேயாற்றின் வடகரையில் மாகறல் உள்ளது எனலும் ஆம்.

420. மனவஞ்சர்மற் றோடமுன் மாதராரு
மதிகூர் திருக்கூடலில் ஆலவாயும்
இனவஞ் சொல்லிலா இடைமா மருதும்
இரும்பைப் பதிமாகாளம் வெற்றியூரும்
கனமஞ்சின மால்விடை யான்விரும்பும்
கருகாலூர் நல்லூர் பெரும்புலியூர்
தனமென் சொலில் தஞ்சம்என் றேநினைமின்
தவமாமலம் ஆயின தானறுமே.

தெளிவுரை: வஞ்சம் கொண்ட மனத்துடையவர்கள் எதிர் நிற்பதற்கு அஞ்சி வெளியேற, அழகு பொருந்திய ஞானிகள் மிகுந்துள்ள கூடல் நகரில் விளங்கும் திரு ஆலவாயும் வன்மையான சொல் கலவாத சிறப்புடைய திருவிடைமருதாரும், இரும்பை மாகாளமும், வெற்றி மிக்க இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட ஈசன் விரும்பி மேவும் தலமாகும். திருக்கருகாலூர், நல்லூர், பெரும்புலியூர் ஆகிய திருத்தலங்களில் அத்தன்மையில்

விளங்கும் ஈசனைத் தஞ்சம் என்று நினைமின். அது
சிறப்புடைய தவம் ஆகும்; மும்மலங்களும் அற்று
விலகும்.

421. மாட்டூர்மடப் பாச்சி லாச்சிராம
மயின் பீச்சரம் வாதவூர் வாரணாசி
காட்டூர் கடம்பூர் படம் பக்கம் கொட்டும்
கடல்ஒற்றியூர் மற்றுறை யூரவையும்
கோட்டூர் திருவா மாத்தூர்கோ ழம்பமும்
கொடுங் கோவலூர் திருக்குண வாயில்
.....

தெளிவுரை: செல்வம் தழைக்கும் பாச்சிலாச்சிராமம்,
மயின்மீச்சரம், வாதவூர், வாரணாசி, காட்டூர்,
கடம்பூர், திருவொற்றியூர், உறையூர், கோட்டூர்,
திருவாமாத்தூர், கோழம்பம், கொடுங்கோவலூர்,
திருக்குணவாயில் முதலான தலங்களில் ஈசன் விளங்கு
பவர்.

குறிப்பு: திருவொற்றியூரில் விளங்கும் ஈசன் திருநாமம்
படம்பக்க நாதர் என உணர்த்துதல் காண்க.

422.
குலாவுதிங்கட் சடையான் குளிரும் பரிதிநியமம்
போற்றார்அடி யார்வழிபா டொழியாத்தென்
புறம்பயம் பூவணம் பூழியூரும்
காற்றார்வரை யன்றுஎடுத் தான்முடிதோள்
நெரித்தான்உறை கோயில்என்று என்றுநீ கருதே.

தெளிவுரை: திங்களைச் சடையில் தரித்து மகிழ்
விளங்கும் ஈசன், பரிதி நியமத்தில் விளங்குபவன்.
போற்றி வழிபடும் அடியவர்கள் ஓய்வின்றித் தொழு
கின்ற புறம்பயம், பூவணம், பூழியூர் ஆகிய திருத்தலங்
கள், கயிலையைப் பெயர்த்த அரக்கனின் தோளும்

முடியும் நெரித்த ஈசன் உறைகின்ற திருத்தலம் என
என்றென்றும் கருதுமின். நினைத்துப் போற்றி
வழிபடுமின்.

423. நெற்குன்றம் ஒத் தூர்நிறை நீர்மருகல்
நெடுவாயில் குறும்பலா நீதிரு
நற்குன்றம் வலம்புரம் நாகேசுர
நளிர்சோலையும் சேனைமா காளம்வாய்மூர்
கற்குன்றம் ஒன் றேந்தி மழை தடுத்த
கடல்வண்ணனு மாமல ரோனும் காணாச்
சொற்கென்றும் தொலைவிலா தானுறையும்
குடமூக்கென்று சொல்லிக் குலாவுமினே.

தெளிவுரை: நெற்குன்றம், திருவோத்தூர், திருமருகல்,
நெடுவாயில், திருக்குற்றாலம், வலம்புரம், திருநாகேச்
சுரம், மாகாளம், திருவாய்மூர் என மேவும் தலங்களும்
திருமாலும் பிரமனும் காணாத பெருமான் உறையும்
குடமூக்கும் ஆகும் என ஏத்தித் தொழுமின்.

குறும்பலா - குற்றாலம்.

424. குத்தங்குடி வேதி குடி புனல்குழ்
குருந்தங்குடி தேவன் குடிமருவும்
அத்தங்குடி தண்டிரு வண்குடியும்
அலம் புஞ்சலந்தன் சடை வைத்துகந்த
நித்தன் நிம லன்உமை யோடுங்கூட
நெடுங்காலம் உறைவிடம் என்று சொல்லாப்
புத்தர்புறங் கூறிய புன்சமணர்
நெடும் பொய்களை விட்டு நினைந்துய்மினே.

தெளிவுரை: குத்தங்குடி, வேதிக்குடி, குருந்தங்குடி, தேவன்
குடி என ஈசன் தங்கி விளங்கி மேவும் வண்மைமிகு
குடி என மருவும் பதிகளும், பாவம் தீர்க்கும் மகிமை
உடைய சுங்கையைத் தன் சடையில் வைத்து உகந்த
நித்தியன், நிமலன் உமாதேவியுடன் வீற்றிக்கும் இடம்

என்று புகலாத பெளத்தர்கள் மற்றும் சமணர்கள் கூறும் பொய்யுரைகளை ஒதுக்கி, ஈசனையும் அவன் மேவும் திருத்தலங்களையும் எண்ணித் தொழுது உய்வீராக.

அலம்பும் சலம் - வினை தீர்க்கும் கங்கை.

425. அம்மாணை அருந்தவ மாகிநின்ற

அமர்ப்பெரு மான்பதியான வுன்னிக்
கெய்ம்மாமலர்ச் சோலை குலாவு கொச்சைக்
கிறைவன் சிவஞானசம்பந்தன் சொன்ன
இம்மாணையீ ரைந்தும் இருநிலத்தில்
இரவும் பகலும் நினைந் தேத்தி நின்று
விம்மாவெரு வாவிருமபும் அடியார்
விதியார் பிரியார் சிவன் சேவடிக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: அன்பின் தலைப்பட்டு அழகுடன் விளங்கு பவனை, தவமாகிய தேவர் பெருமானை, பதிகள் தோறும் வீற்றிருக்கும் சிறப்பினை மனத்தால் தியானம் செய்து, கொச்சை என வழங்கப்பெறும் சீகாழியின் நாதனாகிய சிவஞானசம்பந்தர் சொன்ன இத் திருப்பதிகத்தை இரவும் பகலும் நினைந்து ஏத்தவல்ல அடியவர்கள், விதி செய்யும் ஆளுமையுடைய வர்களாவர் - தலையானவர் ஆவர்; சிவபெருமான் திருவடித் தாமரையின்கீழ் விளங்கி மகிழ்ந்திருப்பர்.

சிறப்புரை: இறைவரைப் பிரியாது இரவும் பகலும் வணங்குகின்ற எழிலைத் திருஞானசம்பந்தர் உரைத்த பாங்கில், "ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்" எனத் திருநாவுக்கரசர் உரைத்த தன்மையும் கொள்க.

(இப் பதிகத்தில் நான்கு பாடல்களில் சில வரிகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை.)

176. திருப்பிரமபுரம்

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

426. எம்பிரான் எனக்கமுதம்

ஆவானும் தன்னடைந்தார்

தம்பிரான் ஆவானும்

தழலேந்து கையானும்

கம்பமா கரியுரித்த

காபாலி கறைக்கண்டன்

வம்புலாம் பொழிற்பிரம

புரத்துறையும் வானவனே.

தெளிவுரை: எமது தலைவனாகிய ஈசன் எனக்கு அமுதமாக விளங்குபவர்; தன்னை வணங்கி அடைக்கலமாகுபவர்களுக்குத் தலைவர்; நெருப்பு ஏந்திய கையினர்; யானையின் தோலை உரித்தவர்; கபாலம் ஏந்திய கரத்தினர்; நீலகண்டர்; மணங்கமழும் பொழில் திகழும் பிரமபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமை உடையவர்.

427. தாம்எ ற்று மனந்தளராத்

தகுதியராய் உலகத்துக்கு

ஆம்என்று சரண் புகுந்தார்

தமைக் காக்கும் கருணையினான்

ஓம் என்று மறைபயில்வார்

பிரமபுரத்து உறைகின்ற

காமன்றன் னுடல்எரியக்

கனல் சேர்ந்த கண்ணானே.

306 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: உலகில் நேரும் துன்பங்களைக் கண்டு துவளாது, யாவற்றுக்கும் இறைவனே காரணை கார்த்தராய் இருந்து, திருக்குறிப்பின் வழியே நடை பெறும் தன்மைத்து எனத் தேர்ந்து அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் காக்கின்ற கருணையுடையவர், ஈசன். அப் பெருமான் ஓம் என்று மறையவர்களால் போற்றப் படுகின்ற இறைவன். அவர் மன்மதனை எரித்த நெற்றிக் கண்ணுடையவராய் விளங்கிப் பிரமபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான் ஆவார்.

428. நன்னெஞ்சே உனைஇரந்தே
நம்பெருமான் திருவடியே
உன்னஞ்செய் திருகண்டாய்
உய்வதனை வேண்டுதியேல்
அன்னம்சேர் பிரமபுரத்து
ஆரமுதை எப்போதும்
பன்னஞ்சீர் வாயதுவே
பார்கண்ணே பரிந்திடவே.

தெளிவுரை: நல்ல நெஞ்சமே! நின்னை இறைவனுக்கு அடைக்கலமாக்கி, அப்பெருமான் திருவடியைத் துதித்து இருப்பாயாக. நீ உய்தி பெற வேண்டுமென்று கருதினால் அன்னப் பறவை விளங்குகின்ற பிரமாபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் அமுதம் போன்ற ஈசனை எப்போதும் வாயார வாழ்த்தி அவன் திருக்கோலத் தைக் கண்ணாரக் காண்பாயாக.

சிறப்புரை: அமுதத்தைப் பருகிச் சுவைக்கும் வாய், ஆரமுது ஆகிய ஈசனை வாயாரப் போற்றி உரைத் தலால் காணும் இனிமை, இவண் உணர்த்தப்படுதல் நோக்குக. திருக்காட்சியைத் தரிசித்தலின் இனிமை, கண்வழி மாட்சிமை தோன்றி அமைதலும் உணர்த்தி

யது. இதன் நெறியில், “இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காணப் பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவனே இந்த மாநிலத்தே” என வரும் திருநாவுக் கரசர் வாக்கும் காண்க.

“உன்னஞ் செய்திரு கண்டாய்” என்னும் சொற் றொடர் உறுதியைக் காட்டும் தேற்றப் பொருள் ஆயிற்று. இதன் வழியில், “நீநாளும் நன்னெஞ்சே! நினை கண்டாய்” என வரும் சொற்றொடரும் (2.4.1.3 பாடல் தொடர் வரிசை எண் 439) காண்க. ஈசனார் திருவடிகள் இரண்டும் உயிர்க்குப் பரஞானம், அபர ஞானம் ஆகியவை வழங்கும் தன்மையின் மெய்ம்மை விளங்குமாறு, “திருவடியே உன்னம் செய்திரு” என உணர்த்தப் பெற்றது.

இரத்தல் - அடைக்கலம் ஆக்குதல்.

429. சாநாளின்றி மனமே

சங்கைதனைத் தவிர்ப்பிக்கும்

கோன்ஆளும் திருவடிக்கே

கொழுமலர்தூ வெத்தனையும்

தேனாளும் பொழிற்பிரம

புரத்துறையும் தீவணனை

நாநாளு நன்னியமம்

செய்தவன்சீர் நவின்றேத்தே.

தெளிவுரை: மனமே! சாகும் நாள் வரும் என்று சந்தேகம் கொள்ளற்க. அதனைத் தவிர்க்கும் பெருமான் நின்னை ஆள்பவன். அவன் திருவடிக்கே வளமையான மலர் தூவி எவ்வகைத் தன்மையாலும் ஏத்துக. தேன் விளங்கும் பொழில் கொண்ட பிரம புரத்தில் உறையும் தீவண்ணம் உடைய நாதனை

நாவானது நாள்தோறும் நியமத்துடனும் ஆசார சீலத்
துடனும் நவின்று ஏத்துக.

சங்கை - சந்தேகம். கொழுமலர் - புதுமலர். நியமம் - ஆசார சீலம்.

430. கண்ணுதலான் வெண்ணீற்றான்
கமழ்சடையான் விடையேறி
பெண்ணிதமாம் உருவத்தான்
பிஞ்ஞகன் பேர் பலஉடையான்
விண்ணுதலாத் தோன்றியசீர்ப்
பிரமபுரம் தொழுவிரும்பி
எண்ணுதலாம் செல்வத்தை
இயல்பாக அறிந்தோமே.

தெளிவுரை: ஈசன், நெற்றியில் கண்ணுடையவன்; திரு
நீற்றைப் பூசிய மேனியுடையவன்; மணம் மிக்க சடை
உடையவன்; இடப வாகனத்தில் வீற்றிருப்பவன்;
மங்கையோர் கூறுடைய அர்த்தநாரியாய் விளங்கு
பவன்; பிஞ்ஞகன் முதலான பேர் ஆயிரம் உடையவன்,
அப் பெருமான் பெருமையுடன் உயர்வு கொண்டு
விளங்கும் புகழ்மிக்க பிரமபுரத்தைத் தொழ வேண்டும்
என்னும் எண்ணம் கொள்ளுதலே சிறப்பான
செல்வமாகும். அதனை நாம் இயற்கையாக
அறிந்தனம்.

431. எங்கேனும் யாதாகிப்
பிறந்திடிலும் தன்னடியார்க்கு
இங்கே என்று அருள்புரியும்
எம்பெருமான் எருதேறிக்
கொங்கேயு மலர்ச்சோலைக்
குளிர்பிரம புரத்துறையும்
சங்கேயொத்து ஒளிர்மேனிச்
சங்கரன்றன் தன்மைகளே.

தெளிவுரை: எந்த இடத்தில் எவ்வகையில் பிறந்தாலும் தன்னடியார்க்கு அருள் புரியும் பெருமான், இடப வாகனத்தில் ஏறி தேன் மலர்ச் சோலை சூழ் பிரம புரத்தில் வீற்றிருக்கும் சங்கு போன்று ஒளிர்கின்ற திரு மேனியுடைய சங்கரன் ஆவான்.

சிறப்புரை: எல்லாப் பிறவிகளிலும் நினைத்துப் போற்றும் அடியவர்க்கு அருளும் ஈசனார் கருணைத் திறத்தை, “புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும் இவ்வையகத்தே! தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்தருள் செய்திருப்பாதிரிப் புலியூர் செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல் வைத்த தீவண்ணனே,” எனவும், சங்கொத்த ஒளிர் மேனியுடைய ஈசனை, “சங்கொத்த மேனிச் செல்வா” எனவும் திருநாவுக் கரசர் புகன்றவாறும் காண்க.

இங்கே என்பது நினைக்கும் அடியவர் இருக்கும் இடம் என்பது குறிப்பு.

432. சிலையதுவெஞ் சிலையாகத்
 திரிபுரமூன்று எரிசெய்த
 இலைநுனை வேற் றடக்கையன்
 ஏந்திழையாள் ஒருகூறன்
 அலைபுனல்குழ் பிரமபுரத்து
 அருமணியை அடிபணிந்தால்
 நிலையுடைய பெருஞ்செல்வ
 நீடுலகிற் பெறலாமே.

தெளிவுரை: மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு முப்புரங்களை எரித்த சூலப்படையுடைய ஈசன், உமாதேவியை ஒரு கூறாக உடையவன். நீர் சூழ்ந்த பிரமபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் அருமணியைப் போன்று

மேவும் அப் பெருமானைப் பணிந்து போற்ற நிலைத்த
தன்மையுடைய பெருஞ் செல்வமானது இவ்வுலகில்
பெறலாம்.

இது இம்மை நலம் சார்தலை நன்கு உணர்த்திற்று.
அருளால் பெரும் செல்வம் மறுமைக்கும் நிலைக்கள
மாகும் என்பது குறிப்பு.

433. எரித்த மயிர் வாளரக்கன்
வெற்பெடுக்கத் தோளொடுதாள்
நெரித்தருளும் சிவமூர்த்தி
நீறணிந்த மேனியினான்
உரித்தவரித் தோலுடையான்
உறைபிரம புரந்தன்னைத்
தரித்தமனம் எப்போதும்
பெறுவார்தாம் தக்காரே.

தெளிவுரை: மலை எடுத்த இராவணனுடைய தோளும்
தாளும் நெரித்தும், பின்னர் அருள் நல்கியும், நீறணிந்த
மேனியனாகிய சிவமூர்த்தி புலித்தோலை உடையாகக்
கொண்டவன். அப் பெருமான் உறைகின்ற பிரம
புரத்தை எப்போதும் மனத்தில் எண்ணித் துதிப்பவர்
கள், தக்க பெருந்தகையாளர்களாக எக் காலத்திலும்
திகழ்வார்கள்.

தரித்த மனம் - தியானம் செய்தல்.

434. கரியானு நான்முகனும்
காணாமைக் கனலுருவாய்
அரியானாம் பரமேட்டி
அரவம்சேர் அகலத்தான்
தெரியாதான் இருந்துறையும்
திகழ்பிரம புரஞ்சேர்

உரியார்தாம் ஏழுலகும்
உடன்ஆள உரியாரே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் காண முடியாத கனலுருவாய் அரியவனாய் விளங்கும் பரமன், அரவம் பூண்ட திருமார்பினன்; மனத்திற்கும் அறிவிற்கும் தெரியாத தத்துவன்; பிரமபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான். அத்தகைய ஈசனை வணங்கித் தொழுபவர்கள் ஏழுலகத்திலும் ஆளும் உரிமையுடையவர் ஆவார்.

பரமேட்டி - பரமன், ஈசன்.

435. உடையிலார் சீவரத்தார்
தன்பெருமை உணர்வரியான்
முடையிலார் வெண்தலைக்கை
மூர்த்தியாம் திருவுருவன்
பெடையிலார் வண்டாடும்
பொழிற்பிரம புரத்துறையும்
சடையிலார் வெண்பிறையான்
தாள்பணிவார் தக்காரே.

தெளிவுரை: சமணரும், சாக்கியரும் உணர்தற்கு அரியவனாகிய ஈசன் பிரம கபாலம் ஏந்திய மூர்த்தியாகிய கோலம் உடையவன். வண்டுகள் சூழ்ந்த பொழிலுடைய பிரமபுரத்தில் உறையும் அப்பெருமான் சடையில் வெண்பிறை சூடி விளங்க, அவன் திருத்தாளைப் பணிபவர்கள் எல்லாத் தகுதிகளும் உடையவராய் விளங்குவார்கள்.

436. தன்னடைந்தார்க்கு இன்பங்கள்
தருவானைத் தத்துவனைக்
கன்னடைந்த மதிற்பிரம
புரத்துறையங் காவலனை

முன்னடைந்தான் சம்பந்தன்
 மொழிபத்தும் இவைவல்லார்
 பொன்னடைந்தார் போகங்கள்
 பலவடைந்தார் புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: தன்னைச் சரண் அடைந்தவர்களுக்கு இன்பம் நல்கும் தத்துவன் பிரமபுத்துறையும் பரமன். அப் பெருமானை முதற்கண் சார்ந்த ஞானசம்பந்தர் பொழிந்த திருப்பதிகத்தை ஓதவல்லவர்கள் பொன்னுலகத்தை அடைந்து பெற்ற போகங்கள் யாவும் இம்மையில் பெற்றவர்களாயும், மறுமைக்குரிய நற்பேற்றுக்குப் புண்ணியர்களாயும் விளங்குவார்கள்.

முன்னடைந்தது - ஞானப்பால் உண்ட அருந்தன்மை. கன் - கல்.

177. திருச்சாய்க்காடு

தல விளக்கம்: பதிக எண் 174 காண்க.

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

437. மண்புகார் வான்புகுவர்
 மனம்இளையார் பசியாலும்
 கண்புகார் பிணியறியார்
 கற்றாரும் கேட்டாரும்
 விண்புகார் என வேண்டா
 வெண்மாட நெடுவீதித்
 தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெந்
 தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே.

தெளிவுரை: நெடுமாட வீதிகளை உடைய சாய்க் காட்டில் வீற்றிருக்கும் பெருமானைச் சார்ந்தவர்கள், மண்ணில் உளைந்து வருந்த மாட்டார்கள்; சிறப்பான வானுலகம் சென்று மகிழ்வர்; மனத்தில் வருத்தம் அடையாதவர்; பசியாலும் வருந்த மாட்டார்கள்; பிணி காணாதவர். அப்பெருமானைத் தரிசித்து மகிழ்ந்தவரும் விண்ணுலகம் சென்று நலம் பெற வேண்டும் என்னும் வரம்பு இன்றி இவ்வுலகிலேயே அனைத்தும் வாய்க்கப் பெறுவார்கள்.

438. போய்க் காடே மறைந்துறைதல்
 புரிந்தானும் பூம்புகார்ச்
 சாய்க்காடே பதியாக
 உடையானும் விடையானும்
 வாய்க்காடு முதுமரமே
 இடமாக வந்தடைந்த
 பேய்க்காடல் புரிந்தானும்
 பெரியோர்கள் பெருமானே.

தெளிவுரை: வனத்தின்கண் மறைந்து உறையும் தன்மை உடையவனும், பூம்புகாரின் புடை விளங்கும் சாய்க் காடு என்னும் பதியில் வீற்றிருப்பவனும், இடப வாகனத்தை உடையவனும், இடுகாட்டில் இருந்து பேய்க் கூட்டத்தின் இடையில் ஆடல் புரிந்த பெருமானும், பெரியவர்கள் எல்லாரும் வணங்கிப் போற்றும் ஈசன் ஆவார்.

439. நீநாளு நன்னெஞ் சே
 நினைகண் டாய் ஆரறிவார்
 சாநாளும் வாழ்நாளும்
 சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே
 பூநாளும் தலை கம்பப்
 புகழ்நாமம் செனிகேட்ப

நாநாளு நவின்றேத்தப்
பெறலாமே நல்வினையே.

தெளிவுரை: நல்ல நெஞ்சமே! நாள்தோறும் நினைத்து இறைவனை வணங்கு. சாகின்ற நாளும், உலகில் வாழ்கின்ற நாளும் யாரும் கணக்கிட்டுக் கூற முடியாது. சாய்க்காட்டில் வீற்றிருக்கும் ஈசனுக்கு நாள்தோறும் மலர்கள் சுமந்து சென்றும் அவனுடைய புகழ் மிக்க திருநாமங்களைச் செவிகள் நன்கு கேட்குமாறும் புரிவாயாக. நாவானது நாள்தோறும் அப்பெருமான் திருநாமங்களை நவின்று ஏத்தி வழிபட, நல் வினையைப் பெறலாம்.

கண்டாய் - உறுதி காட்டும் தேற்றப் பொருள்.

440. கட்டலர்த்த மலர்தூவிக்
கைதொழு மின் பொன்னியன்ற
தட்டலர்த்த பூஞ்செருந்தி
கோங்கமரும் தாழ்பொழில்வாய்
மொட்டலர்த்த தடந்தாழை
முருகுயிர்க்கும் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்துச் சாய்க்காட்டெம்
பரமேட்டி பாதமே.

தெளிவுரை: நன்கு மலர்ந்த மலர்களாகச் செருந்தி, கோங்கு முதலானவற்றைக் கொண்டு, அழகு உயிர்க்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பக்கம் சார்ந்துள்ள பரமேட்டியாய் விளங்கும் சாய்க்காட்டில் வீற்றிருக்கும் பெருமானின் திருப்பாத மலர்களை வழிபடுவீராக.

441. கோங்கன்ன குவிமுலையாள்
கொழும்பணைத்தோள் கொடியிடையைப்

பாங்கென்ன வைத்துகந்தான்
 படர்சடைமேற் பால்மதியம்
 தாங்கினான் பூம்புகார்ச்
 சாய்க்காட்டான் தாள்நிழற்கீழ்
 ஒங்கினார் ஒங்கினார்
 எனஉரைக்கும் உலகமே.

தெளிவுரை: கோங்கு மலர் போன்ற தனங்களும், திரண்ட மூங்கில் போன்ற தோள்களும், கொடி போன்ற மெல்லிய இடையும் உடைய உமாதேவி யாரைப் பாகமாகக் கொண்டு உகந்த பரமன், பரந்த சடையின்மேல் பால் போன்ற வெண்மையான சந்திரனைச் சூடி, பூம்புகார் நகரின் மருங்கில் விளங்கும் சாய்க்காட்டுநாதன் திருத்தாள் பணிந்து விளங்குபவர்கள், உலகில் நன்கு ஒங்கியவர்களாவார்கள்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தின் ஈசன் திருநாமமாகிய சாயாவளேஸ்வரர் என்னும் பெயர் இத் திருப்பாட்டில் குறிக்கப் பெற்றது காண்க. இறைவனை வணங்குதல், மன்னுயிர் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை யாதல் குறித்து நிழற்கீழ் ஒங்கினார் என உணர்த்துதல் காண்க.

பணை - மூங்கில். பாங்கு - அழகு. தாள் நிழற்கீழ் ஒங்குதல் - தாளை வணங்குதல். உரைக்கும் - ஒங்குதல் கண்டு உரைத்தல்.

442. சாந்தாக நீறணிந்தான்
 சாய்க்காட்டான் காமனைமுன்
 தீந்தாகம் எரிகொளுவச்
 செற்றுகந்தான் திருமுடிமேல்
 ஓய்ந்தார மதிசூடி
 ஒளிதிகழு மலைமகள்தோள்

தோய்ந்தாகம் பாகமா

உடையானும் விடையானே.

தெளிவுரை: ஈசன், சாந்தம் தரும் திருநீற்றைக் குழைத்து அணிபவன், சாய்க்காட்டில் வீற்றிருக்கும் அப் பெருமான், மன்மதன் உடலை எரித்துச் சாம்பலாக்கித் தடிந்தவன்; திருமுடியின் மீது, அச்சம் இன்றி நன்கு விளங்குமாறு சந்திரனைச் சூடி, இருக்கச் செய்தவன். ஒளிதிகழும் மலைமகளாகிய உமா தேவியைத் தமது திருமேனியில் பாகம் கொண்டு விளங்குபவனாகிய அவ் இறைவன், இடப வாகனத்தை உடைய ஈசனே.

சிறப்புரை: மன்மதனின் பூங்கணையால் ஈசன், மலை மகளைத் திருமணம் கொண்டு விளங்கி, ஒரு குமரனைத் தந்து, தக்கனால் விளைந்த துயர் நீங்கப் பெறுதல் வேண்டும் என்று தேவர்கள் கருதினர். மன்மதனின் துணையின்றி மலைமகளை மணங் கொண்ட சிறப்புத் தோன்ற "செற்றுகந்தான்" என்று, ஈசனார் அருள்வண்ணம் உணர்த்தப் பெறல் காண்க.

தக்கனின் சாபத்தால் அயர்ந்து தேய்ந்தழிந்த சந்திரனின் அச்சம் தீர்த்து அபயம் அளித்துச் சடை முடியில், ஆர மகிழ்ந்து விளங்குமாறு வைத்த சிறப்பு, "ஓய்ந்தார மதிசூடி" என்பது உணர்த்துவதாயிற்று.

443. மங்குல்தோய் மணிமாட

மதிதவழு நெடுவீதிச்

சங்கெலாம் கரைபொருது

திரைபுலம்பும் சாய்க்காட்டான்

கொங்குலா வரிவண்டின்

இசைபாடு மலர்கொன்றைத்

தொங்கலான் அடியார்க்குச்
கவர்க்கங்கள் பொருளலவே.

தெளிவுரை: மேகம் தோயும் உயர்ந்த மணிமாடங்களும், மதிதவழும் ஒளிமிக்க நெடிய வீதிகளும், சங்குகள் கரையில் சேர்ந்து திகழ கடல் அலைகள் வீசும் சிறப்புடைய சாய்க்காட்டில் விளங்குகின்றவன், இறைவன். அப் பெருமான் தேன் அருந்திய வண்டுகள் இசை எழுப்பிச் சூழும், கொன்றை மலர் மாலை அணிந்து விளங்குபவன். அவனை வணங்குகின்ற அடியவர்கள் சொர்க்கலோகத்தைப் பெரிதாகத் கருத மாட்டார்கள்.

சொர்க்கத்திலும் மேலான வண்ணமாக அடியார்கள், இறைவன் அருள் பெற்று விளங்குகின்றனர் என்பது குறிப்பு.

444. தொடலரிய தொருகணையாற்
புரமூன்றும் எரியுண்ணப்
படஅரவத்து எழிலாரம்
பூண்டான் பண்டு அரக்கனையும்
தடவரையால் தடவரைத் தோள்
ஊன்றினான் சாய்க்காட்டை
இடவகையா அடைவோம் என்று
எண்ணுவார்க்கு இடரிலையே.

தெளிவுரை: தொடுவதற்கும் அரியதாகிய ஒப்பற்ற கணையைக் கொண்டு மூன்று புரங்களும் எரிந்து சாம்பாலகுமாறு செய்து, படம் கொண்ட அரவத்தை எழில் மிக்க ஆரமாகப் பூண்ட ஈசன், இராவணனுடைய மலை போன்ற தோள்கள் நெரியுமாறு அகன்று விளங்கும் கயிலை மலையால், திருப்பாத விரல் பொருந்தும் வண்ணம் ஊன்றினான். அவ் இறைவன் வீற்றிருக்கும் சாய்க்காட்டினைத் தலவாசம்

318 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

கொள்வோம் எனக் கருதும் அடியவர்களுக்கு
எத்தகைய இடரும் இல்லை.

தொடலரிய - எதிர் நின்று தடுக்க முடியாத.

445. வையநீர் ஏற்றானு(ம்)

மலர்உறையு நான்முகனும்
ஐயன்மார் இருவர்க்கும்
அளப்பரிதால் அவன்பெருமை
தையலார் பாட்டோவாச்
சாய்க்காடெம் பெருமானைத்
தெய்வமாப் பேணாதார்
தெளிவுடைமை தேறோமே.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் ஆகிய இருவரும்
அளத்தற்கு அரியவனாய் விளங்கிய பரமன், பெருமை
யுடன், மகளிர் புகழ்ப் பாடல்களாகக் கூறும் சாய்க்
காட்டில் எழுந்தருளியுள்ளான். அப் பெருமானைத்
தெய்வமாகப் பேணி வணங்காதவர், தெளிவுற்றவர்
என்று கருத முடியாது.

நீர் - கடல். நீர் ஏற்றான் - கடல் வண்ணன், திருமால்.

446. குறங்காட்டு நால்விரற்

கோவணத்துக் கொலோவிப்போய்
அறங்காட்டுஞ் சமணரும்
சாக்கியரும் அலர்தூற்றும்
திறங்காட்டல் கேளாதே
தெளிவுடையீர் சென்றடைமின்
புறங்காட்டில் ஆடலான்
பூம்புகார்ச் சாய்க்காடே.

தெளிவுரை: கோவண ஆடை தரித்துள்ள சமணரும்
சாக்கியரும் பழச் சொற்கள் கூறினாலும், அவற்றை

ஏற்காது, சிவஞானத்தில் திளைத்திருக்கும் தெளிவுடையீர்! மயானத்தில் ஆடல் புரியும் பரமன் வீற்றிருக்கும் சாய்க்காடு சென்று வழிபட்டு எல்லாப் பேறுகளையும் அடைந்து மகிழ்வீராக.

சென்றடைமின் - சென்று வழிபட்டு நற்பேறுகள் அடையப்பெற்று மகிழ்க.

447. நொம்பைந்து புடைத்தொல்கு
நூபுரஞ்சேர் மெல்லடியார்
அம்பந்தும் வரிக்கழலும்
அரவம் செய் பூங்காழிச்
சம்பந்தன் தமிழ்பகர்ந்த
சாய்க்காட்டுப் பத்தினையும்
எம்பந்தம் எனக்கருதி
ஏத்துவார்க்கு இடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: சிலம்பு அணிந்த மகளிர் பந்து ஆட, மென்மையான பாதங்களை உடைய அவர்கள் குதித் தாடும் ஒலியும், அழகிய பந்தின் ஒலியும் விளங்கும், மணம் கமழும் சிகாழியில் மேவும் ஞானசம்பந்தர் தமிழ் என வழங்கப் பெறும் இத் திருப்பதிகத்தை, எனக்குப் பற்றாக விளங்கி நன்மை புரிய வல்லது எனக் கருதி ஏத்தி, பாராயணம் செய்யும் அடியவர்களின் இடர் யாவும் நீங்கும்.

நூபுரம் - சிலம்பு. பந்தம் - பற்று.

178. திருஆக்கூர் - தான்தோன்றிமாடம்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 46ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்

320 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

பாடல் பெற்றது. சிறப்புலி நாயனார் வாழ்ந்த பதி.
அகத்திய முனிவருக்கு, ஈசனார் திருமணக் காட்சி
அருளிய தலம். இது மாடக் கோயில். யானை ஏறிச்
செல்ல முடியாதவாறு படிகளை உடையது.

ஊர் : ஆக்கூர்; கோயில் பெயர் : தான்தோன்றிமாடம்

சுவாமி : சுயம்புநாதர், தான்தோன்றிஸ்வரர்

அம்பிகை : வாள் நெடுங்கண்ணி
(வடமொழியில் கட்கநேத்ரி)

தீர்த்தம் : குமுத தீர்த்தம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

448. அக்கிருந்த ஆரமும்

ஆரவும் ஆமையும்
தொக்கிருந்த மார்பினான்
தோலுடையான் வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்த தொல் கோயில்
பொய்யில்லா மெய்ந்நெறிக்கே
தக்கிருந்தார் ஆக்கூரின்
தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: எலும்பு மாலையும், ஆடுகின்ற அரவும்,
ஆமையின் ஓடும் விளங்குகின்ற திருமார்பினனாகிய
ஈசன், புலித்தோலை உடையாகக் கொண்டவன்;
திருநீறு பூசியவன். அப் பெருமான் வீற்றிருக்கும்
தொன்மையான கோயில், மெய்ந்நெறியார் விளங்கு
கின்ற ஆக்கூரின் தான்தோன்றிமாடம் ஆகும்.

அக்கிருந்த ஆரம் - கொன்றை மாலை, உருத்திராக்கம், தலைமாலை
என்பன.

449. நீரார வார்சடையா(ன்)
 நிறுடையான் ஏறுடையான்
 காரார்பூங் கொன்றையினான்
 காதலித்த தொல்கோயில்
 கூராரல் வாய்நிறையக்
 கொண்டயலே கோட்டகத்தில்
 தாராமல்கு ஆக்கூரின்
 தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: ஈசன், கங்கை தரித்த சடையுடையவன்;
 திருநீறு பூசியவன்; இடபத்தை வாகனமாக
 உடையவன்; கொன்றைமாலை குடியவன்; அப்பெரு
 மான் விரும்பிய தொன்மையான கோயில், மீன் வகை
 களை வாயில் கவ்விய பறவைகள் கரையில் வைத்துப்
 பெருகும் ஆக்கூரில் உள்ள தான்தோன்றிமாடம்.

ஆரல் - மீன்வகை; கோட்டம் - கரை; தாரா - பறவை.

450. வீளார்கண் செந்துவர்வாய்
 மாமலையான் றன்மடந்தை
 தோளாகம் பாகமாப்
 புல்கினான் தொல்கோயில்
 வேளாளர் என்றவர்கள்
 வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்கும்
 தாளாளர் ஆக்கூரின்
 தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: ஒளிமிக்க கண்ணும், பவளம் போன்ற
 வாயும் உடைய மலை அரசன் மகளாகிய உமா
 தேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு, அர்த்தநாரீஸ்வர
 ராகத் திகழும் பரமன் விளங்கும் தொன்மையான
 கோயில், வேளாளர்கள் வள்ளன்மை மிக்கு விளங்கி,
 அற்றவர்களைத் தாங்கும் தாளாளர்களாய் வாழும்
 ஆக்கூரில் உள்ள தான்தோன்றிமாடம் ஆகும்.

322 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: உமாதேவியின் பவள வாய்ச் சிறப்பு
“செந்துவர் வாய் உமைபங்கன் திரு ஆலவாயான்”
என்று விளங்கும் திருஞானசம்பந்தர் வாக்கும் ((2-66)
தொடர் பதிக எண் 202) காண்க.

துவர் வாய் - பவளவாய். வேளாளர் - ஈத்துவக்கும் பண்பினர். வேளை
ஆள்பவர் (பற்றற்ற உத்தமர்).

451. கொங்குசேர் தண்கொன்றை
மாலையினான் கூற்றடரப்
பொங்கினான் பொங்கொளிசேர்
வெண்ணீற்றான் பூங்கோயில்
அங்கம் ஆறோடும்
அருமறைகள் ஐவேள்வி
தங்கினார் ஆக்கூரில்
— தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: தேன் விளங்கும் குளிர்ந்த கொன்றை
மாலையுடைய ஈசன், கூற்றுவன் வதைப்படுமாறு
சினந்தவன்; மேலான ஒளியைத் தருகின்ற திருவெண்
ணீறு தரித்தவன். அப் பெருமான் விளங்குகின்ற
கோயில், வேதத்தின் ஆறு அங்கங்களும், அரிய
மறைகள் நான்கும், ஐந்து வகையான வேள்விகளும்
ஆற்றி ஒழுகும் சீலர்கள் உள்ள ஆக்கூரில் திகழும் தான்
தோன்றிமாடம் ஆகும்.

கொங்கு - தேன். அங்கம் ஆறு - சந்தோவிசிதி, கற்பகுத்திரம்,
வியாகரணம், சிட்சை, சோதிடம், நிருத்தம்; அருமறை நான்கு -
இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணம்; ஐவேள்வி - தேவ வேள்வி, பூத
வேள்வி, சங்கம வேள்வி, பித்ரு வேள்வி, புத்ர வேள்வி.

452. வீக்கினான் ஆடாவம்
வீழ்ந்தழிந்தார் வெண்தலைஎன்பு
ஆக்கினான் பலகலன்கள்
ஆதரித்துப் பாகம்பெண்

ஆக்கினான் தொல்கோயில்
ஆம்பலம்பும் பொய்கைபுடை
தாக்கினார் ஆக்கூரின்
தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: ஈசன், ஆடுகின்ற அரவத்தைக் கச்சையாகக் கட்டி, இறந்தவரின் தலையும் எலும்பும் அணிகலன்களாய்க் கொண்டு, உமாதேவியைப் பாகமாக வைத்து விளங்குபவன். அப்பெருமானின் தொன்மையான கோயில், ஆம்பலும் மற்றும் அழகிய பூக்கள் நிறைந்த பொய்கையும் விளங்க மேவும் ஆக்கூரில் இருக்கும் தான்தோன்றிமாடம் ஆகும்.

453. பண்ணொளிகேர் நான்மறையான்
பாடலினோடு ஆடலினான்
கண்ணொளிகேர் நெற்றியினான்
காதலித்த தொல்கோயில்
விண்ணொளிகேர் மாமதியம்
தீண்டியக்கால் வெண்மாடம்
தண்ணொளிகேர் ஆக்கூரின்
தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: ஈசன், பண்ணின் பெருமையுடன் விளங்கும் நான்மறையானவன்; பாடலும் ஆடலும் உடையவன்; அக்கினியின் ஒளி தரும் கண்ணை நெற்றியில் கொண்டு விளங்குபவன்; அப்பெருமான் விரும்பும் தொன்மையான கோயில், வானில் விளங்கும் வெண்மதி, மாடங்களில் புகுந்து தண்ணொளிகாட்டும் ஆக்கூரில் உள்ள தான்தோன்றி மாடம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் திருமுடியில் சந்திரன் திகழும் பெருமை நோக்கி மாமதியம் என்பது உணர்த்திற்று.

324 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

454. வீங்கினார் மும் மதிலும்
 வில்வரையால் வெந்தவிய
 வாங்கினார் வானவர்கள்
 வந்திறைஞ்சும் தொல்கோயில்
 பாங்கினார் நான்மறையோடு
 ஆறங்கம் பல கலைகள்
 தாங்கினார் ஆக்கூரின்
 தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: ஆணவமலத்தால் வீங்கிப்பெருத்து மாயை
 மிகுந்த அசுரர்களின் முப்புரத்தை, மேருமலையை
 வில்லாகக் கொண்டு, எரிந்து சாம்பலாகுமாறு செய்து
 வானவர்கள் வந்து தொழுது போற்றும் ஈசனார்
 விளங்கும் தொன்மையான கோயில், நான்கு மறை
 களும் ஆறு அங்கங்களும் வல்ல மறையவர்கள்
 விளங்கும் ஆக்கூரில் இருக்கும் தான்தோன்றிமாடம்
 ஆகும்.

வில்வரை - மேரு வில்.

455. கன்னெடிய குன்றெ டுத்தான்
 தோள் அடரக் காலூன்றி
 இன்னருளால் ஆட்கொண்ட
 எம்பெருமான் தொல்கோயில்
 பொன்னடிக்கே நாள்தோறும்
 பூவோடு நீர்சமக்கும்
 தன்னடியார் ஆக்கூரின்
 தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: கல்லின் கடினம் கொண்ட நெடிய கயிலை
 மலையை எடுத்த இராவணனின் தோள் நெரியுமாறு,
 திருப்பாதம் ஊன்றி, அருள் புரிந்து ஆட்கொண்ட
 எம்பெருமானாகிய ஈசன் விளங்கும் தொன்மையான

கோயில், பரமன் திருவடிக்கே நாள்தோறும் பூக்களும், அபிடேச நீர்க்குடமும் சுமக்கும் அடியவர்கள் மேவும். ஆக்கூரின் தான்தோன்றிமாடம் ஆகும்.

456. நன்மையா னாரமனு

நான்முகனுங் காண்பரிய
தொன்மையான் தோற்றம்கேடு
இல்லாதான் தொல்கோயில்
இன்மையால் சென்றிரந்தார்க்கு
இல்லை என்னாது ஈந்துவக்கும்
தன்மையார் ஆக்கூரின்
தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: நன்மை செய்யும் தொழிற்கர்த்தராய் விளங்கும் திருமாலும், பிரமனும் காண்பதற்கு அரிய தொன்மைப் பொருளாகிய ஈசன், தோற்றமும் இறுதியும் அற்றவன். அப்பெருமான் விளங்கும் தொன்மையான கோயில், இல்லை என்று வருவோர்க்கு இல்லை என்னாது வழங்குகின்ற, சான்றோர் பெருமக்கள் வாழும். ஆக்கூரின் கண் உள்ள, தான்தோன்றிமாடம் ஆகும்.

சிறப்புரை: முத்தொழில்களில், படைத்தல் தொழில் புரியும் பிரமனும், காத்தல் தொழில் புரியும் திருமாலும் நன்மை புரியும் தொழில்களை உடைமையைப் புலப்படுத்துமாறும், ஈசனை நாடிச் செல்லும் நோக்கமும் நன்மையுடையது என்று குறிக்குமாறும் “நன்மையான்” என்பது உணர்த்துவதாயிற்று. நன்மையால் எனக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். இத் திருத்தலத்தில் சிறப்புவி நாயனார் விளங்கி வேதங்கள் ஓதுதலும், வேள்வி புரிதலும் வறியோர்க்கு அளித்தலும் ஆகிய திருத்தொண்டுகள் ஆற்றிய சிறப்புத் தோன்ற

326 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

ஈந்துவக்கும் தன்மையார் ஆக்கூர் என்று உணர்த்துதல் ஆயிற்று.

தன்மையார் ஆக்கூர் - தன்மை பொருந்திய ஆக்கூர், தன்மையுடையவர்கள் மேவும் ஆக்கூர்.

457. நாமருவு புன்மை

நவிறற்ச் சமண் தேரர்
பூமருவு கொன்றையினான்
புக்கமரும் தொல்கோயில்
சேல்மருவு பங்கயத்துச்
செங்கழு நீர் பைங்குவளை
தாமருவும் ஆக்கூரின்
தான்தோன்றி மாடமே.

தெளிவுரை: சமணரும் தேரரும் புன்மையான சொற்களைக் கூறினும், கொன்றைமாலை சூடிய ஈசன் மருவி விளங்கும் தொன்மையான கோயில், சேல் (மீன்) மருவி தாமரைமலர்களும் குவளை மலர்களும், செங்கழுநீர்ப் பூக்களும் விளங்க நீர் வளம் மிக்க ஆக்கூரின் தான் தோன்றிமாடம் ஆகும்.

458. ஆடல் அமர்ந்தானை

ஆக்கூரிற் றான்றோன்றி
மாடம் அமர்ந்தானை
மாடஞ்சேர் தண்காழி
நாடற்கு அரியசீர்
ஞானசம் பந்தன்சொல்
பாடல் இவை வல்லார்க்கு
இல்லையாம் பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஆடல் புரிவதில் விரும்பிய ஈசன் ஆக்கூரின் தான்தோன்றிமாடத்தில் அமர்ந்துள்ள பரமன். அப்

பெருமானை, மாடமானிகைகள் கொண்ட சீகாழியில் விளங்கும், நாடுதற்கு அரிய சிறப்புடைய ஞான சம்பந்தர் சொற்பாடலால் சொல்ல, அதனை ஓத வல்லவர்களுக்குப் பாவம் என்பது இல்லாமை ஆகும்; வினையாயின யாவும் தீரும் என்பதாம்.

179. திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம். 16ஆவது திருத் தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. புள் (சம்பாதி; சடாயு), இருக்கு (வேதம்), வேள் (முருகன்), ஊர் (சூரியன்) வழிபட்டது. வைத்தீஸ்வரன் கோயில் என வழங்கப்படுகிறது. சடாயுபுரி, வேதபுரி, கந்தபுரி, பரிதிபுரி, அங்காரகபுரம், அம்பிகாபுரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. அம்பிகை, அங்காரக பகவான், இராமர், இலக்குவர் பூசித்தது.

இங்கு அங்காரகனுக்குப் பெருமை. முருகப் பெருமான் விசேடம். முத்துக்குமாரசாமி என்னும் திருநாமம் கொண்டு விளங்கும் தலம். பிணி தீர்க்கும் திருத் தலம்.

சுவாமி : வைத்தியநாதர்

அம்பிகை : தையல்நாயகி

தல மரம் : வேம்பு

தீர்த்தம் : சித்தாமிர்த குளம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

459. கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை
மதமத்தம் கதிர்மதியும்

உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம்
 பெருமானார் உறையும் இடம்
 தள்ளாய சம்பாதி
 சடாயுயென்பார் தாமிருவர்
 புள்ளானார்க்கு அரையன்இடம்
 புள்ளிருக்கு வேளுரே.

தெளிவுரை: தேன் விளங்கும் பூங்கொன்றை, ஊமத்த மலர்களும், ஒளிக்கதிர் வீசும் சந்திரனும் பொருந்திய சடைமுடியுடைய எம்பெருமானாகிய ஈசன் உறையும் இடம், சம்பாதி சடாயு என்னும் இரு பறவைப் பிறப்புடைய இருவரும் வழிபாடு செய்த புள்ளிருக்கு வேளூர் ஆகும்.

குறிப்பு: சடாயு, சம்பாதி வழிபட்ட திருத்தல வரலாறு உணர்த்தப்பட்டது.

கள் - தேன்.

460. தையலார் ஒருபாகம்
 சடைமேலாள் அவளோடும்
 ஐயந்தேர்ந்து உழல்வாரோர்
 அந்தணனார் உறையுமிடம்
 மெய்சொல்லா இராவணனை
 மேலோடி ஈடழித்துப்
 பொய்சொல்லாது உயிர்போனான்
 புள்ளிருக்கு வேளுரே.

தெளிவுரை: தையல் நாயகி என்னும் திருநாமம் தாங்கிய தேவி (திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகையின் பெயர்) ஒரு பாகத்தில் உடனாகி விளங்க, கங்கையைச் சடையில் தரித்து, பிரம கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை எடுத்தலைத் தேர்ந்து திரிந்தவரும் வேதியரும் ஆகிய ஈசன் உறையும் இடம், மெய் புகலாத இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றபோது, அவன்மேல்

பாய்ந்து செற்றுப் பெருமையை அழித்துப் பொய்
புகலாது உயிர் நீத்த சடாயு போற்றி வழிபட்ட
புள்ளிருக்குவேளூர் ஆதும்.

461. வாசநலம் செய்திமையோர்
நாடோறு மலர்தூவ
ஈசன்எம் பெருமானார்
இனிதாக உறையும்இடம்
யோசனைபோய்ப் பூக் கொணர்ந்துஅங்கு
ஒருநாளும் ஒழியாமே
பூசனைசெய்து இனிதிருந்தான்
புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தெளிவுரை: தேவர்கள் எல்லாம் நாள்தோறும் மலர்
தூவி அர்ச்சனை செய்ய, எம்பெருமானாகிய ஈசன்
இனிதாக உறையும் இடம் ஒரு யோசனை தொலைவில்
உள்ள காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் இருந்து தினந்
தோறும் பூக்களைக் கொண்டு வந்து சம்பாதி என்னும்
புள், பூசனை செய்த புள்ளிருக்குவேளூர் ஆதும்.

462. மாகாயம் பெரியதொரு
மானுரிதோல் உடையாடை
ஏகாய மிட்டுகந்த
எரியாடி உறையுமிடம்
ஆகாயம் தேரோடும்
இராவணனை அமரின்கண்
போகாமே பொருதழித்தான்
புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தெளிவுரை: சிறப்பான திருமேனியில் மான் தோலை
உடையாகக் கொண்டு தடையில்லாதபடி நெருப்
பேந்தி மயானத்தில் நடம்புரிந்த ஈசன் உறையும் இடம்,
புட்பக விமானத்தில் ஆகாய வழியாகச் சென்ற

330 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

இராவணனுடைய பலத்தை அழித்த சடாயு வழிபாடு செய்த புள்ளிருக்குவேளுரே ஆகும்.

463. கீதத்தை மிகப்பாடும்

அடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழநின்ற
பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால்
வெண் மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான்
புள்ளிருக்கு வேளுரே.

தெளிவுரை: பக்திப் பாடல்களைப் பாடி பாதத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு போற்றும் அடியவர்கள் தொழுது வாழ்த்தும் பரஞ்சோதியாகிய ஈசன் விளங்கும் இடம், மணலைச் சிவலிங்கமாக அமைத்து சம்பாதி வேதமந்திரம் கொண்டு வழிபட்ட புள்ளிருக்குவேளூர் ஆகும்.

464. திறங்கொண்ட அடியார்மேல்

தீவினை நோய் வாராமே
அறங்கொண்டு சிவதன்மம்
உரைத்தபிரான் அமருமிடம்
மறங்கொண்டங்கு இராவணன்றன்
வலிகருதி வந்தானைப்
புறங்கண்ட சடாயுஎன்பான்
புள்ளிருக்கு வேளுரே.

தெளிவுரை: உறுதியான பற்றுக் கொண்ட அடியவர் மேல் தீவினையானது வாராதவாறு காத்தருள் புரிந்தும், சனகாதி முனிவர்களுக்குக் கல்லால மர நிழலில் வீற்றிருந்து அறம் உரைத்து அருள் புரிந்தும் விளங்கும் ஈசன் அமரும் இடம், அறநெறி நீத்து மறங்

கொண்ட இராவணனைப் புறங்காணுமாறு செய்த
சடாயு என்பவன் பூசித்து விளங்கும் புள்ளிருக்கு
வேளூர் ஆகும்

சிறப்புரை: திறங்கொண்ட அடியார் என்பது மார்க்
கண்டேயரைக் குறித்தது எனலும் பொருந்தும்.

465. அத்தியினீர் உரிமூடி
அழகாக அனலேந்திப்
பித்தரைப் போல் பலிதிரியும்
பெருமானார் பேணுமிடம்
பத்தியினால் வழிபட்டுப்
பலகாலந் தவம்செய்து
புத்தியொன்ற வைத்துகந்தான்
புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தெளிவுரை: யானையின் தோலை உரித்தும், நெருப்
பினை அழகு பொலியக் கரத்தில் ஏந்தியும், பித்தரைப்
போன்று கபாலம் ஏந்திப் பலி கொண்டு பெருமான்
விரும்பும் இடம், சம்பாதி என்னும் பறவை பக்தி
யுடன் வழிபட்டும் தவம் செய்தும் ஒன்றி விளங்கும்
புள்ளிருக்குவேளூர் ஆகும்.

அத்தி - யானை.

466. பண்ணொன்ற இசைபாடும்
அடியார்கள் குடியாக
மண்ணின்றி விண்கொடுக்கு
மணிகண்டன் மருவுமிடம்
எண்ணின்றி முக்கோடி
வாணாளது உடையானைப்
பண்ணொன்றப் பொருதழித்தான்
புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தெளிவுரை: பண் ஒன்றி விளங்குமாறு இறைவன் புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடும் அடியவர்கள், நிலைத்து மகிழ் வதற்குப் பூவுலகத்தில் விளங்கும் இம்மை நலன் மட்டு மன்றி, முத்திப் பேற்றையும் கொடுத்து அருள்கின்ற மணிகண்டனாகிய ஈசன் மருவி விளங்கும் இடம், எண்ணும் அளவின்றி முக்கோடி ஆண்டுகள் வாழ் நாளுடைய இராவணனுடைய மேனி புண் கொண்டு துன்புறுமாறு செய்து சடாயு பூசித்து விளங்கும் புள்ளிருக்குவேளூர் ஆகும்.

467. வேதித்தார் புரமுன்றும்

வெங்கணையாய் வெந்தவியச்

சாதித்த வில்லாளி

கண்ணாளன் சாருமிடம்

ஆதித்தன் மகன்என்ன

அகல்கூலத் தவரோடும்

போதித்த சடாயுஎன்பான்

புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தெளிவுரை: பகை கொண்ட முப்புர அசுரர்களின் கோட்டைகளை வலிமையான கணை தொடுத்து வெந்து எரிந்து சாம்பலாகுமாறு செய்த, மேரு மலையை வில்லாக உடைய, நெற்றிக்கண் கொண்ட ஈசன், சார்ந்து விளங்கும் இடம், ஆதித்தன் மக்களாகிய சம்பாதி, சடாயு இருவரும் உலகில் போற்றி வழிபட்ட, புள்ளிருக்குவேளூர் ஆகும்.

468. கடுத்துவரும் கங்கைதனைக்

கமழ்சடையொன் றாடாமே

தடுத்தவர் எம் பெருமானார்

தாம்இனிதாய் உறையுமிடம்

விடைத்துவரும் இலங்கைக்கோன்

மலங்கச் சென்று இராமற்காப்.

புடைத்தவனைப் பொருதழித்தான்
புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தெளிவுரை: சீறிப் பாய்ந்து வரும் கங்கையை, கமழும் சடையில் தளும்பிச் செல்லாதவாறு தடுத்துப் பொருத்திய எம்பெருமானாகிய ஈசன், இனிய பாங்கில் உறையும் இடம், குற்றப்படுத்திய இராவணன் கலங்குமாறு, இராமபிரானுக்காகப் போர் செய்து புடைத்தவனாகிய சடாயு வணங்கி வழிபட்ட புள்ளிருக்குவேளூர் ஆகும்.

விடைத்து - குற்றப்படுத்துதல்.

469. செடியாய உடல் தீர்ப்பான்
தீவினைக்கோர் மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கு அடிமை செய்த
புள்ளிருக்கு வேளூரைக்
கடியார்ந்த பொழிற்காழிக்
கவுணியன்சம் பந்தன்சொல்
மடியாது சொல்லவல்லார்க்கு
இல்லையா மறுபிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: குற்றம் நேரும் தன்மையுடைய உடலைக் கொள்கின்ற பிறவியைக் களைந்தும், உடலில் தீவினையால் உண்டாகும் பிணியைத் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் விளங்குபவன், இத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள வைத்தியநாதன். அப்பெருமான், திருநீற்றினை நன்கு மகிழ்ந்து பூசியவன். அத்தகைய பரமனுக்கு, அடிமை செய்து வணங்கிப் போற்றிய புள்ளிருக்குவேளூரை, (புள், இருக்கு (வேதம்), வேள் (முருகப் பெருமான்), ஊர் (சூரியன்)), மணம் கமழும் பொழில் திகழும் சீகாழியின் கவுணியர் கோத்திரத்தின் மரபில் திகழும் ஞானசம்

பந்தர் சொல்லிய, இத் திருப்பதிகத்தை விருப்பத்துடன் சொல்பவர்களுக்கு மறுபிறப்பு இல்லை.

சிறப்புரை: திருப்பதிகங்கள் யாவும் தயக்கம் இன்றியும், எழுச்சியுடனும் ஒதுதல் வேண்டும் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற, “மடியாது சொல்ல வல்லார்” என உணர்த்தப் பெற்றது.

பிறவி அடைந்து குற்றம் என்னும் வினையை நுகரும் உயிர்க்கு, உறுதுணையாக இருப்பது உடலே ஆகும். தீவினையை நுகரும் உயிரானது உடலின்கண் மேவும் புலன் வழியும் சார்ந்து மேலும் குற்றத்தைப் புரியவும் தீய வினையைப் பெருக்கவும் செய்கின்றது. இத் தன்மை “செடியாய் உடல்” எனச் சுட்டப் பெற்றது. இந்நெறியில், “ஊனுயிர் வேறு செய்தான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே” என, நம்பியாரூரர் அருளிச் செய்துள்ளதும் காண்க.

மடி - தயக்கம், சோம்பல்.

180. திருஆமாதார்

தல விளக்கம்: நடுநாட்டுத் தலம் 21ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. நந்திதேவர், காமதேனு பூசித்த தலம். இராமபிரான் வழிபட்டது. இறைவன் உயிர்களுக்குத் தாயாக இருந்து அருளும் தலம். புலவர் புராணம் பாடிய வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அவ்வுரினர்.

சுவாமி : அழகிய நாதர், அபிராமேஸ்வரர்

அம்பிகை : அழகிய நாயகி, முத்தாம்பிகை

தல மரம் : வன்னி

தீர்த்தம் : ஆம்பலப்பொய்கை

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

470. துன்னம்பெய் கோவணமும் தோலும் உடையாடை
பின்னஞ் சடைமேலோர் பிள்ளை மதிசூடி
அன்னஞ்சேர் தண்கானல் ஆமாத்தார் அம்மான்றன்
பொன்னங் கழல்பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே.

தெளிவுரை: தைக்கப் பெற்ற கோவணத்தையும் தோலையும் உடுத்துகின்ற ஆடையாகவும், பின்னிய சடை முடியின்மேல் இளைய பிறைச் சந்திரனைச் சூடியும் அன்னப் பறவைகள் சேர்ந்து வாழும் குளிர்ந்த சோலைகள் உடைய ஆமாத்தார் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் அழகிய தலைவனாகிய ஈசனின் பொன் போன்ற திருக்கழலைப் போற்றி வணங்காதிருப்பின் குற்றம் எனக் கருதுதல் ஆகும். திருவடி பணிதல் கடமை என உணர்த்தியது.

சிறப்புரை: நான்கு வேதங்களும் இணையப் பெற்று ஈசன் அணிந்த பாங்கு துன்னம் பெய் கோவணம் எனப் பெற்றது. “துன்னம் பெய் கோவணமாக் கொள்ளும்” என்று அருளிச் செய்த மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் காண்க.

உயிர்க்குத் தலைவனாகிய ஈசனை வணங்கிப் போற்றாதது குற்றத்தின் தன்மையுடையது என்று உணர்த்தும் குறிப்பில் “கழல் பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே” என்னும் சொற்றொடர் விளங்குவது காண்க. இவ்வாய்மையில், “மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம் போலறிவோம் என்றுள்ள

பொக்கங்களை பேசும்” என உரைக்கும் வாதவூரர் வாக்கும் ஓர்க.

“அம்மான்” என்பது அழகிய தலைவன் என்னும் பொருள் உணத்துதலும்; அது, இத்தலத்தின் ஈசனது திருநாமம் ஆவதும் (அழகிய நாதர்) ஓர்க.

பொக்கம் - குற்றம்.

471. கைம்மாவின் தோல்போர்த்த காபாலி வானுலகில்
மும்மா மதில்எய்தான் முக்கணான் பேர்பாடி
அம்மா மலர்ச்சோலை ஆமாத்தூர் அம்மான்எம்
பெம்மான்என்று ஏத்தாதார் பேயரிற் பேயரே.

தெளிவுரை: யானையின் தோலை உரித்துப் போர்வை யாகக் கொண்ட பரமனே! பரம கபாலம் ஏந்திய நாதனே! முப்புரங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய முக் கண்ணுடைய முதல்வனே! எனப் பலவாறு விளங்கும் பெரும் புகழ்ச் செயல்களைப் போற்றியுரைத்து, அழகிய சிறப்பு மிக்க மலர்ச் சோலையுடைய ஆமாத்தூரில் மேவும் அழகிய நாதரை, எம்பெருமான் என்று ஏத்தி வணங்காதவர் பேய்த் தன்மையுடைய கீழோர் ஆவர்.

சிறப்புரை: மனிதப் பிறவியின் பயன், ஈசனை வணங்குதல் என்னும் கருத்து உணர்த்தப் பெற்றது. ஈசனை வணங்கிப் போற்றாது இருத்தல் பேய்த்தனம் ஆகும் என்பதும் உணர்த்தப் பெற்றது. “பேயாய்த் திரிந்தலைந்தேன் பெறலாகா அருள் பெற்றேன்” என வரும் நம்பியாரூரர் அருள் வாக்கும் காண்க.

கைம்மா - யானை, அம்மா மலர்ச் சோலை - அழகிய சிறப்பான மலர்ச் சோலை.

472. பாம்பரைச் சாத்தியோர் பண்டரங்கன் விண்டதோர்
தேம்பல் இளமதியம் சூடிய சென்னியான்
ஆம்பலம் பூம்பொய்கை ஆமாதூர் அம்மானறன்
சாம்பல் அகலத்தார் சார்பல்லாற் சார்பிலமே.

தெளிவுரை: பாம்பினை அரையில் கட்டி, பண்டரங்
கம் என்னும் திருக்கூத்து ஆடிய ஈசன், பிறைச்
சந்திரனைச் சூடிய சென்னியுடையவன். அப்
பெருமான் ஆம்பல் மற்றும் அழகிய பூக்கள் நிறைந்த
பொய்கை உடைய ஆமாதூரில் வீற்றிருக்கும் அழகிய
நாதன். அப்பரமன், விரிந்த மார்பில் திருந்நு கொண்டு
விளங்க, அவனைச் சார்ந்து விளங்குதலே மெய்யான
சார்பாகும். மற்றது சார்பு ஆகாது.

சிறப்புரை: ஈசனைச் சார்ந்திருத்தலை அன்றி வேறு
ஒன்றைச் சார்தல் பொருளற்றது என்னும் குறிப்பில்
உணர்த்தியவாறு, “சார்பல்லாற் சார்பிலமே” என்று
உரைக்கப் பெற்றது. இதன் வழியில், “மடையில்
வாளைகள் பாயும் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டுர்ச்
சடையிற் கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்பு
என்னே” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்
செய்ததும் காண்க.

விண்டதோர் தேம்பல் இளமதி - தேய்ந்த சந்திரன், பிறைமதி.
ஆம்பலம் - ஆம்பல் அம். சாம்பல் - திருந்நு; சார்பு - அடைக்கலம்.

473. கோணாகப் பேரல்குல் கோல்வளைக்கை மாதரான்
பூணாகம் பாகமாப் புல்கி அவளோடும்
ஆணாகங் காதல்செய் ஆமாதூர் அம்மானைக்
காணாத கண்ணெல்லாம் காணாத கண்களே.

தெளிவுரை: வளைத்த படங்கொண்ட நாகத்தைப்
போன்ற அல்குல் உடைய வளையல் அணிந்த மாதரசி
ஆகிய உமாதேவியை உடம்பில் பூண்கின்ற அழகிய

338 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

அணிகலன் போன்று பாகமாகச் சேர்த்து, அப் பிராட்டியோடும், ஆண் வடிவத்தை விரும்பிப் போற்றும் பிருங்கி முனிவர் போற்ற விளங்கும் ஆமாத்தூர் என்னும் பதியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய நாதனைக் காணாத கண்கள், உண்மையைக் காண்பற்கு இயலாத ஊனக் கண்களே ஆகும்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தின் தேவியின் நாமமாகிய அழகிய நாயகி என்னும் திருப்பெயரை மாதராய் என்னும் சொல் உணர்த்துதல் காண்க.

ஈசன், ஆண் வடிவத்தையே வழிபடும் பிருங்கி முனிவரின் தன்மை “ஆண் ஆகம் காதல் செய்” என உணர்த்தும் என்பதும் பொருந்தும். பிருங்கிமுனிவர் வண்டு வடிவில் சென்று, ஈசனை வழிபட, தேவியால் வன்னிமரமாகச் சாபம் பெற்ற முனிவர், தேவியை வழிபட்டுச் சாப நீக்கம் பெற்ற வரலாறும், அம்மை தனித்து சுவாமி சந்திதிக்கு எதிர்ப்புறம் எழுந்தருளியுள்ளதும் எண்ணுக.

கோணாக - கோன் நாகம்; மாதர் ஆள் - அழகிய நாயகி. பூணாகம் - பூண் ஆகம்; அவள் - உமையவள்; ஆணாகம் - ஆண் ஆகம்; அம்மான் - அழகியநாதர். ஆகம் - தேகம், உடம்பு.

474. பாட னெறிநின்றான் பைங்கொன்றைத் தண்டாரே
சூட னெறிநின்றான் சூலஞ்சேர் கையினான்
ஆட னெறிநின்றான் ஆமாத்தூர் அம்மான்றன்
வேட நெறிநில்லா வேடமும் வேடமே.

தெளிவுரை: போற்றி வணங்குகின்ற வேதம் முதலானவை புகலும் மொழிகளில் விளங்கி நிற்கும் இறைவன், கொன்றைமாலை சூடி, சூலப் படையைக் கையில் கொண்டு திருநடனம் புரியும் நெறியில் விளங்குகின்றவர் ஆமாத்தூரின் அழகிய நாதன். அப்

பெருமான் விளங்கும் திருக்கோலத்தில் அமையாது, புறம்பான வேடத்திலும் அலங்காரத்திலும் இருப்பது பொருத்தமன்று.

சிறப்புரை: திருநீறு அணிந்து பொலியும் திருவேடம் இவண் வேட நெறி என உரைக்கப் பெற்றது. “கட்டு அறுத்து எனை ஆண்டு கண்ணார நீறு இட்ட அன்ப ரொடு யாவரும் காணவே பட்டிமண்டபம் ஏற்றினை,” என வரும் மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் காண்க.

தண்டாரே - தண்தார் - குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலை.

475. சாமவரை வில்லாகச் சந்தித்த வெங்கணையால் காவன் மதிலெய்தான் கண்ணுடை நெற்றியான் யாவரும் சென்றேத்தும் ஆமாதூர் அம்மானைத் தேவர் தலைவணங்கும் தேவர்க்கும் தேவனே.

தெளிவுரை: மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு முப்புரங்களை எரித்த நெற்றிக் கண்ணுடைய ஈசன், யாவரும் சென்று வணங்கும், ஆமாதூரில் விளங்கும் பெருமான். தேவர்க்கும் தேவனாகிய அப்பெருமான், வானவர்களால் தொழுது வணங்கப்படுபவராவார்.

சாமவரை - மேருமலை.

476. மாறாத வெங்கூற்றை மாற்றி மலைமகளை வேறாக நில்லாத வேடமே காட்டினான் ஆறாத தீயாடி ஆமாதூர் அம்மானைக் கூறாத நாவெல்லாம் கூறாத நாக்களே.

தெளிவுரை: தனது நோக்கத்தில் மாறாதவனாய் மார்க் கண்டேயர் உயிரைக் கவர வந்த கூற்றுவனை வதைத்து, மலைமகளைத் தனது ஒரு பாகமாக வரித்துக் கூறாக்கி அர்த்தநாரித் திருக்கோலத்தில்

விளங்கி, நெருப்பைக் கரத்தில் கொண்டு நடம் புரியும்
ஆமாத்தூர் நாதனைப் போற்றிப் புகழாத நாவானது,
நாவின் சிறப்பற்றது.

477. தாளால் அரக்கன்தோள் சாய்த்த தலைமகன்றன்
நாளா திரையென்றே நம்பன்றன்(ன்) நாமத்தால்
ஆளா னார்சென் றேத்தும் ஆமாத்தூர் அம்மானைக்
கேளாச் செவியெல்லாம் கேளாச் செவிகளே.

தெளிவுரை: கயிலை மலையைப் பெயர்த்த இராவண
னுடைய தோள்களைத் தனது திருப்பாதத்தால் வதை
செய்த ஈசன் திருநாள் ஆதிரை. ஆதிரையான் என்று,
அப் பெருமான் திருநாமத்தைச் சொல்லி, நற்பேறு
பெற்ற சீலர்கள், சென்று ஏத்தி வழிபடும் ஆமாத்தூர்
மேவிய நாதனையும் அப் பெருமானுடைய சிறப்புக்
களையும், செவியில் கொள்ளாத செவிகள் பயனற்ற
தாகும்.

478. புள்ளும் கமலமும் கைக்கொண்டார் தாமிருவர்
உள்ளும் அவன்பெருமை ஒப்பளக்கும் தன்மையதே
அள்ளல் விளைகழனி ஆமாத்தூர் அம்மான்எம்
வள்ளல் கழல்பரவா வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையே.

தெளிவுரை: கருடவாகனமும், கரத்தில் தாமரை மலரும்
கொண்டுள்ள திருமாலும், தாமரை மலர் மீது விளங்
கும் பிரமனும், நினைத்து ஏத்தும் பெருமை அளக்கின்ற
தன்மை உடையதோ! சேறுகொண்டு விளங்கும் வளம்
மிக்க கழனிகளையுடைய ஆமாத்தூரில் வீற்றிருக்கும்
இறைவன், எம் வள்ளல். அப் பெருமானுடைய திருக்
கழலைப் பரவிப் போற்றாத வாழ்க்கையும் வாழ்க்கை
ஆகாது. மக்கட் பிறவியின் பெருமை ஈசனை வணங்கு
தற்கு உரித்து என்பது குறிப்பு.

479. பிச்சை பிறர்பெய்யப் பின்சாரக் கோசாரக்
கொச்சை புலால்நாற ஈருரிவை போர்த்துகந்தான்
அச்சந்தன் மாதேவிக்கு ஈந்தான்றன் ஆமாத்தார்
நிச்ச னினையாதார் நெஞ்சமு நெஞ்சமே.

தெளிவுரை: பிரம கபாலம் ஏந்திப் பிறர் இடுகின்ற
பிச்சைப் பண்டங்களை விரும்பி ஏற்று, யானையின்
தோலை உரித்துப் போர்த்து உகந்து, உமாதேவி
வெருண்டு அச்சப்பட்டு நிற்குமாறு செய்த ஈசன்,
ஆமாத்தாரில் நித்தியனாய் வீற்றிருக்கும் பெருமான்.
அப் பெருமானை நினைத்துப் போற்றாத நெஞ்சம்
நல்ல நெஞ்சம் எனல் ஆகாது.

சிறப்புரை: ஐம்புலன்களும் ஒன்ற ஈசனைப் போற்றும்
தன்மையில் நெஞ்சமானது பெருமானை வணங்கும்
சிறப்பு இத் திருப்பாட்டு உணர்த்திற்று. மெய், வாய்,
கண், செவி ஆகியவற்றின் சிறப்புக் கருதி அவ்வப்
புலன்களின் சிறப்புத் தோன்ற ஈசனை வணங்குதல்
உணர்த்துதலும் காண்க. திருப்பாட்டு 5 மெய்க்கும்,
திருப்பாட்டு 7 வாய்க்கும், திருப்பாட்டு 4 கண்
களுக்கும், திருப்பாட்டு 8 செவிகளுக்கும் சிறப்புத்
தோன்ற உணர்த்துவது ஆகும். நாசியின் சிறப்பு
பிறபுலன்வழி நின்றலாகக் கொள்க. திருநாவுக்கரசர்
திருஅங்கமாலை வாயிலாகப் புலன்களுக்குச் சிறப்புத்
தோன்றப் புகலும் திருமொழியும் நோக்குக.

480. ஆடல் அரவசைத்த ஆமாத்தார் அம்மானைக்
கோடல் இரும்புறவிற் கொச்சை வயத்தலைவன்
நாட லரியசீர் ஞானசம் பந்தன்றன்
பாடல் இவை வல்லார்க்கு இல்லையாம் பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

342 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: அரவத்தைத் தரித்த ஆமாத்தூர் நாதனை, சீகாழியில் விளங்கும், நாடுதற்கு அரிய சிறப்புடைய ஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகமாகிய இத் தமிழ் மாலை கொண்டு ஏத்திப் போற்ற வல்லவர்களின் பாவம் விலகும்.

சிறப்புரை: இது வினை நீக்கத்தை உணர்த்துதலும் ஈசனை வழிபடுவதற்கு அரிய இத் திருப்பதிகம், நற்பேறு தரும் என்பதும் குறித்தது.

திருஞானசம்பந்தர், நாடுதற்கு அரிய சிறப்பினை உற்ற பெருமை இவண் உணர்த்தப்படுதலும் காண்க.

கோடல் - வெண் காந்தள் மலர். புறவு - மலர்ச் சோலை, கொச்சை வயம் - சீகாழி.

181. திருக்கைச்சினம்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 122ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. தேவேந்திரன், திருணபிந்து முனிவர் பூசித்துப் பேறு பெற்றது. கச்சனம் என்று வழங்கப்படுகிறது.

அகத்தியர் வழிபட்டது. யானை ஏறாதவாறு உள்ள மாடக்கோயில். இந்திரன் மணல் இலிங்கம் செய்து வழிபட்டுப் பின்னர் கைகளால் எடுக்க முற்படும் போது, பெயராமல், கையின் சின்னம் பதிந்தது என்பது வரலாறு.

சுவாமி : கைச்சினேஸ்வரர், கரச்சினேஸ்வரர்

அம்பிகை : வெள்வளை நாயகி

தல மரம் : கோங்கிலவு

தீர்த்தம் : வச்சிர தீர்த்தம், இந்திர தீர்த்தம், அகத்திய தீர்த்தம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

481. தையலோர் கூறுடையான் தண்மதிசேர் செஞ்சடையான்
மையுலா மணியிடற்றான் மறைவிளங்கு பாடலான்
நெய்யுலா மூவிலைவேல் ஏந்தி நிவந்தொளிசேர்
கையுடையான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: ஈசன், உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் வரித்த வன்; பிறைச் சந்திரனைச் சூடி சிவந்த சடை உடையவன்; நீலகண்டத்தை உடையவன்; வேதம் விரித்து இசைப்பவன்; சூலப்படை உடையவன்; பரந்த ஒளி திகழும் தேவேந்திரன் கைரேகை பதியப் பெற்றவன். அப்பெருமான் மேவி விளங்குகின்ற கோயில் கைச்சினம் ஆகும்.

சிறப்புரை: இந்திரன் மணலால் இலிங்கம் அமைத்து வழி பட்ட பின்னர், அதனைக் கைகொண்டு எடுக்கும் ஞான்று, அசைவின்றி விளங்கித் தேவேந்திரன் கைச் சின்னம் பதிந்து தோன்றியது. இத்திருத்தலத்தின் சிறப்பு இத்திருப்பாட்டில் உணர்த்தப் பெறுவது காண்க.

நிவந்து - பரந்த.

482. விடமல்கு கண்டத்தான் வெள்வளையோர் கூறுடையான்
படமல்கு பாம்பரையான் பற்றாதார் புரமெரித்தான்
நடமல்கு ஆடலினான் நான்மறையோர் பாடலினான்
கடமல்கு மாவுரியான் உறைகோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: ஈசன், கண்டத்தில் நஞ்சினை உடையவன்; உமாதேவியை ஒரு பாகம் உடையவன்; படம் கொண்ட பாம்பை அரையில் அசைத்துக் கட்டியவன்;

344 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

அன்பொடு பற்றி நில்லாது பகைத்த முப்புர அசுரர்
களை அழித்தவன்; திருநடனம் புரிந்து ஆடல்
புரிபவன்; வேதத்தில் வல்ல அந்தணர்கள் கூறும்
பாடலில் தோய்ந்து விளங்குபவன்; மதம் பொருந்திய
யானையின் தோலை உரித்தவன். அப்பெருமான்
உறையும் கோயில் கைச்சினம் ஆகும்.

கடம் - மதம்; மா - யானை. வெள்வளை - திருத்தலத் தேவியின்
திருநாமம். வெள்வளை நாயகி.

483. பாடலார் நான்மறையான் பைங்கொன்றை
பாம்பினோடும்
குடலான் வெண்மதியும் துன்று கரந்தையொடும்
ஆடலான் அங்கை அனலேந்தி ஆடரவக்
காடலான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: ஈசன், நான்கு மறைகளானவன்; கொன்றை
மலர் மாலையும் அரவமும் சூடியவன்; வெண்பிறைச்
சந்திரனும், திருநீற்றுப் பச்சையும் தரித்து, அழகிய
கையில் நெருப்பு ஏந்தி ஆடுபவன்; மயானத்தில் ஆடல்
நிகழ்த்துபவன். அப்பெருமான் உறையும் கோயில் கைச்
சினம் ஆகும்.

484. பண்டமரர்கூடிக் கடைந்த படுகடல் நஞ்சு
உண்டபிரான் என்றிறைஞ்சி உம்பர் தொழுதேத்த
விண்டவர்கள் தொன்னகர மூன்றுடனே வெந்தவியக்
கண்டபிரான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: பாற்கடலைக் கடைந்தபோது தோன்றிய
நஞ்சை உண்டு அருள்புரிந்த பெருமான் என்று,
தேவர்கள் தொழுது ஏத்த, பகைகொண்ட மூன்று
அசுரர்களின் கோட்டைகள், எரிந்து சாம்பலாகுமாறு
செய்த ஈசன், மேவி விளங்குகின்ற கோயில் கைச்சினம்
ஆகும்.

485. தேய்ந்துமலி வெண்பிறையான் செய்யதிரு
 மேனியினான்
 வாய்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றான் மாதினைஓர்
 கூறுடையான்
 காய்ந்தமரர் வேண்டத் தடங்கடல்நடுக் உண்டு
 அநங்கைக்
 காய்ந்தபிரான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: ஈசன், தேய்ந்து மெலிந்த சந்திரனுக்கு அபயம் அளித்து அதனைச் சூடியவன்; சிவந்த திருமேனியுடையவன்; நன்கு பூசிய திருவெண்ணீர் றினன்; உமாதேவியை ஒரு கூறாக உடையவன்; துன் புற்று அஞ்சிய நிலையில், தேவர்கள் வேண்டுதல் புரியக் கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை உட்கொண்ட வன்; மன்மதனை எரித்தவன். அப் பெருமான் மேவி உறையும் கோயில் கைச்சினம் ஆகும்.

அநங்கை - மன்மதனை.

486. மங்கையோர் கூறுடையான் மன்னு மறைபயின்றான்
 அங்கையோர் வெண்தலையான் ஆடரவம்
 பூண்டுகந்தான்
 திங்களொடு பாம்பணிந்த சீரார் திருமுடிமேல்
 கங்கையினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: ஈசன், உமாதேவியை ஒரு பாகம் உடையவன்; புகழ் விளங்கும் வேதத்தை ஒதுபவன்; கையில் பிரம கபாலம் ஏந்தியவன்; ஆடுகின்ற அரவத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டு மகிழ்ந்தவன்; சந்திரனும், பாம்பும் அணிந்த சடைமுடியில் கங்கை தரித்தவன். அப்பெருமான் மேவி உறைகின்ற கோயில் கைச்சினம் ஆகும்.

346 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

487. வரியரவே நாணாக மால்வரையே வில்லாக
எரிகணையால் முப்புரங்கள் எய்துகத்த எம்பெருமான்
பொருகடலை யீம்பு புறங்காட்டான் போர்த்ததோர்
கரியுரியான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: அரவத்தை நாணாகவும், பெருமைமிக்க
மேரு மலையை வில்லாகவும், அக்கினியைக்
கணையாகவும் கொண்டு, முப்புரங்களை எரித்த
எம்பெருமான், சுடுகாட்டில் இருப்பவனாய்,
யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்தவனாய்
விளங்குபவன். அப் பெருமான் மேவி உறைகின்ற
கோயில் கைச்சினம் ஆகும்.

488. போதுலவு கொன்றை புனைந்தான் திருமுடிமேல்
மாதுமையாள் அஞ்ச மலையெடுத்த வாளரக்கன்
நீதியினால் ஏத்த நிகழ்வித்து நின்றாடும்
காதலினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: கொன்றை மலர் திருமுடியில் புனைந்த
ஈசன், உமாதேவி அஞ்சுமாறு கயிலை மலையை எடுத்த
இராவணன், முறையாக ஏத்தி நிற்க அருள் புரிந்த
பெருமான். அப் பெருமான் நடனம் புரிவதில்
விருப்பம் உடையவனாய் மேவி உறையும் கோயில்
கைச்சினம் ஆகும்.

சிறப்புரை: கயிலையைப் பெயர்த்த இராவணன் நெரி
பட்டு நலியுறத் தன் செயலின் புன்மை அறிந்தும்,
ஆணவம் அழிந்த நிலையிலும், தெளிவு பெற்று ஈசன்
திருக்கழலை ஏத்தும் முறையறிந்து சாமவேதத்தின்
கானம் திகழ இசைத்துப் போற்றிய தன்மை,
“நீதியினால் ஏத்த” என உணர்த்தப் பெற்றது.

நீதி - முறைமை.

489. மண்ணினைமுன் சென்றிரந்த மாலு மலரவனும்
எண்ணறியா வண்ணம் எரியுருவம் ஆயபிரான்
பண்ணிசையால் ஏத்தப் படுவான்றன் நெற்றியின்மேல்
கண்ணுடையான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே.

தெளிவுரை: மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின்பால் குறள்
வடிவில் சென்று, மூன்று அடி மண் விழைந்த
திருமாலும், பிரமனும் எண்ணுதற்கு அரியவனாய்,
சோதிப் பிழம்பாகிய பெருமான், பண்ணின் வழி
மேவும் இசையால் ஏத்தப்படுபவன். அப்பெருமான்,
நெற்றியில் நெருப்புக்கண் உடையவனாய் மேவி
உறையும் கோயில் கைச்சினம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசன் இசையின் வழியாய் விளங்குபவன்
என்று உணர்த்துவது காண்க. இசைப் பிரியனாகிய
ஈசன் இரு கந்தருவர்களைக் குழையாக அணிந்து இசை
கேட்டு மகிழ்தலைக் கூறும் வரலாறும் நோக்குக.

490. தண்வயல்கூழ் காழித் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
கண்ணுதலான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினத்தைப்
பண்ணிசையால் ஏத்திப் பயின்ற இவைவல்லார்
விண்ணவராய் ஒங்கி வியனுலகம் ஆள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: குளிர்ச்சியான வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழியில்
மேவும் தமிழ்ஞானசம்பந்தர், நெற்றிக்கண்ணுடைய,
பெருமான் உறையும் கோயிலாகிய கைச்சினத்தை,
பண்ணின் இசைவரை ஏத்தியது இத் திருப்பதிகம்.
இதனை ஒதுபவர்கள், தேவர்களாக ஒங்கிச் சிறந்த
தாகிய அவ்வுலகில் பெருமை உடையவராய் விளங்கு
வார்கள்.

182. திரு நாலூர்மயானம்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 96ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது.

நாலூர், நாலூர் மயானம் என்பன இருவேறு திருத்தலங்கள். மயானம் என்னும் வரிசையில் வருவன நான்கு தலங்கள். அவை,

1. நாலூர் மயானம்
2. கடவூர் மயானம்
3. கச்சி மயானம்
4. காழி மயானம்

நாலூர், வைப்புத்தலம். நாலூர் மயானம், பாடல் பெற்றது. ஆபஸ்தம்ப மகரிஷி வழிபட்டது.

நாலூர்:

சுவாமி : பலாசவனநாதர்

அம்பிகை : பெரிய நாயகி

தல மரம் : பலாசு

நாலூர் மயானம்:

சுவாமி : ஞானபரமேஸ்வரர்

அம்பிகை : ஞானாம்பிகை

தீர்த்தம் : ஞானதீர்த்தம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

491. பாலூரு மலைப்பாம்பும் பனிமதியும் மத்தமும்
மேலூரும் செஞ்சடையான் வெண்ணூல்சேர் மார்பினான்
நாலூர் மயானத்து நம்பான்றன் அடிநினைந்து
மாலூரும் சிந்தையர்பால் வந்தூரா மறுபிறப்பே.

தெளிவுரை: ஈசன், தன்பால் ஊர்ந்து செல்லும்
மலைக்கும் தன்மையுடைய பாம்பும், குளிர்ந்த சந்தி
ரனும், ஊமத்த மலரும் விளங்குகின்ற செஞ்சடையின்
மேல் வைத்தவன்; முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பினன்;
நாலூர் மயானத்தில் மேவும் ஈசன். அப் பெருமான்
திருவடியை எண்ணி அன்பு கெழுமிய சிந்தையராய்
வணங்குபவர்களுக்கு மறுபிறவி இல்லை.

பாலூரு மலைப்பாம்பு - மலைக்கும் தன்மையுடன் ஈசனார்மேல்
ஊர்தல். மால் - அன்பு, பேரன்பு.

492. சூடும் பிறைச்சென்னிச் சூழ்காடு இடமாக
ஆடும் பறைசங்கு ஒலியோடு அழகாக
நாடும் சிறப்போவா நாலூர் மயானத்தைப்
பாடும் சிறப்போர்பால் பற்றாவாம் பாவமே.

தெளிவுரை: ஈசன், சென்னியில் பிறைச் சந்திரனைச்
சூடியும், சுடுகாட்டினை இடமாகவும் கொண்டு
ஆடுபவன். அப் பெருமான் உறையும் இடமான, பறை
ஒலியும், சங்கொலியும் விளங்க, நாடும் சிறப்புகள்
ஓய்வின்றி விளங்குகின்ற நாலூர் மயானத்தைப்
போற்றிப் புகழும் சிறப்புடையவர்பால் பாவம்
சேராது.

493. கல்லால் நிழல்மேவிக் காழுறுசீர் நால்வர்க்கன்று
எல்லா அறனுரையும் இன்னருளால் சொல்லினான்
நல்லார் தொழுதேத்து நாலூர் மயானத்தைச்
சொல்லா தவரெல்லாம் செல்லாதார் தொன்னெறிக்கே.

350 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: கல்லால மரத்தின் நிழலில் சனகாதி முனிவர்களாகிய நால்வர்க்கு எல்லா அறங்களையும் இன்னருளால் உரைத்த பரமன் விளங்குகின்ற, நல்லோர் தொழுது போற்றும் நாலூர் மயானத்தைத் தொழுது உரையாதவர், தொன்மையான நெறியில் நில்லாதவர் எனப்படுவர்.

தொன்னெறி - ஈசவ நெறி என்பது ஆன்றோர் குறிப்பு.

494. கோலத்தார் கொன்றையான் கொல்புலித்தோல்
ஆடையான்
நீலத்தார் கண்டத்தா(ன்) நெற்றியோர் கண்ணினான்
ஞாலத்தார் சென்றேத்து நாலூர் மயானத்தில்
சூலத்தான் என்பார்பால் சூழாவாம் தொல்வினையே.

தெளிவுரை: ஈசன், அழகிய கொன்றை மலர் மாலை சூடியும், புலித்தோல் ஆடையும் கொண்டு விளங்கு பவன்; நீலகண்டமும் நெற்றிக் கண்ணும் உடையவன். அப் பெருமான், உலகத்தவர்கள் போற்றித் துதிக்கின்ற நாலூர் மயானத்தில் வீற்றிப்பவன். அவ் இறைவனை, சூலப் படை கொண்ட ஈசனே என்று ஏத்திப் பரவு வார்க்குத் தொல்வினையானது சூழாது.

சிறப்புரை: இது சஞ்சித கர்மம் தீர்தலை உணர்த்தியது. மற்ற இரு கன்மங்களாகிய பிராரத்தம், ஆகாமியம் ஆகியனவும் தம் செயலை இழக்கும் என்பது குறிப்பு.

495. கறையார் மணிமிடற்றான் காபாலி கட்டங்கன்
பிறையார் வளர்சடையான் பெண்பாக னண்பாய
நறையார் பொழில்புடைசூழ் நாலூர் மயானத்தெம்
இறையான் என்றேத்துவார்க்கு எய்துமாம் இன்பமே.

தெளிவுரை: கறை தோய்ந்த மிடற்றினனாய், கபாலம் ஏந்தியவனாய், மழுப்படை உடையவனாய், பிறை

சூடிய சடை உடையவனாய், உமாதேவியைப் பாகம் உடையவனாய், பொழில்சூழ் நாலூர் மயானத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனை, இறைவனே என்று ஏத்தி வணங்குபவர்களுக்கு இன்பம் சேரும்.

கட்டங்கள் - மழப்படை உடைய ஈசன்.

496. கண்ணார் நுதலான் கனலா டிடமாகப்
பண்ணார் மறைபாடி யாடும் பரஞ்சோதி
நண்ணார் புரமெய்தா(ன்) நாலூர் மயானத்தை
நண்ணா தவர்எல்லா(ம்) நண்ணாதார் நன்னெறியே.

தெளிவுரை: நெற்றிக் கண்ணுடைய ஈசன், நெருப் பினைக் கரத்தில் ஏந்தி ஆடியும், பண்ணொளிரும் வேதம் ஓதியும், விளங்கும் பரஞ்சோதி ஆவார். அப் பெருமான் பகைவராய் வந்த மூன்று அசுரர்களையும் மதில்களையும் எரிந்து சாம்பலாகுமாறு செய்தவர். அவர் உறையும் பதி நாலூர் மயானம் ஆகும். அதனை நண்ணாதவர் நன்னெறியாகிய ஞானநெறியை நண்ணாதவரே.

நண்ணுவார் ஞானம் பெறுவார் என்பது உணர்த்தப் பெறுதலாம்.

497. கண்பாவு வேகத்தால் காமனைமுன் காய்ந்துகந்தான்
பெண்பாவு பாகத்தான் நாகத்தோல் ஆகத்தான்
நண்பார் குணத்தோர்கள் நாலூர் மயானத்தை
எண்பாவு சிந்தையார்க்கு ஏலா இடர்தானே.

தெளிவுரை: நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட நெருப்புப் பொறியின் வேகத்தால் மன்மதனை எரித்த ஈசன், உமாதேவியைப் பாகமாக உடையவன்; யானை யின் தோலை உடம்பில் போர்த்துக் கொண்டவன்; நண்புடைய குணத்தவர்கள் விளங்கும் நாலூர்

352 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

மயானத்தில் உள்ளவன். அப்பெருமானைச் சிந்தையில்
கொண்டு தியானிப்பவர்களுக்கு இடர் இல்லை.

நாகம் - யானை; ஆகம் - உடம்பு.

498. பத்துத் தலையோனைப் பாதத் தொரு விரலால்
வைத்து மலையடர்த்து வாளோடு நாள்கொடுத்தான்
நத்தின் ஒலியோவா நாலூர் மயானத் தென்
அத்தன் அடி நினைவார்க்கு அல்லல் அடையாவே.

தெளிவுரை: பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனைத்
திருப்பாத விரலால் ஊன்றி மலையால் அடர்த்த
ஈசன், வாளும் நீண்ட வாழ்நாளும் தந்து அருள் புரிந்த
பரமன். சங்கின் ஒலி ஓயாது முழங்கும் நாலூர்
மயானத்தில் வீற்றிருக்கும் என் தந்தையை நினைத்துப்
போற்றுபவர்களுக்கு அல்லல் அடையாது.

நத்து - சங்கு.

499. மாலோடு நான்முகனும்) நேட வளரெரி யாய்
மேலோடு கீழ்காணா மேன்மையான் வேதங்கள்
நாலோடும் ஆறங்கம்) நாலூர் மயானத்தெம்
பாலோடு நெய்யாடி பாதம் பணிவோமே.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் தேட, வளர்ந்து
ஓங்கும் சோதியாய் விளங்கி, உச்சியும் அடியும்
காணாதவாறு ஓங்கியவன், 'நான்கு வேதங்களும் ஆறு
அங்கங்களும் ஆகி நாலூர் மயானத்தில் வீற்றிருந்து
பாலோடு நெய் கொண்டு பூசனை கொள்ளும் பரமன்.
அப் பெருமானின் பாதங்களைப் பரவிப்
பணிவோமாக.

நேட - தேட.

500. துன்பாய மாசார் துவராய போர்வையார்
 புன்பேச்சுக் கேளாதே புண்ணியனை நண்ணுமின்கள்
 நண்பாற் சிவாயவெனா நாலார் மயானத்தே
 இன்பாய் இருந்தானை யேத்துவார்க்கு இன்பமே.

தெளிவுரை: மாசுடையவராய்ப் புன்மையான பேச்சுக் களைக் கூறும் புறச் சமயிகள் சொற்களை ஏற்காது, புண்ணியனாக விளங்கும் ஈசனை நண்ணுமின்கள். பேரறிவு வாய்க்கப்பெற்ற இணக்கத்தால் மனம் ஒன்றி சிவாய என்று மொழிந்து நாலார் மயானத்தில் இன்ப வடிவினனாய் வீற்றிருக்கும் நாதனை ஏத்திப் பரவுமின். அவ்வாறு செய்பவர்களுக்கு இன்பமே உண்டாகும்.

இது குரு மூர்த்தமாக நின்று உபதேசிப்பதாயிற்று.

சிறப்புரை: பஞ்சாட்சரம் என்னும் ஐந்தெழுத்து இவண் உபதேசிப்பதாயிற்று. “நானேயோதவம் செய்தேன் சிவாய நம எனப் பெற்றேன்” என வரும் திருவாசக அமுத மொழியும் காண்க.

சுவாமியின் திருநாமம் ஞானபரமேஸ்வரர் என்றும் அம்பிகையின் திருநாமம் ஞானாம்பிகை என்றும் வழங்கப்படுதலின் சிறப்புத் தோன்ற மந்திர உபதேசம் உணர்த்தப் பெற்றது. உயிரானது மலங்களை நீத்துப் பதியை அடையும் நெறிகாட்டி அருளப் பெற்றது. இதனை ஒதும் முறை “நண்பாற் சிவாய எனா” என்று தெரிவிக்கப்பட்டவாறும் காண்க. இன்பமே என்பது பேரின்பத்தை உணர்த்துவதாயிற்று. இது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் எம்மைக்கும் உரித்தாம் எனக் கொள்க.

501. ஞாலம் புகழ்காழி ஞானசம் பந்தன்தான்
 நாலு மறையோது நாலார் மயானத்தைச்

சீலம் புகழாற் சிறந்தேத்த வல்லாருக்கு
ஏலும் புகழ்வானத் தின்பாய் இருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உலகத்தில் புகழ்கொண்டு விளங்கும் சீகாழிப் பதியில் மேவும் ஞானசம்பந்தர், நான்கு மறைகளும் போற்றும் நாலூர் மயானத்தைச் சீலம் விளங்கும் தன்மையால் சிறந்து ஏத்திப் போற்றத் திகழும் இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், புகழ் பெருக வாழ்வார்கள்; வானுலகத்தில் சிறப்புடன் இன்பமாய் விளங்குவார்கள்.

183. மயிலாப்பூர்

தல விளக்கம்: தொண்டை நாட்டுத் தலம். 24ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. இது சென்னையில் உள்ள தலம். கோயில் பெயர் கபாலீச்சரம்.

அம்பிகை மயில் வடிவத்தில் பூசித்த பதி. வாயிலார் நாயனார் திருஅவதாரப் பதி.

பதிகக் குறிப்பு: சிவநேசச் செட்டியார் என்னும் அன்பர் ஒருவரின் மகளாகிய பூம்பாவை என்பவள் அரவு தீண்டி இறந்துபட, அவள் உடலை எரித்து, எலும்பும் சாம்பலும் ஒரு குடத்தில் வைக்கப்பட்டது. அதனைத் திருஞானசம்பந்தர் முன்வைக்க, அப்பெருமான் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்து இறந்த நங்கையை உயிர் பெற்று எழுச் செய்தார்.

சுவாமி : கபாலீசர்

அம்பிகை : கற்பகவல்லியம்மை

தல மரம் : புன்னை மரம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

502. மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரம் அமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் ஒருத்திர பல்கணத்தார்க்கு
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: தேன் துளிர்க்கும் புன்னை விளங்கும்
அழகிய சோலை சூழ்ந்த மயிலையில் விருப்பம்
கொண்டு கபாலீச்சரத்தில் கோயில் கொண்டு அமர்ந்
தவன் ஈசன். அப் பெருமானிடம் அன்பு கொண்டு
ஈசன் இரண்டறக் கலந்த அன்பின் பண்பு தோன்ற
உருத்திரர் முதலான பலகணங்களைச் சார்ந்தவர்
களுக்கு அமுது செய்வித்து ஆற்றுகின்ற சிறப்பினைக்
காணாது பூம்பாவையே! போவாயோ! போக
மாட்டாய். எழுந்து வருவாயாக என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: அம்பிகை மயில் வடிவத்தில் விளங்கி
ஈசனைப் பூசித்த குறிப்பு மடமயிலைக் கட்டிட்டங்
கொண்டான் என்னும் தொடர் உணர்த்துதல் காண்க.
இத் திருக்கோயில் திருப்பெயரும் தலமரத்தின்
பெயரும் இத் திருப்பாட்டு குறித்தல் காண்க.

சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்வித்தல் -
அன்னம் பாலிப்பு செய்தல் தலையாயது என
உணர்த்துதல் ஓர்க. இது மகேஸ்வர பூசையின்
பெருமை குறித்து அமைந்ததாம்.

மட்டு - தேன். கட்டு இட்டம் - அன்பால் கட்டப்பெற்று விரும்பி
இருத்தல். ஒட்டிட்ட பண்பு - மனம் ஒன்றி அன்பு பெருக மகேஸ் வர
பூசை ஆற்றுதல் தொடர்பானது, அட்டிட்டல் - அமுது படைத்தல்.

356 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

குறிப்பு: அமுது படைத்தல், அகமகிழ்ச்சியும் புண்ணிய நற்பேறும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெறும் தன்மைத்து.

503. மைப்பயந்த ஒண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பயந்த நீற்றான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
ஐப்பசி ஒண விழாவும் அருந்தவர்கள்
தூய்ப்பனவும் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: மை திகழும் ஒளி மிக்க கண்களை உடைய மகளிர் விளங்கும் சிறப்பின் மிக்க மயிலையில், கையால் எடுத்து அணியப் பயந்த திருவெண்ணீற்றின னாய் அருவப்பொருளாய் மேவும் ஈசன், கபாலீச்சரம் அமர்ந்த பெருமான். பூம்பாவாய்! அருந்தவத்தைச் செய்து மேன்மை கொண்ட முனிவர்களும் மகிழ்ந்து போற்றுகின்றதாகவும் கண்டு மகிழ்த்தக்கதாகவும் விளங்கும் ஐப்பசி மாதத்தில் அப்பெருமானுக்கு நிகழும் திருஒண விழாவைக் காணாது போவாயோ! போகமாட்டாய்! எழுந்து அத்திருவிழாப் பொலிவைக் காண வருவாய் என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை: முதல் திருப்பாட்டில் அடியார்க்கு அமுது செய்வித்தலை உணர்த்தியவழியில், பிறவியின் நோக்கம் இறைவன் திருவிழாக்களைக் கண்டு மகிழ்தலை இத்திருப்பாட்டு உணர்த்திற்று. இது, மதிசூடும், அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல், கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டு ஆர்தல் என்னும் குறிக்கோளை அடைதல் ஆகும்.

முற்றும் துறந்து தவத்தை மேற்கொண்டு விளங்கும் அருந்தவமுனிவர்கள், விழாக்கண்டு

துய்க்கும் சிறப்பினை உணர்த்திய மாண்பு இதனை இல்லறத்தார் காணுதல் தலையாயது என்பதாம்.

ஈசன் திருநீற்று வடிவத்தில் அருவப் பொருளாய் விளங்கி அருள்புரிபவன் என்னும் மெய்ம்மை “கைப் பயந்த நீற்றான்” என்னும் தொடரால் உணர்த்தப் பெற்றது.

504. வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகில்
துளக்கில் கபாலீச் சரத்தான் தொல் கார்த்திகைநாள்
தளத்தேந் திளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: வளையலைக் கையில் அணிந்து மடப்பம் என்னும் விழுமிய கற்பின் வழி ஒழுகும் பண்புடைய மாதர்கள் விளங்குகின்ற சிறப்புடைய மயிலையின் கபாலீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனின் தொன்மையான கார்த்திகைத் தீபத் திருநாளில் சிறுமிகளும் மாதர்களும் விளக்குகளை வரிசையாக ஏத்திக் கொண்டாடும் திருவிழாவைக் காணாது, பூம்பாவாய்! போவாயோ! போகமாட்டாய்! எழுந்து வருவாய் என்றவாறு.

சிறப்புரை: அசைவு கொள்ளாத நிலைத்து மேவும் அருளைப் பொழிபவன் கபாலீச்சரத்தில் மேவும் பெருமான் என்பது துளக்கில் எனும் சொல் உணர்த்திற்று.

திருமாலும் பிரமனும் தேடிக் காண முடியாத வாறு புறத்தோற்றம் கரந்த ஈசன், பெருஞ் சோதித் திரட்சியாய்த் தோன்றிய பெருமான் ஆவார். அத்திருக் காட்சியை நினைவு கூர்தல் ஒட்டித் தொன்மைக் காலம் தொடங்கி நடைபெற்று வரும் விழாச் சிறப்பு

358 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

“துளக்கில் தொல் கார்த்திகை நாள்” எனக் குறித்தலும் கொள்க.

விளக்கின் பெருமை விளங்க திருவிழாவின் சிறப்புத் தோன்ற “விளக்கீடு” என்று உணர்த்தப் பட்டது.

துளக்கு - அசைவு. ஈடு - பெருமை.

505. ஊர்திரை வேலை உலாவும் உயர் மயிலைக் கூர்தரு வேல்வல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனில் கார்திரு சோலைக் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான் ஆர்திரை நாள் காணாதே போதியோ பும்பாவாய்.

தெளிவுரை: கடலலைகள் ஊர்ந்து சென்று உலவும் மயிலையில் உள்ள நெய்தல் நில மக்கள், கடலில் வாழும் பெரிய மீன்களைத் தம் கைவேல் கொண்டு தாக்கும் சேரியில், வளப்பமான பசுஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச்சரத்தில் அமர்ந்த ஈசனார் திருநாளாகிய ஆதிரை நாள் சிறப்பினைக் காணாது, பும்பாவாய், போவாயோ!

குறிப்பு: தற்போது திருக்கோயில் அமைந்துள்ள இடம் வேறானது (புதியதாகக் கட்டப்பட்டது) என்றும், திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் கடற்கரையில் விளங்கியது வேறு என்றும், வழங்கப் பெறும் வரலாற்று உண்மை காண்க.

சிறப்புரை: திருப்பாட்டு எண் 504இல், கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் தீபத்திருநாளும்; திருப்பாட்டு எண் 506இல், தை மாதத்தில் வரும் பூசத் திருநாளும் குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதனை ஒட்டி, இத் திருப்பாட்டு (எண் 505) மார்கழியில் வரும் திருவாதிரை நாள் திருவிழாப் பொலிவினைச் சுட்டுமாறு கொள்க.

ஆதிரையான் என்னும் திருநாமம் கொண்டு ஈசனைத் தொழும் சிறப்பு பாடல் எண் (2-44) 477இல் மேலும் காண்க.

506. மைப்பூசும் ஒண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பூசு நீற்றான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
நெய்ப்பூசும் ஒண்புழுக்கல் நேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: மை திகழும் ஒளிமிக்க கண்களை உடைய மடப்பம் என்னும் விழுமிய கற்பின் வழி ஒழுகும் பண்புடைய மகளிர் விளங்கும் மயிலையில், கையினால் பூசி அணியப்படும் திருநீற்றுத் திருமேனியனாகிய ஈசன், கபாலீச்சரத்தின்கண் அமர்ந்து விளங்குபவன். அப் பெருமானுக்கு நெய்வார்த்துக் கலந்து சோறு அளைந்து நைவேத்தியம் வழங்கும் தைப்பூச விழாவை நங்கையர்கள் கொண்டாடி மகிழ்ந்து விளங்க, பூம்பாவாய், அதனைக் காணாது போவாயோ!

சிறப்புரை: நெய்ச் சோறு பொங்கி, தைப்பூசத் திருநாளில் ஈசனுக்குப் படையல் செய்யும் சிறப்பு உணர்த்துதல் காண்க. இப்படையலை நங்கையர் செய்யும் தொண்டாக விளங்கியிருக்க, பூம்பாவை என்னும் நங்கையும் ஏனையோர் போன்று இத் தெய்வப் பணியைப் புரிய வேண்டும் என்பது குறிப்பால் உணர்த்துவதாம்.

507. மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
அடலானேறு ஊரும் அடிகள் அடிபரவி
நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: அகன்ற மடல் கொண்ட தென்னை மரங்கள் விளங்கும் மயிலையில் சிறப்பாகப் பொலிந்து

360 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

பெருவிழாவாகத் திகழ்வது மாசி மாதத்தில் நிகழும் கடலாடு விழாவாகும். அத்தகைய பெருவிழா காண்பவன், கபாலீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசன். அப் பெருமான் இடப வாகனத்தில் அமர்ந்து அருள் புரியும் அடிகள் ஆவர். அவர் திருவடியைப் பரவி நடனம் ஆடுதலும் காணுதலும் புரியாது, பூம்பாவாய், போவாயோ!

சிறப்புரை: மாசி மாதம், மகத்தின் திருநாளன்று ஈசன் எழுந்தருளி, ஆற்றின் கரைகளிலும் கடற்கரைகளிலும், தோப்புகளிலும் காட்சி முதலான சிறப்புகளைப் புரியும் பொலிவு இவண் உரைக்கப் பெற்றது.

508. மலிவிழா வீதி மடநல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழா கண்டான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனி உத்திரநாள்
ஒலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: விழாக்கள் நாளும் பெருகி வீதிகள்தோறும் மகளிர் திருத்தொண்டாற்றித் தோரணம், கோலம் முதலான அலங்காரங்கள் புனைந்து, சிறப்புறும் மயிலையில், பெரும் ஆரவாரம் விளங்கும் விழாக் களைக் கண்டு கபாலீச்சரத்தில் விளங்குபவன் ஈசன். தருப்பைப் புற்களால் காப்பிட்டுக் கொடியேற்றித் திருக்குளத்தோறும் பலியாக, அளிந்த அமுதக் கவளம் இட்டு வேதங்கள் மந்திரமாய் ஒலிக்க, முழவும் பறையும் மற்றும் இசை எழுப்பும் ஒலிகளும் நிறைந்து ஆரவாரம் செய்ய விளங்கும், பங்குனி உத்திரப் பெருவிழா காணாது, பூம்பாவாய், போவாயோ!

குறிப்பு: இத் திருப்பாட்டு பிரம உற்சவத்தை உணர்த்தியதாம்.

509. தண்ணா அரக்கன்தோள் சாய்த்துகந்த தாளினான்
கண்ணார் மயிலைக் கபாலீச் சரம் அமர்ந்தான்
பண்ணார் பதினெண் கணங்கள்தம் அட்டமி நாள்
கண்ணாரக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: தணிந்து விளங்கும் தன்மையற்ற இராவண
னுடைய தோளை நெரித்து மகிழ்ந்த ஈசன், கண்களுக்கு
இனிமையாக மயிலைக் கபாலீச்சரத்தில் அமர்ந்த
பெருமான் ஆவார். பண்ணின் இசைவல்ல
பதினெட்டு கணத்தினர் அப்பெருமானை வாழ்த்திப்
போற்றும் உண்ணாநோன்புடன் ஈசனைப் பூசிக்கும்
(சைவ சமய நெறி பாட்டு 17) அட்டமி நாள் விழா
நிகழ்ச்சியைக் கண்ணாரக் கண்டு களிக்காமல்
பூம்பாவாய், போவாயோ!

510. நற்றா மரைமலர்மேல் நான்முகனு நாரணனும்
உற்றாங்கு உணர்கிலா மூர்த்தி திருவடியைக்
கற்றார்கள் ஏத்தும் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
பொற்றாப்புக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: திருமாலும் பிரமனும் உற்றுத் தேடியும்
ஆங்கு உணர்தற்கு அரிய மூர்த்தியாகிய ஈசன்
திருவடியை, வேதம் வல்ல அந்தணர்கள் நாளும் ஏத்தக்
கபாலீச்சரத்தில் அமர்ந்திருப்பவன். அப்பெரு
மானுக்குப் பொன்னுஞ்சல் கொண்டு திருவிழா
எடுக்கும் காட்சியைக் காணாது, பூம்பாவாய்!
போவாயோ!

சிறப்புரை: திருக்கோயில்களில் பெருந்திருவிழாவாகி
விளங்கும் பிரம உற்சவம் நிறைவடைந்த பின்னர்,
பெருமானை ஊஞ்சற் பலகையில் அம்பிகையுடன்
எழுந்தருளச் செய்து, அலங்கார ஆராதனைகள் நடத்தி
வேதம் ஒதுதலும் புகழ்ப் பாடல்களை இசைத்தலும்

மரபு. இவ்வகையில் பொற்றாப்புத் திருநாளின் சிறப்பு உணர்த்துமாறு காண்க.

511. உரிஞ்சாய வாழ்க்கை அமனுடையைப் போர்க்கும்
இருஞ்சாக் கியர்கள் எடுத்துரைப்ப நாட்டில்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச் சரத்தான்றன்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

தெளிவுரை: சமணர்களும் சாக்கியர்களும் தூற்றி உரைப்பினும், அடர்த்தியான பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த கபாலீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானுக்குப் பெருஞ்சாந்தி விழா நடைபெறும் திருக்கோலக் காட்சியைக் காணாது, பூம்பாவாய், போவாயோ! எழுந்து வருக என்றவாறு.

சிறப்புரை: பிரம உற்சவங்கள் நிறைவுற்ற பின்னர் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் இவண் சுட்டப்பெற்றன. “மண்ணினிற் பிறந்தரர் பெறும் பயன் மதி சூடும் அண்ணலார் அடியார்தமை அழுது செய்வித்தல்” என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் கூறியவாறு திருப்பாட்டு 502இல், அடியார்க்கு “அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ” என்று வினவிய திருஞானசம்பந்தரின் கூற்று, எடுத்த பாட்டாகக் கொண்டு ஏத்தப்படுவதாம். அத் திருப்பாட்டில் குடத்திற்குள் இருந்த எலும்பும் சாம்பலும் வடிவுபெற்றது. அடுத்த இருநான்கு பாட்டுக்களில் பன்னிரண்டு ஆண்டு வயது நிரம்பிய பெண்ணென உருவாகி, தொடுத்த திருப்பாட்டு 510ம் நிறைய, இத்திருப்பாட்டு (எண் 511) எழுந்த நிலையில், பூம்பாவை உயிர் பெற்று வெளித் தோன்றினள்.

திருப்பாட்டு 503இல் ஓணம், 504இல் கார்த்திகை, 505இல் ஆதிரை, 506இல் பூசம், 507இல் மகம், 508-இல்

உத்திரம் ஆகியன விண்மீன்களைக் கணக்கிட்டு நடத்தும் விழாக்களும், திருப்பாட்டு 509இல் அட்டமி நாள் கணக்கில் வைத்துத் திதி அமைப்பில் செய்யப்படும் விழாக்களும் உணர்த்தப் பெறுதல் காண்க. இத் திருவிழாக்கள், திருக்கோயிலில் மட்டும் அன்றி, இல்லங்கள்தோறும் நடந்தப்பெறும் (கார்த்திகை, பூசம், உத்திரம், திருவாதிரை, திருவோணம், சஷ்டி, பெளர்ணமி முதலானவை) விழாக்களும் கொள்க.

கருஞ்சோலை - அடர்த்தியான சோலை.

512. கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழால்
ஞானசம் பந்த னலம்புகழ்ந்த பத்துமவல்லார்
வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: சோலைகள் சூழ்ந்த கபாலீச்சரம் அமர்ந்துள்ள ஈசனைப் போற்றிப் பூம்பாவையின் பொருட்டுச் செந்தமிழ்ப் பாட்டாக, ஞானசம்பந்தர் சொன்ன நலம்புகழ்ந்த இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், உயர்ந்த பேறாகிய முத்திச் செல்வத்தைப் பெற்று விளங்கும் பெருந்தகையாளர்களுடன் கூடி இருப்பார்கள்.

184. திருவெண்காடு

தல விளக்கம்: காவிரி வடகரைத் தலம் IIஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. இந்திரன், வெள்ளை யானை வழிபட்டது.

கவாமி : வெண்காட்டு நாதர், சுவேதாரண்யேஸ்வரர்
அம்பிகை: பிரம வித்யா நாயகி

தல மரம் : வட ஆலமரம்

தீர்த்தம் : முக்குளம்

குறிப்பு: தீர்த்த மகிமையுடையது. அக்கினி தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம். இவ்வரிசையில் நீராடி இறைவனைத் தொழ பிள்ளைப் பேறு வாய்க்கும். தீய வினை நாடாது. திருப்பாட்டு எண் - 514 காண்க.

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

513. கண்காட்டு நுதலானும் கனல்காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டும் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டும்
கொடியானே.

தெளிவுரை: ஈசன், நெற்றிக் கண்ணுடையவன்; கையில் நெருப்பு ஏந்தியவன்; ஒரு பாகத்தில் உமாதேவியைக் கொண்டு விளங்குபவன்; சடையில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவன்; இசைபாடும் தன்மையன். அப் பெருமான் பயிர்விளங்கி வளர்வதற்குக் காரணமாகும் நீரைப் போன்று மன்னுயிர்களுக்கு வளந்தரும் பரம் பொருளானவன். அவன் இடபக் கொடியுடைய வனாய் வெண்காட்டில் வீற்றிருக்கும் இறைவன்.

514. பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயறவேண்டா ஒன்றும்
வேயனவே தோளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம்
தீவினையே.

தெளிவுரை: மூங்கிலைப் போன்ற தோள் உடைய உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்ட வெண்காட்டு

நாதரின் திருத்தலத் தீர்த்தமாக விளங்கும் முக்குள நீரில் தோய்ந்து நீராடுபவர்களுக்குத் தீய வினைகள் சாராது; பேய் நாடாது; அஞ்ஞானம் நீங்கும்; புத்திரப் பேறு உண்டாகும்; மற்றும் வேண்டிய வரங்களைப் பெறுவார்கள். இவற்றைக் குறித்து எவ்வகையான சந்தேகமும் இல்லை.

இது வழிபாட்டின் பயனை உணர்த்திற்று. திருத்தலத்தின் சிறப்பும் உணர்த்துவதாயிற்று. தீர்த்த மகிமையும் காண்க.

515. மண்ணொடுநீர் அனல்காலாடு ஆகாய மதியிரவி
எண்ணில்வரும் இயமானன் இகபரமும் எண்திசையும்
பெண்ணினொடுஆண் பெருமையொடு சிறுமையுமான்
பேராளன்
விண்ணவர்கோன் வழிபடவெண் காடிடமாய்
விரும்பினனே.

தெளிவுரை: ஈசன், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், உயிர் ஆகிய அட்ட மூர்த்தி யாகிவன்; இம்மையும் மறுமையும் ஆகி, எண்திசையும் ஆனவன். அர்த்தநாரியென ஆணும் பெண்ணும் கலந்த வனாயும் பிறர் பெருமையாகவும் சிறுமையாகவும் சொல்லும் பேராளனாய் விளங்குபவனாகிய அப்பெருமான், இந்திரன் வழிபாடு செய்த வெண்காட்டை இடமாகக் கொண்டு விளங்குபவன்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தில் இந்திரன் ஈசனை வழிபட்ட சிறப்பு குறிக்கப்பட்டது காண்க.

516. விடமுண்ட மிடற்றண்ணல் வெண்காட்டின் தண்புறவின்
மடல்விண்ட முடத்தாழை மலர்நிழலைக் குருகென்று

தடமண்டு துறைக்கெண்டை தாமரையின் பூமறையக்
கடல்விண்ட கதிர்முத்த நகைகாட்டும் காட்சியதே.

தெளிவுரை: திருநீலகண்டனாக விளங்கும் ஈசன் விளங்குகின்ற வெண்காட்டின் மலர்ச் சோலையில், மடல் அவிழ்ந்த தாழையின் நிழலைக் கண்டு நீர் நிலையில் வாழும் கொண்டை மீன்கள், தம்மைக் கொத்திச் செல்லும் குருகுகள் என்று அஞ்சி, நடுக்கம் கொண்டு தாமரைப் பூவின் இடை சென்று ஒளிந்து கொள்ள, அதனைக் காணும், கடலிலிருந்து வெளி வந்த முத்துகள், நகைப்பது போன்று காட்சியுடையது ஆகும்.

சிறப்புரை: இத்திருப்பாட்டு மனத்தில் ஏற்படும் விகாரங்களால் உண்டாகும் அயர்ச்சியன்றி உண்மையான அச்சம் ஏதும் இல்லை என உணர்த்திற்று.

517. வேலைமலி தண்கானல் வெண்காட்டான் திருவடிக்கீழ்
மாலைமலி வண்சாந்தால் வழிபடுநன் மறையவன்றன்
மேலடர்வெங் காலனுயிர் விண்டபினை நமன்தூதர்
ஆலமிடற் றானடியார் என்றடர அஞ்சுவரே.

தெளிவுரை: கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த வெண்காட்டு நாதன் திருவடியை மலர் தூவி வழிபட்ட மார்க்க கண்டேயரின் உயிரைக் கவர வந்த காலன் உயிரைப் போக்கிய பின்னர், காலனுடைய தூதர்கள் சிவனடியார்பால் அணுகுவதற்கு அஞ்சுவர்.

வேலை - கடல். ஆலமிடற்றான் அடியார் - சிவனடியார்.

518. தண்மதியும் வெய்யரவும் தாங்கினான் சடையினுடன்
ஒண்மதிய நுதலுமையோர் கூறுகந்தான் உறைகோயில்
பண்மொழியால் அவனாமம் பலஓதப் பசங்கிள்ளை
வெண்முகில்சேர் கரும்பெணைமேல் வீற்றிருக்கும்
வெண்காடே.

தெளிவுரை: குளிர்ந்த சந்திரனும், கொடிய நாகமும் சடையில் தாங்கிய ஈசன், உமாதேவியை ஒரு கூறாகக் கொண்டுள்ளவன். அப்பெருமான் உறையும் கோயில் ஈசன் திருநாமத்தை ஓதக் கேட்ட கிளிகள் மரத்தின் மீது அமர்ந்து ஓதும் பான்மையது வெண்காடு.

அவன் நாமம் - ஐந்தெழுத்து, சிவன் நாமம்.

519. சக்கரமாற்கு ஈந்தானும் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்
அக்கரைமேல் அசைத்தானும் அடைந்தயிரா வதம்பணிய
மிக்கதனுக்கு அருள்கரக்கும் வெண்காடும்

வினைதுரக்கு

முக்குளநன் குடையானு முக்கணுடை யிறைவனே.

தெளிவுரை: சக்கரப்படையைத் திருமாலுக்கு வழங்கிய வனும், சலந்தராசரனை வதை செய்தவனும், எலும்பு மாலையை உடையவனும், தன்னை வழிபட்ட ஐராவதம் என்னும் யானைக்கு அருள் புரிந்தவனும், வெண்காடு என்னும் தலத்திற்கும் அத்தலத்தில் விளங்கும் முக்குளநீர் என்னும் தீர்த்தத்திற்கும் உரிய வனும் ஆகிய பெருமான் முக்கண்ணுடைய இறைவனே ஆவான்.

சிறப்புரை: இத்திலத்தில் பூசித்துப் பேறு பெற்ற ஐராவதமும், தீர்த்தமாக விளங்கும் முக்குள நீரும் இத் திருப்பாட்டு உணர்த்திய தலச்சிறப்பு காண்க.

அக்கரை மேல் அசைத்தான் - எலும்பு மாலை அணிந்தான்.
அக்கு - எலும்பு, உருத்திராக்கம்.

520. பண்மொய்த்த இன்மொழியாள் பயமெய்த மலைஎடுத்த
உண்மத்தன் உரநெரித்தன் றருள்செய்தான்

உறைகோயில்

கண்மொய்த்த கருமஞ்ஞை நடமாடக் கடல்முழங்க
விண்மொய்த்தபொழில்வரிவண் டிசைமுரலும்

வெண்காடே

தெளிவுரை: பண்போன்ற இனிய மொழியாளாகிய உமாதேவி அச்சம் கொள்ளுமாறு கயிலையைப் பெயர்த்த இராவணனுக்கு அருள்செய்த ஈசன் உறையும் கோயில், நீல மயில் ஆடவும், கடல் முழங்கி ஒலிக்கவும் பொழிலில் உள்ள வண்டுகள் இசைபாடும் வெண்காடு ஆகும்.

உண்மத்தன் - இராவணன்.

521. கள்ளார்செங் கமலத்தான் கடற்கிடந்தான் எனஇவர்கள்
ஒள்ளாண்மை கொளற்கோடி உயர்ந்தாழ்ந்தும்

உணர்வரியான்

வெள்ளாணை தவம்செய்யு மேதகுவெண் காட்டானென்று
உள்ளாடி உருகாதார் உணர்வுடைமை யுணரோமே.

தெளிவுரை: தேன் துளிர்க்கும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும், பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டு இருக்கும் திருமாலும் ஆகிய இவர்கள், தாம் பெரியவர் என்று அறியும் நாட்டத்தால் வானத்தில் உயர்ந்து சென்றும் பாதளத்தில் தாழ்ந்து சென்றும் உணர்வதற்கு அரியவனாய் விளங்கியவன் ஈசன். அப்பெருமானை வெள்ளை யானை தவம் செய்து போற்ற அருள்புரிந்த வெண்காட்டு நாதனே, என்று தியானம் செய்து உருகி நிற்காதது என்னே! அவ்வாறு உருகாதவர்கள் உணர்வுடையவர் ஆகமாட்டார்கள்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தின் சிறப்புத் தோன்ற வெள்ளை யானை பூசித்துப் பேறு பேற்ற சிறப்பு உணர்த்தப் பெற்றது.

உள்ளாடி - உள்ளத்தால் ஒன்றி பக்தியில் திளைத்துக் கசிந்து உருகுதல்.

522. போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டுமொழி
 பொருளென்னும்
 பேதையர்கள் அவர்பிறிமின் அறிவுடையர் இதுகேண்மின்
 வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்திருவெண்
 காட்டான் என்று
 ஓதியவர் யாதுமொரு தீதிலர் என்று உணருமினே.

தெளிவுரை: பௌத்தர்களும் சமணர்களும் குதர்க்க
 மாகப் பொருள் கூறுபவராதலால் அவர்தம் உரை
 களைக் கொள்ளற்க. மெய்ஞ்ஞானம் வாய்க்கப்
 பெற்றவர்களே! இது கேளுங்கள். வேதத்தில் வல்ல
 மறையவர்கள் விரும்புகின்ற புகழ் பரவிய
 திருவெண்காட்டுநாதனே! என்று ஓதுபவர்களுக்கு
 எவ்விதமான தீதும் இல்லை என்று உணர்வீராக.

சிறப்புரை: திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன்
 திருநாமமாகிய திருவெண்காட்டு நாதன் என்னும்
 பெயர், தியானம் செய்யப்படும் திருப்பெயராக
 உணர்த்துதல் காண்க.

523. தண்பொழில்குழ் சண்பையர்கோன் தமிழ்ஞான
 சம்பந்தன்
 விண்பொலிவெண் பிறைச்சென்னி விகிர்தனுறை
 வெண்காட்டைப்
 பண்பொலிசெந் தமிழ்மாலை பாடியபத் திவைவல்லார்
 மண்பொலிய வாழ்ந்தவர் போய் வான்பொலியப்
 புகுவாரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: குளிர்ச்சியான பொழில் சூழ்ந்த சண்பை
 நகர் எனப் பெயர் தாங்கிய சீகாழியின் கோனாய்
 விளங்கும் தமிழ்ஞானசம்பந்தர், வெண்பிறைச் சந்தி
 ரனைச் சென்னியில் சூடிய விகிர்தன் உறையும் வெண்

காட்டைப் பண் பொலிந்த செந்தமிழ் மாலையாய்ப்
பாடிய இத் திருப்பதிகத்தினை ஓதவல்லவர்கள்,
இம்மையில் பூவுலகம் பொலியுமாறு எல்லாச் சிறப்பு
களும் பெற்று வாழ்ந்து, வானுலகம் பொலிவுறுமாறு
அடைவார்கள்.

சிறப்புரை: இத்திருப்பதிகத்தை உரைப்பவர்கள் வானுல
கத்திற்குச் சிறப்பினை ஏற்படுத்துவர் என்று உணர்த்தப்
பெறுவது காண்க.

செந்தமிழ் மாலை - செம்மையுறும் ஈசன் புகழைப் புகலும் தமிழ்
மாலை.

185. சீகாழி

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

524. பண்ணி னேர்மொழி மங்கை மார்பலர்
பாடி யாடிய வோசை நாள்தொறும்
கண்ணி னேரயலே பொலியும்
கடற்காழிப்
பெண்ணி னேரொரு பங்கு டைப்பெரு
மானை எம்பெரு மான்என்று என்று உன்னும்
அண்ண லாரடியார் அருளாலும்
குறைவிலரே.

தெளிவுரை: பண்ணின் இசை போன்று இனிமையாக
மொழி பயிலும் மங்கையர்கள் பலரும் பாடி ஆடி
எழுப்புகின்ற ஓசையானது, நாள்தொறும் பொலிந்து
விளங்குகின்ற சிறப்புடையது கடல் சூழ்ந்த காழிப்பதி.

அத் திருப் பதியின்கண் உமாதேவியை ஒரு பாகமாகக் கொண்டு விளங்கும் பெருமானை, எமக்கு அருள் செய்து காக்கும் பிரான் என்று எல்லாக் காலங்களிலும் எண்ணி மகிழ்கின்ற அண்ணலின் அடியவர்கள், அருள் நிரம்பப் பெற்று, குறைவற்றவர்களாகத் திகழ்வார்கள்.

சிறப்புரை: ஈசனை, மனமாரத் தொழுது நிற்கும் மெய்யடியார்கள் சித்தம் சிவன்பால் உள்ளமையும், அவர்கள் அந்தராத்மா எல்லாக் காலத்திலும் அரனின் திருக்கழலைத் தியானம் செய்து கொண்டு ஒளிரும் மாண்பும், “என்று என்று உன்னும்” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று. அண்ணலாரின் அடியவர்கள் உலகப் பற்றற்றவராயினும், செல்வத்தின் வளத்தை அவனருளால் பெற்றுள்ள தன்மையும், அருள் வண்ணத்திலும் குறைவற்றவர்களாய் விளங்கி, உயிர்களுக்கு நன்மை செய்பவர்கள் என்று உணர்த்தும் வகையில், “அருளாலும் குறைவிலர்” என்னும் சொற்றொடர் உணர்த்திற்று.

525. மொண்ட லம்பிய வார்தி ரைக்கடல்
மோதி மீதெறி சங்க வங்கமும்
கண்ட லம்புடைகுழ வயல்சேர்
கலிக்காழி
வண்ட லம்பிய கொன்றை யானடி
வாழ்த்தி யேத்திய மாந்தர் தம்வினை
விண்ட லங்கெளி தாமதுநல்
விதியாமே.

தெளிவுரை: கடல் அலைகள் மோதி எறிய, சங்குகள் அலைகள் வாயிலாகத் தாழைகள் சூழ்ந்த வயல்களில் சேரும் பதிவளம் பெருகும் காழியாகும். அப் பதியின்

கண், வண்டுகள் ஒலி செய்யக் கொன்றை மாலை அணிந்த ஈசன் திருவடியை, வாழ்த்தி ஏத்திய மாந்தர்தம் வினையாயின நீங்குவது எளிதாகும். அப்பதியின் தெய்வத் தன்மை ஆங்கு எல்லாக் காலங் களிலும் நல்விதியைப் பெருகச் செய்யும்.

சிறப்புரை: தீவினை எளிதாக நீங்குதலும், நல்வினை நனிப்பெருகி ஆதலும் ஈசன் அருள்வண்ணத்தை ஒதும் சீராய் விளங்கிற்று.

கண்டல் - தாழை. வண்டலம்பிய - வண்டுகள் ஒலிக்கும். விண்டல் - நீங்குதல்.

526. நாடெ லாமொளி யெய்த நல்லவர்
நன்றும் ஏத்தி வணங்கு வார்பொழிற்
காடெ லாமலர் தேன்துளிக்கும்
கடற் காழித்
தோடு லாவிய காது ளார்கரி
சங்கவெண்குழை யானென்று என்றுஉன்னும்
வேடங் கொண்டவர்கள் வினை
நீங்கலுற்றாரே.

தெளிவுரை: நாடெல்லாம் புகழ் அடைந்து பெருகவும் நல்ல தன்மை உடையவர்களாய் நல்வினையால் ஏத்தி வணங்கப் பொழில் சூழும் காடுகளில் உள்ள மலர்கள் தேன் விளங்கத் திகழவும் விளக்குவது கடல் சூழ்ந்த காழிப் பதி. அப் பதியில் வீற்றிருக்கும் பெருமான் தோடும், சங்க வெண்குழையும் அணிந்திருப்பவன். எல்லாக் காலத்தில் மனம் ஒன்றி அப் பெருமானை நினைப்பவர்கள், திருநீறு அணிந்த கோலத்தினராய் விளங்குவார்கள். அவர்கள் வினை நீங்கியவர் ஆவார்கள்.

527. மையி னார்பொழில் குல நீழலில்
 வாசமார்மது மல்க நாடொறும்
 கையின் ஆர்மலர் கொண்டெழுவார்
 கலிக்காழி
 ஐய னேஅர னேயென் றாதரித்
 தோதி நீதியு ளேநி னைப்பவர்
 உய்யு மாறுலகில் லுயர்ந்தா ரின்
 னுள்ளாரே.

தெளிவுரை: பசுமையான பொழிலில் நறுமணமும்
 தேனும் பெருகி விளங்கும் மலர்களை நாள்தோறும்
 பறித்துப் பக்தியுடன் விளங்குகின்ற காழிப்பதியில்,
 ஐயனே! அரனே! என்று கசிந்துருகி ஈசன் திரு
 நாமத்தை ஒதி, விதிப்படி நினைத்து வழிபடுபவர்கள்,
 பிறவி எடுத்ததன் பயனாய் உய்தி பெறும் நெறியில்
 உயர்ந்து விளங்குபவர்களுடன் இருப்பவர் ஆவர்.

528. மலிக டுந்திரை மேல்நி மிர்ந்தெதிர்
 வந்து வந்தொளிர் நித்திலம் விழக்
 கலிக டுந்தகையார் மருவும்
 கலிக்காழி
 வலிய காலனை வீட்டி மாணிதன்
 இன்னு யிரளித் தானை வாழ்த்திட
 மெலியும் தீவினைநோ யவைமேவு
 வார்வீடே.

தெளிவுரை: பெருகிச் சேர்ந்து வீசும் கடுமையான கடல்
 அலைகள் வந்து முத்துக்களைக் குவிக்கத் துன்பம் தரும்
 வறுமையை மாற்றி, வளம் திகழும் சிறப்புடையது
 காழிப்பதி. அப்பதியில் வீற்றிக்கும் பெருமான், வலிமை
 மிக்க காலனை வீழ்த்தி மாய்த்து, மார்க்கண்டேரியன்
 உயிரைக் காத்தவன். அவ் இறைவனை வாழ்த்திடத்
 தீவினை அகலும்; முத்திப்பேறு வாய்க்கும்.

529. மற்றுமீவ் உலகத்து னோர்களும் வானு
 னோர்களும் வந்து வைகலும்
 கற்ற சிந்தையராய்க் கருதும்
 கலிக்காழி
 நெற்றி மேலமர் கண்ணி னானை
 நினைந்தி ருந்திசை பாடு வார்வினை
 செற்றமாந் தரெனத் தெளிமின்கள்
 சிந்தையுளே.

தெளிவுரை: இவ் உலகத்தில் உள்ளவர்களும் மற்றும்
 வானுலகத்தவர்களும் வந்து நாஸ்தோறும் ஈசனை
 வழிபடும் சிந்தையுடையவராகச் செய்வது கலிக்காழி
 என்னும் பதி. அப் பதியில் விளங்கும் முக்
 கண்ணனைப் போற்றி இசைபாடுகின்றவர்கள் வினை
 மாயும். இதனை நன்கு தேர்ந்து மனத்திற் கொள்ளு
 மின் என்பதாம்.

530. தான லம்புரை வேதிய ரொடு
 தக்க மாதவர் தா஁்தொ ழுப்பயில்
 கானலின் விரைசேர் விம்மும்
 கலிக்காழி
 ஊனு ளாருயிர் வாழ்க்கை யாயுற
 வாகி நின்றவொ ருவனேயென்று
 ஆனலங் கொடுப்பார் அருள்வேந்தர்
 ஆவாரே.

தெளிவுரை: நன்நலமும் பெருமையும் திகழும் வேதம்
 வல்ல அந்தணர்கள் மற்றும் தவவேந்தர்கள் தொழக்
 கானலின் நன்மணம் சேர்ந்து அழகுடன் விளங்குவது
 காழிப்பதி. அப் பதியில் விளங்கும் பெருமானுக்கு,
 ஊனுள் உயிராக விளங்குபவன் ஈசனே என்னும்
 கருத்தில் தேர்ந்து, பசுக்களிலிருந்து பால், தயிர்

முதலான பஞ்சகவ்வியங்களைப் பூசனைக்குத் தருபவர்கள் அருளின் வேந்தராய்த் திகழ்வார்கள்.

ஆன்நலம் - பஞ்சகவ்யம்.

531. மைத்த வண்டெழு சோலை யாலைகள்
சாலி சேர்வயல் ஆர வைகலும்
கத்து வார்கடல் சென்றுலவும்
கலிக்காழி
அத்த னேயர னேய ரக்கனை
யன்ற டர்த்துகந் தாயு எனகழல்
பத்த ராய்ப் பரவும் பயனீங்கு
நல்காயே.

தெளிவுரை: கரிய வண்டுகள், சோலைகளிலும், கரும் பாலைகளிலும் சாலிசேர் வயல்களிலும் பொருந்தி, யாண்டும் ஒலி எழும் கடலின் ஒலியுடன் சேர்ந்து விளங்குவது, காழிப்பதியாகும். அப் பதியில் விளங்கும் அரனே! அரக்கனாகிய இராவணனை அடர்த்து உகந்த பெருமானே! பக்தராக உனது திருவடியைப் பரவிப் போற்றவும் இப்பிறவியில் அருள் புரிவீராக.

532. பரும ராமொடு தெங்கு பைங்கத
லிப்ப ருங்கனி யுண்ண மந்திகள்
கருவரா லுகளும் வயல்குழ்
கலிக்காழித்
திருவி னாயக னாய மாலொடு
செய்ய மாமலர்ச் செல்வ னாகிய
இருவர் காண்பரியான் எனஏத்துதல்
இன்பமே.

தெளிவுரை: பருமையான மரங்களும், தென்னை, வாழை மரங்களும் மருங்கு இருக்க, மந்திகள் கனிகளை உண்ணவும், வரால் மீன்கள் வயல்களில் குழ்ந்து

விளங்குவது காழிப்பதி. திருமகளின் நாயகனாகிய திருமாலும் பிரமனும் ஆகிய இருவரும் காண்பதற்கு அரியவனாகிய பெருமானே! என்று அவ் இறைவனை ஏத்தி வழிபடுதல் இன்பம் ஆகும்.

533. பிண்டம் உண்டுமூல் வார்களும் பிரி
யாது வண்துகி லாடை போர்த்தவர்
கண்டு சேரகிலார் அழகார்
கலிக் காழித்
தொண்டை வாயுமை யோடும் கூடிய
வேட னேகட லைப்பொடி யணி
அண்ட வாணன்என் பார்க்கு அடையா
அல்லல் தானே.

தெளிவுரை: நீண்ட துகிலையுடைய சாக்கியர்களும், சமணர்களும் கண்டு வணங்காதவராய்ப் புறத்தே இருக்க, அழகிய தன்மையும் விழாக்களின் ஆரவாரம் முழங்குகின்ற சிறப்பும் உடைய காழிப் பதியில், ஈசனார்க்குத் தொண்டு செய்து மகிழும் பாங்குடைய உமாதேவியோடு வேடுவனாய்த் திருக்கோலம் தாங்கியும், சுடலைப் பொடியணிந்தும் விளங்கும் அண்டர் நாயகனே! என்று துதிப்பவர்களுக்கு அல்லல் இல்லை.

534. பெயரெனும்இவை பன்னி ரண்டினும்
உண்டெனப் பெயர் பெற்ற வூர்திகழ்
கயலுலாம் வயல்குழந் தழகார்
கலிக்காழி
நயன டன்கமூல் ஏத்தி வாழ்த்திய
ஞான சம்பந்தன் செந்த மிழ்உரை
உயருமா மொழிவார் உலகத்து
உயர்ந்தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: பெயர் என்று பன்னிரண்டு உண்டு எனும் சிறப்பினைப் பெற்ற ஊர், கயல் உலவும் வயல் சூழும் அழகிய, ஆரவாரமும் எழுச்சியும் மிக்க காழிப்பதியாகும். அப்பதியில் மேவும் அருள் வழங்கும் திருநடம் புரியும் ஈசன் கழலை ஏத்தி வாழ்த்திய ஞானசம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பதிகத்தை, உயர்ந்த சொல்லாகக் கொண்டு மொழிபவர்கள், உலகத்தில் உயர்ந்த பெருமக்களாகத் திகழ்வார்கள்.

உயரு மா மொழி - வேதத்திற்கு ஒப்ப விளங்கும் சிறப்புடைய மொழியாதலும் அதன் தன்மையில் மொழிதலும்.

186. திருஆமாத்தார்

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 180 காண்க.

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

535. குன்றவார்சிலை நாணராவரி வாளிகூர்எரி
காற்றின் மும்மதில்
வென்றவாறு எங்ஙனே விடையேறும்
வேதியனே
தென்றலார்மணி மாடமாளிகை குளிகைக்கெதிர்
நீண்ட பெண்ணைமேல்
அன்றில் வந்தணையும் ஆமாத்தார்
அம்மானே.

தெளிவுரை: இடப வாகனத்தில் வீற்றிருந்து அருள் புரியும் வேதநாயகனே! தென்றல் சேர்ந்த இனிமையான காற்று மாடமாளிகையின்மேல் தளத்தில் தவழ்ந்து மேவ, எதிர்ப்புறத்தில் நீண்டு வளர்ந்த பனைமரத்தின் மீது அன்றில் பறவை சார்ந்து

378 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

அணைந்து மகிழும் இயல்புடைய ஆமாத்தூரில்
வீற்றிருக்கும் இறைவனே! மேருமலையை நெடிய
வில்லாகவும், வாசுகி என்னும் அரவத்தை நாண்
ஆகவும், அக்கினியும், வாயுவும் கூர்மையாக விளங்கும்
அம்பாகவும் கொண்டு, மும்மதில்களை வென்று
எரித்தது எவ்வாறு?

இத் திருப்பாட்டு ஈசன், முப்புரத்தை எரித்த
சிறப்பினை வியந்து போற்றியது ஆகும்.

536. பரவி வானவர் தானவர்பல ருங்கலங்கிட
வந்தகார்விடம்
வெருவ உண்டுகந்த அருளென்கொல்
விண்ணவனே
கரவின்மாமணி பொன் கொழித்திழி
சந்துகாரகில் தந்துபம்பைநீர்
அருவி வந்தலைக்கும் ஆமாத்தூர்
ஆம்மானே.

தெளிவுரை: சுரத்தல் இல்லாத சிறந்த மணிகளும்,
பொன்னும் கொழித்து சந்தனம், கரிய அகில் ஆகிய
வற்றையும் தந்து, பம்பை என்னும் ஆற்றிலிருந்து நீர்
பெருகி வந்து சேரும் ஆமாத்தூரில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே! தேவர்களும், அசுரர்களும் மற்றும்
பலரும் கலங்குமாறு, பரவி வந்த கொடிய நஞ்சினைத்
தேவாதி தேவனே! யாவரும் வெருவி அஞ்சுமாறு
உட்கொண்டு, கண்டத்தில் நிறுத்திய அருள் என்
கொல்!

சந்து - சந்தனம்.

537. நீண்டவார்சடை தாழநேரிழை பாடநீறுமெய்
பூசி மாலயன்

மாண்ட வர்கடலை நடமாடு
மாண்பது என்
பூண்டகேழல் மருப்பராவிரி கொன்றைவாள்வரி
ஆமைபுணை
ஆண்ட நாயகனே ஆமாத்தூர்
அம்மானே.

தெளிவுரை: பன்றியின் கொம்பும், பாம்பும், விரிந்த கொன்றை மலரும், ஆமையின் ஓடும் ஆபரணமாகப் பூண்டு ஆட்கொள்ளும் நாயகனே! ஆமாத்தூரில் விளங்கும் அழகிய நாதனே! நீண்ட சடை முடி தாழ்ந்து விளங்கவும், உமாதேவியார் பாடவும், நீவிர் திருநீற்றினை மெய்யில் பூசி, மாலும் அயனும் மாண்ட சுடுகாட்டில் நடம் புரியும் மாண்புதான் என்கொல்!

சிறப்புரை: ஆறு கோடி நாராயணரும், நூறு கோடி பிரமர்களும் இருந்தனர் - மாண்டனர் என்னும் வரலாறு காண்க. “வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியும், தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய மாப்பேருழியும், நீக்கமும் நிலையும்...” என வரும் மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் காண்க. இச் சிறப்பினைக் குறிக்குமாறு “மாலயன் மாண்டவார் சுடலை” என உணர்த்தவதாயிற்று.

ஈசன் அணியும் ஆபரணங்கள், “முற்றலாமை இள நாகமோடு ஏனம் முளைக் கொம்பு” என முதல் திருமுறை - 1ஆவது பதிகம் பாடல் 2இல் குறித்தவாறு இத் திருப்பாட்டில் உரைத்தலும் காண்க.

கேழல் மருப்பு - பன்றியின் கொம்பு; அரா - பாம்பு.

538. சேலினேரவு கண்ணிவெண்ணகை மான்விழித்திரு
மாதைப் பாகம் வைத்து

ஏலமாதவ நீமுயல்கின்ற
வேடமிதென்
பாலினேர்மொழி மங்கைமார்நட மாடியின்னிசை
பாடநீள்பதி
ஆலைகுழ்கழனி ஆமாத்தூர்
அம்மானே.

தெளிவுரை: பால்போன்ற இனிமையான மொழி பேசும் மங்கையர்கள் நடனம் ஆடியும் இனிமையான பாடல் களைப் பாடியும் விளங்குகின்ற பதியானது, கரும் பாலை சூழ்ந்த கழனிகளை யுடைய ஆமாத்தூர் ஆகும். அப்பதியில் மேவும் ஈசனே! சேல் போன்ற கண்ணும், வெண்மையான பற்களும். மான் விழியும் உடைய உமா தேவியாரைப் பாகமாகக் கொண்டு, பொருந்திய தவத்தை யுடையவராய்த் திருக்கோலம் தாங்கியது என் கொல்!

சிறப்புரை: உமாதேவியின் திருவிழிச் சிறப்பு, தன் குஞ்சு களுக்குப் பார்வையால் அருள் வழங்கும் மீனின் இயல் பினைக் காட்டி, அத்தகையையுடைய அருட்சிறப்பு மன்னுயிர்க்கு வழங்கும் மாண்பு தோன்ற, சேல் உவமையும், மாதரின் மரபினை யொட்டி மான் விழியும் இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க. இத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தேவியின் திருநாமம் அழகிய நாயகி என்னும் குறிப்புத் தோன்ற உமாதேவியைத் “திரு மாது” எனச் சிறப்பித்தமையும் நோக்குக.

திரு - அழகு; நகை - பல்.

539. தொண்டர்வந்து வணங்கிமாமலர் தூவிநின்கழல்
ஏத்துவார்அவர்

உண்டியால் வீருந்த இரங்காதது
என்னைகொலாம்
வண்டலார்கழ னிக்கலந்து மலர்ந்த தாமரை
மாதர் வாள்முகம்
அண்டவாணர் தொழும் ஆமத்தூர்
அம்மானே.

தெளிவுரை: வண்டல் மண் பொருந்திய கழனிகளில்
கலந்து மலர்ந்த தாமரை போல் அழகிய முகத்தினை
உடைய மாதர்கள் தொழுது போற்றும் ஆமத்தூர்
வீற்றிருக்கும் நாதனே! தேவர்கள் தொழுதேத்தும் பெரு
மானே! திருத்தொண்டர்கள் வந்து வணங்கி மாமலர்
தூவி நின் கழலைச் சார்ந்திருக்க அவர்கள் பசிப் பிணி
யுற்று வருந்திய நிலையில் இரக்கம் கொண்டு அருள்
புரியாதது என் கொல்!

சிறப்புரை: திருத்தொண்டர்கள் பசிப் பிணிகொண்டு
வாடிய நிலையைக் கண்டுற்ற ஆளுடைய பிள்ளை
யார், மனம் வருந்தி ஈசனை வேண்டி முறையிட்ட
கருணைத் திறத்தை ஓர்க.

உண்டியால் - பசியுற்ற ஞான்று உணவு இன்மை காரணமாக, உணவு
வேண்டி. அண்டவாணர் - தேவர்கள்

540. ஓதியாரணம் ஆயநுண்பொருள் அன்றுநால்வர்முன்
கேட்க நன்னெறி
நீதியாலநிழல் உரைக்கின்ற
நீர்மையது என்
1 சோதியே கடரே கரும்பமர் கொன்றையாய்திரு
நின்றியூருறை
ஆதியே அரனே ஆமத்தூர்
அம்மானே.

382 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: சோதியாய் ஒளிப்பவனே! சுடராய் விளங்குபவனே! வண்டுகள் அமரும் கொன்றை மலர் சூடிய பெருமானே! திருநின்றியூர் என்னும் திருத் தலத்தில் உறையும் ஆதியே! அரனே! ஆமாத்தூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! சனகாதி முனிவர்களாகிய நால்வர் பெருமக்கள் முன்னின்று கேட்க, ஆலமரத்தின் நிழலில் வேதத்தின் நுண்பொருளாக விளங்கக்கூடிய தனை உரை செய்யும் மாண்புதான் என்னே!

சிறப்புரை: ஆளுடைய பிள்ளையார் இத்திருப்பாட்டு அருளிச் செய்த ஞான்று, காவிரியின் வடகரைத் தலமாக (19ஆவது திருத்தலம்) விளங்கும் திருநின்றியூரில் எருந்தருளியுள்ள எந்தையார்பால் சிந்தை சென்று இத் திருப்பாடலில் குறித்த தன்மை காண்க.

ஈசனை, சோதியாகவும் சுடராகவும் போற்றி அருளிச் செய்த திருக்குறிப்பில், “சோதியே, சுடரே சூழ் ஒளி விளக்கே” (பாடல் 456) என வரும் மாணிக்க வாசகர்தம் அமுத மொழியும், “திருவே என்செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர் நற் சோதி மிக்க உருவே (பாடல் 6-47) என வரும் திருநாவுக்கரசர் அருள் வாக்கும் காண்க.

ஆரணம் - வேதம். நால்வர் - சனகாதி முனிவர். நன்னெறி நீதி - ஞானநெறியின் மெய்நிலை.

541. மங்கைவாள்நுதல்மான் மனத்திடை வாடியுட
மணங்கமழ் சடைக்
கங்கையாள் இருந்த கருத்தாவது
என்னை கொலாம்
பங்கயமது வுண்டுவண்டிசை பாடமாமயில்
ஆட விண்முழவு

அங்கையால் அதிர்க்கும் ஆமத்தூர்
அம்மானே.

தெளிவுரை: தாமரை மலரில் உள்ள தேனை உண்டு வண்டு இடைபாட, மாமயில் ஆட, விண்ணில் மேகமானது முழுவொலி போல் அதிர்த்து ஒலி எழுப்பும் ஆமத்தூரில் வீற்றிருக்கும் நாதனே! அழகிய நெற்றி உடைய மான் போன்ற மங்கையாகிய உமாதேவியார், மனத்தில் வாட்டம் கொண்டு ஊடல் புரியுமாறு, நறுமணம் கமழ்கின்ற சடையில் கங்கை என்னும் நங்கை இருந்து மேவும் கருத்து என்கொல்!

பங்கயம் - தாமரை.

542. நின்றடர்த்திடும் ஐம்புலன் நிலையாத வண்ணம்
நினைந்துளத்திடை
வென்றடர்த் தொருபால் மடமாதை
விரும்புதல்என்
குன்றுளடுத்த நிசாசரன்திரள் தோள்இருபது
தானெரிதர
அன்றடர்த்து உகந்தாய் ஆமத்தூர்
அம்மானே.

தெளிவுரை: கயிலை மலையை எடுத்த இராவணனுடைய திரட்சியான இருபது தோளும் நெரியுற்றுத் துன்புறுமாறு அடர்த்து உகந்த ஆமத்தூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! ஐம்புலன்கள் மேவி அடர்த்துத் துன்பத்தில் சேர்க்கும் தன்மை உடைத்தமையால், அது நிலையாத வண்ணம், உறுதியுடன் வென்று விளங்கும் நீவிர், ஒரு பாகத்தில் மாதா விளங்குமாறு வரித்து விரும்பி இருத்தல் என்கொல்!

குன்று - கயிலை மலை; நிசாசரன் - இராவணன்.

384 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

543. செய்யதாமரை மேலிருந்தவ னோடுமாலடி
தேடநீள்முடி
வெய்ய வாரமுலாய் நிமிர்கின்ற
வெற்றிமை யென்
தையலாளோடு பிச்சைக்கிச்சை தயங்குதோலரை
யார்த்த வேடங்கொண்டு
ஐயம் ஏற்றுகந்தாய் ஆமாத்தார்
அம்மானே.

தெளிவுரை: உமாதேவியுடன், விளங்குகின்ற தோலை
உடையாகக் கொண்டு, பிச்சை ஏற்பதற்கு விரும்பி
ஆமாத்தாரில் வீற்றிருக்கும் நாதனே! செந்தாமரை
மேல் விளங்குகின்ற பிரமனும் திருமாலும், முடியும்
திருப்பாத மலரடியும் முறையே தேடியும் காணுதற்கு
ஒண்ணாதவனாய், ஆர்த்து எழும் பேரமுலாய் ஓங்கிய
வெற்றித் தன்மைதான் என்னே!

வெற்றிமை - எத்தன்மையினாலும் பிறரால் ஆற்ற இயலாத
தன்மையால் ஈசனுக்கே உரிய வெற்றி மிகும் செயல்.

544. புத்தர்புன்சம ணாதர்பொய்ம்மொழி நூல்பிடித்தலர்
தூற்றநின்னடி
பத்தர் பேணநின்ற பரமாய
பான்மையதென்
முத்தைவென்ற முறுவலாளுமை பங்கனென்றிமை
யோர் பரவிடும்
அத்தனே அரியாய் ஆமாத்தார்
அம்மானே.

தெளிவுரை: முத்தின் சிறப்பினை வெல்லும் வெண்
முறுவல் மேவும் உமாதேவியைப் பாகங்கொண்டு,
தேவர்கள் போற்றும் அத்தனே! அரியவனே!
ஆமாத்தார் அம்மானே! தம்மிடம் உள்ள நூலைக்
கொண்டு, பொய்ம்மொழியாற்றி நின் திருவடியைப்

பழித்துத் தூற்றினாலும், பக்தர்கள் பேணுகின்ற பரம் பொருளாய் விளக்குகின்ற சிறப்பு என்னே!

சிறப்புரை: ஈசன் அரியவனாய் விளங்குகின்ற எழில், இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க. இது அரியாய் என உரைக்கப் பெற்றது. இந்நெறியில் “அரியானை அந்தணர் தம் சிந்தையானை” எனத் திருநாவுக் கரசரும், “அரியானை அடியேற்கு எளியானை ஆரூரானை மறக்கலும் ஆமே” எனச் சுந்தரரும் அருளிச் செய்தமை காண்க. “அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க” என மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் நோக்குக.

அரி - கூர்மை, கண், சிவன், ஒளி, திருமால், சூரியன், நெருப்பு, நெருக்கம், வலிமை, அழகு, பொன், மலை.

545. வாடல் வெண்டலை மாலையார்த்து மயங்கிருள்ளரி
யேந்தி மாநடம்
ஆடல் மேய தென்னென்று ஆமாதூர்
அம்மானைக்
கோடல்நாகம் அரும்புபைம் பொழில் கொச்சை
யாரிறை ஞானசம்பந்தன்
பாடல் பத்தும்வல்லார் பரலோகஞ்
சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: கோடல் (வெண்காந்தள்) நாகம் ஆகிய மலர்கள் கொண்ட பசுமையான பொழில் திகழும் கொச்சைவயம் என்னும் சீகாழியின் நாதன் ஞானசம்பந்தர், தலைமாலை கொண்டு மயானத்தில் நெருப்பைக் கரத்தில் ஏந்திப் பேராடல் மேவியது என் கொல்! என்று ஆமாதூரில் வீற்றிருக்கும் நாதனைப்

386 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

பாடிய இத் திருப்பதிகத்தை ஓதவல்லவர்கள் ஈசன் உலகத்தில் சேர்ந்து விளங்குவார்கள்.

வேண்டலை மாலை - தலைமாலை.

187. திருக்களர்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 105ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. பராசரமுனிவர், துர்வாசமுனிவர், கால பைரவர் பூசித்துப் பேறு பெற்றது. இத்தலத்தின் வேறு பெயர்கள்: பாரிஜாதவனம், தருவனம், கற்பகவனம். துர்வாச முனிவருக்குப் பெருமான் நடனக்காட்சி தந்தது.

சுவாமி : களர்முளை நாதர், பாரிஜாதவனேஸ்வரர்

அம்பிகை : இளங்கொம்பன்னாள், அமுதவல்லி,
அழகேஸ்வரி

தீர்த்தம் : துர்வாசர் தீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம், ருத்ரதீர்த்தம்,
ஞான தீர்த்தம்

தல மரம் : பாரிஜாதம் (பவழமல்லி)

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

546. நீருளார்கயல் வாவினும்பொழில்
நீண்ட மாவயல்ஈண்டு மாமதில்
தேரினார் மறுகில்
விழாமல்கு திருக்களர்
ஊருளார்இடு பிச்சைபேணும்
ஒருவனையொளிர் செஞ்சடைம்மதி
ஆர நின்றவனே
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: நீர் நிலைகள் மிகுந்த கயல்களின் பெருக்கமும், குளங்கள், பொழில்கள், நீண்ட சிறப்பான வயல்கள் மிகுதியுடன், நீண்ட நெடிய மதில், தேர் செல்லும் வீதிகள் மற்றும் திருவிழாக்கள் மல்கும் திருக்களர் என்னும் ஊருள் மேவும் இறைவனே! பலி ஏற்கும் பெருமானே! ஒளிர்கின்ற செஞ்சடையில் சந்திரனை வைத்த நாதனே! நின்னை அடைக்கலமாகச் சார்ந்த அடியவர்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

குறிப்பு: அடைந்தார்க்கு அருள்நாதர் என்று சுவாமியின் திருப்பெயர் வழங்கப் பெறுதல் உண்டு.

மறுகு - வீதி.

547. தோளின் மேலொளி நீறுதாங்கிய
தொண்டர்வந்தடி போற்ற மிண்டிய
தாளினார் வளரும்
தவமல்கு திருக்களருள்
வேளினேர் விசயற்கருள்புரி
வித்தகா விரும்பும்அடியாரை
ஆளுகந் தவனே
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: திருத்தொண்டர்கள், தோளின்மீது நீறு அணிந்து திருவடி போற்ற, நெருங்கிய தொண்டு புரியும் திருவருள் மிக்கவர் வளரும் தவச் சிறப்புடைய திருக்களருள் மன்மதனை நிகர்த்த அழகுடைய விசயனுக்கு அருள் புரிந்த வித்தகனே! நின்னை விரும்பி ஏத்தும் அடியவர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை வழங்கி அருள் புரிந்த பெருமானே! நின்னை அடைந்து வழிபடுபவர்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

388 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: ஈசனை வழிபடும் போது மேலாடை நீங்கிய நிலையில் அதனை இடுப்பில் கட்டி வழிபடுதல் மரபு என்பது ஓர்க. அவ்வமயம் நெற்றியில் விளங்கும் திருநீறு போலத் தோளில் பொலியுமாறு அணிதலும் சைவ விதி ஆதலால் அத் திருக்கோலத்தை உணர்த்துகின்ற நெற்றியில் “தோளின் மேலொளி நீறு தாங்கிய தொண்டர்” என உணர்த்துதல் காண்க. இத்திருக் காட்சியை,

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையஎம்
மதியிலி மடநெஞ்சே
தேறு கின்றிலம் இனிஉனைச் சிக்கெனச்
சிவனவன் திரள்தோள்மேல்
நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும்
நெக்கிலை

என மணிவாசகர்பெருமான், ஈசனார் தோளில் பொலியும் திருநீற்றுச் சிறப்புத் தோன்ற உரைத்தல் காண்க. இத்திருப்பாட்டு அடியவர்கள் திருப்பொலிவு பற்றியது.

548. பாடவல்லநன் மைந்தரோடு
பனிமலர்பல கொண்டு போற்றிசெய்
சேடர் வாழ்பொழில்குழ்
செழுமாடத் திருக்களருள்
நீடவல்ல நிமலனே யடி
நிரைகழல்சிலம்பு ஆர்க்க மாநடம்
ஆடவல் லவனே
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: பண்ணின் இசையுடன் பாடவல்ல அடியவர்கள், மலர்கொண்டு தூவிப் போற்றும் பெரு மக்கள் ஆகியோர் வாழும் பொழில் சூழ்ந்த வளம்

மிக்க மாடமாளிகைகள் உடைய திருக்களருள்
வீற்றிருக்கும் நிமலனே! திருவடியில் விளங்கும் கழலும்
சிலம்பும் ஒலிக்கச் சிறப்பான நடனம் புரிய
வல்லவனே! நினை அடைந்து வணங்குபவர்களுக்கு
அருள்புரிவீராக.

549. அம்பினேர்தடங் கண்ணினாருடன்
ஆடவர்பயில் மாடமாளிகை
செம்பொ னார்பொழில்
சூழ்ந்தழகாய திருக்களருள்
என்புண்டதோர் மேனியெம்இறைவா
இணையடி போற்றி நின்றவர்க்கு
அன்பு செய்தவனே
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: அம்பு போன்ற கூர்மையான நோக்கு
உடையதும், விசாலமாக அகன்று விளங்கும் கண்களை
உடைய மகளிரும் ஆடவரும் பொலியும் மாட
மாளிகைகளும் அழகிய பொழில்களும் சூழ்ந்து
விளங்கும் திருக்களருள், எலும்பினை மாலையாகத்
திருமேனியில் தரித்த எம் இறைவனே! நின்
திருவடியைப் போற்றி நின்றவர்களுக்கு அன்பொடு
விளங்கி அருள் புரிந்தவனே! நினை அடைந்து
வணங்கியவர்க்கு அருள்வீராக.

550. கொங்குலாமலர்ச் சோலை வண்டினம்
கெண்டிமாமது உண்டுஇசைசெய்த்
தெங்கு பைங்கமுகம்
புடைசூழ்ந்த திருக்களருள்
மங்கை தன்னொடும் கூடியமண
வாளனேபிணை கொண்டொர் கைத்தலத்து
அங்கை யிற்படையாய்
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

390 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: சோலைகளில் விளங்கும் வண்டினம் மலர் களைக் கெண்டி தேன் உண்டு மகிழ்ந்து செய்யவும் தென்னையும் பாக்கு மரங்களும் பக்கத்தில் புடைசூழ விளங்கும் திருக்களருள் உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு விளங்கும் மணாளனே! ஒரு கரத்தில் மானும் மற்றொன்றில் மழுப்படையும் உடையவனே! நின்னை அடைந்து வணங்கியவருக்கு அருள் புரிவீராக.

பிணை - பெண் மான்.

551. கோலமாமயில் ஆலக்கொண்டல்கள்
சேர்பொழிற்குல வும்வயலிடைச்
சேலிளங் கயலார்
புனல்குழந்த திருக்களருள்
நீலமேவிய கண்டனேநிமிர்
புன்சடைப்பெரு மான்எனப்பொலி
ஆல நீழலுளாய்
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: அழகிய மயில்கள் ஆடவும் மேகங்கள் சேர் பொழில் விளங்கும் வயல்கள் இடையில் சேலும் கயலும் விளங்குகின்ற நீர் சூழ்ந்த திருக்களருள் நீல கண்டனாய்த் திகழ்பவனே! சடை விளங்கும் பெருமானாய் ஆல் நீழலில் வீற்றிருந்து அறமுரைத்த நாதனே! நின்னை அடைந்தவர்க்கு அருள்புரிவீராக.

552. தம்பலம்மறி யாதவர்மதில்
தாங்குமால்வரை யால்அழல்எழத்
திண்பலங் கெடுத்தாய்
திகழ்கின்ற திருக்களருள்
வம்பலர்மலர் தூவிநின்னடி
வானவர் தொழக் கூத்துகந்தபேர்

அம்பலத் துறைவாய்
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: இறைவன் திருமுன்னர், தமது ஆற்றல் பய
னற்றதாகும் என்பதை அறியாத அசுரர்கள் பகைத்து
நிற்க, அவர்களை, மூன்று கோட்டை மதில்களுடன்
எரிந்து சாம்பலாகுமாறு, மேருமலையை வில்லாகக்
கொண்டு செற்று, அடர்த்த பெருமானே! பெருமை
யுடன் திகழும் திருக்களருள், நறுமணம் பரவும் மலர்
தூவி நின்திருவடியை வணங்கிய மேன்மையாளர்கள்
காணுமாறு திருநடனம் புரிந்த அம்பல வாணனே!
நின்னை அடைந்தவர்க்கு அருள் புரிவீராக.

சிறப்புரை: துர்வாசமுனிவருக்கு ஈசன் திருநடனக்
காட்சியைத் தந்தருளிய திருத்தலத்தின் சிறப்பு இத்
திருப்பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள தன்மை காண்க.

மால் வரை - மேரு வில். வம்பு - மணம்.

553. குன்றடுத்தநன் மாளிகைக்கொடி
மாடநீடுயர் கோபுரங்கண்மேல்
சென்ற டுத்துயர்வான்
மதிதோயும் திருக்களருள்
நின்றடுத்தயர் மால்வரைத்திரள்
தோளினால்எடுத் தான்றன் நீள்முடி
அன்றடர்த் துகந்தாய்
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: குன்றனைய உறுதியும் உயர்வும் கொண்ட
மாட மாளிகைகளிலும் கோபுரங்களிலும் விளங்கும்
கொடிகள் வானத்தில் உள்ள சந்திரன்பால் தோயும்
சிறப்புடைய திருக்களரில், நின்று உயர்ந்து விளங்கும்
கயிலை மலையை எடுத்த இராவணனுடைய
தோளையும் நீண்ட முடிகளையும் தன் திருப்பாதத்

392 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தால் அடர்த்து விளங்கும் ஈசனே! நின்னை
அடைந்தவர்க்கு அருள் புரிவீராக.

மால்வரை - கயிலை மலை.

554. பண்ணியாழ்பயில் கின்றமங்கையர்
பாடலாடலொடு ஆரவாழ்பதி
தெண்ணி லாமதியம்
பொழில்சேரும் திருக்களருள்
உண்ணிலாவிய ஒருவனேஇரு
வர்க்குநின்கழல் காட்சி ஆரழல்
அண்ண லாயளம்மான்
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: பண்ணில் விளங்கும் யாழ் பயிலும் மங்கை
யரின் பாடலும் ஆடலும் பொருந்தி வாழ் பதியாய்த்
தெளிந்த நிலவின் ஒளியும் பொழிலும் சேரும் சிறப்
புடைய திருக்களருள், உள்ளிருந்து யாவிலும் நிலவும்
ஒருவனாகிய ஈசனாய், திருமால் பிரமன் ஆகிய
இருவருக்கும் சோதிப் பிழம்பாய்க் காட்சி நல்கிய
அண்ணலாகிய பெருமானே! நின்னை அடைந்து
வணங்கியவர்க்கு அருள் புரிவீராக.

555. பாக்கியம்பல செய்த பக்தர்கள்
பாட்டொடும்பல பணிகள் பேணிய
தீக்கியல் குணத்தார்
சிறந்தாருந் திருக்களருள்
வாக்கினான்மறை யோதினாய்அமண்
தேர்சொல்லிய சொற்களானபொய்
ஆக்கி நின்றவனே
அடைந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: பாக்கியம் செய்த பக்தர்கள் புகழ்ப் பாடல்
களைக் கூறித் துதித்துப் போற்ற வேதம் பயின்ற

மறையவர்கள், தீவளர்த்து வேள்வி செய்து, செம்மை புரியும் சிறந்த குணம் உடையவர்களாய்ப் பொலிய விளங்கும் திருக்களருள், சமணர் மற்றும் சாக்கியரின் சொற்களைப் பொய்யுரையாக்கி, திருவாயால் மறை ஒதி நின்ற பெருமானே! நினை அடைந்து வணங்குபவர்களுக்கு அருள்புரிவீராக.

தீக்கியல் - தீ வளர்த்து வேள்வி முதலான தெய்வீகக் கிரியைகளைப் புரிதல்.

556. இந்துவந்தெழு மாடவீதி
எழில்கொள்காழிந் நகர்க்கவுணியன்
செந்து நேர்மொழியார்
அவர்சேரும் திருக்களருள்
அந்தியன்னதொர் மேனியானை
அமரர்தம்பெரு மானைஞானசம்
பந்தன் சொல்லிவை பத்தும்
பாடத் தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: சந்திரனின் குளிர்ச்சி மிக்க வெண்மையான ஒளி சேர் மாடவீதியின் எழில் மிக்க காழி நகரில் மேவும் கவுணியர் மரபில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், செந்து என்னும் பண்ணிசை பாடும் மகளிர் சேரும் திருக்களருள், அந்திப்போது போன்ற செவ்வண்ண மேனியனாய் விளங்கும் தேவர்தம் பெருமானைச் சொன்ன இத் திருப்பதிகத்தை ஒதுதல் சிறந்த தவம் ஆகும்.

சிறப்புரை: தவமாதலும் தவத்தின் பயனை ஈட்டலும் ஆம்.

இந்து - சந்திரன், செந்து - ஒருவகைப் பண்.
அந்தி அன்னதொர் மேனி - சிவந்த திருமேனி.

188. கோட்டாறு

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 53ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. கோட்டாரம் என்று வழங்கப்படுகிறது. வெள்ளை யானை பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். சுய மகரிஷி வழிபட்டது.

சுவாமி : ஐராவதிஸ்வரர்

அம்பிகை: வண்டமர் பூங்குழலி, சுகந்தகுந்தளாம்பிகை

தல மரம் : பாரிஜாதம்

தீர்த்தம் : வாஞ்சியாறு, சூரிய தீர்த்தம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

557. கருந்தடங்கண்ணின் மாதராரிசை
செய்யக்காரதிர் கின்றபூம்பொழிற்
குருந்த மாதவியின்
விரைமல்கு கோட்டாற்றில்
இருந்தஎம்பெரு மானையுள்கி
யிணையடி தொழுது ஏத்துமாந்தர்கள்
வருந்து மாற்றியார்
நெறிசேர்வர் வானூடே.

தெளிவுரை: கருமையான விசாலமான கண்களை உடைய பெண்கள் இசை பாட, அடர்த்தியான மேகம் போன்ற பூம்பொழில் சூழக் குருந்த மரத்தில் மாதவிக் கொடி படர்ந்து நறுமணம் பரப்பி விளங்கும் கோட்டாற்றில் வீற்றிருக்கும் எம் ஈசனை நினைத்து, திருவடியை வணங்கி ஏத்துகின்ற மாந்தர்கள்

உலகத்தில் வருத்தம் அடையமாட்டார்கள்; வீடுபேறு அடைவதற்கு உரிய வழியாக ஞானம் கைவரப் பெறுவார்கள்.

558. நின்றுமேய்ந்து நினைந்து மாகரி
நீரொடும் மலர் வேண்டிவான்மழை
குன்றி னேர்ந்து குத்திப்
பணி செய்யும் கோட்டாற்றுள்
என்று மன்னிய எம்பிரான்கழல்
ஏத்தி வானரசு ஆளவல்லவர்
பொன்று மாற்றி யார்
புகழார்ந்த புண்ணியரே.

தெளிவுரை: நின்ற வண்ணம் விளங்கி மேவும் பெரிய யானை நீரும் மலரும் கொண்டு வானத்திலிருந்து ஈட்டிப் பூசித்துப் பணிந்த கோட்டாற்றுள், எக்காலத்திலும் பொலிவுடன் விளங்குகின்ற எம்பெருமான் திருக்கழலை ஏத்தி வழிபடுபவர், வானுலகை ஆளும் வல்லமை அடைவர்; அழிவு அற்றவராய் விளங்குவர்; புகழ் மிக்கவராயும் புண்ணியவான்களாயும் திகழ்வர்.

சிறப்புரை: ஐராவதம் எனப்படும் வெள்ளை யானை பூசித்துப் பேறு பெற்ற இத்திருத்தலத்தின் வரலாற்றை இத் திருப்பாட்டு குறித்துணர்த்தல் காண்க.

பொன்றுமாறு - அழிவுற்று மாய்தல்.

559. விரவி நாளும் விழாவிடைப்பொலி
தொண்டர்வந்து வியந்து பண்ணெயக்
குரவ மாரு நீழற்
பொழில் மல்கு கோட்டாற்றில்
அரவ நீள்சடை யானையுள்கிநின்று
ஆதரித்துமுன் அன்புசெய்துஅடி

பரவுமாறு வல்லார்
பழிபற்று அறுப்பாரே.

தெளிவுரை: நாள்தோறும் சிறப்பு மிக்க திருவிழாப் பொலிவு காண்கின்ற திருத்தொண்டர்கள் வந்து குழுமி, பண் மிகுந்த பாடல்களைப் பாடிப் பக்திப் பெருக்கில் திளைக்க, குரவ மலர்களின் மணம் கமழும் பொழில் சூழ்ந்த கோட்டாற்றில், அரவம் தரித்த நீண்ட சடையுடைய ஈசனை நினைத்து உருகி நின்று அன்புடன் திருவடியைப் பரவும் அடியவர்கள், பழியில்லாதவர்கள் ஆவார்கள். அவர்க்குப் பற்றுக்கும் செம்மையும் வாய்க்கும்.

சிறப்புரை: பிறர் செய்த குற்றங்கள், தம்மீது சுமத்தப் படும் பழியானது, தீவினைப் பயனால் நேரும் தன்மை உடையதாதலால், அத்தகைய வினைப் பகை நீங்கும் என்பது இவண் உணர்த்தப் பெற்றது.

அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் மனிதப் பிறப்பின் வழி அமையப் பெற்றதாயினும் அவை, நன்கு சீர்மை பெற வேண்டும் என்பதாலும் தனக்கு அதன் பயன் வாய்க்க வேண்டும் என்னும் காரணத்தாலும், வினைத் தொகுதியின் அச்சத்தாலும் அத்தகைய பற்று நேர்தலால், மேற்கண்ட குற்றங்கள், குறைபாடுகள், அச்சங்கள் ஆகியவற்றை அறுமாறு செய்யவல்லவன் ஈசனே ஆதலால், “பற்றுப்பாரே” என உணர்த்தப் பெற்றது.

560. அம்பினேர்விழி மங்கைமார் பலர்
ஆடகம்பெறு மாடமாளிகைக்
கொம்பினேர்துகி லின்கொடி
யாடு கோட்டாற்றில்
நம்பனேநட னேநலந்திகழ்
நாதனேயென்று காதல்செய்தவர்

தம்பி! னேர்ந்தறி யார்
தடுமாற் றவல் வினையே.

தெளிவுரை: அம்பு போன்ற கூரிய விழியுடைய மங்கையர் பலர் ஆடுகின்ற மாட மாளிகையும் உயர்ந்த கொம்புகளில் கொடிகள் விளங்கிப் பறக்கும் கோட்டாற்றின் சிவனே! நடனம் புரியும் நாதனே! என்று மொழிந்து பக்தி செய்தவர்களுக்கு, அஞ்ஞானத்தால் நிகழும் தடுமாற்றமும் இல்லை; வன்மை செய்யும் வினையால் நேரும் துன்பமும் இல்லை.

561. பழையதம்மடி யார்துதி செய்ப்பாரு
 ளோர்களும் விண்ணு ளோர்தொழக்
குழலு மொந்தை விழா
 ஒலிசெய்யும் கோட்டாற்றில்
கழலும்வண்சிலம் புமொலிசெயக்
 காணிடைக்கணம் ஏத்தஆடிய
அழகன் என்றெழுவார்
 அணியாவர் வானவர்க்கே.

தெளிவுரை: பழமையாய்த் தொண்டு செய்து வழிபாடு இயற்றி அடியவர்களாகிய செல்வர்களும் துதி செய்ய, இவ்வுலகத்தில் உள்ள மாந்தர்களும் தேவலோகத்தில் உள்ளவர்களும் தொழுது ஏத்த, குழலும் மொந்தையும் கொண்டு இன்னிசை எழுப்பி விழா நிகழும் சிறப்புடைய கோட்டாற்றில், ஈசன் நனி விளங்குகின்றான். அப் பெருமான், கழலும் சிலம்பும் ஒலிக்க, மயானத்தில் பேய்க்கணங்கள் இடையில் ஆடுகின்ற அழகன். அவனை ஏத்தி வணங்குபவர்கள் வானவர்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவார்கள்.

சிறப்புரை: பழவடியார்தம் சிறப்பு போற்றப்படுதல் காண்க. இவர்கள் பூரணமாய் ஞானம் பெற்றவர்

களாய் - ஞான பூர்ணமாய் விளங்குபவர்கள். இவர்தம் சிறப்பினைப் “பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர்,” “அந்தமிலா ஆனந்தம் பண்டைப் பரிசே பழுவடியார்க்கு ஈந்தருளும்,” “பரம்பரனே! உன் பழுவடியார் கூட்டம் அடியேன் காண ஆசைப்பட்டேன்” (திருவாசகம் 157, 183, 424) என மொழியும் மாணிக்க வாசகர் அமுத மொழியும் காண்க.

குழல் - இசைக் கருவி, புல்லாங்குழல், மொந்தை - கொட்டும் கருவி, முழவு.

562. பஞ்சின்மெல்லடி மாதர்ஆடவர்
பத்தர்சித்தர்கள் பண்புவைகளும்
கொஞ்சி யின்மொழியால்
தொழில்மல்கு கோட்டாற்றில்
மஞ்சனே மணி யேமணி மிடற்று
அண்ணலேயென் உள்நெகிழ்ந்தவர்
துஞ்ச மாற்றியார்
பிறவார்இத் தொன்னிலத்தே.

தெளிவுரை: பஞ்சுபோன்ற மென்மையான பாதங்களை உடைய மாதர்களும், ஆடவர்களும், பக்தர்களும், சித்தர்களும் ஈசன் திருப்புகழைப் போற்றி அன்பால் இசைத்து இனிய மொழிகளால் வழிபாடு நிகழ்வது கோட்டாறு. அத் திருத்தலத்தில் விளங்கும் நாதனை, மைந்தனே! நீலகண்டனே! என மனம் கசிந்து போற்றுபவர்கள், இறப்பு அடைய மாட்டார்கள்; சிவப்பேறு உடையவர்களாய்த் திகழ்ந்து, இவ்வுலகில் மீண்டும் பிறக்க மாட்டார்கள்.

பண்பு - ஈசன் திருப்புகழ்; கொஞ்சி - அன்பு கூர்தல்.
மஞ்சனே - மைந்தனே

563. கலவமாமயி லாளொர் பங்கனைக்
கண்டுகண்மிசை நீர்நெகிழ்த்திசை

குலவு மாறுவல்லார்
 குடிகொண்ட கோட்டாற்றில்
 நிலவுமாமதி சேர்சடையுடை
 நின்மலாவென உன்னுவாரவர்
 உலவு வானவரின்
 உயர்வாகுவது உண்மையதே.

தெளிவுரை: தோகையுடைய மயில் போன்ற சாயலை உடைய உமாதேவியைப் பாகங்கொண்ட ஈசனைக் கண்டு, கண்ணீர் மல்கக் கசிந்து உருகி வணங்கும் பக்தர்கள் குடிகொண்டு விளங்கும் கோட்டாற்றில், பிறை சூடிய சடையுடையவனே! நின்மலனே! என நினைத்து வழிபடுபவர்கள், மகிழ்வு கொண்டு உலவும் இயல்பினையுடைய தேவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த வராய் விளங்குவார்கள். இது சத்தியம்.

சிறப்புரை: இறைவனை, காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி வழிபடுதல் வேண்டும் என்னும் மாண்பு இத்திருப்பாட்டில் உணர்த்தப் பெற்றது. இந் நெறியில், “மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து உன் விரையார் கழற்கு என் கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர்துதும்பி வெதும்பி உள்ளம் பொய்தான் தவிர்த்து உன்னைப் போற்றி.” (திருவாசகம் 5) எனவும், “உள்ளம் தாள்நின்று உச்சியளவு நெஞ்சாய் உருகாதால் உடம்பு எல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா வெள்ளம் தான் பாயாதால்..” (திருவாசகம் 25) எனவும் உணர்த்தும் மாணிக்க வாசகர் அமுத மொழியும் காண்க.

கலவமாமயில் - தோகையுடைய மயில்.

564. வண்டலார்வயல் சாலியாலை
 வளம்பொலிந்திட வார்புனல்திரை
 கொண்டலார் கொணர்ந்து
 அங்குலவும்திகழ் கோட்டாற்றில்

தொண்டெலாந்துதி செய்யநின்ற
தொழிலனேகழ லால்அரக்கனை
மிண்டெலாந் தவிர்த்து
என்னுகந்திட்ட வெற்றிமையே.

தெளிவுரை: வண்டல் மண் விளங்கும் வயல்களில், நெல்லும் கரும்பும் வளம் பொலிய, நெடிய நீர்வளத்தை மேகமானது கொண்டு வந்து சேர்த்துத் திகழ்வது கோட்டாறு. அத் தலத்தில் தொண்டர்கள் துதி செய்து வழிபட, அருள் வழங்கும் தொழிலில் மேம்பட்டு விளங்கும் பெருமானே! உன் திருக்கழலால் இராவணனுடைய புன்மை கொண்ட வலிமையை நீக்கி, என்னை உகந்து ஏற்றது வெற்றிச் சிறப்பாகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் உகந்து அருள் செய்த தன்மையும் அடியவர் உகந்திருக்குமாறு செய்யும் அருள்திறமும் "என்னுகந்திட்ட வெற்றிமை" என்று உணர்த்தப் பட்டது. இந்நெறியினில், "தந்தது உன்றன்னைக் கொண்டது என்றன்னைச் சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்" என வரும் மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் (திருவாசகம் 395) நோக்குக.

565. கருதிவந்தடி யார்தொழுது எழ்க்
கண்ணனோடுஅயன் தேடஆனையின்
குருதி மெய்கலப்ப
உரிகொண்டு கோட்டாற்றில்
விருதினால்தம மாதுநீயும்
வியப்பொடும்உயர் கோயில்மேவிவெள்
எருதுஉகந் தவனே
இரங்காய் உனது இன்னருளே.

தெளிவுரை: அடியவர்கள் நின்னை மனத்தால் கருத்து ஒருமித்துத் தொழுது போற்ற, திருமாலும் பிரமனும்

தேடி நிற்க, யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்திக்
கோட்டாற்றில் பெரும் புகழோடு உமாதேவியுடன்,
யாவரும் வியந்து போற்றும் சிறப்புடன் கோயில்
கொண்டு, வென்மையான இடப் வாகனத்தில் உகந்து
வீற்றிருப்பவனே! உனது இனிய அருளைக் கருணை
யுடன் புரிவாயாக.

566. உடையிலாதுழல் கின்ற குண்டரும்
ஊணருந்தவத் தாயசாக்கியர்
கொடையி லார்மனத்
தார்குறையாரும் கோட்டாற்றில்
படையிலார்மழு வேந்தி யாடிய
பண்பனையிவர் என்கொலோநினை
அடைகி லாதவண்ணம்
அருளாய்உன் னடியவர்க்கே.

தெளிவுரை: சமணர்களாகிய திகம்பரர்களும், உணவு
கொள்ளாது தவம் புரியும் சாக்கியரும் வண்மையற்ற
மனத்தினராய்க் குறைகளை நவிலும் தன்மையில்,
கோட்டாற்றில் படைகளில் வலிமையானதாகிய மழு
வேந்தித் திருநடம் புரியும் பண்புடைய பெருமானே!
இப் பெருமான் அருள் வண்ணம் என்கொல்! என்று
நின்னைச் சார்ந்து போற்றாது இவர்கள் வாளா
இருப்பதுதான் எதற்கு? அதன் உண்மையை உன்
அடியவர்களுக்கு உணர்த்துவாயாக.

நுனை - நின்னை.

567. காலனைக் கழலால் உதைத்தொரு
காமனைக்கன லாகச் சீறிமெய்
கோல வார்குழலாள்
குடிகொண்ட கோட்டாற்றில்
மூலனைமுடி வொன்றிலாதளம்
முத்தனைப்பயில் பந்தன் சொல்லிய

மாலை பத்தும்வல்லார்க்கு
எளிதாகும் வானகமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: காலனைக் காலால் உதைத்து, மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணால் சீறி எரித்து, உமாதேவியாரை உடனாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் கோட்டாற்றில், யாவற்றுக்கும் மூலப்பொருளாயும், முடிவற்றவனாயும் விளங்கும் முத்தனாகிய ஈசனை வணங்கிய ஞான சம்பந்தர், சொல்லிய இத் திருப்பதிகத்தை ஓதவல்ல வர்கள், வானுலகினை எளிதாக அடைவார்கள்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தின் தேவியாகிய வண்டமர் பூங்குழலி என்னும் திருநாமம் குறிப்பால் உணர்த்து மாறு “கோலவார் குழலாள்” என்று இத் திருப்பாட்டில் அருளிச் செய்தமை காண்க.

189. புறவார் பனங்காட்டுர்

தல விளக்கம்: நடுநாட்டுத் தலம். 20ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. சூரியன் வழிபட்ட தலம். சித்திரை மாதம், முதல் ஏழு நாட்களில் சூரியனுடைய கிரணங்கள் (கதிர்) சுவாமியின் மீதும் அம்பிகையின்மீதும் பதிகின்றன என்பது சிறப்பு.

சுவாமி : பனங்காட்டிசர்

அம்பிகை: சத்யாம்பிகை, புறவம்மை

தல மரம் : பனைமரம்

தீர்த்தம் : பத்ம தீர்த்தம்

பண் : சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

568. விண்ணமர்ந்தன மும்மதில்களை
 வீழ்வெங்கணை யாலெய்தாய்விரி
 பண்ணமர்ந்தொலி சேர்
 புறவார் பனங்காட்டுர்ப்
 பெண்ணமர்ந்தொரு பாகமாகிய
 பிஞ்ஞகாபிறை சேர்நுதலிடைக்
 கண்ணமர்ந் தவனே
 கலந்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: விண்ணில் பொருந்திய மூன்று மதில்கள்
 எரிந்து சாம்பலாகி அழியுமாறு கொடிய கணையால்
 எய்து விளங்கும் ஈசனே! வேதங்கள் விரித்து ஓத, அவ்
 வொலியானது சேரும் புறவார் பனங்காட்டுரில்
 உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு விளங்கும்
 பிஞ்ஞகனே! பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய நெற்றிக்
 கண்ணுடைய நாதனே! நின்னை வணங்கும் அன்பர்
 களுக்கு அருள் புரிவீராக.

569. நீடல்கோடல் அலரவெண் முல்லை
 நீர்மலர் நிரைத் தாதளம்செயப்
 பாடல்வண் டறையும்
 புற வார்பனங்காட்டுர்த்
 தோடுஇலங்கிய காதயன்மின்
 துளங்கவெண்குழை துள்ளநள்ளிருள்
 ஆடுஞ் சங்கரனே
 அடைந் தார்க்கருளாயே.

தெளிவுரை: நீண்ட வெண்காந்தள், வெண்முல்லை
 மற்றும் உள்ள நீர் மலர்களின் மகரந்தத் தாதுக்களைக்
 வரிசையாய் விரவிக் குவித்து வைக்கும் வண்டுகள்
 பாடும் புறவார் பனங்காட்டுர் என்னும் திருத்தலத்தில்,

தோடு அணிந்து மின்னல் போன்று ஒளிரும் வெண் குழையும் விளங்க, நள்ளிருளில் நடம்புரியும் சங்கரனே! நினைவைச் சரண் அடைந்து வணங்கும் அன்பர்களுக்கு அருள்வீராக.

கோடல் - வெண்காந்தள்.

570. வாளையும்கய லும்மிளிர் பொய்கை
வார்புனற்கரை யருகெலாம்வயல்
பாளையொண் கழுகம்
புற வார்பனங்காட்டுர்ப்
பூளையுந்நறுங் கொன்றையும்மத
மத்தமும்புனை வாய்கழலிணைத்
தாளையேபரவும்
தவத் தார்க் கருளாயே.

தெளிவுரை: வாளை, கயல் ஆகிய மீன் வகைகள் மிளிரும் நீர் நிறைந்த பொய்கைக் கரையின் பக்கங்களில் வயல்களும் கழுக மரங்களும் திகழும் புறவார்பனங்காட்டுரில், பூளைப்பூ, கொன்றைமலர், ஊமத்தம் பூ ஆகியவற்றைப் புனைந்த ஈசனே, நின் கழல்களைப் பரவிப் போற்றும் தவத்தினர்க்கு அருள் புரிவீராக.

கழுகம் - பாக்கு மரம். பூளை - ஒருவகைப்பூ, வெற்றிப்பூ (செடியில் பூப்பது)

571. மேய்ந்திளஞ் செந்நெல் மென்கதிர்கவ்வி
மேற்படுதலின் மேதிவைகறை
பாய்ந்த தண்பழைப்
புற வார்பனங்காட்டுர்
ஆய்ந்தநான்மறை பாடியாடும்
அடிகள்என்றென்று அரற்றிநன்மலர்
சாய்ந்தடி பரவும்
தவத் தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: எருமையானது மேய்ந்து செந்நெற் கதிர் களைக் கவ்வி இருக்க வைகறையில் வயல்களுக்குச் செல்லும் வளப்பம் மிகுந்த புறவார் பனங்காட்டுரில், விளங்குகின்ற நான்மறை போற்றும் அடிகளே! என்று அரற்றி, மலர் தூவி வணங்கும் தவத்தினர்க்கு அருள் வீராக.

மேதி - எருமை; சாய்ந்து - சாற்றி, தூவி.

572. செங்கயலொடு சேல்செருச் செயச்
சீறியாழ்முரல் தேனினத்தொடு
பங்கயம் மலரும்
புற வார்பனங்காட்டுர்க்
கங்கையும்மதி யும்கமழ்சடைக்
கேண்மையாளொடுங் கூடிமான்மறி
அங்கை யாடலனே
அடி யார்க்கருளாயே.

தெளிவுரை: கயலும் சேலும் (மீன் வகைகள்) ஒன்றுக் கொன்று மோதி பொருதலைத் தோற்றுவிக்க, சீறி ஒலி தரும் யாழைப் போன்று வண்டினங்கள் ஒலி செய்ய, தாமரை மலரும் நீர்வளமும் பெருகும் புறவார் பனங்காட்டுரில், கங்கையும் பிறைச் சந்திரனும் மணங் கமழும் சடையில் விளங்க, மிகுந்த அன்புடைய உமா தேவியைப் பாகங் கொண்டு, இளமையான மானைக் கரத்தில் ஏந்தி நடம்புரியும் நாதனே! அடியவர்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

தேனினம் - வண்டு.

573. நீரினார்வரை கோலிமால்கடல்
நீடியபொழில் சூழ்ந்துவைகலும்
பாரினார் பிரியாப்
புற வார் பனங்காட்டுர்க்

காரினார்மலர்க் கொன்றைதாங்கு
கடவுள் என்றுகை கூப்பிநாள்தொறும்
சீரினால் வணங்கும்.
திறத்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: நீர்க்கால் வாய்களால் அகழி போன்ற எல்லை வகுத்துப் பெரிய கடல் போன்ற விரிந்த பொழில் சூழ்ந்து விளங்க, நாள்தோறும் உலக மாந்தர், பிரிவு கொள்ளாத புறவார் பனங்காட்டுரில், கார் காலத்தில் மலரும் கொன்றை மலரைச் சூடுகின்ற கடவுள் என்று கைகூப்பித் தினந்தோறும் அன்பாற் கலந்து வணங்கும் திறத்தார்க்கு, அருள் புரிவீராக.

சிறப்புரை: உன்னற்கு அரியவனாய், ஒருவனாய், இருஞ் சீரானாகிய ஈசனுக்கு, மன்னுயிர்பால் உள்ள அளவற்ற கருணை வயத்தால், வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சம் தாழ்த்த சென்னியும் தந்து அருளியவன். அப்பெருமான், மன்னுயிர்பால் விழைவது அன்பு ஒன்றேயாதலைக் “கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்ளருகும் நலந்தான் இலாத சிறியேன்..” என்னும் திருவாதவூரர் வாக்கு மெய்ப்பிக்கின்ற வகையில், அன்பினால் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி வணங்குதலை இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துவதாகக் கொள்க. இது சீரினால் வணங்கும் சிறப்பெனக் காண்க. (பாடல் எண் 51, கோட்டாறு பாடல் 7, வ.எண் 563 காண்க.)

574. கையரிவையர் மெல்விரல்லவை
காட்டியம்மலர்க் காந்தளங்குறி
பையரா விரியும்
புற வார்பனங்காட்டுர்
மெய்யரி வையொர் பாகமாகவும்
மேவினாய் கழல் ஏத்தி நாடொறும்

பொய்யிலா அடிமை
புரிந்தார்க் கருளாயே.

தெளிவுரை: மகளிர்தம் மெல்லிய விரல்கள் போன்ற காந்தள் மலரும், பாம்பும், படம் போன்று விரியும் மலர்களும் உடைய புறவார் பனங்காட்டுரில், திருமேனியில் உமாதேவியை ஒரு பாகமாக மேவிய ஈசனே! நும் திருவடியை ஏத்திப் பொய்யற்ற அடிமை பூண்டு, நாள்தோறும் போற்றுகின்ற அன்பர்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

சிறப்புரை: பொய்மை இல்லாத மெய்யன்பராய் விளங்கி நின்றல் ஞானம் உற்று ஆங்கு எய்தும் சிறப்பினை உணர்த்தியது. “பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்” எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஒதி உரைத்தலும் காண்க. இது பக்தி வைராக் கியமும் ஆகும்.

575. தூவியஞ்சிறை மென்னடையென
மல்கியொல்கிய தூமலர்ப் பொய்கைப்
பாவில் வண்டறையும்
புற வார்பனங்காட்டுர்
மேவியந்நிலை யாயரக்கன
தோளடர்த்தவன் பாடல்கேட்டருள்
ஏவிய பெருமான்
என்பவர்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: தூய்மையான சிறகுகளையுடைய மென்னடையுடைய அன்னப் பறவைகள் வாழ்கின்ற மலர்கள் மிகுந்த பொய்கையில் வண்டுகள் ஒலி செய்யும் புறவார் பனங்காட்டுரில், கயிலை மலையை எடுத்த இராவணனுக்கு அருள் வழங்கி மேவி

408 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

விளங்கும் நாதனே! எம் பெருமானே! என்று போற்றித்
துதிப்பவர்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

மென்னடையன - மென் நடை அன்னம். ஏலிய - வழங்கிய.

576. அந்தண்மாதவி புன்னைநல்லஅ
சோகமும்அர விந்தமல்லிகை
பைந்தண்டுாழல்கள் சூழ்
புற வார்பனங்காட்டுர்
எந் திளம்முகில் வண்ணனான்முகன்
என்றிவர்க்கரி தாய்நிமிர்ந்ததொர்
சந்தமா யவனே
தவத்தார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: அழகிய குளிர்ச்சியான மாதவி, புன்னை,
நல்ல அசோகு, அரவிந்தம், மல்லிகை, கொன்றை
ஆகிய மலர்கள் திகழ விளங்கும் சோலைகளும்
பொழில்களும் சூழ்ந்த புறவார் பனங்காட்டுரில்,
திருமாலும் பிரமனும் ஆகிய இருவர்க்கும், காணுதற்கு
அரிதாய் ஓங்கிய அழகனே! தவம்புரிந்த
பெருமக்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

சிறப்புரை: மலர்கள் திகழ்ந்து விளங்கும் சிறப்பினை இத்
திருப்பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க. மன்மதனின்
ஐங்கணையில் எய்யும் மலர்களாகிய, தாமரை,
அசோகு, மா, முல்லை, கருங்குவளை ஆகியன விரவி
வருதலும் காண்க.

அரவிந்தம் - தாமரை. ஞாழல் - புலிநகக் கொன்றை.

577. நீணமார்முரு குண்டுவண்டின
நீலமாமலர் கவ்விநேரிசை
பாணிய்யாழ் முரலும்
புற வார்பனங்காட்டுர்

நாணழிந்துழல் வார்சமணரு
 நண்பில்சாக்கிய ருந்நகத்தலை
 ஊணுரியவனே
 உகப்பார்க்கு அருளாயே.

தெளிவுரை: தேனை நெடிது உண்ட வண்டினம், நீல மலர்களைக் கவ்வி, யாழின் இசை போன்று ஒலிக்கும் புறவார் பனங்காட்டுரின்கண், உழல்கின்ற சமணரும் சாக்கியரும் நகைகொள்ளுமாறு, பிரம கபாலம் ஏந்தி உணவு கொண்ட ஈசனே! நினை உகந்து போற்றும் அன்பர்களுக்கு அருள் புரிவீராக.

578. மையினார்மணி போல்மிடற்றனை
 மாசில்வெண்பொடி பூசுமார்பனை
 பையதேன் பொழில்குழ்
 புறவார் பனங்காட்டுர்
 ஐயனைப்புக ழானகாழியுள்
 ஆய்ந்தநான்மறை ஞானசம்பந்தன்
 செய்யுள்பாட வல்லார்
 சிவலோகம் சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: கரிய மணி போன்று மிடற்றை உடைய நீல கண்டனை, மாசுறாத திருநீறு பூசுகின்ற மார்பினனை, தேன் விளங்கும் பொழில் குழ் புறவார் பனங்காட்டுர் தலைவனை, புகழ் மிக்க சீகாழியுள் நான்கு மறைகளையும் ஆய்ந்து தேர்ந்த ஞானசம்பந்தர் சொல்லிய செய்யுள் ஆகிய இத் திருப்பதிகத்தைப் பாட வல்லவர்கள் சிவலோகம் இனிது சென்று விளங்குவார்கள்.

செய்யுள் - இறைவன் உள்ளிருந்து செய்யப்பட்டது.

410 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

குறிப்பு: சேர்வாரே - மூன்று விதமான கன்மங்களும் தீய்ந்தழியும் தன்மை குறிப்பால் சுட்டப் பெற்றது காண்க.

190. திருப்புகலி

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 137 காண்க.

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

579. உருவார்ந்த மெல்லியலோர்
பாகமுடையீர் அடைவோர்க்குக்
கருவார்ந்த வானுலகங்
காட்டிக் கொடுத்தல் கருத்தானீர்
பொருவார்ந்த தெண்கடல்ஒண்
சங்கம்திளைக்கும் பூம்புகலித்
திருவார்ந்த கோயிலே
கோயிலாகத் திகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: அழகிய பொலிவுடைய மென்மையின் இயல்பு உடைய உமாதேவியை ஒரு பாகம் உடைய தேவரீர்! அடைந்து வழிபடும் அடியவர்களுக்கு வான் உலகத்தின் சிறப்பினை நன்கு புகட்டுதலும் வழங்கு தலும் கருத்தாக உடையீர். கடல் அலைகள் கரையைச் சார்ந்து மோதி சங்குகளைப் பெருக வழங்கும் அழகிய புகலியின்கண் திருவிளங்கும் கோயிலை இடமாகக் கொண்டு திகழ்பவர், நீவிரே ஆவீர்.

காட்டிக் கொடுத்தல் - குருவாகக் காட்டி இறைவனாகக் கொடுத்தல்.

580. நீரார்ந்த செஞ்சுடையீர்
நிரையார்கழல்சேர் பாதத்தீர்

ஊரார்ந்த சில்பலியீர்
 உழைமான் உரிதோல் ஆடையீர்
 போரார்ந்த தெண்டிரைசென்று
 அணையுங் கானற் பூம்புகலிச்
 சீரார்ந்த கோயிலே
 கோயிலாகச் சேர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: கங்கை தரித்த சடையுடையவரே! திருக்
 கழலின் சிறப்பினைக் காட்டும் பாதம் உடையவரே!
 சிறு பொருட்களையும் ஊர் ஊராகச் சென்று பிச்சை
 யாக ஏற்றவரே! மான் தோலை ஆடையாக உடைய
 வரே! அலைகள் மோதும் பூம்புகலியில் சீர் கொண்டு
 விளங்கும் கோயிலின்கண் இடமாகச் சேர்ந்து
 விளங்கும் பெருமான், நீவிர் ஆவீர்.

நீர் - கங்கை.

581. அழிமல்கு பூம்புனலும்
 அரவும் சடைமேல் அடைவெய்த
 மொழிமல்கு மாமறையீர்
 கறையார் கண்டத்து எண்தோளீர்
 பொழில்மல்கு வண்டினங்கள்
 அறையும்கானற் பூம்புகலி
 எழில்மல்கு கோயிலே
 கோயிலாக இருந்தீரே.

தெளிவுரை: மிகுதியாகப் பெருகித் தோன்றும் அழகிய
 கங்கையும் அரவமும் சடையின் மீது சார்ந்து இருக்க,
 மொழியின் சிறப்பாக விளங்கும் வேதமாக உள்ளவரே!
 கரிய கண்டமும் தோள்களும் உடைய நாதரே!
 பொழில்கள் சிறந்து விளங்கவும் வண்டினங்கள்
 சூழ்ந்து ஒலிக்கவும் உள்ள சோலைகள் விளங்கும் பூம்

412 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

புகலியில் எழில் பெருகும் திருக்கோயிலை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பவர் நீவிர்.

அழி - மிகுதி; புனல் - கங்கை.

582. கையில் ஆர்ந்த வெண்மழுவொன்று
உடையீர்கடிய கரியின்தோல்
மயிலார்ந்த சாயல்மட
மங்கை வெருவ மெய்போர்த்தீர்
பயிலார்ந்த வேதியர்கள்
பதியாய் விளங்கும் பைம்புகலி
எயிலார்ந்த கோயிலே
கோயிலாக இசைந்தீரே.

தெளிவுரை: திருக்கரத்தில் பெருமையாய்த் திகழ்கின்ற மழுப் படையுடைய தேவரீர், கொடிய யானையின் பசுந்தோலை, மயில் போன்ற சாயலையுடைய மங்கை யாகிய உமாதேவி வெருவி அஞ்சுமாறு திருமேனியில் போர்த்து உள்ளவர் ஆயினீர்! வேத விற்பன்னர்களின் நகராக விளங்கும் அழகிய புகலியில், மதில் சிறப் புடைய திருக்கோயிலை இடமாகக் கொண்டு இசைந்து விளங்குபவர் ஆனீர்.

583. நாவார்ந்த பாடலீர்
ஆடல்அரவம் அரைக்கார்த்தீர்
பாவார்ந்த பல்பொருளின்
பயன்கள் ஆனீர் அயன்பேணும்
பூவார்ந்த பொய்கைகளும்
வயலும் சூழ்ந்த பொழிற்புகலித்
தேவார்ந்த கோயிலே
கோயிலாகத் திகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: நாவானது பொலியுமாறு விளங்கும் வேதமாக உடைய தேவரீர். ஆடுகின்ற அரவத்தை

அரையில் கட்டி, பாடல்களின் கருப் பொருளாயும் மெய்ப்பொருளாயும் நுண்பொருளாயும் விளங்குகின்ற பல்வேறு சிறப்புடைய பொருள்களாகவும், அவற்றின் பயன்களாகவும் ஆயினீர். பிரமன் பேணிப் பூசித்துப் போற்றும் பூக்களும், நீர்வளம் மிக்க பொய்கைகளும், வயல்களும் சூழ்ந்த பொழில்கள் திகழும் புகலி நகரில் தெய்வ விழாக்களும், சிறப்பும், மணமும் கொண்டு விளங்கும் கோயிலை இடமாகக் கொண்டு திகழ்பவர் நீவிரே.

சிறப்புரை: பிரமன் பூசித்துப் பேறு பெற்ற திருத்தலச் சிறப்பு இத் திருப்பாட்டு நுதலுதல் காண்க. “ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்து ஏத்த அருள் செய்த பீடு உடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே” என வரும் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் முதல் திருமுறை - பதிகம் ஒன்று, பாடல் ஒன்று ((1-1) சான்றாகக் காண்க.

584. மண்ணார்ந்த மண்முழுவம்
ததும்ப மலையான் மகளென்னும்
பெண்ணார்ந்த மெய்மகிழப்
பேணி ளரிகொண்டு ஆடினீர்
விண்ணார்ந்த மதியமிடை
மாடத்தாரும் வியன்புகலிக்
கண்ணார்ந்த கோயிலே
கோயிலாகக் கலந்தீரே.

தெளிவுரை: மண்ணுலகத்தில் உள்ள மாந்தர்கள் யாவரும் பெருமையுற்று மகிழுமாறு, மண்ணுலகில் மலையரசன் மகளாகத் தோன்றி வளர்ந்த உமாதேவி யாரை, திருமேனி மகிழுமாறு பேணிப் பொருந்தி, திருக்கரத்தில் நெருப்பு ஏந்தி ஆடிய தேவரீர்,

414 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

விண்ணில் பொலியும் சந்திரனுடைய வெண்ணொளி மாட வீதிகளில் நன்கு திகழும் பெருமையுடைய புகலியில், கண்களுக்கு அரிய காட்சியாக விளங்கி மகிழ்வூட்டும் கோயிலை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்து கலந்து பொலிந்தவர் நீவிரே.

சிறப்புரை: உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு விளங்குவது “மெய்மகிழ” என உரைக்கப் பெற்ற செம்மை காண்க. இது தேவியாருக்கும், ஈசனாருக்கும் பொருந்தி விளங்குதலும் நோக்குக. இத்தன்மை மன்னு யிரின் வளத்திற்கும் உலக நன்மைக்கும் விளங்குவ தாயிற்று. இதனை, “பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இரு நிலத்தோர் விண்பாலயோகு எய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ” என்று அருளிச் செய்யும் மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியாலும் ஓர்க.

585. களிபுல்கு வல்லவுணர்
 ஊர்மூன்றெரியக் கணைதொட்டர்
 அளிபுல்கு பூமுடியீர்
 அமரர்ஏத்த அருள்செய்தீர்
 தெளிபுல்கு தேனிளமும்
 மலருள் விரைசேர் திண்புகலி
 ஒளிபுல்கு கோயிலே
 கோயிலாக உகந்தீரே.

தெளிவுரை: மாயையில் வல்ல ஆணவத்தின் களிப்பில் திளைத்து மூழ்கிய கொடிய அசுரர்களின் மூன்று புரங்கள், எரிந்து சாம்பலாகுமாறு கணை தொடுத்த தேவரீர், வண்டுகள் மொய்க்கும் பூக்களைச் சூடிய முடியுடையவராய்த் தேவர்கள் வணங்கி ஏத்த அருள் செய்தீர். நீவிர், தேன் துளிர்க்கும் நறுமண மலர்கள் விளங்கும் அருள் திண்மையுடைய புகலியில் பெருமை

யுடன் விளங்கும் கோயிலை இடமாகக் கொண்டு
உகந்து விளங்குபவர் ஆயினீர்.

அளி - வண்டு.

586. பரந்தோங்கு பல்புகழ் சேர்
அரக்கர் கோனை வரைக்கீழ்இட்டு
உரந்தோன்றும் பாடல்கேட்டு
உகவையளித்தீர் உகவாதார்
புரந்தோன்று மும்மதிலும்
எரியச் செற்றீர் பூம்புகலி
வரந்தோன்று கோயிலே
கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: பரந்த புகழுடைய இராவணனை மலையின் கீழ் நெரிவித்து, அவன் இசைத்த சாம வேதமாகிய வலிமை மிக்க கானத்தைக் கேட்டு உகக்குமாறு அருள் புரிந்த தேவரீர், உகந்து போற்றாத முப்புர அசுரர்களுடைய மூன்று மதில்களும் எரியுமாறு செற்றுப் பூம்புகலியில் வரந்திகழும் கோயிலில் வீற்றிக்கும் பெருமையில் மகிழ்ந்தவர் ஆயினீர்.

587. சலந்தாங்கு தாமரைமேல்
அயனும் தரணி யளந்தானும்
கலந்தோங்கி வந்திழிந்தும்
காணாவண்ணம் கனலானீர்
புலந்தாங்கி ஐம்புலனும்
செற்றார் வாழும் பூம்புகலி
நலந்தாங்கு கோயிலே
கோயிலாக நயந்தீரே.

தெளிவுரை: தாமரையில் விளங்கும் பிரமனும், உலகத்தை அளந்த திருமாலும் சேர்ந்து காணும் பொருட்டு ஓங்கி அன்னப் பறவையாகவும், இழிந்து பன்றி வடிவாயும், முயன்றும் காணாத வண்ணம்

சோதிப் பிழம்பாகிய தேவரீர், மெய்யுணர்வு உடைய
வராகி, ஐம்புலன்களை அடக்கி வாழும் பூம்புகலியில்,
மன்னுயிர்க்குப் படியளக்கும் நலம் முதற்கொண்டு
முத்திப் பேறு அளிக்கும் நலம் ஈறாக, எல்லா நலங்
களும் தாங்கி அருள் புரியும் கோயிலில் வீற்றிருந்து
விரும்புமாறு விளங்குவீர் ஆயினீர்.

588. நெடிதாய வன்சமணு(ம்)

நிறைவொன்றில்லாச் சாக்கியரும்
கடிதாய கட்டுரையாற்
கழற மேலோர் பொருளானீர்
பொடியாரு மேனியினீர்
புகலி மறையோர் புரிந்தேத்த
வடிவாரும் கோயிலே
கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: சமணரும் சாக்கியரும் கடுமையான சொற்
களால் பழித்துப் பேசி நிற்க, மேலாக விளங்கும் மெய்ப்
பொருள் ஆகி விளங்கும் தேவரீர், திருநீறு விளங்கும்
திருமேனி உடையவராய்ப் புகலியில் விளங்கும் மறை
வல்ல அந்தணர்கள் பூசித்துப் பரவி ஏத்த அழகுடன்
மிளிரும் கோயிலில் இடமாக வீற்று மகிழ்ந்தவர்
ஆயினீர்.

589. ஒப்பரிய பூம்புகலி

ஒங்குகோயில் மேயானை
அப்பரிசிற் பதியான
அணிகொள்ளான சம்பந்தன்
செப்பரிய தண்டமிழால்
தெரிந்த பாடல் இவைவல்லார்
எப்பரிசில் இடர்நீங்கி
இமையோர் உலகத்து இருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஒப்புமை ஏதும் கூறுவதற்கு அரிய பதியான பூம்புகலியில் ஒங்கி விளங்கும் கோயிலில் மேவிய ஈசனை, அப்பரிசின் நிலையில் ஒங்கி, ஒப்புமை இல்லாத அணிமிகும் ஞானசம்பந்தர், செப்புவதற்கு அரிய தண்மையுடன் மேவும் தமிழால் விளங்கும் இத்திருப்பதிகத்தை ஓதவல்லவர்கள் எத்தகைய இடர் நேர்ந்தாலும் நீங்கி, தேவர்களின் இனிய உலகத்தில் இருப்பார்கள்.

191. திருத்தலைச்சங்காடு

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 45ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. தலைச்செங்காடு என வழங்கப்படுகிறது. திருமால் வழிபட்டுப் பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கு பெற்ற தலம்.

சுவாமி : சங்காரண்யேஸ்வரர், சங்கவனேஸ்வரர்

அம்பிகை: சௌந்தர நாயகி

தல மரம்: புரசமரம்

தீர்த்தம் : சங்கு தீர்த்தம் (பௌர்ணமியன்று நீராடுதல் சிறப்பு) .

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

590. நலச்சங்க வெண்குழையும்

தோடும்பெய்தோர் நால்வேதம்

சொலச் சங்கை யில்லாதீர்

கடுகா டல்லாற் கருதீர்

குலைச் செங்காய்ப் பைங்கழுகின்

குளிக்கொள் சோலைக் குயிலாலும்

தலைச்சங்கைக் கோயிலே

கோயிலாகத் தாழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: நலத்தில் ஆர்ந்து விளங்கும் சங்க வெண் குழையும் தோடும் காதில் அணியாகக் கொண்டு விளங்கும் தேவரீரை, நான்கு வேதங்களும் போற்றித் துதிக்க, ஐயம் அற்றவராய், சுடுகாட்டில் மேவுவராய்த் திரிந்து, கமுக மரங்கள் விளங்கும் சோலையில் குயில் கள் பாடும் தலைச்சங்காட்டில் உள்ள கோயிலை, இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளவர் ஆயினீர்.

தலைச் சங்கை - தலைச்சங்காடு. தாழ்ந்தீர் - எழுந்தருளினீர். நலச் சங்க - திருத்தலத்தின் ஈசன் திருநாமத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

591. துணிமல்கு கோவணமும்

தோலும்காட்டித் தொண்டாண்டவர்
மணிமல்கு கண்டத்தீர்

அண்டர்க் கெல்லா மாண்பானீர்
பிணிமல்கு நூல்மார்பர்

பெரியோர் வாழும் தலைச்சங்கை
அணிமல்கு கோயிலே

கோயி லாக அமர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: துகிலால் ஆன கோவணமும் தோலும் உடையாய்க் கட்டி, திருத்தொண்டர்களை ஆட் கொண்டு, நீலகண்டராய்த் தேவர்களுக்கெல்லாம் மாட்சிமையுடைய பெரும் சிறப்பாகிய தேவரீர், பிணைத்து விளங்கும் முப்புரி நூல் அணிந்த திருமார் பினராய், பெரியோர்கள் வாழும் தலைச்சங்காட்டில் அழகு மிகுந்த கோயிலை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கின்றீர்.

592. சீர்கொண்ட பாடலீர்

செங்கண் வெள்ளேறு ஊர்தியீர்

நீர்கொண்டும் பூக்கொண்டு
 நீங்காத் தொண்டர் நின்றேத்தத்
 தார்கொண்ட நூல்மார்பர்
 தக்கோர் வாழும் தலைச்சங்கை
 ஏர்கொண்ட கோயிலே
 கோயிலாக இருந்தீரே.

தெளிவுரை: சிறப்பான புகழைத் தெரிவிக்கும் பாடலில் விளங்கும் தேவரீர், இடப வாகனத்தை வாகனமாகக் கொண்டு விளங்குபவராகிய தேவரீர் புனிதமான தீர்த்தத்தால் பூசித்து அபிடேகம் செய்து பூக்கள் தூவி அர்ச்சிக்கும் தொண்டர்கள், நின்று ஏத்தி வழிபடும் மாலை கொண்டும், பூணூல் மார்பில் திகழவும், தலைச் சங்காட்டில் உள்ள சிறப்பு மிக்க கோயிலில் வீற்றிருந்தீர்.

593. வேடஞ்சூழ் கொள்கையீர்
 வேண்டிநீண்ட வெண்திங்கள்
 ஓடஞ்சூழ் கங்கையும்
 உச்சி வைத்தீர் தலைச்சங்கைக்
 கூடஞ்சூழ் மண்டபமும்
 குலாயவாசற் கொடித்தோன்றும்
 மாடஞ் சூழ் கோயிலே
 கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: அடியவர்களின் செம்மைக்கு ஏற்ப, திரு வேடப் பொலிவு பலவாறு தாங்கி, அருள் புரியும் கொள்கையுடைய தேவரீர், பக்தியுடன் வேண்டித் தொழுத பிறைச் சந்திரனையும், கங்கையையும் உச்சியில் வைத்துத் தலைச்சங்காட்டில், கூடங்களும் மண்டபங்களும் கொடி மாடமும் சூழ்ந்த கோயிலில் வீற்று மகிழ்ந்தவராயினீர்.

420 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

சிறப்புரை: திருவேடத்தைப் “பலபல வேடமாகும்
பரமன்” (:(2-85)) எனப் புகல்வதும் ஓர்க. ஓடம்
போன்று வளைந்த தன்மையில் தோற்றம்
கொண்டுள்ளது பிறைச்சந்திரன். ஓடங்கள் கங்கை
ஆற்றில் செலுத்தலின் மரபு நோக்கிக் கொள்ளுதலும்
ஆகும். ஈசன் தலைவோடு கொண்டு விளங்குதலை
ஓடம் என்பது குறித்தது எனலும் மிகையாகாது. ஓடம்
எனும் சொல்லின் சிறப்பு இப்பாடலில் உணர்த்தப்
பட்டது.

594. சூலஞ்சேர் கையினிர்

கண்ணவெண்ணீறு ஆடலிர்

நீலஞ்சேர் கண்டத்தீர்

நீண்ட சடைமேல் நீரேற்றிர்

ஆலஞ்சேர் தண்கானல்

அன்னமன்னும் தலைச்சங்கைக்

கோலஞ்சேர் கோயிலே

கோயிலாகக் கொண்டாரே.

தெளிவுரை: திருக்கரத்தில் சூலத்தை ஏந்தி, திரு
வெண்ணீற்றினைத் திருமேனியில் நன்கு பொலியு
மாறு பூசிய தேவரீர், நீலகண்டம் உடையவராய்,
நீண்ட சடையில் கங்கையைத் தரித்துக் குளிர்ந்த
நீர்நிலை திகழும் சோலையில் அன்னப் பறவைகள்
விளங்கும் தலைச்சங்காட்டில் மாடமாளிகைகள்
சூழ உள்ள கோயிலின்கண் வீற்றிருந்து மகிழ்ந்தவர்
ஆயினர்.

ஆலம் சேர் - குளிச்சியான நீர்நிலை.

595. நிலநீரோடு ஆகாசம்

அனல்கா லாகி நின்றுஐந்து

புலநீர்மை புறங்கண்டார்

பொக்கம்செய்யார் போற்றோவார்

சலநீதர் அல்லாதார்
தக்கோர் வாழும் தலைச்சங்கை
நலநீர் கோயிலே
கோயிலாக நயந்தீரே.

தெளிவுரை: நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பூதங்கள் ஐந்தின் தன்மையாகவும் விளங்கி மேவும் தேவரீர், ஐம்புலன்களை வென்றும் மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய முக்குற்றங்களும் அற்றவராய், ஈசனைப் போற்றித் தொழும் பண்பு நீங்காதவராய் விளங்கும் அன்பர்கள் சூழவும், நீசர்களும் வஞ்சகர்களும் இன்மையராயும் விளங்கும் தலைச்சங்காட்டில் நலத்தின் தன்மையுடைய கோயிலில் விருப்பத்துடன் வீற்றிருப்பவர் ஆயினீர்.

சிறப்புரை: ஈசனின் அட்டமூர்த்தங்களுள் பூதங்கள் ஐந்தும் இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துவது காண்க. ஐம்புலன்களை வென்ற உத்தமர்கள் வாழும் சிறப்புடைய தலத்தின் பெருமை உணர்த்துதல் நோக்குக. புன்மை உடையவர்கள் அத் திருத்தலத்தில் இல்லாமை கூறப்படுதலும் ஓர்க.

புலநீர்மை - ஐம்புலன்கள் வாயிலாக எழும் ஆசைவழிச் செல்லும் தியகுணம். சலநீதம் - வஞ்சனை, நீசத் தன்மை. நயந்து - விரும்புதல். பொக்கம் - குற்றம்.

596. அடிபுல்கு பைங்கழல்கள்
ஆர்ப்பப் பேர்ந்தோர் அனல்ஏந்திக்
கொடிபுல்கு மென்சாயல்
உமையோர் பாகம்கூடினீர்
பொடிபுல்கு நூன்மார்பர்
புரிநூலாளர் தலைச்சங்கைக்

422 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

கடிபுல்கு கோயிலே

கோயிலாகக் கலந்தீரே.

தெளிவுரை: யாவரும் போற்றித் தொழுகின்ற திருவடிகள் ஆரவாரித்துப் பேர்ந்து விளங்கி,, நடனம் புரிய மென்மையான உமாதேவியை ஒரு பாகம் கொண்டு திருந்று அணிந்து, முப்புரி நூல் தரித்த மார்பினராய் மேவும் தேவரீர், வேதம் வல்ல மறையவர்கள் விளங்கும் தலைச்சங்காட்டில் விளங்கும், மணம் கமழும் கோயிலில் இருப்பிடமாகக் கொண்டவர் ஆயினீர்.

புரி நூலாளர் - வேதம் வல்ல மறையவர்கள்.

597. திரையார்ந்த மாகடல்குழ்

தென்னிலங்கைக் கோமானை

வரையார்ந்த தோளடர

விரலால் ஊன்று மாண்பினீர்

அரையார்ந்த மேகலையீர்

அந்தணாளர் தலைச்சங்கை

நிரையார்ந்த கோயிலே

கோயிலாக நினைந்தீரே.

தெளிவுரை: இலங்கையின் தலைவனாகிய இராவணனுடைய மலைபோன்ற தோளை விரலால் ஊன்றி அடர்த்த மாண்புடைய தேவரீர், அரையில் மேகலை அணிந்தவராய், அந்தணர்கள் விளங்கும் தலைச்சங்காட்டில் திகழும் கோயிலில் வீற்றிருப்பவர் ஆயினீர்.

598. பாயோங்கு பாம்பனைமே

லானும்பைந்தா மரையானும்

போயோங்கிக் காண்கிலார்

புறநின்றோரார் போற்றோவார்

தீயோங்கு மறையாளர்
 திகழும் செல்வத் தலைச்சங்கைச்
 சேயோங்கு கோயிலே
 கோயிலாகச் சேர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: பாம்பணையில் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமாலும், பிரமனும் தேடிப் போய்க் காண்கிலராய்ப் புறத்தே நின்றும் யாதும் அறிய முடியாதவராகிய தேவரீர், ஓய்வு இன்றிப் போற்றுதல் செய்து வேள்வித் தீ இயற்றி வேதம் புகலும் அந்தணர்கள் திகழ்கின்ற பெருமை வளரும் கோயிலின்கண் வீற்றிருப்பவர் ஆயினர்.

599. அலையாரும் புனல்துறந்த
 அமணர்குண்டர் சாக்கியர்
 தொலையாதுஅங்கு அலர்தூற்றத்
 தோற்றம்காட்டி ஆட்கொண்ட
 தலையான நால்வேதம்
 தரித்தார் வாழும் தலைச்சங்கை
 நிலையார்ந்த கோயிலே
 கோயிலாக நின்றீரே.

தெளிவுரை: நீராடுதலைத் துறந்து அமணர்களும் சாக்கியர்களும் ஓய்வில்லாது பழிச் சொற்களைக் கூறி நிற்க, திருக்கோல வடிவினைக் காட்டி ஆட்கொண்ட தேவரீர், தலையானதாய் விளங்குகின்ற நான்கு மறையின் வித்தகர்கள் வாழும் தலைச்சங்காட்டில், நிலை பெற்றுள்ள திருக்கோயிலின்கண் வீற்றிருந்து மேலியவர் ஆயினர்.

சாக்கியர் என்பதும் பாடம்.

600. நளிரும் புனற்காழி
 நல்லஞான சம்பந்தன்

குளிரும் தலைச்சங்கை
 ஓங்கு கோயில் மேயானை
 ஒளிரும் பிறையானை
 உரைத்தபாடல் இவைவல்லார்
 மிளிரும் திரைகூழ்ந்த
 வையத்தார்க்கு மேலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: குளிர்ந்த நீர் பெருகும் காழியில் விளங்கும் நல்ல ஞானசம்பந்தர், அன்பர்கள் மனத்தைக் குளிர்ச்சியாக்கும் இனிமையுடைய தலைச்சங்காட்டில் ஓங்கும் கோயிலில் மேவி வீற்றிருக்கும் பிறை சூடிய பெருமானாகிய ஈசனை உரைத்த இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், இவ்வுலகத்தில் மேவும் மாந்தருக் கெல்லாம் மேலானவர்களாகத் திகழ்வார்கள்.

நளிர் - குளிர்; குளிரும் - இனிமை தரும்.

192. திருவிடைமருதார்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 30ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. மருதவனம், சண்பகாரணயம், சத்திபுரம் என்பன வேறு பெயர்கள். மகாலிங்கத்தலம் எனப் போற்றப்படுவது. சுற்றியுள்ள தலங்களாவன:

1. விநாயகர் - திருவலஞ்சுழி.
2. முருகர் - சுவாமிமலை.
3. நடராசர் - தில்லை.
4. தட்சணாமூர்த்தி - ஆலங்குடி.
5. சண்டேஸ்வரர் - திருச்சேய்ஞலூர்.

6. பைரவர் — சீர்காழி.

7. நவக்கிரகம் — சூரியனார் கோயில்.

இத் தலத்தைப் பஞ்சலிங்கத்தலம் என்றும் சொல்வர்.

சுவாமி : மகாலிங்கேஸ்வரர், மருதவனேஸ்வரர்,
மருதவாணர்

அம்பிகை : பிருகத் சுந்தர குஜாம்பிகை,
பெருநல முலையம்மை

தீர்த்தம் : காவிரி, காருண்ய அமிர்த தீர்த்தம்

தல மரம் : மருதமரம் (அர்ஜுனம்)

(மற்றும் முதல் திருமுறை பதிக எண் 32 காண்க)

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

601. பொங்குநூல் மார்பினீர்

பூதப்படையினீர் பூங்கங்கை

தங்குசெஞ் சடையினீர்

சாமவேதம் ஒதினீர்

எங்கும் எழிலார் மறையோர்கள்

முறையால் ஏத்த இடைமருதில்

மங்குல்தோய் கோயிலே

கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: மேல் விளங்கித் திகழும் முப்புரி நூலினைத் திருமார்பில் உடைய தேவரீர், பூதப்படை உடைய வராய், கங்கை தங்கி விளங்கும் சிவந்த சடை முடி உடையவராய், சாம வேதம் ஒதியவராய், வேத விற்பன்னர்களாயும், ஆசார சீலமும் உடைய எழில் மிக்க அந்தணர்கள் ஆக முறைப்படி ஏத்தும் இடை மருதில், மேகம் தோய்ந்து குளிர்ச்சி தரும் கோயிலே,

நீவிர் வீற்றிருக்கும் கோயிலாக ஏற்று மகிழ்ந்தவர்
ஆயினீர்.

602. நீரார்ந்த செஞ்சடையீர்
நெற்றித் திருக்கண் நிகழ்வித்தீர்
போரார்ந்த வெண்மழுவொன்று
உடையீர் பூதம்பாடலீர்
ஏரார்ந்த மேகலையாள்
பாகங்கொண்டீர் இடைமருதில்
சீரார்ந்த கோயிலே
கோயிலாகச் சேர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: கங்கை தரித்த செஞ்சடையுடைய தேவரீர்,
நெற்றியில் திருக்கண்ணுடையவராய், மழுப்படையைக்
கரத்தில் ஏந்தி, பூத கணங்கள் பாடி மகிழ உமா
தேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு, இடைமருதில் உள்ள
சீர்மிக்க கோயிலில் வீற்றிருப்பவர் ஆயினீர்.

603. அழல்மல்கும் அங்கையில்
ஏந்திப் பூதம் அவைபாடச்
சுழல்மல்கும் ஆடலீர்
சுடுகாடல்லாற் கருதாதீர்
எழில்மல்கு நான்மறையோர்
முறையால் ஏத்த இடைமருதில்
பொழில்மல்கு கோயிலே
கோயிலாகப் பொலிந்தீரே.

தெளிவுரை: அழகிய கையில், எரியும் நெருப்பினை
ஏந்தியவாறு, பூதகணங்கள் பாடலுக்கு ஏற்பச் சுழன்று
ஆடும் நடனத்தைப் புரியும் தேவரீர், மயானத்தைத்
தவிர வேறு இடத்தைக் கருதாதவராய் விளங்கு
கின்றவர். நீவிர், ஆசாரசிலத்தின் எழில் கொண்டு
மேவும் அந்தணர்கள் வேதாகம முறைப்படி ஏத்த,

இடைமருதில் பொழில்கள் நன்கு விளங்கும் கோயிலே
கோயிலாக் கொண்டு பொலிபவர் ஆயினர்.

604. பொல்லாப் படுதலை யொன்று
ஏந்திப் புறங்காட்டாடலர்
வில்லாற் புரமுன்றும்
எரித்தீர் விடையார் கொடியினர்
எல்லாக் கணங்களும்
முறையால் ஏத்த இடைமருதில்
செல்வாய் கோயிலே
கோயிலாகச் சேர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: கரத்தில், பொலிதல் இல்லாத மண்டை
ஓடு ஏந்தி, மயானத்தில் ஆடல் புரியும் தேவரீர்,
முப்புரங்களை எரித்தவராயும், இடபக் கொடி
உடையவராயும், சிவகணங்கள் முதலாக எல்லாக்
கணங்களாலும் முறையாக ஏத்தப்படுபவராயும்,
இடைமருதில் செல்வம் பெருக்கும் கோயிலே
இடமாகக் கொண்டுள்ளவர் ஆயினர்.

சிறப்புரை: அழியாத செல்வமாக விளங்கும் ஈசன்,
மன்னுயிர்களுக்கும் அழியாத செல்வத்தை வழங்கும்
தன்மையில் வீற்றிருப்பவன் என்னும் குறிப்பு
"செல்வாய் கோயிலே" என உணர்த்துதல் காண்க. இச்
செல்வம் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் எம்மைக்கும் ஆம்.

பொல்லா - பொலிவற்ற.

605. வருந்திய மாதவத்தோர்
வானோர் ஏனோர் வந்தீண்டிப்
பொருந்திய தைப்பூசம்
ஆடி உலகம் பொலிவெய்தத்
திருந்திய நான்மறையோர்
சீரால் ஏத்த இடைமருதில்

பொருந்திய கோயிலே
கோயிலாகப் புத்தீரே.

தெளிவுரை: மெய்யினை வருத்தித் தவம் மேற்கொண்ட முனிவர்களும், வானவர்களும் பூவுலகத்தார் மற்றும் ஏனைய அனைவரும் வந்து அடைந்து தைப்பூசத் திருநாளில் நீராடியும், உலக நன்மைக்காக நான்மறையோர் வேதங்களால் ஏத்தியும், விளங்கும் இடை மருதில் தேவரீர், பொருந்தி விளங்கி வீற்றிருப்பவர் ஆயினீர்.

சிறப்புரை: தைப்பூசத் திருவிழா, இத் திருத்தலத்தின் சிறப்பினை உணர்த்துவதாயிற்று. “தைப்பூசம் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்று உணர்த்தி (2.47: பாடல் வரிசை எண். 506) இத் திருவிழாவின் சிறப்பினை மேலும் உணர்த்துதலையும் ஓர்க.

606. சலமல்கு செஞ்சடையீர்
சாந்தநீறு பூசினீர்
வலமல்கு வெண் மழுவொன்று
ஏந்தி மயானத்து ஆடலீர்
இலமல்கு நான்மறையோர்
இனிதாய் ஏத்த இடைமருதில்
புலமல்கு கோயிலே
கோயிலாகப் பொலிந்தீரே.

தெளிவுரை: கங்கை விளங்கும் சடையை உடைய பெருமானே! மணம் கமழும் நீறு பூசிய நாதனே! வலிமை மிக்க ஒளி பொருந்திய மழுப்படை ஏந்தி, மயானத்தில் ஆடல் புரிபவரே! ஆசைகளைத் துறந்த நான்மறை வல்ல அந்தணர்கள் இனிதாய் ஏத்த, இடை மருதில் ஞானம் பெருகும் கோயிலிலே கோயில் கொண்டு பொலிபவர் நீவிரே!

607. புனமல்கு கொன்றையீர்
 புலியின்அதளீர் பொலிவார்ந்த
 சினமல்கு மால்விடையீர்
 செய்யீர் கரிய கண்டத்தீர்
 இனமல்கு நான்மறையோர்
 ஏத்தும் சீர்கொள் இடைமருதில்
 கனமல்கு கோயிலே
 கோயிலாகக் கலந்தீரே.

தெளிவுரை: கொன்றை மலரும் புலியின் தோலாடையும்கூட உடைய பெருமானே! பெருமை மிக்க இடபவாகனத்தை உடையவராயும், அதில் கரிய கண்டத்தை உடையவராயும் விளங்கும் ஈசனே! நான்மறையோர் ஏத்தும் சீர் மிகுந்த இடை மருதில் பெருமை மிகுந்த கோயிலில் கோயில் கொண்டு விளங்குபவர் நீவிரே.

608. சிலையுய்த்த வெங்கணையால்
 புரமூன்று எரித்தீர் திறலரக்கன்
 தலைபத்தும் திண்டோளும்
 நெரித்தீர் தையல் பாகத்தீர்
 இலைமொய்த்த தண்பொழிலும்
 வயலும் சூழ்ந்த இடைமருதில்
 நலமொய்த்த கோயிலே
 கோயிலாக நயந்தீரே.

தெளிவுரை: மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு வெம்மை மிகுந்த கொடிய கணையை எய்து, புரங்கள் மூன்றினையும் எரித்த ஈசனே! வலிமை பொருந்திய அரக்கனாகிய இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும், திண்மையான தோள்களும் நெரித்த பெருமானே! உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு விளங்குபவரே! இலைகள் மிகுந்து விளங்கும் பொழிலும் வயலும்

சூழ்ந்த இடைமருதில் எல்லா நலங்களும் ஒரு சேர விளங்கி அன்பர்களுக்கு வழங்குகின்ற சிறப்புடைய கோயிலின்கண் விருப்பம் கொண்டு வீற்றிருப்பவர் ஆயினீர்.

609. மறைமல்கு நான்முகனும்)
மாலும் அறியா வண்ணத்தீர்
கறைமல்கு கண்டத்தீர்
கபாலமேந்து கையினீர்
அறைமல்கு வண்டினங்கள்
ஆலும்சோலை இடைமருதில்
நிறைமல்கு கோயிலே
கோயிலாக நிகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: மறைவல்ல நான்முகனும், திருமாலும் அறியாத வண்ணத்தையுடைய ஈசனே! கறைமல்கு கண்டத்தை உடைய பரமனே! கபாலம் ஏந்திய கையினை உடையீர்! நல்லோசையுடைய வண்டினங்கள் ஒலித்து ரீங்காரம் செய்யும் சோலையுடைய இடைமருதில் நிறைவுடைய பெருமை கொண்ட கோயிலில் இருப்பிடம் கொண்டவர் நீவிரே.

610. சின்போர்வைச் சாக்கியரும்
ஆசேரும் சமணரும்
துன்பாய கட்டுரைகள்
சொல்லி அல்லல் தூற்றவே
இன்பாய அந்தணர்கள்
ஏத்தும் ஏர்கொள் இடைமருதில்
அன்பாய கோயிலே
கோயிலாக அமர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: சமணரும் சாக்கியரும் துன்பம் தரும் சொற்களைப் புனைந்து சொல்லி வருத்தம் தோன்றுமாறு

தூற்றினாலும், அவற்றைப் பொருட்டாகக் கொள்ளாது அந்தணர்கள் மகிழ்வுடன் ஏத்தும் சிறப்புடைய இடைமருதில், அன்புடன் கோயில் கொண்டுள்ள ஈசனே, நீரே அமர்ந்து விளங்குகின்றீர்.

611. கல்லின் மணிமாடக்

கழு மலத்தார் காவலவன்
நல்ல அரு மறையான்
நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்
எல்லி இடைமருதில்
ஏத்து பாடல் இவைபத்தும்
சொல்லு வார்க்கும்
கேட்பார்க்கும் துயரம்இல்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: உறுதி மிக்க மணிமாடங்கள் விளங்கும் கழுமலத்தின் காவலனாய் நலம் விளங்கும் அருமறை வல்ல நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தர் ஒளி மிகும் இடைமருதில் ஏத்திய இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர் களுக்கும் கேட்டு மகிழ்பவர்களுக்கும் துயரம் இல்லை.

193. திருநல்லூர்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 20ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. சுயிலை மலையிலிருந்து வாயு தேவனால் ஏவப்பட்ட இரு சிகரங்களில் ஒன்று இத்தலம் ஆகும். (மற்றது ஆவூர் ஆகும்.) இச் சிகரத்தில் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ளார். இதற்குச் சுந்தரகிரி என்று பெயர். சுவாமியின் திருமேனி நாள்தொறும் 5 முறை நிறம் மாறும் தன்மையுடையது. திருநாவுக்

432 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

கரசருக்கு ஈசன் திருவடி சூட்டிய திருத்தலம். அமா நீதிநாயனார் முத்தித்தலம். முதல் திருமுறை பதிக என் 86 காண்க.

சுவாமி : பஞ்சவர்ணேஸ்வரவர், கல்யாண சுந்தரேஸ் வரர், பெரியாண்டேஸ்வரர்.

அம்பிகை : கலயாணசுந்தரி, பர்வதசுந்தரி, கிரிசுந்தரி

தல மரம் : வில்வம்

தீர்த்தம் : சப்தசாகர தீர்த்தம்

பண் : காந்தரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

612. பெண்ணமருந் திருமேனி

யுடையீர் பிறங்கு சடைதாழ

பண்ணமரு நான்மறையே

பாடியாடல் பயில்கின்றீர்

திண்ணமரும் பைம்பொழிலும் .

வயலும் சூழ்ந்த திருநல்லூர்

மண்ணமரும் கோயிலே

கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: உமாதேவியைத் திருமேனியில் பாகங் கொண்டு விளங்கும் பெருமையுடையவரே! சிறப்பி னால் விளங்கும் சடை, நீண்டு திகழ்ந்திருக்கப் பண்ணிசையுடன் நன்கு பொலியும் நான்கு மறைகளை ஒதி நீவிர் ஆடலும் புரிபவர் ஆவீர். அடர்ந்து விளங்கும் பசுமையான பொழிலும் வயலும் சூழ்ந்த திருநல்லூர் என்னும் தலத்தில் தேவரீர் இப் பூவுலகத்தின் சிறப்புத் தோன்ற விளங்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்து மகிழ்ந்துள்ளீர்.

பெண் - உமாதேவி.

613. அலைமல்கு தண்புனலும்
 பிறையும்சூடி அங்கையில்
 கொலைமல்கு வெண்மழுவும்
 அனலும் ஏந்தும் கொள்கையீர்
 சிலைமல்கு வெங்கணையால்
 புரமுன்றெரித்தீர் திருநல்லூர்
 மலைமல்கு கோயிலே
 கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: கங்கையும் பிறைச் சந்திரனும் சூடி, அழகிய
 கையில் வெண்மழுப் படையும் நெருப்புக் கனலும்
 ஏந்தும் இயல்பினையுடைய நீவிர், மேருமலையை
 வில்லாகக் கொண்டு வெம்மையான கணை தொடுத்து
 மூன்று புரங்களை எரித்தவர். திருநல்லூரில் கயிலை
 மலை போன்ற கட்டுமானச் சிறப்புடைய கோயிலே
 இடமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்து விளங்குபவரும் தேவரீர்
 ஆவீர்.

614. குறை நிரம்பா வெண்மதியம்
 சூடிக்குளிர் புன் சடைதாழம்
 பறைநவின்ற பாடலோடு
 ஆடல்பேணிப் பயில்கின்றீர்
 சிறைநவின்ற தண்புனலும்
 வயலும்சூழ்ந்த திருநல்லூர்
 மறைநவின்ற கோயிலே
 கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: பிறைச் சந்திரனைக் கங்கை தங்கிய
 குளிர்ந்த சடையில் சூடி, பறை முழங்கும் பாடலோடு
 ஆடலும் புரிந்து விளங்குகின்ற நீவிர், பொய்கைகளும்
 வயலும் சூழ்ந்து விளங்கும் திருநல்லூர் என்னும்
 பதியின்கண், வேத ஒலி நனிவிளங்கும் கோயிலே
 இடமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்து வீற்றிருப்பவர் ஆவீர்.
 சிறை நவின்ற தண்புனல் - பொய்கை.

615. கூனமரும் வெண்பிறையும்
 புனலும் குடும் கொள்கையிர்
 மானமரு மென்விழியாள்
 பாகமாகு மாண்பினீர்
 தேனமரும் பைம்பொழிலின்
 வண்டுபாடும் திருநல்லூர்
 வானமரும் கோயிலே
 கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: வளைந்த வெண்மையான பிறைச் சந்திரனும், கங்கையும் குடும் இயல்பினராகிய நீவிர், மான் போன்ற விழியுடைய உமாதேவியாரைப் பாகமாகக் கொண்டுள்ள மாண்பினைப் பெற்றவராய்த் தேன்துளிர்க்கும் பொழிலில் வண்டுகள் இசை பாடும் திருநல்லூரில் உயர்ந்த பீடமாகச் சிறப்புடைய கோயிலே இடமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தவர் ஆவீர்.

கூனம் - வளைத்த; மானமரு - மான் அமரும்.

616. நிணங்கவரு மூவிலையும்
 அனலும்ஏந்தி நெறிசூழலாள்
 அணங்கமரும் பாடலோடு
 ஆடல்மேவும் அழகினீர்
 திணங்கவரும் ஆடரவும்
 பிறையும்சூடித் திருநல்லூர்
 மணங்கமழும் கோயிலே
 கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: பிணித்து அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட சூலப்படையும், நெருப்பும் கரத்தில் ஏந்தி, சுருண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவி உடனாகி விளங்கி, பாடலும் ஆடலும் கொண்டு மேவும் அழகுடைய வராய்த் திகழும் நீவிர், திண்மையுற்று ஆடும்

அரவத்தையும், பிறைச்சந்திரனையும் சூடித் திருநல்லூரில் அருள் மணம் கமழும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு விளங்கி, ஆங்கு மகிழ்வுடன் வீற்றிருப்பவரும் ஆயினர்.

சிறப்புரை: திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருப்பெயர் குறிப்புத் தோன்றுமாறு இத்திருப்பாட்டில் உணர்த்தப்பெற்றது காண்க.

நிணங்க - பிணிக்கும் திறன். அழகு - சுந்தரம், கல்யாணசுந்தரேஸ்வரர் திருநாமம் காண்க.

617. கார்மருவு பூங்கொன்றை
சூடிக்கமழ்புன் சடைதாழ
வார்மருவு மென்முலையாள்
பாகமாகு மாண்பினர்
தேர்மருவு நெடுவீதிக்
கொடிகள் ஆடும் திருநல்லூர்
ஏர்மருவு கோயிலே
கோயிலாக இருந்தீரே.

தெளிவுரை: கார்காலத்தில் மலரும் கொன்றை மாலை சூடி, நறுமணம் கமழும் சடைமுடி நன்கு விரிந்து தாழ, உமாதேவியைப் பாகம் கொண்டு விளங்கும் மாண்புடைய நீவிர், தேர்கள் செல்லும் நெடிய வீதிகளும், அலங்காரக் கொடிகளும் விளங்கும் திருநல்லூர் என்னும் பதியில் சிறப்பின் மிக்கு விளங்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு இருப்பவராவீர்.

618. ஊன்தோயும் வெண்மழுவும்
அனலேந்தி உமைகாண
மீன்தோயும் திசைநிறைய
ஒங்கியாடும் வேடத்தீர்

தேன்தோயும் பூம்பொழிலின்
வண்பொடும் திருநல்லூர்
வான்தோயும் கோயிலே
கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: பகைத்தவர்களை மாய்த்து, ஊன் தோய வெற்றியுடன் மேவும் மழுப்படையும், நெருப்பும் ஏந்தி, உமாதேவி மகிழ்ந்து காணுமாறு வானில் பொருந்தும் தன்மையில் ஓங்கி உயர்ந்து ஆடுகின்ற திருவேடம் தாங்கிய தேவரீர், தேன் கமழும் பூம்பொழிலில் வண்டு பாடும் திருநல்லூரில், சிறப்பு மிக்க கோயிலில் வீற்றிருந்து மகிழ்வவராவீர்.

சிறப்புரை: வடக்கு தெற்கு மேற்கு கிழக்கு என்னும் நேர்த் திசைகள் நான்கும் வடமேற்கு, தென்மேற்கு வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு ஆகிய கோண திசைகள் நான்கும் பாதாளம், வானம் ஆகிய இரண்டும் சேரத் திசைகள் பத்தில் வானத்தை, விண்மீன்கள் தோயும் திசை என உணர்த்தப் பெற்றது காண்க. ஈசன் திருநடம் புரிதல் வானத்திலும் நிறைந்து ஓங்குதலின் சிறப்பு குறிக்கப் பெற்றது.

வானவர்கள் தோய்ந்து ஈசனை வழிபடுதலும், ஈசனாரின் அருள் தன்மையின் உயர்வும் உணர்த்தும் வழி, “வான் தோயும் கோயில்” என்பது குறித்தலும் ஓர்க.

வான் தோயும் - வானவர்கள் சார்ந்து விளங்கும் உயர்வின் சிறப்பு மழை வளம்.

619. காதமரும் வெண்குறையீர்
கறுத்தஅரக்கன் மலையெடுப்ப
மாதமரு மென்மொழியாள்
மறுகும்வண்ணம் கண்டுநீதிர்

தீதமரா அந்தணர்கள்
 பரவியேந்துந் திருநல்லூர்
 மாதமரும் கோயிலே
 கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: காதில் குழையணிந்த ஈசனே! மனத்தில் இருள் கொண்டு சினமுற்ற இராவணன், கயிலை மலையினை எடுக்க, கலங்கிய அழகிய மென்மொழி உடைய உமாதேவியாரின் வண்ணம் கண்டு உகந்தீர்! நீவிர், தீமையின் பாற் சிறிதும் சாராத அந்தணர்கள் பரவியேத்தி வழிபடும் திருநல்லூரில் உள்ள பெருமை விளங்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தவர் ஆவீர்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தேவியின் திருப்பெயரின் குறிப்புத் தோன்ற இத் திருப் பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க. கயிலை நாயகியாய் விளங்கும் தேவியின் திருநாமம் “மாது அமரும் மென்மொழியாள்” என்று உரைக்கப்பட்டது. இத்திருத் தலத்தில் தேவியின் திருநாமம், கிரிசுந்தரி என்பதும் ஓர்க்.

620. போதின்மேல் அயன்திருமால்
 போற்றி உம்மைக் காணாது
 நாதனே இவன் என்று
 நயந்து ஏத்த மகிழ்ந்தளித்தீர்
 தீதிலா அந்தணர்கள்
 தீழுன்று ஒப்பும் திருநல்லூர்
 மாதரான் அவனோடு
 மன்னுகோயில் மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: தாமரையின்மேல் வீற்றிருக்கும் பிரமனும், திருமாலும் போற்றி உம்மைக் காணாது தலைவனே

என்று விரும்பி ஏத்த, மகிழ்ந்து நற்காட்சியைக் காணு
மாறு சோதிச் சுடராய்த் தோன்றினீர். நீவிர், தீவினை
தீய்ந்த அந்தணர்கள், ஆகவனியம், காருக பத்தியம்,
தட்சணாக்கினி என்னும் மூன்று வகையான தீ
வளர்ந்து வேள்வியை ஒம்புகின்ற திருநல்லூரில்,
அழகியவளாகிய உமாதேவியோடு விளங்குகின்ற
கோயிலில் மேவி, மகிழ்ந்து வீற்றிருப்பவர் ஆவீர்.

621. பொல்லாத சமணரொடு
புறங்கூறும் சாக்கியர்ஒன்று
அல்லாதார் அறவுறை விட்டு
அடியார்கள் போற்றோவா
நல்லார்கள் அந்தணர்கள்
நாளும் ஏத்தும் திருநல்லூர்
மல்லார்ந்த கோயிலே
கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: சமணர்களும் புறங்கூறும் சாக்கியரும்
மனம் ஒன்றி மேவாதவர்களாய் அறவுரைகள் நீத்தவர்
களாய் இருக்க, மெய்யான பக்தியுடைய அடியவர்கள்
நீங்காது போற்றித் துதிக்கவும், நன்னெறியுடைய சீலர்
களும், வேதம் புகலும் அந்தணர்களும் நாள்தோறும்
ஏத்தும் திருநல்லூர் என்னும் தலத்தில், வளம்
பெருக்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு, ஈசனாகிய
நீவிர் மகிழ்ந்து வீற்றிருப்பவர் ஆவீர்.

சிறப்புரை: மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய மூன்றினாலும்
இயைந்தும், அணுக்கத் தொண்டு செய்பவர்களும் ஆக
விளங்குபவர்கள் அடியார்கள் என்றும், மனத்
தினாலும், வாக்கினாலும் போற்றி, நீங்காது மனத்தில்
ஊறிய அன்புடையவராயும் விளங்குபவர்கள் நல்லார்
கள் என்றும், இரு வேறு தன்மையின் சிறப்புத் தோன்று
மாறு கொள்க.

திருக்கோயில் வழிபாட்டு முறையும், மாந்தர் களின் அன்பின் பெருக்கமும், அவர்கள் ஈட்டுகின்ற அருள்வளமும் மல்லார்ந்த கோயில் என்று உணர்த்துதலாகக் கொள்க.

மல் - வலிமை, வளம்.

622. கொந்தணவும் பொழில்புடைகூழ்
கொச்சைமேவு குலவேந்தன்
செந்தமிழின் சம்பந்தன்
சிறைவண் புனல்கூழ் திருநல்லூர்ப்
பந்தணவு மெல்விரலாள்
பங்கன் றன்னைப் பயில்பாடல்
சிந்தனையால் உரைசெய்வார்
சிவலோகம் சேர்ந்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: கொத்துக்களாகப் பூக்கும் பொழில்கள் சூழ்ந்து விளங்கும் கொச்சை வயம் என்னும் சீகாழியின் வேந்தன், செந்தமிழின் இனிய ஞானசம்பந்தர், பொய்கைகள் நன்கு விளங்கும் திருநல்லூரில் பந்தார் விரலாளாகிய உமையவளைப் பாகம் கொண்டுள்ள ஈசனைப் போற்றியுரைக்கும் இத் திருப்பதிகத்தை, சிந்தை ஒன்றியவராய் உரைப்பவர்கள், சிவலோகத்தில் சேர்ந்து விளங்குவார்கள்.

சிறைவண்புனல் - பொய்கை. நாற்புறமும் கரைகளால் வரை செய்யப் பெற்ற வளமான நீர்நிலை.

194. குடவாயில்

தல விளக்கம்: பதிக எண் 158 காண்க.

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

623. கலைவாழும் அங்கையீர்
 கொங்கையாருங் கருங்கூந்தல்
 அலைவாழும் செஞ்சடையில்
 அரவும் பிறையும் அமர்வித்தீர்
 குலைவாழை கழுகம் பொன்
 பவளம் பழுக்கும் குடவாயில்
 நிலைவாழும் கோயிலே
 கோயிலாக நின்றீரே.

தெளிவுரை: மானைக் கரத்தில் ஏந்தி, தேன் விளங்கும் அலைகளைத் தாங்கி மேவும் கங்கையைச் சிவந்த சடையில் திகழ வைத்து, அரவும் பிறைச் சந்திரனும் வைத்து, விளக்கும் ஈசனே! வாழையும், பாக்கும் பெருகவும், பொன்னும் பவளமும் கொழித்து மேவும் குடவாயில் என்னும் பதியில் நிலைகொண்டிருக்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டுள்ளவர் நீவிர்.

சிறப்புரை: கங்கையின் அலைகள், தேன் பொருந்திய வளமான கூந்தல் போன்ற அலைகள் என்று சுட்டப் பெற்றுள்ளது காண்க. முக்கனிகளில் வாழையும், ஆராதனைமேவும் தாம்பூலப் பொருளில் பாக்கும், அலங்கார வளத்தைக் குறிக்கும் பொன்னும், பவளமும், நிலை பெற்று வாழும் திருத்தலப் பெருமையை உணர்த்துதலும் காண்க.

பெண் மானைக் கரத்தில் ஏந்திய பெருமான், ஆண்மான் ஏந்திய நிகழ்வு, இருவகை மான்களும் ஒன்றிற்கொன்று உவமை கூறுதலின் சிறப்பு ஏற்றம் தரத்தக்கது என்பதும் இது தொல்காப்பியம் மரபியல் படி அமையப் பெற்ற பாங்கும் காண்க. வளம்பழுக்கும் குடவாயில் ஆண்ம ஒழுக்கத்தையும் மன்னுயிர்பால்

பழுக்கச் செய்யும் தன்மைத்து என்பதும், நிலைத்த தன்மையை அளிக்கும் மாண்புடைமை, நிலை வாழும் கோயில் என்பது உணர்த்துதலும் காண்க.

624. அடியார்ந்த பைங்கழலும்
 சிலம்பும் ஆர்ப்ப அங்கையில்
 செடியார்ந்த வெண்தலையொன்று
 ஏந்திஉலகம் பலிதேர்வீர்
 குடியார்ந்த மாமறையோர்
 குலாவி யேத்தும் குடவாயில்
 படியார்ந்த கோயிலே
 கோயிலாகப் பயின்றீரே.

தெளிவுரை: திருவடியில் பொருந்தி விளங்குகின்ற அழகிய கழலும் சிலம்பும் ஆர்த்து ஒலி செய்ய, அழகிய கையில் கபாலம் ஏந்தி உலகில் பலி ஏற்கும் ஈசனே! வேதங்களை நன்கு பயின்று விரும்பி ஓதும் அந்தணர்கள் பரவி ஏத்தும் குடவாயில் என்னும் பதியில் நீவிர், உலகில் நன்கு விளங்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பவர் ஆவீர்.

சிறப்புரை: வழிவழியாக நான்கு வேதங்களையும் நன்கு பயின்று, அவற்றில் வல்லவராகவும், தமது இளந் தலை முறையினர்களுக்கு, அவ்வழி நின்று வழிகாட்டும் சீலம் உடையவர்களாகவும் விளங்கும் அந்தணர்களின் சிறப்புத் தோன்ற, குடியார்ந்த மாமறையோர் என உணர்த்தப்படுதல் காண்க.

ஈசன் உலகநாதனாக விளங்கி, மன்னுயிர்களுக்குப் படியளக்கும் கர்த்தாவாக விளங்குதலும் குறித்த சிறப்பினை படியார்ந்த கோயில் என்பது உணர்த்துவதாயிற்று.

செடி - புன்மையானது; படி - உலகம் - படியளத்தல்

442 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

625. கழலார்பூம் பாதத்தீர்
 ஒதக்கடலில் விடமுண்டன்று
 அழலாரும் கண்டத்தீர்
 அண்டர்போற்றும் அளவினீர்
 குழலார வண்டினங்கள்
 கீதத் தொலிசெய் குடவாயில்
 நிழலார்ந்த கோயிலே
 கோயிலாக நிகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: திருக்கழல் நன்கு விளங்கி ஆர்க்கும் திருப் பாதச் செம்மையுடைய ஈசனே! அலைகொண்ட பாற்கடலில் தோன்றிய அழல் போன்று வெம்மை விளைவிக்கும் நஞ்சினை உண்டு கரியதாய் ஆகிய கண்டத்தை உடைய பெருமானே! தேவர்களெல்லாம் போற்றிப் புகழும் அளவின் எல்லை கடந்தவராகிய நாதனே! வண்டுகள் குழலின் இசை போன்று ஒலித்து, கீதம் இசைக்கின்ற குடவாயிலின்கண், அருளொளி விளங்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு நீவிர் வீற்றிருப்பவர் ஆயினீர்.

சிறப்புரை: வண்டுகள் ஒலிக்கும் ஒசை, கீதம் இசைப்பது போன்று, மனத்தை ஈசன்பால் ஒன்றி விளங்கச் செய்யும் தன்மையுடையது என்று குறிப்பால் உணர்த்துதல் காண்க.

நிழல் - அருள் ஒளி.

626. மறியாரும் கைத்தலத்தீர்
 மங்கைபாக மாகச்சேர்ந்து
 எறியாரும் மாமழுவும்
 எரியும் ஏந்தும் கொள்கையீர்
 குறியார வண்டினங்கள்
 தேன் மிழற்றும் குடவாயில்

நெறியாரும் கோயிலே
கோயிலாக நிகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: திருக்கைத்தலத்தில் மான் ஏந்தி, உமா தேவியாரை ஒரு பாகமாகச் சேர்த்து, பகைவரை வீசிச் சாய்க்கும் சிறப்பு மிக்க மழுப்படையும் ஏந்தி, எரியும் ஏந்தி, விளங்கும் ஈசனே! தேன் விளங்கும் மலர்களைக் குறிப்பாக அடைந்து தேன் சேர்க்கும் குடவாயிலில் வேதாகம நெறியில் விளங்குகின்ற கோயிலே இடமாகக் கொண்டு நீவிர் வீற்றிருப்பவர் ஆவீர்.

627. இழையார்ந்த கோவணமும்
கீளும் எழிலார் உடையாகப்
பிழையாத சூலம்பெய்து
ஆடல்பாடல் பேணினீர்
குழையாரும் பைம்பொழிலும்
வயலும் சூழ்ந்த குடவாயில்
விழுவார்ந்த கோயிலே
கோயிலாக மிக்கீரே.

தெளிவுரை: நூலிழையால் இழைக்கப் பெற்ற கிழிதுகில் மற்றும் கோவணம் உடையாகவும், தனது தாக்குதலில் தவறு ஏற்படாததும், ஈசனார் திருக்குறிப்பின்படி பிழை சிறிதும் உண்டாகாதவாறு விளங்கும் சூலமும் கொண்டு, ஆடலும் பாடலும் பேணி விளங்கும் ஈசனே! தளிர்கள் விளங்கும் பூம்பொழிலும், வயலும் சூழ்ந்த குடவாயில் என்னும் பதியில், திருவிழாக்களின் பொலிவு பெருகி விளங்கும் கோயிலே இடமாகக் கொண்டு நீவிர் வீற்றிருக்கின்றவர்.

சிறப்புரை: இழைத்த பஞ்சால் ஆகிய கோவணமும் கீளும், ஈசனார் உடைச் சிறப்பாகக் கூறுதல் காண்க.

444 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

“கோர் கோவணமும் திருநீறு மெய்ப்பூசி” என்னும்
சந்தரர் திருவாக்கும் காண்க.

கீள் - கிழித்தல். குழை - பகந்தளிர், இலை.

628. அரவார்ந்த திருமேனி
யானவெண்ணீறு ஆடினீர்
இரவார்ந்த பெய்பலிகொண்டு
இமையோர்ஏத்த நஞ்சுண்டிர்
குரவார்ந்த பூஞ்சோலை
வாசம் வீசும் குடவாயில்
திருவார்ந்த கோயிலே
கோயிலாகத் திகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: அரவம் தவமும் திருமேனியில் ஆக்கம்
செய்யும் வெண்ணீறு நனி பூசி, கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை
கொள்ளவும், தேவர்கள் எல்லாம் ஏத்தி மகிழும்பாறு
நஞ்சை உண்டு அருள்புரியும் ஈசனே! நறுமணம் மிக்க
குரவ மலர்கள் விளங்கும் பூஞ்சோலையின் மணம்
வீசும் குடவாயிலில் செல்வம் விளங்கும் கோயிலே
இடமாகக் கொண்டு நீவிர் திகழ்ந்து விளங்குபவர்
ஆவீர்.

சிறப்புரை: திருவெண்ணீற்றின் பெருமை “ஆன”
என்னும் அடைமொழி கொண்டு உணர்த்தப்பட்டது
காண்க. எல்லாச் செல்வங்களையும் ஆக்கும் தன்மை
உடையது என்னும் அதன் சிறப்புத் தோன்ற
திருவார்ந்த (திரு - செல்வம்) கோயில் என உணர்த்தப்
பட்டதும் நோக்குக.

ஆனன் - சிவன். ஆனாமை - கெடாமை, குறையாமை.

629. பாடலார் வாய்மொழியீர்
பைங்கண்வெள்ளேறு ஊர்தியீர்

ஆடலார் மாநடத்தீர்
 அரிவை போற்றும் ஆற்றலீர்
 கோடலார் தும்பிமுரன்று
 இசை மிழற்றும் குடவாயில்
 நீடலார் கோயிலே
 கோயிலாகத் திகழ்ந்தீரே.

தெளிவுரை: வேதங்கள் ஓதும் திருவாய் மொழியுடைய ஈசனே! வெண்மையான இடபத்தை வாகனமாக உடையவரே! நடனக் கலையின் பெருமை தோன்ற சிறப்பான நடனம் புரிகின்ற பெருமானே! உமாதேவியார் போற்றி மகிழும் அருளாற்றல் உடைய நாதனே! வெண்காந்தள் மலரில் வண்டு சுற்றி இசை எழுப்பும் குடவாயில் என்னும் ஊரில் உயர்ந்து விளங்கும் கோயிலை இடமாகக் கொண்டு நீவிர் திகழ்பவர் ஆவீர்.

கோடல் - வெண்காந்தள் மலர். தும்பி - வண்டு.

630. கொங்கார்ந்த பைங்கமலத்து
 அயனும் குறளாய் நிமிர்ந்தானும்
 அங்காந்து தள்ளாட
 அழலாய் நிமிர்ந்தீர் இலங்கைக் கோன்
 தங்காதன் மாமுடியும்
 தாளும் அடர்த்தீர் குடவாயில்
 பங்கார்ந்த கோயிலே
 கோயிலாகப் பகர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: தேன் திகழ்ந்து விளங்கும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும், சிறிய குறள் வடிவம் எனப்படும் வாமனனாய்ப் பின்னர் நீண்டு உயர்ந்த திருமாலும், வியப்புற்ற நிலையில் வாய் திறந்து அயர்ந்து தம் நிலை தளர, அழலாய் ஒங்கிய ஈசனே!

446 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

இராவணன் முடியும் தாளும் அடர்த்த நாதனே!
குடவாயில் என்னும் தலத்தில், அங்கமாகக் கோயில்
கொண்டு நீவிர், வீற்றிருந்து ஒளிப்பவர் ஆயினீர்.

அங்காந்து - வாய்பிளந்து. பகர்தல் - ஒளிர்ந்தல்.

631. தூசார்ந்த சாக்கியரும்
தூய்மையில்லாச் சமணரும்
ஏசார்ந்த புன்மொழிநீத்து
எழில்கொள்மாடக் குடவாயில்
ஆசாரம் செய்மறையோர்
அளவிற் குன்றாது அடிபோற்றத்
தேசார்ந்த கோயிலே
கோயிலாகச் சேர்ந்தீரே.

தெளிவுரை: சமணரும் சாக்கியரும் கூறும் இகழ்ச்சி
யான புல்லிய பொய்யுரைகளைப் பொருளாகக்
கொள்ளாது, எழிமிகுந்த மாடங்களையுடைய
குடவாயில் என்னும் பதியில் ஆசார சீலத்துடன்
வேள்வி புரிதல் முதலான கிரியைகளைச் செய்யும்
மறை வல்லவர்களாகிய அந்தணர்கள், தமது பக்தி
யிலும் ஒழுக்க முறையிலும் செய்ய வேண்டிய
அளவின் தன்மையிலிருந்து குறையாது திருவடியைப்
போற்ற, பெருமை மிகும் கோயிலை நீவிர் இடமாகக்
கொண்டு விளங்குகின்றீர்.

632. நளிர்நூந் திரைமல்கு
காழிஞான சம்பந்தன்
குளிர்நூந் குடவாயிற்
கோயில்மேய கோமானை
ஒளிர்நூந் தமிழ்மாலை
உரைத்த பாடல் இவைவல்லார்

தளர்வான தானொழியத்
தகுசீர் வானத்து இருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: குளிர்ச்சியான திரைகள் பெருகும் காழியில் விளங்கும் ஞானசம்பந்தர், குளிர்ச்சியான அருள் விளங்கும் குடவாயிலில் கோயில்கொண்டு மேவும் ஈசனை உரைத்த தமிழ்மாலையால் ஏத்த வல்லவர்கள், தளர்ச்சி அற்றவர்களாய் இம்மையில் விளங்கி, சீர்மிகும் வானுலகத்திலும் சிறப்புடன் விளங்குவார்கள்.

195. சீகாழி

தல விளக்கம்: பதிக எண் 137 காண்க.

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

633. நலங்கொள் முத்து மணியும் அணியும் திரளோதக்
கலங்கள் தன்னிற் கொண்டு கரைசேர் கலிக்காழி
வலங்கொள் மழுவொன்று உடையாய் விடையாய்
எனஏத்தி
அலங்கல் சூட்ட வல்லார்க்கு அடையா வருநோயே.

தெளிவுரை: உயர்ந்த முத்துக்களும் மணிகள் முதலான ஆபரணங்களும் திரளாக மரக் கலங்கள் வழியாகக் கரையில் சேரும் கடல் வழி கொண்ட சிறப்புடைய சீகாழி நகரில், வலிமை மிக்க மழுப்படையும் இடப வாகனமும் உடைய ஈசனே! என ஏத்தி மலர்மாலை சூட்டுகின்ற அடியவர்களை நோய் அடையாது.

நலம் - உயர்வு, புகழ்.

448 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

634. ஊரார் உவரிச் சங்கம் வங்கம் கொடுவந்து
காரார் ஒதம் கரைமேல் உயர்த்துங் கலிக்காழி
நீரார் சடையாய் நெற்றிக் கண்ணா என்றென்று
பேரா யிரமும் பிதற்றத் தீரும் பிணிதானே.

தெளிவுரை: ஊர்ந்து செல்லும் சங்குகளைக் கடல் அலைகள் கரைகளில் சேர்க்கும் சீகாழியில், கங்கை தரித்த சடையுடைய ஈசனே! நெற்றிக் கண்ணுடைய பெருமானே! என்று ஆயிரம் முறை அவன் திருநாமத்தை, i, தன்னை மறந்த நிலையில் தியானம் செய்யப் பிணியானது நீங்கும்.

சிறப்புரை: ஈசன் திருநாமங்கள் அநேகம் கொண்டுள்ளவன் என்பதனை, “பேராயிரமும்” என்னும் சொல் உணர்த்துவதாயிற்று. ஆயிரம் திருநாமங்களை உடைய ஈசனார் சிறப்பினை, பேரோர் ஆயிரமும் உடையானைப் பேசினால் பெரிதும் இனியானை” (திருநீடுர் திருப்பதிகம் பாடல்11) எனவும்; “பேருமோர் ஆயிரம் பேருடையார் பெண்ணோடு ஆணும் அல்லர்” (முப்பதும் இல்லை பாடல் எண் 3) எனவும் அருளிச் செய்யும் சுந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரமும்; “ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்று மில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ” என மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்த திருவாசகமும் (பாடல் எண் 235) காண்க.

வங்கம் - அலை. பிதற்றல் - தன்னை மறந்து தியானம் செய்தல்.

635. வடிகொள் பொழிலின் மழலை வரிவண்டு இசைசெய்யக்
கடிகொள் போதில் தென்றல் அணையும் கலிக்காழி
முடிகொள் சடையாய் முதல்வா என்று முயன்றேத்தி
அடிகை தொழுவார்க்கு இல்லை அல்லல் அவலமே.

தெளிவுரை: காற்றினைப் பெருக்கும் பொழிலில் இனிய வண்டுகள் இசையெழுப்ப நறுமணம் வீசும் மலர்களில் தென்றல் அணையும் சீகாழியில் விளங்கும் சடைமுடி-உடைய நாதனே! என்று கைகூப்பித் தொழுபவர்களுக்குத் துன்பமும் வறுமையும் இல்லை.

வடி - காற்று, தெளிவு. அவலம் - வறுமை.

636. மனைக்கே ஏற வளம்செய் பவளம் வளர்முத்தம்
கனைக்கும் கடலுள் ஓதம் ஏறும் கலிக்காழிப்
பனைக்கைப் பகட்டுசர் உரியாய் பெரியாய் எனப்பேணி
நினைக்க வல்ல அடியார் நெஞ்சில் நல்லாரே.

தெளிவுரை: கடல் அலைகளால் வீசி எறியப்படும் பவளமும் முத்துக்களும் இல்லங்களுக்கே செல்லும் வளப்பம் மிகுந்த சீகாழியில், யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்து விளங்கும் பெருமானே! எனப் பெருமைகளை மொழிந்து நினைக்கவல்ல அடியவர்கள் நன்மனத்தர் ஆக விளங்குவார்கள்.

637. பரிதி இயங்கும் பாரில் சீரார் பணியாலே
கருதி விண்ணோர் மண்ணோர் விரும்பும் கலிக்காழிச்
சுருதி மறைநான்கு ஆன செம்மை தருவானைக்
கருதி எழுமின் வழுவா வண்ணம் துயர்போமே.

தெளிவுரை: சூரியன் விளங்கி ஒளி தந்து இயங்கும் இவ்வுலகத்தில், சிறப்பு மிக்க அருள் பணிகள் மேவும் செயலைக் கருதி, தேவர்களும் மண்ணுலகத் தவர்களும் விரும்புகின்ற பெருமை மிக்க சீகாழிப் பதியில் நான்கு வேதங்களுடைய கீதமாக வீற்றிருக்கும் ஈசனை நினைத்து வணங்குபவர்களுக்குத் துயர் நீங்கும்.

450 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

638. மந்த மருவும் பொழிலில் எழிலார் மதுவுண்டு
கந்த மருவ வரிவண்டு இசைசெய் கலிக்காழிப்
பந்த நீங்க அருளும் பரனே எனஏத்திச்
சிந்தை செய்வார் செம்மை நீங்காது இருப்பாரே.

தெளிவுரை: தென்றல் மருவி விளங்கும் பொழிலில்,
சுவை மிக்க தேனை உண்ட வண்டுகள் இசைத்து
மகிழும் பெருமை மிக்க சீகாழிப் பதியில், உலகத்தின்
பாசத்தால் ஏற்படும் கட்டினை நீங்கச் செய்தருளும்
பரனே! என்று ஏத்தி வணங்குபவர்களின் சிறப்பு
எத்தன்மையிலும் நீங்காது நின்று விளங்கிப் புகழ்
கொடுக்கும்.

639. புயலார் பூமி நாமம் ஒதிப் புகழ்மல்கக்
கயலார் கண்ணார் பண்ணார் ஒலிசெய் கலிக்காழிப்
பயில்வான் றன்னைப் பத்தி யாரத் தொழுதேத்த
முயல்வார் தம்மேல் வெம்மைக் கூற்றமுடுகாதே.

தெளிவுரை: மேகம் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் ஈசன்
திருநாமத்தை ஒதிப் புகழ் மிக்கு விளங்கும் பாடல்
களை, மகளிர் பண்ணிசையுடன் இணைந்து பாடும்
பெருமையுடைய காழிப்பதியில் விளங்கும் ஈசனைப்
பக்தியுடன் தொழுது ஏத்திப் பணிபவர்பால்,
காலனுடைய வெம்மை நெருங்காது.

சிறப்புரை: உலகில் ஈசனார் திருநாமத்தை ஒதி உய்தி
பெற வேண்டும் என்று உணர்த்துதல் காண்க. "நாதன்
நாமம் நமச்சிவாயவே" என்று உணர்த்தும் ஆளுடைய
பிள்ளையார் அருளிச் செய்துள்ளதும் ஓர்க. திருநாமம்
அஞ்செழுத்து என்னும் அப்பர் வாக்கும் காண்க.

640. அரக்கன் முடிதோள் நெரிய அடர்த்தான் அடியார்க்குக்
கரக்க கில்லாது அருள்செய் பெருமான் கலிக்காழிப்

பரக்கும் புகழான் றன்னை யேத்திப் பணிவார்மேல்
பெருக்கும் இன்பம் துன்பமான பிணிபோமே.

தெளிவுரை: இராவணனுடைய முடியும் தோளும் நெரிந்து துன்புறுமாறு அடர்த்து, அடியவர்களுக்குக் கரவாது வளமான அருளைப் புரியும் பெருமான், பெருமை மிகுவிழாக்கள் கொண்ட சீகாழிப் பதியில் விளங்கும் ஈசன். அப்பெருமானை ஏத்திப் பணிபவர்கள் இன்பத்தில் பெருகித் திளைத்து மகிழ்வார்கள்; துன்பம் தரும் பிணியானவை யாவும் நீங்கப் பெறுவார்கள்.

641. மாணா உலகம் கொண்ட மாலும் மலரோனும்
காணா வண்ணம் எரியாய் நிமிர்ந்தான் கலிக்காழிப்
பூணார் முலையாள் பங்கத் தானைப் புகழ்ந்தேத்திக்
கோணா நெஞ்சம் உடையார்க்கு இல்லை குற்றமே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் காணாதவாறு தீப்பிழம்பாக ஒங்கிய ஈசன், விழாமல்கும் சீகாழியில், ஆபரணம் நனி கொண்ட உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்டுள்ள ஈசன் ஆவர். அப்பெருமானைப் புகழ்ந்து ஏத்தி மாறுபாடற்ற மனத்தினராய் வணங்குபவர்கள் குற்றம் இல்லாதவர்களாய் மிளிர்வார்கள்.

642. அஞ்சி யல்லல் மொழிந்து திரிவார் அமணாதர்
கஞ்சி காலை யுண்பார்க்கு அரியான் கலிக்காழித்
தஞ்ச மாய தலைவன் றன்னை நினைவார்கள்
துஞ்ச வில்லா நல்ல வுலகம் பெறுவாரே.

தெளிவுரை: அச்சத்தின் காரணமாகத் துன்பம் தரும் சொற்களை மொழியும் சமணர்களுக்கும் சாக்கியர்களுக்கும் அறிவதற்கு அரியவனாகி, விழா முழக்கம் மிகுந்த சீகாழியில் இருப்பிடமாகக் கொண்டு

452 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

விளக்கும் ஈசனை நினைத்துப் போற்றுபவர்கள், இறத்தல் இல்லாத நல்ல உலகில் இருக்கப் பெறுவார்கள்.

இது பேரின்பம் வழங்கும் சிவலோகம் என்பது குறிப்பு.

643. ஊழி யாய பாரில் ஒங்கும் உயர்செல்வக்
காழி யீசன் கழலே பேணும் சம்பந்தன்
தாழு மனத்தால் உரைத்த தமிழ்கள் இவைவல்லார்
வாழி நீங்கா வானோர் உலகில் மகிழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஊழிக் காலத்திலும் நிலைத்து நிற்கும் உயர்ந்த சிறப்பினையுடைய சீகாழியில் வீற்றிருக்கும் ஈசனின் திருக்கழலைப் பேணும் ஞானசம்பந்தர், ஈசனாரைப் பணிந்து உரைத்த இத்திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், வாழும் சிறப்பிலிருந்து பிரியாதவர்களாகிய தேவர் உலகத்தில் மகிழ்ந்து விளங்குவார்கள்.

தாழுமனம் - பணியும் மனம்.

196. திருப்பாதர்

தல விளக்கம்: தொண்டை நாட்டுத் தலம். 16ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது. திருப்பாச்சூர் என வழங்கப்படுகிறது. அம்பிகை, திருமால், சந்திரன் வழிபட்ட தலம்.

பாக - மூங்கில்.

கவாமி : வாசீஸ்வரர், பசுபதீஸ்வரர், பாகூர்நாதர்

அம்பிகை : மோகனாம்பாள், பசுபதி நாயகி

தல மரம் : மூங்கில்

தீர்த்தம் : சோம தீர்த்தம், மங்கள தீர்த்தம்

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

644. சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார் செஞ்சொல்லார்
வந்து மாலை வைகும் போழ்தென் மனத்துள்ளார்
மைந்தா மணாளா என்ன மகிழ்வார் ஊர்போலும்
பைந்தண் மாதவி சோலை சூழ்ந்த பாகூரே.

தெளிவுரை: என் சிந்தையில் விளங்கி, தலையின்மீது
வைகி நின்று, முழுமையும் ஆட்கொண்டு, செம்மை
யான சொல் பயிலும் வாய்ச்சொல்லாகியும்,
மணத்தில் வைகி இருந்து தோத்திரப் பொருளாகும்
மைந்தனே! மணாளனே! என்று போற்றி ஏத்த
மகிழ்பவராகிய ஈசன் விளங்குகின்ற ஊர், பசுமையான
குருக்கத்தியின் சோலை சூழ்ந்த பாகூர் என்னும் நகரே
போலும்.

சிறப்புரை: ஈசன் சிந்தையில் இருந்து வைகி யாவற்றை
யும் நன்கு ஆற்றும் தன்மையில் விளங்குதலை
உணர்த்துவது காண்க. அப் பரமன் மனத்துள் ஆர்ந்து
விளங்கி, தலையின் மேலாகவும், செம்மை வளர்
சொல்லாகவும் இருத்தல் இவண் சுட்டப் பெறுதலும்
காண்க. இதனை,

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கிஐம் புலன்கள் ஆர
வந்துளனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை

என மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியாலும் காண்க.

454 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

மற்றும் “மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கினுள்ளான், வாயாரத் தன்னடியே பாடும் தொண்டர் இனத்தகத்தான்” என அருளிச் செய்யும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் காண்க. மாலைக் காலத்தில் செய்யும் சந்தியா வந்தனம் குறிப்பு உணர்த்தப் பெறுதலும் நோக்குக.

645. பேரும் பொழுதும் பெயரும் பொழுதும் பெம்மான் என்று ஆருந் தனையும் அடியார்ஏத்த அருள்செய்வார் ஊரும் அரவம் உடையார் வாழும் ஊர்போலும் பாரின் மிசையார் பாடல் ஓவாப் பாகுரே.

தெளிவுரை: எத்தகைய செயலையும் தொடங்கும் பொழுதும், நிகழும் பொழுதும் ஈசன் திருநாமத்தை உள்ளார்ந்து, மனம் நிறையக் கூறி மகிழும் அளவும், அடியவர்கள்பால் விளங்கி அருள் புரிபவனாகிய பெருமான், ஊர்ந்து செல்லும் அரவத்தை உடைய வராய்த் திகழும் ஊரானது, இப்புலியின் மீது இசைப் பாடல்களை ஓய்வின்றி இசைத்து மகிழும் பாகுர் போலும்.

ஆரும் தனை - மனம் நிறைவு அடையும் வரை. ஊரும் அரவம் - ஊர்ந்து செல்லும் அரவம். பாடல் ஓவா - ஈசனைப் போற்றிப் பாடும் பக்திப் பாடல்கள் இடையறாது இருத்தல்.

646. கையால் தொழுது தலைசாய்த்து உள்ளம் கசிவார்கண் மெய்யார் குறையும் துயரும் தீர்க்கும் விகிர்தனார் நெய்யா டுதல்அஞ்ச உடையார் நிலாவும் ஊர்போலும் பைவாய் நாகம் கோடல் ஈனும் பாகுரே.

தெளிவுரை: கைகளால் தொழுது வணங்கித் தலை தாழ்த்தி, உள்ளம் பக்தி கொண்டு கசிந்து உருகி நிற்பவர்பால், உடற் பினியும் மனக்குறையும் தீர்ப்பவர் சிவபெருமான். நெய் முதலான பஞ்ச கவ்வியம்

கொண்டு அபிடேகம் கொள்ளும் அப்பெருமான், நிலவி விளங்குகின்ற ஊரானது, நாகலிங்கம், கோடல் பூக்கள் மல்கியுள்ள பாசூர் போலும்.

சிறப்புரை: கைகள் கூப்பித் தொழுதலும், தலை சாய்த்து வணங்குதலும், கசிந்துருகிப் போற்றுதலும் அடியவர்கள் ஈசனைப் போற்றி வழிபடும் மாண்பாதலை உணர்த்திற்று. இதனை, அப்பர் சுவாமிகள், “கைகள் கூப்பித் தொழீர்,” “தலையே நீ வணங்காய்” என அருளிச் செய்ததும் ஓர்க. இதனை, மணிவாசகப் பெருமான், “மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து உன் விரையார் கழற்கு என்கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி உள்ளம் பொய்தான் தவிர்த்து உன்னைப் போற்றி..” என்னும் அமுதமொழியால் அருளிச் செய்த பாங்கும் ஓர்க.

ஈசனை வணங்கும் முறையானது ஆடவர்களுக்கு உரிய அட்டாங்க நமஸ்காரமாகத் தலை, முகவாய், கன்னங்கள் இரண்டு, இரு கரங்கள், தோள்கள் இரண்டு ஆகிய எட்டு அங்கமும் மண்ணிற் பதிய வணங்குதல் ஆகும்.

சிரமும், இரு கரங்களும், முழந்தாள் இரண்டும் ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்களும் தரையில் பதியுமாறு வணங்கும் முறை மகளிர்க்கு உரிய பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் ஆகும்.

நின்று சிரத்தின் மீது இரு கரங்களையும் கூப்பித் தொழுதல் திரயாங்க நமஸ்காரம் என்பதாம். சிரம் தாழ்த்தி நின்றல் ஏகாங்க நமஸ்காரமாகக் கொள்ளப் படுதல் ஆகும். இவற்றில் அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரயாங்கம் ஆகிய மூன்றும் ஈசற்கு உகந்ததாம். “கை

456 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

காள் கூப்பித் தொழீர்" என்று உணர்த்தும் திரயாங்க நமஸ்காரக் குறிப்பைக் காட்டும் நாவரசர் அருளிச் செய்த வண்ணமும் ஓர்க. (சைவ சமய நெறிகுறள். 553)

விகிர்தன் - சிவபெருமான். நாகம் - நாகலிங்கமலர். கோடல் - வெண்காந்தன் பூ, வைவாய் நாகம், கோடல் மலருக்கு அடைமொழி ஆதலும் ஆம்.

647. பொங்கா டரவும் புனலும் சடைமேல் பொலிவெய்தக்
கொங்கார் கொன்றை சூடியென் னுள்ளம்

குளிர்வித்தார்

தங்கா தலியும் தாமும் வாழும் ஊர்போலும்
பைங்கான் முல்லை பல்லரும் பீனும் பாகுரே.

தெளிவுரை: பொங்கி எழுகின்ற அரவமும் கங்கையும் சடைமுடியின் மீது பொலிவுடன் விளங்கி இருக்க, தேன் துளிர்க்கும் கொன்றைமலர் சூடி, என்னுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தை ஏற்படுத்தி, உமாதேவியை உடனாகக் கொண்டு வாழும் ஈசன் திகழும் ஊர், முல்லை அரும்புகள் பெருகி ஓங்கும் பாகுர் போலும்.

சிறப்புரை: ஈசன், உமாதேவியாரின் வண்ணம் கண்டு தம் காதலி என்று அழைத்ததாகவும், அதுவே இத் திருத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகையின் திருப் பெயராக வழங்குவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இத் திருப்பெயர் இத்திருப் பாட்டில் சொல்லப்படுகிறது. இத்திருப் பெயர் இத்திருப்பாட்டில் உணர்த்தப் பெற்றுள்ளதும் காண்க.

ஈசனாரின் திருக்காட்சி ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு உள்ளம் குளிர்வித்தமை ஈண்டு உணர்த்து தலும் நோக்குக.

648. ஆடல் புரியும் ஐவாய் அரவொன்று அரைச்சாத்தும்
சேடச் செல்வர் சிந்தையுள் என்றும் பிரியாதார்
வாடல் தலையில் பலிதேர் கையார் ஊர்போலும்
பாடல் குயில்கள் பயில்பூஞ் சோலைப் பாகுரே.

தெளிவுரை: படம் எடுத்து ஆடுகின்ற ஐந்து தலைகளை
உடைய அரவத்தை அரையில் கட்டி விளங்கும்
பெருமை மிக்கவர், என் சிந்தையில் பிரியாது எக்
காலமும் வீற்றிருக்கும் ஈசன் ஆவர். அப்பெருமான்,
பிரம கபாலம் ஏந்திப் பலி தேர்ந்து ஏற்கும் கையுடை
யவர். அவர் ஊரானது, இசை பாடும் குயில்கள்
விளங்குகின்ற பூஞ்சோலை திகழும் பாகுர் போலும்.

649. கால்நின்று அதிரக் கனல்வாய் நாகம் கச்சாகத்
தோலொன்று உடையார் விடையார் தம்மைத்
தொழுவார்கள்
மால்கொண்டு ஓட மையல் தீர்ப்பார் ஊர்போலும்
பால்வெண் மதிதோய் மாடஞ் சூழ்ந்த பாகுரே.

தெளிவுரை: திருப்பாதம் ஊன்றிக் கழல்கள் அதிர்ந்து
ஒலிக்கவும், கொடிய விடத்தையுடைய நாகத்தைக்
கச்சாகக் கட்டியும், தோலை உடையாகக் கொண்டும்,
இடப வாகனத்தை உடையவராயும், தொழுபவர்கள்
மயக்கத்தைத் தீர்ப்பவராயும் ஈசன் வீற்றிருக்கும் ஊர்,
வெண்மதி தோயும் மாடம் சூழ்ந்த பாகுர் போலும்.

650. கண்ணின் அயலே கண்ணொன்று உடையார்
கழல்உன்னி
எண்ணுந் தனையும் அடியார் ஏத்த அருள்செய்வார்
உள்நின்று உருக உகவை தருவார் ஊர்போலும்
பண்ணின் மொழியார் பாடல் ஓவாப் பாகுரே.

தெளிவுரை: இரு கண்களுக்கும் அயலாக நெற்றியில்
ஒரு கண்ணுடையவர்; திருவடியை நினைத்து

வணங்கும் அடியவர்களுக்கு அருள் செய்பவர்; தியானம் செய்து ஒன்றி நின்று கசிந்து உருகி நிற்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருபவர், ஈசனார் ஆவர். அப் பெருமான், பண்ணுடன் இசைபாடும் அன்பர்கள் விளங்கும் ஊராகிய பாகூர் என்னும் பதியைத் தமது ஊராகக் கொண்டுள்ளவர் போலும்.

சிறப்புரை: சூரியன், அக்கினி, சந்திரன் என்னும் மூவரும் முறையே வலக்கண்ணாகவும், நெற்றிக் கண்ணாகவும் இடக்கண்ணாகவும் சிவபெருமான் கொண்டுள்ளவர் என்று குறிப்பால் உணர்த்துதல் காண்க.

உகவை - மகிழ்ச்சி.

651. தேசு குன்றாத் தெண்ணீர் இலங்கைக் கோமானைக்
கூசஅடர்த்துக் கூர்வாங்கொடுப்பார் தம்மையே
பேசிப் பிதற்றப் பெருமை தருவார் ஊர்போலும்
பாசித் தடமும் வயலும் சூழ்ந்த பாகூரே.

தெளிவுரை: தனது பெருமையிலிருந்து குறைவு படாத நிலையில் இலங்கையின் வேந்தனாகிய இராவணன், வீரத்தின் நாணம் கொள்ளுமாறு அடர்த்து, கூரிய வாளை வழங்கி அருள் செய்தவர்; தம்மைப் போற்றிப் புகழ்பாடி வணங்கும் அன்புடையவர்களுக்குப் பெருமை தருபவர், ஈசன். அவர் ஊரானது, நீர் வளம் மிக்கு விளங்குதலால் உண்டாகும் பாசியின் தடமும் வயலும் சூழ்ந்த பாகூர் போலும்.

சிறப்புரை: நீர் மிக்கு விளங்கும் பசுமை தோன்ற பாசி என இத் திருத்தலத்தின் சிறப்பு உணர்த்தப்பட்டது காண்க. பாசு என்னும் மூங்கிற் புதரிலிருந்து தோன்றிய திருத்தலத் குறிப்பினை உணர்த்துதலும் அமையும்.

பிதற்றுதல் - தன்னிலை மறந்து ஈசனையே சிந்தைகொண்டு பேசுதல்.

652. நகுவாய் மலர்மேல் அயனு நாகத்து அணையானும்
புகுவாய் அறியார் புறநின்று ஓரார் போற்றோவார்
செகுவாய் உகுபல் தலைசேர் கையார் ஊர்போலும்
புகுவாய் நாரை ஆரல் வாரும் பாகுரே.

தெளிவுரை: தாமரை மலர்மேல் உறையும் பிரமனும்,
பாம்பணைமேல் இருக்கும் திருமாலும், ஈசனைக்
காண்கின்ற வழி அறியாதவராய்ப் புறத்தே நின்று
ஓய்வின்றி போற்றித் துதிக்க, பிரம கபாலம் ஏந்தி
விளங்கிய கையுடையவராகிய ஈசன், நாரையானது
மீன்களைக் கொத்தி வாரிச் செல்லும் நீர் வளத்தை
உடைய பாகுர் போலும்.

செகுவாய் உகுபல்தலை - பிரம கபாலம். ஆரல் - மீன் வகை.

653. தூயவெயில்நின் றுழல்வார் துவந்தோய் ஆடையார்
நாவில் வெய்ய சொல்லித் திரிவார் நயமில்லார்
காவல் வேவக் கணையொன்று எய்தார் ஊர்போலும்
பாவைக் குரவம் பயில்பூஞ் சோலைப் பாகுரே.

தெளிவுரை: வெயிலில் உடலை வருத்தியும் துவராடை
கொண்டும் உள்ள புறச் சமயத்தார்கள், கொடிய
வார்த்தைகளைக் கூறித் திரிய, அன்பற்றவராயும்,
பகைமை கொண்டவராயும் இருந்த மூன்று அசுரர்
களையும் கோட்டைகளும் எரிந்து சாம்பலாகுமாறு,
கணைதொடுத்த ஈசனாரின் ஊரானது, குரவமலர்
விளங்குகின்ற சோலை திகழும் பாகுர் போலும்.

654. ஞானம் உணர்வான் காழி ஞான சம்பந்தன்
தேனும் வண்டும் இன்னிசை பாடும் திருப்பாகுர்க்
கானம் முறைவார் கழல்சேர் பாடல் இவைவல்லார்
ஊனம் இலராய் உம்பர் வானத்து உறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஞானம் உணர்ந்த, காழியில் மேவும் ஞான சம்பந்தர், வண்டுகள் இன்னிசை பாடும் திருப் பாகூரில் விளங்கும் ஈசனை, திருவடி சேரும் பாடலாகச் சொல்லிய இத் திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், இம்மையில் ஊனம் ஏதும் இல்லாதவராய் விளங்கி, மறுமையில் வானுலகில் நனி விளங்குவார்கள்.

தேன் - வண்டின் வகை.

197. திருவெண்காடு

தல விளக்கம்: பதிக எண் 184 காண்க.

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

655. உண்டாய் நஞ்சை உமையோர் பங்கா என்றுள்கித் தொண்டாய்த் திரியும் அடியார் தங்கள் துயரங்கள் அண்டா வண்ணம் அறுப்பான் எந்தை ஊர்போலும் வெண்டா மரைமேல் கருவண்டு யாழ்செய் வெண்காடே.

தெளிவுரை: பாற்கடலைக் கடைந்தபோது தோன்றிய நஞ்சினை உட்கொண்டு காத்தருளிய உமைபங்களே! என்று போற்றித் தொண்டுபுரியும் அடியவர்களுக்குத் துயரங்கள் நாடாதவாறு அருள் புரிந்து காக்கும் எந்தையாகிய ஈசன் விளங்கும் ஊரானது, தாமரை மலர்மீது வண்டுகள் அமர்ந்து தேன் அருந்தி யாழ் போன்று இசை எழுப்புகின்ற வெண்காடு போலும்.

656. நாதன் நம்மை ஆள்வான் என்று நவின்றேத்திப் பாதம் பன்னாள் பணியும் அடியார் தங்கள்மேல்

ஏதந்தீர இருந்தான் வாழும் ஊர்போலும்
வேதத் தொலியால் கிளிசொல் பயிலும் வெண்காடே.

தெளிவுரை: தலைவனாக விளங்கும் பெருமான், நம்மை ஆட்கொண்டு நற்கதியை அருள் புரிவான் என்னும் கருத்தில், பல நாள்கள் பணிந்து போற்றுகின்ற அடியவர்களுடைய குற்றம் தீர்த்து அருளிச் செய்ய வீற்றிருக்கும் ஈசன் ஊரானது, வேதவொலிகளைக் கேட்டுப் பழகிய கிளிகள், அதனைச் சொல்லி விளங்கும் வெண்காடு போலும்.

சிறப்புரை: ஆகாமியம், பிராரத்தம், சஞ்சிதம் என்னும் மூவகையான வினைப்பயனால் உண்டாகும் குற்றங்களும், மனம் வாக்கு காயம் என்னும் குற்றங்களும் களைய வேண்டும் என்ற மெய்ஞ்ஞானத்தை உற்றவர்களாகிய அடியவர்கள், பல நாள்கள் பணிந்து தொழுகின்றனர் என்பதும், அவர்தம் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் கருணைவயத்தனாய், ஈசன் விளங்குதலும் இத்திருப்பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க.

திருக்கோயிலில் வேதாகம நெறியில் வழிபாடு நிகழ்தலும், வேள்விகள் பெருகி மறையவர்கள் வேதங்களை ஒதுதலும் நாள்தோறும் நடைபெறும் சிறப்பு. அவ்வேத ஒலிகளைக் கேட்டுக் கிளிகள் பயிலும் தன்மை கூறி உணர்த்துதலும் காண்க.

657. தண்முத்து அரும்பத் தடமூன் றுடையான்

றனையுன்னிக்
கண்முத்து அரும்பக்கழல் சேவடிகை தொழுவார்கள்
உண்முத்து அரும்ப உவகை தருவான் ஊர்போலும்
வெண்முத்து அரும்பிப் புனல்வந்து அலைக்கும்
வெண்காடே

தெளிவுரை: குளிர்ந்த முத்துக்களைப் போன்ற நீர்த் திவலைகளையுடைய மூன்று குளங்கள் விளங்கத் திகழும் பெருமானை நினைத்துக் கசிந்து உருகி, பக்தியுடன் கண்ணீர் மல்கிப் பரவியேத்தி, திருக்கழலைப் பணிந்து கை தொழுபவர்கள் உள்ளத்தில் முத்துப்போன்று மலரும் உவகை தருகின்ற ஈசன் விளங்கும் ஊர், வெண் முத்துக்களைக் கடலலைகள் வாயிலாகச் சேர்த்துக் குவிக்கும் வெண்காடு போலும்.

சிறப்புரை: இத்திருத்தலத்தின் தீர்த்தமாக விளங்குகின்ற சூரிய தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம், சந்திரதீர்த்தம் ஆகிய முக்குளத்தைச் சுட்டிய மாண்பு காண்க. இதனில் முதற்கண் அக்கினி தீர்த்தத்திலும், அடுத்து சூரிய தீர்த்தத்திலும், இறுதியாகச் சந்திர தீர்த்தத்திலும் நீராடுதல் முறைமையாதலும், அவை பாவங்களைத் தீய்த்தல் செய்தலும் பின்னர், நன்மையுறுமாறு ஒளிரச் செய்தலும், இனிய நிலையால் அமிர்தம் வழங்குதலும் ஆகிய மேன்மை வழங்கும் சிறப்பாதலும் கொள்க.

இத்தலம், கடல் துறையை ஒட்டி உள்ள தன்மையினால் முத்துக்கள் அரும்பி மலர்தலின் சிறப்பு உரைத்தலும் காண்க.

கண்முத்து - பக்திக் கண்ணீர்த்துளி.

658. நரையார் வந்து நாளும் குறுகி நணுகாமுன்
உரையால் வேறா உள்கு வார்கள் உள்ளத்தே
கரையா வண்ணம் கண்டான் மேவும் ஊர்போலும்
விரையார் கமலத்து அன்ன மருவும் வெண்காடே.

தெளிவுரை: மூப்பின் காரணமாகத் தோன்றும் நரை வந்து அணுகும் முன்பாகப் பக்தி உரையிலிருந்து மாறுபாடு கொள்ளாது தியானம் செய்பவர்கள்

உள்ளத்தில், அருளுருவாய் விளங்குகின்ற ஈசன் ஊர், மணம் கமழும் தாமரை மலரில் அன்னப் பறவைகள் மருவி வாழும் வெண்காடு போலும்.

சிறப்புரை: மூப்பினைக் குறிக்கும் நரைசேரும் முன்னர் ஈசனை வணங்குதல் வேண்டும் என்னும் நெறியினை உணர்த்துதல் காண்க. “பாலனாய்க் கழிந்தநாளும்.. குறிக்கோளிலாது” என்னும் திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்த பாங்கு, இளமைக் காலத்திலிருந்து இறைவனை வழுவாது வழிபடும் செம்மை உணர்த்துவது காண்க.

நரையார் - மூப்பினைக் குறிக்கும் நரை முடி.

659. பிள்ளைப் பிறையும் புனலும் சூடும் பெம்மான் என்று உள்ளத்து உள்ளித் தொழுவார் தங்கள் உறுநோய்கள் தள்ளிப்போக அருளுந் தலைவன் ஊர்போலும் வெள்ளைச் கரிசங்கு உலவித் திரியும் வெண்காடே.

தெளிவுரை: இளமையான பிறைச் சந்திரனும், கங்கையும் சூடும் பெருமானை, உள்ளத்தால் ஒன்றி நினைத்து வணங்குபவர்களின் பிணிகள் யாவும் விலகிச் செல்லுமாறு அருள் புரியும் தலைவனாகிய ஈசன் விளங்குகின்ற ஊரானது, வெண்மையான சங்குகள் கடலலைகள் வாயிலாக வெளியேறிக் கரை கொண்டு திகழும் வெண்காடு போலும்.

660. ஒளிகொள் மேனி உடையாய் உம்ப ராளீயென்று அளிய ராகி அழுதுற்று ஊறும் அடியார்கட்கு எளியான் அமரார்க்கு அரியான்வாழும் ஊர்போலும் வெளிய உருவத்து ஆனை வணங்கும் வெண்காடே.

தெளிவுரை: சோதி வடிவாய் விளங்கித் தேவர்களை ஆட்கொள்ளும் பெருமானே என்று அன்புடைய நெஞ்சினராகி, பக்தியில் நனிதோய்ந்து கண்ணீர்

பெருக விளங்கும் அடியவர்களுக்கு, எளியவனாய் விளக்குபவன் ஈசன். அப் பெருமான் தேவர்களுக்கு அரியவனாய் வீற்றிருக்கின்ற ஊரானது, இந்திரனுடைய வெள்ளை யானையாகிய ஐராவதம் வணங்கும் வெண்காடு போலும்.

சிறப்புரை: தேவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்புரியும் ஈசன், அத்தகையோர்க்கும் அரியவனாய் விளங்குதலும், மெய்யன்பர்களுக்கு எளியவனாக விளங்குதலும் இவண் உணர்த்தப்பட்டது காண்க. ஐராவதம் என்னும் யானை பூசித்த திருத்தல வரலாற்றுச் சிறப்பு, இத் திருப்பாட்டில் குறித்துள்ளமையும் நோக்குக.

661. கோள்வித் தனைய கூற்றம் தன்னைக் குறிப்பினால்
மாள்வித் தவனை மகிழ்ந்துஅங்கு ஏத்த மாணிக்காய்
ஆள்வித்து அமரர் உலகம் அளிப்பான் ஊர்போலும்
வேள்விப் புகையால் வானம் இருள்கூர் வெண்காடே.

தெளிவுரை: கொலைத் தன்மையுடைய கூற்றுவனை மாள்வித்து, மார்க்கண்டேய முனிவர் போற்றித் தொழுமாறு சிறந்த பேற்றினை வழங்கிய ஈசன் விளங்குகின்ற ஊரானது, அந்தணர்கள் இயற்றும் வேள்விப் புகையானது வானத்தில் படர்ந்து இருள் போன்று செய்விக்கும் வெண்காடு போலும்.

சிறப்புரை: ஈசனை ஏத்திய, சுவேத கேது என்னும் முனிவருக்கு அருள் செய்து வானரசு வழங்கிய ஈசன் திருவருளை உணர்த்துமாறு “மாணிக்காய்” என்னும் சொல் குறித்தலும் அமையும்.

662. வளையார் முன்கை மலையாள் வெருவ வரையூன்றி
முளையார் மதியம் சூடி என்று முப்போதும்

இளையாது ஏத்த இருந்தான் எந்தையூர் போலும்
விளையார் கழனிப் பழனஞ் சூழ்ந்த வெண்காடே.

தெளிவுரை: முன்கையில் வளையல் பொருந்திய உமா தேவி வெருவித் தோன்றுமாறு கயிலை மலையைத் திருப்பாதமலரால் ஊன்றி, இளைய பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய பெருமானை முப்போதும் குறை வில்லாது போற்றித் துதிக்கப்படுபவனாகிய எந்தையாகிய ஈசன் விளங்குகின்ற ஊர், விளைச்சலை நன்கு தருகின்ற கழனிகளும் பொய்கைகளும் சூழ்ந்த வெண்காடு போலும்.

சிறப்புரை: ஈசனை மூன்று காலங்களிலும் போற்றி வழிபடுதலின் சிறப்பு இவண் உணர்த்தப் பெற்றது காண்க.

முப்போதும் - காலை, மதியம் (பகல்), மாலை.

இளையாது - குறைவின்; பழனம் - பொய்கை, குளம்.

663. கரியானோடு கமல மலரான் காணாமை
எரியாய் நிமிர்ந்த எங்கள் பெருமான் என்பார்கட்கு
உரியான் அமரக் கரியான் வாழும் ஊர்போலும்
விரியார் பொழிலின் வண்டு பாடும் வெண்காடே.

தெளிவுரை: திருமாலும், பிரமனும் காணாதவாறு சோதி வடிவாய் ஓங்கிய எங்கள் பெருமானே! என்று போற்றி வணங்குபவர்களுக்கு உரியவனாய் விளங்குகின்ற ஈசன், அமரர்களுக்கு அரியவனாய் வாழும் ஊர், விரிந்து பரவும் பொழிலில் வண்டு இசை பாடும் வெண்காடு போலும்.

664. பாடும் அடியார் பலரும் கூடிப் பரிந்தேத்த
ஆடும் அரவம் அசைத்த பெருமான் அறிவின்றி
மூடம் உடைய சமண்சாக் கியர்கள் உணராத
வேடம் உடைய பெருமான் பதியாம் வெண்காடே.

தெளிவுரை: அடியவர் பலரும் சூடிப் பாடிப் போற்றிப் பரிவுடையவராய்ப் புகழ் மொழிகள் கூற, ஆடுகின்ற அரவத்தை அரையில் கட்டிய பெருமானைச் சமணர் களும், சாக்கியர்களும் உணராத திருக்கோலத்தை உடைய அவ் ஈசன் பதியாவது, வெண்காடு ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் புரியும் திருவிளையாடலாகிய பலி ஏற்றல், என்புமாலை தரித்தல், மயானத்தில் ஆடல் புரிதல், கங்கையைத் திருமுடியிலும், உமை தேவியை இடப் பாகத்திலும் வைத்து விளங்குதல் போன்றவை ஏனையோர்க்குப் புறம்பானதாகவும், அடியவர் களுக்கு, ஈசன் கருணைத் தரத்தால் மேற்கொள்ளும் அருளிச் செயல் என்றும் புலனாதல் இவண் “அடியவர் பரிந்தேத்த” என்னும் தொடர் குறித்தலை ஓர்க.

இது ஈசன் கொள்ளும் அன்பின் வளமும், அடியவர்க்கு அருளும் கருணைப் பேறும் ஆகும்.

கட்புலனால் அறிதற்கு இயலாமையும், கருத்தின் வழி உட்புகுந்து உள்ளத்தில் ஒளிரும் அருள் வண்ணமும் குறிக்கும் பான்மையில்; “உணராத வேடம் உடைய பெருமான்” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

பாடும் அடியார் - ஒதுவா மூர்த்திகள்.

665. விடையார் கொடியான் மேவி உறையும் வெண்காட்டைக் கடையார் மாடங் கலந்து தோன்றும் காழியான் நடையார் இன்சொல் ஞானசம் பந்தன் தமிழ்வல்லார்க்கு அடையா வினைகள் அமர லோகம் ஆள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: இடபக் கொடியுடைய ஈசன் மேவி உறை கின்ற வெண்காட்டை, கடைவாயில் பொருந்திய

மாடங்களை உடைய சீகாழியில், ஒழுக்கத்தைப் பெருகச் செய்யும் இனிய சொற்கள் அளிக்கும் ஞான சம்பந்தர், போற்றி உரைத்த இத்திருப்பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள், வினை அற்றவர்கள் ஆவார்கள்; தேவ லோகத்தை ஆள்வார்கள்.

198. திருமயச்சூர்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 56ஆவது திருத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. சூரியன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றது.

கவாமி : மேகநாதர், முயற்சி நாதர்

அம்பிகை : சௌந்தர நாயகி, லலிதாம்பாள்

தீர்த்தம் : சூரிய தீர்த்தம்

தல மரம் : வில்வ மரம்

குறிப்பு: இத் திருக்கோயிலின் வடக்குப் பிராகாரத்தில் காளி வழிபட்ட மீயச்சூர் இளங்கோயில் உள்ளது. சுவாமி - சகலபுவனேஸ்வரர்; அம்பிகை - 'மேலாம் பிகை. திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது.

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

666. காயச் செவ்விக் காமற் காய்ந்து கங்கையைப்
பாயப் படர்புன் சடையிற் பதித்த பரமேட்டி
மாயச் சூரன்று அறுத்த மைந்தன் தாதைதன்
மீயச் சூரைத் தொழுது வினையை வீட்டுமே.

தெளிவுரை: பஞ்ச பாணம் எனச் சொல்லப்படும் தாமரை, அசோகு, மா, முல்லை, கருங்குவளை

என்னும் ஐங்கணையால் தாக்கிய மன்மதனின் உடலின் வடிவத்தை எரித்து, கங்கையைப் படர்ந்த சடைமுடியில் ஏற்றுப் பதியுமாறு செய்த மேலான பரம் பொருளாகிய ஈசன், மாயை வல்ல சூரபத்மனை மாய்த்த அழகனாகிய முருகவேளின் தந்தையாவார். அப் பெருமானுடைய மீயச்சூரைத் தொழுது வணங்கி நும்மைப் பற்றியுள்ள வினையை வீழ்த்துவீராக.

சிறப்புரை: யாவற்றுக்கும் மேலாக விளங்கியும், தனக்கு மேல் வேறொன்றும் இல்லாத தன்மையிலும் விளங்கும் சிவபெருமானைப் பரமேட்டி என்னும் சொல்லால் உணர்த்தப்படுதல் காண்க. இதனைச் சுந்தரர், பாயும் விடை யொன்றது ஏறிப் பலி தேர்ந்து உண்ணும் பரமேட்டி, (திருக்கடவுர் மயானம் திருப்பதிகம் பாடல் 3) எனக் குறித்தலும் ஓர்க.

667. பூவார் சடையின் முடிமேல் புனலர் அனல்கொள்வர்
நாவார் மறையர் பிறையர் நறவேண் தலையேந்தி
ஏவார் மலையே சிலையாக் கழியம்பு எரிவாங்கி
மேவார் புரமூன்று எரித்தார் மீயச் சூராரே.

தெளிவுரை: கொன்றை முதலான பூக்கள் பொருந்திய சடை முடியின் மீது கங்கையையுடைய ஈசன், நெருப்பைக் கரத்தில் கொண்டு விளங்குபவர்; நாவார மறை நவிலும் பெருமானாவார்; பிறைச் சந்திரனைத் தரித்து விளங்குபவர்; பிரம கபாலம் ஏந்தியவர். அப்பெருமான், மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு அக்கினியை நீண்ட அம்பாகத் தொடுத்து, பகைவராய் நின்ற மூன்று அசுரர்களையும் மதில்களையும் எரித்தவர். அவர் மீயச்சூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவனே ஆவார்.

668. பொன்னேர் கொன்றை மாலை புரளும் அகலத்தான்
மின்னேர் சடைகள் உடையான் மீயச் சூரானைத்
தன்னேர் பிறரில் லானைத் தலையால் வணங்குவார்
அந்நேர் இமையோர் உலகம்எய்தற் கரிதன்றே.

தெளிவுரை: பொன் போன்ற கொன்றை மாலை
புரளும் அகன்ற திருமார்பை உடைய ஈசன்,
மின்னலைப் போன்று சிவந்து ஒளிரும் சடைகளை
உடையவனாய், மீயச் சூரனாய், தனக்கு இணையாக
வேறு எவரும் இல்லாதவனாய் விளங்குபவன்.
அப்பெருமான்னைத் தலையால் வணங்குபவர்களுக்கு
இமையோர் உலகத்தில் மேவித் திகழும் சிறப்பு கிடைத்
தற்கு அரியதாகாது. தேவருலகம் கிடைத்தற்கு எளியது
என்ற குறிப்பு ஆயிற்று.

669. வேக மதநல் வியானை வெருவ உரிபோர்த்துப்
பாகம் உமையோ டாகப் படிதம் பலபாட
நாகம் அரைமேல் அசைத்து நடமாடியநம்பன்
மேகம் உரிஞ்சும் பொழில்சூழ் மீயச் சூரானே.

தெளிவுரை: மரம் பொருந்திய யானை வெருவ அதனை
உரித்துப் போர்த்து, உமாதேவியைப் பாகமாகக்
கொண்டு துதிப்பாடல்களைப் பாட, நாகத்தை
அரையில் கட்டி, நடனம் ஆடிய ஈசன், மேகத்தை
உரிஞ்சி இழுக்கும் உயர்ந்த பொழில் சூழ்ந்த மீயச்சூரில்
விளங்கும் பரமன் ஆவார்.

670. விடையார் கொடியார் சடைமேல் விளங்கும் பிறைவேடம்
படையார் பூதஞ் சூழப் பாடல் ஆடலார்
பெடையார் வரிவண்டு அணையும் பிணைசேர்
கொன்றையார்
விடையார் நடையொன்று உடையார் மீயச் சூராரே.

தெளிவுரை: ஈசன், இடபக் கொடியுடையவர்; சடை முடியின் மீது பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவர்; பூதப் படைகள் சூழ விளங்கிப் பாடுதலும் ஆடுதலும் கொண்டவர்; பெடை சூழ வண்டுகள் சேரும் கொன்றை மாலை அணிந்தவர்; விடை போன்ற பீடு நடையுடைய மீயச்சூரில் விளங்குபவர்.

671. குளிரும் சடைகொள் முடிமேல் கோல மார்கொன்றை
ஒளிரும் பிறையொன்று உடையான் ஒருவன் கைகோடி
நளிரும் மணிகூழ் மாலை நட்ட(ம்) நவிலநம்பன்
மிளிரும் அரவம் உடையான் மீயச் சூரானே.

தெளிவுரை: குளிர்ந்த கங்கை தரித்த சடைமுடியின் மீது அழகிய கொன்றை மலர் தரித்து, ஒளிர்கின்ற பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய ஒருவன், கையை வளைத்து மென்மையான மாலை கொண்டு நடனம் புரியும் ஈசன் ஆவான். அவன் அரவத்தை உடையவனாய் விளங்கும் மீயச்சூரானே.

672. நீல வடிவர் மிடறு நெடியர் நிகரில்லார்
கோல வடிவு தமதாம் கொள்கை யறிவொண்ணார்
காலர் கழலர் கரியின் உரியர் மழுவாளர்
மேலர் மதியர் விதியர் மீயச் சூராரே.

தெளிவுரை: ஈசனார், நீல மிடற்றினையுடைய அழகர்; தீத்திரட்சியாக நெடிது ஒங்கியவர்; திருவடிவத்தை யாரும் அறியவொண்ணாத தன்மையர்; திருக்கழல் அணிந்த திருவடியுடையவர்; யானையின் தோலை உரித்தவர்; மழுப்படை உடையவர்; மேன்மையானவர்; மதி சூடியவர்; விதியாக விளங்குபவர். அவர் மீயச் சூரில் விளங்கும் பெருமானாவார்.

காலர் - காலம் போன்றவர். காலனுக்குக் காலனாக விளங்கியவர் காற்றானவர். விதியர் - வேத ஆகம விதியானவர்.

673. புலியின் உரிதோல் ஆடை பூகம் பொடிநீற்றர்
ஒலிகொள் புனலோர் சடைமேற்கரந்தார் உமையஞ்ச
வலிய திரள்தோள் வண்கண் அரக்கர் கோன்றன்னை
மெலிய வரைக்கீழ் அடர்த்தார் மீயச் சூராரே.

தெளிவுரை: ஈசன், புலியின் தோலை ஆடையாகக்
கொண்டவர்; திருநீறு மெய்யில் பூசுபவர்; ஆரவாரித்து
எழுகின்ற கங்கையைச் சடையில் (கரந்து) மறைத்தவர்;
உமாதேவியார் அஞ்சி நிற்குமாறு இலங்கையின் வேந்த
னாகிய இராவணன் தோளை நெரித்து மலையின்கீழ்
அடர்த்தவர். அவர் மீயச்சூரில் வீற்றிருக்கும்
இறைவனே.

674. காதில் மிளிருங் குழையர் கரிய கண்டத்தார்
போதிலவனு(ம்) மாலும் தொழப் பொங்கெரியானார்
கோதி வரிவண் டறையும் பொய்கைப் புனல்முழ்கி
மேதி படியும் வயல்குழ் மீயச் சூராரே.

தெளிவுரை: ஒளிரும் குழையைக் காதில் உடையவராய்,
கரிய கண்டத்தவராய் விளங்கும் ஈசனார், பிரமனும்
திருமாலும் தொழுமாறு எரிகின்ற சோதிப்
பிழம்பானவர். அப்பெருமான், வண்டு கோதி
ஒலிக்கும் பூக்களையுடைய பொய்கையில் எருமைகள்
படிந்து நீரில் மூழ்கித் திளைக்கவும், வயல் சூழ்ந்தும்
விளங்கும் மீயச்சூரை உடையவர் ஆவார்.

675. கண்டார் நாணும் படியார் கலிங்கம் உடைபட்டைக்
கொண்டார் சொல்லைக் குறுகார் உயர்ந்த
கொள்கையார்
பெண்தான் பாகம் உடையார் பெரிய வரைவில்லா
விண்டார் புரமூன்று எரித்தார் மீயச் சூராரே.

தெளிவுரை: திகம்பரரும் சாக்கியரும் சொல்லும் சொற்களை ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ளாது, உயர்ந்த கொள்கையின் தன்மையினால் உமாதேவியைப் பாகமாக உடையவர் ஈசன். அவர் பெரிய மலையாகிய மேருவை வில்லாகக் கொண்டு முப்புரங்களை எரித்தவர். அவர் மீயச்சூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவர்.

676. வேட முடைய பெருமான் உறையு மீயச்சூர்
நாடும் புகழார் புகலி ஞானசம் பந்தன்
பாட லாய தமிழீ ரைந்து மொழிந்துள்கி
ஆடும் அடியார் அகல்வான் உலகம் அடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: பலபல வேடம் கொண்டுள்ள பெருமானாகிய ஈசன் உறையும் மீயச்சூரைப் போற்றி, விரும்பும் புகழ் யாவும் பொருந்திய புகலி நகரில் விளக்கும் ஞானசம்பந்தர் பாடல்களாகிய இத்திருப்பதிகத்தை ஓதி உள்ளம் பக்தியில் திளைக்கும் அடியவர்கள், அகன்ற வானுலகத்தை அடைந்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.

199. அரிசிற்கரைப்புத்தூர்

தல விளக்கம்: காவிரித் தென்கரைத் தலம். 66ஆவது திருத்தலம். மூவர் பாடல் பெற்றது. அழகாபுத்தூர் என அழைக்கப்படுகிறது. புகழ்த்துணை நாயனார் முத்தித் தலம். அரிசில் ஆற்றங்கரையில் உள்ளது.

கவாமி : சொர்ணபுரீஸ்வரர், படிக்காசு வைத்த பரமர்

அம்பிகை : செளந்தர நாயகி, அழகம்மை

தல மரம் : வில்வம்

பண் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

677. மின்னும் சடைமேல் இளவெண்
 திங்கள் விளங்கவே
 துன்னும் கடல்நஞ்சு இருள்தோய்
 கண்டர் தொல்முதூர்
 அன்னம் படியும் புனலார்
 அரிசில் அலை கொண்டு
 பொன்னும் மணியும் பொருதென்
 கரைமேல் புத்தூரே.

தெளிவுரை: மின்னலைப் போன்று ஒளிரும் சடை முடியின் மீது இளமையான பிறைச் சந்திரன் வெண்மையான ஒளி கொண்டு திகழ, கரிய நஞ்சினைக் கண்டத்தில் உடைய ஈசன் வீற்றிருக்கும் பழைமையான ஊர் என்பது, அன்னம் வாழ்கின்ற நீர் மிக்க அரிசில் ஆற்றின் நீர் அலைகள் பொன்னும் மணியும் கொண்டு கரையில் சேர்க்கும் புத்தூர் ஆகும்.

678. மேவா அகரர் மேவெயில்
 வேவ மலைவில்லால்
 ஏவார் எரிவெங் கணையால்
 எய்தான் எய்தும் ஊர்
 நாவால் நாத(ன்) நாமம்
 ஒதி நாள்தோறும்
 பூவால் நீரால் பூசுரர்
 போற்றும் புத்தூரே.

தெளிவுரை: பகைமைகொண்ட அசுரர்கள் பாதுகாப்பு கொண்டு பதுங்கி இருந்த மூன்று கோட்டைகள் வெந்து சாம்பலாகுமாறு மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு, அக்கினியைக் கொடிய அம்பாகத்

474 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தொடுத்து எய்தவனாகிய ஈசனுடைய தொன்மையான ஊரானது, அந்தணர்கள் நாவினால், நாதன் நாமத்தை நாள்தோறும் ஒதி, பூக்கள் தூவி, நீரால் பூசித்துப் போற்றி வழிபடும் புத்தூர் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனைப் போற்றித் துதித்து மலர் தூவி வணங்குதலும், திருநாமத்தை ஒதுதலும் நாள்தோறும் ஆற்றுகின்ற பணியாகக் கொள்ள வேண்டும் என இத் திருப்பாட்டு உணர்த்துதல் காண்க.

“வேதம் நான்கினும் மெய்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.” ((3-49)) என்னும் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரமும், “நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே (திருப்பாண்டிக் கொடுமுடித் திருப்பதிகம் பாடல் எண் 1) என்று சுந்தரர் தேவாரமும் அருளிச் செய்துள்ளமை காண்க. “கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” ((4-11)) என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் காண்க. “நமச்சிவாய வாழ்க” என்று அருளிச் செய்த மாணிக்கவாசகரின் அமுத மொழியும் கொள்க.

679. பல்லார் தலைசேர் மாலை
குடிப் பாம்பும் பூண்டு
எல்லா விடமும் வெண்ணீறு
அணிந்தோர் ஏறுஏறிக்
கல்லார் மங்கை பங்க
ரேனும் காணுங்கால்
பொல்லார் அல்லர் அழகியர்
புத்தூர்ப் புனிதரே.

தெளிவுரை: மண்டை ஓடுகளைக் கோர்த்து மாலை யாக அணிந்து, பாம்பும் ஆபரணமாகப் பூண்டு,

திருமேனி முழுமையும் திருவெண்ணீறு விளங்குமாறு பூசி, ஒப்பற்ற இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டு மலைமகளாகிய உமாதேவியை ஒருபாகமாக உடைய அழகர், புத்தூரில் வீற்றிருக்கும் புனிதராகிய ஈசன் ஆவர்.

சிறப்புரை: ஈசனார், தலைமாலை அணிந்துள்ள பாங்கினைத் “தலைமாலை தலைக்கு அணிந்து தலையாலே பலி நேரும் தலைவனைத் தலையே நீ வணங்காய்” (திரு அங்கமாலை) எனத் திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்த வாறும் காண்க. “தலைக்குத் தலை மாலை அணிந்த தென்னே!” (திருஅஞ்சைக் களம் திருப்பதிகம் பாடல் எண் 1) எனச் சுந்தரர் தேவாரம் புகல்வதும் காண்க.

எலும்பணிதலும், புலித்தோலாடை முதலான வற்றையும் உடைய ஈசன் திருக்கோலம், பொல்லாமையை நீக்கி அழகினைப் பெருக்கும் சிறப்பினை உடையதென்பது, “பொல்லார் அல்லர் அழகியர்” என்னும் தொடர் உணர்த்துவதாயிற்று.

பல்லார் தலை - மண்டை ஒடு.

கல்லார் மங்கை - மலைமகள், உமாதேவி.

680. வரியேர் வளையாள் அரிவை

அஞ்ச வருகின்ற

கரியேர் உரிவை போர்த்த

கடவுள் கருதும்ஊர்

அரியேர் கழனிப் பழனம்

குழந்தங்கு அழகாய்

பொரியேர் புன்கு சொரியூஞ்

சோலைப் புத்தூரே.

தெளிவுரை: வளையல் அணிந்துள்ள உமாதேவியும் அஞ்சுமாறு சீறி வந்த யானையின் தோலை உரித்துப்

476 ♦ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

போர்த்திய கடவுள் கருதுகின்ற ஊரானது, தவளைகள் விளங்குகின்ற கழனிகளும், குளங்களும் சூழ்ந்ததும் புங்க மரங்கள் பூக்களைச் சொரிகின்றதும் உள்ள சோலைகள் கொண்ட புத்தூர் ஆகும்.

அரி - தவளை.

681. என்போடு அரவம் எனத்து
எயிறோடு எழில்ஆமை
மின்போல் புரிநூல் விரவிப்
பூண்ட மணிமார்பர்
அன்போடு உருகும் அடியார்க்கு
அன்பர் அமரும் ஊர்
பொன்போது அலர்கோங்கு ஓங்கு
சோலைப் புத்தூரே.

தெளிவுரை: ஈசன், எலும்பு, பாம்பு, பன்றியின் கொம்பு, அழகு மிக்க ஆமை இவற்றுடன் மின்னல் போன்று ஒளிரும் முப்புரிநூல் விரவிப் பூண்ட திருமார்பினர். அப் பெருமான், அன்புடையவர்களாய் மனங் கசிந்து உருகிப் போற்றும் அடியவர்களுக்கு அன்பராய் விளங்குகின்ற ஊரானது, பொன்போன்ற கொன்றை மலரும் கோங்கும் ஓங்குகின்ற சோலையுடைய புத்தூர் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் எலும்பு முதலானவற்றை அணிந்து விளங்கும் செம்மையினை, “முற்றல் ஆமை இளநாக மோடு ஏனம் முனைக் கொம்பவை பூண்டு” என வரும் ((1-1)2) திருஞானசம்பந்தர் வாக்கும் கொண்டு நோக்குக.

ஈசன், அடியவர்களுக்கு அன்பனாய் விளங்கும் மாண்பினை, “அன்பருக்கு அன்பனே” (சிவபுராணம்)

எனவும், “அன்பன், அமுதளித்து ஊறும் ஆனந்தன்,
வான்வந்த தேவன்” (குயிற்பத்து பாடல் எண் - 6)
எனவும் மாணிக்கவாசகர் உரைப்பது காண்க.

மணி - அழகு.

682. வள்ளி முலைதோய் குமரன்
தாதை வான்தோயும்
வெள்ளி மலைபோல் விடையொன்று
உடையான் மேவும்ஊர்
தெள்ளி வருநீர் அரிசில்
தென்பால் சிறைவண்டும்
புள்ளு மலிபூம் பொய்கை
சூழ்ந்த புத்தூரே.

தெளிவுரை: வள்ளி நாயகியை மணம் புரிந்த முருக
வேளின் தந்தையாகிய ஈசன், வானை முட்டும் உயர்ந்த
கயிலைபோன்ற கம்பீரமான தோற்றம் கொண்டுள்ள
வெள்விடையினை வாகனமாக உடையவர். அப்பெரு
மான் மேவி இருக்கும் ஊரானது, தெளிந்த நீர்
பெருகும் அரிசில் ஆற்றின் தென்பால், சிறகுகளை
உடைய வண்டும், பறவைகளும் மலிந்த பூக்கள்திகழும்
பொய்கை சூழ்ந்த புத்தூர் ஆகும்.

683. நிலந்த ணீரோடு அனல்கால்
விசும்பின் நீர்மையான்
சிலந்தி செங்கட் சோழ
னாகச் செய்தான்ஊர்
அலந்த அடியான் அற்றைக்கு
அன் றோர் காகளய்திப்
புலர்ந்த காலை மாலை
போற்றும் புத்தூரே.

478 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

தெளிவுரை: நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் தன்மையாக விளங்கும் ஈசன், சிலந்தியாக இருந்து சிவபூசை செய்தமையால் கோச்செங்கட் சோழனாக்கிய அருளாளர். அப்பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற ஊரானது, துயரம் கொண்ட அடியவர்க்கு நித்தமும் காசு நல்கி அருள்புரிந்து காலையும் மாலையும் போற்றுகின்ற சிறப்புடைய புத்தூர் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனார் விளங்கும் அட்டமூர்த்தங்களுள் ஐம்பூதங்களையும் இத்திருப்பாட்டு உணர்த்துவது காண்க. இத்திருத்தலத்தில் முத்தி நலம் பெற்ற புகழ்த்துணை நாயனாருக்கு நித்தமும் காசு வழங்கி அருள் புரிந்த செம்மை உணர்த்தப் பெற்றது. இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான்,

பெற்றம்உகந்து ஏறுவார் பீடத்தின் கீழ்ஒருகாசு
அற்றம்அடங் கிடஅளிப்ப அன்பரும்மற் றதுகைக்கொண்டு
உற்றபெரும் பசியதனால் உணங்கும்உடம் புடன்உவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகமலர்ந்து களிகூர்ந்தார்.

— புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம், பாடல் எண். 5.

என்று அருளிச் செய்தமையும் காண்க.

684. இத்தேர் ஏக இம்மலை
பேர்ப்பன் என்றேந்தும்
பத்தோர் வாயான் வரைக்கீழ்
அலறப் பாதந்தான்
வைத்தார் அருள்செய் வரதன்
மருவும் ஊரான
புத்தூர் காணப் புகுவார்
வினைகள் போகுமே.

தெளிவுரை: தேரினைத் தடைப்படுத்திய கயிலை மலையை எடுத்து வேறு இடத்தில் பேர்த்துவைக்கும்

நோக்கத்தில் செயல்பட்ட இராவணனை, அலறுமாறு திருப்பாத மலரால் வைத்து அடர்த்து அருள் செய்த பரமன், விரும்புகின்ற ஊரான புத்தூர் என்னும் பதியைக் காணப் புதுபவர்கள் வினையானது நீங்கும். வரதன் - வரங்கொடுக்கும் ஈசன்.

685. முள்ளார் கமலத்து அயன்மால்
முடியோடு அடிதேட
ஒள்ளார் எரியாய் உணர்தற்கு
அரியான் ஊர்போலும்
கள்ளார் நெய்தல் கழுநீர்
ஆம்பல் கமலங்கள்
புள்ளார் பொய்கைப் பூப்பல
தோன்றும் புத்தூரே.

தெளிவுரை: முள்ளுடைய தண்டின்மேல் விளங்கும் தாமரையில் விளங்கும் பிரமனும் திருமாலும் திருமுடியும் திருப்பாதமும் தேட, ஒளி மிகுந்த பெருஞ் சோதியாகி, உணர்வதற்கு அரியவனாகி விளங்கிய ஈசனுடைய ஊரானது, தேன் துளிர்க்கும் நெய்தல், கழுநீர் ஆம்பல், தாமரை ஆகிய பூக்களையுடைய பொய்கையும் பறவைகளும் வாழும் புத்தூர் போலும்.

686. கையார் சோறு கவர்குண்
டர்களும் துவருண்ட
மெய்யார் போர்வை மண்டையர்
சொல்லு மெய்யல்ல
பொய்யா மொழியால் அந்தணர்
போற்றும் புத்தூரில்
ஐயா என்பார்க்கு ஐயறவு
இன்றி அழகாமே.

தெளிவுரை: சமணர்களும், தேவர்களும் கூறும் சொற்கள் மெய்யல்ல. பொய்யா மொழியாகிய வேதத்தால்

480 ♦ திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தேவாரம்-2ஆம் திருமுறை

அந்தணர்கள் போற்றுகின்ற புத்தூரில் வீற்றிருக்கும்
ஈசனை, ஐயா தலைவா என்று ஏத்தி வழிபடுகின்ற
அடியவர்கள் அழகுடையவராய் விளங்குவார்கள்.

687. நறவம் கமழ்பூங் காழி
ஞான சம்பந்தன்
பொறிகொள் அரவம் பூண்டான்
ஆண்ட புத்தூர்மேல்
செறிவண் தமிழ்செய் மாலை
செப்ப வல்லார்கள்
அறவன் கழல்சேர்ந்து அன்போடு
இன்பம் அடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: தேன் மணம் கமழும் பூங்காழியில் மேவும்
ஞானசம்பந்தர், படம் எடுத்தாடும் அரவத்தை
ஆபரணமாகப் பூண்ட ஈசன் அருளாட்சி புரியும்
புத்தூரின் மீது, செறிவான வண் தமிழால் செய்த இத்
திருப்பதிகத்தைச் சொல்ல வல்லவர்கள், அறத்தின்
நாயகனாகிய அரன் கழல் சேர்ந்து, அன்பின்
வயத்தினராய் விளங்கிப் பேரின்ப நுகர்ச்சியை
அடைவார்கள்.

200. திருமுதுகுன்றம்

தல விளக்கம்: நடுநாட்டுத் தலம். 9ஆவது திருத்தலம்.
மூவர் பாடல் பெற்றது. விருத்தாசலம் என்று
அழைக்கப்படுகிறது. விருத்தகாசி என்றும் பெயர்
பெறும். பொன்வேண்டிப் பெற்ற சுந்தரர் இத் தலத்தில்
மணிமுத்தாறு நதியில் இட்டு, திருவாரூரில் கைவரப்
பெற்றார். இங்கு இறப்பவர்களுக்குச் சிவபெருமான்

பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்துச் சாரூப நிலை தருகிறார் என்பது சிறப்பு.

பிரமனும் அகத்திய முனிவரும் வழிபட்ட தலம்.

முதலாம் திருமுறை பதிகம் எண் 12 காண்க.

கவாமி : பழமலைநாதர், விருத்தகிரீஸ்வரர்

அம்பிகை : விருத்தாம்பிகை, பாலாம்பிகை, பெரியநாயகி

தல மரம் : வன்னி

தீர்த்தம் : மணிமுத்தாறு, அக்கினி, குபேர, சக்கர
தீர்த்தங்கள்

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

688. தேவா சிறியோம் பிழையைப்
பொறுப்பாய் பெரியோனே
ஆவா என்றுஅங்கு அடியார்
தங்கட்கு அருள் செய்வாய்
ஓவா உவரி கொள்ள
உயர்ந்தாய் என்றேத்தி
மூவா முனிவர் வணங்கும்
கோயில் முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: தேவாதி தேவனே! சிறியவர்களுடைய பிழைகளைப் பொறுப்பவனே! யாவர்க்கும் முதன்மையனாய் விளங்கும் பெரியோனே! ஆகும் நெறி கொண்டு மேவும் அடியவர்களுக்கு அருள் செய்வனே! ஓய்வில்லாது நிகழும் பிறவி என்னும் கடலில் இருந்து கரையேற்றிக் காத்தல்பொருட்டு உயர்ந்து விளங்கும் நாதனே! என்று ஏத்தி, பிறவிகளின்

தன்மையில் மூவாத முனிவர் பெருமக்கள் வணங்குகின்ற கோயில் முதுகுன்றம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசன் தேவராகி வீற்றிருக்கும் நிலையில் சிறியோமாக இருக்கும் மன்னுயிர்களின் பிழையைப் பொறுத்தருள்பவன் என்றும், ஆவா என்று அழைப்பு விடுத்து அடியார்களுக்கு அருள் செய்பவன் இறைவனே என்றும், அவன் முதுமலை நாதனாய்ப் பெரியோனாய் இருக்கும் நிலையில் மூவா மருந்தாகவும் விளங்குபவன் என்றும், மூர்த்தியின் பெருமையும், தலத்தின் பெருமையும், குறிப்பால் உணர்த்தப்படுவதாகக் கொள்க. "ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே" (திருவாசகம் 418) என்னும் அமுதமொழியும் காண்க.

689. எந்தை இவன் என்று இரவி
முதலா இறைஞ்சுவார்
சிந்தை யுள்ளே கோயிலாகத்
திகழ்வானை
மந்தி யேறி யினமாய்
மலர்கள் பலகொண்டு
முந்தித் தொழுது வணங்கும்
கோயில் முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: எந்தை பிரான் என்று, சூரியன் முதலான தேவர்கள் வணங்கிப் பக்தியுடன் போற்ற, சிந்தையுள் கோயிலாகத் திகழ்பவன் ஈசன். அப் பெருமானை வானர இனங்களும் மலர் கொண்டு, கூட்டம் கூட்டமாக முந்திக் கொண்டு சென்று தொழுது வணங்குகின்ற கோயில் முதுகுன்றம் ஆகும்.

சிறப்புரை: சூரியன் முதலான தேவர்களின் சிந்தையுள், ஈசன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்று உணர்த்

தப்படுவது காண்க. தமது கிரியைகள் செவ்வனே யாயும் வழுவின்றியும் நடைபெறத் தேவர்கள் வணங்கு தல் மரபாதல் எனினும், சிந்தையார வணங்குகின்ற தன்மை இவண் சுட்டப் பெறுதல் காண்க. இதனைத் திருநாவுக்கரசர், "காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக, வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இலிங்கமாக, நேயமே நெய்யும் பாலாய் நிறைய நீர் அமைய ஆட்டிப் பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே" 4-764 (தொடர் வ. எண் 739) என்று அருளிச் செய்தமை நனி காண்க. மற்றும், "சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான் திருப்பெருந்துறை சிவனே! ஏந்தையே ஈசா உடவிடங் கொண்டாய் யான் இதற்கு இலன் ஓர் கைம்மாறே" (திருவாசகம், கோயில் திருப்பதிகம் பாடல் எண். 10) என மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் காண்க.

இத் திருப்பாட்டு, குரங்கினங்கள் மலர்தூவி ஈசனை வணங்குதல் சரியை வழிபாட்டின் உணர்த்து தலாகக் கொள்க.

690. நீடு மலரும் புனலும்
கொண்டு நிரந்தரம்
தேடும் அடியார் சிந்தை
யுள்ளே திகழ்வானைப்
பாடுங் குயிலின் அயலே
கிள்ளை பயின்றேத்த
மூடுஞ் சோலை முகில்தோய்
கோயில் முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: மிகுதியான மலர் கொண்டு அர்ச்சித்தும், தூய நீர் கொண்டு பூசனை செய்தும், மாயை வயப் படுத்துதலும் வினை நுகர்தலும் ஆகிய இம் மானுடப்

பிறவியிலிருந்து விடுபட்டு, நிரந்தரமாகிய ஈசன் திருவடிப் பேறாகிய முத்திப் பேரின்பத்தை விரும்புகின்ற மெய்யடியார் சிந்தையுள் திகழ்பவன் ஈசன். அப் பெருமான் வீற்றிருப்பது குயில்கள் தம் இனிய குரலால் ஏத்திப் பாடியும்; கிளிகள், வேத கீதங்களைக் கேட்டுப் பயின்று அவற்றால் ஏத்திப் போற்றுதல் செய்யவும் திகழ்கின்ற அடர்ந்த சோலைகள், முகிலினைப் பொருந்துமாறு மேவும் முதுகுன்றம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசனை, நீர் கொண்டு பூசித்தலும், மலர் கொண்டு தூவி அருச்சித்தலும் முத்திப் பேற்றை அளிக்கும் (சரியை மார்க்கம்) என உணர்த்தப்படுவது காண்க. இவ்வாய்மையில் “பூவார் மலர் கொண்டு அடியார் தொழுவார், புகழ்வார்...” எனும் திருஞான சம்பந்தர் அருளிச் செய்துள்ளதும் ஓர்க.

இதனைச் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள், “தண்ணார் மா மதி சூடித் தழல் போலும் திருமேனிக்கு எண்ணார் நாள் மலர் கொண்டு அங்கு இசைந்து ஏத்தும் அடியார்கள்” (வண்பார்த்தான் பனங்காட்டூர் திருப் பதிகம் பாடல் எண் 3) என மலர் தூவி வழிபடும் சிறப்பினை அருளிச் செய்தவாறும் காண்க.

691. தெரிந்த அடியார் சிவனே
என்று திசைதோறும்
குருந்த மலரும் குரவின்
அலரும் கொண்டேந்தி
இருந்து நின்றும் இரவும்
பகலும் ஏத்தும்சீர்
முரிந்து மேகம் தவழும்
சோலை முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: நன்கு உணர்ந்த அடியவர்கள், சிவனே என்று தியானித்து எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் நறுமணம் கமழும் குருந்த மலரும் குரவ மலரும் கொண்டு ஏந்தி, நின்று, இருந்தும் தூவி, இரவும் பகலும் ஏத்தும் சிறப்புடைய, மேகம் தவழும் சோலை உடைய முதுகுன்றம் ஆகும்.

சிறப்புரை: சிவனென்னும் நாமத்தைச் சிந்தித்து ஏத்தும் செம்மை உணர்த்தப் பெற்றது. “சிந்தா எனுமால் சிவனே எனுமால்” எனத் திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்துள்ளமையும் ஓர்க.

“சிவன் எனும் ஓசை யல்லது அறையோ உலகில் திருநின்ற செம்மை...” (4-8-1) என்று அருளிச் செய்யும் திருநாவுக்கரசரின் வாக்கும் காண்க. “நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன்” எனப் புகலும் மாணிக்கவாசகர் அமுத மொழியும் காண்க.

692. வைத்த நிதியே மணியே

என்று வருந்தித்தம்

சித்தம் நைந்து சிவனே

என்பார் சிந்தையார்

கொத்தார் சந்தும் குரவும்

வாரிக் கொணர்ந்துந்து

முத்தா றுடைய முதல்வர்

கோயில் முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: என்னுடைய செல்வமாக விளங்கிக் காக்கும் சிவபெருமானே! என்று உள்ளம் உருகிப் போற்றி, இதுவரை போற்றுதல் செய்யாது காலத்தைப் போக்கியது குறித்து வருந்தியும் விளங்கும் பக்தர்கள் சிந்தையில் வீற்றிருக்கும் நாதனின் கோயில் சந்தனமும், குரவமும் வாரிக் கொண்டு கரை சேர்க்கும் மணிமுத்தாற்றின் கரையில் திகழும் முதுகுன்றம் ஆகும்.

693. வம்பார் கொன்றை வன்னி
 மத்த மலர்தூவி
 நம்பா என்ன நல்கும்
 பெருமான் உறை கோயில்
 கொம்பார் குரவு கொகுடி
 முல்லை குவிந்தெங்கும்
 மொய்ம்பார் சோலை வண்டு
 பாடு முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: நறுமணம் விளங்குகின்ற கொன்றை மலர், வன்னிப் பத்திரம், ஊமத்த மலர் ஆகியவற்றைத் தூவி நம்பனே! என்று போற்ற, அருள் புரியும் பெருமானாகிய சிவபெருமான் உறைகின்ற கோயிலானது, பூங்கொம்புகளில் விளங்கும் குரவமலரும், சிறப்பான கொகுடி முல்லையும் குவிந்து, வளமையான சோலைகள் திகழ வண்டுகள் இடைபாடும் முதுகுன்றம் ஆகும்.

சிறப்புரை: ஈசன் சூடியுள்ள கொன்றை முதலான மணம் பெறும் மலர்களையும் சூட்டப்பெற்று, இத் திருத்தலத்தில் மணங்கமழ விளங்கும் முல்லை முதலான மலர்களையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது நோக்குக. இது, முதுகுன்றத் தலமே திருக்கோயிலாகத் திகழும் செம்மை உடைய தன்மையைக் குறிப்பால் உணர்த்துதலும் காண்க.

694. வாசம் கமழும் பொழில்சூழ்
 இலங்கை வாழ்வேந்தை
 நாசம் செய்த நங்கள்
 பெருமான் அமர்கோயில்
 பூசை செய்து அடியார்
 நின்று புகழ்ந்தேத்த
 மூசி வண்டு பாட்டு
 சோலை முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: நறுமணம் கமழும் பொழில் சூழ்ந்த இலங்கையின் வேந்தனாகிய இராவணனை அடர்த்து, அவனது ஆணவத்தை அழித்து விளங்கிய எங்கள் சிவ பெருமான் அமர்ந்து இருக்கும் கோயிலானது, சிவபூசை செய்து அடியவர்கள் உள்ளத்தால் ஒருமித்து நின்று வாயாரப் புகழ்ந்து ஏத்த, வண்டுகள் மொய்த்துப் பாடும் சோலையுடைய முதுகுன்றம் ஆகும்.

சிறப்புரை: இத் திருத்தலத்தில் பிரமனும் அகத்தியரும் பூசித்துப் பேறு பெற்ற சிறப்பு, "பூசை செய்து அடியார் நின்று புகழ்ந்தேத்த" என்ற தொடர்வாயிலாக உணர்த்தும் பெற்றி காண்க. திருத்தொண்டர்கள் நாள்தோறும் பூசித்து வழிபடுதலும் அமையும்.

695. அல்லி மலர்மேல் அயனும்
அரவின் அணையானும்
சொல்லிப் பரவித் தொடர்
வொண்ணாச் சோதியூர்
கொல்லை வேடர் கூடி
நின்று கும்பிட
முல்லை அயலே முறுவல்
செய்யு முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: தாமரையின் அகவிதழில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும், பாம்பணையில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் திருமாலும், காணவேண்டும் என்று சொல்லிக் காணவொண்ணாத சோதியாகிய ஈசன் வீற்றிருக்கின்ற ஊர், வேடர்கள் கூடி விளங்கி ஏத்தி வழிபட, முல்லை அரும்புகள் விளங்கும் முதுகுன்றம் ஆகும்.

696. கருகு முடலார் கஞ்சி
யுண்டு கடுவேதின்று
உருகு சிந்தை இல்லார்க்கு
அயலான் உறைகோயில்

திருகல் வேய்கள் சிறிதே
வளையச் சிறுமந்தி
முருகின் பணைமேல் இருந்து
நடம்செய் முதுகுன்றே.

தெளிவுரை: சிந்தை செய்யாதவர்களும் புறச் சமயத் தினரும் காண முடியாதவாறு விளங்கும் ஈசன் உறையும் கோயிலானது, முறுக்கிய முங்கில்கள் வளையுமாறு குரங்கின் குட்டிகள் பாய்ந்து சிறிய கிளையின் மீது குதித்து ஆடும் முதுகுன்றம் ஆகும்.

697. அறையார் கடல்கூழ் அந்தண்
காழிச் சம்பந்தன்
முறையால் முனிவர் வணங்கும்
கோயில் முதுகுன்றைக்
குறையாப் பனுவல் கூடிப்
பாட வல்லார்கள்
பிறையார் சடையெம் பெருமான்
கழல்கள் பிரியாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: ஒலித்து முழங்கும் கடல் சூழ்ந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய சீகாழியில் மேலி விளங்கும் ஞானசம்பந்தர், நெறிமுறையின்படி தவமுனிவர்கள் வணங்கும் கோயிலாகிய முதுகுன்றினைக் குறைவிலாப் பதிகமாகப் பாடும் இத் திருப்பதிகத்தை அன்பர்கள் கூடிப் பாட, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய ஈசன் கழலின் கீழ்ப் பிரியாது வீற்றிப்பார்கள்.

சிறப்புரை: இத்தலத்தில் பிரமனும் அகத்திய முனிவரும் பூசித்த குறிப்பு, "முறையால் முனிவர் வணங்கும்" என்ற தொடரால் உணர்த்தப்படுவது காண்க.